

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 162 Subject Religion

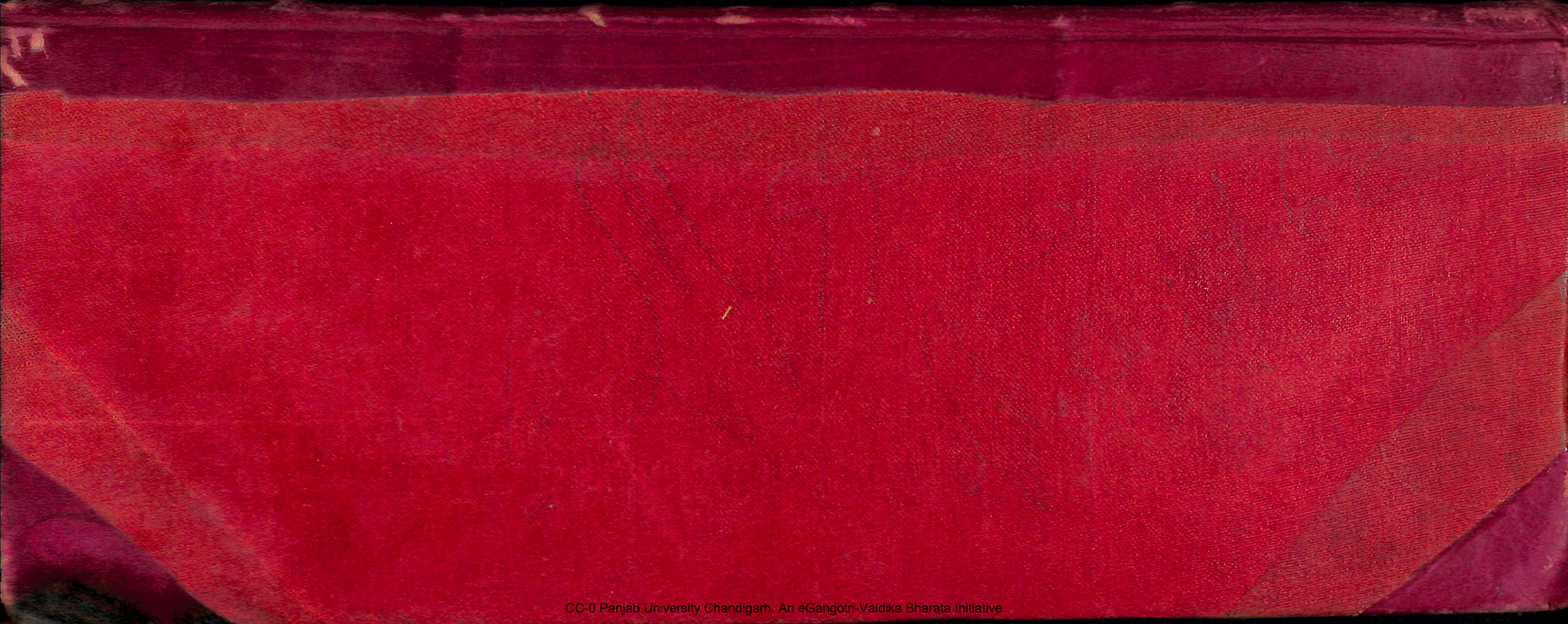
Name of MSS बृहदारण्यक उपनिषद्

Author सदानन्द, व्या०

Period 1835 विक्रमी Folios 231

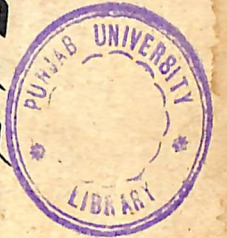
Script Sanskrit Source Prithipal Singh,
Amritsar

Missing Folios 167

ग्राने.
२

गेंस्सस्ति श्रीगणेशायनमः यद्विद्यावशाद्विषं दृश्यते रशनादिवत् यद्विद्यावचनद्वानिस्त्वं वन्दे पुरुषोत्तमम् १ नमस्तुभ्यं तसं होद
सरसीरुदभानवे गुरवे परपदौ च ध्यातधुं सपरीयसे भगवत्पादपादाब्जद्वन्द्वं दन्दनिवर्दणम् सुरेश्वरादिसङ्गैरवलंबितमाभजे ३
वृद्धारण्यके भाष्ये शिष्योपकृतिसिद्धये सुरेश्वरोक्तिमाश्रित्य क्रियते न्यायनिर्णयः काश्चिपनिषद्विवरणव्याजेनाशेषामेवोपनि
षद्वेशोधयितकामो भगवान् भाष्यकारो विद्वोपशमादिसमर्थं शिष्टाचारप्रमाणकंपरापरगुरुनमस्काररूपं मंगलमाचरति ५
नमो ब्रह्मादिभ्य इति वेदोदिरण्यगर्भो वा ब्रह्मा तत्र मस्कारेण सर्वदेवानामनमस्कृता भवेति तदर्थं त्वात्तदात्मकत्वाच्च पञ्चमो वसुसर्वदेवा
इति श्रुतेः आदिपदेन परमेष्ठिप्रभृतयोऽस्येते यद्यपि तेषां श्रुतो ब्रह्मा तर्भावस्तथापि तेषां नादरनिगमार्थं एव गृह्यते चतुर्थी नमो
योगे नमः शहस्तिविधप्रह्नीभावविषयः ननु ब्रह्मविद्यां वक्तुकामेन किमित्येतेन मस्त्रियंते सैव दिवत्तु ये तत्राह ब्रह्मविद्येति प
तेषां तत्संप्रदायकर्तृत्वेवं शब्दास्मात्प्रमाणयति वंशश्रुतिभ्य इति यद्यपि तत्र पौतिमाणादयो ब्रह्मांताः संप्रदायकर्तारः श्रूयंते त
थापि पुरुषाश्चक्रमेण ब्रह्मणः प्राणम्यमिति तदादित्वमिति भावः संप्रत्यपरगुरुत्रमस्करोति नमो गुरुभ्य इति यद्यपि ब्रह्मविद्यासंप्र
दायकर्तृत्वं भावते तैर्प्रागेव नमस्कृतास्तथापि शिष्याणां गुरुविषयादगतिरेककार्यार्थं एव गुरुनमस्करणं यस्य देवे पराभक्तिरित्या
दिश्रुतेरिति यद्विद्वद्विषमंगलमाचरिते तत्प्रतिज्ञाते प्रतीकमादत्ते उवाच इति एतेन च कीर्तितायाः वृत्तेर्भर्तृप्रपंचभाष्येणागतार्थ
त्वश्रुतेरद्विद्वद्विषयादिमाद्यदिनश्रुतिमधिकृत्य प्रहृते इयं नरुषावाग्रश्रुत्येत्पादिका एव श्रुतिमाश्रित्येति श्रुत्योद्देशं निर्दिशति

तस्मादिति भर्तृप्रपञ्चभाष्यादिशेषोत्तरमाहात्म्यग्रंथेति अस्याग्रंथतोत्पत्तेरपि नार्थतस्तथात्वमिति ग्रंथग्रहणे वृत्तिशब्दोभाष्यविषयः स
 ज्ञानुकारिभिर्वाक्यैः सञ्चार्यस्य स्वपदानोचोपवर्णनमिति ग्रंथग्रहणे वृत्तिशब्दोभाष्यविषयः नस्यभाष्यलक्षणस्यात्रभावादिति ननुकर्मका
 एतादिकारिणो विलक्षणोधिकारी न ज्ञानकाण्डे संभवत्यर्थित्वादेः साधारणत्वाद्देवगणादेश्च उर्वचःत्वात् नचनिरधिकारं शास्त्रमारेभ
 मर्हतीत्यत आह संसारेति कर्मकाण्डे हि स्वर्गादिका मः संसारपरवशो नरपशुरधिकारी रहत संसाराद्या वृत्तिमिच्छुवो विरक्ताः नच वैरा
 ग्ये उर्वचंश्च उदुहेर्विवेकिनो ब्रह्मलोकांते संसारे तत्संभवा उक्तेरिशो ह्यमाने ततश्चित्तमीश्वरार्पितकर्मभिः वैराग्ये ब्रह्मलोकादौ व्यन
 त्वाय सुनिर्मलमिति अतो यद्योक्तविशिष्टाधिकारिभ्यो वृत्तेरारंभः संभवतीत्यर्थः तथापि विषयसंबंधप्रयोजनसाधनानामभावे कथं
 वृत्तिरारभ्यते तत्राह संसारदेविति प्रसारता प्रसृतः कर्तृत्वादिरनर्थः संसारस्तस्य देवरात्मा विद्यातन्निवृत्तेः साधने ब्रह्मात्मविद्यातस्याः प्र
 तिपत्तिरप्रतिबद्धायाः प्राप्तिस्तदर्थं वृत्तिरारभ्यते इति योजना एतदुक्तं भवति स निदानानर्थनिवृत्तिः शास्त्रस्य प्रयोजनं ब्रह्मात्मैकविद्या
 तदुपायस्तदैका विषयः संबन्धो ज्ञानफलयो रूपयोपेयत्वं शास्त्रतद्विषययोर्विषयविषयित्वे तद्वारंभे शास्त्रमिति प्रयोजनानादिषु प्रवृत्त्यंगत
 योक्तेष्वपि सर्वव्यापाराणां प्रयोजनार्थत्वात् तस्य प्राधान्यं उक्तं हि सर्वस्यैव दिशास्त्रस्य कर्मणो वापि कस्यचित् यावत्प्रयोजनेनोक्तं तावत्तत्के
 न गृह्यते इति तथाच शास्त्रारंभोपयिकं प्रयोजनमेव नाममुत्पादनद्वारा मुत्पादयति सेवमिति अध्यात्मशास्त्रेषु प्रसिद्धा संनिरित्वाचार
 ब्रह्मात्मैकविद्यातन्निष्ठानां सर्वकर्मसंन्यासिनो मनिदानस्य संसारस्यात्यंतनाशकत्वात् भवत्पनिषद्ब्रह्मवाच्या उपनिषदे भोज्ञादीत्याद्या

ग्रानं

२

त्य

चक्रतिसस्माउपनिषद्वाचात्प्रसिद्धेर्विद्यायास्ततो यथोक्तफलसिद्धिरित्यर्थः कथं तस्माच्छ्रुत्वा चालेपेतावानर्थो लभ्यते तत्रा
 रोपनिर्णयस्येति अस्माद्यः षडलविशरणगत्यवसादनेष्टितिस्मृतेः सदेहान्तरुपनिर्णयस्य क्लिप्तं तस्य सदेहसंसारनिवर्तकब्रह्मविद्यार्थ
 त्वाउपनिषद्वाचा साभवत्तत्फलवती उपशब्दोदिसामीप्यमाह तच्चासतिसंकोचके प्रतीचिपर्यवस्यति निशब्दश्च निश्चयार्थस्त
 स्मादैकात्म्यनिश्चिन्तनां तदिद्यासदेहसंसारसादयतीत्युपनिषदुच्यते उक्तं हि श्रवसादनाथं स्यात्वावसादादिति ब्रह्मविद्यैव चेदुपनिष
 दिष्यते कथं तर्हि ग्रंथे ब्रह्मस्मद्ब्रह्म प्रयुजते न तत्त्वे कस्य शब्दस्यानेकार्थत्वेनाप्यमित्याशङ्क्याह तादृश्यादिति ग्रंथस्य ब्रह्मविद्याजन
 कत्वाउपचारात्तत्रोपनिषदमित्यर्थः यथोक्तविद्याजनकत्वे ग्रंथस्य किमिति तद्वा तत्त्वां सर्वेषां विद्यानभवतीत्याशङ्क्य श्रवणादिपराणा
 मेकारणानुवचनादिनियमाधीनाक्षरेभ्यस्तज्जन्मेति ब्रह्मद्वाराण्यकनामनिर्वचनपूर्वकमाह सैयमिति अथारण्यानुवचनादिनियमाधी
 त्वेदं तानामपि केषां चिद्विद्यानुपलभात् ऊतो यथोक्ताक्षरेभ्यस्तदुत्पत्तिरित्यत आह ब्रह्मत्वादिति उपनिषदंतरेभ्यो ग्रंथपरिमाणान्ति
 रेकादस्य ब्रह्मत्वं प्रसिद्धमर्थतोपि तदस्ति ब्रह्मणो विदेकरसस्याप्रतिपाद्यत्वात् तज्ज्ञानहेतुना चोत्तरंगवद्विरंगाणां भूयसां मिदप्रतिपाद
 नादतो ब्रह्मत्वादाराण्यकत्वाच्च ब्रह्मद्वाराण्यकं न चैतदशुद्धबुद्धेरधीतमपि विद्यामादधातिकषाये कर्मभिः पक्वेततो ज्ञानमिति स्मृतेरित्य
 र्थः ज्ञानकांडस्य विशिष्टाधिकार्यादिवैशिष्ट्येपि कर्मकांडे न नियतपूर्वापरभावात्तस्यामाणां प्रतिपाद्यपश्चान्तेषां कर्मकांडे न संबंधवि
 शेषवचनमुचितमिति सन्धानसत्यामाणां साधयति सर्वोपीति प्रत्यक्षानुमानाभ्यामित्यागमानिरिक्तप्रमाणोपलक्षणाद्यर्थः परोक्षः

५

२

अथायनविधुपात्रः सर्वोपिकोऽहयात्मको वेदोमानांतरानधिगतेयदिष्टोपायादितत्तत्तापनपरस्तथाचाज्ञातज्ञापकत्वाविशेषात्तत्त्वा
 माण्येकोऽयोरिति अथवावेदनेवेदोभयः सचप्राहेतरमानायोगोऽपादिहीनत्वादेतदप्रमथमिति हिश्रुतिः सचेष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारे
 पायस्तस्यैवतत्तदात्मनावस्थानात्सच्चसच्चाभवदित्यादिश्रुतेः सचप्रकाशनः सर्वप्रकाशकत्वात्तमेवभातमनुभातिसर्वमिति श्रुतेः
 सचपरोऽविद्यातत्तत्कार्योतीतत्वाहिरजः पराकाशादित्यादिश्रुतेरेवंहोवेदपदवेदनीयश्चिदेकरसः प्रत्यक्रधातरेवसर्वोपिकार्य
 कारणत्मकः प्रपंचः आत्मैवेदं सर्वमिति श्रुतेस्तथाचयद्योक्तं वस्तु प्रकाशयतो वेदोताविधिवाक्यवत्प्रमाणमिति अथवाप्रत्यक्षा
 दिनानवगतोयोसाविष्टप्राप्त्याद्युपायो ब्रह्मात्मा तस्य प्रकाशनपरः सर्वोप्येवेदस्तस्यैवाज्ञातत्वात्तत्रकर्मकांडेकमीनुष्ठानप्रयुक्तं
 द्विशुद्धिद्वारा ब्रह्माधिगतावारा उपकारकं विविदिषंतियत्तेनेति श्रुतेर्ज्ञानकांडे तत्साक्षादेवतत्रोपयुक्तं परमपुरुषस्योपनिषदत्वप्र
 वाणात्मैवेदायत्पदमामनेतीति च श्रुतेस्तद्युक्तं कर्मकांडवत्ज्ञानकांडस्यापि प्रामाण्यमिति अधिकारिसौलभ्यप्रतिपादनद्वाराज्ञा
 नकांडप्रामाण्यमेव स्पष्टयति सर्वपुरुषाणामिति अथमर्थः सत्त्वमेस्यातः ३ः त्वमाभूदिति स्वभावतः शास्त्रविना सर्वेषां पुरुषाणामन
 वक्ति ब्रह्मादिमात्रेभिलाषोपलभ्यमानास्त्वमोक्षत्वात्तत्तत्कामिनो ज्ञानकांडाधिकारिणः सुलभत्वात्तस्मिन्प्रमांस्त्वा र्थविषयामाद
 धतकथं तदप्रमाणमिति ननु वेदस्य कार्यपरतया प्रामाण्यात्तत्कर्मकांडवत्कारांतरस्यापि कार्यपरतया प्रामाण्येष्टमिति नेत्याह
 दृष्टविषयेति क्रियाकारकफलकर्तव्यत्वानामन्यतमेतस्मिन्कार्ये समीहितप्राप्त्याद्युपायभूतेषु न्यूनिकाले प्रत्यक्षादिभिः नथाविध

२३
 मे २

ग्राने-
३

कार्यधियोऽन्यथा लब्धत्वा तत्र नागमोऽनुसंधेयः न हि लोकवेदयोस्तद्विद्यते अलौकिकेतस्मिन्ननुत्पत्तिप्रसंगाच्चानुत्पन्नानि पदानि बोधकान्य
तिप्रसंगाच्च चक्षुराप्यपि तस्यानुत्पत्त्यनुपपत्तिस्तस्मिन्नुत्पत्तेनात्मत्वेन च प्रसिद्धे तत्तत्सामान्योपाधौ विज्ञानादिपदानां अनुत्पत्तैः सुकरत्वात्तानि।
चालौकिकमत्वं प्रत्यक्षं नित्यं तस्मान्नान्यविशेषं लक्षणं बोधयति तस्माद्वैवदेयप्रमाणकं न कार्यमिति भावः किंचतिष्ठतवेदां त
प्रामाण्यकर्मकां देविष्वतिरिक्तात्मास्तित्वा दौ सिद्धे च प्रामाण्यमावश्यकं तदभावे तस्यामाणा योगादिति भविष्यदेहसंबंधात्मसद्भावानधि
गमे पारलौकिकप्रवृत्तिविस्तृभस्तस्मात्कर्मकां प्रामाण्यमिच्छता सिद्धे च भविष्यदेहसंबंधिमात्मनि स्वर्गादौ च तस्यामाणा स्याभ्युपेयत्वा
त्कार्यवेदप्रामाण्यानियमादेहांतानामपि स्वार्थमानत्वं सिद्धं तस्याह न चेति ननु देहांतरसंबंधीणां ध्यात्मज्ञाने विनापि विधिवशा
ददृष्टार्थक्रियासु प्रवृत्तिः स्यादिति नेत्याह स्वभावेति यदात्मा देहांतरसंबंधीणां स्वात्मानांतराच्च न प्रमितस्तदा भोक्तुरनवरगमात्रमेवा सर्व
कारीयागाद्यनुतिष्ठेत लोकायतस्य व्यतिरिक्तात्मास्तित्वमज्ञानतो जन्मान्तरेणानिष्टप्राप्तिदानीं ह्यावैदिकक्रियास्तु प्रवृत्तिदशीनादतो ना
तिरिक्तात्मज्ञाने विना सांपरायिके प्रवृत्तिरित्यर्थः ननु विधयः साधनविशेषंबोधयंतो नातिरिक्तात्मास्तित्वा दौ माने वा कस्य भेदप्रसंगादित्य
तत्राह तस्यादिति अतिरिक्तात्मधियं विना पारलौकिकप्रवृत्त्यनुपपत्त्या कर्मकां प्रामाण्यायोगादिति यावत् विधीनोऽनुत्पत्त्यर्थो भ्यासु
भयार्थत्वमविरुद्धत्वमित्यर्थः न केवलं विधिभिरेवार्थादातिप्रमतिरिक्तात्मास्तित्वं किंतु कृत्यापि स्वमुद्धेनोक्तमित्याह येषमिति निर्ण
यदर्शनाद्यतिरिक्तात्मास्तित्वमिति संबंधः तत्रैव प्रकृतोपयोगित्वेनोपक्रमोपसंहरांतरे दर्शयति यथा चेति सर्ववदेव संबंधघोतना

प/ति

३

र्चः चकारः उपक्रमोपसंहारैकश्रृणोतकववल्लीनामतिरिक्तात्मास्तित्वेनात्यर्थमुक्ताद्दृढारणकवाक्यस्यापितत्रतात्पर्यमाह स्वयमिति
 नदिप्रसिद्धजरत्वस्यदेहादेः स्वयंज्योतिर्मितिज्योतिर्ब्राह्मणगतोपक्रमस्तद्विषयोदेहादिद्यतिरिक्तमात्मानमधिकरोतिनेप्रेनेविद्याकर्म
 लीपूर्वोपार्जितेफलदानायात्रगच्छतः सचगत्वाज्ञानकर्मात्रगुणफलमनुभवतीतिशारीरकब्राह्मणगतोपसंहारोपिजन्मांतरसंबंधः
 विषयः नचात्रैवभस्मीभवतोदेहादेर्जन्मांतरसंबंधोयुक्तस्तेनात्मादेहादिद्यतिरिक्तोजन्मांतरसंबंधसिद्धोब्राह्मणाभ्यामित्यर्थः प्रजा
 तशत्रुब्राह्मणेचयेवत्वात्तापयिष्यामीत्युपक्रमोद्यतिरिक्तात्मास्तित्वविषयोनदिप्रत्यक्षेदेहादौजित्तासास्तितत्रैवोपसंहारेप्रविज्ञान
 मयः पुरुष इतिविज्ञानमयविशेषणादतिरिक्तात्मास्तित्वदर्शितं नदिदेहादेर्विज्ञानमयत्वमस्तितस्मान्नदणुपक्रमोपसंहाराभ्यांद्यति
 रिक्तात्मास्तित्वं **द्वितीयं** गमयतीत्याह तपयिष्यामीत्युपक्रमेतिनचोदाहृतानोवाक्यानामप्रामाण्यंतत्प्रामाण्यस्यैवौत्पत्तिकसत्त्वेदेत्ववि
 शेष्टादभ्युपेयत्वादितिभावः यद्योक्तात्मन्यहंप्रत्ययोमानंतत्रदेहाकारस्युरणादतिरिक्तास्तित्वस्यतेनैवस्फूर्त्तपपत्तेरतो नतत्रश्रुतिप्रा
 माण्यमितिशंकते तत्प्रत्यक्षेति प्रत्यक्षस्यविषयोवकाशोयस्मिन्नित्यतिरिक्तात्मास्तित्वमुच्यते यद्यपिद्यतिरिक्तात्मास्तित्वेत्वंदभिप्राये
 णादेधीगोचरस्तथापिनसाद्यतिरेकमात्मनोगोचरयति **पुनरागम** विवेकशून्यानामहंप्रत्ययभाजांद्यतिरेकप्रत्ययप्राप्तौविपश्चिन्ताविप्र
 तिपत्त्यभावप्रसंगादितिपरिहरति नचादीतिवेदप्रतिकूलत्वादितिनैवविवदादेमुच्यतीत्याह नहीतितेषुप्रातिकूल्यसंभावनार्थ
 विशेषणनेत्यादिइतिवदंतः संतो नोस्माकंप्रतिकूलानदिस्मरेवंबदनस्यैवासंभवादद्यत्तविशेषादितियोजना प्रत्यक्षविषयेविप्रतिपत्त्यभा

आने.
४

वेदेषां तस्माद् न हीति तत्र च अभिचारं शंकेते स्यात् एवादाविति प्रत्यक्षे धर्मिणि स्यात् एव पुरुषो वेति विप्रतिपत्तेरुपलंभात् प्रत्यक्षे विप्रतिपत्तिः
 सभावे च अभिचार इति शंकायः आदिशब्देन पाषाणादौ गजादिविप्रतिपत्तिः संशयान्ते किं प्रत्यक्षमात्रे विप्रतिपत्तिः किंवा तेन विविक्तेः
 प्रतिपत्तेनाद्यौ गीकारात्त्रयैवमात्मनि प्रत्यक्षे विप्रतिपत्तिः अपि नागमान्येषाणां तेनैव तत्रिरामेन विप्रतिपत्तिमन्वानो द्वितीयं हृषयति नेत्या
 दिना प्रत्यक्षतो विविक्तेर्धे विप्रतिपत्त्यभावं प्रपंचयति न हीति आत्मनः स्थूलदेहव्यतिरिक्तत्वं न प्रत्यक्षमिति प्रतिपाद्य सत्सु देहव्यतिरि
 क्तत्वमपि नाहं प्रत्यक्षशक्तमित्याह वैनाशिकास्त्विति ते खल्वहमिति धियमवुभवेति तथापि देहांतं स्थूलदेहांतिरिक्तं सत्सु तत्र प्रधान
 भूताया बुद्धेरतिरिक्तस्यात्मनो नास्तित्वमेव प्रपंचयति तत्राहं धिया सत्सु देहांतिरिक्तात्मसिद्धिरित्यर्थः किंच प्रत्यक्षस्य विषयो हपादिसंज्ञादि
 त्यंतद्वैलक्षण्यं तदात्मनो स्पृशद्भूमस्पर्शरूपमित्यादि श्रुतेर्न हिरपादितदाधारं वा विना प्रत्यक्षं क्रमते अतो न देहाद्यतिरिक्तात्मास्ति तस्य
 प्रत्यक्षात्मसिद्धिरित्याह तस्मादिति प्रत्यक्षतो विविक्ते विप्रतिपत्त्ययोगात्प्रकृते च तद्दर्शनादितियावत् अथेक्यदयः कचिदाश्रिता गुण
 त्वाद्गुणादिवदित्यनुमानादतिरिक्तात्मसिद्धिरिति नेत्याह तथेति नात्मास्ति त्वप्रसिद्धिरिति संबंधार्थस्तथा शब्दः अयं भावः इच्छादीनां स्वा
 तंत्र्येस्वरूपासिद्धिः पारतंत्र्ये परस्परश्रयत्वमाधारस्येदानीमेव साध्यमानत्वात् कचिच्छब्देन चाश्रयमात्रवचने सिद्धसाधनत्वं मनसस्तदा
 श्रयस्य सिद्धत्वादात्मोक्तैश्च वेदेषां तस्य साध्यविकलत्वेति यः प्राणेन प्राणिनीत्यादि श्रुत्या प्राणनादिव्यापाराख्यस्य लिङ्गस्यात्मास्ति ते दर्शितत्वा
 तस्य च व्याप्ति सापेक्षस्य प्रत्यक्षादिसिद्धात्मविषयत्वात् तस्य शब्दैकगम्यतेति शंकेते श्रुत्येति आत्मनः स्वातंत्र्येण लिङ्गगम्यत्वाभिप्रायेण श्रुत्या

त्व

४

स्वा

लिंगोपन्यसमितिपरिहरति नेति योचेत न व्यापारः सचेतनाधिष्ठानपूर्वको यद्यारथादिव्यापारः प्राणनादिव्यापारस्याप्यचेतनव्या
पारत्वाच्चेतनाधिष्ठानपूर्वकत्वमिति संभावनामात्रेण लिंगोपन्यसः न हि निश्चायकत्वेन तदुपन्यस्यते आत्मनो जन्मांतरसंबंधस्य प्रमा
णांतरेणाप्रदणानद्याप्रलिंगायोगादित्याह जन्मांतरेति ननु यतिरिक्तात्मास्त्वमागमैकगम्येवेतकथं तत्प्रत्यक्षमनुमेयं चेति वा
दिनो ब्रंतीति तत्रादागमेन त्विति येयेप्रेते विचिक्ते स्याद्यागमेन को होवा न्यादित्यादि वेदोक्तैश्च प्राणनादिभिर्द्वौ किं कैलिंगविशेषे रा
त्मास्त्विति सिद्धे यथोक्तात्मासिद्धि मनुसरं तो वादिनो वैदिकमेवादं प्रत्ययं प्रतिलभमाना वैदिकान्येव च लिंगानि पश्यंतः स्वोत्पेक्षानिर्मि
तानि तानीति कल्पयंतो हि धात्मानं वदंति वस्तुतत्त्वात्मा यथोक्तप्रत्येकसमधिगम्यत्यर्थः तस्यास्येत्यादिना कोटयोः संबंधं प्रतिज्ञायता
दर्थेन सिद्धे ये वेदांतप्रामाण्यं सर्वोपीत्यादिना प्रमाद्याधुना कर्मभिः शुद्धबुद्धेर्वैराग्यादिद्वारा ज्ञानोत्पत्तिरिति तयोः संबंधं कथयति सर्वथा
पीति आगमात्मा तां न राहायति रिक्तात्मास्त्विति प्रतिपत्तावपीत्यर्थः उमर्थापापविशेषार्थिनस्तत्तापनार्थं कर्मकारसारं ज्ञेयं चेति तत्रो
क्तकर्मभिरेव विवक्षितप्रमर्षसिद्धेर्वेदांतारं भवैयर्थी त्रसंबंधोक्तिः सावकाशेत्याशंकाह नन्विति आत्मा ज्ञानं तत्त्वमर्थकारणमन्य
ययतिरेकसास्रगम्ये मिष्याज्ञानकार्यलिंगकंच तच्चाकर्षभोक्तब्रह्मात्मज्ञानादपनेयं न हिततकर्मकारोक्तैरेव कर्मभिः शक्यमपनेते
विरोधाभावात्प्रमात्राधुना र्थज्ञानसिद्धये वेदांतारं भवसंभवाडक्तसंबंधसिद्धिरित्यर्थः यदि कर्मभिरज्ञानेन निवर्त्तते मा निवर्त्तिष्यत्येव
नस्मिन्कर्मवशीन्योक्तः स्यादित्याशंकाह यावद्भीतिमप्यक्तज्ञानमेव सात्त्वान्यो तरेतर्नेकमंतत्प्रमाद्यातदुपयोगिनदिसत्येवाज्ञाने

क्रिसिस्मिन्मिति संसारस्य दुर्वारत्वात् तस्मात् कर्मकांडस्य वैराग्यद्वारा प्रवेशो मुक्ताविति भावः अयमित्यनेन निर्दिश्यते रागद्वेषादीत्यादिशब्दे
 नाविद्यास्मिताभिनिवेशादयो गृह्यन्ते दोषाणां स्वाभाविकत्वं **अविद्या** शास्त्रानपेक्षत्वं अपि कारः संभावनार्थः दृष्टत्वं मन्वयव्यतिरेकसिद्ध
 त्वेष्टत्वं शास्त्रमात्रस्य त्वेष्टत्वं प्रथमोपचयप्राचुर्ये हेतुमाह स्वाभाविकेति अथ वैराग्यार्थं कर्मफलं प्रपंचयन्नधर्मफलमाह तत इति उक्तं
 दिशरीरजैः कर्मदोषैर्यातिस्थावरतां नर इति तत्किं पुण्योपचयाभावादनवकाशं सर्गादिफलमिति नेत्याह कदाचिदिति शास्त्रीयसां
 स्कारस्य वलीयस्त्वे फलितमाह तत इति आदिशब्दे वागदेहविषयः फलविभागं वक्तुं कर्मभिः तद्विविधमिति तस्य मुक्तिफलत्वं निरसितं
 फलं विभजते तत्रेति केवलमिष्टादिकर्मतिशेषः कर्मणा पितृलोक इति दिवद्व्यति तस्मिन् फले नानात्वमभिप्रेत्यादिशब्दः विद्यया देव
 लोक इति श्रुतिमाश्रित्याह ज्ञानेति देवलोको यस्य आदिर्ब्रह्मलोकश्चातो यस्य तस्यार्थस्य प्राप्तौरेव फलमस्येति विग्रहः उक्तैर्येषां तपयो
 श्रुतिप्रमाणयति तथा चेति सर्वत्र परमात्मभावनापुरःसरं नित्यं कर्मानुतिष्ठन्नात्मयाजीकामनापुरःसरं नित्यं कर्मानुतिष्ठन् देवान्यजमा
 नो देवयाजीतयोर्मध्ये कतरं श्रेयानिति विचारे सत्यात्मयाजी श्रेयानिति निर्णयः कृतः अतो ज्ञानपूर्वं कर्म देवलोकस्य कामनापूर्वं तपितृलो
 कस्य प्रापकमित्यर्थः प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च द्विविधं कर्म वैदिकं इह वा पुत्रवा कामं प्रवृत्ते कर्म कीर्त्यते निष्कामे ज्ञानपूर्वं तपि वृत्तमभिधी
 यत इत्यादिमनुस्मृतिं चात्रैवोदाहरति स्मृतिश्चेति धर्माधर्मयोरेकैकस्य फलमुक्ता मिश्रयोः फलमाह साम्ये चेति उक्तं हि उभाभ्यां पुण्यपा
 पाभ्यामात्रं लभते वशा इति विविधमपि कर्मफलं वैराग्यार्थं संक्षिप्ते पसंदरत्येवमिति सा चाविद्या कृतत्वादनर्थरूपेत्याह स्वाभाविके

नति

थी

ति चित्रकर्मजन्यतया तस्या वैचित्र्यमाह धर्माधर्मेति तर्हि धर्माभावेव निर्माणसंभवात्कृतमविद्ययेत्यत आह ना मेति ते षोऽसूत्रावस्थावि-
 द्यात्तदा त्वेनेति यावत् धर्मादेरविद्यायाश्च निमित्तत्वापादानत्वाभावापयोग इति भावः ननु संसारगतेरविद्यैतत्त्वमयुक्तं प्रत्यक्षादिप्रतिप-
 द्धत्वात्त्रा मरणाभावेव व्याक्रियतेति श्रुतौ च नामरूपात्मनो जगते भिद्यन्निश्चयणाच्च प्रामाणिकस्याविद्याकृतत्वमत आह तदेवेद-
 मिति जगत्स्वरूपमात्मा तत्राद्यस्मत्त्वात्तस्यादात्मतत्वेन भिद्यन्ने प्रत्यक्षादिना श्रुत्या चाभिद्यन्मिव दृश्यमानमपि जगदनभिद्यन्मेवे-
 तिन तस्याविद्याकृतत्व इति रिति भावः अविद्याकृतो संसारगतिमनुभाषते स एष इति अविद्याकृतत्वे कथमनादित्वमित्याशंक्यतस्य
 प्रवादरूपेण दानादिरिति चैतन्यवदात्मनितस्याविद्याकृतत्वा नुपपत्तिमाशंक्यतानाह पत्नेन ततो विलक्षणत्वादेकरूपेयुक्तं तस्य
 कल्पितत्वमित्याह क्रियेति श्रुतादेरपि संसारस्य प्रागभाववत्तन्निवृत्तिरिति चेत्तथापि ब्रह्मविद्यासंतरेण नाशो नास्तीत्यादानंतरिति
 प्रयत्नतो देयत्वं द्योतयितुमनर्थ इति विशेषणैर्गर्भिक इति पावेतु कारणरूपेण तत्त्वमुन्नेयं यस्मात्कर्मसंसारफलं तस्योत्पत्त्यति-
 तस्यात्मनिदानसंसारनिवर्तकत्वात्तानार्थत्वेन साधनचतुष्टयसंपन्नमधिकारिणमधिकृत्य वेदात्तारंभः संभवतीत्युपसंहरति इत्येतस्या-
 दिति यथोक्तानार्थत्वेनोपनिषदारंभे ब्रह्मवा इदमग्र आसीदित्यारब्धं तस्मादारंभज्ञानोपदेशादुपावाश्रयस्योत्पत्तिरंभस्तनयुक्तः सा-
 द्वाद्वनदनुक्तेरित्याशंक्यतस्मादारंभोपनिषदारंभे भीष्टं फलमभिधित्तमानः प्रथममस्य मेधोपासनफलमादास्यत्विति राजयत्तत्वादस्य
 मेधस्य तदनधिकारिणमपि ब्राह्मणादीनां तत्फलार्थिनामस्मादेवोपासनात्तद्विरिति मत्वा श्रुतौ तदुपासनोक्तिरित्यर्थः किमत्र नि-

श्राने-
६

यामकमिताशंकविकल्पश्रवणं केवलस्यापि ज्ञानस्य साधनत्वं सूचयतीत्यर्थतो विकल्पश्रुतिमुदाहरति विद्ययेति तत्फलप्राप्तिरिति
 सर्वेण संबन्धः तत्रैव श्रुत्यन्तरमाह तद्वेति तदेतत्प्राणदर्शनं लोकप्राप्तिसाधने प्रसिद्धमिति यावत् आदिशब्देन केवलोपास्या ब्रह्मलो-
 का मिवादिन्यं श्रुतयोऽहं ते अश्वमेधे यदुपासने तस्याप्यथादिव तद्वेष्टत्वेन फलवत्त्वात् ब्रह्मत्वेनोपासने तद्वत्त्वमंगेषु स्वतंत्र फलाभावादिनि-
 शेकते कर्मविषयत्वमिति ज्ञानस्य कृत्यत्वं दूषयति नेति सर्वत्रार्थतो दर्शितो विकल्पस्तुतिमत्र देवतया स्वरूपतो नुक्ता मति योऽश्वमेधेने-
 तिस सर्वपाप्मानंतरति तरति ब्रह्मरूपमिति ज्ञानकर्मणोऽस्त्यल्यफलत्वस्य न्यायत्वादिति शेषः उपासिफलश्रुतेरर्थवादत्वाभावा-
 श्वमेधवदुपासनेरपि कर्मत्वाद्विहितत्वात् कर्मप्रकरणायुत्थितत्वाच्च मैवमित्याह विद्येति फलश्रुतेरर्थवादत्वाभावे देवत्वंतरमाह कर्म-
 तरेवेति अश्वमेधातिरिक्ते कर्मण्येवावलोक्योत्तिरित्यादौ चित्याद्यादावेतल्लोकादिसंपादनस्य स्वतंत्र फलोपासनस्य दर्शनात् फल-
 श्रुतेरर्थवादतेत्यर्थः अश्वमेधोपासनं न कृत्यर्थं किंतु पुरुषार्थं तत्राधिकारोऽश्वमेधकृत्यनधिकारिणामपीत्येतावदेवेष्टे च दुपासने
 कर्मप्रकरणस्येपितज्ज्ञाभादिद्याप्रकरणे नास्याद्यप्यनमर्थवदित्याशंकाह सर्वेषां चेति परत्वे हेतुः समंति अनुवृत्तव्यावृत्तरूपद्विराण-
 गर्भप्राप्तिहेतुत्वात् तस्यैष्टेनेत्यर्थः तस्य पुण्येष्टत्वेपि प्रकृते किमायातं तदाह तस्य चेति यदाकृतप्रधानस्याश्वमेधस्योपासि सद्वि-
 स्थापि संसारफलत्वं तदा लोच्यमानमिदं ज्ञातीनां संसारफलत्वं किं वाच्यमित्यस्मिन् कर्मराशौ संबन्धहेतौ विरक्ताः साधनवत्तद्वैविशिष्टा-
 ज्ञानमपेक्षमाणस्तदुपाये श्रवणादावेव कर्मसंन्यास एव के कथं प्रवर्तैरत्रित्याशयवती स्तुतिरुपासनो विद्यारंभे भिद्यतीति तेनोपवा-
 श्र

६

६

आने

७

मूर्ते चैवामूर्ते चेत्यादिवाक्यप्रमाणयति मूर्तेति नन्वात्मन्यारोपो नोपपद्यते तस्मिन्पुद्गलपुद्गलसु कस्तुभावस्यैतद्विलक्षणत्वादसति
सादृश्येऽस्यासासिद्धेरत आहान इति संसाराद्वैलक्षण्यमेव प्रकटयत्यनामेति आदिपदेनान्येपि विपर्ययभेदाः संगृह्यते आरोपेप्रमि
णोमिकरोमिभुंजेचेत्यनुभवेप्रमाणस्यवभासत इति आत्मन्यध्यासः सादृश्याद्यभावेपिनभसिमलिनत्वादिवद्यतोऽनुभूयतेऽतः सवि
लासाविद्यानिवर्तकब्रह्मविद्यार्थत्वेनोपनिषदारंभः संभवतीत्युपसंहरत्यत इति एतावदित्यनर्थात्मत्वोक्तिः तत्त्वज्ञानादज्ञाननिवृ
त्तौ दृष्टान्तमाह रज्ज्वा मिवेति एवमुपनिषदारंभे स्थिते प्राथमिकब्राह्मणयोरवांतरतात्पर्यमाह तत्र तावदिति आद्यस्य पुनरवांतरतात्प
र्यं दर्शयति तत्रेति नन्वस्य मेधस्यो गवाद्भूलोकस्मादस्यात्वांगविषयमेवोपासनसुच्यते तत्राह प्राधान्यादिति तदेव कथमिति तदा
ह प्राधान्येवेति प्रजापतिदेवतात्मकत्वाच्चाश्वस्य प्राधान्यमित्याह प्राजापत्यत्वाच्चेति प्रतीकमादाय व्याचष्टे उवाचत्वादित्ना स्मारणा
र्थत्वमेव निपातस्य स्फुटयति प्रसिद्धमिति शास्त्रीयैर्लौकिकैश्च व्यवहारे प्रसिद्धो ब्राह्मणो मुहूर्तस्तं कालमिति यावत् उषसि शिरः प्राह
प्रयोगे दिना वयवेषु तस्य प्राधान्यं हेतमाह प्राधान्यादिति तथापि कथं तत्र तत्तद्व्ययोगस्तत्राह शिरश्चेति आश्वमेधिकाश्वशिरस्य
षसो दृष्टिः कर्तव्येत्यादास्येति कालादिदृष्टिरश्वंगेषु किमिति हि प्यते अश्वंगो दृष्टिरेव तेषु किं न स्यादित्याशङ्क्याह कर्मो गस्येति
अंगेष्वनंगमतिदोषे हेतुं तस्माद प्राजापत्यत्वेवेति अश्वस्य सेत्स्यतीति शेषः तत्र हेतुः प्रजापतीति तत्र कालादिदृष्टयोऽश्ववयवे श्वारो
प्यते न तस्य प्रजापतित्वं क्रियते तत्राह कालेति कालाद्यात्मको दिप्रजापतिस्तथा च यथा प्रतिमायां विस्तृतकरणं तद्वद्विस्तृता का

७

लादिदृष्टिरश्चावयवेषु तस्य प्रजापतित्वकरणमस्य मेधाधिकारीदिसत्यस्येकर्मणो वीर्यवत्तरत्वार्ये कालादिदृष्टीरश्चावयवेषु कुर्या
 तदनधिकारीतश्चाभावे स्वात्मानमस्य कल्पयित्वा अशिरः प्रभृतिषु कालादिदृष्टिकरणेन प्रजापतित्वसं पाद्य प्रजापतिरस्मीति ता
 नात्र दभावं प्रतिपद्येतेति भावः चक्षुषिसूर्यदृष्टौ हेतुमाह शिरसरिति उवसो नंतरत्वे सूर्ये दृष्टं चक्षुषिशिरसो नंतरत्वे दृष्टपतेतस्मात्तत्र
 तदृष्टिर्युक्तेत्यर्थः तत्रैव हेतुं तस्मात् सूर्येति आदित्यश्चक्षुर्भूत्वा हिणी प्राविशदिति श्रुतेः चक्षुषिसूर्यो धिष्ठात्री देवता तेन सामीप्यात्
 तदृष्टिरित्यर्थः अथ प्राणो वायुदृष्टौ च सनत्वा भाव्यं हेतु रस्य सविदारिते सुखे भवत्वग्निदृष्टिस्तथापि पर्यायोपादानेन व्यर्थमित्याशंक्य
 क्रव्यादादि निवृत्त्यर्थं विशेषणमित्याह वैश्वानर इत्यग्रेति अग्निर्वीर्यभूत्वा सुखे प्राविशदिति श्रुतिमाश्रित्य सुखेन दृष्टौ हेतुमाह
 सुखस्येति अधिकमासमनुसृत्य त्रयोदशमासो वेत्युक्तं शरीरे संवत्सरदृष्टिरित्यात्मत्वं हेतुमाह कालेति आत्मा ह स्मादीनामंगानां मि
 ति शेषः कालावयवानां संवत्सरस्यात्मत्वं दंगानां शरीरस्यात्मत्वं प्रमाणमाह मद्यं हीति पुनरुक्तेरर्थवत्त्वमाहास्येति पृष्ठे धुलो
 कदृष्टौ हेतुमाहोर्हृत्वेति उदरे तरित्तदृष्टौ निमित्तमाह सुषिरत्वेति पादाग्रसंतेयुस्मिन्निति व्युत्पत्तिमाश्रित्य विवक्षितमाह पादेति अथ
 सदिक्षुरेपादासनत्वसामान्यात्पृथिवीदृष्टिरित्यर्थः पार्श्वयोर्दिक्त्वस्य दृष्टौ हेतुमाह पार्श्वेनेति द्वे पार्श्वे च तस्य अदिशस्तत्र कथं न
 योस्तदा रोपणं द्वाभ्यामेव द्वयोः संबंधादिति शंकते पार्श्वे योरिति यद्यपि द्वे दिशो द्वाभ्यां पार्श्वे संवद्यते तथाप्यस्य प्राप्नुत्वत्वे च
 रक्षितो नरयोस्तत्सुखत्वे च प्राक् प्रतीवोर्दिशो स्ताभ्यां संबंधं संभवात्तत्र दृष्टिरविरुद्धेति परिहरति नेत्यादिना तदुपपन्नौ चास्य च जि

ग्राने.
८ ५

सुखं देत कर्तव्ये पार्श्वस्थिष्वेवाचोतरदिशामारोपे पार्श्वदिकसंबंधो हेतुः कृतवः संवत्सरस्यो गानिहस्तादीनि च देहस्यावयवास्तस्मादनु
दृष्टिरेवैककर्तव्येत्याह कृतव इति अस्ति मासादीनां संवत्सरसंधित्वमस्ति च शरीरसंधित्वं पर्वणामतस्तेषु मासादिदृष्टिरित्याह संधीति युग
सहस्राभ्यां प्राजापत्यमेकमहोरात्रमयनाभ्यां दैवं पक्षाभ्यां पित्रं षष्टिचटिकाभिर्मानुषमिति भेदः प्रतिष्ठाशब्दस्य पादविषयत्वेन युक्त्या द
यति प्रतिष्ठतीति पादेषु होरात्रदृष्टिसिद्ध्यर्थमुक्तिमुपपादयति ग्रहोरात्रैरिति अस्थिषु नक्षत्रदृष्टौ हेतुमाह शुक्लत्वेति नभःशब्देन चोत
रित्ते किमिति न गृह्यते शुद्धे सत्यपचारायोगादित्याशंक्य पुनरुक्तिं परिहर्तुं मित्याहोतरित्यस्येति उदकं सिंचेति मेघा मासानि तरुधिरम
तः सेचनत्वसामान्यान्मांसेषु मेघदृष्टिरित्याहोदकेति अश्वजवरविपरिवर्तिन्यर्द्धजीर्णो मिकतादृष्टौ हेतुर्विशिष्टेति किमिति गृह्यते
न पापुरे वनगृह्यते सिराग्रहणो हि सुत्पातिक्रमः स्यात्तत्राह बद्धवचनादिति च कारोवधारणार्थः यद्यपि बद्धस्यासिराभ्योर्धोतरमपि गृह्यते
तु मर्हति तथापि स्पंदनसादृशपात्रास्तेव सिंधुदृष्टिरिति तासां मिह ग्रहणमिति भावः कृतो मां सत्वं उयोर्दित्वमेकत्र बद्धवचनाद्वद्भवती
तेरित्याशंक्यारादिति बद्धकैर्गतिमाह कौमान इतीति तयोः पर्वतदृष्टौ हेतुमाह काविन्यादित्यादिना तद्वत्त्वसाधर्म्यादौषधिदृष्टिर्लोम
समदत्वसामान्यादनस्यतिदृष्टिरश्वकेशेषुकर्तव्येत्याह यथा संभवमिति सर्वत्वसामान्यान्मध्याह्नतप्रागवस्थ्यादित्यदृष्टिरश्वस्यनाभे
रर्धभागे कर्तव्येत्याहोद्युनित्यादिना अपरत्वसादृशपादस्य स्यनाभेरपरार्द्धे मध्याह्नादनेतरभावादिन्यदृष्टिः कार्येत्याह निक्षोचन्नित्यादिना
विजंभत इत्यादौ प्रत्ययार्थेन विवक्षितः विजंभणं सुखं विदारयति विद्योतने पुनर्मेघमतो विद्योतनदृष्टिर्जंभणे कर्तव्येत्याह सुखं निस्तन।

यतीति स्तनितस्य च ते तदृष्टिर्गोत्रकं पेकर्तव्ये तत्र हेतुमाह गर्जनेति सूत्रकरणे वर्षणदृष्टौ कारणमाह सेवनेति अथ सदेवितशब्दे
 नास्मादपेपणमित्यतो न सादृश्यं वक्तव्यमित्याह नात्रेति अथावयवेषु कालादिदृष्टीर्विधायां प्रजापतिरूपं विवक्षित्वा कंठिकोत्तरं
 गृहीत्वा तात्पर्यमादाहरित्यादिना ग्रहोदवनीयद्रव्याधारौ पात्रविशेषौ अग्रतः पृष्ठतश्चेति संज्ञपनात्पात्रं चैति यावत् प्रसिधातावद्
 क्रिदीप्तिः सौवर्णे च ग्रहे सा स्मृतस्तस्मिन् दृष्टिरिति दर्शने विभजते दिति अथ संज्ञपनात् सर्वयोर्महिमाद्यो ग्रहं स्थाप्यते सौवर्णे दृष्टिः
 पास्यते कथं सोमस्य मन्त्रजायतेति पश्चादस्य स तज्जन्मवाचो युक्तिरिति शङ्कते अहंश्चमिति नाये पश्चादर्थो नुशब्दः किं तल्लक्षणार्थः
 याचाश्च स प्रजापतिरुपत्वा तं लक्षयित्वा ग्रहस्य यथोक्तस्य प्रवृत्तेरुपदेशादस्य न जायतेत्यविरुद्धमिति परिहरत्यस्येति तदेव सूत्रय
 ति प्रजापतिरिति काललोकदेवतात्मा प्रजापतिरस्यात्मना दृश्यमानोऽत्र दृष्ट्या दृष्टेन ग्रहेण लक्ष्यते तथा चास्य मन्त्रजायतेति प्रकृतिरवि
 रुद्धेत्यर्थः अनुशब्देन पश्चादाचीत्यत्र दृष्टांतमाह वृद्धमिति यदा ह तल्लक्षयित्वा तस्याप्रे विद्युद्योतते तदा दृष्टमनुविद्योतते सेति प्रयुज्यते
 तथा चाप्यनुशब्देन पश्चादर्थोऽस्यः यत्र च स्थाने ग्रहः स्थाप्यते तत्सर्वं स दृष्ट्या दृष्टमिति सर्वं त्वमत्र सादृश्यं कथं स प्रसीप्र
 यमार्थं योज्यते कंदस्यार्थानुसारेण व्यत्ययसंभवादित्याह विभक्तीति यथा सौवर्णे ग्रहे दृष्टिरुपदिष्टा तथा राजते ग्रहे रात्रिदृष्टिः कर्तव्ये त्वा
 द तथेति अस्मिन् दिवशात्पवत्वा शत्रेः शौक्लमस्ति च राजतस्य ग्रहस्य तद्युक्तं तत्र रात्रिदर्शने मित्याह वर्णेति रजते सौवर्णे सद्यं मद्भूरा
 त्रिरतो वा सादृश्यात्तत्र रात्रिदृष्टिरित्याह जचनेति प्रजापतिरूपं प्रकृतमसंलक्षयित्वा तत्संज्ञपनात्पश्चादस्य प्रवृत्तिं दर्शयते नमिति तदा

म

वि

ॐ

ग्राने.
५

सादनस्यानेपश्चिमसमुद्रदृष्टिर्विधेयेत्याह तस्येति कथमेतौग्रहौसदिमाख्याबुक्तेमदत्तोपेतत्वादित्याह सदिमेति अथाश्वविषयेदर्श
नमादिष्यग्रहविषयंतदादिशतोवाक्यभेदस्याच्चेत्याहस्येति किमत्रनिघामकमित्याशंक्युनरुक्तिरितिमत्वाह तावित्यादिनावैश
द्यार्थकथनमेवेतिवाक्यशेषोप्यत्रानुगुणीभवतीत्याह तथाचेति ह्यशब्दनिष्पत्तिपुरःसरंतदर्थमाहह्यरति वाज्यादिशब्दानांजाति
विशेषवाचित्वादत्रापितदेवग्राह्यमितिपक्षंतरमाह जातीतिदेवानांदेवत्वप्रापकत्वंकथमस्येत्याशंक्याह प्रजापतित्वादिति अथ
स्तातमारभ्यकल्यांतरोक्तातत्रिदावचनमनुचितमितिशंकतेनत्विति उपक्रमविरोधोनास्तीतिपरिहरतिनेत्यादिनासमुत्पद्यभूता
निद्रवंत्यस्मिन्नितिमुत्पत्त्यापरमगंभीरस्येश्वरस्यसमुद्रशब्दतामाह परमात्मेति तत्रयोनित्वमुत्पादकत्वेबंधुत्वेस्यापकत्वंसमुद्रत्वं
विलापकत्वमितिभेदः अथपरमात्मयोनित्वादिवचनमुपास्यास्यकोपयुज्यतेतत्राहैवमिति अत्यंतरात्रुरोधेनसमुद्रोयोनिरित्य
त्रसमुद्रशब्दस्यरुद्विमनुजानात्यस्ययोनिरिति २ ॥ इतिरतीयस्यप्रथमं ब्राह्मणं ॥ ॥ अथादिदर्शनेनोक्त्यनंतरमग्रेद
र्शनं वक्तुं ब्राह्मणानंतरमवतारयत्यथेति नैवेदेत्यादौ तदृष्टिर्नास्तीतिचेत् सत्यंतत्रायेजन्मवक्तुंभूमिकाक्रियतेइत्याहायेरितिवायोर
ग्निरित्यादौप्रसिद्धंतजन्मेतिचेत्सत्यंतद्विशेषस्याजन्मोक्तिरित्याहास्यमेधेतिदर्शनेविधित्सितेकिंजन्मोक्तेतिचेन्नत्राह तद्विषयेति
अग्निदर्शनस्यविधातमिष्टस्यसिद्ध्यर्थमुपास्याग्निसुतिफलानुत्पत्तिरिष्टाशुद्धजन्मत्वाउत्कृष्टत्वेतायमुपास्योराजादिर्वादित्यर्थः
तात्पर्यमुक्तावाक्यमादायादराणिवाच्ये नैवेत्यादिनानामरुणभ्यांविभक्तेविशेषोयस्मिन्नितिबहुव्रीहिः अत्रशून्यवादीलज्जावका

शोः विवृण्वपरेष्टक्यवष्टंभेन स्वपक्षमाह किमित्यादिना कार्यस्य प्रागसत्त्वे हेतुं तदमाहोत्यतेत्येति विमतं प्रागसत्त्वं तद्यमानत्वाद्य
 त्रैवं न तदेवं यथापरेष्टं ब्रह्मेत्यर्थः हेत्वसिद्धिं शंकित्वोत्तरमाह अत्यद्यते हीति वृत्त्यर्थं कार्यमात्रस्योपलक्षणार्थं उक्तं मनुमानेति ग
 मयत्यत इति तत्र तार्किको ब्रूते न त्विति यदुक्तं न कार्यकारणवासीदिति तत्र भागे बाधो भागे चानुमतिरित्यर्थः कार्यस्यापि कथं प्रा
 गसत्त्वापत्तिरित्याशङ्क्याह यत्रेति एतेनानुमानस्य सिद्धसाध्यतोक्ता कार्यवत्कारणस्यापि प्रागसत्त्वं किं न स्यादित्याशङ्क्योक्तदे
 त्वभावात् नैवमित्याह न त्विति शून्यवाद्याह न प्रागुत्पत्तेरिति विमतं प्रागसद्योगत्वे सति तदा नुपलब्धत्वात् संमतवन्न चासिद्धो हेतुः
 क्रतेरनतिशङ्कत्वात् न हि रोधे सत्पलब्धे राभासत्वादित्यर्थः तदेव प्रपञ्चयत्यनुपलब्धेति कार्यवत्कारणस्यापि प्रागसत्त्वे प्राप्ते
 सिद्धो तयति नैत्यादिना नैवेत्यादिश्रुतिरव्यक्तनामरूपार्थविषयानप्रागसत्त्वं कार्यकारणयोः न्यथावाक्यशेषविरोधादित्यर्थः
 श्रुतिं विवृणोति यदि हीति द्वयोरसत्त्वेपि का बाधो युक्तेरनुपपत्तिस्तत्राह न हीति मानर्हि वाक्यमेव भूदित्याशङ्क्याह ब्रवीति चेति
 सृत्तु नैत्यादिवाक्यार्थमुपसंहरति तस्मादिति श्रुतेः प्रामाण्यादिति तस्यामाण्यास्य प्रमाणलक्षणस्थितत्वादिति यावत् परकीये नु
 माने श्रुतिविरोधमभिधाया नुमानविरोधमाहानुमेयत्वाच्चेति कार्यकारणयोः सत्त्वस्यानुमेयतया तदसत्त्वमनुमानं प्रशङ्का उपजी
 व्यविषयतया सत्त्वानुमानस्य बलीयत्वादित्यर्थः कार्यकारणयोः सत्त्वानुमाने प्रतिज्ञाय प्रथमं कारणसत्त्वमनुमिनो ननु मीयते
 चेत्यादिना कार्यस्य हीति विमतं जगत्सत्त्वं कार्यत्वात् तर्कं भवदित्यर्थः नानुपपद्यते प्राडभोक्तादिति न्यायेन दृष्टं तस्य साध्यं वैकल्यं चो

रगयो

दयति चरादीति न तावदसिद्धोचरः स्वकारणमुपशृङ्गात्पसतोः कारकत्वात्सिद्धस्य तपमर्दकत्वेनासत्त्वकत्वमिति कुतः साध्यविकल
 तेत्याह नेति किंचान्ययिद्वयमेव सर्वत्रकारणं न पिंडाकारविशेषोः न त्वयादनवस्थानाच्चेति कुतः साध्यवैकल्पमित्याह मृदादेरिति तदे
 व स्युदयति मृत्स्वर्णादीति तत्रेति दृष्टान्तोक्तिः किंचान्वयव्यतिरेकाभांकारणमवधेयेन च पिंडाभावेद्यदोनभवतीति व्यतिरेकोक्तिः।
 पिंडाभावेपिशकलादिभ्योचराद्युद्भवोपलंभादित्याह तदभावेभावादिति तदेव स्युदयत्यः सत्यपीति तत्सत्तेपि व्यतिरेकराहित्यतत्त्व
 मित्याशंकादासतीति मृदाद्येव चरादिकारणं चेत्किमिति पिंडादौ सत्येव ततो मृदः सकाशात्तद्यद्युत्पत्तिरित्याशंकाह सर्वमिति
 ब्रह्मणितमायावशात्तुपपत्तिरिति भावः अन्ययिद्वयं पूर्वोत्पन्नस्वकार्यतिरोधानेन कार्योत्तरेजनयति चेत् कार्यमादात्म्येन स्वयमा
 पिनश्येत्तत्रोत्तरकार्योत्पत्तिर्हेतुभावादित्याशंकाह नचेति कार्योत्तरेण नृत्तिदर्शनात्कार्यात्मताभावाच्चेत्यर्थः अन्ययिद्वयस्यैव का
 रणत्वेफलितमाह तस्मादिति अन्ययिनो मृदादेः प्रमाणाभावेनाऽभावात्रकारणतेति शंकते पिंडादीति तदेव बोध्यं विवृणोति पिंडा
 दीत्यादिना मृत्तचरः स्वर्णं कुंडलमित्यादितादात्म्यप्रत्ययस्य पिंडाद्यतिरिक्तमृदाद्यभावेन उपपत्तेरनुगतं मृदाद्युपेयमिति परिहरति
 नेति किंचयापिंडात्मना पूर्वेषु मृदासीत्सैवाद्यद्यद्यभूदिति प्रत्यभिज्ञया मृदोन्वयिन्याः सिद्धेस्तत्कारणत्वं डरपक्रवमित्याह
 मृदादीति यत्सत्तत्तदणिकं यथा दीपः संतप्ते मेभावात्तनुमानात्सर्वार्थानां तदणिकत्वसिद्धेरन्वयदृष्टिः सादृश्यादिति रिति शं।
 कते सादृश्यादिति प्रत्यभिज्ञासिद्धस्याप्यर्थविरुद्धे तदणिकार्थबोधिर्लिंगमस्त्वतानुमानवन्नमानमिति दृष्टयति नेत्यादिना सा

सादृश्यादीत्यादिशब्देन प्रत्यभिज्ञाश्रान्तिरित्यादिप्रत्यक्षानुमानकारणैक्यगम्यते अनुमानान्नद्वेदोः तोदयोर्विरुद्धत्वस्याः व्यभिचारि-
 त्वात्तादृश्यादीत्यानुमानेबाधोवैपरीत्यसंभवादित्याशङ्क्याह नचेति प्रत्यभिज्ञासुपजीव्यत्वात्प्रत्यक्षानुमानाप्रवृत्तावप्युपजीव्यजानीय-
 त्वात्तत्रावत्यादुपजीव्यजानीयसुक्तानुमानं दुर्बलं तद्वाद्यमित्यर्थः प्रत्यभिज्ञास्तार्थेस्वतो नमाने बुद्ध्यांतरसंवादादेव बुद्धीनां मानत्वस्य
 वैधैरिष्टत्वाच्च बुद्ध्यांतरस्यायित्वासाधकमस्तीति प्रत्यभिज्ञायमानस्यापि तत्त्वमित्याशङ्क्याह सर्वेति प्रसंगमेव प्रकटयति
 यदिचेति तत्त्वमित्यादिबुद्धेरपि त्वार्थेस्वतो मानत्वाभावात्तादृकबुद्ध्यांतरापेक्षायां तस्यापि तत्त्वात्वेनाः नवस्थानादुद्देः स्वतः प्रामा-
 ण्यमुपेयं न याच प्रत्यभिज्ञानं सर्वतथैव बाधारित्यर्थः किंच प्रत्यभिज्ञायाः श्रान्तित्वं वदता स्वरूपापक्रवात्तदिदं बुद्ध्याः सामानाधि-
 करण्येन संबंधोवाच्यः सच वक्तुं न शक्यते तत्राह य संबंधि नोद्भूतभावादित्याह तदिदमिति असति संबंधे बुद्ध्याः सादृश्यात्तथी संब-
 धबुद्धिरिति शङ्कते सादृश्यादिति तयोः स्ववेद्यत्वात्तादृकांतरस्य चाभावात्तसादृश्यसिद्धिरिति हृषयति न तदिदं बुद्ध्यादिति तथा-
 पि किमिति सादृश्यासिद्धिरित्याशङ्क्याह सति चेति सादृश्याः सिद्धिमभ्युपेत्य शङ्कते असत्येवेति यत्र सत्येवार्थधीस्तत्रैव साधकापे-
 क्षानान्यत्रेति भावः तत्र बाह्यार्थवादिनं प्रत्याह न तदिदं बुद्ध्यादिति विज्ञानवाद्याह सति तथा सत्यः तालं बने तत्त्विकं विज्ञानमि-
 त्तस्यापि ज्ञानस्यासिद्धिष्यतया विज्ञानवादासिद्धिरित्याह नेति शून्यवाद्याह तदपीति सर्वाधीरसिद्धिष्येतेषां पिधीरसिद्धिष्यासा-
 क्तं ननु सर्वे बुद्धेरसिद्धिष्यत्वासिद्धिरिति हृषयति नेत्यादिना परपक्षा संभवात्तत्प्रत्यभिज्ञास्थायिदेव सिद्धौ हृष्टानस्य साधवैक्य-

आने.

परिहृतमित्येवंतरप्रकृतप्रसंहरति तस्मादिति संप्रतिकारणसत्त्वानुमानत्रिगमयत्वात् तत्र कार्यकारणयोर्हयोऽपि प्रागुक्तमेतत् सत्त्वम
नुमेयमिति प्रतिज्ञायकारणास्तित्वे प्रपंचितमिदानीं कार्यस्तित्वा अनुमाने दर्शयति कार्यस्य चेति प्रागुक्तमेतत् सद्भावः प्रसिद्ध इति च कारणार्थः
प्रतिज्ञाभागाविभजने कार्यस्येति हेतुभागमाह पति कथमिति अभिव्यक्तिर्लिंगमस्येति व्युत्पत्त्या कथमभिव्यक्तिर्लिंगत्वादित्येकार्थसत्त्वे हे
तुरुच्यते सिद्धेदिसत्त्वे अभिव्यक्तिर्लिंगमस्येति सिद्ध्यति अभिव्यक्तिबलाच्च सत्त्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः संप्रतिपत्रया अभिव्यक्त्या विप्रति
पन्नं सत्त्वं साद्यते तत्रान्योन्याश्रयत्वमिति परिहरत्यभिव्यक्तिरिति कथं तदीहा अनुमाने प्रयोक्तव्यमित्याशंका प्रथमं व्याप्तिमाह यद्दीति यच्च अभि
व्यज्यमाने तस्यागभिव्यक्तैरस्ति यथा तमोतस्येवरादीत्यर्थः संप्रत्यनुमितेति तथेति विमतं प्रागभिव्यक्तैः सदभिव्यक्तिविषयत्वात् संप्रति
पत्रवदित्यर्थः ननु तमोतस्येवरादीभिर्व्यंजकसामोपादभिव्यज्यते न तत्राक्कालीने सत्त्वे प्रयोजकमित्याशंका नहीति उक्तेः अनुमाने का
र्यस्य सदोपलब्धिप्रसंगं विपक्षे बाधकसाशंकतेनेत्यादिना उक्ता अनुमाननिषेधो न त्रयः अविद्यमानत्वाभावादिति क्लेशः अनुमाने बाधको
पन्यासं विवृणोति नहीति वर्त्तमानवदतीतमागमिचयरादिसदेव चेत्तुपलब्धिसामग्र्यासत्त्वात् तद्व्याकृजनेर्नाशाच्चोर्ह उपलभ्येत न चैव
उपलभ्यते तस्मादनुक्तं कार्यस्य सदा सत्त्वमित्यर्थः मृत्पिंडग्रहाणं विरोधिकार्यातरोपलक्षणार्थमसंनिहिते सतीति क्लेशः न तावदिद्यमान
त्वमात्रं कार्यस्य सदोपलंभापादकं सतोपिवरादेरभिव्यक्त्या न भिव्यक्त्योरुपलब्धत्वादिति समाधत्तेनेति अभिव्यक्तिसामग्री सत्त्वं त्वभिव्यक्ति
साधकं न तत्सत्त्वसामग्रीनि यमोस्तीत्यभिप्रेत्याह द्विविधत्वादिति उत्पन्नस्य ऊद्याद्यावरणमनुत्पन्नस्य विशिष्टं कारणमिति द्वैविध्यमेव

“

पञ्चभावाभावव्यवहारोपि पिंशदिनातिरोभावेनाभावव्यवहारः ५

प्रतिज्ञापूर्वके साधयति चरादीति यदोपलभ्यमानकार्यावयवानां कार्यांतराकारेण स्थितिः सदा नेदं कार्यमुपलभ्यते अन्यथा।
चोपलभ्यते इत्यन्वयव्यतिरेकसिद्धं कारणस्य कार्यांतररूपेण स्थितकार्यावरकत्वमिति द्रष्टव्यं विशिष्टकारणस्यावरणत्वसिद्धौ सिद्ध
मर्थमाह तस्मादिति प्राक्कार्यास्तित्वे सदा तदुपलब्धिप्रसंगे बाधकं निराकृत्य नष्टो न स्तीत्यादिप्रयोगे प्रत्ययभेदानुपपत्तिर्वा
धकांतरमाशङ्क्याह नष्टेति कपालादिनातिरोभावेन व्यवहारः पिंशद्यवस्थकारणावरणभंगेनाभिव्यक्ता उत्पन्नव्यवहारे दीपा
दिनामो निरासेनाभिव्यक्तौ भावव्यवहारः तदेवं कार्यस्य सदा सत्त्वेऽपि प्रयोगप्रत्ययभेदसिद्धिरित्यर्थः पिंशदिनद्यदाद्यावरणं तेन
समानदेशत्वाद्यद्यस्यावरणं न तत्रेन समानदेशं यथा कुद्यादीति शङ्कते पिंशेति व्यतिरेकानुमाने विहातोति तस्मात्प्रादिना अनुमाना
फलं निगमयति तस्मादिति किमिदं समानदेशत्वं किमेकाग्रयत्वं किंचैककारणत्वमिति विकल्पाद्यं विरुद्धत्वेन दूषयति नेत्यादिना द्वौ
रेण संकीर्णस्योदकादेरात्रियमाणस्येति यावद्वितीयमुत्थापयति चरादीति यस्येदं कार्यं तस्मिन्मृदात्मनि तेषामवस्थानात्तद्वन्नेषाम।
नावरणत्वमित्यर्थः चरावस्थमृन्मात्रवृत्तिकपालादेर्वेदानावरणत्वमिष्टमेवेति सिद्धसाद्यतां व्यक्तव्यवस्थमृद्वृत्तिकपालादेरनाव
रणत्वसाधने हेत्वसिद्धिर्घटस्य कपालादेश्चाश्रयमृदवयवभेदादिति दूषयति न विभक्तानामिति विद्यमानस्यैवावृत्तत्वादनुपलब्धिश्चे
द्यवरणनिरस्कारे यन्नस्यात्र चरादेरुत्पन्नावतोऽनुभवविरोधः सत्कार्यवादिभ्यस्तदिति शङ्कते आवरणेति तदेव प्रपञ्चयति पिंशेति य
त्रावृत्तं वस्तु व्यज्यते तत्रावरणभंगव्यवहार इति व्याख्याभावान्नानुभवविरोधोऽस्तीति दूषयति नानियमादिति अनियमं साधयति नहीति

ति सहकारकव्यापारदृशायामसन्नितिकोऽर्थः किंतु स भविष्यत्वादितदा नास्ति किं वा र्थक्रिया सामर्थ्यमाद्ये व्यादतिं साधयति य
 दीति ऊलादिषु व्याप्रियमाणेषु सत्त्वद्यो भविष्यतीति प्रमाणेन निश्चितं चेत्कथं तद्विरुद्धं प्रागसत्त्वमुच्यते कारकव्यापारावलि
 त्वेन हि कालेन च दृश्य भविष्यत्वेनातीतत्वेन वा भविष्यत्त्वभूदिति वा संबंधो विवक्ष्यते तथा च तस्मिन्नेव काले च दृश्य तथा विधिसत्त्वनिषे
 धे व्यादतिरभिप्रेत्यर्थः तामेवाभिनयति भविष्यतीति यो हि कारकव्यापारदृशायो भविष्यत्वादिरूपेणास्ति स तदा नास्तीत्युक्ते
 तस्य तस्यामवस्थायां तेनाकारेणासत्त्वमर्थो भवति तथा च दृष्टो यदा येनाकारेणास्ति स तदा तेनाकारेणास्तीति व्यादतिरित्यर्थः
 द्वितीयमुपादयत्येति प्रागुक्त्येव दार्ष्टिक्यं ऊलादिषु प्रवृत्तेषु सो सन्नित्यत्रासत्त्वार्थस्त्वयमेव विवेचयति तत्रेत्यादिना तत्र सिद्धौ
 तीव्रतेन विरुद्धत इति कथं पुनः सत्कार्यवादिनस्तदसत्त्वमविरुद्धमित्याह कस्मादिति प्रागुक्त्येव सत्त्वमविरुद्धं सत्त्वमुच्यते च दृश्यसिद्धा
 धिषितं तच्चैद्भवानपि तस्य सदा तनमर्थक्रिया सामर्थ्यनिषेधत्रुमन्यते नावयो विप्रतिपत्तिरित्यभिप्रेत्याह स्वेन हीति ननु त्वन्मते सर्वस्य
 मृत्मात्रत्वाविशेषात्पिंदादेर्वर्तमानता च दृश्यस्यात्र सत्त्वातीतता भविष्यत्वापि रिकपालयोः स्यादिति सांकर्यमाशङ्क्याह न हीति व्याव
 हारदृशायो यथा प्रतिभासमनिर्वाच्यसंस्थानभेदाः स्यानादित्यर्थः प्रागवस्थायां च दृश्या र्थक्रिया सामर्थ्यलक्षणसत्त्वनिषेधे विरोधा
 भावमुपपादितमुपसंहरति तस्मादिति उक्तमेव व्यतिरेकद्वारा विवक्ष्यते यदीत्यादिना यदा कारकाणि व्याप्रियंते तदा च दृष्टो सन्नित्येतस्य
 भविष्यत्वादिरूपं तत्काले निषिध्यते चेदुक्तविधया व्याचक्षतः स्याच्च तस्य तस्मिन्काले भविष्यत्वादिरूपं सत्त्वं निषिध्यते प्रथमक्रियासाम

ग्राने.

१३

७५

स्यैव निषेधात्तत्र विरोधावकाशोऽस्तीत्यर्थः न हि पिंडस्येत्यादिना सांकर्यसमाधिरुक्तमिति दर्शयति न चेति
भविष्यत्त्वमतीतत्वेति शेषः कार्यस्य प्रागुत्पत्तेर्ज्ञाशाच्चोर्ध्वमसत्त्वाभावे हेतुंतरमाहापि चेति तदेवानुमानतया स्पष्टयितुं दृष्टान्तं साधय
ति च तत्विधानामिति षष्ठी निर्द्धारणे च दान्योन्याभावस्य च दान्यत्वे तत्राप्यन्योन्याभावांतरांगीकारादनवस्थेत्याशंकाद् दृष्टं न यौ
क्तिकमन्यत्वे किं तद्यदोन भवति पट इति प्रतीतिरिति कं तथा च च दान्यत्वाभावः पटादिरिवेति पटादेस्ततो न्यत्वात् च दान्योन्याभावस्यापि च दान्यत्
त्वसिद्धिरित्यर्थः ननु च दान्यभावः पटादिरित्युक्ते विशेषणत्वेन च दान्यस्यापि पटादावंतर्भावप्रसंगादिति चेत्तमेव दृष्टपदेन क्रोडीकृतत्वात् च दान्य
भावस्य पटादित्वाभावेऽपि न स्वातंत्र्यमभावत्वविरोधात्त्रापि तदन्योन्याभावः पटादेर्धर्मः संसर्गाभावांतरभावापातात्त्र च सद्यस्त्वैव धर्मः
स्वरूपं वा च दान्यदोन भवतीति प्रतीत्यभावादित्यभिप्रेत्याह न च दान्यस्वरूपमेवेति यदि प्रतीतिमाश्रित्य च दान्योन्याभावः पटादिरिष्यते त
दापटादेर्भावस्याभावत्वविधानाद्याद्यातस्याशंकाद् न चेति स्वरूपपररूपाभ्यां सर्वसदसदात्मकमिति हि ब्रह्मास्तथा च पटादेः स्वेना
त्मनाभावत्वे च दान्यत्वात्त्वाभावात्तदभावत्वे चेति श्रुत्या हतिरित्यर्थः सिद्धे प्रतीत्यनुसारिणि दृष्टान्ते विवक्षितमनुमानमादेवमिति
किंच तेष्वाभावानां च दान्यद्विब्रत्वात्पदवदेव सत्त्वमेवमित्यनुमानांतरमाह तथेति अनुमानफलं कथयत्येवं चेति तेषां च दान्यत्वे
तस्यानाद्यनंतत्वमद्वयत्वं सर्वात्मत्वं च प्राप्नोति सत्त्वे च तेष्वाभावान्नभावाभावयोर्मिथः संगतिरित्यर्थः ननु प्रसिद्धोभावोभाववद
शक्योपपन्नोऽस्तीति चेत्स तर्हि च दान्यस्वरूपमर्थान्तरं वेति विकल्पाद्यमनूद्य दृष्टयत्येत्यादिना प्रागभावादेव दान्यत्वेऽपि संबंधकल्पयित्वा

१३

वदस्येत्पुनरिति शङ्कते चेति संबंधस्य कल्पितत्वे संबंधि नोद्यभावः स तथात्वे स्यादिति दृष्टयति तथापीति यत्र संबंधं कल्पयित्वा अपदे।
 शास्त्रेन वास्तवोभेदो यथा गङ्गाशिरसोस्तथात्रापि कल्पिते संबंधे भेदस्तथात्वादास्तवत्वं संबंधिनोरन्यतरस्य स्यात्तत्राभावस्तथासापेक्ष।
 त्वादतो घटस्तथेत्यर्थः कल्पोतरमनुवदत्येति अनुमानफलवदद्विर्घटस्य कारणत्वात्तद्वत्त्ववचनेन समाहितमेतदित्यादौ कौत्तर।
 मिति असत्कार्यवादे दोषांतरमाह किंचेति स्वदेतसंबंधः सत्तासंबंधो वा जन्मेति तार्किकानच प्रागुत्पत्तेरसतः संबंधस्तस्य सतोर्घनेरित्य
 र्थः पुनसिद्धयोरसत्त्वयोर्मिथः संयोगोऽप्यसिद्धभावनो दोषमावहतीति शङ्कतेः युतेति परिहरति तेति उक्तमेव स्फोरयति भावेति
 व्यवहारदृष्ट्या कार्यकारणयोः साधितं तद्व्यावृत्तिपुपसंदरति तस्मादिति नैवेदेत्यत्र सर्वस्य प्रागुत्पत्तेरसत्त्वशंकाशृत्तुनेत्यादिवाक्या
 ल्यानेन निरस्तासंप्रतिश्रुताश्च साध्यां तरेहृत्वात्र तेनावरणं जगतः संभवतीत्याक्षिपति किंलक्षणोनेति अनभिवाक्यक्रममद्यत्वा
 द्येभ्यो मपंवीकृतमहाधृत्यभिप्रेत्यादातग्राहेति कथं यथोक्तो मृत्पुंशनाघद्यालक्ष्यते न हि मूलकारणस्यैवानाघादिसत्त्वमशाना
 यापि पासे प्राणस्येति स्थिते रिति शङ्कते कथमिति मूलकारणस्यैव सत्त्वं प्राप्स्य सर्वसंहर्तृत्वात् नृत्तत्वे सति वाक्यशेषोपपत्तिरिति परि
 हरत्युच्यते इति प्रसिद्धिमेव प्रकटयति योहीति तथापि प्रसिद्धं मृत्पुंशित्वा कथं हि राणगर्भोपादानमतग्राहबुद्ध्यात्मनरति उक्तदेतद्वत्त्वा
 फलितमाहेति सरति ननु न तेन जगदाव्रियते मूलकारणे नैव तदावराणां तत्कथं वाक्योपक्रमोपपत्तिरित्यग्राहनेनेति ननु हि राणगर्भ
 प्रकृते कथं स एरिनपुंसकप्रयोगस्तत्राह तदिति मनसरति वाक्यार्थमधुना कथयति सप्रकृत इति भूतस्य निरेकेण भौतिकस्य मन

सः सृष्टिरयुक्तेति मत्वा एकैकेनेति अपेचीकृतानां भूतानां हिरण्यगर्भं देहभूतानां प्रागेवलज्जात्मकत्वात्तेभ्यो मनोव्यक्तिरविरुद्धे।
 तिमत्त्वानोच्चेते उच्यते इति स्वात्मवत्त्वस्य स्वाभाविकत्वात्तदाशंसनीयमित्याशंकावाक्यार्थमाह अहमिति मनसोव्यक्तस्योपयोगमाह
 सप्रजापतिरिति ननु तैत्तिरीयकाणामाकाशादिका सृष्टिरुच्यते तत्कथमिहापामादौ सृष्टिवचनं तत्राह त्रेति सप्तम्यादिरण्यगर्भकर्तृ
 कसर्गोक्तिः त्रयाणां पंचीकृतानामितियावत् नन्वाकाशाद्या तैत्तिरीये सृष्टिरित्युच्यते इति तदुच्यते होमवद्विकल्पो भविष्यति नेत्या
 ह विकल्पेति पुरुषतंत्रत्वात् क्रियाया युक्तो विकल्पः सिद्ध्येत पुरुषानधीनेनासौ संभवत्यतः सृष्टिर्विदितत्वाच्चेदाकाशाद्यैव सा युक्ता वि-
 द्या प्रधानत्वात्तनादरः सृष्टाविति भावः अपामत्र सृष्टिवचनमनुपयुक्तं न सद्गुणाभिरेव एजा सिद्ध्यतीत्याशंकाश्च मेधिकाग्रे रर्कनामसि
 द्ध्यर्थत उपयोग उपन्यस्यत्यर्च्य इति कोसौ हेतुरिति अपेक्षायामर्च्येति पदावयवस्यारः कशहेन संगतिरिति मत्त्वानः सत्राहार्कत्व इति
 एवं शृत्यो रर्कत्वेपि कथमग्रे रर्कत्वमित्याशंका शृत्तु संबंधादित्याह त्रेति किमर्थमग्रे रर्कनामनिर्वचनमित्याशंका पूर्वसंज्ञायोगस्य फ-
 लांतरभावाद् उपासनार्थमित्याह त्रेति निर्वचनमेव स्फोटयत्यर्चनादिति फलवत्त्वाच्च यथोक्तनामवतो ग्रेतुपास्तिरत्र विवक्षितेत्याह
 य एवमिति ॥ ३ अपामर्कत्वश्रवणात्त्राग्रे रर्कत्वमितिशंकते कः पुनरिति प्रकरणमाश्रित्य तासामर्कत्वमौपचारिकमित्युक्तस्या
 होच्यते इति तास्वतर्हिरण्यमयमंडलं बभूवेति श्रुतिमनुसरनुपचारे देवं तस्मादाह सचेति मुख्यमर्कत्वमप्युपचारयति न पुनरिति ननु प्रा-
 करणादायोवाच्यं रर्क इति वाक्यं बलवदित्याशंका वाक्यसदृकतं प्रकरणमेव केवलवाक्यादलवदित्याशयवानाह वक्ष्यति चेति भूतां

तत्पुच्छादिषु प्रतीच्यादि दृष्टिं ध्येयत्वेत्यादिना चित्तस्याग्नेः शिरसि वा ह्येवाद्यादि दृष्टिं करणानंतरमित्यर्थः ॥ ३ ॥
 किंच ३

ग्राने-
 १५

मित्याशङ्क्यादसर्वोदीति स्वनिमेवाभिनयतीत्यमिति कर्मो गस्याग्नेः संस्कर्तव्यत्वाच्चित्वाग्निशिरसि प्राची दृष्टिः कर्तव्येत्यादतस्येति आ।
 रोयेसादृशमाह विशिष्टत्वेति शिरसो नंतरभाविता ह्यहो रैशान्यादि दृष्टिमाहासौ चेति कथमीर्मणहो वाङ्मवाचीत्याशङ्क्यात् तदत्यन्तमा
 हेरयतेरिति गत्यर्थयोगादीर्मणहो वाङ्ममविकरोतीत्यर्थः सक्किं पटं दृष्ट्वा निष्ठेन तस्यिह यविषये उभयशब्देन प्राची प्रतीची द्वयं गृह्य
 ते उरसि दृष्टिं वी दृष्टिमाहेयमिति उपास्यमग्निमुक्तमनुवदति स एष इति तस्योपासनार्थमेवाप्सु प्रतिष्ठत्वे गुणमुपदिशत्यग्निरिति भूतात
 रसदित्या नाम पांसर्वलोककारणत्वादशेषलोकात्मकोऽग्निरिति प्रतिष्ठितः संभवतीत्यत्र श्रुत्यंतरं संवादयत्येवमिति यथैतेषु लोकेषु स
 र्वकार्यं प्रतिष्ठितं तथेति यावत् लोकशब्देन स्थलानां भूतानां संनिविशेषादृष्टं ते अप्सु भूतांतरसदित्यास्कारणभूतास्त्वितियावत् फ
 लश्रुतिं व्याचष्टेयमेति प्रयोपास्ति फलमप्युनमृत्तुं जयतीत्यादिना वत्सने किमिदमस्थाने फलसंकीर्तनमत आह गुणेति उत्तरग्रंथमव
 तार्य तस्य पूर्वग्रंथेन संबन्धं वक्तुं वृत्तं कीर्तयति सो कामयतेत्यादिना अवांतरव्यापारमंतरेण कर्तव्यत्वाच्च पत्तिरिति मत्वा श्रुतिं सक्किं व्या
 पार इति कामनादि दृष्टमवांतरव्यापारमुत्तरवाक्यावहं भेन दर्शयत्युच्यते इति कामना कार्यमनः संयोगमुपन्यस्यति स एवमिति कोये
 मनसा सदवाचो हं हं भावस्तत्राह मनसेति वाक्यार्थमेव स्पष्टयति त्रयीविदितमिति वेदोक्तसृष्टिक्रमालोचनं प्रजापतेर्ब्रह्मं प्रथमं संसार
 स्थानादित्वादितिवक्तुमनुशाहः सो कामयतेत्यादौ सर्वनाम्नो व्यवहिते रात्रिष्वयत्नमाशङ्क्या परिहरति कोसा वित्यादिना कथं तथा श्रुत्वा
 लक्ष्यते तत्राह शानायेति किमिति निर्दिष्टं न ह्यस्ति रित्याशङ्क्यादतमेवेति अन्यत्रानंतरप्रकृते विराडात्मनीति यावत् अवांतरव्यापारोत्तर।

मादतरित्यादिना प्रसिद्धेरेतोव्यावर्तयति ज्ञानेति ननु प्रजापतेर्ज्ञानं कर्म वा संभवति तत्रानधिकारादित्याशंकासीदित्यस्यार्थमा
 दजन्मोत्तरेति वाक्यस्यापेक्षितं परघनवाक्योत्तरमादाय व्याकरोति तद्भावेत्यादिना ननु संवत्सरस्य प्रागेव सिद्धत्वात् प्रजापतेर्विर्मा
 लेन तदात्मत्वमित्याशंकोत्तरं वाक्यमुपादत्तेन रूपरेति तद्भावेष्टेष्टमिति प्रजापतेरादित्यात्मकत्वात् तदधीनत्वाच्च संवत्सरस्य वदारा
 स्यादित्यात्सर्वतद्यवहारो नासीदेवेत्यर्थः किंच ते कालमंडूपेण गर्भो बभूवेत्यपेक्षायामादतमित्यादिना अत्रांतरव्यापारमनेका
 विधमभिधाय विराडुत्पत्तिमाकांक्षाद्वारेण संहरति यावानित्यादिना केयं पूर्वमेव गर्भतया विद्यमानस्य विराजः सृष्टिस्तत्राहंरमि
 ति विराडुत्पत्तिमुक्ताशब्दमात्रस्य सृष्टिविवक्षुर्भूमिको करोति तमेवमिति अयोग्येपि पुत्रभूतौ प्रवर्तकं दर्शयत्यशनायावत्त्यादि
 तिविराजोभयकारणमादस्वभाविकोति इन्द्रियं देवतां च व्यावर्तयति वाक्यद्वयं ॥ इदानीं पृगादिसृष्टिमुपदेष्टुं पातनिको करोति
 मरत्यादिना इत्थो प्रतिबंधकमद्भावं दर्शयत्यशनायावानपीति अभिपूर्वो मन्यतिरिति रुद्रोऽस्य पशुना भिमन्यते नास्य रुद्रः पशुना
 भिमन्यतरत्यादिशास्त्रमत्र प्रमाणयितव्यं अत्र स्पष्टं कनीयस्त्वेकादा निरित्याशंकादवहृहीति तथापि विराजोभूतौ काततिस्तत्राह
 तद्रत्नोहीति तस्यात्रात्मत्वात् तदुत्पादकत्वाच्चेति शेषः कारणनिवृत्तौ कार्य निवृत्तिरित्यत्र दृष्टान्तमादवीजेति यथोक्तेक्षणानंतरं
 मिथुनीभावद्वारा त्रयीसृष्टिं प्रस्तौति स एवमिति ननु विराजः सृष्ट्याऽप्यवरजगमात्मनो जगतः सृष्टेरुक्तत्वात् किंपुनरुक्त्याऽप्येन
 शब्दापरिहरति किंतदिति गायत्र्यादीनीत्यादिपदेनोस्मि गनुष्टुष्टुदीपं क्रिष्टुष्टुगतीति क्लृप्तं स्यात्तानि केवलानां क्लृप्तं स्यात्

ग्राने
१६

भवान्तराहानोऽस्य ज्ञः सामात्मनो मंत्राणां सृष्टि रत्रिविधितेत्याह सोऽत्रेति उद्गात्रादिना गीयमानमृकजाते सोऽत्रेते देवहोत्रादिना प्रा-
 स्ममानेनां सुस्तुतमनुशंसतीति हि श्रुतिः यत्र गीयते न च प्रास्यते धर्ष्यं प्रभृतिभिश्च प्रयुज्यते तेषां त्रयाहमित्यभिप्रेत्यादिपदमनपवत्रि
 विधानीत्युक्ते प्रजादयो ग्राम्याः पशवो गवयादयस्त्वारणा इति भेदः कर्मसाधनभूतानसृजतेति संबन्धः समनसावाचेमिथुने समभ-
 वदित्युक्तत्वात्प्रागेव त्रय्याः सिद्धत्वात्तस्याः सृष्टिश्चिहेति शङ्कते नन्विति व्यक्ताव्यक्तविभागेन परिहरति नैत्यादिना इति मिथुनीभावस-
 र्गयोऽप्यपत्तिरिति शेषः अत्र सर्गश्चात्र सर्गश्चेति द्वयमुक्तमिदानीमुपास्यस्य प्रजापतेर्गुणान्तरे निर्दिशति सप्रजापतेरित्यादिना कथं
 मृत्योरदिति नाम त्वंसिद्धवडुच्यते तत्राह तया चेति अदितेः सर्वश्रात्मत्वं कारणत्वं वदता मंत्रेण सर्वकारणस्य मृत्योरदिति नाम त्वंस-
 चितमिति भावः मृत्योरदितित्वविज्ञानवतो रवांतरफलमाह सर्वस्येति सर्वात्मनेति कुतो विशेष्यते तत्राहान्यथेति सर्वरूपेणावस्था-
 नाभावे सर्वात्र भक्षणस्याशक्तत्वादित्यर्थः विरोधमेव साधयति न हीति फलस्योपासनाधीनत्वात्प्रजापतिमदिति नामानमात्मत्वे
 न ध्यायन्ध्येयात्माभूत्वा तत्र रूपत्वमापन्नः सर्वस्याज्ञास्यादित्यर्थः अत्रे अत्र मेवा स्य सदानकदाचित्तदस्याह भवतीति वक्तुमनेतरवा-
 कामादत्रे सर्वमिति अतएवेत्युक्तं व्यक्तीकरोति ॥ सर्वात्मनो हीति : उपास्तिविधौ सफले सति समाप्तिरेव ब्राह्मणस्योचितं किमुतर-
 प्रयेनेत्याशङ्क्य प्रतीकमादाय तात्पर्यमाह सोऽकामयतेत्यादिना तदेवाश्च मेधस्याश्च मेधत्वमित्येतदन्ते वाक्यमिदमिति निर्दिश्यते भूयो
 दत्तिणा वत्वादश्च मेधस्य भूयस्त्वं इति शब्दोऽकामयतेत्यनेन संबध्यते कथं पुनस्तेन वक्ष्यमाणस्य प्रजापतेर्भूयः शब्दोक्तिर्न हि सर्वमश्च मे

१६

धमन्तिष्ठतकर्मनधिकारित्वात्तत्राह जन्मांतरेति तदेव स्पष्टयति सप्रजापतिरिति ग्रथातीते जन्मनियजमानोश्च मेधस्य कर्मभूदथ
 ना दिराण्यगर्भोभूयोयजेयेत्याह तथाचकर्तृभेदाद्भूयः शब्दासामंजस्यमतश्चाह सतद्भावेति सप्रजापतिरश्च मेधवासनाविशिष्टोऽज्ञा
 नकर्मफलत्वेन कल्याणो निर्धृताभूयोयजेयेत्याह कर्तृभेदोऽत्रैकोनसाधकफलावस्थायोर्ध्वजमानसूत्रयोर्भेदाभावादित्यर्थः प्रजाप
 तिरीश्वरो न तस्य दुःखात्मकः कृत्वउष्णानेच्छायुक्तेत्याशंक्यप्रकृतिवशात्तदुपपत्तिमभिप्रेत्याह सोश्च मेधेति कथमेतावताविवक्षितं
 तास्तुतिः सिद्धेत्याशंक्याहैवमिति अमकार्यमाह सतपरिति चक्षुरादीनां यशस्ते हेतुमाह यशो हेतुत्वादिति तदेव साधयति तेषु हीति
 प्राणा एवेति तथा शब्दाद्यैः सत्सु हि तेषु शरीरे बलं भवतीति एवंच देव हेतुत्वेयः उक्तमर्थं व्यतिरेकद्वारा स्पष्टयति न हीति प्राणानां
 यशस्तेवीर्यत्वेनोपसंहृतत्वात्सर्वं निगमयति तदेवमिति प्राणानां यशस्तेवीर्यत्वेनोपसंहृतत्वात्कार्यं निगमयति तदेवमिति तस्या
 णेष्टित्यादिव्याचष्टे तदेवमित्यादिना शरीरात्त्रिगतस्य प्रजापतेर्भुक्तत्वात्साशंक्याह तस्येति : सम्यक्ज्ञानाभावादासंशयस्यपि न पुनः
 स्तस्मिन् प्रवेशो युक्तः परित्यक्तपरिग्रहायोगादिति शंकते सतस्मिन्निति अज्ञानवशात्परित्यक्तपरिग्रहोपि संभवतीत्याह उच्यते इति
 नवीतदेहस्य कामनायुक्तेति शंकते कथमिति सामर्थ्यातिशयादशरीरस्यापि प्रजापतेस्तदुपपत्तिरिति मन्वानोऽज्ञेते मेधमिति काम
 नाफलमाह इतिप्रविवेशेति तथापि कथं प्रकृतनिर्द्वक्तिसिद्धिरित्याशंक्याह यस्यादिति यच्छब्दो यस्यादिति व्याख्यातो देहस्याश्वत्वे
 पिकथं प्रजापतेस्तथात्वमित्याशंक्यतत्रादात्म्यादित्याह तत इति अश्वस्य प्रजापतित्वेन सत्तत्वात्तस्योपास्यत्वे फलतीति भावः तथा।

आने
१७

पिकथमसमेधनामनिर्वचनमित्याशंकार यस्माच्चेति क्रतोस्तदात्मकस्य प्रजापतेरितियावत्तदेहोदिप्राणवियोगादश्च यत्तु नस्तत्प्रवे
शात्तुमेधाहोभूदतः सोऽसुमेधस्तदात्मात्प्रजापतिरपितथेत्यर्थः ननु प्रजापतित्वेनासुमेधस्य स्तुतिर्नोपयोगिनी अग्रेस्तु उपास्यत्वे
न प्रस्तुतत्वात् क्रतुपासनाभावादतश्चाह क्रियेति ननु क्रत्वगस्यास्य सुमेधकत्वात्मनश्चाग्रे ह क्रूरीत्यास्तुतत्वात्तदुपास्यत्वेऽप्रागेवो
क्तत्वादेव दवाग्रसुमेधमित्यादिवाक्येनोपयुज्यते तत्राह क्रतुनिर्वर्तकस्येति उक्तं च चित्तस्याग्नेः तस्य प्राचीदिगित्यादिना प्रजापतित्व
मिति शेषः अस्योपासनमप्युपासनं चैकमेवेति च कृत्वा नराकामित्याह तस्यैवेति यएवमेतददिते रदितित्वे वेदेत्याहो प्रागेव विहित
मुपासनं किंपुनरारंभेणेत्याशंकार पूर्ववेति यद्यपि विधिरदितित्वे वेदेति श्रुतिस्तथापि सगुणे पास्तिविधिर्न प्रधानविधिः अत्र
प्रधानविधिरुपास्तिप्रकरणत्वादपेक्ष्यते अतोऽसुमेधं वेदेति प्रधानविधिरिति भावः तात्पर्यमुक्त्वा वाक्यमाह तत्राणि व्याकरोति
एषरति यथोक्तमित्युभयत्र प्रजापतित्वमनुकुर्यात्तेतमनवउद्येत्यादिप्रदृश्यमाणं विशेषणं विधिरत्र स्पष्टेन भवतीत्याशंकार
तस्यादिति असुमेधो विशेषत्वेन संबध्यते एवमहात्म्यसिद्ध्यर्थत्वे भाति क्रतो विधिरित्याह कथमिति एष वा सुमेधं वेदेत्याहो विव
क्षितस्य विधेर्भूमिकां करोति तत्रेत्यादिना उपास्तिविधिप्रस्तावः सप्रस्यर्थः कथं त्वप्युविषयं दर्शयति तत्रेति एवमनेतरवा
क्ये प्रवृत्ते सतीति यावत् अथ विवक्षितविधिं मभिदधाति यस्माच्चेति प्रजापतिरित्यं फलावस्थायामन्यते तत्र किं प्रमाणमित्याशं
कारं प्रति तत्कार्यं धृत्वा स प्रजास्तथाविधचेष्टादृष्टिरित्याह तएवेति प्रोक्षिते मेऽसंस्कृते पशुमिति यावत् फलावस्थायं प्रजापतिः

५२५४

१७

वदित्वेवंप्राप्त्यर्थः उपासनविधिरुक्तः संप्रतिप्रतीकमादाय तात्पर्यमाहैष इति द्विविधोदिक्रतः कल्पितपशुहेतुकोवाह्यतद्देतकश्च।
 सचद्विप्रकारोपिफलरूपेणस्थितः सवितैवेतिउपास्तिफलैवक्तुमेतदाकामित्यर्थः विशेषोक्तंविनानास्तिबुधत्तोपशंतिरित्यादकोसा
 विनिक्रतफलात्मकः सवितामंडलं देवतावेति संदेहेद्वितीयं गृहीत्वा तस्येत्यादिव्याचष्टे तस्येति आदित्योदयास्तमयाभ्यामदोराशदि
 द्वारा संवत्सरव्यवस्थानात्रिमासस्तस्य युक्तं तदादात्म्यमित्यर्थः क्रतोर्भारित्यत्वमुक्ता तदंगस्याग्रे स्तद्वक्तुमयमग्निरर्क इति वाक्यं तस्या
 धमाद तस्यैवेति ननु पूर्वोक्तस्यैवाग्रे भारित्यत्वे कृतो नियम्यतेत्यश्चित्यो ग्निरन्यथा ग्निरादित्यः किं न स्यादित्याशंकाह तस्येति तथापि क
 थं तस्यैवादित्यत्वे तत्राह तथा चेति तस्य प्राचीत्यादिना लोकात्मत्वे चित्याग्रे कृतं तदित्याशुच्यते तस्मात्तस्यैवाग्रे भारित्यत्वमिष्टमित्यर्थः अग्रा
 दित्यभेदस्य लोकवेदसिद्धत्वात् तयोरेकेन क्रतुना तादात्म्यमित्याशंकाह ताविति यथा विशेषितत्वं भारित्यरूपत्वं कृतस्तस्य चार्कस्य क्र
 तुरूपमाधनत्वेन भेदादित्याशंकोपचारादित्याह क्रियात्मक इति तथापि कथमादित्यस्य क्रतुतादात्म्योक्तिरित्याशंकाह क्रतुसाध्य
 तादिति नन्वादित्यस्य क्रतुफलत्वे तद्देतो रग्रे स्तादात्म्यायोगादयुक्तमग्रे भारित्यत्वमित्याशंकाह ताविति क्रतुफलत्वात् तादात्म्यसचित्तात्
 हेतुश्चित्यो ग्निसाबुक्तविभागात् च्युत्यादितोपासनादिव्यापारो संतावेकैव प्राणाख्या देवतेति तयोरेकोक्तिरित्यर्थः एकैवेत्युक्ते प्रकृतयो
 रग्रादित्ययोरन्यतरपरिशेषशंकतेकासेतिकथं हयोरैकत्वमेकत्वे वा कथं द्वित्वं तत्राह पूर्वमयीति उक्तैर्येवाकोपक्रममनुकूलयति तथा
 वेति साधनरित्यदेरर्थं निगमयति साधनरिति ननु फलकथनार्थ उपक्रम्य प्राणात्मना ग्रादित्ययोरैकत्वं वरता प्रकृतं प्रसृतमिति नेत्या

आने-
१८

इ यः पुनरिति एकत्वमभिप्रेत्य ॥ तृतीयस्याद्वितीयोच्चास्याम २ ॥ ब्राह्मणान्तरमव तायेतस्य श्वेतासंवेधाप्रतीतेर्न सोऽस्तीत्या-
दिपतिद्वयादेत्यस्येति विवक्षितं संवेधं वक्तुं न कीर्तयति कर्मणामिति साकाक्षात्परागतिरिति श्रुतेरुक्तापरागतिर्भुक्तिरित्याशङ्क्या-
ह सृष्ट्यात्मभाव इति अथ मेधापासनस्य साप्रमेधस्य केवलस्य वा फलमुक्तं नोपास्यन्तराणां कर्मांतराणां वेत्याशङ्क्या अथ मेधफलोत्पे-
पास्यन्तराणां केवलं समुच्चितानां च फलमुपलक्षितमित्याह अथ मेधेति वृत्तमत्र द्योतयन् ब्राह्मणस्य तात्पर्यमादायेति ज्ञानमुक्तानां कर्म-
णां संसारफलत्वप्रदर्शनानंतरमिति यावत् ज्ञानकर्मणोरुद्भावकस्य प्राणस्य स्वरूपे निरूपयितुं ब्राह्मणमित्युक्त्याप्योक्त्या एकत्वसंवे-
धमुक्तमादिपतिरिति सृष्ट्युपलक्षणं तोदीप्यते इति सृष्ट्योरतिक्रमणस्य वक्ष्यमाणज्ञानकर्मफलत्वात् पूर्ववत् तत्तत्भावस्य तत्फल-
स्योक्तत्वाद् उभयस्यापि फलस्य भेदात् पूर्वोत्तरयोर्ज्ञानकर्मणोर्विषयशब्दितोद्देश्यभेदात् पूर्वोक्तयोस्तयोरुद्भावकारणप्रकाशनार्थं ब्रा-
ह्मणमित्यर्थः पूर्वोत्तरज्ञानकर्मफलभेदाभावादेकविषयत्वात्तदुद्भावकप्रकाशनार्थं ब्राह्मणमुक्तमिति परिहरति नायमिति वा-
क्यशेषविरोधं शङ्कित्वा ह यतिरिति नन्वित्यादिना स्वाभाविकः शास्त्रानाधेयो यो यं पाप्मा विषयासंग्रहः स सृष्ट्युत्पत्तिरिति क्रमणं वाक्य-
शेषे कथ्यते न हि दिरापगर्भात् सृष्ट्योरतः पूर्वोक्तज्ञानकर्मभावं तत्त्वविषयत्वमेवोत्तरज्ञानकर्मणोरित्यर्थः ज्ञानकर्मणोरुद्भाव-
कत्वं वक्तुं ब्राह्मणमारभ्य तासां व्यायिकात् किमर्थं ताशङ्क्यतस्यास्तात्पर्यमाह कोऽसाविति कथं यथोक्तो ब्राह्मणाव्यायिकयोरर्थः
शब्दो ज्ञानमित्याकांक्षानिति प्याह राणि व्याकरोति कथमित्यादिना पातार्थमेव स्फुटयति वर्तमानेति प्रजापतिशब्दो भविष्यद्

१८

मायजमाने गोचरयतीत्याह स्मेति इन्द्रादयो देवा विरोचनादयस्त्वसुरा इति शंकां वारयति तस्मैवेति याजमानेषु प्राणेषु देवत्वमसुरत्वं
 वविरुद्धेन सिध्यतीति शंकां कते कथमिति तेषु तदुभयौपाधिकं साधयत्युच्यते इति शास्त्रानपेक्षयोस्तान् कर्मणोर्बुत्पादकमाह प्रत्यक्षेति सेंति
 धानासंनिधानाभ्यां प्रमाणद्वयोक्तिः स्वेष्वामसुरमणानामात्मभरिते तत्तरत्यादिवाक्यद्वयं व्याचष्टे यस्माच्चेति देवानामल्पत्वं प्रपंच
 यति शास्त्रजनितेति असुराणां बाहुल्यमिति शेषः तदेव साधयत्यस्येति उभयेषां देवासुराणोर्मिधुः संचर्षदर्शयति ते देवाश्चे
 ति कथं ब्रह्मादीनां स्यादरांतानां भोगस्थानानां स्पर्धानिमित्तत्वमित्याशं क्यतेषां शास्त्रीयेतरस्तान् कर्मसाध्यत्वात्तयोश्च देवासुरज
 याधीत्वात्तस्य च स्पष्टी पूर्वकत्वात्परंपर्यालोकानां तन्निमित्तत्वमित्याभिप्रेत्य विशिनष्टि स्वाभाविकेति का पुनरेषां स्पष्टीनामेत्या
 शंकाह देवानोचेति नामैव फलां विवृणोति कदाचित्प्रादिना अधिकृतैरसुरपराजये देवजये च प्रयतितव्यमित्यनुग्रहबुद्ध्यज्यफ
 लमाहैवमिति आकांक्षा पूर्वकमनेतरवाक्यमादाय व्याकरोति प्रवेत्प्रादिना यो यमुद्गीषो नाम कर्मगतभूतः पदार्थस्तत्कर्तुः प्रा
 णस्य स्वहृत्पाश्रयाणामेव कथं सिध्यतीत्याशंकाहोदगीयेति किंतु तत्कर्म किं वास्तानंतदाह कर्मेति तान्येतान्यसतो मा सद्गमयेत्या
 दीनियजं विजयेदिति विधित्स्यमानमिति योजनादहयादेत्यादिनस्तान् निरूपणपरं जपविधिषोषत्वेनार्थवादत्वात्तत्कृतो ब्रह्मान
 स्तनिरूपमाणत्वमित्यादिपतिरिति आभिमुख्येनारोहति देवभावमनेनेत्यभ्यारोहो मंत्रजपस्तद्धिधिषोषोर्वाहोदहयादेत्यादि
 वाक्यमित्यर्थः उपास्तिविधिश्च वणात्तत्परं वाक्यं न जपविधिषोष इति दृष्टयति नेति माभूजपविधिषोषस्तथाप्युदगायेदित्यौ शास्त्रस्य

न

स

श्राने
१५

कर्मणः सन्निधाने पुरातनकल्पनाप्रकारस्य दद्यादेत्यादिना प्रवणाद्विधिषोषार्थवादे यमिति शङ्कते उद्गीथेति नेदेवाको ज्ञाने वोद
गीथविधिषोषः तत्प्रकरणस्य ताभावेन संनिध्यभावादिति ह्ययति नाप्रकरणमिति उद्गीथस्य हि क्वविधीयते न खल्विति हितमं
गं भवति तत्राहोद्गीथस्य चेति अन्यत्रेति कर्मकांशोक्तिः अथोद्गीथेति उद्गीथविधिरपीदप्रतीयते तत्कथं संनिधिरपीयते तत्राह विद्येति
उद्गीथविधिरिदप्रतीयमानः प्राणस्योद्गीतृदृष्टोपासनविधिरन्यथाप्रकरणविरोधादित्यर्थः जपविधिषोषत्वमुद्गीथविधिषोषत्वं
वा ज्ञानस्य नास्तीत्युक्तमिदानीं जपविधिषोषत्वाभावे युक्तं तत्रमाहाभ्यारोहेति अनित्यत्वं साधयत्येवं विदिति प्राणविज्ञानवत्तात्वात्
प्रेयो जपो न तद्विज्ञानात्प्रागस्ति तत्रासौ पश्चाद्वावी प्रागेव सिद्धं विज्ञानं प्रयोजयतीत्यर्थः तस्यापि प्राचीनत्वं कथमित्याशङ्क्याह विज्ञा
नस्य चेति य एवं विद्वान्यौर्णमासी यजत इति बद्धु एवं वेदेति विज्ञानं श्रुतं न हि प्रयाजादिपौर्णमासी प्रयोजकं तस्याप्यतत्प्रयोजकत्वात्
तथा प्राणवित्प्रयोजो जपो न विज्ञानप्रयोजकस्तस्य प्रयोजकत्वेन प्रागेव सिद्धे रावश्यकत्वादित्यर्थः फलवत्त्वाच्च प्राणविज्ञानं स्वतः
अविधिस्ति तमित्याह तदेति प्राणोपासे विवक्षितत्वे हेतुं तत्रमाह प्राणस्येति यद्विस्तृत्यते तद्विधीयत इति न्यायमाश्रित्योक्तमेव प्रपेच
यति नहीति इतश्च प्राणोपास्तिरत्र विधिस्ति तेत्याह पृथुमिति फलवचनं प्राणस्यानुपास्यत्वेनोपपद्यत इति संबन्धोक्तमेव व्यनक्ति
प्राणेति पृथुमोक्षणानेतरं वागादीनां यदप्रादित्वं फलं तदस्यात्मपरिकेदेदित्योपासितराधिदैविकप्राणस्वरूपापनेरुपपद्यते तस्या
द्विधिस्ति तेवात्र प्राणोपास्तिरित्यर्थः उक्त्यायेन प्राणोपास्तिरुपेत्य प्राणदेवतां शुद्धादिगुणवतीमादिपति भवत्विति यथा प्राणस्यो

१५

प्राप्तिः शास्त्रदृष्ट्यादिज्ञातयास्य गुणसंबन्धः श्रुतत्वादेष्टव्य उपास्तुपास्येच गुणवति प्राप्तेः विशेषादिति सि।
 द्योतीकृतेन नित्ति प्राणस्योपास्यत्वे विशुद्धादिगुणवादस्य स्तुत्यर्थत्वेनार्थवादत्वसंभवाच्च यथोक्ता देवतास्य दिति पूर्ववाद्याह न
 स्यादिति शुद्धादिगुणवादस्यार्थवादत्वात् नार्थवादत्वेऽपि नाभूतार्थवादत्वेति परिहरति नेति विशुद्धादिगुणविशिष्टप्राणदृष्टेरत्र फल
 प्राप्तिः श्रुतामानानां समिष्टार्थत्वे युक्ता सम्यक्ज्ञानादेव प्रमर्शः संभवादतः स्तुतिरपि यद्यर्थे वेत्यर्थः लोकदृष्टान्त्या च हे यो
 हीति इदेति वेदाख्यार्थान्तिकोक्तिः ननु विशुद्धादिगुणवती देवता वदंति वाक्यानुपासना विद्यार्थत्वाच्च स्वार्थे प्रामाण्यं प्रतिपद्य
 तेतत्राह नचेति अन्यपराणां अपि वाक्यानां मानांतरसंवादविसेवाद्योरमतो स्वार्थे प्रामाण्यं मनुभवानुसारिभिरेष्टव्यमित्यर्थः ननु
 प्राणस्य विशुद्धादिवादो न स्वार्थे मानमन्यपरत्वादादित्युपादिवाक्यवदतत्राह नचेति आदित्युपादिवाक्यार्थज्ञानस्य प्रत्यक्षादि
 नापवादवद्विशुद्धादिगुणविज्ञानस्य नापवादः श्रुतस्तस्माद्विशुद्धादिवादस्य स्वार्थे मानत्वं प्रत्यक्षमित्यर्थः विशुद्धादिगुणक
 प्राणविज्ञानात्फलश्रवणात्तद्वादस्य यथार्थत्वमेवेत्युपसंहरति ततश्च लोकवद्देहि सम्यक्ज्ञानादिष्टप्राप्तिरिति परिहारश्चेत्यन्व
 यश्रुत्वेनोक्तमर्थव्यतिरेकश्रुत्वेनापि समर्थयने विपर्यये चेत्प्रादिना शास्त्रस्यानर्थत्वमिष्टमिति शंका निराचष्टे नचेति अपौरुषेयस्या
 संभावितसर्वदोषस्याशेषपुरुषार्थहेतोः शास्त्रस्यानर्थार्थत्वमेष्टमशक्यमित्यर्थः शास्त्रस्य यथाभूतार्थत्वे निगमयति नामादावि।
 ति तदेव सुदयति स्मरमिति श्रवसाणि ब्रह्मादृष्टिरतस्मिन्सुदुहित्वान्मिथ्याधीः सा च यावन्नाशो गतमित्यादि फलवती ततः शा

आने-
२०

साधार्थप्रतिपत्तेरेवफलमित्युक्तमित्यर्थः भेदाग्रहपूर्वकोन्यस्यात्मात्मतावभासोमिथ्याज्ञानमत्रतभेदेभासमानेन्यत्रान्यदृष्टिर्वि-
धीयतेयथाविस्तोर्भेदेप्रतिमाया गृहमाणेतत्रविस्तदृष्टिः क्रियतेतत्रेदंमिथ्याज्ञानमित्याह नेति नञर्थस्यप्रयतिनामादाविति प्रश्न-
वकंदेतव्याचष्टेकस्मादिति प्रतिमायाविस्तदृष्टिप्रत्यालंबनत्वमेवनविस्ततादात्म्यनामादेस्तुब्रह्मतादात्म्यश्रुतमितिवैषम्यमाशङ्क्या
हलंबनत्वेनेति उक्तमर्थवैधर्म्यदृष्टांतेनस्पष्टयति यथेति कर्ममीमांसकोब्रह्मविदेष्टंप्रकटयन्त्यवतिष्ठतेब्रह्मेति केवलातदृष्टिरे-
वनाम्रिचोद्यतेचोदनावशाच्चफलंसेत्स्यतिब्रह्मतनास्तिमानाभावादित्यर्थः अथयथादेवानांप्रतिमादिपूपासमानानामन्यत्रसत्त्वं
यथाचवस्वाद्यात्मनोपितृणांब्राह्मणादिदेहेतर्प्यमाणानामन्यत्रसत्त्वंतथाब्रह्मणोपिनामादापूपासत्तादत्यत्रसत्त्वंभविष्यतीत्या-
शङ्क्यादैतेनेति नामादौब्रह्मदर्शनेनेतियावत् दृष्टातासिद्धेर्नक्तापिब्रह्मास्तीतिभावः सत्यज्ञानादिलक्षणंब्रह्मनास्तीत्युक्तं सदेव
सोम्येदमित्यादिश्रुतेरित्याह नेत्यादि किंचब्रह्मदृष्टिः सत्यार्थाशास्त्रीयदृष्टित्वादियमेवगार्गिसामेतिदृष्टिवदित्याह अगादिस्त्विति
तदेवस्पष्टयति विद्यमानेति ताभिर्दृष्टिभिः सामान्यदृष्टित्वेनस्मादितियावत् यत्तदृष्टांतसिद्धिरितितत्राहेतेनेति ब्रह्मदृष्टेः सत्यार्थ-
त्ववचनेनेतियावत्ब्रह्मास्त्वित्येहेत्वेतरमाह शुद्धापेक्षत्वादिति उक्तमेवविबृणोति पंचेति पंचाग्रयोद्युपर्जन्यपृथिवीपुरुषयोषि-
तः आदिपदेवार्थत्वादियदार्थननुवेदोतवेद्यब्रह्मेष्टतेनचनेभ्यस्तद्धीः सिद्ध्यतितेषांविधिवैधुर्येणाप्रामाण्यात्तत्तज्ज्ञोब्रह्मसिद्धिर-
तत्रादिक्रियार्थेतिविमतंस्वार्थेप्रमाणंयत्तातत्तापकत्वात्संसमतवदतोवेदोतशास्त्रादेवब्रह्मसिद्धिरित्यर्थः सिद्धसाधार्यभेदे

२०

न वैषम्यादविशिष्टत्वमनिष्टमित्याशङ्कोक्तं विवृणोति यथाचेति विशिष्टत्वं स्वरूपोपकारित्वं फलोपकारित्वं च पंचमोक्तं प्रका-
 रं परा **पु** मेवमित्यादिष्टं प्रलौकिकत्वं साधयति प्रत्यक्षादीति किंच वेदांतानामप्रामाण्यं बुद्ध्या उत्पत्तेर्वासांशयाद्युत्पत्तेर्वासांशयाद-
 नचेति न द्वितीयस्याद नचानिश्चितेति कोटिदयास्पृशित्वादवाधाचेत्यर्थः क्रियार्थैर्वाक्यैर्विद्यार्थानां वाक्यानां साधर्म्यप्रक्रमान्ति-
 पत्त्यनुष्ठेयेति साधर्म्यस्यापुनरुक्तत्वेमेव न किं क्रियार्थैरिति वाक्योक्त्यनुष्ठेयार्थत्वादिद्व्यभावेऽपि वाक्यप्रामाण्यमज्ञातत्वापकत्वेनावि-
 रुद्धमिति परिहरति न ज्ञातस्येति अनुष्ठेयनिष्ठत्वं मेतरेण कुतो वस्तुनि प्रयोगप्रत्यययोस्तथा र्थत्वमित्याशङ्कतयोर्विषयतया त्वार्थतदपे-
 क्षासुप्रामाण्यार्थं वेति विकल्पाद्येदृषयति न हीति तदुभयविषयस्य कर्तव्यार्थस्य तत्त्वं न कर्तव्यत्वापेक्षं किं तमानगम्यत्वादप्यथाविप्र-
 लम्भकविधिवाक्येऽपि तत्त्वापत्तेरित्यर्थः द्वितीयं प्रत्याह नचेति बुद्धिग्रहणं प्रयोगोपलक्षणार्थं कर्तव्यार्थविषयप्रयोगादेर्नानुष्ठेयविष-
 यत्वात्मानत्वं किं नु प्रमाकरणात्तान्न न्यत्वाच्चान्यथोक्तानि प्रसङ्गितादवस्थादतो नुष्ठेयनिष्ठत्वं मानत्वे नुपपुनरुक्तमित्यर्थः ऊतस्तरिंकार्या-
 कार्यधियावित्याशङ्क्याह वेदेति वैदिकस्यार्थस्यावाधेन यथार्थत्वे सिद्धे समीहितसाधनत्वं विशिष्टं चेदस्तदा कर्तव्यमिति धियानुतिष्ठ-
 तितत्त्वेन निष्ठसाधनत्वं विशिष्टं तदानकार्यमिति धियाननुतिष्ठत्यतो मानात्माननुष्ठानानुष्ठानदेतत्कार्यकार्यधियावित्यर्थः तथापि-
 ब्रह्माणोवाक्यार्थत्वं पदार्थत्वं वा नाद्यस्याह अननुष्ठेयत्वमिति तस्याकार्यत्वेऽपि वाक्यार्थत्वं किं न स्यादित्याशङ्क्याह नहीति उभयत्रासती-
 ति केरः द्वितीयं दृषयति पदार्थत्वे चेति ब्रह्माणः शास्त्रार्थत्वमेतदित्युच्यते कार्यस्य स्तेऽर्थे वाक्यप्रामाण्यदृष्टान्तेन साधयति नेत्यादिना यु-

रूकसलोहितमिश्रलक्षणवर्णचतुष्टयं तद्विशिष्टमेतत्तत्तीत्यादिप्रयोगे मेवोदावकार्येपि सम्प्रकृष्य दर्शनात् तन्मसिवाकादपि कार्यो
स्पष्टे ब्रह्मणि सम्प्रकृतानसिद्धिरित्यर्थः दृष्टान्तेपि कार्यधीरेव वाकादुदेतीत्याशङ्काह नचेति ननु तत्र क्रियापदाधीनापदसंहतिर्युक्तावे
दोतेषु पुनस्तदभावात्पदसंहतयोगात्कृतो वाक्यप्रमाणकत्वे ब्रह्मणः संभवति तत्राह नचेति विमतं प्रफले सिद्धार्थज्ञानत्वात्सम्मतवरि
त्यनुमानात्तत्वादेः सिद्धार्थस्यायुक्तं मानत्वमिति शङ्कते मेवादीति श्रुतिविरोधेनानुमानं धृनीतेनेत्यादिना विहृतुं भवविरोधाच्च नैवमि
त्याह संसारेति फलश्रुतेरर्थवादत्वेनामानत्वादनुमानाबाधकतेत्याशङ्काहानयेति पर्णमयीत्वाधिकरणन्यायेन तद्वत्फलश्रुतेरर्थवा
दत्वं युक्तं ब्रह्मधियो न्यशेषत्वप्रापकाभावात्तत्फलश्रुतेरर्थवादत्वासिद्धिरन्यथा शरीरकानारंभः स्यादित्यर्थः श्रुत्यनुभवाभावात्वाक्यो
ज्ञानस्य फलवत्त्वदृष्टेयुक्ताकार्यो स्पष्टे स्वार्थे तत्त्वमस्यादेर्मानतेत्युक्तं संप्रतिशास्त्रस्य कार्यपरत्वानियमे हेतुत्वं तस्मात् प्रतिषिद्धेति यद्यपि
कलंजभक्षणादेरथः पातस्य च संबंधो न कलंजं भक्षयेदित्यादिवाक्यात्प्रतीयते तथापि तस्यानुष्ठेयत्वाद्वाक्यानुष्ठेयनिष्ठत्वमिद्विरित्या
शङ्काह नचेति तस्यापि कार्यार्थत्वे विधिनिषेधभेदभंगात्तत्र तद्वत्त्वभावबोधनेषु त्वस्यार्थात्वे वृत्तौ लक्षणापातात्त्रिष्विद्विषये रागा
दिना प्रवृत्तक्रियावतो निषेधशास्त्रार्थधी संस्कृतस्य निषेधश्रुतेरकरणात्प्रसक्तक्रियानिष्ठत्वं पलितानादौ दासीन्यादन्यदनुष्ठेयं न प्रतिभा
तीत्यर्थः भावविषयकं नैव त्वेति विधीनामर्थः भावविषयं तन्निषेधानामिति विशेषमाशङ्काह कर्त्तव्यतेति अभावस्य भावार्थत्वाभावात्क
र्त्तव्यताविषयत्वासिद्धिरिति दिशश्चार्थः प्रतिषेधज्ञानवतोपि कलंजभक्षणादित्ज्ञानदर्शनात्तत्रिह तेर्नियोगाधीनत्वात्त्रिषुमेव वाक्यमेष्ट

संबंधस्याभावात्तत्त्वानुष्ठेयतेत्यर्थः अभक्षणादिकार्यमिति विधिपरत्वं नैव निषेधवाक्यस्य किं न स्यादित्याशङ्काह नचेति ४

यमिति चेत्त्रेत्याह त्वधार्तेत्येति विषयलिखितत्वात् तस्य पशोर्मांसं कलं जंघ्रं स्रवधाद्यभिशापयुक्तस्यात्र पानादितस्मिन्नभक्षे प्रभोज्ये च
 प्रभोज्ये च मज्जां त्वत्त्वामस्योत्पन्नं त्रिषेधधी संस्कृतस्य तद्दीप्त्या वाद्यमित्यत्र लौकिकं दृष्टं तमाह मृगतरुलिकायामिति तथापि प्रवृत्तः
 सभावसिद्धये विधिरर्थतामिति चेत्त्रेत्याह तस्मिन्निति तदभावः प्रवृत्त्यभावो न विधिजन्यप्रवृत्तमाद्यो निमित्ताभावेनैव सिद्धेरित्यर्थः
 दृष्टं तमुपसंहरति तस्मादिति दार्ष्टान्तिकमाह तथेति तत्र केवलेन तत्त्वमस्यादिवाक्यानां सिद्धवस्तुमात्रपर्यवसानता किंतु सर्वकर्मनिव
 र्त्तकत्वमपि सिद्धतीत्याह तथेति अकर्त्रेभोक्तृब्रह्मादमिति ज्ञानसंस्कृतस्य प्रवृत्तीनामभावः स्यादिति संबंधः तस्माद्ब्रह्मभावादिपरी
 तोर्यो यस्य कर्तृत्वादित्ज्ञानस्य तन्निमित्तानामनर्थार्थत्वेन ज्ञायमानत्वादिति हेतुः कदापुनस्तत्त्वामभावः स्यादत आह परमात्मा हीति
 भ्रूतिप्राप्तमज्ञाणादितिरासेन निवृत्तिनिष्ठतया निषेधवाक्यमानत्वे तत्त्वमादेरपि प्रत्यगज्ञानोत्थकर्तृत्वादिति वर्त्तकत्वेन मानत्वोपप
 त्तिरितिसमुदाहार्यः दृष्टं तदार्ष्टान्तिकयोर्वैधर्म्यमाशंकते नन्विति तस्य निषिद्धत्वादनर्थार्थत्वमेव वस्तुयाद्यात्म्यं तत्त्वज्ञानेन निषेधे कृते
 तत्त्वसंस्कारद्वारा संपादितस्त्वस्याणास्वीयज्ञानविपरीतज्ञानेनाधिने तत्कार्यप्रवृत्त्यभावो निमित्ताभावेनैव निमित्ताभावव्यायेन युक्तो न त
 याप्रिदोत्रादिप्रवृत्त्यभावो युक्तो ब्रह्मविदाप्रिदोत्रादिन कर्त्तव्यमिति निषेधावुपलंभादित्यर्थः तत्त्वमस्यादिवाक्येनार्थाविषिदमप्रिदो
 त्रादीनि मन्वानः साम्यमाह नेत्यादिना शास्वीयप्रवृत्तीनां गभेवासादिहेतुत्वादित्यर्थत्वे अहं कर्त्तेत्याद्यभिमानकृतत्वेन विपरीतज्ञान
 निमित्तं तदेव दृष्टं तावदंभेन प्रपंचयति कलं जंघ्रं इति कास्यानामज्ञानहेतुत्वानर्थार्थत्वाभ्यां विद्वत्तेषु प्रवृत्त्यभावो युक्तो नित्यानां तु शा

समाप्रयुक्ता उष्टानत्वात्तानकृतत्वे प्रत्यवायात्माननर्थे सित्वा च नानर्थकरत्वे अतस्तेषु प्रवृत्त्यभावो युक्तो न भवतीति शङ्कते नन्विति
नित्यानां एषा समाप्रयुक्ता उष्टानत्वमसिद्धमिति परिहरति नेत्यादिना तदेव प्रपञ्चयति यथेति अविद्यादीत्यादिशब्देनास्मितादिक्लेशाचलपृथोः
क्रिः तैरविद्यादिभिर्जनितेषु प्रपञ्चो तादृगनिष्ठप्रामौ चक्रमेण रागद्वेषवतः पुरुषस्येष्टप्रामिनिष्ठपरिहारं च वा तस्मात्प्रामेव रागद्वेषाभ्यामि
ष्टं मे भूयादिति संमाभूदित्यविशेषकामनाभिप्रेरिता विशेषप्रवृत्तिपुरुषस्य नित्यानिविधीयन्ते स्वर्गकामः पशुकाम इति विशेषार्थिनः काम्यानि
तत्स्य तभयेषां केवलशास्त्रानिमित्तत्वमित्यर्थः किंच काम्यानां उष्टत्वे ब्रुवतानित्यानामपि तदिष्टपुत्रविनिर्गोपयोगाधिकारविधिद्वये
विशेषाभावादित्याह नचेति कथं तर्हि काम्यनित्यविभागस्तत्राह कर्तृगतेनेति स्वर्गकामः पशुकाम इति विशेषार्थिनः काम्यविधिरिष्टं मे स्याद
निष्टं माभूदित्यविशेषकामप्रेरिता विशेषितप्रवृत्तिमतो नित्यविधिरस्युक्तमित्यर्थः नन्वविद्यादिदोषवतो नित्यानि कर्माणीत्युक्तं परमात्म
ज्ञानवतोऽपि यावज्जीवश्रुतेस्तेषामनुष्ठेयत्वादित्याशङ्क्यते रविरक्तविषयत्वात्मेवमित्याह नपरमात्मेति योगादुक्तस्य तस्यैव शमः कारणमु
च्यते इति स्मृतिर्ज्ञानपरिपाके कारणं कर्मोपशमपवप्रतीयते न तथा कर्मविधिरित्यर्थः न केवलं विहितं नोपलभ्यते न संभवति चेत्प्राह कर्म
निमित्तेति यदा नासित्वं संसारी किंतु अकर्तृभोक्तृब्रह्मासीति श्रुत्या ज्ञाप्यते तदा देवतायाः संप्रदानत्वे करणत्वे ब्रह्मादेरित्येतत्सर्वमुपपृष्टितं
भवति तत्कथमकर्तृदित्तानवतः संभवति कर्मविधिरित्यर्थः उपमर्शितमपि वासनावशादुद्विग्नमिति ततश्च विदुषोऽपि कर्मविधिः स्यादित्याशं
क्याह नचेति वासनावशादुद्विग्नस्याभासत्वादात्मस्य पुनः पुनर्वाधाच्च विदुषो न कर्मप्रवृत्तिरित्यर्थः किंचानवद्विग्नब्रह्मासीति स्मरतस्तदा

ज

त्मकस्य देशादिमापेक्षकं निरवकाशमित्याह नहीति विडोभित्तादनादिवत्कर्मवसरः स्यादिति शङ्कते भोजनादिति अपरोक्षज्ञानवतो
 वापरोक्षज्ञानवतो वा भोजनादिप्रवृत्तिर्नोद्यो नभ्युपगमात्तत्परीतेर्वाधितावृत्तिमात्रत्वादग्निहोत्रादेरवाधिताभिमाननिमित्तस्य तथात्वा
 नुपपत्तेरित्यभिप्रेत्याह नेति नहितीयः परोक्षज्ञानिनः शास्त्रानपेक्षत्वात्पि पासादिदोषकृतत्वात्तत्प्रवृत्तेरिष्टत्वादित्याह विद्यातीति अग्नि
 होत्राद्यपि तस्या स्यादिति चेत्त्रेत्याह नत्विति भोजनादिप्रवृत्तेरावश्यकत्वात्तत्पि विवृणोति केवलेति ननु तद्येत्यादिप्रपञ्चयति शास्त्रनि
 मित्तेति तर्हि शसुविहितकालाद्यपेक्षत्वात्त्रित्यानामदोषप्रभवत्वं भवेदित्याशङ्क्याह होवेति एवं दोषकृतत्वेपि नित्यानां शास्त्रमापे
 क्षत्वा तत्कालाद्यपेक्षत्वमविरुद्धमित्याहैवमिति भोजनादेर्दोषकृतत्वेपि चातर्वर्ण्यचरेद्वैदेयतीनां तत्तत्तर्गणमित्यादिनियमचोदितो
 अग्निहोत्रादिनियमोपि स्यादिति शङ्कते तद्भोजनादीति विडोभानास्ति भोजनादिनियमोऽङ्गं तद्विधित्वा चैतावता यथेष्टवेष्टापन्निर्य
 म्माधीना विवेककृतादिमानतौ विडोविद्येते ते विद्यावस्थायामप्यसती यथेष्टवेष्टाविद्यादशायां कृतस्यात्संस्कारस्याप्यभावाद्वा
 धितावृत्तेऽग्निहोत्रादेस्तत्तनाभासत्वात्त्रवाधितावृत्तिरित्याह नेति किंचा विडो विविदिष्टणामेष नियमस्तेषां विधिनिषेधगोचरत्वा
 त्प्रवृत्तेषामप्येषानोदयपरिपंथी तस्यान्यनिवृत्तिरूपस्य स्वयं क्रियात्वाभावात्त्रापि सक्रियामाक्षिपन् ब्रह्मविद्यां प्रतिष्ठिपतिग्रन्थनिवृत्त्या
 त्मनस्तदाक्षेपकत्वमिहेरित्याह नियमस्येति कर्मसु रगादिमतोधिकारादिरक्तस्य तानाधिकारात्तजानिनो हेतुभावादेव कर्मभावात्
 तस्य भोजनाद्युत्पत्त्यात्तत्तमादेः सर्वव्यापारोपरमात्मकज्ञानहेतोर्निवर्तकत्वेन प्रामाण्यं प्रतिपादितं प्रपञ्चयति तस्यादिति तस्य विधि

नि

रुत्पादकं वाक्यं तस्य निषेधवाक्यवत्तत्त्वज्ञानदेतोस्तद्विरोधि मिथ्याज्ञानधुसित्वादशेषापापनिवर्तकत्वेन कूरस्य वस्तुनिष्ठस्य पुत्रेण प्रामा-
 ण्यं मिथ्याज्ञानधुमेहेत्वभावे फल्गुभावन्यायेन सर्वकर्मनिवृत्तेरित्यर्थः तत्पदोपात्ते हेतुमेव स्पष्टयति कर्मप्रवृत्तीति यद्यपि प्रतिषेधे भूतत्वा-
 दौ प्रतिषेधशास्त्रवशात्प्रवृत्त्यभावस्तथा तत्त्वमस्यादिवाक्यसामर्थ्यात् कर्मस्वपि प्रवृत्त्यभावस्तत्त्वमस्यात्प्रामाण्यमपि तुल्यमित्यर्थः
 प्रतिषेधशास्त्रसाम्ये तत्त्वमस्यादिशास्त्रस्योच्यमानेन तथैव निवृत्तिनिष्ठत्वे स्यान्न वस्तु प्रतिपादकत्वमित्याशङ्कार न स्मारिति प्रतिषेधा-
 दिप्रसक्तक्रिया निवर्तयंतस्तदुपलक्षितौदासीन्यात्मके वस्तुनिष्ठपर्यवस्यति तत्त्वमस्यादिवाक्यस्यापि वस्तु प्रतिपादकत्वमविरुद्धमि-
 त्यर्थः वेदानां सिद्धे प्रामाण्यवदर्थवादादीनामन्यपराणामपि संवादविम्ववादयो रभावे स्वार्थे मानत्वसिद्धेः सिद्धाविशुद्धादिगुणा-
 वती प्राणादेव तेति चकारार्थः ॥ ज्ञानमिदं परीक्ष्यमाणमित्येतत्प्रसंगगतं विचारं परिमप्यते ह वाचसित्यादिव्याचष्टे नेदेवारनि-
 श्चेतनाया वाचो नियोज्यत्वेन वारयति वागभिमानिनीमिति योक्तुं देवानामभिप्रायमार वादेव तेति न त्वौदगात्रं कर्मजपमं प्रका-
 ष्यादेव तानिर्वर्तयिष्यति न त्ववादेव तेति तद्वत्तामेवेति असतो मा सद्गमयेति जपमंत्राभिधेयादृष्टवेतरतिपूर्वेण संबंधः वागाद्याश्रयं कर्त-
 त्वादितर्कयतोर्थवादस्य प्रासंगिकं तात्पर्यमाह अचेति आत्माश्रये कर्तृत्वादाववभासमाने तस्य वागाद्याश्रयत्वमपुक्तमित्याह कस्यादि-
 ति परस्य जीवस्य वा कर्तृत्वादिविवक्षितमिति विवक्ष्यं ह सयति यस्मादिति विचारदशायां वागादिसंज्ञातस्य क्रियादिशक्तिसत्त्वात् क-
 र्त्तृत्वादिस्तदाश्रये यस्यास्तीति तस्मात्परस्यात्मनः स्वतन्त्रवृत्तियुक्त्यस्य तदाश्रयत्वमित्यर्थः किंचाविद्याश्रयः सर्वो व्यवहारो न तद्दी-

नेपरस्मिन्नवतरतीत्याह तद्विषय इति कर्त्तृणा स्वार्थवत्त्वादिति न्यायेन कर्त्तृत्वमात्मनो गी कर्त्तव्यमित्याशङ्कयथा च तद्वैभवेति न्या
 यादौ पाधिकं तस्मिन् कर्त्तृत्वमित्यभिप्रेत्याह वदति हीति यदुक्तमविद्याविषयः सर्वो व्यवहार इति तत्र वाक्यशेषमनुकूलयतीत्यापीति
 इतस्त्वेपरस्मिन्नात्मनिकर्त्तृत्वादिव्यवहारो नास्तीत्याह आह्वयकृतान्विति अनामरूपकर्मात्मकमित्यस्या उपरिष्ठात् तत्पदमध्याहर्त्तव्ये
 पृथगविद्याविषयात् क्रियाकारकफलजातादिति शेषः माभूत्परमात्मा कर्त्तृत्वाद्या अयो जीवस्तस्यादिति द्वितीयमाशङ्क्याह
 यस्त्विति जीवशब्दवाच्यस्य विशिष्टस्य कल्पितत्वात् तत्र तान्विके कर्त्तृत्वादिके किं तत्तद्द्वारा स्वरूपमारोपितमिति भावः आत्मनि तान्वि
 ककर्त्तृत्वाद्यभावे फलितमर्थवादतात्पर्यमुपसंहरति तस्यादिति तात्पर्यमर्थवादस्योक्तानि पुरुषावादेव तद्याय कृतं तदुपन्यस्य
 नित्येत्यादिना उदगातत्वं जपमंत्रप्रकाशपत्वं चात्मनो गी कृतमवागुदगाने प्रवृत्ता चेत्तया कश्चिदुपकारो देवानामुदगानेन निर्वर्तनी
 यः स च नास्तीति शङ्केतेकः पुनरिति वदनादिव्यापारे सति यः स्वाविशेषः संज्ञातस्य निष्पद्यते स एव कार्यविशेष इत्याहोच्यत इति
 योवाचीति प्रतीकमादाय व्याख्यायते कथं पुनर्वाचो वदनं च त्वष्टादर्शनमित्यादिना निष्पन्नं फलं सर्वधारणमित्याशङ्क्यानुभवमनुस
 रत्याह सर्वेषामिति किंच देवार्थमुदगायंत्यावाचः स्वार्थमपि किंचिदुदगानमस्ति तथा च ज्योतिष्मेदादशस्तोत्राणि तत्र त्रिषु पवमा
 ना विषुस्तोत्रेषु याजमानं फलमुदगानेन कृत्वा विशिष्टेषु नवस्तुस्तोत्रेषु यत्कल्याणवदनमामर्ष्यं तदात्मने स्वार्थमेवागयदित्याह
 तं भोगमिति सत्विजोऽक्रीतत्वात् फलसंबन्धं भवतीत्याशङ्क्याह वाचनिकमिति अथात्मने ब्राह्मणागायेदिति श्रुतमित्यर्थः कल्याणवद

ग्रानं-
२४

नसामर्थ्यस्य स्वार्थत्वं समर्थयत्येतद्वीति कल्याणवदनं वाचोसाधारणं चेत् कस्तर्हि यो वाचीत्यादेर्विषयस्तत्राह यन्निति वाग्देवता
यामसुराणामवकाशं दर्शयति तत्रेति स्वार्थपरार्थे चोद्धाने सतीति यावत्कल्याणवदनस्यात्मना वाचैव संबधे यो यमासंगो भिनिवे
शः स एवावसरो देवतायास्तमवसरं प्राप्येत्यर्थः अवसरमेव व्याकरोति रंभमिति अस्मान्तीत्येति संबधः कोसावसरा न्ययस्ते व्याचष्टे
स्वाभाविकमिति तत्रोपायमुपन्यस्यति शास्त्रेति असुरानभिभूय केनात्मना देवाः स्थास्यंतीति विवक्षा यामाह ज्योतिषेति प्रजापते
र्वाचिपाप्मादिभ्योः सुरैरिति कृतो वगम्यते तत्राह सयः सपाप्येति प्रतिविद्धवदनमेव पाप्येत्ययुक्तमदृष्टक्रियानिरिक्तत्वा गीकारादि
त्याशंकाह येनेति असंभवं सभानर्हं स्त्रीवर्णनादि स्त्रीभस्मे भयानकं प्रेतादिवर्णने अनृतमयथा दृष्टवदनं आदिशब्दात्पि अनृतं
ह्यने किमत्र प्रजापतेर्वाचिपाप्मसत्त्वे मानमुक्तं भवतीत्याशंक्य स एव सपाप्येति व्याकरोत्यनेनेति प्राजापत्यासु प्रजासु प्रतिपत्रे नास
त्यवदनादिना लिंगेन तदाचिपाप्मानुमीयते विमते पाप्म एव कं प्रतिकूलधीविषयत्वाङ्गः खवत्तयः सपाप्मा प्रजावाच्यनुमिते स एव
प्रजापतिर्वाचिपाप्मानेगमयति विमते कारण एव कं कार्यत्वात् तवदवतनच प्रजागते डुरिते प्राजापत्यं तत विना हेत्वं तत्रादेव स्यात्कारणा
नुविधायित्वा तत्कार्यस्य न च तत्कारणेऽपि परस्मिन् संगोपापविद्धमिति श्रुतेर्मचनद्वैदेवान्पापं गच्छतीति श्रुतेर्न सूत्रेऽपि पापवैधस्त
स्य फलावस्थया पापत्वेऽपि यजमानावस्थया तद्वादित्यर्थः आद्यसकाराभ्यां कारणस्थे पाप्मानमनृद्यतस्यैव कार्यस्थत्वमुच्यते उत्तरा
भातकार्यस्थे पाप्मानमनृद्यतस्यैव कारणस्थत्वमिति विभागः वाग्देवतायाजपमंत्रप्रकाशपत्न्युपास्यत्वे चनेति निर्द्धार्यावशिष्टपर्या

२४

यत्तत्तद्व्यस्यतात्पर्यमाह तथैवेति परीक्षाफलनिर्णयमाह देवानां चेति अनुपास्यते हेतुं तत्र माहेतरेति इतरः कार्यकरणसंघातः
 स्मिन्नव्यापकत्वं परिच्छिन्नत्वमतस्तानुपास्यत्वं जपसंज्ञाप्रकाशत्वं चेत्पर्यः उक्तैरिन्द्रियैश्चुक्तेन्द्रियाण्यपलक्षणीयानीति विवक्षित्यो
 पसंदरत्येवमिति वागादिचतुर्गारिषुकल्पकाभावात्तत्राप्यवेधोऽस्तीत्याशंकारकल्याणेति पाप्मभिरुपास्यजन्यापनाविद्या
 त्रित्येतयोरस्ति पौनरुक्त्यमित्याशंकार्याख्यानव्याख्येयभावाच्चैवमित्याह इति यदुक्तमिति संप्रति प्राणस्य संज्ञाप्रकाशत्वमुपास्यते
 चेति वक्तुमुत्तरं वाक्यमुपादाय व्याकरोति वागादीति क्रमेणोपासीना इति संबंधो वागादिषु नैराश्यानेतर्धमथ शब्दार्थः विवक्षित
 तार्थज्ञापको साधारणो गृहे हतव्यवस्थापारो भिनयः दोषा संसर्गिणो देवेषु संसृष्टं कर्तुमिच्छां कृतं जातेत्याशंकारकस्वेनेति तदभा
 सात्तुत्यातस्य पाप्मसंसर्गकरणस्याभासवशादिति यावत् उक्तमर्थं दृष्टान्तेन स्पष्टयति कथमित्यादिना असुरनाशेनासंगजनि
 तपाप्मावियोगो हेतुमाह संसर्गोति वक्ष्यमाणं सोऽग्निरभवदित्यादिनेति शेषः वागादीनां स्थितानां नष्टानां च कृतोऽप्यदिरूपत्वमित्याशंकार
 सर्वमपीति न तर्हि तेषां परिच्छेदाभिमानः स्यादित्याशंकार स्वभाविकेनेति परिच्छेदाभिमानादप्याद्यात्माभिमानस्य बलवत्त्वं सूचयति
 यथास्तेति न केवलमप्राप्ता नामेवासुराणामसंसर्गधर्मि प्राणाश्रयादिनाशः किंतु तत्त्वजातीयानामपीत्यभिप्रेत्याह किंचेति वागा
 दीनामप्यादिभावापत्तिवचनेन तत्संस्तस्य जमानस्य देवताप्राप्तिरासुरपापधंसस्य फलमित्युक्तं तत्र सर्वकल्पीयजमानस्यातिशयश
 लित्वाद्युक्तफलवत्त्वेऽपि नेदानीं तनस्यैवमित्याशंकारासुराभवतीत्यादिश्रुतिमवतारयति यथेति सर्वकल्पनाप्रकारे सर्वज्ञमस्या

ग्राने-
२५

यजमानः शास्त्रप्रकाशिते चर्तमानप्रजापतित्वे प्रतिपन्नो यथेति संबंधः पूर्वयजमान इत्यस्या व्याप्तिक्रान्तकालिकरतिप्राक्कल्पमेव
शंभवेति मिति तेनेति श्रुत्युक्तेनेत्येतत्तेनैव विधिना श्रुतिप्रकाशितेन क्रमेण सुखं प्राणमात्मत्वेनोपगम्येति शेषः सपत्नोऽप्रातः सस्य
द्विषत्रितिक्रान्तो विशेषणमर्थसिद्धत्वाद्देवस्येत्याशङ्क्याह यत इति तस्य हेतुत्वानियमे हेतुमाह परमार्थिकेति उपरिद्धिन्नदेवतात्वमत्र पार
मार्थिकमात्मस्वरूपे विवक्षितेन तन्निरस्करणकारणत्वाद्भूपाप्मानो विशेषणमर्थवदिति शेषः यदा प्रयोषाकपाल इति वत य एवं वेदे
ति प्रसिद्धार्थोपबन्धेऽपि विधिपरं वाक्यमतश्चैवं विद्यादिति विवक्षितमित्यभिप्रेत्याह यथोक्तमिति ५ फलवत्प्रधानोपासने रुक्त्वान्ने हो
चुरित्याद्युत्तरवाक्ये गुणोपासिपरमित्याशङ्क्याह फलमिति फलवत्तं प्रधानविधिमुक्तासंप्रत्याख्यायिका मेवाश्रित्य गुणविशिष्टं प्राणो
पासनमादानंतरं श्रुतिरित्यर्थः शंकोत्तरत्वेन चोत्तरग्रंथमवतारयति कस्याच्चेति विबुधत्वस्योक्तत्वाद्देवत्वं तरेजिज्ञास्यमिति द्योतयितुं
च शब्दः करणानां कार्यस्य तदवयवानां च प्राणो यस्मादात्मा व्यापकस्तस्मात्स एवाश्रित्योत्पत्तिरूपणार्थं तस्य व्यापकत्वमित्ये
तदर्थमाख्यायिकाया दर्शयंती श्रुतिर्देवत्वं तरेमादेति योजना तद्ब्रह्मस्मादर्थे प्राणस्यात्मत्वादिव्यक्तीकर्तृमाख्यायिकाश्रुतिविभजने
नेयजायतीति वागारय्येत्तप्राणमाश्रित्य फलावस्थासुर्दिकिमिति प्राणोऽस्मरेति प्राप्नोति फलत्वादित्याशङ्क्याह स्मरेति हीति विचारफला
वपलञ्जिकथयति लोकवदिति तामेव उपलब्धिमाकांक्षादारेण विवृणोति कथमिति दृष्टान्तं स्पष्टयति सर्वोहीति तथा देवा विचार्य प्रा
णमास्यां तराकाशस्थं निहोरित्वं तरेत्याह तथेति किमनया कथया सिद्धमित्याशङ्क्याह यस्मादिति उपलब्धिसिद्धेर्गुक्तिंसमुच्चिनोति

२५

विशेषेति सर्वानेव वागादीन विशेषेणाग्रादिभावेन प्राणः संजितवाचमध्यास्यः साधारणकार्ये निर्वर्तयत्यतो युक्तितोष्यमा।
 स्यात्तराकाशे वर्तमानः सिद्ध इत्यर्थः आयास्यत्ववदंगिरसत्वे गुणान्तरं दर्शयत्यत एवेति सर्वसाधारणत्वादेवेति यावत् तथापि कुतो।
 स्यांगिरसत्वं साधारणोपिन भसितदनुपलब्धेरित्याशंकापरिहरति कथमित्यादिना अंगेषु चरमधातोः सारत्वप्रसिद्धेर्न प्राणस्य तथा
 त्वमित्याशंका समाधत्ते कथं पुनरित्यादिना कस्माच्च देतो रित्यादि बोध्यपरिहारमुपसंहरति यस्माच्चेति वाक्यार्थप्रपञ्चयति आत्मा
 हीति प्राणस्य शुद्धत्वाद्यापकत्वाच्चापास्यत्वमुक्तं तस्य शुद्धत्वं वागादिवदसिद्धमित्याशंकाते स्यात्तमिति शंका साक्षिष्य समाधत्ते न
 नित्यादिना प्राप्तेन स्पष्टिर्यस्यास्तितेन स्पष्टापरस्या शुद्धतावदशुद्धवागादिसंबंधादशुद्धत्वाशंका प्राणस्योन्मिषनीत्यर्थः तात्पर्यं दर्शय
 यत्रुत्तरवाक्यमुत्तरत्वेनावतारयत्याहेति नन्वत्र प्राणो नोच्यते स्त्रीलिंगे अर्थान्तरोक्तिप्रतीतेरित्याशंकादयं प्राणमिति तस्या मूर्तस्य परो
 दत्त्वात् परोदवाची च कथमेतद्ध्रष्टुं न्यते तत्राह सैवेति कथं प्राणो देवता शब्दः न हितस्य तद्ध्रष्टुं प्रसिद्धमित्याशंका देवता चेति या
 गेहि देवताकारकत्वेन गुणभूता प्रसिद्धा तथा प्राणोपि इत्याद्यन्यत्वे सति विहितक्रिया गुणत्वादेव तेत्यर्थः प्राणोपासेर्हि विधं फलेषा
 पदानिर्देवताभावश्च तत्रापपदानेरेव प्रधानफलस्यात्र अवणात् इत्येतावन्निष्प्राणोपास्तिरिव विवक्षितेति वाक्यार्थमाह यस्मादिति
 न तावत्प्राणदेवतायाहर्नीमत्वे निरूढं तत्र तद्ध्रष्टुं प्रसिद्धे रदर्शनात्त्रापि यौगिकं प्राणस्य प्रत्यक्षं च देहत्वाभावादित्यादिपति उक्तः
 नरिति परिहरत्याहेति कथं पापमं निधौ वर्तमानस्य ततो हरत्वमित्याशंका दामंशेति उपासे सदा भावयतीति यावत् तत्र सत्ता ना

यं पाप्मापृत्तुमयतेतत्राह स्वाभाविकेति उपरुतेत्यत्र पूर्ववदन्त्यः प्राणादेवताचेत्यापानेहेतिसदैव किं नरन्यादित्याशंकाह प्राणात्मेति
 भवत्तप्राणोवागादीनां पाप्मानोपदेताविशुद्धस्त्वकिमायातमित्याशंकाह विरोधादेवेति अनंताकाशदेशात्वादिशामंताभावाद्यशंसोदि
 शासित्यप्रकृतिमिति शंकते नन्विति शास्त्रीयज्ञानकर्मसंस्कृतो जनो मध्यदेशः प्रसिद्धस्यापितरधिष्ठितत्वेन मध्यदेशात्वात्तत्राप्येत्यजा
 धिष्ठितदेशस्य पापीयस्त्वस्वीकारादतस्तेजनेतदधिष्ठितचदेशमवधिकृत्वा तेनैव निमित्तेन दिशांकल्पितत्वादानेत्याभावात्सर्वोक्त
 जनातिरिक्तजनस्य तदधिष्ठितदेशस्य चान्तलोकेर्मध्यदेशादन्यो देशो दिशामंत इत्युक्तेन काचित्नुपपत्तिरिति परिहरति उच्यते इति
 किमित्येत्यजनेष्वित्यधिकावापः क्रियतेतत्राह इति सामर्थ्यादिति देशमात्रेपाप्मावस्थानानुपपत्तेरित्यर्थः तामेवानुपपत्तिं साधयती
 दियेति भवत्ययोक्तो दिशामंतस्तथाचपाप्मसंसर्गोस्तथापि किमायातमित्याशंकतस्य शिष्टैस्पाज्यत्वमित्याह तस्मादिति निषे
 धदयस्य तात्पर्यमाह जनशून्यमयीति प्राणोपासिप्रकरणे निषेधश्रुतेस्तुपासकेनैवायं निषेधो नुष्ठेयोनसर्वैरित्याशंकाह ने
 दित्यादिना इत्यंशुत्सुकनिषेधनेचेदहंकुर्यात्तदापाप्मानमनुगच्छेयमिति निषेधातिक्रमादिति सर्वस्य भये जायतेन प्राणोपासक
 सैवान्तःसर्वोपि पापाद्रीतो नोभयं गच्छेद्वाकं हि प्रकरणादलवदित्यर्थः द्विविधमुपासिफलेपापहानिर्देवताभावश्च तत्र पापहानिषु
 परिशताप्रामाणिकः साधारणो निषेधो दर्शितः संप्रति देवताभावं वक्तुमुन्नरवाकमिति प्रतीकोपादानं सर्वकमाह सावाप्येति अथ शब्दा
 वद्योति तमर्थं कथयति यस्मादिति पाप्मापदेतत्त्वमनूद्यावशिष्टं भागं व्याचष्टे तस्मात्स एवेति अथ शब्दावयानमर्थं कथयति यस्मादि

सामान्योक्तमर्थं विशेषेण प्रपेचयति सर्वैवावमित्यादिना कथंवाचः प्रथमं तदा हो द्वीयेति वाचोपुसुमति क्रोताया रूपे प्रथमं
 वकं दर्शयति तस्मादिति अनग्रेरित्वविरोधं धुनीते सावागिति पूर्वमपि वाचोपुसुमनेपासनालभ्येतदित्वमित्याशंका हैतावानिति
 उक्तं विशेषे विषादयति प्राप्तिरिति वागादीनामग्रादिदेवतात्वप्राप्तानुपासकस्य किमायातेन हितदेवतस्य फलमित्याशंका ह यथेति
 देवतात्वप्रतिबंधकानुपासनः सर्वानपोहोक्तवर्त्मना वागादीनामुपासकोपाधिभूतानामग्रादिदेवतासु वसोपि सदा प्राणमात्मत्वेन
 ध्यायन्नभावनावलाहैराजेष्टदं सर्वयजमानवदाप्नोतीति भावः कस्येदं फलमित्याकांक्षायामुपासकं विशिनष्टि यो वागादीति उक्तोपा
 सनस्य प्रागुक्तं फलमनुगुणमित्यत्र प्रमाणमाह ते यथेति उपास्यस्य प्राणस्य कार्यकरणसेवातविधारकत्वं नाम गुणोत्तरवत्कृत्तुत्वं
 वाक्यं तदादाय व्याकरोत्यथेत्यादिना कथमुक्ता त्विक्रीतस्य फलसंबंधस्तत्राह कर्तरिति अनुगानमात्विज्यमित्यत्र प्रथमं पूर्वकं वाक्य
 शेषमनुकूलयति कथमित्यादिना तमेव हेतुमाह यस्मादिति प्राणेनैव तदद्यत इति संबंधो यस्मादित्यस्य तस्मादित्यादिभाष्येणान्व
 यः अनितेर्द्वातेरनशब्देत्याणपर्यायस्तरिकथंशकटेनः शब्दप्रयोगस्तत्राहानः शब्द इति इतश्च प्राणस्य स्वार्थमग्रागानेषु कृमि
 ह किंचेति प्राणेन वागादिव दान्मार्थमत्र मागीते चेन्न हितस्यापि पापवेधः स्यादित्याशंका ह यदपीति इहात्रेदेहाकारपरिणते प्राणा
 स्ति एतितद्वत्सारिणश्च वागादयः स्थितिभाजोतः स्थित्यर्थं प्राणस्यात्र मिति न पापवेधस्तस्मिन्नस्तीत्यर्थः भर्तृश्रेष्ठः पुरोगतेत्यादिगु
 णविधानार्थं वाक्योत्तरमादेते ते देवा इति तस्य विवक्षितमर्थं वक्तुमादावातिपति नत्विति अनुकृत्वे हेतुमाह वागादीनामिति अवधार

णानुपपत्तिरूपयति नैष दोष इति यथा प्राणस्योपकारो न वागादिहारकस्तथा तेषामपि नासौ प्राणहारको विशेषाभावादि
 विशेषकते कथमिति वाको न परिहरत्येतमर्थमिति आह विशेषमिति शेषः तेषां देवत्वं साधयति स्वविषयेति तत्र प्रसिद्धिं प्रमाणयितुं वैश
 हृत्याह वै इति स्मरणार्थ इति तत्र प्रसिद्धस्यार्थस्येति शेषः वाक्यार्थमाह देत इति पताचत्वमेव व्याचष्टे तत्सर्वमिति किमिदं प्राणार्थ
 मत्र गानेनामतदादागानेति का पुनरेतावता भवतां क्षतिस्तत्राह वयं चेति अत्र मंतरेण ममापि स्यात्तमप्राक्तेर्मदर्थं तदा गीतमिति चे
 तत्राह तत्र इति आभजस्तेति श्रूयमाणे कथमन्यथा व्याख्यायते तत्राह णि च इति तवैवात्र स्वामित्वमस्माकमपि तत्र प्रवेशमात्रं स्थित्य
 र्थमपेक्षितमिति वाक्यार्थमाह आस्मानिति वैशद्ये यद्यर्थे प्रयुक्तः प्राणोपरिवेष्टतदनुत्तया वागादीनामत्रार्थिनामवस्थानं चेन्नैषामपि
 प्राणवरत्रसंबंधः स्यादित्याशंकाह तथेति त्यक्तप्राणस्यात्र बलादागादिस्थित्यनुपलब्धेरित्यर्थः वागादीनामत्रजन्योपकारस्य प्रा
 णहारत्वे सिद्धे फलितमाह तस्मादिति तेषामत्र कृतोपकारस्य प्राणहारकत्वे वाक्यशेषं संवादयति तदेवेति विद्याफलं दर्शयन् गुण
 जातमुपदिशति वागादीनि वेदनमेव व्याचष्टे वागादयश्चेति स च प्राणो ह मस्मीति वेदेति चकारार्थः अनामया व्याधिरहितो दीप्ता
 प्रिरिति यावत् संप्रति प्राणविद्यास्तोत्रं तद्विद्यावद्विहेषिणो दोषमाह किंचेति इदानीं प्राणविदेप्रतिश्रुतारोलाभं दर्शयति अथेत्यादि
 ना ते देवा अत्रुवन्ति त्पादे गुणविधिर्विचक्षितो न विशिष्टविधिर्गुणफलस्यैवात्र श्रवणादित्याह सर्वमेतदिति उत्तरं येषां च वदितेन
 संबंधं वक्तुं अवदितमनुवदति कार्यकारणमिति अनेतरं येषां च वदति अस्मादिति किमित्यागिरसत्वे साधको देतः साधनीयस्त

ग्राने-
२८

आर तदेवमिति संप्रत्यवहितसंबंधदर्शयति अनेतरेवेति प्रकारेण तरेबुभुत्समानमिति सूचयितं च शब्दः तर्हि य उपपादनीयेत उच्यते
किमित्युक्तं पुनरुक्तिरित्याशंका दोषार्थमिति प्रतिज्ञानुवादो वक्ष्यमाणहेतोरुपयोगीत्यर्थः यद्यप्यन्यस्मैवेत्यादिप्रपञ्चयति प्राणो
वा इति उक्तार्थनिर्णये हेतुं एकं कथमिति तत्र प्रसिद्धिं हेतुं क्वचिपरिहरति प्राणो हीति प्रसिद्धिमेव प्रकटयति प्रसिद्धमिति स्मारणं प्र
सिद्धस्य गिरसत्त्वस्येति शेषः प्रसिद्धिरसिद्धेति शंके कथमिति नामन्वयव्यतिरेकाभ्यां साधयति अत आदेति पदार्थमुक्तावाक्यार्थमाह
यस्मात्कस्मादिति उक्तेन व्यतिरेकेण अनुक्तमन्वयं समुच्चेतं च शब्दः तस्मात्तद्वत्सोपरिभावेन संबंधमुक्तं कुर्यादिति तस्मादिति अन्वयः
व्यतिरेकाभ्यां गिरसत्त्वे प्राणस्य सिद्धे फलितमादातरति उक्त्या यादं गिरसत्त्वे सिद्धे पिकयमात्मत्वं सिद्धे रित्याशंका दात्मेति अस्तु प्रा
णः संवातस्यात्मा तथापि किं स्यात्तदाह तस्मादिति भवत् प्राणाधीनं संवातस्य जीवनं तथापि कथं तस्यैवोपास्यत्वमित्याशंकाह तस्मा
दयासेति हृदस्यत्यादिधर्मकं प्राणोपासनं वक्तुं वाक्योत्तरमवतारयति एष इति तस्य विधांतरेण तात्पर्यमाह न केवलमिति कार्यस्य लं
शरीरं प्रत्यक्षतो रूपमाणां रूपात्मकं करणं च ज्ञानक्रियाशक्तिमत्कर्मभूतं तयोरात्मा प्राणश्च त्कनामराशेरपितथेति वक्तुं कंरिकाच
तद्वयमित्यर्थः किमिति प्राणस्य आत्मत्वेन सर्वात्मनो ज्ञास्तुतिरित्याशंका दोषास्त्यायेति उपाह्वोष्यर्थो हृदस्यतिशब्दा उपरिसंबध्य
ते हृदस्यतिर्देवानो पुरोहित आसीदिति प्रतीतिर्देवपुरोहितो हृदस्यतिरुच्यते तत्कथं प्राणस्य हृदस्यतित्वमिति शंके कथमिति देवपुरो
हिते व्यावर्तयितुं पुनरवाक्येनोत्तरमाहोच्यते इति प्रसिद्धवचने कथमित्याशंकाह हृदतीति कंद इति समादिगाद्यच्चादीनि प्रधानानि कंदं

२८

सि तेषां मध्यं दोहदती उच्यते सा च हृदती षड्विंशदक्षरा प्रसिद्धे त्वर्थः भवत यथोक्ता हृदती तथापि कथं वा ग्वै हृदती तु कृतं तत्राहनुष्टु
 पचेति द्वाविंशदक्षरा तावदनुष्टु विष्टा सा चाष्टाक्षरैश्चतुर्भिः पादैः षड्विंशदक्षरा यो हृदत्यामेतर्भवति अत्रान्तरसंख्यायामसंख्यायाम
 तर्भावादिन्याह सा चेति चानुष्टुभोरनुष्टुप हृदत्योऽप्योक्तमैकमुपजीव्य फलितमाह अत इति भवत वागात्मिका हृदती तथापि त
 त्वतित्वेन प्राणस्य कथमुक्तं तत्त्वमित्याशंकाह हृदत्या चेति सर्वात्मक प्राणरूपेण हृदत्यास्तु तत्वात् तत्र सर्वा सामुच्यमेतर्भावः संभ
 वति तस्मात् प्राणस्य हृदस्य तित्वे सिद्धमुक्तं तत्त्वमित्यर्थः प्राणरूपेण स्तुता हृदती तत्र प्रमाणमाह प्राणे हृदतीति तथापि प्राणस्य
 विवक्षितप्राणत्वमेककथं सिध्यतीत्याशंकाह प्राण इति तस्य तदात्मत्वे हेतुं तत्र माह वागात्मत्वादिति तासां तदात्मत्वेऽपि कथं प्राणोऽतर्भा
 वो न हि चटोऽष्टात्मा पदे तर्भवतीति शंकेते तत्कथमिति प्राणस्य वाचां निष्पादकत्वात् तद्भूतानां मृचोकारणो प्राणोऽप्युक्तो तर्भाव इत्याह
 हृदत्यादिना प्राणस्य तत्रिर्वर्तकत्वेऽपि न तस्मिन्वाचां तर्भावो न हि चटस्य ऊलाले तर्भाव इत्याशंकाह कौष्ठेति कौष्ठनिष्ठेनाग्निना प्रेरि
 तस्तद्गतो वायुर्धर्मगच्छन् कंठादिभिरभिहन्यमानो वर्णतया व्यज्यते तदात्मिका च वाङ्मणीता देवताधिकरणे कुवागात्मिकोक्ता तद्यु
 क्तं तस्याः प्राणोऽतर्भूतत्वमित्यर्थः अगात्मत्वं प्राणस्य प्रकारांतरेण प्रसाधयति पालेना हेति सत्राप्रदत्ते सति स्थापकत्वेनादात्म्यव्या
 प्रमित्यभिप्रेत्योपसंहरति तस्मादिति यजुषामात्मेति पूर्वोक्तसंबंधः नियतपादाक्षराणां मृचो प्राणत्वेऽतस्तु हि परीतानो यजुषोऽतत्त्व
 मिति शंकित्वा परिहरति कथमिति तथापि कथं प्राणो यजुषामात्मेत्याशंकाह वाग्वै च सति निर्वर्तकत्वे पालयित्वे चापि तत्त्वमित्या

३८

शाने-
२५

ह सर्ववदिति इतिमाश्रित्यशंकते कथं पुनरिति वाक्यशेषविरोधात्त्राहृदिः संभवतीतिपरिहरस्युच्यतेतिवाचोतेसामेत्येतेवाचः
सामसामानाधिकरणेननिर्देशाद्देहाधिकारोयमितियोजना तथापिकथंश्रुत्वेयत्तद्वृत्तद्वृत्तीब्रह्मणोरितिनत्राह तथाचेति प
रिशेषमेवदर्शयति सामनीति इतस्त्ववाक्यसमानाधिकृतयोर्हृदतीब्रह्मणोऽग्रजहृमेष्टमिमित्याह वाग्विशेषत्वाचेति तत्रैवहेत्वेन
रमाह विशेषेति प्रसंगमेवव्यतिरेकमुत्वेनविहृणोति सामेति द्वितीयश्रुकारोवधारणार्थः किंचवाग्वैहृदतीवाग्वैब्रह्मोतिवाक्याभा
हृदतीब्रह्मणोर्वागात्मत्वेसिद्धे नचतयोर्वाङ्मात्रत्वेवाक्यद्वयेपिवाग्वैवागितिपौनरुक्त्यप्रसंगात्तस्माद्हृदतीब्रह्मणोरेष्टमश्रुजहृमि
त्याह वाङ्मात्रत्वेचेति तत्रैवस्थानमाश्रित्यहेत्वेतरमाह रुगिति अग्रजहृप्राणस्यप्रतिपाद्यतस्यैवसामत्वसाधयत्येषइत्यादिना तदेव
स्पष्टयति सर्वेति साशब्दोहिसर्वनामतथाचयस्त्रीलिंगः सर्वशब्दस्तेनाभिधेयंवस्तुवागित्यर्थः अमप्राणइत्युक्तमुपपादयति सर्व
पुंशब्देति पुंलिंगेनसर्वेणशब्देनाभिधेयंवस्तुप्राणइत्यर्थः तत्रश्रुत्यंतरंप्रमाणयति केनेति आचार्यस्यशिष्यंप्रत्येतद्वाक्यौप्यनिपु
सौवाचकानितथापिकस्यसामशब्दवाच्यत्वमित्याशंक्यफलितमाह वागिति वागुपसर्जनः प्राणः सामशब्दाभिधेयः एकवचननि
र्देशादित्यर्थः ननुगीतिषुसामात्येतिन्यायादिशिष्टाकाचिद्गीतिः सामेत्युच्यतेतत्रुक्तोवागुपसर्जनस्यप्राणस्यसमत्वमतग्राह त
थेति प्राणस्यसामत्वेसतीतियावत्प्रगीतेमंत्रवाक्येसामशब्दस्यहृदैरिष्टत्वादसिप्राणादिव्यतिरेकेणसामेत्याशंकाह स्वरेतिआ
दिपदेनपदवाक्यादिग्रहः वागुपसर्जनेप्राणेषुत्वः सामशब्दसत्संबंधादितरत्रगौणोमंत्रादिशब्दवदित्यर्थः उक्तेर्येतत्सामः सामत्व

२५

मितिवाक्यं योजयति यस्मादिति इदं सामेदे सामेति यद्यवक्रियते तदा कृप्राणात्मकमेवोच्यते सावामसेति व्युत्पत्तेर्यस्मादेवेतस्मात्
 प्रसिद्धस्य साप्रोयत्सामत्वे तन्मुत्पत्त्यसामनिर्वर्त्यत्वात् गौणमेव सदध्येतव्यवहारे प्रसिद्धमिति योजना प्रकारांतरेण प्राणस्य सामत्वमु-
 पासनाय उपपत्त्यस्यति यदित्यादिना प्रकारांतरद्योतीचाशब्देन श्रूयत इत्याशङ्काद् वा शब्द इति निमित्तांतरमेव प्रश्नपूर्वकं प्रकटयति
 केनेत्यादिना ननु प्राणस्य तत्त्ववृत्तीरपरिमाणत्वे परिच्छिन्नत्वादानेनानुपपत्तिस्तत्त्वमस्य विरुद्धे प्रशरीरेषु समत्वमित्याशङ्काद् पुनिका
 दीति समशब्दस्य यथाश्रुतार्थत्वे किं न स्यादित्याशङ्काद् न पुनरिति आदिदेविकेन रूपेणापूर्यत्वे सर्वगतत्वे च इष्टं ननु प्रदीपो वरे संकु-
 चति प्रासादेव विकसति तथा प्राणोपिमशकादिशरीरेषु संकोचमिभादिदेवेषु विकसंच प्रपद्यतामिति समत्वमिति सिद्धिरित्याशङ्काद् नचे-
 ति प्राणस्य सर्वगतत्वे समत्वश्रुतिविरोधमाशङ्काद् सर्वगतस्येति त्वेति शब्दो गोत्ववृत्तीरेषु सर्वत्र स्थितस्य प्राणस्य तत्त्ववृत्तीरपरिमा-
 णापावृत्तेः लाभः संभवति सर्वगतस्यैव न भवति तत्र तत्र कृपकं भावाववक्त्रे पलेभादित्यर्थः फलश्रुतिमवनाये च्याकरोत्येवमिति
 फलविकल्पेदेवमाह भावनेति वेदनं व्याकरोत्याप्राणोति इदेव फले मध्यप्रदीपन्यायेनोभयतः संबंध इति मशब्दितस्य फलस्य प्रकृत-
 तादिति हेतुमाह मवधेयं प्रस्तावादिशब्दवडुद्गीयशब्दस्यापि भक्तिविशेष इह ताडुद्गीयेनात्यया मेत्यत्र चोद्गात्रे कर्मणि प्रयुक्तत्वात्
 कथमुद्गीयप्राण इत्याशङ्काद् उद्गीयोनामिति तत्र पदस्य भयतः संबंधसामशब्दितस्य प्राणस्य प्रकृतत्वादिति हेतुमाह सामाधिकारा-
 दिति ननु वडुद्गीयशब्दस्य प्राण इति सत्यतस्मिन् वडुद्गीयप्रयोगादर्शनात्त्रापि योगो वयवाच्यते रश्तेरिति शङ्कते कथमिति योगवृत्तिषु

ग्राने.
३०

पेत्यपरिहरति प्राणरति उक्त्येनास्यार्थस्य वाचको निपातत्वादित्याशंकाहोतसेति तथापि कथं प्राणो वाग्दित्युक्तेन तत्राह प्राणेति
वाग्वैगौतमतस्तत्रमित्यादिश्रुतेरित्यर्थः उद्गीथभक्तेः शब्दविशेषत्वेपि गीथावागितिकथमुच्यते तत्राह गायतेरिति अवधारणे सा।
धयति नदीति तथापि कथं प्राणस्योद्गीथत्वमित्याशंका वाग्वपमर्जनस्य तस्य तथात्वं कथयत्युच्येति तदापीत्यादिवाक्यस्य प्रकृतानुप
योगमाशंकाहोक्ता र्थेति उद्गीथदेवताप्राणो न वागादिरित्युक्तो र्थजीवति त्वं शेषे युवेति स्मरणात्पि त्रौ वं शेषे जीवति पौत्रप्रभृति यद
पत्यंतयुवसंतकमिति द्रष्टव्यं क्रियापदनिष्पत्तिप्रकारं सूचयति ते रिति तत्रत्यस्य स्याद्यमाशिषि विषये तातडादेशस्तु ह्योस्तातडाशि
ष्यन्तरस्यामिति स्मरणादित्यर्थः मूर्द्धपातप्रापकं दर्शयति यदीति अतृप्तत्वादित्यस्य प्रापकाभावाद् अप्राप्तिरिति शंके कथं पुन
रिति उद्गीतस्य बुद्ध्यादिसंनिधानाद्देवताप्रजापत्यादिलक्षणा किंतस्मिन् किं वा वर्णस्वरदिसंनिधानात्तद्देवततद्देवतेति विप्रतिपत्तेरनु
त्वादित्वे शंकि ते ब्रह्मदत्तः शपथेन निर्णयचकारेत्याहोच्यते प्राणादाक्युक्तादयेनायास्योपयुगो यदेति संबंधः नन्वायास्यो।
गिरसशब्दवाच्योऽप्युक्त्यप्राणो देवतात्वाद्गोहाता भवितुमुत्सहते तत्राह मुच्येति उक्तार्थदर्शनायेत्युक्तमुपसंहरति विज्ञानरति उक्ती।
त्याशपथक्रियया प्राणपवोद्गीथदेवतेत्यस्मिन् विज्ञाने प्रत्ययो विश्वासस्तस्य यद्वाह्यं तस्य कर्तव्यतामाख्यायिकया दर्शयति श्रुतिरिति
यावत् आख्यायिकार्थस्यैव वाचेत्यादिनोक्तेः पौनरुक्त्यमित्याशंकाह तस्मिन्मिति शपथस्य स्थापनेऽप्यप्राप्त्यापि श्रुतिमूलतया प्राप्ता
ण्यसिद्धतीति भावः उद्गीथदेवताप्राणपवेति निर्द्धार्यस्त्ववर्णप्रतिष्ठापणविधानार्थमुत्तरकंठिकात्रयमेव तारयति तस्येत्यादिना किमि

तैव

३०

त्वादौफलमभिलषतेतत्राह फलेनेति सौख्यंसाप्रोभुषणोत्पन्नानुभवमनुकूलयति तेनहीति कथं तर्दिकं वगतेमाधुर्यं संपादनीयमि
 त्पाशंकाह यस्मादिति प्राणोदंममैवगीतिभावमापन्नस्यसौख्यं धनमिति प्रकृतेप्राणविज्ञानेगुणविधिर्विवक्षितं स्येत किमित्युगात्तर
 न्यकर्तव्यमुपदिश्यतेतस्याशंकाहृष्टफलतयेत्यादेदंत्विति ग्रथेच्छायां कर्तव्यत्वेनविदितायां तावन्मात्रेसिद्धेपि कथं सौख्यं सिद्धे
 त्रिस्वर्गकामनामात्रेण स्वर्गः सिद्धस्तथाह साप्ररति तस्य सुखरत्नेन तच्छ्रुतस्य प्राणस्योपासकात्मकस्य स्वरवत्त्वप्रत्ययेका
 र्यं सति विहितेच्छामात्रेण साप्रः सौख्यं न भवतीत्यस्मात्सामर्थ्यादंतथावनादिकर्तव्यमित्येतदत्र विधित्सितमिति योजनासौख्यं
 स्यसामभूषणत्वेगमकमाह तस्मादिति हृष्टं तमनेतरवाक्यावष्टंभेन स्पष्टयति प्रसिद्धं हीति भवति हास्यस्वमिति प्रागेवोक्तत्वादनर्थि
 का पुनरुक्तिरित्याशंकाह सिद्धस्येति साप्रो गुणोत्तरमवतारयति ग्रथेति तर्हि पुनरुक्तिः स्यात्तत्रादेतावानिति लाक्षणिकं कंदोयं
 वर्णोदं त्योयमिति लक्षणं ज्ञानपूर्वकं सुषुवर्णोच्चारणं ममैव सामश्रुतप्राणभूतस्य धनमिति यावत् लाक्षणिकं सौख्यं गुणव
 तप्राणविज्ञानवतो यथोक्तफललाभेदेतमाह लौकिकमेवेति फलेन प्रलोभ्याभिमुखीकृत्य किंतु स्ववर्णमिति सुश्रुषवेष्टे न
 स्येति गुणविज्ञानफलमुपसंहरति भवतीति साप्रस्तच्छ्रुत्वाच्यस्य प्राणस्य स्वरपभूतस्येति यावत् उपास्यस्य प्रतिष्ठागुणत्वेपि कथं पुण
 सकस्य तत्तत्प्राणत्वेन तत्राह तेयथेति आदिपदादुरः शिरः कं वदं तो ष्णासिका ताजनिगुह्यं ते किमित्यसौ स्थाननिवागित्युच्यते तत्राह वा
 चिहीति पलांतरमादात्र इति अत्र शब्देन तत्परिणामोदेहो गृह्यते पकीयपक्षेयुक्तिमादेहेति कथं तर्हि प्रतिष्ठागुणस्य प्राणस्य विज्ञा

नेकर्तव्यमनप्रादानिरित्वादिति मृषातः पवमानानामित्यादिवाच्यमवतोपत्येवमिति तत्राद्यशब्दं व्याचष्टे यद्विज्ञानवत्तत्रिति अ
 तः शब्दार्थमाह यस्माच्चेति इहेति प्राणविदुक्तिः कदातर्हि जपकर्मकर्तव्यं तत्राह तस्येति उद्गीषेनात्ययामत्वेन उद्गीषेति च प्रकरणा
 उद्गीषेन संबंधात्पस्य सर्वत्रोद्गीषा न काले प्राप्नोति पवमानानामेवेति वचनात्कालनियमसिद्धिरित्यर्थः स वै त्वत्स्वित्यादिवाक्यतात्पर्यमा
 ह पवमानेष्टिति ननु कर्तव्यत्वेनाप्यारोहश्रयते जपकर्मविधित्सितमिति चोच्यते किं केन संगतमित्याशंकादास्यचेति अभ्यारोहशब्द
 स्य न तत्र दृष्टिर्दृष्टप्रयोगाभावादित्याशंकादाभिमुख्येनेति यजमंत्राक्षराणामनियतपादाक्षरत्वादसतो मा सतगमयेत्यारभ्यैकोवाहौ वा
 मंत्रावित्याशंकाहेतानीतीति यद्यमीयाजुषामंत्रास्तरिमात्रेण स्वरेण वै भाषिकग्रंथोक्तेन भाव्यमित्याशंकाद्वितीयेति यत्र स्वरो विव
 दितस्तत्र तृतीया निर्देशो दृश्यते उच्चैर्ग्रंथा क्रियते उच्चैः साम्रोपांशु यजुषेति प्रकृते तद्वितीया निर्देशाज्जपकर्ममात्रं प्रतीयते मात्रस्तु स्व
 रो न प्रतिभातीत्यर्थः केन तर्हि स्वरेण प्रयोगो मंत्राणामिति चेन्न तत्राह ब्राह्मणेति भवतश्चातपथ्येन स्वरेण मंत्राणो प्रयोगस्तथापि किमा
 त्स्त्रिज्यं किं वा याजमानं जपकर्म निर्वीक्ष्यमाह याजमानमिति आचिख्यासितयजुषां स्वरपदं दर्शयति पतनीति मंत्रार्थशब्देन पदार्थो
 वाक्यार्थस्तत्फलं चेति अयमुच्यते लौकिकं तमो व्यावर्तयति सर्वद्वीति शूर्वो रूपदेन व्याख्यातं तमो गृह्यते वैपरीत्ये हेतुमाह प्रकाशात्मा
 कत्वादिति ज्ञानं तेन साद्यमिति यावत् पदार्थोक्तिः समाप्तविनिशब्दः उत्तरवाक्याभ्यां वाक्यार्थस्तत्फलं चेति द्वयं क्रमेणोच्यत इत्याह पूर्व
 वदिति फलवाक्यादाद्यश्वस्य हि शेषं दर्शयत्यश्रुतमिति प्रथमद्वितीयमंत्रयोरर्थभेदाप्रतीत्या पुनरुक्तिमाशंकायां तत्र भेदमाह पूर्वमंत्र

ति तथापि तृतीये मंत्रे पुनरुक्तिः सर्वस्येत्याशङ्क्याह सर्वयोरिति वृत्तमनूयोत्तरवाक्यमवतार्य व्याचष्टे यान्मानमिति यं चाप्राणस्त्रिषु पवमा-
 नेषु साधारणमागानं कृत्वा शिषेषु स्तोत्रेषु स्वार्थमागानमकरोत्तयेत्याह प्राणविदिति तदिदोपितद्वागाने योग्यतामाह प्राणभूत इति हे-
 तुवाक्यमादौ योजयति यस्मादिति प्रतिज्ञावाक्यं व्याचष्टे तस्मादिति किमिति व्यत्यासेन वाक्यद्वयं व्याख्यातमित्याशङ्क्यार्थाच्चेति न्या-
 येन पाठक्रममनादृत्य परिहरति यस्मादित्यादिना सपृषपर्वे विदुः ज्ञातात्मने यजमानाय वाप्येकामेकामयते तस्मागानेन साधयति
 यस्मादिति हेतुग्रंथस्तस्मादिति प्रतिज्ञाग्रंथात्प्रागेव संबध्यतेति योजनानुत्पत्तेरुक्तेरिति पञ्चतावदिति तत्र कर्मसमुच्चिते ज्ञाने देवताप्रो-
 कासंभवो नास्ति मिथः सदृक्तयोर्ज्ञानकर्मणोऽसद्विदेतत्वादित्याह तत्रेति समनेतरवाक्यमवतारयत्यत इति सप्रचयात्फलाभेदे
 एत्वादिति यावत् न हेत्यादिना परानिर्वृत्त्या क्यमादाय व्याकरोत्यलोकादेत्वायेति तदेव सूदयति नहीति तत्र ह्येतन्माह नहीति दृश्य-
 मानमाशंसने तर्हि कस्मिन्निषये स्यादित्याशङ्क्याह सन्निकृष्टेति प्राणात्मना व्यवस्थितस्य विदुषस्तदात्मभावे कदाचिदरेन प्रपद्येयमित्या-
 शंसनत्राप्तीति निगमयति तस्मादिति कर्मसमुच्चिताउपासनात्केवलाच्च प्राणात्मत्वे फलश्रुतत्वं समुच्चिताउद्गातव्यं जमानस्य वा फले के-
 वलाच्चापासनात्तयोरन्यतरस्यान्यस्य वाक्यस्य चिदिति जिज्ञासमानः शङ्कते कस्येति ज्ञानकर्मणोऽभयसमभावाद्भयोरपि वचनात्फ-
 लसिद्धिराश्रयमांतरविषयतुल्यत्वेन जयहेतुत्वमित्यभिप्रेत्याह यपवमिति पञ्चशब्दस्य प्रकृतपरामर्शित्वात्सर्वोक्तं सर्ववेद्य-
 सरूपं सति पश्यतस्मीत्यादिना तस्य वागादिभ्यो विशेषेण दर्शयति इदियेति किमिदानीं प्राणस्यैवोपासनाया वागादिपञ्चकमुपेक्षित-

स्त्रि

ग्राने.
३२

मिति नेत्याह वागादीति तस्य प्राणाश्रयत्वेऽपि कृतो देवतात्वमासंगपापविहत्वादित्याशंकाह स्वाभाविकेति अत्र कृतोपकारे प्राणद्वारा
वागादीनां स्मारयति सर्वेति रूपात्मके जगति प्राणस्य स्वरूपमनुसंधत्वे आत्मावेति नामात्मकेऽपि जगति प्राणस्यात्मत्वमुक्तेः स्मारयति रु
पानि सति सामत्वेऽपीति भावावस्थायां प्राणस्योक्तेर्वाद्यमांतरं च सौख्यं सौवर्ण्यमिति गुणद्वयमनुवदति समेति तस्यैवैकल्यिकीयति
एषा प्रकृत्या मनुस्मारयति गीतीति यद्देहेत्यादिनोक्तेः पराश्रयत्वे च गुणोद्गमिति इत्येवमभिमानाभिव्यक्तिपर्यन्तं योऽद्यायति तस्यैव फलमित्य
पसंदरति इतीति ५ इति तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ आद्याणां तत्र मवनायं सर्वेण संबन्धं वक्तुं कीर्तयत्यात्मेवेत्यादिना केव
लप्राणदर्शनेन च प्रजापतित्वप्राप्तिर्याव्याप्तेति संबन्धः इदानीमात्मेत्यादेस्तद्देहमित्यतः प्राक्तनं ग्रंथस्यापाततत्वात्पर्यमाह प्रजापते
रिति आदिपदेन सर्वात्मनादिगृह्यते फलोत्कर्षोपवर्णनं कुत्रोपगृह्यते तत्राह तेन चेति कर्मकोऽपदेन सर्वग्रंथोऽपि संशुद्धीतः फलाति
प्रायोदेत्विति शयापेक्षो न्यथा कस्मिन् कत्वा पातादतो ज्ञानकर्मफलभूतस्य विभूतिरुच्यमाना ज्ञानकर्मणोर्महत्वं दर्शयतीत्याह सामर्थ्या
दिति प्रापतिकेतात्पर्यमुक्त्वा परतात्पर्यमाह विवदितं त्विति किंच विमते संसारांतर्भूतः कार्यक शान्तात्मा दस्य दारिकार्यकरणवदि
त्याह कार्येति प्रजापत्यपदस्य संसारांतर्भूतत्वेरेवंतरमाह स्थलेति स्थलत्वे साधयति व्यक्तेति अनित्यत्वाद्दृश्यत्वाच्च प्रजापतित्वं संसारं
तर्गतमित्याहानित्येति इति शब्दो विवदितार्थसमाश्रयः किमित्येतद्विवदितं उपवर्णने तत्राह अस्य विद्यायारति तच्चेद्विवदितार्थवच्च
न मेकाकिन्या विद्यायावत्समाणायाश्चिरेतत्त्वमित्यत्रार्थमिति द्रष्टव्यं यदा हि कर्मज्ञानफलं प्रजापतित्वं संसाररस्य चाने तदा तत्पर्यता

३२

सर्वस्मात्तस्माद्विरक्तस्य वक्ष्यमाणविद्यायामधिकारः सेत्स्यतीत्यर्थः अथ कस्यचिदर्थितामात्रेण तत्राधिकारसंभवाद्द्वैराग्येन मृग्य।
 मित्याशंकारे नहीति उभयत्रापि विषयशब्दः पूर्वेषां समावाधिकरणः विवक्षितमर्थं प्रपञ्चयति तस्मादिति वैराग्यसंतेरेण ज्ञानाना-
 धिकारात्तज्ज्ञानादिफलस्य प्रजापतित्वस्योक्तं भवतः संसारत्ववचनेन ततो विरक्तस्य वक्ष्यमाणविद्यायामधिकारार्थं विरक्तस्य विद्याधि-
 कारे मोक्षादपि वैराग्येण स्यादित्याशंकारे तथा चेति ननु मोक्षार्थं विद्यायां प्रवर्तितं त्वं मोक्षसाधकं पुरुषार्थत्वात् त्रैलोक्ये तत्राद्य-
 तदेतदिति आयातिकमनायातिके च तात्पर्यमुक्ताप्रतीकमादायात्तराणि व्याकरोत्यात्मेवेति तस्याश्च मेधाधिकारे प्रकृतत्वं सूच-
 यत्यंजयति सर्वस्मिन्नपि ब्रह्मणेन सप्रस्तुतत्वमस्तीत्याह वैदिकेति स एवासीदिति संबंधः स्थित्यवस्थायामपि प्रजापतिरेव समष्टि-
 देहस्तत्तद्व्याप्तमनातिष्ठतीति विशेषासिद्धिरित्याशंकारे तेनेति आत्मशब्देन परस्यापि ग्रहणसंभवे किमिति विरादेवोपादीयत-
 इत्याशंकावाक्यशेषादित्याह सचेति वक्ष्यमाणमन्वालोचनादिविराडात्मकर्तृकमेवेत्याह सैवेति स्वरूपधर्मविषयो द्वौ विमर्शौ ना-
 त्यदिति वाक्यमादायात्तराणि व्याचष्टे वस्तुतरेमिति दर्शनशक्ताभावादेव वस्तुतरे प्रजापतिर्न दृष्टवानित्याशंकारे केवलं त्वेति
 सोहमित्यादिव्याचष्टे तथेति यथा सर्वात्मा प्रजापतिरहमिति पूर्वस्मिन् जन्मनि श्रौतेन विज्ञानेन संस्कृतो विराडात्मा तथेदानीमपि फला-
 वस्थः सोहं प्रजापतिरस्मीति प्रथमं व्याहृतवानिति योजनाद्व्याहृतफलमाह ततश्च किमिति प्रजापतेरहमिति नामोचने साधार-
 णादीहं सर्वेषामित्याशंकोपासनार्थमित्याह तस्येति आद्यात्मिकस्य चात्तस्य पुरुषस्याहमिति रहस्यनामेति यतो वक्ष्यत्यतः प्रतिसिद्ध-

ज्ञाने.
३३

मेवैतन्नामास्य ध्यानार्थमिदोक्तमित्यर्थः प्रजापतेरहेनामते लोकप्रसिद्धिं प्रमाणायितुं पुनरेवाक्यमित्याह तस्मादिति उपासनाद्यं प्र-
जापतेरहेनामोक्ता पुरुषनामनिर्वचनं करोति सवेत्यादिना एवंस्मिन्नजन्मनि साधकावस्थायां कर्माद्यनुष्ठानैरहमहमिकया प्रजाप-
तित्वप्रेषणं मध्ये पूर्वोक्तः सम्पन्नकर्मोद्यनुष्ठानैः सर्वप्रतिबंधकं यस्मादहमस्मात्स प्रजापतिः पुरुष इति योजना उक्तमेव स्फोरयति प्रथ-
मः सन्निति सर्वस्मादस्मान्प्रजापतित्वप्रतिषिद्धसमुदायात् प्रथमः सन्नोषदिति संबंधः आकांक्षा एवंकं दास्यं दर्शयति किमित्यादिना एवं
प्रजापतित्वप्रतिबंधकप्रधानं सित्वे सिद्धमर्थमाह यस्मादिति पुरुषगुणोपासकस्य फलमाह यथेति अयं प्रजापतिरिति भविष्यदहस्या सा-
धकोक्तिः पुरुषः प्रजापतिरिति फलावस्थः सकथ्यते को सा वोषतीत्यपेक्षायामाह तं दर्शयतीति पुरुषगुणः प्रजापतिरहमस्मीति यो-
विद्यात्सो न्योनोषतीत्यर्थः विद्यासाम्ये कथमेषा वावस्थेत्याशङ्क्याह सामर्थ्यादिति हेतुसाम्ये दाहकत्वात् उपपत्तेस्तत्प्रकर्षवानितरान्तर-
तीत्यर्थः प्रसिद्धं दाहमादाय चोदयति नत्विति तथा च तत्प्रेषायोगात्त उपास्यसिद्धिरित्यर्थः विवक्षितं दाहं दर्शयन् पुनरमाह नैष इति तदे-
व स्पष्टयति उत्कृष्टेति प्राप्नुवन् भवतीति शेषः उपचारिकं दाहं दृष्ट्वा तेन साधयति यथेति आजिर्मर्यादातो सरंति धावेतीत्याजिस्तस्तेषा-
मिति यावत् ज्ञानकर्मफलं सौत्रं पदशुक्लत्वात् सुकृतिस्तद्व्यपुक्ताभावात् हेतुसम्पत्तौ सिद्धये प्रवृत्तिरनर्थिकेत्याशङ्क्यो विभेरित्यस्य-
तात्पर्यमाह यदिति नुष्टुषितं स्तोत्रमभिप्रेतमिति यावत् आह विवक्षितार्थसिद्ध्यर्थं हेतुभयभाक्कमिति शेषः ज्ञानकर्मफलं त्रैलोक्या-
त्मकसूत्रशुक्लमपि संसारोत्तर्धनमेव न कैवल्यमिति वक्तुं पुनरेवाक्यमित्यर्थः अहमेकाकी कोपिमोहनिष्पत्तीत्यात्मनाशविषयविष-

३३

रीतज्ञानवत्तात्प्रजापतिर्भीतवानित्यत्र किं प्रमाणमित्याशंकाकार्यगतेन भयलिङ्गेन कारणे प्रजापतौ तदनुमेयमित्याह यस्मादिति
 तस्मात्मात्मादेकाकित्वाविशेषादितियावत्प्रजापतेः संसारात्तर्भूतत्वेदेत्वंतरमाह किंचेति यथास्मदादिभीरुस्यत्वात्वाद्यौ सर्वपुरुषादि
 भ्रमजनितभयनिवृत्तये विचारेण तत्त्वज्ञानं संपाद्यते तथा प्रजापतिरपि भयस्य तद्देतोश्च विपरीतधियो धृतिहेतुतत्त्वज्ञानं विचार्य सं
 पादितवानित्यर्थः परमार्थदर्शनमेव प्रश्नसर्वकं विशदयति कथमित्यादिना तस्मिन्नित्यत्र तस्मादित्यादौ पठितव्यं मङ्गल्योपलक्षिते प्र
 त्यक्षैतन्मद्वितीयं ब्रह्म रूपेण ज्ञात्वा सदेतं भीतिं प्रजापतिरातिपतीत्युक्तमिदानीं तत्त्वज्ञानफलमाह तत इति कस्माद्दीत्यादेर्नृत्तरस्य पू
 र्वेण पौनरुक्त्यमित्याशंकाविडोद्घोहे त्वभावात्त्र भयमित्युक्तं समर्थनार्थत्वात् तत्र स्पष्टं नैवमित्याह तस्येत्यादिना अनुपपन्नौ हेतुमाह यस्मादिति
 परमार्थदर्शनेपि वस्तुतस्तत्किमिति भयं न भवतीत्याशंकाह द्वितीयंचेति अन्वयव्यतिरेकाभ्यां हेतुस्याविद्याप्रत्युपस्थापितत्वेपि कृतस्त
 उत्पद्यैतदर्शनं भयकारणं न भवतीत्याशंकाह नहीति तत्त्वज्ञाने सत्यज्ञानायोगात्तदुत्पद्यैतत्तदर्शने वा युक्तमित्यनेनाहेत्वभावाद्भयानुपप
 त्तिरित्यर्थः अद्वैतज्ञाने भयनिवृत्तिरित्यत्र मंत्रं संवादयति तत्रेति विराडैकदर्शने नैव प्रजापतेर्भयमपनीतेनाहैतदर्शनेनेत्यस्मिन्नर्थेपि य
 न्मदस्य ज्ञास्तीत्यादिशंका व्याख्यातमित्याशंकागी ऊर्वत्राह यच्चेति तदेव प्रश्नद्वारा प्रकटयति कस्मादित्यादिना प्रथमव्याख्यानानुसारेण
 कोद्यप्रत्यापयत्यत्रेति प्रजापतेर्ब्रह्मात्मैकज्ञानात्भीतिधृतिरुक्तानवतस्य तत्त्वज्ञाने युक्तं हेत्वभावादित्याह ऊत इति यस्मादस्माकमैका
 धीसस्मादेव तस्यापि स्यादित्याशंकाह कोवेति नदितस्य शास्त्रश्रवणमाचार्याभावात्त्रापि सत्यासत्यस्यैवार्थिकविषयत्वात्त्रापि शमाद्ये

ग्राने.
३४

अथोपक्रमत्वात्तोस्मात्प्रसिद्धप्रवणारिविद्याहेत्वभावात्प्रजापतेरैकधीर्गुणैकत्वार्थः उपदेशानपेक्षमेवप्रजापतेरैकज्ञानेप्रादुर्भूत।
मितिशंकतेत्येति प्रतिप्रसक्त्याप्रत्याशास्पदादेरिति प्रजापतेर्यजमानावस्थायामाचार्यस्यसत्त्वात्प्रवणाद्याहृत्तेरैकज्ञानोदयान्तमे
स्कारोत्थांतयाविधमेवतत्तज्ज्ञानंफलावस्थायामपिस्मादितिचोदयत्येतिदृष्टयत्वेकत्वेति अज्ञानधंसित्वेनार्थवत्त्वमित्याशंकार्यये
ति तत्रगमकमाह यतरति दार्ष्टान्तिकमाहैवमिति नन्वस्मिन्नेवजन्मनिप्रजापतेरैकधीरनपेक्ष्यजायतेज्ञानमप्रतिघ्न्यस्येति स्मृतेर्नचत
दुस्यत्पनेतरमेवसदेतेबंधनिरुणद्धिभयारत्यादिफलेनप्रास्त्यकर्मणाप्रतिबंधादतोमरणकालीनेतदज्ञानधंसीतिशंकतेत्यमेवेति
प्रवृत्तफलस्यकर्मणः स्वापपादकाज्ञानलेशात्विज्ञानशक्तिप्रतिबंधकत्वेपिजन्मांतरादिसर्वसंसारहेत्वज्ञानधंसिज्ञानसामर्थ्यप्रति
बंधकत्वेमानाभावान्मधेमातेज्ञानमनिवर्तकमित्यशंकां वक्तुमंत्यस्यचज्ञानस्यनिवर्तकत्वेनांत्यत्वेहेतुर्यजमानांतरस्योत्पत्तेज्ञानेतद्वसि
त्वादष्टैरंत्यत्वाज्ञानधंसित्वेनानियमात्रचयजमानांतरंप्रजापतौचांत्यज्ञानंज्ञानत्वादज्ञानधंसिपूर्वज्ञानेषुबंधहेत्वःज्ञानधंसित्वादष्टै
र्ज्ञानत्वहेतोरनैकांत्यात्रचांत्यमैकज्ञानमैकज्ञानत्वादज्ञानधंसीतिप्रकृत्युपांत्यतादृक्ज्ञानवदंत्येपितदयोगादुपांत्यहेतोरनैकांत्यादि
त्यभिप्रेत्यदृष्टयति नेत्यादिना क्रमकारणाभावात्तदंतरेणचोत्पत्तावतिप्रसंगात्संस्काराधीनत्वेपिविशेषाभावादेत्यस्यचज्ञानस्यचा
ज्ञानधंसित्वासिद्धेरगुणैकत्वप्रजापतेरैकत्वदर्शनमित्युपसंहरति तस्मादिति प्रजापतेः संप्रतिबुद्धवत्प्रकृष्टादृष्टोत्थकार्यकरणवत्त्वात्पूर्व
कल्पीयपदपर्यवस्यमाणवतस्मृतिविपरिवर्तिनोवाक्यादिचार्यमाणाददृष्टसदृकज्ञानत्वज्ञानंस्याल्लोकेविशिष्टादृष्टोत्थकार्यक

३४

रणानो प्रजायति शयदर्शनात्तेन च ज्ञानेन जन्मांतरादिरेत्वविद्यात्तये प्यारञ्जकर्म तच्च भयारत्ययविद्यालेशतो भविष्यतीति परिहरति
 नैसु दोष इति संशयान्मर्षसमर्पयते यथेत्यादिना धर्मोदिततृप्यादिपरीतमधर्मादिचतुष्टये तत्र देतोः सर्वस्वपापनो ज्ञानाद्यतिशयेन नाशा
 दितियावत् उत्कृष्टत्वे प्रकुप्यमानादिपालित्वे कुरु जन्मफलमाह तदुद्भवचेति तस्य ज्ञानादिवैशारद्ये पौराणिकी सति मुदा हरति तथा चेति
 अप्रतियमप्रतिबन्धे निरञ्जनामित्येतत्प्रत्येकं संबध्यते यस्यैतच्च तृष्टये सह सिद्धे स निरवर्ततेति संबंधः सह सिद्धत्वस्य तेः सोऽपि भेदिति श्रुतिवि
 रुद्धत्वादप्रामाण्यमिति विरोधाधिकरणन्यायेन शङ्कते सह सिद्धत्व इति सत्येव सह ज्ञाने स्वदेतोर्भयमपि स्यादिति चेत्त्रेत्याह न हीति श्रुत्येना
 चोपेक्षा उपदिष्टमेव प्रजायते ज्ञानमुदेतीत्येवमर्थपरत्वात् सह सिद्धत्वाकाश्यात् तज्ज्ञानात्प्राक्तस्य भयमविरुद्धं कर्तुं चाज्ञानलेशादतो न विरोधः श्रु
 तिस्योपेक्षितसमाधत्ते नेत्यादिना ज्ञानोत्पत्तेराचार्याद्यनपेक्षत्वेन ह्यदिविधानानर्थक्यादनेकश्रुतिस्य विरोधः स्यादिति शङ्कते अह्येति
 आदिपदेन शमादिग्रहः अस्मदादिषु तेषां देतृत्वमिति चेत्प्रकार प्रजायतेति चेति चोदितं विरोधं निराकरोति नेत्यादिना निमित्तानो विकल्पः स
 मुच्चयोगावत्वमगुणावत्वमित्यनेन प्रकारेण कार्योत्पत्तौ विशेष संभवात्तत्र ह्यदिविद्यानर्थक्यमित्यर्थः संग्रहवाक्यं विद्युणोति लोके हीति
 तद्वि सर्वविकल्पादिग्रहात्तात्वं शक्यं तथैकस्मिन्नेव नैमित्तिके रूपज्ञानात्प्रकार्यदर्शयामीत्याह तद्यथेति तत्र विकल्पमुदाहरति तमसीत्या
 दिना समुच्चयं दर्शयत्यस्माकं स्मिति विकल्पितानां समुच्चितानां च निमित्तानां गुणावदगुणावत्प्रयुक्तं भेदेकथयति तथेति आलोकविशेष
 सागुणावत्त्वं बलत्वं मगुणावत्त्वं मंदप्रभत्वं चक्षुरादेर्गुणावत्त्वं निर्मलत्वादिति मिश्रपदतत्त्वादिसागुणावत्त्वमिति भेदः दृष्टान्ते प्रतिपाद्यदृष्टान्ति

कमादैवमिति तथाप्यस्यापि प्रजापतितत्त्वस्य वासदेवादेर्जन्मांतरीयसाधनवशादौ श्वरानुग्रहादस्मिन्नजन्मनि स्मृतिवाक्यादेकज्ञानप्र-
देतीति शेषः भृशस्तत्त्वोवाधिकारी कचिदित्युच्यते तपोन्वयव्यतिरेकात्प्रमाणात् चेतने केतुप्रभृतिषु ज्ञाननिमित्तज्ञानोत्पत्त्येदं दर्शयति
कचिदित्यादिना एकांतनियमावशकं ज्ञानोदयलाभे निमित्तत्वमिति यावत् अथ प्रणिपातादिव्यतिरेकेण प्रजापतेरपि ज्ञानं संभवति
सामग्र्यभावादत आह धर्मादीति प्रणिपातादेर्ज्ञानोदयप्रतिबंधकनिवर्तकत्वात् प्रजापतेश्च तत्रिष्टुतेर्जन्मांतरीयसाधनापत्तत्वात् अधुना
कप्रणिपातादिना विना स्मृतवाक्यादेवै कधीः संभवतीत्यर्थः तर्हि श्रवणादिव्यतिरेकेणापि प्रजापतेर्ज्ञानं स्यादित्याशंकाह वेदांतेति
नतैर्विना ज्ञानं कस्यचिदपि स्यात्प्रजापतेस्तु जन्मांतरीयश्रवणवशादिदानीमनुस्मृतवाक्यात्तदुत्पत्तिरिति शेषः तर्हि श्रद्धादिकमपि प्रति-
बंधनिवर्तकत्वेन प्रजापतेरादराणीयं तत्रिष्टुत्तिमंतरेण ज्ञानोत्पत्त्यनुपपत्तेरित्याशंकाह पापादीति आत्ममनसोर्मिद्यः संयुक्तयोः संबन्धि-
यस्यापंतत्कार्यवशादि तेन ज्ञानोत्पत्तौ प्रतिबंधस्य पूर्वोक्तेन न्यायेन क्षये सति प्रजापतेरीश्वरानुग्रहात् स्मृतवाक्यस्य परमार्थज्ञानोत्प-
त्तौ केवलस्य निमित्तत्वात् तस्याधुनिकश्रद्धाद्यतिरेकेण ज्ञानोदयेऽपि न तद्विधिवैयर्थ्यमस्माकं तद्वशादेव तदुत्पत्तेर्वाक्यतात्पर्यादिज्ञानं सर्व-
थासेव ज्ञानसाधनमाचार्यादिषु पुनर्विकल्पसमुच्चयावित्यर्थः अधिकारिभेदेन ज्ञानदेतदुक्तविकल्पेऽपि तेषामस्मात्समुच्चयात्प्रकृतिस्म-
ृतिविरोधोऽस्तीत्युपसंहरति तस्मादिति प्रजापतेर्भयाविष्टत्वेन संसारोत्थं तत्त्वप्रकृतिदांनी तत्रैव हेतुं तस्मादेतदुच्येति अस्याविष्टत्वे प्रजापते-
रेकाकित्वं हेतुं करोति यत इति कार्यस्यारतिः कारणस्याचारतेर्लिङ्गमित्यनुमानं सूचयतीदानीमपीति आदिपदेन भयाविष्टत्वादियदः।

अरतिप्रतियोगिनिरुक्तिद्वारात्रिवैक्यरतिर्नामेति कथं तर्हि यथोक्तारतिनिरसनमित्याशंकासहितीयसैक्यदित्येतद्व्याचष्टे सतस्या इति सदे
 त्पस्यवाक्यस्य पातनिको करोति तस्येति तेन भावेनेति यावत् कथमभिमानमात्रेण यथोक्तपरिमाणवत्त्वे तत्राह सत्येति निपातो वधारणे त
 सै पुनरनुवादो न्वयार्थः परिमाणमेव प्रश्नसर्वकं सिद्धेति किमित्यादिना संप्रतिस्तीपुंसयो रूढ्यभिप्राय इत्येति ननु हे धाभावो विराजो वा
 संसक्तस्तीपुंसात्मकस्य पिंडस्य वा नाद्यः सशब्देन विराड्प्रदायोगात्तस्य कर्मत्वादितीयत्वात्माशङ्कानुपपत्तिस्तत्राह सति न तथा च सशब्दे
 न कर्तृतया विराड्प्रदानमविरुद्धमित्यर्थः तदेव स्फुटयति नेत्यादिना कस्य तर्हि द्विधाकरणमित्याशंकाह किं तर्हीति तद्विधाकरणे क
 मेति शेषः कथं तर्हि तत्रात्मशब्दसंभवतीत्याशंकाह स एवेति तथाभूतः संसक्तजायापुं परिमाणो भूदिति यावत् न केवलं मनुः शतहपेत्या
 नयोरेव तं पत्योरितं निर्वचने किंतु लोकप्रसिद्धयोः सर्वयोरेव तयोरेतद्वृत्त्यं सर्वत्रास्य संभवादित्याह लौकिकयोरिति उक्ते निर्वचने लोका
 उभयमनुक्तं सति तस्मादिति प्रागिति सदर्थमचारिणी संबंधात्सर्वमित्यर्थः आकांक्षादा राषष्ठीमादाया उभयमवलेख्यव्याचष्टे कस्य
 त्यादिना अनुभवसिद्धेर्यं प्रामाणिकसंमतिमादौवमिति वत्कृशब्दो विकारार्थः हे धापातने सत्येको भागः पुरुषो परस्त्वस्तीत्यत्रैव हेतुत्वेन रमा
 ह यस्मादिति उद्दहनात्प्रागवस्थायामाकाशः पुरुषार्हः अर्हश्च न्योयस्मात्संश्लो वतते तस्माद्दहनेन प्राप्ते अर्हं न पुनरितरो भागः एव ते
 यथा विदलाहो संश्लोः संपुटीकरणेन पुनः संश्लोः क्रियते तद्वदिति योजना सर्वमपि स्वाभाविकयोग्यतावशेन संसर्गो भूदनादित्वात्संसार
 स्येति सचचितं पुनरितुक्तं पुरुषार्हस्येतर्हस्यचमिथः संबंधान्मनुष्यादिसृष्टिरित्यादौ मित्यादिना स्मार्ते प्रतिषेधमिति न सगोत्रो समानप्रव

आने-
३६

गोभार्योविंदेत्यादिकमिति यावत् अकृत्यंदीदंयतउदितगमनेमादतश्चापंचमातुरुषात्पितृतश्चासप्तमादितिस्मृतेरिति मत्वाह कथमिति
तयोर्जात्यंतरगमनेकिमित्याशंकाह यद्यपीति शतद्रूपायांगोभावमापत्रायाष्टभादिभावोमनोर्भवतुतावतायथोक्तदोषपरिहारस्तयो।
वदवादिभावेतुनकारणमस्तीत्याशंकाहोत्याद्येति ततस्तस्यागोभावादनेतरमितियावत् गवांजन्मार्थमिद्यः संभवेनेतनः शब्दाद्यः तत्र
तेषामुत्पत्तौसत्यामितियावत् वाक्यद्वयेवीप्साविवक्षितेत्याह तामिति तामेवाभिनयति तामजामिति तां वदवांतांगदभीचेत्यपि दृष्टं ततोमिद्यः
संभवतायथोक्तादितियावत् विशेषाणामानेत्यात्मन्येकमुपदेशासंभवेनत्वाकः संहिष्योपसंहरत्येवमेवेति तदिभजते इदंमिद्युनमिति पशुक
र्मप्रयोगोन्माद्यः यद्यपिमन्वादिसृष्टिरेवोक्तातथापिसर्वसृष्टिः उक्तैवेतिसिद्धवत्कृत्याह सप्रजापतिरिति अवगतिप्रश्नपूर्वकंविषादयति क।
यमित्यादिना कथेसृष्टिरस्मीत्यवधार्यतेकर्तृक्रिययोरेकत्वायोगादित्याशंकाह सत्यतरतीति पदार्थशुक्तावाकार्यमाह यन्मयेति जगत्कृष्टा
उपरितच्छृष्टमद्याहत्याह ~~तत्राह~~ मेवतदस्मीतिसंबंधः तत्रहेतुमाह मदप्रेतत्वादिति एवकारार्थमाह नेति मदभेदत्वादित्युक्तमात्रिण
समाधत्ते कृतस्यादिना नदिसृष्टंस्वप्नपुरांतरंतस्यैवतेननेनमाद्याविवदवस्थानादित्यर्थः ततःसृष्टिरित्यादिव्याचष्टे यस्यादिति किमर्थंस्वप्न
रेषाविभूतिरुपदिष्टेत्याशंकाह सस्यामिति जगतिभवतीतिसंबंधः वाक्यार्थमाह प्रजापतिवदिति ननुसर्वसृष्टिः उक्ताउक्तंचप्रजापते
विभूतिसंकीर्तनेनफलेकिमवशिष्यतेयदर्थंभूतरेवाकमित्याशंकाहैवमिति आदावभ्यमंथदितिसंबंधः अभिनयप्रदर्शनमेवविषादयत्यनेनेति
मुत्वादेरप्रिंशतियोनित्वेगमकमाह यस्यादिति प्रत्यक्षविरोधशंकित्वाहवयति किमित्यादिना हस्तयोर्भवेचयोनिशब्दप्रयोगोनिमित्तमाहा

३६

स्तिहीति प्रजापतेर्मुखादित्यमग्निः सृष्टोपिकथं ब्राह्मणमनुग्रहातिताद नयेति उक्तेर्ये प्रकृतिस्मृति संवादे दर्शयति नस्मादिति अग्रेयोवे
 ब्राह्मणरत्याद्या प्रकृतिस्तदनुसारिणी च स्मृतिर्इष्ट्या अग्निमसृजते तेन उपलक्षणा र्थमित्यभिप्रेत्य सृष्टं तस्मात् नयेति बलमिदिदं आदि
 शब्देन वरुणादिर्गृह्यते तत्रियं चासृजते तन्नुवर्तते उक्तमर्थं प्रमाणेन दृढयति नस्मादिति पेंद्रोरजन्य इत्याद्या प्रकृतिस्तदनुसारिणी वधेया
 विमं चासृजते तेति पूर्ववत् इहा अथाहूतो जातत्वे च स्वादेर्जेष्टत्वे च तद्वद्वाच्यः पञ्चांशुश्च प्रजापतेत्याद्या प्रकृतिस्तथाविधा च स्मृति
 रनुत्पत्तय्या अग्निसर्गस्य वक्ष्यमाणे दारिमर्गोपलक्षणात्वे सति सृष्टि सा कल्याणैष उ सर्वदेवा इत्यपसंसारसिद्धिरिति फलितमाह तत्रेति ३
 क्तेन वक्ष्यमाणोपलक्षणे सर्वशब्दः सूचयतीति भावः किंच सृष्टि रत्र न विवक्षिता किंतु येन प्रकारेण सृष्टि प्रकृति स्थिता तेन प्रकारेण देव
 तादि सर्वे प्रजापति मात्रमित्याशंकाह प्रजापतिनेति तद्यदि दमित्यादि वाक्यस्य तात्पर्यमाहायेति स्वश प्रजापतिरेव सृष्टं सर्वकार्यमिति
 प्रकरणार्थे पूर्वोक्त प्रकारेण व्यवस्थिते सत्यनेतरेतस्यैव स्तुति विवक्षितं यानद्यदि दमित्यादि अविद्वन्मतान्तरस्य निदार्थं वचनमित्यर्थः स
 तातरे निदिनेपिकथं प्रकारणार्थः स्तुतो भवतीत्याशंका हायेति एकैकं देवमित्यस्य तात्पर्यमाह नयेति काठकं कालापक मिति च ब्रा
 मभेदात् कृतपुत्रदेवता स्तुतिभेदात् तदशकलादि वर्यक्रियाभेदाच्च प्रत्येकं देवानां भिन्नत्वात् कर्मिणामेतद्वचनमित्यर्थः आदिशब्देन
 रूपादिभेदात् तद्वेदत्वं संगृह्णाति न त्वत्र कर्मिणो निदान प्रतिभाति तन्मतोपन्यासस्यैव प्रतीतेरित्याशंकार तत्रेति एकस्यैव प्राणस्यानेक
 विधो देवता प्रभेदः सा कल्याणो वक्ष्यते इति विवक्षित्वा विशिनष्टि प्राणरति अग्रादयो देवाः सर्वे प्रजापतिरेवेत्युक्तं संप्रति तस्मिन् रूप

स्मृतिश्चा

रवेति विवक्षितमित्याह यथेति तत्र देवता सृष्टिरिति तथापि कथं देवतादि सर्वे प्रजापति १६
 CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

आने.
३७

पक्षे

निर्दिष्टं धारयिष्यात्तत्र विप्रतिपत्तिर्दर्शयत्यत्रेति हिरण्यगर्भस्य परत्वमाद्येद्वितीये कल्पे संसारित्वे विधेयमिति विभागः तत्र सर्वपक्षे गृह्य-
ति परत्वमिति नन्वेकस्यानेकात्मकत्वे मंत्रवर्णादवगम्यते ननु परमात्मत्वे प्रजापतेरित्याशंका ब्राह्मणवाक्यप्रदाहरणे षडिति ब्रह्मप्रजा-
पती सत्रविराजौ षडशब्दः परमात्मविषयः स्मृतेश्च परत्वहिरण्यगर्भ इति संबंधः तत्रैव वाक्यान्तरेपवति योसाविति कर्मैदिया विषयत्वम-
नीदियत्वमग्राह्यत्वेनानैदिया विषयत्वं तत्र हेतुमाह सत्योक्त्युक्त इति न च तस्या सत्त्वं प्रमाणादिभावाभावसाक्षित्वेन सदा सत्त्वादित्याह स-
नातन इति इतश्च तस्य नासत्त्वं सर्वेषामात्मत्वादित्याह सर्वेति अंतःकरणा विषयत्वमाहा चिंत्य इति योसौ परमात्मा यथोक्तविशेषणः।
स एव स्वयं विराडात्मना भूतवानित्याह स एवेति मंत्रब्राह्मणस्मृतिश्च परस्मै सर्वदेवतात्मत्वदृष्टेरत्र च सत्रस्य तत्प्रतीतेस्तस्य परत्वमित्युक्त-
मिदानीं सर्वपक्षोत्तरमाह संसार्येवेति सर्वपापदाहश्रवणमात्रेण कथं प्रजायतेः संसारित्वे तत्राह नहीति अंतस्तदर्थोपदेशादित्यत्र पर-
स्यापि सर्वपापोदयांगीकारात्त्रेदं संसारित्वलिंगमित्याशंकाह भवेति असृजतेति च श्रवणादिति संबंधः न केवलं मर्त्यत्वश्रुतेरेव संसा-
रित्वं किंतु जन्मश्रुतेस्त्याह हिरण्यगर्भमिति यथोक्तहेतुना संसार्येव स्यादिति प्रतिज्ञयान्वयः कर्मफलदर्शनाधिकारे ब्रह्मेत्याद्य-
तेश्च तत्फलभूतस्य प्रजापतेः संसारित्वमेवेत्याह स्मृतेश्चेति विराड्ब्रह्मेत्युच्यते विश्वसृजो मन्वादयो धर्मस्तदभिमानिनी देवतायामोमहा-
त्यकृतेराद्यो विकारः सत्रमद्यकं प्रकृतिरिति भेदः अस्तु तर्हि द्विविधवाक्यवशात्प्रजापतेः संसारित्वं अस्मात्संसारित्वं चेत्याशंका दायीति तद्वि-
धवाक्यश्रवणाने तर्कमद्यशब्दार्थः पक्षे शब्दः संसारित्वासंसारित्वप्रकारपरामर्शार्थः विरोधकृतमप्रामाण्यं निराकरोति नेत्यादिना स्वर-

३७

तो संसारित्वं कल्पनया च संसारित्वमिति कल्पनोत्तरसंभवाद्द्विविधश्रुतीनामविरोधात्प्रामाण्यसिद्धिरित्यर्थः कल्पनया संसारित्वमि
 त्येतद्दिशद्वयमुपाधीति ग्रौपाधिकी परस्परविशेषकल्पनेत्यत्र प्रमाणमादासीन इति स्वारस्येन कूटस्थोप्यात्मा मनसः शीघ्रं दूरगमनदर्शना
 ननु पाधिको ह्यं व्रजति यथा स्वप्ने शयानेऽपि मनसो गतिश्रान्त्या सर्वत्र यातीव भातितया जागरेपीत्यर्थः कल्पितेन दर्शयितुं विकारेण स्वा
 भाविकेन तदभावेन च घुक्तमात्मानेन कश्चिदपि निश्चेतं शक्नोतीत्याह कल्पमिति आदिपदेन ध्यायतीव लेलायतीवेत्यादिश्रुतयोः
 तेऽदाहृतश्रुतीनां तात्पर्यमादौपाधीति किं तर्हि पारमार्थिके तदाह स्वत इति पूर्वोक्तसंबन्धः हिरण्यगर्भस्य वास्तवमवास्तवं च तदपि निरूपि
 तमुपसंहरति एवमिति तस्याप्यस्मदादिवत् स्वतो ब्रह्मत्वे किंतु संसारित्वमेव स्वाभाविकमित्याशंका दृष्टान्तस्य साध्या विकलतामाह तथेति
 सर्वजीवानामेकत्वेनात्मात्वं चेति पूर्वोक्तसंबन्धतेषां स्वतो ब्रह्मत्वे प्रमाणमाह तत्त्वमिति कस्तर्हि हिरण्यगर्भे विशेषो येनासावस्मदादिभि
 रूपास्ततेतत्राह हिरण्यगर्भेति ननु श्रुतिस्मृतिवादेषु क्वचित्संसारित्वमपि प्रदर्शयते सत्यं तत्तत्कल्पितमित्यभिप्रेत्याह संसारित्वं त्वि
 ति अस्मदादिषु तत्त्वमेतदित्याशंकाह जीवानां त्विति कथं तर्हि तत्त्वमसिद्धेऽज्ञं चापि मोविहीत्यादिश्रुतिस्मृतिवादाः संगच्छन्तेतत्राह
 व्याहृतेति स्वमते तत्त्वनिश्चयमुक्त्वा परमते तदभावमाह तार्किकैस्त्विति नन्वेकजीवत्वादेऽपि सर्वव्याप्या उपपत्तेस्तत्त्वनिश्चयदोषो भवेत्
 त्वमिति चेत्तेत्याह येति स्वमवस्था बोधात्प्रागोक्तव्याप्या संभवाद्दृष्टं च तदभावस्येष्टत्वादेकमेव ब्रह्मा नाद्यविद्यावशादशेषव्याव
 रारस्यदमिति पक्षेन दोषकलेति भावः सर्वदेवतात्मकस्य प्रजापतेः स्वतो संसारित्वं कल्पनया वैपरीत्यमिति स्थिते सत्ययेत्याद्युत्तरग्रंथः

ग्राने

३८

स

न

न

३८

स्यतात्पर्यमाह तत्रेति विवक्षितरस्युत्तरग्रंथप्रवृत्तिरिति शेषः तस्य विषयं परिशिनष्टि तत्राग्निरिति अत्राद्ययोर्विद्वां रणार्था सप्तमी संप्रतिप्रा-
तीकमादायात्तराणि व्याकरोत्येति अत्रसर्गानंतर्धमद्यशब्दार्थः रेतसः सकाशादप्यसर्गेऽपि सोमसर्गे किमायातमित्याशंकाद् इवात्मक
येति अद्यात्माद्रतेः सोमोऽप्यत्रिचवणात्तत्रैतोपलज्जयेति भावः सोमस्य इवात्मकत्वे फलितमाह तस्मादिति अग्नीषोमयोरत्राद्ययोः स
एव पिजगति मृष्ट्यांतरमवशिष्टमस्तीत्याशंकाद् हेतावदिति अस्याप्यकः सोमो इवात्मकत्वादत्रेचाप्याद्यकं प्रसिद्धं तस्मादुपपन्नं सोमस्या
ब्रह्ममित्याह इवात्मकत्वादिति सोम एवात्र मग्निरत्रादरस्यवधारणस्य विवक्षितमर्थमाह तत्रेति यथोक्तं वाक्यं समर्थः यद्याश्रुतमवधा-
रणमवधार्यकृतो विधांतरेण तद्यात्मानमित्याशंकाद् दार्ढ्यबलाद्दीति अत्रादस्य संहरत्वादग्नित्वमत्रस्य च संहरणीयतया सोमत्वमवधारयि-
तं पुनरुक्तमित्यर्थः नन्वत्रस्य सोमत्वेन नियमोऽपि जलादिना संहरात्तत्राचतुरग्नित्वेन नियमः सोमस्यापि कदाचिदिज्यमानत्वेनाहत्वात्तत्र
कृतोऽर्थबलमित्यादाग्निरपीति सोऽपि संहर्यस्वेतसोम एव सच संहराचेदग्निरिवेत्यवधारणसिद्धिरित्यर्थः प्रजापतेः सार्वतात्म्यमुपक्रम्य ज-
गतो हेधाविभक्त्याभिधानं कुत्रोपपुनरुक्तमित्याशंक्य तस्य सूत्रेपर्यवसानात्तस्मिन्नात्मबुद्ध्यापासकस्य सर्वदोषादित्येफलमत्र विवक्षितमि-
त्याहैवमिति अत्रादकदेवसृष्टिं पिष्ट्वा तदुपासकस्य फलोक्तार्थमादौ वसृष्टिस्तौति सैवेति अग्निर्ब्रह्मैत्यादिश्रुतेरग्रादयोऽप्यावयवास्त-
कथेन तसृष्टिस्तौति शयवतीत्याशंकते कथमिति प्रजापतेर्धनमानावस्थापेत्तद्यादेव सृष्टेरुत्कृष्टत्ववचनमविरुद्धमिति परिहरत्यत्राह
ति देवसृष्टेरितिसृष्टित्वाभावपंकात्रवादाद्यो यशहः ज्ञानस्येऽप्यलक्षणं कर्मणोपीति दृष्टव्यं अतिसृष्ट्यामित्यादि व्याचष्टे तस्मादिति रेवा

दिसृष्टान्तरात्माप्रजापतिरहमेवेत्युपासितस्तदावापत्यातस्त्वेतन्फलतीत्यर्थः ॥ पूर्वोत्तरग्रंथयोः संबंधं वक्तुं प्रतीकमादाय वृत्ते कीर्तयति
तदेत्यादिना तस्मादेयत्वात्तर्पणवैदिकमित्युक्ते साधनमित्युक्ते शुक्ति साधने परः स्फुरति ते निरस्यति ज्ञानेति एकहपस्य मोक्षस्यानेकरूपेन सा
धने संभवतीति भावः शुक्ति साधने मानं वस्तु ते तत्त्वज्ञानमिदं तत्कारकसाध्यमतेऽपि न तद्देवरित्याह कर्मादीति किंचेदप्रजापतित्व
फलावसानेन पुत्ररक्षात्मा भवतीति श्रुतेः न च तदेव कैवल्यं भयारत्यादिश्रवणादेतोऽपि नेदं शुक्तार्थमित्याह प्रजापतित्वेति किंच नित्य
सिद्धा शुक्तिरिदं तसाद्य फलमतेऽपि न शुक्तिहेतुरित्याह साध्यमिति किंच शुक्तिर्याकुतादर्थीतरमस्य देवतहिंसादित्यादिश्रुतेरिदं तना
महत्पंचाकृतमतेऽपि न तद्देवुरित्याहैतवदेवेति संप्रत्यक्षाकृतकं दिकामवतारयन्मवेशवाकात्याकृतस्य तद्देवमित्यादेर्वाक्यस्य तात्पर्यमा
हायेति ज्ञानकर्मफलोक्त्यानेतर्यमथ शार्दूलः बीजावस्था सा भासप्रत्यगविद्या तस्या निर्देष्टुमिष्टत्वं मे वनसात्ता त्रिदेवपत्न्यमनिर्वाच्यत्वा
दितिवक्तुं निर्दिष्टीतीत्युक्ते च तस्य बीजावस्था लोको निर्दिष्टातीति संबंधः यत्ज्ञाने प्रमर्शमिस्त्वेव वाच्यं किमिति प्रत्यगविद्योच्यते तत्रा
ह कर्मेति उद्धर्तव्य इति तन्मूलनिर्हणमर्थवदिति शेषः अथ उद्धर्तव्यमर्थं मानस्य तद्द्वारेऽपि कोपपुत्र्यते तत्राह तद्द्वारो हीति न
उत्सृष्टारस्य मूलमेव नास्ति स्वभाववादात्प्रधानाद्येव वा तन्मूलेनाज्ञाते ब्रह्मेत्याशंक्य निश्चिन्तापरिहरति तथा चेति ऊर्ध्वमुत्कृष्टं का
रणकार्यपेक्षया परमव्याकृतं मूलमसौ वेत्तुं मूलोद्धारणगर्भादयो मूलापेक्षया वा ३. शाखा इत्येवा ३. शाखाः पंचमूर्धं मूलमध्यः शाखामि
त्यादिगीतापि नेत्या अस्ति हि संसारस्य मूलं नेदममूलं भविष्यतीति श्रुतेस्तच्चाज्ञाने ब्रह्मेवेति श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धमिति भावः संप्रति प्रतीकमादा

आने-
३२

यपदानि व्याचष्टे तदेत्यादिना अप्रत्यक्षाभिधानेन तदिति सर्वनाम्ना बीजावस्थं जगदभिधीयते परोक्षत्वादिति संबंधः कथं जगतो बीजावस्था-
त्वमित्याशङ्कत इति तस्यार्थमाह प्रागिति कथं तस्य परोक्षत्वं तत्राह भूतेति पातार्थमाह सत्तेति रशार्थमभिनयति किलेति यथा वर्णितमि-
त्यनर्थत्वेन संसारलोकिः पदद्वयसामानाधिकरणफलञ्चमर्थमाह तदिति एकत्वमभिनयेनोदाहरति तदेवेति एकत्वावगतिफलं क-
थयत्यथेति सामानाधिकरणवशादेकत्वे निश्चिते सत्यनंतरं नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इति स्मृतिरनुसृता भवतीति भावः आ-
त्मा तं ब्रह्म जगतो मूलमित्युक्त्वा तद्विवर्त्तनं जगदिति निरूपयति तदेवं भूतमिति तृतीयामित्यं भावार्थत्वेन व्याचष्टे नाशेति क्रियापदप्रयोगाभि-
प्राये तदनुवादपूर्वकमाह व्याक्रियतेति तत्र पदद्वयपूर्वकं तद्व्याचष्टे तस्यार्थमाह व्याक्रियतेत्यादिना स्वयमेवेति कुतो विषोष्यते कारणमंतरेण का-
र्योत्पत्तिरनुक्तेत्याशङ्क्याह सामर्थ्यादिति निर्हेतुकार्यसिद्धानुपपत्त्या हि मोनियंता जनयिता कर्ता चोत्पन्नो साधनं क्रियाकरणव्यापारस्तत्रि-
मिते तदपेक्षया क्रीभावसापद्यत इति योजना नाम सामान्यं देवदत्तादिना विशेषना आसंयोज्य सामान्यविशेषवानर्थो नाम व्याकरणवाक्ये
विवक्षित इत्यादासावित्यादिना असौ शब्दः श्रौतो व्ययत्वेन नेयो रूपसामान्यं शुक्लकुस्मादिना विशेषेण संयोज्योच्यते रूपव्याकरणवाक्ये नेत्या-
ह तथेत्यादिना अवाक्यतमेव व्याकृतात्मना व्यक्तमेतत्सु प्रबुद्धदृष्टान्तेन स्पष्टयति तदिति इत्यत्र मूलकारणश्रुत्वा तत्रासत्ताभ्यामि-
त्यादिना तत्तत्कार्यशुक्रमिदानौ प्रवेशवाक्यस्य सशब्दापेक्षितमर्थमाह यदर्थ इति कौटुह्यं तन्नो वेदस्यारंभो यस्य परस्य प्रतिपत्त्यर्थो विज्ञा-
यते कर्मकांडे हि स्वार्थो उषानादितचित्रशुद्धिहारतत्त्वज्ञानोपयोगीत्यनेनानां कौंडेन साक्षादेव तत्रोपयुज्यते सर्ववेदाद्यन्यदमासनंतीति च।

तदे
३२

श्रूयते स परोऽप्रविष्टो देहादाविति योजना सर्वस्याप्रायस्य ब्रह्मात्मनि समन्वयमुक्ता तत्र विरोधसमानार्थमाह यस्मिन्निति अद्यास्य च त
विधात्मातीनामन्यतमत्वे चारयत्यविद्येति तस्यामिष्यात्मानत्वेन सादित्वा रनाद्यध्यासहेतुरित्याशंकाह स्वाभाविकेति विद्याप्रागभावत्वं
मविद्याया व्यावर्तयति कर्षति न हितदुपादानत्वमभावत्वे संभवति न चोपादानांतरमस्तीति भावः अन्तयस्तु सर्वत्र यच्छेदस्य पूर्ववत्तदप्यः
प्रात्मनिकर्तृत्वाध्यासस्याविद्याकृतत्वोक्ता समन्वये विरोधः समाहितः संप्रत्यक्षसकारणस्योक्तत्वेऽपि निमित्तोपादानभेदे संख्यवादमा
शंकोक्तमेव कारणतद्भेद निराकरणार्थं कथयति यः कारणमिति श्रुतिस्मृतिवादेशु परस्परतत्कारणत्वे प्रसिद्धमिति भावः नामरूपा
त्मकस्य हितस्याविद्याविद्यमानदेहत्वादिद्यापनोद्यत्वे सिद्धातीत्याह यदात्मकेति व्याकर्तृरात्मनः स्वभावतः शुद्धत्वे दृष्टान्तमाह सलि
लादिति व्याक्रियमाणयोर्नामरूपयोः स्वतो शुद्धत्वे दृष्टान्तमाह मलमिवेति यथा फेनादिजलोत्थे तन्मात्रमेव मज्जातब्रह्मात्मेन गद्वद्भ
मात्रं तत्तज्ज्ञानव्याधं चेति भावः नित्यशुद्धत्वादिलक्षणमपि वस्तुन स्वतो ज्ञाननिवर्तकं केवलमप्यतस्माद्वक्तृत्वाद्योत्थबुद्धिश्चत्पाह
ततथेति मन्वानो ज्ञते यत्स्वेति आकाशो ह वै नामनामरूपयोर्निवर्तकं तेषां तद्वत्त्वेति श्रुतिमाश्रित्याह ताभ्यामिति नामरूपात्म
कद्वैतासंस्पर्शित्वादेव नित्यशुद्धत्वमशुद्धेर्द्वैतसंबन्धाधीनत्वात्त्राविद्याप्रयोजिकेत्यभिप्रेत्य तत्संबन्धनिषेधति बुद्धेति तस्मादेव दुःखा
द्यनर्थासंस्पर्शित्वमाह शुक्लेति विद्यादशायां शुद्धादिमज्ञावेऽपि संबन्धावस्थायां नैवमिति चेन्नैत्याह स्वभाव इति अद्याकृतवाक्योक्त
मज्ञानं परमात्मानं पराश्रयति सति तमेव कार्यस्थं प्रत्येवं निर्दिशत्येव इति आत्मा हि स्वतो नित्यशुद्धत्वादिरूपोऽपि स्वाविद्यावष्टेभा

ग्रामे-
५०

ग्रामरूपे व्याकरोतीति तत्सर्जनस्याविद्यामयत्वे विवक्षितत्वात् व्याकृतेति तयोरात्मना व्याकृतत्वे तदतिरेकेणाभावः फलतीति मत्वा विशिन
ष्टात्मेति जनिमन्मात्रमिदं शब्दार्थे कथयति ब्रह्मादीति तत्रैव दुःखादिसेवेधोनात्मनोति मन्वानो विशिनष्टि कर्मेति ब्रह्मात्मैकोपद्वयसा
मानाधिकरणप्राधिगते हेतुमाह प्रविष्ट इति परमात्मा स्वप्नासृष्टे प्रविष्टो जगतीत्यादि एमादिति नन्विति एवंपरविरोधे समाधत्ते नेत्यादिना
व्याक्रियतेति कर्मकर्तृप्रयोगाजगत्कर्तृरविवक्षितत्वमुक्तमित्याह त्विमेति युज्यते वत्सः स्वयमेवेति वत्तकर्मकर्तृरिलकारो व्याकरणसौका
र्यापेक्षया सत्येव कर्तृरिति निर्वाहतीति भावः अत्र व्याकृतशब्दस्य नियंत्रादियुक्तत्वं तत्राह यथेति नियंत्रादीत्यादि शब्देन कर्तृकरणद्वयं
निमित्तादीत्यादि शब्देनोपादानमुच्यते विसर्तं नियंत्रादिसायेत्तं कार्यत्वात् संप्रतिपन्नवदित्यर्थः कस्तर्हि प्रागवस्थे संप्रतितने च जगति विशेषः
तत्राह व्याकृतेति कथं पुनरव्याकृतेन जगदादिना परोक्ष्याते एकस्य शब्दस्यानेकार्थत्वाद्योगादत आह दृष्टेति उक्तमेव सूदयति कदा
चिरिति अभयविवक्षया ग्रामशब्दप्रयोगस्य दार्ष्टान्तिकमाह तद्वदिति इदं व्याकृतवाक्योक्तिः निवासमात्रविवक्षया ग्रामशब्दप्रयोगस्य दार्
ष्टान्तिकमाह तद्वदिति तथेति निवासिजनविवक्षया तत्प्रयोगस्यापि दार्ष्टान्तिकं कथयति तथा मदानिति अत्र व्याकृतवाक्ये परस्परप्रकृतत्वा
त्तस्य प्रवेशवाक्ये सप्राप्तेन परावृष्टस्य सृष्टे कार्यप्रवेशकृत्स्नं च प्रकारं तरेणातिपति नन्विति कथमिति सूचितामनुपपत्तिमेव स्पष्टयति
अप्रविष्टोतीति दृष्टान्तवद्वेभेन प्रवेशवादी शंकते पाषाणेति तदेव विवृणोत्यप्यापीत्यादिना परस्परपरिपूर्णस्य कचित्प्रवेशाभावेपीति या
वत् तद्वद्वः सृष्टकार्यविषयः धर्मांतरं जीवाद्यं दृष्टान्तं व्याचष्टे यथेति पाषाणात्वात् सर्पादिस्तत्र प्रविष्ट इति शंकापो दार्ष्टान्तसदृजविशेष

५०

तं सर्पादेरश्मादिरूपेण स्थितभूतपंचकपरिणामत्वात्तदसद्वत्तत्वात्पाषाणादौ यानि भूनि स्थितानि तेषां परिणामः सर्पादिरश्मद्वेपणत
 अभूतानामनुप्रवेशवदपरिक्लिन्नस्य जीवाकारेण बुद्ध्यादौ प्रवेशसिद्धिरित्यर्थः आत्मेमात्रे नेति तदेव स्पष्टयति यः स्पष्टेति ननु तत्तत्पाशि
 हिते वेदमनिततो न्यस्यापि प्रवेशो दृश्यते तथापरेण स्पष्टेन गत्यन्यस्य प्रवेशो भविष्यति नेत्याह यथेति पाषाणसर्वस्यायेन कार्यस्य स्ये
 व परस्य जीवात्पे परिणामे तत्स्पष्टेत्यादिश्रवणमनुपपन्नमिति चतिरेकदर्शयति नत्विति अस्तु तर्हि परस्य मार्जारादिवत्पूर्वावस्थान
 त्यागो नावस्थानांतरसंयोगात्मा प्रवेशो नेत्याह नचेति निरवयवोऽपरिक्लिन्नश्चात्मा तस्य स्थानांतरेण विद्योगे प्राप्य स्थानांतरेण सदसंयोगा
 लक्षणो यः प्रवेशः स सावयववदपरिक्लिन्नेव मार्जारादौ दृष्टप्रवेशसदृशो न भवतीति योजनविपुल्येति पावेतस्फुटैव योजना प्रवेशकृत्यानि
 रवयवत्वसिद्धिं शंकते सावयववदिति प्रवेशकृतेरन्यथोपपत्तेर्वत्पमाणात्वाच्चैवमिति परिहरति नेत्यादिना अपूर्वत्वेन निरवयवत्वेन पुरुषत्वे
 पूर्णत्वं प्रकारांतरेण प्रवेशोपपत्तिं शंकते प्रतिबिंबेति आदित्यादौ जलादिना संनिकर्षादिसंभवात्प्रतिबिंबात्प्रवेशोपपत्तिरात्म
 नितपरस्मिन्नसंगेन वक्लिन्नेकेन चिदपि तदभावाच्च यथोक्तप्रवेशसिद्धिरित्याह नवत्वेतरेणेति प्रकारांतरेण प्रवेशोचोदयति इत्यत्र
 परस्यापि कार्ये प्रवेश इति शेषः गुणापेक्षया परस्यैव लक्षणं दर्शयन् परिहरति नेत्यादिना स्वातंत्र्यश्रवणमेष सर्वेश्वरत्वादिपनसादि
 फलेष्वीजस्य प्रवेशवत्कार्ये परस्य प्रवेशः स्यादिति शंकिता हृषयति फल इत्यादिना विनाशादीत्यादिशब्देनानात्मत्वानीश्वरत्वादिगृह्य
 ते प्रसंगस्यैव त्वमाशंक्य निरावृष्टे नचेति जन्मादीनां धर्माणो धर्मिणो भिन्नत्वाभिन्नत्वा संभवादिन्यायः बीजफलयोरवयववयववित्त्वेपा

आत्मसर्वयोगाधाराधयतेत्युनरुक्तिः परस्म सर्वप्रकारप्रवेशासंभवे प्रवेशकृतेरालंबने वाच्यमित्याशंक्य पूर्वपक्षमुपसंहरत्यन्यएवे
 ति जगतोदिपरः सचेति वेदांतमर्यादासिद्धेवचप्रवेशप्रविष्टावाकरणायोरेककर्तृत्वकृतेरस्मात्परस्मादन्यस्य प्रवेशेन युक्तिमान्निति सि
 द्धांतयति नेत्यादिना तत्रैव तैत्तिरीयश्रुतिसेवादं दर्शयति तथेति ऐतरेयश्रुतिरपि यथोक्तमर्थमुपोहलयतीत्याह सप्तमेवेति श्रीनारा
 यणाख्ये मंत्रमपि अत्रानुक्रमलयति सर्वाणीति वाक्यांतरमुदाहरति त्वं कुमार इति अत्रैव वाक्यशेषस्यानुगुणं दर्शयति १२ इति उदाहरण
 श्रुतीनां तात्पर्यमाह न परादिति परस्म प्रवेशे प्रविष्टानोमियोभेदात्तदभिन्नस्य तस्यापि नानात्वप्रसक्तिरिति शंकते प्रविष्टानामिति न
 परस्यानेकत्वमेकत्वश्रुतिविरोधादिति परिहरति नेत्यादिना विचारविचारेति यावत् परस्म प्रवेशेनानात्वप्रसंगे प्रत्याख्याय दोषान
 रं वोदयति प्रवेश इति तेषां संसारित्वेपि परस्म किमायातंतदाह तदनन्यत्वादिति अत्यवहंभेन हृषयति नेति अनुभवमनुसृत्य शंकते
 सुखीति नासंसारित्वमिति शेषः संसारित्वमेवेत्यर्थः गृहाभिसंधिरुत्तरमाह नेति आगमोदिपरस्म संसारित्वे मानं त्वयोच्यते सचाध्यत
 विरुद्धो न स्वार्यमानेन च वैपरीत्यं ज्येष्ठत्वेन बलवत्त्वादिति शंकते प्रत्यक्षादीति शंकिते पूर्ववादिनिष्ठाशयमाविष्टतवतिसिद्धांती स्वाभि
 संधिमाह नोपाधीति उपाधिरेतः करणे तदाश्रयत्वेन जनितो विशेषश्चिदाभासस्तद्गतः त्वादिविषयत्वात्प्रत्यक्षात्वादेराभासत्वात्तेनात्म
 न्यसंसारित्वागमस्य न विरोधोऽस्तीत्यर्थः किंच प्रत्यक्षादीनामनात्मविषयत्वादात्मविषयत्वाच्चागमस्य भिन्नविषयतया नानयोर्मियो विरो
 धोऽस्तीत्यभिप्रेत्यात्मनोऽप्युदाहरति न ह्येति सुख्यमित्यादिप्रतिभासस्य न हि कागतिरित्याशंका सर्वोक्तमेव स्मार

यति किं तद्दीति बुद्ध्यादिरुपाधिसत्त्वात्मप्रतिष्ठायातन्प्रतिविबलद्विषयमेव सत्त्वात्मदमित्यादिविज्ञानमिति योजनाच्चात्मनोऽऽत्माभावे
हेतुत्वेतरमाह सायमिति अयं देहो दमिति दृष्टेन इष्टसादात्म्याध्यासदर्शनादृष्टविशिष्टस्यैव प्रत्यक्षविषयत्वात्त्रकेवलस्यात्मनोऽऽत्मादिसंसारो
स्तीत्यर्थः किंचास्पृष्टादिविशेषणमन्तरं प्रक्रम्य तस्यैव प्रत्यगात्मत्वे दर्शयेतीकृतिरात्मनः संसारित्वेवारयतीत्याह नान्यदिति किंचपाद
योर्दुःखेशिरसि दुःखमिति देहावयवावकिञ्चलेन तत्प्रतीतेस्तद्धर्मत्वनिश्चयाच्चात्मनिसंसारित्वेप्रामाणिकमित्याह देहेति श्रुतिवशादात्म
नः संसारित्वे शंकेने आत्मनस्त्विति सुखेनावदात्माश्रयमात्मनस्तत्कामायेति सुखसाधनस्यात्मार्यत्वे श्रुतेरतस्तदविना भूतं दुःखमपि न
त्रेत्यात्मन्यसंसारित्वमयुक्तमित्यर्थः आविद्येकसंसारित्वाच्चवादेनात्मनो नतिशयानेदत्त्वप्रतिपादकमात्मनस्तत्कामायेत्यादिवाक्यमि
ति सत्त्वाह नेति तदा विद्यसंसारानुवादीत्यत्र गमकमाह यत्रेति अनेन दिवाकोनाविद्यावस्थायामेवात्मार्यत्वे सुखादेरभ्युपगम्यते तो न त
स्यात्तद्धर्मत्वमित्यर्थः आत्मनिसंसारित्वस्याप्रतिपाद्यत्वेपि गमकमाह तत्केनेति आत्मनो संसारित्वे विद्वदनुभवमनुकूलयिते च शब्दः
तर्कशास्त्रप्रामाण्यादात्मनः संसारित्वमिति शंकेने तार्किकेति बुद्ध्यादिवत्तदंशगुणवानात्मेति तार्किकसमयसेनविरोधात्तस्य असंसा
रित्वमयुक्तं तर्काविरुद्धो हि सिद्धो तो भवतीत्यर्थः सर्वतर्काविरोधीवाक्यं निपयतर्काविरोधीवासिद्धो तो नाद्यस्तार्किकसिद्धो तस्यापिमिथो
वैदिकतर्कैश्च विरोधादसिद्धिप्रसंगात् द्वितीयेतद्यौततर्काविरोधादात्मासंसारित्वसिद्धो तोपिसिद्धेरित्यभिसेधायाह ननु स्थापीति किंच
दुःखादिरात्मधर्मो न भवति चेद्यन्मादृष्टादिवदित्याह नहीति प्रत्यक्षाविषयत्वात्माप्रतीचस्तद्विषयदुःखाविशेष्यत्वमयुक्तं प्रत्यक्षाप्रत्यक्षयोः

ग्राने
४२

शब्दाकाशयोरिवदुःखात्मनोरपि गुणगुणित्वसंभवादिति शङ्कते आकाशस्येति यत्र धर्मि धर्मभावस्तत्रैकज्ञानगम्यत्वे दृष्टं यथा शुक्लो वर इति
व्यापकं व्यावर्तमाने दुःखात्मनो र्धर्मि र्धर्मित्वे व्यावर्तयति शब्दाकाशयोरपि गुणगुणित्वभावो नास्माकं संमतः प्रावृत्तत्वात्माकाशमिति स्थिते रित्या
शब्देनाह नैकेति कथं तदनुपपत्तिस्तत्राह नहीति नित्यानुमेयस्येति जरत्कारिकमतानुसारेण सांख्यसमयानुसारेण चोक्तं आधुनिकतार्किकं
प्रत्याह तस्य चेति त्वत्वादिवदात्मनोऽपि प्रत्यक्षेण विषयीकारे सत्येकस्मिन्नेदेतदेकसंमते रात्मोत्तरस्य तत्रायोगादेकत्र भोक्तृद्वयानिष्टेः अरु
षोत्तरस्यान्ये प्रत्यक्षत्वात् इष्टभावादात्मदृश्यत्वासिद्धिरित्यर्थः दीपस्य स्वव्यवहारहेतुत्वेन विषयविषयित्ववदेकस्यैवात्मनोऽदृष्टदृश्यत्व
सिद्धेर्दृष्टभावेनास्तीति शङ्कते एकस्यैवेति आत्मनो विषयविषयित्वे कास्मैनां शाब्दाकाशयोऽपि गुणपदे क्रमेणानाद्यरत्पाह ननु रापदिति
क्रियायां गुणत्वं कर्तृत्वं तत्र प्राधान्यं कर्मत्वमतो गुणपदे क्रियां प्रत्येकस्य साकल्येन गुणप्रधानत्वायोगाच्चैवमित्यर्थः नहि तीर्थः एकभावेः
न्याभावादिति मत्वा कल्पान्तरे प्रत्याहात्मनीति एतेन प्रदीपदृष्टांतोऽपि प्रतिनीतस्तस्यां शाब्दाकाशयोऽपि प्रकृताननुकूलत्वात् ननु चित्तानवादिनो
गुणपदेकस्य चित्तानस्य साकल्येन ग्राह्यग्राहकत्वमुपयेति तथा च आत्मनोऽपि स्यात्तत्रादौ तेनेति एकस्योभयथात्वनिरासेनेत्यर्थः माध्वस्य
तत्सारात्मिके पारिभाषिके चात्मनः संसारित्वमानुमानिकं तदभविष्यति इः त्वादिक्वचिदाश्रिते गुणत्वाद्भूषवदित्याश्रये सिद्धे परिशेषादात्मन
सराश्रयत्वादित्याशङ्क्याह प्रत्यक्षेति नहि मियोचिरुद्भयो गुणगुणित्वमनुमेयं दुःखादेश्च साभासबुद्धिस्थत्वात्पारिशेषासिद्धिरित्यर्थः
साभासांतःकरणनिष्ठे दुःखादीत्यत्र प्रमाणाभावात् कथं सिद्धसाधनत्वमित्याशङ्क्य दुःखादमित्यादिप्रत्यक्षस्य तत्र प्रमाणात्वाद्भूषवदित्याशङ्क्याह ननु चित्तानवादिनो

४२

स्पष्टिदसाधनयापरिशेषासिद्धिरित्याह दुःखस्येति यत्ररूपादिमतिदेहेदाहृतेतत्रैवतत्कृतदुःखाद्युपलेभात्रात्मनस्तद्वत्त्वमितिदे
 त्वंतरमाह रूपादीति यत्तात्ममनःसंयोगादात्मनिबुद्ध्यादयोनववैशेषिकागुणाभवेतीतिनतद्वृषयति मनःसंयोगेति दुःखस्यात्मनिमनः
 संयोगजत्वेभुपगतेपिमनोवदात्मनःसंयोगित्वात्सावयवत्वादिसंयोगादात्मत्वमेवनस्यादित्यर्थः तत्रसंयोगित्वेनसक्रियत्वेसाधयति न
 दीति संप्रतिसक्रियत्वेनसावयवत्वंप्रतिपादयति नचेति यद्वादुःखाद्यात्मनोविक्रियेति कैश्चिद्विष्टत्वात्तस्यसक्रियत्वमविरुद्धमित्याशंका
 ह नचेति आत्मानपरिणामीनिरवयवत्वात्रभेदरितिभावः किंचात्मानगुणीनित्यत्वात्सामान्यवदित्याह नित्येति नित्येपश्यामइतिशेषः
 वृशज्ञानत्वनुकरणार्थः आकाशोद्यभिचारमाशंकाह नचेति आकाशस्यनित्यत्वेवेदात्मन आकाशःसंभूतइत्यादिश्रुतिविरोधः स्यादिति
 सूचितमागमवादिभिरित्युक्तं परमाणवादौ व्यभिचारमाशंकाह नचान्यइति नतावदाणवःसंतिआणकेतरसत्त्वेमानाभावादिसामाकाशं
 तर्भवंतिकालस्तुसर्वेनिमेषाज्जिरइत्यादिश्रुतेनैत्यत्रिमान्मनोप्यत्रमयंश्रुतिप्रसिद्धमतोनकुचिद्व्यभिचारइतिभावः यस्मिन्विक्रियमा
 णेतदेवेदमितिबुद्धिर्नविद्वन्तेतदपिनित्यमितिन्यायेनपरिणामवादीशंकते विक्रियमाणमिति तत्प्रत्ययस्तदेवेदमितिप्रत्ययः विक्रि
 यांवदतोद्व्यसावयवान्यथात्वेतदेवतस्यानित्यत्वमत्यंताभावस्यप्रामाणिकत्वमितिस्वाहादीशंकते सावयवत्वेपीति यत्सावयवत्वेतद्व
 यवसंयोगकृतंयथापरादित्यासतिसंयोगस्यवियोगावसानत्वादवयवविभागेद्व्यनाशोवश्यंभावीतिहृषयति नसावयवस्येति यत्
 सावयवत्वेतदवयवसंयोगपूर्वकमितिन्यायिः सावयवत्वेववज्रादिष्ववयवसंयोगपूर्वकत्वेप्रमाणाभावादितिशंकते वज्रादिष्विति वि

दुर्वचतादितिपरिहरति नद्रव्यस्येति आत्मनः सक्रियत्वं सावयवत्वं तासु तेषां पितृानित्यत्व ३

ग्राने-
४३

मतमवयवसंयोगएवकंसावयवत्वात्परवदित्यनुमानेनपरिहरति नानुमेयत्वादिति आत्मनोमनःसंयोगजन्यदुःखादिगुणवत्त्वेसावयवत्व
सक्रियत्वानित्यत्वादिसंयोगप्रतिपाद्यप्रकृतमुपसंहरति तस्मादिति आत्मनोमनर्थधंसार्थशास्त्रारंभान्यथानुपपत्त्यासंसारितेत्यर्थापत्त्याशंकते
परस्येति अविद्याविद्यमानमात्मस्यमनर्थधमंनिराकर्तुंनद्वारंभः संभवतीत्यन्यथोपपत्त्यासमाधत्ते नाविद्येति परस्येवाविद्याकृतसंसारित्वप्र
तिधंसार्थशास्त्रमित्येतत्तद्वृत्तानेनस्पष्टयति आत्मनीति यत्तुपरस्यादुःखित्वमन्यस्यचदुःखिनोसत्यमितितत्राह कल्पितेति नतावत्परस्मादन्यो
दुःखीनान्योनोस्तिद्वेषेत्यादिश्रुतेः सपुनरनाद्यनिर्वाच्याज्ञानसंबंधात्तज्जन्मेर्बुद्ध्यादिभिरैक्या ध्यासमापन्नःसंभ्रमति तथाचकल्पिताकारद्वारादुः
खिनःपरस्मात्तनोमीकाराप्रार्थापत्तेरुक्त्यानमित्यर्थः परस्यप्रवेशोपपत्त्यालोषपरंपरांकृत्यतत्प्रवेशस्वरूपेतिरूपयति नलेति यथाजलेसूर्यादेःप्रति
स्त्विबलत्वाः प्रवेशोदृश्यते तथात्मनोपिस्पष्टैर्कार्यैकल्पनिकप्रवेशइत्यर्थः अनवक्लिन्नद्वयचिदातोर्वस्त्वंतरेणसंनिकर्षासंभवात्तनप्रतिबिंबात्प्र
प्रवेशःसंभवतीत्याशंकावस्त्वंतरकल्पनयाकल्पितेसंनिकर्षाद्यादायप्रतिबिंबपक्षेसाधयत्वात्मेति तदेवप्रपंचयति प्रायत्पत्तेरित्यादिना स्वाभि
प्रेतंप्रवेशंप्रतिपाद्यपरेष्टंपराचष्टेनत्विति कृतश्चिद्विशोदेशात्कालाच्चापक्रमणेनदिगंतरेदेशांतरेकालांतरेचप्राप्तिरुक्त्याइतिपावत्यत
परस्मादस्यप्रवेष्टुत्वमितितत्राह नचेति अथेदंप्रवेशादिवस्तुतोविद्यमानमस्तुकिमित्याविद्येकल्प्यतेतत्राहोपलब्धीति आत्मज्ञानार्थत्वेन
प्रवेशादीनोकल्पितत्वात्तद्वाक्यानामस्वार्थपर्यवसानमित्यर्थः फलवत्संनिधावफलेतदंगमितिन्यायमाश्रित्योक्तमेवप्रपंचयत्युपलब्धेरित्यादि
ना ततःशब्दोभक्तियोगपरमशीतदित्यात्मज्ञानमुच्यतेतस्याशब्देसाधयति प्राप्यतेहीतिस्पष्टादिवाक्यानामैकज्ञानार्थत्वेहेत्वंतरमाह भेदेति

४३

कल्पितं प्रवेशं प्रतिपादितं प्रपञ्चेति तस्मादिति का पुनरस्य प्रवेशस्य मर्यादेत्याशंका नालायेभ्य इति संभवति मर्यादांतरे किमिति प्रवेशस्य
 यमेव मर्यादेत्याशंका नालायेति दृष्टान्तद्वयमाकांक्षा पूर्वकं प्रस्थापयति तत्रेति प्रवेशाधारो देहादिः सप्तमर्थः प्रथमोदाहरणप्रतीकोपादा
 नं यथेति तद्याचष्टे लोक इति तत्र प्रवेशितत्वं त्वरस्य कथं सिद्धमत आह तस्य उपलभ्यते इति विश्वं भरणं ह्यस्याप्रिविषयत्वं च्युत्यादयति विश्व
 स्येति तथा तद्भर्तृत्वं महाभूतत्वा ज्ञात्वा हादृष्टं काष्ठादावग्रेरवहितत्वे युक्तिमाह तत्रेति दृष्टान्तद्वये विवक्षितमनूद्य दाष्टांतिकमाह यथे
 त्यादिना आत्मने जायतस्व प्रयोर्देहेद्वयीवृत्तिः स्वापे तसामान्यवृत्तिः ~~विशेषवृत्तिः~~ रेवेत्यंते रविभागमाह तत्रेति अवस्थाद्वयं सप्तमर्थः
 न केवलं विशेषवृत्तिरेव तदोपलब्ध्या किंतु सामान्यवृत्तिश्चेति चकारार्थः अवस्थांतरे सैवेत्यपि तस्यैवार्थः वाक्यांतरमवतारयितुं भूमिकामाह
 तस्मादिति यस्मादुभयीवृत्तिरात्मनः शरीरे दृश्यते तस्मान्नैव जलसूर्यवद्विद्यया प्रविष्टो यमिति योजना व्याकृता जगतः सकाशादात्माने ए
 यत्कृतं तत्र पश्यंतीति वाक्यं तद्याचष्टे तमात्मानमिति विशिष्टे पश्यंतीति केवलमात्मानं न पश्यंतीति यावत् चात्तुषत्वनिषेधस्येष्टत्वाशंक
 याचष्टे नोपलभ्यते इति उक्तं निषेधमातिपति नत्विति प्रतिषेधस्य प्राप्तिं दर्शयन् परिहरति नेत्यादिना तत्रामरूपाभ्यां सपक्षरत्वादिकाकानं
 ज्ञानार्थत्वे मानमाह रूपमिति विशिष्टस्य दर्शने पि पूर्णस्यादर्शने हेतुत्वेन न तत्र वाक्यमित्याह तत्रेति प्रतिज्ञावाक्यार्थे स्थिते सतीति यावत्
 तस्मान्न दर्शने पि पूर्णस्यादर्शनमिति शेषः विशिष्टस्यापि पूर्णत्वात्मात्मत्वात् तद्व्याप्राणनादिकर्तृत्वायोगादिति शंकते अत इति प्राणनादि
 क्रियाकर्माप्राणादिभिः संरतत्वात् तेषां न भवतीत्युत्तरवाक्येनोत्तरमाहोच्यते इति आत्मनि प्राणपाट्टप्रवृत्तिप्रपञ्चादयति प्राणनक्रियाकर्तृ

ग्राने-
४४

त्वादिति प्राणनक्रियाकर्तृत्वादात्माप्राणउच्यते प्राणिनीतिमुत्पन्नेरितियोजना सदृष्टोत्तमेवकारार्थमाह नात्यामिति एवकारार्थमनृद्यदे
त्वर्थमुपसंहरति तस्मादिति स्वाभावस्यायोसमस्तकरणोपसंहारेपि प्राणस्य व्यापारदर्शनात्प्राधान्याचरामात्प्राणवित्यादिवाक्यमादौ व्या
ख्यायक्रियाशक्तित्वेन प्राणसादृश्याद्वाचोवदन्ति ते तत्सर्वकमुत्तरवाक्यानि व्याचष्टे तथेत्यादिना प्राणनवदनाभ्यामनुक्तकर्मैदियव्यापारशु
पलत्वावाक्यद्वयतात्पर्यमाह प्राणत्रेवेति प्राणवागाद्युपाधिद्वारेणात्मनीतिशेषः दृष्टक्रान्तिभ्यामनुक्तज्ञानेदियव्यापारोपलक्षणं कृत्वा न
तरवाक्ययोस्तात्पर्यमाह पश्यन्निति चक्षराद्युपाधिद्वारात्मनीतिपूर्ववत्तुक्कुड्डीदियव्यापारभ्यामनुक्ततद्यापारोपलक्षणात्मनः स्पष्टत्वा
दिपरिच्छेदो न सिध्यति संबंधविनोपलक्षणायोगादित्याशंकाह नामरूपेत्यादिना प्रकाशप्रकाशकान्तिरिक्तत्वेयाभावात्तुपलंभेवत्तत्रोत्र
योरिवत्सगादेरपि करणत्वादेकार्थत्वरूपसंबंधादुपलक्षणासंभवादात्मनः स्पष्टत्वादिसिद्धिरित्यर्थः तथाप्युक्तकर्मैदियव्यापारेणानुक्ततद्या
पारोपलक्षणादात्मनो न गौरत्वादिरिच्छेदः संगक्तेविना संबंधमुपलक्षणासिद्धेरित्याशंकाह क्रियाचेत्यादिना सर्वाक्रियानामरूपव्यंग्या
प्राणाश्रयाव तत्र प्राणाश्रयनामविषयोच्चारणक्रियाव्यंजकत्वेवाचोदस्तादीनां तदाश्रयादानादिव्यंजकता तस्मादेकाश्रयक्रियाव्यंजक
त्वात्तदाद्युपलक्षणासंभवादात्मनो गौरत्वादिसिद्धिरित्यर्थः शक्तिद्वयोद्भवोक्त्या समस्तसंसारस्य प्रतीचध्यासोत्रविवक्षितइत्यादौ तदेवेति उ
द्देशे शक्तिद्वयमेतच्छ्रुत्यर्थः उक्तेर्येवाक्यशेषमनुक्तलयति अयमिति चक्षराद्युपाधिद्वारात्मनीतिपूर्ववत्तुक्कुड्डीदियव्यापारभ्यामनुक्ततद्या
पारोपलक्षणादात्मनः स्पष्टत्वादिरिच्छेदो न सिध्यति संबंधविनोपलक्षणायोगादित्याशंकाह नामरूपेत्यादिना प्रकाशप्रकाशकान्तिरिक्तो

४५

त्रैलोक्यभावात्पुनर्भवेत्तत्रोत्रयोस्वित्वादेरपिकरणत्वादेकस्यैव रूपसंबंधादुपलक्षणसंभवादात्मनः स्रष्टृत्वादिसिद्धिरित्यर्थः तथाप्युक्तं
 र्भेदिर्यथापरेणावुक्तं तथाप्योपलक्षणसंभवादात्मनो न संभवादिपरिकरेः संगच्छते विनासंबंधपुनर्लक्षणसिद्धेरित्याशङ्क्याह क्रियाचेत्यादि
 ना सर्वाक्रियानामहं रूपं प्राणाश्रयाचतस्रप्राणाश्रयनामविषयो चारणक्रियायंजकत्वे स चोदसादीनां तदश्रयादानादित्यंजकता
 तस्मादेतत्प्रयक्रियायंजकत्वात्प्राणाश्रयपुनर्लक्षणसंभवादात्मनो न संभवादिपरिकरेः संगच्छते विनासंबंधपुनर्लक्षणसिद्धेरित्यर्थः आत्मा मन्वानः स न मनश्च ते मनुत इति युक्त्यने
 रिति वाक्यांतरेयाचष्टे मन्वान इति करणे प्रसिद्धस्य मनः शब्दस्य कथमात्मनि वर्तितिरित्याशङ्क्युत्पत्तिभेदमाह तानशक्तीत्यादि आत्मादिप्रा
 णेभ्यो विशेषमाह तानीति कृत्स्नात्मवस्त्ववद्योतकानि न भवेतीत्येतदेव सुकटयत्येवंहीति प्राणादीनां कर्मनामत्वे सतीति यावत् प्रवद्योत्य
 मानोपिन कृत्स्नोदष्टः स्यादिति शेषः अकृत्स्नदर्शिनोप्यात्मदर्शित्वमाशङ्क्याह सय इति आत्मोपासितुरात्मदर्शनासत्त्वमप्युक्तमिति शङ्कि
 त्यापरिहरति कस्मादित्यादिना तस्मादिशिष्टात्मदर्शी न ब्रह्मात्मत्वदर्शीति शेषः उपासिर्ज्ञानमुपास इति जानाति न स्वभावात् उपासनमित्य
 कृत्वा त्रयाच जानन्न जानातीति व्याहतिरित्याशङ्क्याह यावदिति य एवं वेदेत्येतदेव विप्रियते पश्यामीत्यादिना आकांक्षा एवं कं विद्यासूत्र
 सवतारयति कथमिति तत्र व्याख्येयं पदमादत्ते आत्मेतीति तद्याचष्टे प्राणादीनि तस्मिन् दृष्टे र्वोक्तदोषादित्यं दर्शयति सतद्येति तत्र
 दिशेषणव्याप्तिद्वारेणेति यावत् कथं तदिशेषोपसंहरतीति तेन तेनात्मनातिष्ठन्न कृत्स्नः स्यान्न शब्द वस्त्वमात्रेति स्वतोऽप्यप्राणानादिसंबंधे संभ
 वतिकिमित्युपाधिसंबंधेनेत्याशङ्क्याह तथा चेति आत्मनि सर्वोपसंहारवति दृष्टे र्वोक्तदोषाभावात्तपपत्रेवात्मदर्शीत्युपसंहरति तस्मा

ग्रानं
४५

रिति यथोक्तात्मोपासने पूर्वोक्तदोषाभावे प्रागुक्तमेव हेतुं स्मारयत्येवमिति तस्यार्थस्योरयति सेनेति वाच्यनमातीतेनाकार्यकरणेन प्रत्यक्ष
भूतेनेति यावत् आकांक्षा पूर्वकमुत्तरवाक्यमवतार्य व्याकरोति कस्मादित्यादिना तस्माद्यथोक्तमात्मानमेवोपासीति शेषः अस्मैवद्योतकोदि
तीयोदिशब्दः विद्यासूत्रे विधिस्पर्शविना विवक्षिते र्थे व्याख्याया पूर्वविधिरयमिति पक्षे प्रत्यादात्मेत्येवेति अतन्ताप्राप्तेर्ये अर्धविधिर्यथा स्वर्ग
कामोद्दिष्टो ज्ञेय इत्यादिति नायेपे हेतुं प्राप्तादात्मात्मोपासनस्य तस्य तस्याभिश्च पुरुषविशेषापेक्षया विचारवसाने स्पष्टीभविष्यतीत्यर्थः इदा
नीमात्मज्ञानस्याविधेयत्वाप्यनार्थवस्तु स्वभावलोचनयानित्यां प्राप्तिमाह यत्सादादिति उत्पाद्यतामुक्तश्रुतिभिरात्मविज्ञाने किं तावते
त्यत आह तत्रेति कारकादीत्यादिपदे तद्वान्तरभेदविषये नन्वविद्यायामपनीतायामपिरागदेषादिसद्भावाद्देधोप्रवृत्तिः स्यान्नदिविददविद
षोर्त्यवहारे कश्चिद्विशेषः पश्चादिभिश्चाविशेषादिति न्यायादन आह तस्मादिति बाधितानुवृत्तिमात्रात्र विधीप्रवृत्तिरबाधिताभिमानसं
तरेण तदयोगादिति भावः विदुषः सप्तप्रवृत्त्येव्यावर्तयति पारिशेष्यादिति श्रौतज्ञानात्पूर्वमपि सर्वासांचित्तवृत्तीनां जन्मनैवात्मचै
तन्यसंज्ञकत्वात् प्राप्तात्मज्ञाने श्रौते त्वज्ञानेनास्त्यनात्मेति स्मरणमात्मज्ञानमेवेति नित्यप्राप्तिमभिप्रेत्याह तस्मादिति अस्मिन्पक्षे इति
नित्यप्राप्तत्वपक्षोक्तिः अर्धविधिवादी शंकरेति निवृत्तावदिति सर्वेषां स्वभावतो विषयप्रवणानींद्रियाणीति नात्मज्ञानवार्तामपि पृथ्यने
नदेत्येताप्राप्तादात्मज्ञाने भवत्येव विधिरिति भावः विशिष्टसाधारिणः शास्त्रज्ञाने शास्त्रादेव सिद्धमितिकथमप्राप्तिरित्याशंकाह
ज्ञानेति नत्वत्तत्र शास्त्रज्ञाने विवक्षितं किं तत्प्राप्तेनाममानसं कर्म तदेव ज्ञानाद्विहपत्वात् ज्ञानमित्येकत्वे सत्यप्राप्ताद्विधेयमित्यर्थः

४५

तयोरेकत्वे विवृणोति नेत्यादिना अनेन हीत्यादौ वेदशब्दस्यार्थांतरविषयत्ववत्तसवेदेत्यत्रापि किं न स्यादित्याशंकाहानेनेति उक्तं अति
 भो यदि ज्ञानं कृतं तदुपासनमेवेति योजना सपोतपकेकषपास्तस्य पक्रमादात्म्येवोपासीतेत्यपसंहराच्च तसवेदेत्यत्र तावदेदशब्दोपा
 सनार्थतमेष्ट्यसम्योपक्रमोपसंहारविरोधात् तथात्वाच्चैशमासंभवादुपासनमेव सर्वत्र वेदनं तच्च सर्वथैवाप्राप्तमिति तस्मिन्नप
 र्वविधिः स्यादिति भावः इतश्च तस्मिन्नेष्ट्यो विधिरित्याह नचेति अतः प्रवर्तको विधिरूपेय इति शेषः सचात्मताप्राप्तविषयत्वाच्चियमारि
 रूपा न भवतीत्याह तस्मादिति आत्मोपासिर्विधेरेत्यत्र हेतुं तस्मात् कर्मविधीति कर्मात्मज्ञानविधोः शब्दानुसारेणाविशेषमभिदधाति
 यथेत्यादिना संप्रत्यर्थतोयविशेषमाह मानसेति तदेव दृष्टं तेन स्पष्टयति यथेति यदि क्रियाविधीयते कथं ज्ञानात्मिकेति विशेष्यतेत
 त्वाह तथेति इतश्चात्मोपासने विधिरस्तीत्याह भावनेति वेदांतेषु भावनापेक्षितं शत्रयोपपत्तिविशदयित्वेदृष्टं तमाह यथेति भावना
 याविधीयमानत्वे सतीति शेषः प्रेरणाधर्मकः शास्त्रव्यापारः स्वज्ञानकरणकः स्तुत्यादिज्ञानेति कर्तव्यताकः पुरुषप्रयत्नभावादिष्टः
 शास्त्रभावनोच्यते स्वर्गयोगेन प्रयाजादिभिरुपकृत्य साधयेदिति पुरुषप्रवृत्तिरर्थभावनेति विभागः दृष्टं तस्य मर्थं दृष्टं तिके योजयति
 तथेत्यादिना त्यागो निषिद्धकाम्यवर्जनपुपरमो नित्यनैमित्तिकत्यागस्ति तत्तादीत्यादियदं समाधानादिसंग्रहार्थमित्येव शत्रयमिति सं
 बद्धं शास्त्रं शांतोदात्त इत्यादि उक्तप्रकारं शत्रयमन्यदपि सुलभमिति वक्तुमादिपदं विधिपुक्तानां वेदांतानां कार्यपरत्वेऽपि तद्दीनानां तेषां
 वस्तुपरत्वेत्याशंकाह यथाचेति विधुदेशत्वेन तच्छेषत्वेनेति यावत् अस्त्यादिवाक्यानामारोपितहैतनिषेधेनाहयेवस्तुसमर्पयता

शाने
४६

कथमुपास्तिविधिशेषत्वमित्याशङ्काह नेतीत्यादिना ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवन्नितरतिशोकमात्मविदित्यादीनां फलार्थकत्वेनोपास्तिवि
धुपयोगमभिप्रेत्याह फलंवेति मोक्षो ब्रह्मणः प्राप्तिः आत्मोपासनं विधेयमिति पक्षमुक्त्वा पक्षान्तरमाह पर इति तस्यानुपयोगमाशं
क्याह तेनेति शास्त्रस्य ज्ञानस्यासंस्पृष्टा परोक्षात्मविषयत्वाभावमिति शङ्केन हेतुं करोति ज्ञानान्तरं वेदांतेषु विधेयमित्यत्र मानमाहेत
सिन्निति पक्षद्वये प्राप्ते प्रथमं पक्षं प्रत्याह नार्थांतराभावादिति तत्र न चार्थस्वयमेव व्याचष्टे न चेति शास्त्रज्ञानवतो विषयाभावाच्च वि
धिः संभवति अविद्यातत्कार्यनिवृत्तौ स्वयं फलावस्थत्वाच्चेत्यर्थः हेतुभागे प्रश्नपूर्वकं विवृणोति कस्मादित्यादिना आत्मोपदेशो नाना
यनिषेधद्वारा वाक्योत्पत्त्या ज्ञानातिरेकेणोति यावत् कर्तव्यांतराभावेऽपि वाक्यजन्यविज्ञानमेव विधेयं स्यादित्याशङ्क्याह तत्र हीति दृष्टं
तेऽपि वाक्योत्पत्त्या ज्ञानातिरेकेण पुरुषप्रवृत्तिरसिद्धेत्याशङ्क्याह न हीति तदनुष्ठाने तर्हि वाक्यार्थज्ञानाधीनमिति व्यर्थो विधिस्तत्राह त
चेति अधिकारो विधिपुरुषसंबन्धस्तत्कृतज्ञानापेक्षमनुष्ठानमित्यर्थवान्विधिरित्यर्थः तर्हि प्रकृतेऽपि वाक्योत्पत्त्या ज्ञानातिरेकेण प
रुषव्यापारसंभवादिधेः साफल्यमित्याशङ्क्याह नत्विति अथ विमर्शप्रवर्तकं वैदिकज्ञानत्वाद्विधिवाक्योत्पत्त्या ज्ञानवदित्याशङ्क्यप्रवर्त
कविषयत्वमुपाधिरित्याह न हीति मिथ्याज्ञानानिवर्तकं वैदिकज्ञानमुपाध्यांतरमाह ब्रह्मैति वाक्योत्पत्त्या ज्ञानस्य तन्निवर्तकत्वेऽपि प्रवर्तक
त्वं किं न स्यादित्याशङ्क्याह तचेति द्वितीयोपाधेः साधनव्याप्तिं शङ्कते वाक्येति ब्रह्मात्मैकधीपरवाक्योत्पत्त्या विज्ञानस्याज्ञानतत्कार्यधर्मि
त्वधोऽप्यत्र साधनव्याप्तिरित्याह नेत्यादिना तदादित्वादस्त्यपरत्वादिति यावत् उक्तानां वाक्यानां विधौ पेक्षितार्थकत्वेन तच्छेषत्वं शङ्कितमनु

४६

भाषते इष्टेति सिद्धोत्पत्तिक्रमे समाहितमेतदित्याह नेति तदेव स्पष्टयत्वात्मेति परोक्षमुक्तवयत्वात्मेति कुत्रतर्हि विधिगतात्मा
 नेवाकाशवर्णवतर्थाज्ञानस्मृतिमंतानेवाचित्रचिन्तिनिरोधेवानाद्यस्याह तात्मावादीति द्वितीयशोकते तद्वर्णनेपीति अनिष्टार्थवा
 दिवाकाशसत्यादिलक्षणस्य विधिविनाशवर्णवत्त्वमादेरपितस्मादनेश्वरणासचिरुदमित्यभिसेधाघटोषोत्तरमाह नेत्यादिना तत्त्व
 मादिश्वरणाप्रयोजको विधिगतात्मनोपि प्रयुक्तेश्वरणासिन्निवेष्टेवेसात्त्वधायनविधिरन्योवा आद्येनदपेक्षयाश्रुतस्यतत्त्वमस्यादेः स्वीयवो
 धित्वेकमेवाक्यवदिति स्तार्थनिष्ठत्वाविशेषो द्वितीयेनस्याप्रमाणत्वात्तदीयस्तपरनिर्वाहकत्वेहोत्सारितमित्यभिप्रेत्यानवस्थाविश्लेषो
 ति यथेत्यादिना तृतीयमाशंकते वाक्यजनिनेति ततः साविधेयेति शेषः तस्याविधेयत्वेदृशयति नेति अर्थप्राप्तिविश्लेषोति यदेवेति अना
 त्मस्मृतिहेतुज्ञाननिष्ठमौ तत्कार्यस्मृत्युपपत्तेः स्वभावबलप्राप्तेवात्मस्मृतिरित्युक्तमिदानीमनात्मस्मृतेरनर्थत्वस्यान्वयव्यतिरेकसिद्धि
 त्वाच्चात्मस्मृतिः स्वभावप्राप्तेत्याहानर्थत्वेति अनात्मनोनर्थत्वनिश्चयाच्चतदीयस्मृत्युपपत्तावितरस्मृतिरर्थप्राप्तेत्याहान्मावगताविति
 आत्मनश्चपरमेष्ठत्वावगमादर्थप्राप्तातदीयस्मृतिरित्याहान्मावस्ततश्चेति अर्थप्राप्ताविधेयत्वाभावमुपसंहरति तस्यादिति अनात्मस्मृ
 तिहेतुज्ञानाभावादित्यल्लुप्यार्थः अर्थतश्चिदेकरसात्मस्वभावत्वादितियावतदृष्टफलत्वात्तत्त्वात्मस्मृतिर्नविधेयेत्याह शोकैति मिथ्यात्वा
 नमेवमानिवर्तयति नशोकादीत्याशंकाह विपरीतेति आत्मस्मृतेः शोकादिनिवर्तकत्वेमानमाह तथाचेति चतुर्थमुत्थापयति निरोधस्त
 दीति यदित्याक्योत्थज्ञानादेरविधेयत्वेतर्हिचित्रचिन्तिनिरोधोश्रुतिमाधनत्वेनविधीयतोतस्योक्तज्ञानादेरर्थोत्तरत्वादित्यर्थः बोध्यमेववि

वृत्तानां स्यादपीति अर्थोत्तरत्वात् तस्य विधेयत्वेति शेषः तस्य मुक्तिहेतुत्वेन विधेयत्वे योगशास्त्रं संवादयति तंत्रांतरेष्विति अथ योगांशुशासनमि-
ति निः श्रेयसहेतुः समाधिः सचित्तस्तस्यैव लक्षणमुक्तं योगाश्रितवृत्तिनिरोध इति तत्रिरोधावस्थायामात्मनः स्वरूपप्रतिष्ठत्वे कैवल्यमाख्या-
ते तदाद्रष्टुः स्वरूपेः च स्थानमिति एवं योगशास्त्रे मुक्तिहेतुत्वेनेष्टो निरोधविधिरित्यर्थः योगशास्त्रादपि बलवती प्रतिमाश्रित्यात्र समाह नो-
त्पादिना चित्तवृत्तिनिरोधस्य मुक्तिहेतुत्वेऽपि न विधेयत्वं विधिं विना तस्मिन् हेतुत्वात् न न्येति तत्रावद्यथा कथंचिन्निरोधो विधेयः सर्वस्यापि
तत्संभवादि धि वैषम्यापि सर्वात्मना तत्रिरोधो विधेयो ज्ञानादेव तस्मिन् हेतुविद्यानर्थक्य इति त्वर्थः नाभ्यः पंचाविद्यते ज्ञानादेव तत्संभवादि धि वैषम्यापि
त्यादिशास्त्रमनुसरन्नुपेत्य वादं न ज्ञानभूषणम्येति निरोधस्य मुक्तिहेतुत्वमिदमापराश्रयं योगशास्त्रमपि श्रुतिस्मृतिविरोधेन प्रमाणमेतेन
योगः प्रत्युक्त इति न्यायादिति भावः वेदांतेषु विधेयाभावो न्याविधिर्निरस्तः संप्रत्यंशुश्रवणीभावनातेष्वस्तीत्युक्तं ह्यवयवाकांक्षेति तदेवा-
स्तु रचितमुक्तमनुवदति यदुक्तमिति आगमावहेभेन निरावहे तदसदिति विधिमेतरेण वाकार्यज्ञाने प्रवृत्त्ययोगाद्देधमेव ज्ञाने सर्वोका-
स्तानि वर्तकमित्याशंकार तत्रेति यथा कर्मकांक्षे स्वाध्यायविधेरर्थावबोधपर्यंतत्वेन न्योतिष्ठो मादिविधिर्यज्ञाने विधिं तत्रैव प्रवृत्त्यते त-
था ज्ञानकांक्षेऽपि स्यादित्यर्थः तत्रापि वेदः कृत्स्नाधिगंतव्य इति विधिं तत्र प्रवृत्त्यमेव वाकार्यज्ञानमित्याशंकार विधिं तत्रेति श्रुतत्वात् प्रवृत्त्य-
त्वेनाप्रसंगाच्च न विधिशेषत्वे वेदांतानामित्याह नचेति वेदांताः स्वार्थेन माने सिद्धान्तैवाकांक्षात्मा सोरोदीत्यादिवदित्यनुमानात्तेषां विधिषोषत्वं
प्रामाण्यार्थमेवमिति शंकेते वस्तुस्वरूपेति तदेवांशुमाने प्रपंचयत्यथापीति विधेरश्रुतत्वेपीति यावत् फलवच्चिच्छित्तज्ञानाजनकत्वञ्च

पाधिरितिसन्तानः समाधत्ते न विशेषादिति न जन्यं सद्यति न वाक्येति विशेषं व्याचष्टे किं न हीति तस्य प्रामाण्यप्रयोजकत्वमन्यथातिरेका
 भ्यो दर्शयति न च वेति सामान्यत्वाद्ये प्रकृते योजयन्मुक्तिं किंचेति किंचेष्टमाह कृतानसुत्यद्यतेन वेति प्रश्नार्थः द्वितीयेन भवविरोधः स्यात्
 दिति मत्वा पक्षान्तरमनुवृत्त्यादात्मेति प्रमाणदेतस्य द्वावात्रा प्रामाण्यमित्यर्थः निश्चितज्ञानजनकत्वेऽपि फलवत्त्वविशेषणमसिद्धमित्या
 ह किंचेति विददनुभवफलश्रुतिसिद्धे विशेषणमिति भावः दृष्टान्ते विद्युदयिते प्रश्नान्तरं प्रसूति एवमिति वेदोत्तेस्त्रिवेति यावत् किं वा
 नेति शेषः ग्राह्यसाध्यैकाल्यमत्वा द्वितीये दृष्टयति न चेति तर्हि तद्वृष्टान्तेन तत्त्वसंस्थादेरपि स्यादप्रमाणमित्याशंकाह तदप्रमाण इ
 ति विमते स्वार्थे माने यथोक्तज्ञानजनकत्वादृशादिवाक्यवदिति भावः विपक्षे दोषमाह तदप्रमाणेवेति प्रवर्तकज्ञानजनकत्वमिति
 वाक्यवदिति ननु उपाधिरिति शंकाते नत्विति साधनव्याप्तिं धुनीते आत्मेति प्रवर्तकधीजनकत्वे धर्मिणि नास्तीत्येगी करोति सत्यमिति
 नर्हि यथोक्तोपाधिसद्भावात्तु माना उत्पन्नमित्याशंकाह नैष दोष इति नर्हि प्रवर्तकधीजनकत्वे प्रामाण्ये कारणं निषेधवाक्येऽपि प्रामा
 ण्यप्रसंगाच्च निवर्तकधीजनकत्वमपि तथा प्रत्येकसु भयकारणत्वाभावेनाप्रामाण्यादिति भावः वेदोत्तेषु प्रवर्तकधीजनकत्वाभावे
 न केवलमदोषः किंतु गुण इत्यादाहंकारश्चेति आत्मानं चेदित्यादिश्रुतेन नहुधेत्यादिसूत्रेण आत्मज्ञानं कृतकस्य तानिदानेन च ज्ञानस्य
 प्रवर्तकत्वे एतद्युक्तं प्रवृत्तीनां क्लेशजनकत्वादतो यथोक्तज्ञानजनकत्वे वाक्यानां भूषणमेवेत्यर्थः शब्दोत्पत्त्याने विधेयमिति पक्षे प्रतिज्ञा
 प्य पूर्वोक्तपक्षान्तरमनुवदति यत्र क्वमिति उपासनार्थत्वमित्यालोपासनेन तत्पक्षान्तरं भावयेदित्येवमर्थत्वमित्यर्थः अथ पक्षमवा

शानं-
५८

देनपरिहरति सत्यमिति यथोक्तेषु वाकोष्ठात्पोपासनं तत्साक्षात्कारमुद्दिश्य विधीयते चेत्प्रकृतवाकोत्तसंभावात् प्राश्नविधिरिति प्रकृत-
मोभजेतेत्याशंकार किं निति कथं तर्हि विधिं गीकारवाचोयुक्तिरित्याशंकार पदेति यथापक्षे प्राप्तेऽप्यावधानस्य ब्रीही नवहंतीति निय-
मरूपो विधिरंगीकृतः तथात्पोपासनस्यापि पक्षे प्राप्तेऽप्यतदेव कर्तव्यं नानात्पोपासनमिति यो नियमस्तदर्थतः प्रकृतवाक्यस्येति न प्रक-
मविरोधोऽस्तीत्यर्थः पात्तिकी प्राप्तिश्रुतामात्रपति कथमिति काष्ठनरत्रातुपपत्तिरित्याशंकार यावतेति आत्मनि वाकोत्तवित्ताने
सत्यनात्मस्य निहेतुनो मिथ्याज्ञानादीनामपनीतत्वाद्देत्वभावे फलाभावन्यायेन तासां संभवादात्मस्य निमित्तं तत्तिरेव पुनः सदा स्यात्प्रका-
रांतरायोगादिति सिद्धं तिनोक्तत्वात् आत्पोपासनस्य पक्षे प्राप्तिरित्यर्थः तस्य नित्यप्राप्तिश्रुतामंगीकरोति वादमिति तर्हि नियमविधि-
वाचोयुक्तीरित्याशंकार यद्यपीति आत्मनि नित्यापरोक्षसंविदेकतानेस्मरणं चिस्मरणं वा यद्यपि नोपपद्यते तथापि तयोस्तस्मिन्
उभयसिद्धत्वाच्चियमविधेः सावकाशत्वमित्याशयेनाह शरीरेति अथारब्धफलस्यापि कर्मणः सम्यक्ज्ञानाच्चिद्वत्तेर्न विदुषो वागा-
दीनां प्रवृत्तिरत आह लब्धेति यथा मुक्त्येषु पाषाणादेरप्रतिबंधे वा वहेगं प्रवृत्तिरवशं भाविनी तथा प्रवृत्तफलस्य कर्मणो ज्ञानेनो-
पजीव्यतया ततो बलवत्ताद्दशादिदुषोपि यावद्गोवागादिप्रवृत्तिश्चोद्यमित्यर्थः आरब्धकर्मशब्दलोकान्तिमाह तेनेति आरब्धकर्मणो यथो-
क्तेन न्यायेन शब्दलोकाद्दशादिदुषो यदोद्भवति तदात्मनि चिस्मरणं तत्संभवात् तत्तत्तानप्राप्तेः पात्तिकत्वादवशं भाविकर्मोपेत्याततदौ-
र्वर्त्येणादित्यर्थः आदिपदं ब्रह्मचर्यशमदमादिसंग्रहार्थं चित्तायेत्यादिवाक्यानां नियमविधिर्यत्तत्प्रसंगेति तस्मादिति आदिपदेन प्रकृतम-

५८

पिवाक्यं संश्रुते तद्वद्वार्थमेव स्पष्टयत्यर्थेति शास्त्रज्ञानादेव प्रमथं सिद्धे तस्य तदावृत्ते त्वनीयज्ञानस्य वा विधेयत्वाभावादेदांताः शुद्धे सि
 द्धेर्धेमानमित्युक्तमिदानीमिति शास्त्रप्रयुक्तचोद्यपुत्यापयत्पनामेति आत्मशब्दादहंमिति शास्त्रप्रयोगादात्मशब्दार्थस्योपास्यत्वेनाविवक्षित
 त्वादात्मगुणकस्यानात्मनो व्याकृतशब्दितस्य प्रधानस्योपासनमस्मिन्वाक्ये विवक्षितमित्यर्थः उक्तमेवार्थं दृष्टान्तेन स्पष्टयति यद्येत्यादि
 ना अनात्मोपासनमेवात्र विधिस्मिन्नमित्यत्र हेत्वन्तरमाह्यत्वेति तदेव प्रपंचयति परेणेति ततो वैलक्षण्यं दर्शयति इह त्विति वैलक्षण्यं पातरमा
 हेति परस्मैति वैलक्षण्यफलमाह्यत्वेति नात्रानात्मोपासने विवक्षितमिति परिहरति नेत्यादिना हेत्वर्थं स्पष्टयत्यस्यैवेति आत्मनश्चेत्
 पास्यत्वे तदा प्रक्रमविरोधस्यादिति शङ्कते प्रविष्टमेति आत्मनो दर्शनं प्रतिषेधं प्रकटयति यस्यैवेति नियमे हेतुमाह प्रकृतेति तद्वद्वस्य प्र
 कृतपरामर्शित्वात्प्रविष्टस्य च प्रकृतत्वात्तस्य तेनोपादानादिति हेत्वर्थः एवं पक्षं निगमयति तस्मादिति प्राणनादिविधिष्वपरिक्लिप्तत्वा
 तस्य दृष्टत्वेऽपि पूर्णं स्यात्तदृष्टं तेति निषेधश्चातिपर्यवसानात्रोपक्रमविरोधोऽस्तीति परिहरति नेत्यादिना तदेव विशदयति दर्शनेति कथं
 मयमभिप्रायभेदः श्रुतेरवगम्यते तत्राह प्राणनादीति प्राणत्रयेत्यादिना क्रियाविशेषविशिष्टत्वेनात्मनो विशेषणान्न स्पष्टत्वेऽपि नासौ परिष्
 णोदृष्टः स्यादिति श्रुतेराशयात् तस्य ते केवलस्य तत्त्वस्योपास्यत्वमभिसंहितमकृतत्वं तदोपाभावादित्यर्थः उक्तमर्थं वातिरेकप्रत्वेन साधयत्वा
 त्स न स्पष्टेति तस्यानुपास्यत्वात्तद्वचनमर्थवदित्याशङ्क्य तदुपास्यत्वं निषेधस्यात्मोपास्यत्वेऽप्यवसानमभिप्रेत्याहानेकैकेति उपक्रमोपसं
 हाराभावात्तस्य त्वमात्मनो दर्शितमिदानीमिति शास्त्रप्रयोगादनात्मोपासनमिदमित्युक्तं प्रत्याह यस्त्विति प्रयोगशब्दादपरिहृतस्य शब्दोद

ग्राने
५२

एवमः शनिशब्दस्य यद्योक्तार्थत्वाभावे दोषमाहाः नथ्येति नचात्मनः स्वातंत्र्येणानुपास्यन्तार्थमिति शब्दोर्थान्तरापरवाक्यविरोधादि
निदृष्ट्यंशतिशब्दसंतरेण वाक्यप्रयोगे दोषमाह तथ्येति तस्य शब्दप्रत्ययविषयत्वमिष्टमेवेति चेन्न शब्द तथ्येति आत्मोपास्यत्ववाक्यवैल
क्षणपादनात्मोपासनमेतदित्युक्तं ह्ययति यन्निति आत्मैव ज्ञातव्यो नानात्मेति प्रतिज्ञायामत्र हीत्यादिना हेतुरुक्तः संप्रति तदेतत्पदनीय
मित्यादिवाक्याणोद्योद्यमुत्थापयत्यनिर्ज्ञातत्वेति उत्तरमाहात्रेति निर्द्धारणमेव स्फोरयत्यस्मिन्निति नान्यदित्युक्तत्वादनात्मनो विज्ञात
व्यत्वाभावश्चेदनेन हीत्यादिशेषविरोधः स्यादिति शंकते किंनेति तस्याज्ञेयत्वे निषेधति नेति तस्यापि ज्ञातव्यत्वेनान्यदिति वचनमवकाश
मित्याह किंतहीति तस्य सावकाशत्वे दर्शयति ज्ञातव्यत्वेपीति आत्मनः सकाशादनात्मनो र्थांतरत्वात् तस्यात्मज्ञानात् ज्ञातव्यत्वायोगात् ज्ञा
तव्यत्वे ज्ञानांतरमपेक्षितव्यमेवेति शंकते कस्मादिति उत्तरवाक्येनोत्तरमाहा नेनेति आत्मन्यनात्मज्ञातस्य कल्पितत्वात् तस्य तदतिरिक्तस्वर
पाभावात् ज्ञानेनैव ज्ञातव्यमिदं नान्तिज्ञानांतरापेक्षेत्यर्थः लोकदृष्टिमाश्रित्य अनेनेत्यादिवाक्यार्थमाक्षिपति नन्निति आत्मकार्यत्वाद
नात्मनस्तस्मिन्नेतर्भावात् तज्ज्ञानेन ज्ञानमुचितमिति परिहरत्यस्येति सामग्र्यभावादात्मतत्त्वस्य पदनीयत्वसिद्धिरिति शंकते कथमिति
असत्यस्यापि श्रुत्याचार्योद्देश्यक्रियाकारित्वसंभवादात्मतत्त्वस्य पदनीयत्वस्योपपत्तिरित्याहोच्यत इति विलिखिते लज्जुमिष्टे अनेषणो
पायत्वे दर्शयितुं पदेनेति पुनरुक्तिः अनेनेत्यत्र वेदेति ज्ञानेनोपक्रम्यानुविंदेदिति लाभमुक्त्वा कीर्त्तिमित्यादिश्रुतौ पुनर्ज्ञानार्थेन विदिनोप
संहारादनुविंदेदिति श्रुतेरुपक्रमोपसंहारविरोधः स्यादिति शंकते नन्निति शंकिते विरोधं निराकरोति नेति कथं तयो रैकाग्र्यं ग्रामादौ

न

५२

तदेकत्वाप्रसिद्धेरित्याशंकाह **ननु** इति तन्मतेति ग्रामादावप्राप्तेप्राप्तिरेवलाभो न ज्ञानमात्रे तद्यापि किं न स्यादित्याशंकाह नेत्या
 दिना ज्ञानलाभशब्दयो रर्थभेदस्तर्हि कुत्रेत्याशंकाह यत्र हीति अनात्मनिलक्ष्यलक्ष्ययोस्तान्नेययोश्च भेदे क्रियाभेदात्फलभेदसिद्धिरिति
 त्वर्थः नन्वात्मलाभोपि ज्ञानाद्रिद्यतेत्यभवादनान्मलाभवदित्याशंका ज्ञानेदेतमात्रानधीनत्वमुपाधिरित्याह सचेति अप्राप्तत्वे व्यक्ती
 करोत्युत्पाद्येति तद्व्यवधानमेव साधयति कारकेति किंचानात्मलाभो विद्याकल्पितः काराचिन्तुत्वात्संमतवदित्याह सन्निति किंचासा
 वविद्याकल्पितो प्रामाणिकत्वात्संप्रतिपन्नवदित्याह मिथ्येति प्रकृते विशेषे दर्शयत्यर्थेति वैपरीत्यमेव स्फोरयत्यात्मत्वादिति आत्मा
 नस्तर्हि नित्यलक्ष्यत्वात्तत्रालक्ष्यत्वबुद्धिः स्यादित्याशंकाह नित्येति आत्मन्यलाभो ज्ञानेलाभस्तज्ज्ञानमित्येतदृष्टेनेन स्पष्टयति यथेत्या
 दिना शुक्लिकायाः स्वरूपेण गृह्यमाणायानुपीतियोजनं आत्मलाभो विद्यानिवृत्तिरेवेत्यत्रोक्तं वक्ष्यमाणं च गमकं दर्शयति तस्मादि आ
 विरोधमुपसंहरति तस्मादित्यादिना तयोरेकार्थत्वेपि कथमनुविंदेरिति मध्ये प्रयुज्यते तत्राह विंदतेरिति आदिमध्यावसानानामविरो
 धमुक्ता कीर्तिर्मित्यादिवाक्यमवतार्य व्याकरोति एतेत्यादिना इति शब्दा उपरिष्टाद्ये तस्य संबन्धः ज्ञानस्तुतिश्चात्र विवक्षिता ज्ञानिना
 मीदृक्फललाभस्यानभिलषितत्वादिति इष्टं आत्मनः परनीयत्वे तस्यैवाज्ञातत्वं संभवो देत रुक्तो धुना तत्रैव हेतुं तरत्वेनोत्तरवाक्यम
 वतारयति ऊतश्चेति अन्यदनात्मेति यावत् विरक्तस्य पुत्रैः प्रीत्यभावात् कथमात्मनस्तस्मात्प्रियतरत्वमित्याशंकाह पुत्रो हीति प्रियतर
 रमात्मतत्त्वमिति शेषः लोकदृष्टिमेवावस्थाह तथेति चित्रपदेन मानुषचित्रवद्वैवमपि चित्रे गृह्यते विशेषाणामानेन्यात्यंतकं प्रदर्शन

ज्ञाने-
५०

मशकमिन्पाशयेनाह तथा न्यस्मादिति पुत्रादौ प्रीतिव्यभिचारेपि प्राणादौ तद्व्यभिचारात्मानो न प्रियतमत्वमिति शङ्कते तत्तकस्मा
दिति पदोत्तरमादाय चाकुर्वन्परिहरत्तु च तत्त्वादित्यादिना अंतरतरत्वप्रियतमत्वसाधने हेतुतात्त्विकमिन्पाशयेत्यविशेषं वापदिशति यद
यमिति आत्मनो निरतिशयप्रेमास्पदत्वेपि कृतस्त्वस्यैव पदनीयत्वमिन्पाशंकवाकार्यमाह योहीत्यादिना पुत्रादिलाभेदारादीनां कर्त
व्यत्वेन प्राप्तप्रयत्नविरोधादात्मलाभे प्रयत्नः सकरो न भवतीत्याशङ्काह कर्तव्यतेति आत्मनो निरतिशयप्रेमास्पदत्वेपुक्तिश्च कति क
स्मादिति आत्मप्रियस्योपादावमत्र संधानमितरस्यानात्मप्रियस्य दानमननुसंधाने विपर्ययो नात्मनि पुत्रादावभिनिवेशो नात्मप्रिय
स्याननुसंधानमिति विभागः युक्तिलेशं दर्शयितुमनेतरवाक्यमवतारयत्तु च तत्त्वं यः कश्चिदात्मप्रियवादी स तस्मादप्ये प्रियेनुवाणं प्रति
ब्रूयादिति संबंधः वक्तव्यं प्रश्नपूर्वकं प्रकरयति किमिन्पादिना आत्मप्रियवादित्येवं वदत्यपि पुत्रादिना शक्तदाकार्यो नियतो न सिध्यती
त्याशंकयित्वा परिहरति सकस्मादित्यादिना ह शब्दोपधारणार्थः समर्थपदा उपरि संबंधाते तस्मादेवं वक्तीति शेषः उक्तसामर्थ्यमनूय फ
लितमाह यस्मादिति अद्यात्मप्रियवादिना यद्योक्तसामर्थ्यमेव कथं लज्जमिन्पाशङ्काह यथेति अतो न्यदार्त्तमित्यनात्मनो विनाशित्वा
दिनापि न श्रुतः स्वात्मकत्वात् प्रियत्वस्य भ्रान्तिमात्रत्वादात्मनस्तद्विपरीत्या न्युत्पाप्रीतिस्तत्रैव अनात्मन्यमुत्पद्येति भावः पदोत्तरमनूय ह
ह प्रयोगाभावेन हृषयति ईश्वरशब्द इति अनात्मन्यमुत्पाप्रीतिरिति स्थिते फलितमाह तस्मादिति पदोत्तरमनूय तत्फलं कथयति सा
य इति अनुवादोत्तको ह शब्दः प्रियमात्मसंख्येतस्यापि लौकिकसत्त्ववशातः सत्त्वत्वादित्याशङ्काह तन्निरासार्थमनुवादमात्रमत्र विवक्षितं।

५०

मित्याह नित्येति फलश्रुतेर्गत्यंतरमादात्मप्रियेति मरुहीदमात्मप्रियग्रहणं यन्नविषयप्रियेन प्रणश्यति तस्मान्नदनुसंधानं कर्तव्यमि
ति स्तुत्यर्थं फलकीर्तनमित्यर्थः पक्षान्तरमाह प्रियशब्देति यो मंदः सत्रात्मदर्शी तस्य प्रियग्रहणविशिष्टात्मोपासने प्रिये प्राणादित्यन
श्यतीति फलं विधातुं फलवचनमित्यर्थः नन्वात्मानं प्रियमुपासीतस्य प्रिये प्राणादिविद्यासामर्थ्यान्नश्यति तथा च मंदविशेषणं मे
रमित्याह ताच्छीलेति ताच्छीलेप्ये विदितस्योक्तप्रत्ययस्य श्रुत्योपादानात्त्वभावदानायोगाच्च प्रमरणशीलत्वाभावेऽपि प्राणादेरात्म
निकमप्रमरणमविवक्षितमित्यर्थः तदाह रित्यादेर्गतेन ग्रंथेन संबंधवत्कंचन कीर्तयति सूत्रेति तस्यां प्रमाणमाह यदर्थंति तर्हि स
व्याख्याने नैव सर्वोपनिषदर्थसिद्धेस्तदाह रित्यादिबृथेत्याशंकाह तस्येति विद्यासंबन्धात्मात्मसिद्धंतीकृतिः सूत्रितविद्याविवक्षित
प्रयोजनाभिधाना योपोद्धानं चिकीर्षति प्रतिपाद्यमर्थं बुद्धौ संश्रुतादर्थं नार्थोत्तरोपवर्णनस्य तथात्वाच्चित्तं प्रकृतसिद्ध्यर्थमुपोद्धानं
प्रवृत्ततइति त्यागारित्यर्थः यतश्च विद्ययेत्यादिवाक्यस्य चोद्यतत्वे नोच्यते प्रकृतसंबन्धासंभवादित्याह तद्वितीति आश्रयमात्रस्य चो
द्यकर्तृत्वे व्यावर्तयति ब्रह्मेति उत्प्रेक्षया ब्रह्मवेदने व्यावर्तयितुं तदेव विशेषणं विभजते जन्मेति जन्मचक्राचमरणचक्रेण संबन्धे
प्रकारेण क्रवदनवरतं भ्रमणं न कृतं यदायासात्मकं दुःखं तदेवोदकं यस्मिन्नपारसंसारालोमहोदयोत्पन्नवभूते तस्मात्तन्मिथ्यावत् ता
नीरं तस्य संसारसमुद्रस्य तीरे परब्रह्मेत्यर्थः तेषां विविदिषायाः साफल्यार्थं तत्प्रत्यनीकं संसारे वैराग्यं दर्शयति धर्मेति निर्वेदस्य निरंजना
त्वं वारयति तद्विलक्षणंति उत्तरवाक्यमवतार्य व्याचष्टे किं नित्यादिना अथपरायद्यातदंतरमधिगम्यतइति श्रुत्यंतरमाश्रित्याह तद्येति

ग्राने
५१
अस्य

मनुष्याय नमस्तेन तत्र विरुद्धं वस्तुभातीति संबंधः मनुष्यग्रहणस्य कृत्यमाह मनुष्य इति ननु देवादीनामपि विद्याधिकारो देवताधिकार
एवाप्येन वक्ष्यते तत्र कुतो मनुष्याणामेवाधिकारज्ञापनमित्यत आह मनुष्य इति विशेषतः सर्वा विस्मृता देवैरित्यावत् तथापि किमिति
ते ज्ञानात्मुक्तिं सिद्धवन्तु वेत्तीत्याशंकार यथेति उभयत्र कर्मणोरितियावत् उत्तरवाक्यमुपादत्ते तत्रेति मनुष्याणामेते तच्छब्दार्थः वस्तु
शब्देन ज्ञानात्फलमुच्यते आहोपगर्भस्य चोद्यस्य प्रवृत्तौ विरोधप्रतिभासो देवैरित्यतः शब्दार्थः तद्वत्परिक्लिप्तमपरिक्लिप्तेवेति कुतो ब्रह्म
एवोद्यतेत आह यथेति प्रश्नात्तरेकरोति तत्किमिति ब्रह्म स्वात्मानमतासीदतिरिक्तेवेति प्रश्नस्य प्रसंगदर्शयति यस्यादिति सर्वस्य
तिरिक्तविषये ज्ञानं प्रसिद्धं ततः किं विचारेणोत्पाशंकार ब्रह्म चेति सर्वं तत्त्वं दं ब्रह्मोत्पादौ ब्रह्मणः सर्वात्म्यप्रवणादतिरिक्तविषयाभा
वादात्मानमवेदिति पक्षस्य सावकाशात्तेत्यर्थः किं शब्दस्य प्रश्नार्थत्वमुक्ताहोपाध्यत्वमाह तद्यदीति ब्रह्म किंचिदज्ञात्वा सर्वमभवत् ज्ञा
त्वावानाद्यो ब्रह्मविद्यानर्थक्यादिसंकेहितीयमनुवदत्यथेति स्वरूपमन्यदाज्ञात्वा ब्रह्मणः सर्वापत्तिरिति विकल्पो भयत्र साधारणोदघ
णमाह विज्ञानेति द्वितीये दोषोत्तरमाहानवस्येति बहिरेवाहोपपरिहरति न तावदिति अज्ञात्वेव ब्रह्मणः सर्वभावोऽस्मादेतज्ज्ञानादिति
शास्त्रार्थवैरुध्यं न चास्मादेरपितरेतरेणानुज्ञावः शास्त्रानर्थक्यात् ज्ञानाद्ब्रह्मणः सर्वभावपक्षे स्वेकं दोषमाहोपास्मारयति फलेति स्वरू
पतोपरिक्लिप्ते ब्रह्मविद्यातत्कार्यसंबंधात्परिक्लिप्तवद्भाति तत्रिष्टमौपाधिकं सर्वभावस्य साध्यत्वेन चानवस्थातेयां तदानीं कारणापि
क्रियाविरोधाविषयत्वमेतरेण वाक्यीयमुद्दिष्टौ स्वरूपादिति परिहरति नैकोपीति एतेन विद्यावैयर्थ्यमपि परिहृतमित्याहार्थेति य

५१

यपि ब्रह्मपरिक्रिन्नेनित्यसिद्धं तथापि तत्राविद्यातत्कार्यध्वंसरूपस्यार्थविशेषस्य ज्ञानादप्यनेन तद्वैषम्यमित्यर्थः इदानीं प्रश्नमनूय
 तदुत्तरत्वेन ब्रह्मस्योपादिश्रुतिमवतारयति यदीत्यादिना तत्रचुत्तिकृतं मतानुसारेण ब्रह्मशब्दार्थमाह ब्रह्मेति तस्य परिक्रिन्नत्वात् ज्ञाने
 न सर्वभावस्य साक्षात्त्वसंभवादिति हेतुमाह सर्वभावस्येति सिद्धांते यथोक्तदेतन्नुपपत्तिर्येषमाह नहीति सातर्हि विज्ञानसाध्यामाभू
 दित्यत आह विज्ञानेति हिरण्यगर्भस्योपादेशजन्यज्ञानादुक्तभावः सदसिद्धं च तद्वैषम्यमिति सूतेः स्वाभाविकज्ञानवत्त्वात् न तस्मात्सर्व
 र्वमभवदिति योपादेशाधीनधीसाधोसौ श्रुतौ न चासीदित्यतीतकालावकैर्दृष्टिकाले तस्मिन् युज्यते हिरण्यगर्भः समवर्ततेति च जन्ममा
 नं युज्यते कालात्मके तस्मै बंधस्य स्वाश्रयपरादतत्वात् मनुष्याणां प्रकृतत्वमचनापरं ब्रह्मेह ब्रह्मशब्दमित्यपरितोषाद् द्विकारमनेदित्याह
 स्येति ब्रह्मभावी पुरुषो निर्दिश्यत इति भर्तृप्रपंचोक्तिमाश्रित्य तन्मतमाह मनुष्येति तदेव प्रपंचयति सर्वमित्यादिना हैतैकत्वं सर्वजग
 दात्मकमपरं हिरण्यगर्भात्वं ब्रह्मतस्मिन्निद्या हिरण्यगर्भो हमित्यदं ग्रहोपास्तितया समुच्चितया तद्भावमिदं योपागतो हिरण्यगर्भोपादे
 यत भोज्यंततोपि दोषदर्शनादिरक्तः सर्वकर्मफलप्राप्त्या निवृत्तकामादिनिगारः साध्यांतराभावादिद्यामेवार्थयमानस्तारुण्यमाह शब्दमा
 बीजीवोस्मिन्वाको ब्रह्मशब्दार्थ इति फलितमाह त इति कथं ब्रह्मभाविनिजीवे ब्रह्मशब्दस्य प्रवृत्तिरित्याशङ्क्याह दृष्टयेति आदिशब्देन
 गृह्यः सदृशीभार्या विदेतेत्यादि गृह्यते इति प्रकृतवाक्यकथने भर्तृप्रपंचव्याख्याने दृष्टयति तत्रेति ब्रह्मशब्देन परस्मादर्थान्तरस्य प्र
 हेतस्य सर्वभावापत्तेः साध्यात्वाद नित्यत्वापत्तेर्न तन्मतमुचितमित्यर्थः साध्यापि मोक्षस्य नित्यत्वमाशङ्क्य तत्कृतकं तदनित्यमिति न्या

यथाचित्त्वा नदीति सामान्यन्यायेन कृतं नदीति नद्येति भवत्सर्वभावापत्तेरनित्यत्वं साहचर्यमित्येवेति किंच जीवस्या।
 ब्रह्मत्वे तत्र विद्याकृतं पारमार्थिकं वेति विकल्पाद्यमत्र दृष्टव्यं विद्याकृतं तत्रात्रादभागं विरुणोति प्राप्तिरिति ब्रह्मभावि
 पुरुषकल्पनाद्यर्थे तत्कृतं क्रीकरोति तदेति तस्मिन्नेव दृष्टान्तात् पूर्वमपि परमार्थतः परं ब्रह्मासीत् तदेव प्रकृतं वा केवलं ब्रह्म शब्देनोच्यते
 इति पुनं वक्तुं न हि ब्रह्म शब्दस्य पुनः सामान्यं नमिति योजनार्थं कीदृशं करति वदस्यार्थोपि ब्रह्म शब्देन निर्वहतीत्याशंकाह यथेति निरति
 शयमरत्वं संप्रवृत्तं ब्रह्म शब्देन कृतं मश्रुतं ब्रह्मभावी श्रुतः श्रुतेः कृतं कल्पना न न्यायवती तस्मान्न कल्पना न युक्तेति व्यावर्त्यमा
 ह नतिरिति अप्रिस्थोतेन वाक्यमिदं कृतं दान्य कृतोपादाने दृष्टमिदं शंकाह मरत्तरति तत्रापि शब्दस्य पुनः सामान्यं नमिति निरुपपत्तिरिति
 उपपत्त्या वा कार्यसिद्धेस्तत्तत्ताने प्रयोजने कृतं मपि हित्वा कृतं दृष्टं प्रकृतं त्वसति प्रयोजनविशेषे कृतं दान्यादिर्न युक्तिमानित्यर्थः
 मनुष्याधिकारं निर्वाहं ब्रह्मभावि पुरुषकल्पनेत्याशंका मरत्तरविशेषणं यद्ब्रह्म विद्ययेति परस्मादित्यमधिकृतत्वं तस्य चाविद्याहा
 राधिकारित्वमपि न ह्यमित्येव स्यात्तु दीर्घविद्यतीति भावः द्वितीयं कल्पस्याप्यति अविद्येति ब्रह्मविद्यावैयर्थ्यप्रसंगात्मेवमिति दृष्टव्यं
 न नद्येति अनुपपत्तिमेव साधयति नदीति साहाय्येन मरत्तरेणेति यावत् वस्तुधर्मस्य परमार्थभूतस्य परमार्थस्यैव विद्यायास्तर्हि कथं
 मरत्तरेण मरत्तरेण विद्यायास्तर्हि सर्वत्र कृत्यादाविति यावत् विमतमविद्यात्मकं विद्यानिवर्त्यत्वाद् न नदीति वदित्वा भिन्नेत्यर्थेति कमाह
 नद्येति विमतं नकारकं विद्यात्वात् कुलिविद्यावदित्याशयेनाह नद्येति ब्रह्मत्वादेर्वास्तव्ययोगादपुनः ब्रह्मभावि पुरुषकल्पनेत्यपेक्ष

दहति तस्यादिति ब्रह्मण्यविद्यानिवृत्तिर्विद्याफलमित्यत्रोदयति ब्रह्मणीति नहि सर्वतोपकारशौकरमेव ब्रह्मण्यज्ञानमादित्येतमोवउप
 पन्नमिति भावः तस्याज्ञानत्वमज्ञानेवादिष्यतेनाद्युत्पाद नब्रह्मणीति नहितत्वमसीतिविद्याविधाने विज्ञाने ब्रह्मण्युक्तेपिपेक्षणप्र
 संगदत्ततदज्ञानत्वमेवमित्यर्थः ब्रह्मात्मैक्यमज्ञानेनाज्ञानेनाप्यतेन हिषयंचश्रवणादिविधीयतेनेनतस्मिन्नज्ञानत्वमेवमित्य
 क्तमर्थदृष्टान्तेनसाधयति नहीति मिथ्याज्ञानस्याज्ञानाद्यतिरेकाद्ब्रह्मण्यविद्याधारोपणाद्योयुक्तौह्यारोपणंदृष्टान्तमितिदृष्ट
 यंकल्यांतरमालंबते नञ्मरति ब्रह्मविद्याकर्तृनभवतीत्यस्ययथाश्रुतौकार्यः तदन्यःतदाश्रयोस्तीतिचातत्राद्यमंगीकरोति भवति
 ति अनादित्वादविद्यायाः कर्तृपेक्षाभावादिनाचद्वारंब्रह्मणिभ्रात्यतभ्युपगमादित्यर्थः द्वितीयेप्रत्याह किंत्विति ब्रह्मणोन्यस्येतनोना
 स्तीत्यश्रुतिस्मृतौरुदाहरति नान्योतोस्तीत्यादिना ब्रह्मणोन्योऽचेतनोपिनास्तीत्यत्रमंत्रद्वयंपठति यत्त्विति ब्रह्मणोन्यस्याज्ञानस्याभावेदो
 षमाशंकते नत्विति किमिदमानर्थक्यमवगतैनवगतेवाचोद्यतेतत्राद्यमंगीकरोति वादमिति द्वितीयेनोपदेशानर्थक्यमवगमार्थत्वा
 दितिदृष्ट्ये उपदेशवदवगमस्यापिस्वप्रकाशेवस्तुनिनोपयोगोस्तीतिशंकते युवगमेति अत्रभवमनुसृत्यपरिहरति नानवगमेति सा
 वस्तुनोभिन्नाचेदहेतदाविरभिन्नाचेतज्ञानाधीनत्वामिदिरितिशंकते तत्रिदृष्टेति अत्रवगमनिवृत्तेर्दृष्टमानतयास्वरूपापलापयोगा
 त्यकारोतगसंभवाच्चपंचमप्रकारत्वमेवमित्यमिदमन्वयः नह्येति दृष्टमपिपुक्तिविरोधेत्याज्यमित्याशंकार दृष्टमानमिति दृष्टवि
 दृष्टमपिपुक्तौनेत्यनेनजाद नचेति युक्तिविरोधेदृष्टिगभासीभवतीतिशंकते दर्शनेति दृष्टिविरोधेयुक्तेरेवाभासत्वेत्यादितिपरिहरति

नरनपेहत्वाचुसंपत्तेसमकथंतादर्थमित्याशंकाहः निर्ज्ञानेहीति कालिरेकमुक्तान्वयमाचष्टे निर्ज्ञानेति पदयोः सामानाधिकरणेन जीवश्च
 स्यात्तोरभेदावगमाच्चसंपत्तः संभवतीति समाधत्तेनेत्यादिना कथमेकत्वेगम्यमानेपिसंपदोउपपन्निरित्याशंकाहः स्याहीति एकत्वेहेत्वेतर
 मादेदमिति एकत्वेफलितमाह तस्मादिति किंचसंपत्तिपक्षेनदापत्तिः फलमन्यदेतिविकल्पहितीयंप्रत्याह नचेति आद्यंदृष्टयति संप
 तिश्चेदिति तेयथायद्येत्यादिवाक्यमाश्रित्यशंकतेवचनादिति संपत्तेरमानत्वाच्चतद्वत्त्वादन्यस्यान्यत्वमित्याह नेति तस्याः मानत्वेप्येवं
 मानस्याकारकत्वाच्चवसूत्राद्युपासनादन्यस्यान्यत्वेस्थितस्यान्यत्वाच्चपत्तेः प्रतिष्ठनश्वेसिद्धसूत्रादिभावाभिधाधिनीतत्वादृश्या
 स्यात्तदावोपचारादतोब्रह्मभावः स्वतः सिद्धोनसोपादिकइत्याह विज्ञानस्येति अथान्यस्यान्यभावेयथाकं वचनमेवशास्त्राधायकमित्या
 शंकाह नचेति ब्रह्मोपदेशानर्थक्यप्रसंगाच्चब्रह्मभाविपुरुषकल्पनेमुक्तात्तत्रैवदेत्वेतरमाह संपत्तिरिति ब्रह्मोपदेशस्यसंपत्तेशब्दे
 दोषांतरमाहेष्टार्थेति तदेवविष्टावन्निरुपमर्थमाचष्टे सैधवेति यथाकं वस्तुतात्पर्यगम्यमस्यामुपनिषदीत्यत्रहेतुमाह कांरहयेपीति
 मधुकांशवसानगतमवधारणंदर्शयतीत्यनुशासनमिति मुनिकांशानेवस्थितमुदाहरितेतावदिति नकेवलमुपदेशस्यसंपत्तेषां
 त्वेवद्वाराण्यकविरोधः किंतुसर्वोपनिषदिरोधोस्तीत्याह तथेति इष्टमर्थमित्यमुक्तात्तदाधनेनिगमयति तथेति ननुहृदद्वाराण्य
 केब्रह्मकंठिकायांजीवपरयोर्भेदोभिप्रेतः उपसंहारेत्वभेदरतिव्यवस्थायांतद्विरोधः शकः समाधातमित्यतश्चाह तथाचेति ब्रह्मभा
 विपुरुषकल्पनायामुपदेशानर्थक्यमिष्टार्थेवाधत्तेत्यक्तमिदानींब्रह्मोत्पादिवाक्येब्रह्मशब्देनपरस्याप्रदणेतद्विद्यायांब्रह्मविद्येतिसे

ग्राने-
५४

ज्ञानपपत्रिदोषोत्तरमाह अपदेशानुपपत्तेरिति अत्रोक्तब्रह्मशब्दार्थजीवादन्यस्तदात्मानमित्यत्रात्मशब्देनपरोपपद्यतेतद्विद्यावब्रह्म
विद्येति संज्ञासिद्धिरिति शङ्कते आत्मेतीति वाक्यशेषविरोधाच्चैवमित्याह नाहमिति तदेवप्रपञ्चयत्यन्यथेति यथोक्तावगमेफल
तमाह तथाचमतीति अतन्तमेदेव्यपदेशानुपपत्तिविशदयति संसारीति जीवब्रह्मणोर्भेदाभेदोपगमादभेदेनब्रह्मविद्येतिअपदेशःमे
त्यतीत्याशङ्क्याह नचेति स्मृतोवाब्रह्मात्मनोर्भेदाभेदोत्तरादिभिर्भाभिन्नविद्यायांब्रह्मविद्येतिनियतोअपदेशो नस्यादित्याह नचेति नि
मित्तविषयः भिन्नाभिन्नविषयाविद्याब्रह्मविषयापिभवत्येवेतिअपदेशसिद्धिमाशङ्क्याह तदेति उभयात्मकत्वादस्तनस्तद्विद्यापितयेति
विकल्पोपपत्तिमाशङ्क्याह नचेति अस्तुतर्हि वस्तुब्रह्मवाब्रह्मवैकल्यमित्याशङ्क्याह श्रोतरिति संशयितमपिज्ञानेवाक्याउपपद्यते
चेन्नावतैव पुरुषार्थः श्रोतः सिधातीत्याशङ्क्याह तर्हि निश्चितस्यैवज्ञानस्य पुरुषार्थसाधनत्वेन संशयितस्येत्यतः शब्दार्थः जीवपदयो
रन्तर्भेदस्य भेदाभेदयोश्चायोगात्परमेवब्रह्मब्रह्मशब्दवाच्येन जीवस्तद्वावीत्युक्ते संप्रत्यंताभेदपक्षे दोषमाशङ्कते ब्रह्मणीति तदात्मानमेवा
वेदितितुज्ञातत्वेब्रह्मण्युच्यते तदयुक्तं तस्यज्ञानपूर्वित्वादतपवनतत्कर्मत्वमपिनचस्वकर्तृकस्वकर्मज्ञानान्मुक्तिः क्रियाकारकफलविल
क्षणत्वादतो नपरंब्रह्मशब्दितमित्यर्थः शास्त्रेब्रह्मणिसाधकत्वादितर्शयति तच्चापौरुषेयमदोषेनोपालंभाहेतया चतस्मिन्नाविद्यकं
साधकत्वाद्यविरुद्धमिति समाधत्ते नशास्त्रेति सचायुक्तस्तस्यापौरुषेयत्वेनासंभावितदोषत्वादिति शेषः ननुब्रह्मणो नित्यपुक्तत्वं गम्यते
साधकत्वादित्येनैवोच्यतेन चार्हं नरतीयपुचितं तथा च वास्तवं नित्यपुक्तत्वं कल्पितमित्यदित्यास्येयेदित्यनित्यपुक्तत्वात् सर्वथैव

र

५४

नित्यपुक्तत्वं परित्यज्यार्थशास्त्रमपि उपालभ्यते नैव नचेति शास्त्रादिब्रह्मणो २

साधकत्वादित्येते तदास्त्यर्थपरित्यागः सासाधकत्वादिना विनाभ्युदयनिःशेषसंयोगसंभवाच्च ब्रह्मणो न्यःचेतनोचेतनोवास्ति नान्यो
तोस्ति इष्टा ब्रह्मैवेदं सर्वमित्यादि श्रुतेस्तस्माद्युक्तव्यवस्थायैवेत्यर्थः किंच सर्वस्यापि संसारस्य ब्रह्मण्यविद्यया धासा न देत भूतं साधक
त्वाद्यपि तत्राध्यस्तमित्यभ्युपगमे का उपपत्तिरित्याह नचेति तस्य तस्मिन् कल्पितत्वे कृतो वगतमित्याशंका हैक्येति उक्तश्रुतिनात्य
र्थसंकलयति सर्वो हीति सर्वस्य हैतव्यवहारस्य ब्रह्मण्यकल्पितत्वे प्रकृतचोद्यस्याभासत्वे फलतोत्याह इत्यत्यमिति परपक्षे निराकृ
तस्वपक्षे दर्शयति तस्यादिति तद्व्यतिरेकेण जगत्तास्तीति सूचयति वैशङ्क्य इति तत्पदार्थमुक्तात्वे पदार्थकथयतीति नयोर्वस्तु
तो भेदं शंकितापदोतरं व्याचष्टे प्राणिनि तस्यापरिच्छिन्नत्वमाह सर्वचेति कथं तर्हि विपरीतधीरित्याशंकाह किंचिति यथा प्रतिभासं
कर्तृत्वादेवास्तवत्वमाशंका शास्त्रविरोधान्नैवमित्याह परमार्थतस्त्विति तद्विलक्षणमध्यस्तसंसाररहितमित्यावत् किमुतद्व्युत्पत्ति
चोद्यं परिहृत्य किंच तद्वेदिति चोद्योतरं प्रत्याह तत्कथंचिदिति पूर्ववाक्योक्तमविद्याविशिष्टमधिकारित्वेन व्यवस्थिते ब्रह्मण्यसि संसा
रीत्याचार्येण दयावता कथंचित बोधितमात्मानमेवावेदिति संबंधः आत्मैव प्रमेयस्तत्तज्ज्ञानमेव प्रमाणमित्येवमर्थत्वमेवकारस्य विव
क्षित्वादाविद्येति प्रकृतमात्मशब्दार्थविविचयवक्तृ एवमिति सूचीति स एव इह प्रविष्ट इत्यत्रात्मनो दर्शितत्वात्प्राणनादिलिङ्गस्य तस्यैवा
नुसंधातेशक्यत्वात्तास्ति वक्तृत्वमित्याह नन्निति आत्मानं प्रत्ययितं एव तत्तत्परोक्षत्ववचनमनुत्तरमिति शङ्कते नन्वसाविति आत्मा
नचेत्यस्यैव चित्तमित्कसितर्हि प्रत्यक्षमेव तं दर्शयामीत्याहैवेतं हीति नेदं प्रतिज्ञा उपपत्तिवचनमिति चोदयति नन्वेति प्रत्यक्षत्वादर्शना

दिक्क्रियायास्तत्कर्तृः स्वयमपि न येत्याशङ्काह नहीति यदि दर्शनादि क्रियाकर्तृत्वरूपोक्तिमात्रेण ज्ञानात्मानोपशम्यति तर्हि दृष्ट्यादिसाति।
 तेनात्मोक्त्या तदुभयानित्याहैवं तर्हि दृष्टेरिति एव स्मात्प्रतिवचनादस्मिन्प्रतिवचने दृष्टविषये विशेषो नास्तीति शङ्कते नन्विति विशेषाभावे
 विशदयति यदीत्यादिना वदस्य दृष्टादृष्टेर्दृष्टेति विशेषे प्रतीयमाने तदभावोक्तिर्याह तेत्याशङ्काह इष्टव्यपेक्षेति तथा दृष्ट्यपि विशेषो भवि
 ष्यतीत्याशङ्काह इष्टान्विति वृत्तिमदंतकरणावक्तिः सविकारो वददृष्टाकृतस्य चिन्मात्रस्वभावः सन्निधिसत्तामात्रेण बुद्धितद्वतीनां दृष्टेति
 विशेषमंगीकृत्य परिहरति नेत्यादिना एतदेव स्फुटयत्यस्तीति सप्रमीदृष्टारमधिकरोति दृष्टेर्दृष्टावदन्वयव्यतिरेकाभ्यां विशेषे विशदय
 ति यो दृष्टेरिति भवत्तद्विषयसद्भावे दृष्टसदा दृष्टत्वं तथापि कथं कृतस्य दृष्टित्वमित्याशङ्काह तत्रेति नित्यत्वमुपपादयत्यनित्याचेदिति उक्तपक्ष
 परामर्शार्थं सप्रमीकदाचित्के दृष्टदृष्टत्वे दृष्टांतमाह यथेति वरादिव दृष्टिरपि कदाचिदेव दृष्टादृष्टत्वेन सर्वदेव निष्ठापत्यभावमाशङ्का
 ह नचेति विकारिणश्चिन्मस्या दृष्टत्वं क्रमदृष्टत्वमन्यथा दृष्टत्वं च दृष्टं तसातिणो व्यावर्तमानं तस्या निर्विकारत्वे गमयतीति भावः दृष्टिद्वयप्र
 माणाभावात् अस्मिन्मिति शङ्कते किमिति तदुभयमंगीकरोति बाहुमिति तत्रानित्यां दृष्टिमनुभवेन साधयति प्रसिद्धेति उक्तमर्थं पुनराह
 क्रीकरोति नित्येवेति संप्रति नित्यां दृष्टिं श्रुत्या समर्थयते इष्टुरिति तत्रैवोपपत्तिमाह अनुमानाच्चेति तदेव विवृणोत्यंधस्यापीति जागरि
 ते च त्वरादिहीनस्यापि पुंसः स्वप्ने वा सनामय चरादि विषया दृष्टिरूपलज्जाया सा तस्मिन्काले च त्वरादिजनित दृष्टाभावेऽपि स्वयमविनश्यत्पुनश्च
 यत्ने सा दृष्टः स्वभावभूता दृष्टिर्नित्येष्टव्या विमते नित्यमव्यभिचारित्वात्परेष्टात्प्रवदिति प्रयोगोपपत्तेरित्यर्थः नन्वात्मा दृष्टिस्वभावश्चेत्तदर्थं

उच्यतेति ज्ञातिमेतमर्थित्वादिविशेषवन्तं चाधिकारिणामपेक्षतेन तथा ज्ञानमिति वक्तुं तद्यो यो देवानामित्यादिवाक्येन तद्वत्तराणि व्याच-
 छे तन्नेति यथोक्तेन विधिनान्वयादिकृतपदार्थपरिशोधनादित्यर्थः ज्ञानादेव मुक्तिर्न साधनं तरादित्येवकार्थः विवक्षितमधि-
 कार्यनियमं प्रकटयति तथोक्त्यादिना योयः प्रत्यबुद्ध्या तस्मै एव तदभवदिति पूर्वोक्तसंबन्धः ब्रह्मैवाविद्यया संसरति स चानेव विद्ययेत्य-
 क्त्वा देवादीनां विद्याविद्याभ्यां बन्धमोक्षोक्तिस्तद्विरुद्धे त्यागशङ्काद् देवानामित्यादीति तत्त्वदृष्टौ बभेदवचने काहानिरित्याशङ्काद्
 परमंति अविद्यं भेदमनूय तत्रात्मना स्थितब्रह्मैतन्मयस्यैव विद्याविद्याभ्यां बन्धमोक्षोक्तेर्न सर्वापरविरोधास्तीति फलितमाह तदिति
 अविद्यादृष्टिमनूय तत्त्वदृष्टिमन्वाचष्टे परमार्थतत्त्विति प्रबोधात्प्रागपि तत्र तत्र देवादिशरीरेषु परमार्थतो ब्रह्मैवासीच्चैतौ पदेशिकं ज्ञानं
 मनर्थकमित्याशङ्काहान्यथेति ज्ञाना जीववात्स्यतनावकाशः प्रक्रमविरोधादित्याशयेनाह तदिति तथैवेत्यस्य ब्रह्मज्ञानानुसारित्वप-
 रामर्शः तद्वैतदित्यादिवाक्यमवतार्य व्याकरोत्यस्या इति मंत्रोदाहरणश्रुतिमेव प्रशङ्गात्प्राचष्टे कथमित्यादिना ज्ञानान्मुक्तिरित्यस्या-
 र्थवातोयमिति द्योतयित्वेकिलेसुक्ते आदिपदे समस्तवामदेवसूक्तप्रहरणार्थं तत्राचोतरविभागमाह तदेतदिति शतप्रत्ययप्रयोगप्राप्त-
 मर्थक्ययति पश्यन्निति लक्षणहेत्वोः क्रियाया इति हेतौ शतप्रत्ययविधानाच्चैरन्तर्येव सति हेतुत्वसंभवात् प्रकृते च प्रत्ययबलाद्धस्य
 विद्यामोक्षयोर्नैरन्तर्यप्रतीतेस्तया साधनं तरानपेक्षया लभ्यमोक्षं दर्शयति फलितिरित्यर्थः श्रुतोदाहरणमाह भुजान इति भुजि क्रियामात्र-
 साधारित्वनिरप्रतीयते तथा पश्यन्नित्यादावपि ब्रह्मविद्यामात्रसाध्या मुक्तिर्विभातीत्यर्थः तद्वैतदित्यादित्याख्यायतदितमित्याद्यवता

रचितं शंकयति मेयमिति ऐदं पुगीनानो कलिकालवर्तिनामिति यावत् उत्तरवाक्यमुत्तरत्वेनावतार्यच्चाकरोति तद्युत्थापनायेति
 तस्य तादृश्यं चारयति यत्सर्वभूतेति प्रविष्टे प्रमाणमुक्तं स्मारयति दृष्टीति आद्यं तेषां विषयेषु कंसाभिलाषं मनोयस्य सत्तेशा
 कः एवं शङ्कार्यमेवादाहमिति तदेव ज्ञाने विवृणोत्यपोह्येति मनुष्यो हमित्यादि ज्ञाने परिपेक्षितिकथं ब्रह्माहमिति ज्ञानमित्याशे
 कादोपाधीति अहमित्यात्मज्ञाने सदा सिद्धमिति न तदर्थं प्रयतितव्यमित्याशंकारं संसारेति केवलमित्यादि नीयत्वमुच्यते ज्ञानमु
 क्तान्फलमाह सोविद्येति यत्तदेवादीनामहावीर्यत्वाद्ब्रह्मविद्यया मुक्तिः सिद्ध्यति नास्मादादीनामल्पवीर्यत्वादिति तत्राह नदीति
 श्रेयोसि बद्धविज्ञानीति प्रसिद्धिमाश्रित्य शंकते चार्त्तमानिके धिति शंकोत्तरत्वेनोत्तरवाक्यमादाय च्चाकरोत्यत आह त्वेति ना यथा के
 नान्वयादिना प्रकारेण ब्रह्मविज्ञातुरितिसंवेधः अपिशङ्कार्यं कथयति किमुनेति अल्पवीर्यास्तत्र विवृणोत्यप्युपायानेति किमुने
 वाच्यमिति योजना अप्राप्तप्रतिषेधा योगमभिप्रेत्य चोदयति ब्रह्मविद्येति शंकानिमित्तं दर्शयन्नुत्तरमाहोच्यते इति अधमर्णानिवो
 त्तमर्णादेवाद्यो मर्त्या न प्रतिविद्धं कुर्वतीति शेषः कथं देवादीन् प्रतिमर्त्यानामृणात्वे तत्राह ब्रह्मचर्येणेति यथा पशुरेव स देवानामि
 ति मनुष्याणां पशुमादृश्यं च वणाच्छतेषां पारतंत्र्यादेवाद्यस्तान् प्रतिविद्धं कुर्वतीत्याह पश्विति अथो अथ वा आत्मा सर्वेषां भूतानां लो
 कश्चिन्नेषां सर्वप्राणिभोग्यत्वकृतेषु सर्वतत्त्वविद्यकरा भवेतीत्याहोच्यते लोककृत्यमभिप्रेतमर्थे प्रकटयत्यात्मन इति यथा ध
 मर्णान् मनुष्यान् प्रत्युत्तमर्णाः विद्धमाचरेति तथा देवादयः स्वस्थितिपरिरक्षणार्थं परतंत्र्यान् कर्मिणः प्रत्युत्तमर्णां प्रसिद्धिमुद्दिश्य विद्धे

शाने.
५७

कुर्वन्तीति तेषां तान् प्रति विद्वकर्तृत्वशंका सावकाशैवेत्यर्थः पशुनिदर्शनेन विवक्षितमर्थं विवृणोति स्वपशुनिति पशुस्थानीयानो
मनुष्याणां देवादिभिरद्यत्वे हेतुमाह मरुतरामिति इतश्च देवादीनां मनुष्यान् प्रति विद्वकर्तृत्वमश्रुतत्वात्प्रौढं भावितमित्याह तस्मादिति
इतश्च तेषां तान् प्रति तत्कर्तृत्वं भातीत्याह यथेति स्वलोकोद्देशः एवं चित्तं सर्वभूतभोज्यो ह मितिकल्पनावत् क्रियापदानुषंगार्थश्च।
कारः ब्रह्मचित्तेऽपि मनुष्याणां देवादिपारतंत्र्याविद्यानात्किमिति ते चित्तमाचरेतीत्याशंकाह ब्रह्मचित्त्व इति देवानां मनुष्यान् प्रति
विद्वकर्तृत्वशंका उपपादिता उपसंहरति तस्मादिति न केवलमुक्तदेतुबलादेव किंतु सामर्थ्याच्चेत्याह प्रभाववन्तश्चेति सामर्थ्या
च्चेद्विद्याफलप्राप्तौ तेषां विद्वकर्तृत्वतर्हि कर्मफलप्राप्तावपि स्यादिति अतिप्रसंगशंकते नन्निति भवतु तेषां सर्वत्र विद्वचरणमित्यत आ
ह हंतेति अविस्मंभो विश्वासाभावः सामर्थ्याद्विद्वकर्तृत्वे प्रसक्तं तरमाह तथेति अतिप्रसंगांतरमाह तथा कालेति विद्वकरणे प्रभु
त्वमिति श्रवणसंबंधः ईश्वरादीनां यथोक्तकार्यकरत्वे प्रमाणमाहैषां हीति एष होवसाधु कर्मकारयतिकर्म हेतुतत्त्वचतुरित्यादिवा
कांशास्वशास्त्रार्थः देवादीनां विद्वकर्तृत्ववदीश्वरादीनामपि तत्संभवाद्देवार्थानुष्ठाने विश्वासाभावात्तदप्रमाणं प्राप्तमिति फलितमा
हानोपीति किमिदमवैदिकस्य चोद्यं किं वा वैदिकस्येति विकल्पाद्यं हृषयति नेत्यादिना दध्याद्युत्पिपादयिषया दुग्धाद्यादानदर्शना
त्प्राणिनां सुखदुःखादितारतम्यहृष्टेः स्वभाववादेव नियतनिमित्तोपादानवैचित्र्यदर्शनयोरनुपपत्तेस्तदयोगात्तत्कर्मफलेन गदेष्ट्य
मित्यर्थः द्वितीयं प्रत्याह सखेति कर्महेतुत्वाद्याश्रुतिः कर्मणा बध्नाते जंतुरित्याद्यास्ततिर्जगद्वैचित्र्यानुपपत्तिश्च न्यायः कथमेतावता।

५७

देवादीनां कर्मफले विद्युत्कर्तृत्वाभावस्तत्राह कर्मणेति कथं हेतुमिद्विरित्याशंका कर्मणः स्तोत्रमौ देवाद्यपेक्षां व्यतिरेकमुत्वेन विना दय
 ति कर्महीति स्वफले पितृस्य तस्मापेक्षत्वमस्तीत्याह लब्धेति निष्पन्नमपि कर्मपूर्वोक्तकारकमनपेक्षस्वफलदाने शक्तेन भवतीत्यर्थः
 कर्मणः स्तोत्रमौ स्वफले च कारकमापेक्षत्वे हेतुमाह क्रियायाहीति कारकादीनामनेकेषां निमित्तानामुपादानेन स्वभावो निष्पद्य
 ते यस्याः सातथोक्ता तस्याभावः कारकाद्यनेकनिमित्तोपादानस्वाभावे तस्मादुभयत्र परतंत्रं कर्मण्यर्थः देवादीनां कर्मोपेक्षितकार
 रकत्वे फलितमाह तस्मादिति इतोपि कर्मफलेनाविस्मंभोस्तीत्याह कर्मणामिति एषां देवादीनां कचिद्विद्युत्कर्तृत्वाकार्ये कर्मणा
 वशवर्तित्वमेष्टव्यं प्राणिकर्मोपेक्षामंतरेण विद्युत्करणेति प्रसंगादतो न्यत्रापि सर्वत्र तेष्वांतदपेक्षावाच्येत्यर्थः तत्र तेष्वां कर्मवशवर्ति
 त्वे हेतुतमाह स्वसामर्थ्यस्येति विद्युत्कर्तृत्वाकार्येऽऽद्युत्पादयति न च उः त्वष्ट्रे पापादुपपद्यते उः त्वष्ट्रे पापसामर्थ्यस्य सा
 स्माधिगतस्याप्रत्याख्येयत्वात् तस्मात्प्राणिनामदृष्टवशादेव देवाद्यो विद्युत्कारणमित्यर्थः देवादीनां कर्मपारतंत्र्ये कर्मतत्परतंत्र्येन
 सात्प्रधानगुणभाववैपरीत्या योगादित्याशंकाह कर्मणि इतश्च नामीषां नियतो गुणप्रधानभावोस्तीत्याह उर्विज्ञेयस्येति इति शास्त्रे
 हेत्वर्थः यतो गुणप्रधानकृतो मतिविध्रमो लोकस्योपलभ्यते तस्मादसौ उर्विज्ञेयो न नियतोस्तीति यो जनामतिविध्रमेवादि विप्रतिप
 त्तिहेतुमाह कर्मवैपरीत्यादिना कथं तर्हि निश्चयस्तत्राह तत्रेति वेदवादाद्यदाहरति गुणोवा इति आदिपदेन धर्मरत्नावनेहर्धमित्या
 दयः स्मृतिवादादृश्यं ते सूर्यादयदाह सेवनादौ कालज्जलनसलिलादेः प्राधान्यप्रसिद्धेर्न कर्मवप्रधानमित्याशंकाह यद्यपीति अने

ज्ञाने-
५८

कौतिकत्वमप्रधानत्वेन तदेतमाह शास्त्रेति श्रुतिस्मृतिलक्षणं शास्त्रमुदाहृतं जगदैचिञ्चा उपपत्तिन्यायः कर्मफले देवादीनां विघ्नकर्तृत्वे
प्रसंगात्तन्निराकृत्य विद्याफले तेषां तदाशंकिते निराकरोति नाविद्येति तत्र न नर्थप्रक्ता उवाच सर्वकं विशदयति यदुक्तमिति तत्र प्रश्न
एवंकं एवोक्तं हेतुं स्फुरयति कस्मादिति आत्मनो ब्रह्मत्वशक्तिरूपाया मुक्तेरज्ञानधस्तिमात्रत्वात् तस्याश्च ज्ञानेन तत्त्वकालत्वात्
स्मिन्सतितत्फलस्यावश्यकत्वाद्देवादीनां विघ्नचरणेनावकाशोऽस्तीत्यर्थः उक्तमेवार्थमाकांक्षा एवकं हेतुनेन समर्थयते कथमि
त्यादिना ब्रह्मविद्यातत्फलयोः समानकालत्वे फलितमाह तदिति देवादीनां ब्रह्मविद्याफले विघ्नकर्तृत्वाभावे हेतुत्वं तस्माद् यत्रेति
यस्यां विद्यायां सत्यां ब्रह्मविदो देवादीनामात्मत्वमेव तस्यां कथं ते तस्या विघ्नमाचरेयुः स्वविषये तेषां प्रातिक्रियाचरणानुपपत्तेरित्य
र्थः उक्तैर्धर्मसमनेतरवाक्यमुत्पाप्य व्याचष्टे तदेतदाहेति कथं ब्रह्मविद्यासमकालमेव ब्रह्मविद्देवादीनामात्मा भवति तत्राह विद्या
मात्रेति यथेदं रजतमिति रजताकारायाः शुक्तिकायाः शुक्तिकात्वमविद्यामात्रव्यवहितं तथा ब्रह्मविदोऽपि सर्वात्मत्वे तन्मात्रव्यव
धानात् तस्याश्च विद्योदयनोत्तरीयकत्वेन निवृत्तेर्धुक्ते विद्यातत्फलयोः समानकालत्वमुक्तं चैतत्प्रतिवचनदशायामित्यर्थः उक्तस्य हेतोरपे
क्षिते वदन् ब्रह्मविदो देवाद्यात्मत्वे फलितमाह तदिति कैवल्ये तेषां विघ्नकर्तृत्वेऽत्र तत्कर्तृत्वे तस्यां कथाह यस्याहीति तेषां
निरंशप्रसरत्वेनारयति नत्विति सफलः प्रयत्न इति पूर्वोक्तसंबन्धः तस्या निरवकाशत्वादिति हेतुमाह तस्मात्तदेति ज्ञानस्यानेतरफलत्वेन
तदज्ञाने निवर्तयेदज्ञानमिव तत्त्वज्ञानमपि ब्रह्मास्तीति ज्ञानसंततभावाच्च वाद्यमेव ज्ञानमज्ञानधंसि शक्तिवोधं मपि रागादेस्तत्कार्यस्य च

५८

४ ज्ञानस्यानेतरफलत्वात्तत्फलत्वेन देवादीनां विघ्नकर्तृत्वे उक्तमुपेत्य स्वयं यथः शंकते एवंतहीति ५१

दृष्टत्वादेतदेतत्पातकालीने ज्ञानमज्ञाने निवर्तयतीति कुतो जीवन्मुक्तिरित्यर्थः श्रुत्यज्ञानस्याज्ञाननिवर्तकत्वेन तस्मै तदेवा प्रथमे तस्यात्
 त्वात्मा विषयत्वाद्वा तद्देसितेति विकल्पो भयं दृष्टं ताभावं मत्वा द्वितीये दोषांतरमाह न प्रथमेनेति तदेवानुमानेन स्फोरयति यदि हीति
 कल्पांतरं शंकयत्येवंतहीति अविच्छिन्नज्ञानसंततिरज्ञाने निवर्तयतीत्येतत्तद्वृषयति नेत्यादिना जीवनादिहेतुकः प्रत्ययो बुद्धितोदे
 भोत्प्रेरमित्यादिलक्षणः तस्य बुद्ध्याद्युपसृतस्य ब्रह्मास्मीत्यविकृतिप्रत्ययसंततेश्च विरुद्धतया यौगपद्यायोगे हेतुमाह विरोधादिति प्रत्य
 यसंततिसुपपादयन्नाशंकते अथेति उक्तरीत्या प्रत्ययसंततिसुपेत्य दृषयति नेत्यादिना तमेव दोषं विशदयति इयत्तामिति शास्त्रार्थः
 ज्ञानसंततिरज्ञाने निवर्तयतीत्येवमात्मकः आत्मेत्येवोपासीतेति श्रुतेरात्मज्ञानसंततिमात्रसद्भावेन तोषिद्याद्वारा विद्याधस्तिरिति शास्त्रा
 र्थनिश्चयसिद्धिरित्याह संततीति आत्माधी संततेः सत्त्वेऽपि न सात्मविषयत्वाद्विद्याद्वारा विद्यां निवर्तयत्याद्यद्विच्छिन्नस्यात्मधी संततौ व्यभि
 कारादिति परिहरति नाद्यंतयोरिति एवंस्मिन्नप्रत्ययेनाविद्यानिवर्तकत्वमस्येतत्तथेत्सकैतस्यात्पत्वात्तथात्वं चेदृष्टं ताभावः आत्मविषय
 त्वात्तथात्वे प्रथमप्रत्यये व्यभिचारः स्यादित्युक्तौ दोषौ आद्या संततिर्नाविद्याधेसिनी श्रुत्या तत्तथेत्पंगीकारेऽपि विशेषाभावादेतत्तत्तस्या
 निवर्तकत्वे दृष्टं ताभावः आत्मविषयत्वाच्च तद्वैतनैकान्तिकत्वमित्येतावेव दोषौ स्यातामित्युक्तं विरुद्धेति प्रथमेति श्रुत्यप्रत्ययस्य तस्मै
 तनेऽप्यविद्यानिवर्तकत्वासेभवे प्रथमस्यापिरागाद्युत्पत्त्या तदयोगात्तज्ञानज्ञाननिवर्तकमेवेति चोदयत्येवंतहीति श्रुतिविरोधेन परिहर
 तिनतस्मादिति तासामर्थवादत्वेनाविवक्षितत्वं शंकते अर्थवादश्च निवेदिति श्रुतिप्रसंगेन दृषयति न सर्वेति यथोक्तश्रुतीनामर्थवादत्वे।

पिकये सर्वशाखोपनिषदांतत्त्वप्रसक्तिरित्याशंका है तावदिति एतावन्मात्रार्थत्वे आत्मज्ञानान्नदत्ताननिवृत्तिरित्येतावन्मात्रस्यार्थस्य
सद्भावः ग्रहणीगम्ये प्रतीचितासो प्रवृत्तेः संवादविसंवादाभ्यामानत्वायोगादस्त्वेवार्थवादनेति प्रसंगस्येष्टत्वं शंकते प्रत्यक्षेति प्रमातर।
हं धीगम्यतानात्मनस्तत्साक्षात्तत्त्वस्य वेदोताः ब्रह्मत्वं बोधयेतीति न संवादादिशंकेत्याह नोक्तेति विद्वदनुभवमाश्रित्यापि फलश्रुतेरर्थ
वादत्वे समाहितमित्यादाविद्येति आत्मज्ञानस्य तदज्ञाननिवर्तकत्वे स्थिते परमतस्य निरवकाशत्वं फलतीत्याह तस्मादिति बोधस्यानव।
काशत्वं मेव विशदयत्यविद्यादीति ज्ञानसंततरेत्यज्ञानस्य वा ज्ञानधुंसित्वासिद्धे गद्यमेव ज्ञानं नयेत्युक्ते संप्रतिपरोक्तमनुवदति यत्तत्त्वमि
ति दर्शनाच्चाद्ये ज्ञानमज्ञानधुंसीति शेषः प्रारब्धकर्मशेषस्य विद्वद्देहे स्थितिदेतत्त्वाद्विषोपि यावदारब्धस्यैव गगाद्याभासाविरोधान्न त
त्तये च देहाभासजगदाभासयोरभावाच्चाद्यज्ञानस्याज्ञाननिवर्तकत्वात्तु पपत्तिरित्युत्तरमाह न तद्वैषेति तदेव प्रपंचयति येनेत्यादिना त
त्त्वस्यातिपतीत्यनेन संबंधः आक्षेपकत्वनियमं साधयति विपरीतेति मिथ्याज्ञानेन गगादिदोषेण च निमित्तेन प्रवृत्तत्वादितियाचन त
थाभूतस्येत्यस्य विवरणं विपरीतप्रत्ययेत्यादिकर्मैव षष्ठाविशेष्यते तावन्मात्रं प्रतिभासमात्रं शरीरं प्रारब्धकर्मणोप्यज्ञानजन्यत्वेन ज्ञान।
निवर्त्यत्वाच्च ज्ञानिनस्ततो देहाभासादिसंभवतीत्याशंकाह पुक्तेषु वदिति यथा प्रवृत्तवेगस्यैवादेवैव गत्तया देवा प्रतिबद्धस्य ह्यस्य भोगा
देवारब्धस्यो भोगेन त्वितरेत्तपयित्वा संपद्यंतीति न्यायाच्च ज्ञानादित्यर्थः तदेतत्कस्य विपरीतप्रत्ययादिप्रतिभासकार्यजनकस्येति याचन
ननु ज्ञानमगारब्धकर्मवदारब्धमपि कर्मकर्मत्वाविशेषाच्चि वृत्तं यिष्यति नेत्याह तेनेति अविद्यालेशेन सदारब्धस्य कर्मणो विद्यानिवर्त्ति

कानभवतीत्यत्र हेतुमाहाविरोधादिति न हि ज्ञानादारब्धं कर्म स्तीयते तदविरोधित्वादविद्यालेशाच्च तदवस्थिते रन्यथा जीवन्मुक्तिश्चा
 सुविरोधादिति भावः प्रारब्धकर्मणो ज्ञानानिवर्तकत्वे ज्ञाने कर्मनिवर्तकमिति कथं प्रसिद्धिरित्याह किं तर्हीति प्रसिद्धिविषयमाह स्वा
 प्रयादिति ज्ञानविरोधियदज्ञानकार्यमनारब्धं कर्म ज्ञानाश्रयप्रमात्राद्याश्रयादज्ञानात्कलात्मना जन्माभिमुखे तच्चि वर्तके ज्ञानमिति प्र
 सिद्धिरविरोधेत्यर्थः विमतेन ज्ञाननिवर्तकं कर्मत्वादारब्धकर्मवदित्यनुमानादनारब्धमपि कर्म न ज्ञाननिरस्यमित्याशंका हानागतत्वा
 दिति अनारब्धकर्मफलरूपेणाप्रवृत्तत्वात्प्रवृत्तेन ज्ञानेन निवर्तमानारब्धं कर्मफलरूपेणाज्ञातत्वात्तद्भोगादृतेन निवृत्तिमर्हति अनुमाने
 त्वात्मापवाधिनमप्रमाणमित्यर्थः न त्वनारब्धकर्मनिवृत्तावपि विडुष्येदारब्धकर्मनिवर्तते तथा च यथा पूर्वे विपरीतप्रत्ययादिप्रवृ
 त्तेर्विददविददिशेषो न स्यादत आह किंचेति हेतुसिद्ध्यर्थं विपरीतप्रत्ययविषयविशदत्तनवधृतेति संप्रति विदद्विषये विषयाभावादिप
 रीतप्रत्ययस्यानुत्पत्तिमुपन्यस्यति सचेति आश्रयस्यागृहीतविशेषस्य सामान्यमात्रस्यान्वयनस्येति यावत् आश्रयस्येति पाठेऽप्ययमेवा
 र्यः विडुषो विपरीतप्रत्ययादिप्रतिभासेऽपि न यथा पूर्वं तत्सत्त्वं यस्तथ यथा पूर्वं संसारित्वमित्यादिन्यायविरोधादिति मत्वोक्तेन सर्वव
 दितितज्ञानुभवे प्रमाणयति शुद्धिकारविति यथा ज्ञानवतो विपरीतप्रत्ययभावोऽनुभूयते तथा तदतोऽपि कचिद्विपरीतप्रत्ययो दृश्यते
 तथा च कथं तवानुभवविरोधो न प्रसरेदित्याशंका परोक्षज्ञानवति विपरीतप्रत्ययसत्त्वेऽपि नापरोक्षज्ञानवतितत्त्वार्थमित्याभिप्रेत्याह क
 चित्ति परोक्षज्ञानाधारः समस्यर्थः पंचमीत्यपरोक्षज्ञानार्थं प्रकस्मादित्यज्ञानातिरिक्तं स मा मग्रभावोक्तिः विडुषो मिथ्याज्ञानभा

वशुक्ताविपक्षे दोषमाह सम्प्रगिति तत्सर्वकमनुष्ठानमादिशद्वाच्यः सम्प्रकृतज्ञानविशेषे दोषांतरमाह सर्वचेति ज्ञानादज्ञानध्वंसे तद-
 त्यमिदं ज्ञानस्य सविषयस्य बाधितत्वात् त्रिविधो रागादिरित्युपपाद्यज्ञानान्मोहेतज्जन्ममात्रेण शरीरे स्थितिहेतुभावात्पतेदितिसद्यो मुक्ति-
 पक्षे प्रत्याहैतेनेति प्रवृत्तफलस्य कर्मणो भोगादृते ह्ययोनास्तीत्युक्तेन न्यायेनेति यावत् आरब्धकर्मणा देहस्थितिप्रकाशतरेषां ज्ञान-
 निवर्त्यत्वमुपसंहरति ज्ञानोत्पत्तेरिति तस्य हनदेवाद्युनेति विदुषो विद्याफलप्राप्तौ विद्वन्निषेधश्रुत्यनुपपत्त्या यद्योक्तोऽर्थो भातीत्यर्थः
 न केवलं श्रुतार्थापत्त्या यद्योक्तार्थसिद्धिः किं तच्छ्रुतिस्मृतिभ्यामपीत्याह क्षीयंते चेत्यादिना जीवन्मुक्तिं साधयता ज्ञानफले प्रतिबंधाभा-
 वउक्तः इदानीं पूर्वोक्तं शंकावीजमनुवदति यत्त्विति अणित्वे हि विदुषोः विदुषो वेति विकल्पाद्यं हृष्यन् द्वितीयमंगीकरोति तत्रेत्यादि-
 ना अणित्वस्येति शेषः तदेव स्फुटयति अविद्यावानिति अविदुषोस्तिकर्तृत्वादीत्यत्र मानमाह यत्रेति वक्ष्यमाणवाच्यार्थप्रकृतोपयो-
 गित्वेन कथयत्यनन्तरिति अणित्वं विदुषोनेत्युक्ते व्यक्तीकृतं तस्य नास्तिकर्तृत्वादीत्यत्रापि प्रमाणमाह यत्र पुनरिति विद्यायां सत्यामवि-
 द्यायास्तत्कृतानेकत्वभ्रमस्य च प्रहाणं यत्र संपद्यते तत्र स्मादेव कारणान्न तत्केनेत्यादिना कर्मादेरसंभवं दर्शयतीति योजना प्रमाणसि-
 द्धमर्थं निगमयति तस्मादिति अविद्याविषयवृणित्वमित्येतत्पंचयत्र विद्यासूत्रमवतारयत्येतच्चेति तदणित्वमविद्याविषयं यथा
 स्फुटं भवति तथा अण्योन्यामित्यादावनेतरं यथैव कथ्यते प्रथममित्यर्थः तद्वत्तराणि व्याकरोत्यथेत्यादिना विद्यासूत्रानंतर्यमविद्या
 सूत्रस्याप्यशुद्ध्यर्थः यागो गंधपुष्पादिना राजा बल्यपहारो नैवेद्यसमर्पणं प्रणिधानमैकाग्र्यं ध्यानं तत्रैवोत्तरितप्रत्ययप्रवाहकरणं आदि

पदेप्रदक्षिणादिग्रहार्थं भेददर्शनमत्रोपासनेनशास्त्रीयमित्यभिप्रेत्यैतदेवविश्रुणोत्यन्योसाविति तस्यमूलमाह नमइति वाक्योत्तरमवा
 तार्यव्याचष्टे नमकेवलमिति सोविदानेवमुक्तदृष्टान्तवशात्तस्यश्रिवदेवानांभवति तेषामध्येतस्यैकैकेनखड्गभिरुपकारैर्भोग्यत्वा
 दितियोजना पशुसाम्येसिद्धमर्थकथयत्यतश्चि श्रुत्वा नेनाविद्यासूत्रेणकिंकृतेभवतीत्यपेक्षायामविद्यायाः संसारहेतुत्वेसूत्रितमि
 ति वक्तुमविद्याकार्यकर्मफलसंक्षिप्येतस्येत्यादिना कर्मसहायभूताविद्यादेवताद्यानात्मिका अशास्त्रीयत्वाभाविककर्मणोपिद्वे
 विध्यंस्वचयितं च शास्त्रं तत्रतस्मैकारिणीविद्यानशास्त्रीदर्शनादिहपैवेतिभेदः कथंयथोक्तेकर्मफलमविद्यावतः स्यादित्याशंकाह
 यथाचेति सूत्रद्वैविध्यसिद्ध्यर्थंविद्यासूत्रार्थमनुक्रामति विद्यायाश्चेति सूत्रांतराशंकावारयति सर्वाहीति कथमेतदवगम्यतेतत्राह
 यथेति मनुष्याणामविद्यावतां देवपशुत्वेस्थितेफलितमाह यस्यादिति तत्रप्रमाणत्वेनोत्तरंवाक्यमुत्थापयतीत्येतदिति किमिदमविद्या
 वतो देवादिपालनमित्याशंकावाक्यतात्पर्यमाह मंडंशद्वयश्चि अभिसंधिरविद्यावतः पुरुषस्येतिशेषः एकस्मिन्नेवेत्यादिवाक्यमाह
 यथाचष्टे तचेति मनुष्याणांपशुभावात्पुन्या नमप्रियं देवानामिति स्थिते तदुपायमपितत्त्वज्ञाने तेषां देवाविहिषेतीत्याह तस्यादिति
 तत्त्वविद्यायादौर्लभ्यत्वं कथंचनेत्युक्तं मनुष्याणां मुक्त्यर्थं देवानामुच्येतीत्यत्रप्रमाणमाह तथाचेति तेषां ब्रह्मविद्याकैवल्यप्राप्तिः सूत
 तमनिष्टेतिभावः देवादीनामनुष्येषु ब्रह्मज्ञानस्याप्रियत्वेपि किं स्यादित्याशंकाह अतश्चि तेषां विज्ञमाचरनामभिप्रायमाह स्यादि
 ति तर्हि देवादिभिरुपहतानां मनुष्याणां पुमुत्तैव न संपद्येतेत्याशंकाह यंतिति उक्तं हि न देवादेरमादाय रतेति पशुपालवत् यद्विरति

५५

तमिहंतिबुद्ध्यामेयोऽयंतितमिति तर्हि किमिति सर्वानेव देवानां उच्यते तीत्याशङ्काह विपरीतमिति देवतापराश्रुतममुचयिषि।
तमितियावत्संप्रतिदेवाप्रियचाकोनधनितमर्थमाह तस्मादिति अविद्वत्समनुष्येषु देवादीनां स्वातंत्र्ये तत्र शाब्दार्थः श्रुतिप्रधानस्तदा
साधनपरः सन् देवादीनां प्रियः स्यात्तदिष्टस्य मुमुक्षा वै फल्पादित्यर्थः तत्पीतिविषयश्च तस्य सादासादितवैराग्यः सर्वात्मिककर्माणाम्
न्यस्य विद्याप्रापकश्च वणादिकं प्रत्येकाग्रमनाः स्यादित्याहा प्रमादीति श्रवणादिकमनुतिष्ठन्नपिवर्णाश्रमाचारपरो भवेदन्यथा विद्या
लक्षणौफले प्रतिबंध संभवादित्याशयेनाह विद्याप्रतीति भयादिनिमित्ता धनेर्विकृतिः का कुरुष्यते यथाह का कुर्यादविकारो यः शो
कभीत्यादिभिर्धुनिरिति तथा काक्तापवश्रुतेः स्वरूपेण भयमुपलक्ष्य देवादिभजने कल्प्यते तात्पर्यमित्याह काके नि ब्रह्मकंदिका मित्ये
वाख्याय ब्रह्मवाइदमित्यादि वाक्यस्यातीतेन संबंधे वक्तुं नृत्ते कीर्तयति सूचित इति शास्त्रार्थशब्दो ब्रह्मविद्याविषयस्तदाहरित्यादिनोक्त
मनुवदति तस्य चेति अर्थवादस्योद्योदेवानामित्यादिसंबंधो ज्ञानस्य सर्वापत्तिफलेन साध्यसाधनत्वमधिकारिणा श्रया श्रयित्वमैक्येन
विषयविषयित्वमिति विभागः अविद्यासूत्रे ह ते कथयति अविद्यायाच्चेति संसारस्याधिकारः प्रवृत्तिरुत्पत्तिरितियावत् यथा पशुरित्यादि
नोक्तमनुभाषते तत्रेति अविद्याधिकारः सप्तमर्थः तत्राविद्याकार्ये प्रपंचयित्तमध्यायशेषप्रवृत्तिरिति मन्वानो विद्याविवर्तचातर्व
ए प्रकटनार्थं तदेतद्ब्रह्मोत्पत्त्यात् प्राक्तनं वाक्यमित्याकांक्षा एव कमाह किं पुनरिति ब्रह्मवाइदमित्यादि वाक्यमिदमापराश्रुतमेव वर्णने
व विशिनष्टि यत्रिमित्रेति द्यौर्मित्रैर्ब्रह्मणादिभिः संबद्धेषु कर्मसु अयमविदानधिकृतः पशुरिव संसरति पशुनिदर्शनश्रुतौ प्रसिद्धेता।

निनिमित्तानिदर्शयितुं पुनरेवाको प्रवृत्तमित्यर्थः अथेत्यभ्यसंयदित्यत्र अनुयाहकदेवतासंगे प्रक्रम्याग्रेरेव सृष्टिरुक्ता नेशदीनामत्र त्व
विद्यो प्रस्तुतयेषामोच्यते तत्रकः श्रुतेरभिप्रायस्तत्राहैतस्येति पूर्वमग्निसर्गानंतरमिंशदिसर्गोवाचोपिनोक्तः फलाभावादिदत्तविदुष
स्तत्कार्यवर्गाद्यभिमानिनः कर्माधिकृतिरित्येतस्यार्थस्य प्रदर्शनार्थं तदा विद्यकत्वविवक्षया सद्युत्पाद्यतरत्यर्थः अग्निसर्गोपितर्हि
तददृष्टैववाचोविशेषाभावादित्याशंकादायमेति प्रजापतेः सृष्टिपूर्त्तये चेदग्निसृष्टिस्तत्रोक्ताहं तेशादिसर्गोपितत्रैववाचो न्यथा
तददृष्टैरित्याशंकादायमेति तर्हितत्रोक्तस्य कस्मादत्रोक्तिः पुनरुक्तेरित्याशंकतस्यैवार्थस्येत्यत्रोक्तं स्मारयति इति संशयान्मुक्त्वा
वाक्यमादाय व्याचष्टे ब्रह्मेति अग्रेतत्रादिसर्गात्पूर्वमितियावत् वैशाहस्यावधारणार्थत्वेवदन्वाकार्योक्तिपूर्वकमेकमित्यस्यार्थः
माहेदमिति द्वितीयमेवकारं व्याचष्टे नासीदिति कथं तर्हितस्य कर्माचक्षानसामर्थ्यसिद्धिरित्याशंक्य समनेतरवाक्यं व्याचष्टे तत इति
तदेव सृष्टमाकांक्षादादास्येति किंपुनरिति एकाचेतस्तत्रजातिः सृष्टाकथं तर्हि यान्येतानां तिवहृक्तिरित्याशंकाह तद्यकिमेदंति
तत्रजातेरेकत्वात्कथं तत्राणीति ब्रह्मवचनमित्याशंक्य जात्याद्यायामेकस्मिन् ब्रह्मवचनमन्यतरस्यामिति स्मृतिमाश्रित्याह जातीति
बहूक्तेरांततरमाह व्यक्तीति तासांब्रह्मजातेश्च तदभेदात्तत्रापि भेदमुपचर्य बहूक्तिरित्यर्थः तत्राणिवद्वचनमिति संबंधः तेषां
विशेषतोऽग्रं तत्रस्योत्तमत्वेत्यापयितमिति मन्यामः सत्राह कानि पुनरित्यादिना ननु किमिति देवेषु तत्र सृष्टिरुच्यते ब्राह्मणस्य क
र्मानुष्ठानसामर्थ्यसिद्ध्यर्थं मनुष्येष्वेव तत्सृष्टिरुपदेष्टव्येत्याशंकाह तदिति तथापि विवक्षितं सृष्टिर्वातमेव कथं तस्याशंकोपाया

ने

नोयमित्याह तदर्थरिति तस्मादित्यादिव्याचष्टे यस्मादिति तत्र स्पनियेत् तत्त्ववदुत्कर्षे हेतुं तस्माह तस्मादिति ब्रह्मेति प्रसिद्धं ब्राह्मणम् ।
 त्वमितियावत् उक्तमेव प्रपञ्चयति राजसूयेति आसंघातमचिकायां तत्रेस्त्वकीयं पशुः समर्पयतो ब्राह्मणस्य निकर्षमाशङ्क्याह सैवेति
 तयोर्ब्राह्मणत्वस्य तत्त्वत्वात् ऊतो वां तरभेदः तत्र मपि कृतकाले ब्राह्मणं प्राप्नोतीत्याशङ्क्याह तस्मादिति तत्र स्पन्नं ब्रह्माभिभवेदेष श्रव
 णाच्च तस्मात् तदपेक्षया तत्तुल्यत्वमित्याह यस्मिति प्रमादादपीति वक्तुं तशब्दः यत्र एनेदिनस्तीति प्रतीकशरणं यस्तु पुनरित्यादिव्याख्या
 नमिति भेदः इयमनस्तरवर्णस्य प्रयोगो हेतुमाह सर्वमपीति ब्राह्मणाभिभवे पापीयस्त्वमित्येन उदाहरणेन उदाहारोपयति यथेति क
 र्त्तव्यं ब्राह्मणस्य नियंतुं तत्र त्रियस्य सृष्टत्वात् किमुत्तरेणेत्याशङ्क्याह तत्ररिति तद्व्याचष्टे कर्मणरिति ब्रह्म ब्राह्मणोत्पत्तिरभिमानोपपन्नस्य
 तत्र सर्गात् सर्वमिवेति यावत् कथं तर्हि लौकिकसामर्थ्यसंपादनद्वारा कर्मोत्पन्नमतश्चाह सविशमिति देवजातानीत्यत्र तत्कारो निष्ठा
 गणं गणं कृत्वा किमित्याख्याने विशामित्याशङ्क्याह गणेति विशां समुदायप्रधानत्वमद्यापि प्रत्यक्षमित्याह श्रवेणेति कर्त्तृपालयित्थ
 नार्जयित्वाणं सृष्टत्वात् कृते वर्णांतरसूयेत्याशङ्क्याह सपरिचारकेति शौद्रं वर्णमसृजतेत्यत्रौकारो वृद्धिः पुष्पतीति एषेत्सूक्तत्वात् अस्या
 नवकाशत्वमाशङ्क्याह विशेषत इति एषशब्दस्यार्थान्तरे प्रसिद्धत्वात् कथं श्रियं वृत्तिरित्याशङ्क्याह स्वयमेवेति ननु चातर्वर्ण्ये सृष्टेता
 वतैव कर्मोत्पन्नसिद्धेरलं धर्मसूयेत्यतश्चाह सचत्वरिति अनियताशङ्क्यानिषामकाभावे तस्यानियतत्वसंभावनेति यावत् तत्कृष्टः
 सृष्टब्रह्मविषयः ऊतो धर्मस्य सर्वनियंतृत्वे तत्र स्पेव तत्प्रसिद्धेरित्याह तत्कथमिति अनुभवमनुसृत्य परिहरत्युच्यते तस्मादिना तदेवोदा

हेतु

तं

हरति यथेति गतास्पृहमानरतिशेषः धर्मस्योक्तृष्वन्तेन नियंत्तत्वे सत्यादभिन्नत्वे हेतुत्वे तस्मात् यो वा रति कथं धर्मस्य सत्यत्वे सति पुरुष
 धर्मो वचनधर्मः सत्यत्वमित्यवोतरभेदादित्याशङ्क्याह सपवेति यथोक्ते विवेके लोकप्रसिद्धिप्रमाणायति यस्यादिति उभयशब्दौ धर्म
 सत्यविषयः धर्मवदतीत्येतदेव विभजते प्रसिद्धमिति यथा शास्त्रानुसारेण वदंते धर्मवदतीति वदंति तथा एवोक्तवदनवैपरीत्येन धर्म
 वदंते सत्यवदतीत्याहु रितियोजना धर्ममेव व्याचष्टे लौकिकमिति सत्यवदतीत्येतदेव स्पष्टयति शास्त्रादिति कार्यकारणभावेनाना
 योरेकत्वमुपसंहरत्येतदिति शास्त्रार्थसंशये शिष्यावहारा त्रिष्वयोर्यथा यववराहादिशब्देषु धर्मसंशये तत्र शास्त्रार्थवशा त्रिर्णयो य
 था चैतत्वं दनादियुता सेनाग्रिहोत्रादावतो हेतुमद्भावा दुभयोरैकमिति भावः धर्मस्य सत्यादभेदे फलितमाह तस्यादिति तस्य सर्वे नियं
 तत्वेऽपि प्रकृते किमया तद्वार तस्मात्तस्य रति तर्हियथोक्तं धर्मवशादेव कर्मावधानसिद्धेर्वर्णाश्रमाभिमानस्या किंचित्करत्नमित्याशं
 कादातरति धार्मिकत्वाद्यभिमानो ब्राह्मणाद्यभिमाने प्रोधायावृष्टापकश्चेन्नरभिमानोऽपि तथैवाभिमानोऽतरेषु रक्त्यावृष्टापये
 दित्याशङ्क्याह तानि चेति न त्वल्लविदुषो धार्मिकस्य ब्राह्मणादिषु निमित्तेषु सत्सु कर्मप्रवृत्तौ निमित्तोतरमपेक्ष्यते प्रमाणाभावादित्य
 र्थः पुनरुक्तिवैयर्थ्यमाशङ्क्योक्तं पुनरार्थरति पूर्ववदेवेषु दर्शितस्य वर्णविभागस्य मनुष्येषु तरेषु येन योजनार्थरतियावत्सह वर्ण
 चतस्र्यनिविष्टमवोतरविभागमभिधातुमारभते यदिति पुन्येन देवोतरस्वरूपेण तज्जादिविकारमन्तरेणेति यावत् विकारोतरमग्निजा
 स्यात्तत्वात् तद्वियेणोत्पन्नविवक्षितमर्थमादेशादिदेवताधिष्ठितरति वैशेष्येनेति वस्वाद्यधिष्ठितत्वमुच्यते शूरेणेति श्वाधिष्ठितत्वेऽपि

अने-
६३

आदिभावमापन्नस्य तत्रादिभावो न तत्रादिभावमापन्नस्य अत्रादिभाव इत्येतावन्मात्रेण ब्रह्मणो विकृतत्वाविकृतत्वमग्निब्राह्मणस्य च
 यं युक्तमित्यभिप्रेत्य तस्मादित्यादिवाच्ये यस्मादिति यद्योक्तप्रार्थनायाः न्यायत्वं साधयति तदर्थमेवेति कर्मफलदानार्थमिति यावत् मनु-
 ष्याणां मध्ये कर्मणि मनुष्यमवलंब्य कर्मफलभोगायेकायामधिकरणसंप्रदानत्वावेनावस्थिता ग्रीडादिनिमित्तक्रियापेक्षानास्तिकित्वब्राह्मण-
 जातिप्राप्तिमात्रेण तत्प्रतिबद्धजप्यादिकर्मोपपत्तिर्भावीति तन्मात्रेण पुरुषार्थः सिध्यतीति प्रतीकग्रहणपूर्वकमाह मनुष्याणामीति कुत्रत-
 दिद्यद्योक्तक्रियापेक्षिते तितत्राह यत्रिति देवानां मध्येऽपि संप्रदानमेव कर्मकृत्वा पुरुषार्थलाभे मनुष्याणां मध्ये तत्राह्यप्युक्तजप्या-
 दिमात्रेण तत्प्राप्तिरित्यत्र प्रमाणमाह स्मृतेश्चेति जप्यग्रहणं जातिमात्रप्रयुक्तकर्मोपलक्षणार्थं अन्यदपि संबन्धकर्मकोयंब्राह्मणो नाम त-
 त्राह मैव इति सर्वभूतेष्वभयप्रदो विशिष्टजातिमानिति च तत्र ननु यद्योक्तस्मृतेश्च ब्राह्मणप्रतिलिखितमात्रादभ्युदयलाभेऽपि कुतस्ततो निश्चेयं सि-
 द्धितत्राह पारिव्रज्येति ब्राह्मणायुत्यायायभिक्षाचर्यचरंतीति ब्राह्मणस्य पारिव्रज्यं श्रूयते तच्च संन्यासाद्व्याप्त्यन्यमिति ब्रह्मलोक-
 साधने गम्यते अतश्च ब्राह्मणजातिनिमित्तं लोकमिच्छंतीति युक्तमित्यर्थः ब्राह्मणे मनुष्येऽपि न्यस्यार्थं पुनः संहरति तस्मादिति हेतुवाक्यमा-
 दायवाच्ये यस्मादिति दिशद्वाद्यो यस्मादित्युक्तो यत्सुष्टु ब्रह्मतदेताभ्यां यस्मात्साक्षात्तदभवत्तस्मादत्रावेवेत्यादि युक्तमित्योजनं अग्नौ ब्र-
 ह्मा ब्रह्मणो रक्षा परमात्मलक्षणं लोकमात्ममिच्छंतीति भर्तृप्रपंचव्याख्यानमनुवदत्यत्रेति सप्रमीतस्मादित्यादिवाक्यविषया प्रक्रमालोचना-
 यां कर्मफलमिदं लोकशङ्कायां न परमात्मा प्रक्रमभंगप्रसंगात्तरति हवयति तदसदिति कर्माधिकाराद्यं कर्मसंप्रवृत्तिसिद्ध्यर्थमिति यावत्

स

६३

वाक्यशेषगतविशेषणवशादपि कर्मफलस्यैवात्र लोकशब्दवाच्यत्वमित्याह परेणवेति तदेवप्रपञ्चयति यदिहीति परपक्षेस्त्वमिति वि
 शेषणं व्यावर्त्य भावाच्च दत्ते चेत्पक्षेऽपि कथं तदुपपत्तिरित्याशंकाह स्वलोकेति परशब्देनात्मविषयः ननु प्रकृते चाके लोकशब्देन परमा
 त्मानोच्यते चेदुत्तरवाक्येऽपि तेन नानुच्येत विशेषाभावादित्याशंका विशेषणसामर्थ्याच्चैवमित्याह स्वत्वेनवेति कर्मफलविषयत्वेनापि विशेष
 णस्यनेतृत्वात् तत्र विशेषसिद्धिरित्याशंकाहाविद्येति तेषां स्वस्वरूपमभिचारे वाक्यशेषं प्रमाणयति ब्रवीति चेति उत्तरवाक्यव्याव
 र्त्यं पूर्वपक्षमाह ब्रह्मणेति तत्पुनरेवेतनमकिंचित्करमित्याशंकाह तच्चेति सर्वैः एववर्तैः स्वस्य कर्तव्यतया तावत्प्रतिनियंत्तुं भूतेति यो
 जनात्तस्य प्रमर्शोपायत्वप्रसिद्धिमादाय फलितमाह तस्मादिति अविदितापीति हेतुः देवतागुणकर्मभुक्तिहेतुरिति पक्षे प्रतिहेतुप्रतरेवा
 काश्रुत्यापयति अत आदेति ज्ञानादेवभुक्तिर्न कर्मणोत्यागमप्रसिद्धिमिति निपातयोरर्थः तत्र निमित्तपुपादाने चेति हयं संहिपस्यविद्ये
 ति निमित्तं विवृणोत्यधीनेति आत्माख्यस्य लोकस्य स्वत्वे हेतुमाहात्म्यत्वेनेति अद्वैतस्यास्मीत्यदृष्टेति संबंधः यः परमात्मानमविदित्वै
 व विद्यते तमेने परमात्मानं पालयतीति यो जना परमात्मनः स्वरूपत्वादविदितस्यापि पालयितुं तस्य स्यादित्याशंकाह सयद्यपीति लोकश
 ङ्गादुपरिष्ठात्तयापीति दृष्टं अविदितस्य स्यात्मानमविद्ययेत्यादिपरमात्माख्यो लोको नाज्ञानोभुनक्तीत्यत्र कर्मफलभूतं लोकं वैधर्म्य
 दृष्टांततया दर्शयत्यस्वरूपेति अज्ञातस्यापालयितुं त्वेसाधर्म्यदृष्टांतमाह संख्येति यथा लौकिको दशमोऽस्मीति अज्ञातो न शोकादिनिवर्त्तने
 नात्मानं भुनक्ति तथा परमात्मापीत्यर्थः तत्रैव अत्युक्ते दृष्टांतद्वयं व्याचष्टे यथाचेत्यादिना अविद्यादीत्यादिशब्देन तदुक्तं सर्वं स
 २४

आने
६४

हेत्यादिवाक्यापोद्योद्यमुत्थापयति नन्विति नन्वनिष्फलनिमित्तस्याधिकर्मणःफलशान्तिधोव्यातकथं कर्मणामोतः सेत्स्यति
तत्र हेहेति वाङ्मयमस्य मेधाभिरुक्तमणोमहत्तरत्वेतद्विडितमभिभूय मोक्षमेव संपादयिष्यतीत्यर्थः यत्कृतकं तदनित्यमिति न्यायमा
श्रित्य परिहरति तत्रेत्यादिना सप्रम्यर्थः संसार इति निपातार्थं सूचयत्यङ्गुवदिति अनेवैवित्वे व्याकरोति स्वलोकमिति यथोक्तो विधि
रन्वयव्यतिरेकादिषु एष कर्मक्षेत्रेषु डितप्रसक्तिनिवारयति नैरन्तर्यमिति तथाप्यसंचिन्वतोभिप्रायमाहानेनेति प्रकृतयद्वा
ह्यापेक्षितं कथयति तत्कमेति प्रागुक्तं न्यायद्योतीहेति निपातः कारणरूपेण कार्यस्य भवत्वमाशङ्क्यादात इति आत्मशब्दार्थमाह
स्वलोकमिति तदेव सुदयत्यात्मानमितीति आत्मशब्दस्य प्रकृतस्वलोकविषयत्वे हेतुं तरमाहेदयेति प्रयोगेन पुनरुक्तिभयादर्थो
तरविषयत्वमपि स्यादित्यर्थः विद्याफलमाकांक्षादागतिरिति स इति कर्मफलस्य तथित्वमुक्त्वा कर्मणोत्तयत्वेव दतो व्यादिति मा
शङ्क्याह कमेति वाक्यस्य विवक्षितमर्थवैधर्म्यदृष्टान्तेनाचष्टे यथेति अविदुष इति हेतुः कर्मतयेवाविदुषोऽऽत्माभावे दृष्टान्तमाह
मिथिलायामिति आत्मानमित्यादिकेवलज्ञानान्मुक्तिरित्येवंपरतया व्याख्यातं संप्रति तत्र भर्तृप्रपञ्चव्याख्यामुत्थापयति स्वात्मेति
आत्मलोकोपासकस्य कर्मभावे कथं तदत्तयवाचो युक्तिरित्याशङ्क्य कर्मभावस्यासिद्धिमभिसंधाय कर्मसाध्यलोकं व्याकृता व्याकृ
तरूपेण भिनन्ति लोकशब्दार्थं चेति श्रौत्येति कीकल्पनान्तश्रौतीति वक्तुं तत्राद्यं लोकशब्दार्थमनूद्य तदुपासकस्य दोषमाहैक इति
परिवित्तः कर्मत्वात्साध्यो व्याकृतावस्थो लोकस्तस्मिन् न ह्युपासकस्येतियावत् किल शब्दस्तु सर्ववत् द्वितीयं लोकशब्दार्थमनूद्य

६४

तदुपासकस्य नाभे दर्शयति तमेवेति यथा ऊंरलादेरंतर्बर्हिषणे सुवर्णातिरिक्तपानुपलंभानद्रूपेणास्य नित्यत्वे तथा कर्मसाधोदि
 राण्यगर्भादिलोकं कार्यत्वादव्याकृतं कारणमेवेत्तं गीकृत्य यस्तस्मिन्नदंबुद्धोपास्ते तस्यापरिक्लिप्तकर्मसाधलोकात्मोपासकत्वात् तत्र
 विलं कर्मित्वंच तदते तस्यावित्वात् तैव कर्मतेन तस्य तत्र हीयते यः पुनरहं तावस्यामुपास्ते तस्यात्मेव कर्म भवतीति हि भर्तृप्रपंचैरुक्तमि
 त्यर्थः आत्मानमित्यादिसमुच्चयपरमिति प्राप्तं पदं प्रत्याह भवतीति श्रौतत्वाभावे हेतुमाह स्वलोकेति स्वलोकमदृष्टे तत्र स्वलोक
 शब्देन परस्य प्रकृतस्य आत्मानमेवेत्तत्र प्रकृतदाना प्रकृतप्रक्रियापरिहारार्थमुक्तत्वाच्चात्र लोकद्वैविध्यकल्पनामुक्तैत्यर्थः लोकशब्देना
 उपरमात्मपरिग्रहे हेतुं तत्र माह स्वलोकमिति यथा लोकस्य स्वशब्दार्थविशेषणं तथा आत्मानमित्यत्र स्वशब्दपर्यायात्मशब्दार्थस्तस्य वि
 शेषणं दृश्यते न च कर्मफलस्य मुख्यमात्मत्वमतो लोकशब्दादुपरमात्मेवेत्यर्थः प्रकृते तत्कर्मफलमिति व्यवस्थेति चेन्नैवमेकवाक्यत्व
 संभवे तद्देहस्यान्यायत्वादित्याह तैरिति एकवाक्यत्वसंभावनामेव दर्शयतीह पीति यद्योत्तरत्र आत्मादिशब्देन लोको विशेषितस्त
 आत्मानमित्यत्र आत्माशब्देन विशेष्यते पूर्ववाको वस्वलोकमदृष्टेति स्वशब्देनात्मवाचिना तस्य विशेषणं दृश्यते तथा च पूर्वापरा लो
 वनायामेकवाक्यत्वसिद्धिरित्यर्थः प्रकरणेन परस्य लोकशब्दार्थत्वमयुक्तं लिंगविरोधादिति बोद्धव्यमस्मादिति तदेव विवृणोतीहेत्या
 दिना अर्थवादस्य लिंगान्नप्रकरणात् तत्त्ववदिति मत्वा समाधत्ते नेत्यादिना स्तुतिमेव स्पष्टयति स्वस्मादेवेति लोकात्तजानादिति शेषः य
 था कौटोपे स्वत्यर्थमात्मनः सुहृत्सु च ते तथा चाप्यात्मलोकं स्तोतमेतत्फलवचनमित्याह आत्मत इति भवतु चामावाभूदस्माद्येवेत्या

ग्रन्.
६५

दिरर्थवादस्यापि तस्य सर्वोत्पत्त्यप्रदर्शनार्थत्वाद्युक्तमत्र लोकशब्देन परमात्मप्रदानमित्याह सर्वोत्पत्तिरिति तस्मात्तत्सर्वमभवदिति वाच्यं
दृष्टं तद्यति पूर्ववदिति किंचात्मशब्दस्य विधापरिकेदस्य न्यार्थवाचित्वाया यच्चात्रोत्पत्त्यादिन्यायेन सिद्धत्वात् तस्मान्नाधिकरणलोक
शब्दस्यापि तदर्थत्वात् परस्यैवात्र लोकत्वमित्याह यदिहीति किंच यदि लोकशब्देन परं हित्वा र्थांतरमुच्यते तदा सविशेषणं वाच्यं स्याद
न्यथा स्वलोकमिति प्रकृतः परमात्मलोकस्य तत्पदेन तरोक्तव्यक्तब्रह्मलोकस्य च व्यावृत्तयोगात् तत्रात्र सविशेषणं वाच्यं दृष्टमनः स्व
लोकमिति प्रकृतः परमात्मैवात्रापि लोक इत्याहान्यथेति विशेषणं विनैवास्मादित्यत्र परापराभ्यामर्थान्तरे किं न स्यादित्याशंकाह नही
ति स्वलोकमिति प्रकृते परमात्मन्यात्मानमेवेति विशेषिते चाव्याकृताख्यापरापराभ्यामंतरालावस्थानप्रतिपत्तेश्च तेन स्याः श्रुतत्वा
भावादित्यर्थः कंडिकांतरमवतार्य वृत्तमनूयाको ह्यार्यकं तात्पर्यमादायो इत्यादिना अत्रेत्यविद्यावस्थ्या पूर्वग्रंथो वा गृह्यते अपि पर्याय
स्याथो शब्दस्यासंगतिमाशंका व्याकरोत्यथो इतीति परस्यापि प्रकृतत्वात् ततो विशिनिहि गृहीति गृहीत्वे हेतुविहानित्यादि रत्तरपुंदासा
र्थकर्मधिकृतस्य कथमुक्तस्यात्मनः सर्वभोग्यतेत्याशंकाह सर्वेषामिति तदेव प्रशङ्गाप्रकटयति कैः पुनरिति यजति ज्ञहोत्यो
स्यागार्थत्वेनाविशेषात् पुनरुक्तिमाशंका यजति चोदना इव देवतादि क्रियासमुदाये कृतार्थत्वादिति न्यायेनाह यागरति आसेवने
प्रदोषः उक्तं वज्रहोतिरासेवनावधिकः स्यादिति यथोक्तहोमादिभिर्देवादीन्त्यप्युक्तवतो गृहीतो विद्यया प्रतिबंधसंभवात्तदुपकारित्व
व्यावृत्तिरित्याशंका पूर्वेषामथ शब्दानामभिप्रेतमर्थमनूद्य समन्तरवाक्यमवतार्य तदर्थमाह यस्यादिति देवादीनां कर्मधिकारिणिक

६५

तत्त्वादिरपरिपालनमेवपरिरक्षणमितिचिवत्तित्वापूर्वोक्तंस्मारयति तस्मादिति यथोक्तं कर्म ऊर्वनयद्यपिदेवादीन्प्रत्युपकरोति न
 यपिनतत्कर्तृत्वमावश्यकंमानाभावादित्याशंकाह तद्वदिति भूतयज्ञोमनुष्ययज्ञः पितृयज्ञोदेवयज्ञोब्रह्मयज्ञश्चेत्येवमेतेपंचमहा
 यज्ञाः ननुश्रुतमपिविचारंविनानानुष्ठेयंनदिरुद्धंरोदनादिश्रुतमित्येवानुष्ठीयतेतत्राह मीमांसितमिति तदेतदवदयतेयद्यजते।
 मयदग्रौजदोत्याद्यवरानप्रकरणंरुणंरुवावजायतेजायमानोयोस्तीत्यादिनार्थवादेनेतिशेषः वाक्यांतरमाद्ययाख्यातंपातनिकां
 रोति श्रौतैवेत्यादिना कर्मैवबंधनेतत्राधिकारोनुष्ठानेतस्मिन्नित्यावत् विद्याधिकारस्तुउपायेश्वरणादौप्रवृत्तिसुत्रेभ्यः यथोक्ता।
 धिकारिणोदेवादिभिरक्षणेप्रवृत्तिमार्गेनियमेनप्रवर्तकमितिशंकते नन्विति उक्तमेगीकरोति वाहमिति तद्विप्रवर्तकांतरंनवक्तव्यतत्रा
 ह कर्मधिकारेति कर्मस्वधिकारेणस्वगोचरत्वेप्राप्तानेवदेवादयोपिरक्षंतिनसर्वाश्चमसाधारणंब्रह्मचारिणामतोऽस्यकर्ममार्गेप्रवृत्तौदेवा
 दिरक्षणस्यादेतत्वात्तत्राचारिणोनिवृत्तित्वात्काप्रवृत्तिपक्षपातेकारणंवाच्यमित्यर्थः मनुष्यमात्रंकर्मण्येवनेवलात्प्रवर्तयंतितेषाम।
 चिंत्यशक्तित्वात्तस्याशंकाहान्यथेति स्वगोचराहृदनेवेत्येवकारस्यव्यावर्त्यंकीर्तयति नन्विति विशिष्टाधिकारोदृष्ट्यानुष्ठेयकर्मसु
 हस्यत्वेनस्वामित्वेनदेवगोचरतामप्राप्तिमित्यर्थः देवादिरक्षणस्याकारणत्वेनफलितमाह तस्मादिति प्रत्यगविद्यायथोक्ताधिकारिणो
 नियमेनप्रवृत्त्यनुगतेतरितिशंकते नन्विति तदेवसुदयति अविद्यावानिति तस्याःस्वरूपेणप्रवर्तकत्वेहृषयति सापीति अविद्यायास्त
 दिप्रवृत्त्यन्वयव्यतिरेकौकथमित्याशंकाकारणकारणत्वेनेत्याह प्रवर्तकैति सम्यगस्मिन्कारणेकारणमेवाविद्याप्रवृत्तेरितिचेन्नशादेवंत

हीति उत्तरवाक्यसुतरत्वेनावतार्यतस्मिन्निवह्निनेप्रवर्तकं संक्षिपति तद्विरुद्धाभिधीयत इति तत्रार्थतः प्रत्येतरं संवादयति स्वाभाविका
मिति तत्रैव भगवतः समतिमाह स्यतौ चेति अथ केन प्रयुक्तो यमित्यादिप्रश्नस्योत्तरं कामपक्षक्रोधपक्षजोगुणसमुद्भवत्वादिति प्रकाम
तः क्रियाकाचिद्व्यपत्तेनेह कस्यचित् यद्यद्विजृम्भते जेतुं सन्नत्कामस्य वेष्टिते इति वाक्यमाश्रित्याह मानवे चेति दर्शितमिति शेषः उक्तेर्य
तृतीयध्यायशेषमपि प्रमाणयति स एव इति एवं तात्पर्यमुक्त्वा प्रतीकमादाय परानिव्याकरोति आत्मैवेत्यादिना वर्णादिसंनद्योत
को ब्रह्मचारीति यावत्कथं तर्हि हेत्वभावे तस्य कामित्वमपि स्यादित्याशंकाह जायादीति सशब्दं व्याकृत्य नुत्तरवाक्यमादायावशिष्टे
व्याचष्टे स्वाभाविकेति कामनाप्रकारं प्रश्नपूर्वकं प्रकटयति कथमिति कर्माधिकारहेतुत्वं तस्याः साधयति तथेति प्रजाप्रतिजाया
यादेतत्त्वद्योतको यशस्वः प्रजायाः मानुषवित्तोत्तमो वमभ्युपेत्य द्वितीयो यशस्वः तृतीयस्तु विन्नस्य कर्मानुष्ठानहेतुत्वविवक्षयेति विभागः कर्मा
नुष्ठानफलमाह येनेति तत्किं नित्यं निमित्तिक कर्मणामेवानुष्ठानेनेत्याह काम्यानिवेति क्रियापदमनुक्रष्टुं च शब्दः कामशब्दस्य यथाश्रमसं
र्घ्यगृहीतैतावानित्यादिवाक्यस्याभिप्रायमाह साधनलक्षणोति अस्यासाधनैषणायाः फलभूता इति संवेधः ह्योरेषणात्वं शुक्तालोकेषणां
परिविशिनष्टि एतस्यादीति कथं तर्हि साधनैषणोक्तिरित्याशंकाह सैकेति एतेन वाक्यशेषोऽप्यनुगुणीभवतीत्याह त इति साधनवत्फल
लमपि काममात्रं चेत्कथं तर्हि श्रुत्यासाधनमात्रमभिधायैतावानित्यवधियते तत्राह फलार्थत्वादिति उक्तेसाधने साध्यमार्थिकमित्यत्र दृष्टं
तमाह भोजन इति साधनोक्तौ साध्यस्यार्थादुक्तेरेतावानिति ह्योरनुवादेऽपि कथमेवणार्थकामशब्दस्य प्रयुज्यते न हितौ पर्यायौ न च तद

वाच्यत्वेन योरनर्थतेत्याशंक्यपर्यायत्वमेवणाकामशब्दयोरुपेत्याह नेपतेति वेष्टनमेव स्पष्टयति कर्मसार्ग्येति अग्निप्रभेतिरेवा
 होमादिद्वारेणममश्रेयः साधनेनात्मज्ञानमित्यभिमानवान्धमतातो धूमेन ज्ञानिमापन्नः धूमताचामताते देहावसाने भवतीति मन्यमा
 नस्ते धूममभिसंभवतीति श्रुतेः स्वलोकमात्मानं वाकांतरमुत्थाप्य व्याचष्टे कथमित्यादिना तस्मादेतावत्त्वमवधार्यतेतेषामिति शेषः
 उक्तमेवार्थलोकदृष्टिमवष्टभ्य स्पष्टयति नहीति लब्धव्यं तदाभावेपि कामधितव्यं तरेत्यादित्याशंक्याह लब्धयेति एतद्व्यतिरेकेण सा
 ध्यसाधनातिरेकेणेतियावत्तयोर्द्वयोरपि कामत्वविधायि श्रुतेरभिप्रायमाहैतदुक्तमिति कामस्यानर्थत्वात्साध्यसाधनयोश्च ताव
 न्मात्रत्वात् स्वर्गादौ प्रमर्शनाविश्यासंयक्ता स्वप्नलाभतल्याभ्यस्तिसृभ्यो षोषणाभ्यो युत्याने संन्यासात्मकं कृत्वा कांतितमोक्षदेतं ज्ञा
 नमुददिश्य अवणाद्यावत्तयेदित्यर्थः तस्मादपीत्यादिव्याचष्टे यस्मादिति शक्यतश्चित्तिरेकाननुद्धिर्देवकारिणामिदेष्टुमिति याशंक्याह
 प्रज्ञापतेत्येति तत्र हेतुत्वेन एवोक्तं स्मारयति सोविभेदित्यादिना तत्रैव कार्यलिंगकमनुमानेन सूचयति तस्मादिति सयावदित्यादिवाक्य
 मादाय व्याचष्टे स एवमिति पूर्वः सशब्दो वाक्यप्रदर्शनार्थो द्वितीयस्तु व्याख्यानमध्यातीत्यविषयः अर्थसिद्धमर्थमाह आरिषोर्षदिति
 तस्योक्तत्वेनेत्येतदवतार्य व्याकरोति यदेत्यादिना अकृत्स्नत्वाभिमानिनो विरुद्धं कृत्स्नत्वमित्याह कथमिति विरोधमंतरेण कात्स्न्यार्थं
 विभागदर्शयत्ययमिति विभागे प्रस्तुते मनसो यजमानत्वकल्पनायां निमित्तमाह तत्रेति उक्तमेव च न किं यथेति तथा मनसो यजमाना
 त्वकल्पनावदित्यर्थः वाचिजायात्वकल्पनायां निमित्तमाह मन इति वाचो मनो नुष्टमित्वेस्वरूपकथनपुनः सरेस्फोरयति वागितीति प्रा

आने.
६७

तस्मात्प्रजात्वकल्पनोपाधयति ताभ्यां चेति कथं पुनश्च त्वर्मांनुषं चित्रमिति च ते पशुहिराणादिदित्येतां शंकाह तत्रेति आत्मादित्र
ये सिद्धे सतीति यावत् आदिपदेन कायवेष्टा गृह्यते मानुषमिति विशेषणस्यार्थवत्वं समर्थयते तद्विधमिति संप्रति च त्वर्मांनुषं चित्र
त्वे प्रपञ्चयति वागादीति तत्पदपरगृहमेवार्थव्याचष्टे तेन संबन्धादिति तत्स्थानीयं मानुषं चित्रं स्थानीयं तेन मानुषेण चित्रेनेत्येतत्सं
बन्धमेव साधयति च त्वर्मांनुषं चित्रमिति शेषः आकांक्षा पूर्वकमुत्तरवाक्यमुपादत्ते किं पुनरिति तद्व्याचष्टे दैवेति
तत्र हेतुमाह कस्मादित्यादिना यजमानादिनिर्वर्त्यं कर्म प्रश्नपूर्वकं विशदयति किं पुनरित्यादिना इहेति संप्रति शब्दोक्तिः शरीरस्य कर्म
त्वमप्रसिद्धमिति शंकिता परिहरति कथं पुनरिति अस्मैति यजमानोक्तिः दिशह्यर्थो यत इत्यनूद्यते तस्योक्तत्वे तस्य कर्मसुपसंहरति त
स्येति उक्तीत्याहुत्वा त्वेति सिद्धे फलितमाह तस्मादिति अस्मैति दर्शनेोक्तिः पशोः पुरुषस्य च पांक्तत्वं तच्छब्दार्थः पुरुषस्य पशुत्वाविशेषो
षात् एष कप्रदणमयुक्तमित्याशंकाह पशुत्वेपीति न केवलं पशुपुरुषयोरेव पांक्तत्वं किंतु सर्वस्येत्याह किं बहुनेति तस्मादाद्यात्मि
कस्य दर्शनस्य यत्तत्त्वं पंचत्वयोगादविरुद्धमिति शेषः संप्रति फलं व्याकरोत्येवमिति व्याख्यातार्थं वाक्यमनुवदन् ब्राह्मणमुपसंहरति
य एव वेदेति साधं साधनं च पांक्तसूत्रात्मना ज्ञात्वा तच्चात्मत्वेनानुसंधानस्य तदा मिरेव फलं तत्कृतव्यायादित्यर्थः ४ ॥ चतुर्थं
ब्रह्माणं ब्राह्मणान्तरमवतार्य संगतिं वक्तुं कुत्रेकीर्तयति यत्समाजानीत्यादिना तत्रैत्यतिश्रुतं ब्राह्मणोक्तिः उपास्ति शब्देन भेददर्शनम्
विद्याकार्यमनेनानूयनसंवेदेति तद्देतरे विद्याएव प्रस्तुतेति योजनाश्च यो अयमित्युक्तमनुवदति सर्वान् अस्माभिमानरिति आत्मैवे

६७

दमग्रामासीदित्यादात्रुक्तं स्मारयति कामप्रयुक्त इति वृत्तमनूद्योत्तरग्रंथमवतारयितुमपेक्षितं एव इति यथा चेति गृहिणो जगतश्च
 रस्यरेत्सुकर्मोपाजितत्वमेष्टव्यमन्यथान्योन्यप्रकारकत्वाद्योगादित्यर्थः ननु स्रजस्यैव जगतकत्वं ज्ञानक्रियातिशयवत्वात् नेतरेषां
 तदभावादतत्रादौ वमिति एवैकल्यीयविहितप्रतिषिद्धज्ञानकर्मोत्पत्त्या तसर्वो जेतुं नरसर्गस्य पितृत्वेनात्र विवक्षितो न तु प्रजापतिरे
 वेत्तुं कर्मण्यं संतिष्ठाद सर्वस्येति सर्वस्यामियो हेतुहेतुमत्त्वप्रमाणमाहेतुदेवेति सर्वस्यान्योन्यकार्यकारणत्वोक्ता कल्पितत्ववचने ऊच्यते
 युज्यते तत्रादात्मैकत्वेति एवं भूमिकां कृत्योत्तरब्राह्मणानात्यर्थमाह यदस्माविति उच्यते ध्यानार्थमिति शेषः अत्रान्वेदेतर्भोज्यत्वादिति
 तेन ज्ञानकर्मभ्यां जनकत्वेनेति यावत् ब्राह्मणमवतार्यमंत्रमवतारयति पतेषामिति तत्राद्यमंत्रभागमादयुव्याचष्टे यत्स प्राज्ञानीति अ
 जनयदिति क्रियाया विशेषणं यदि तद्वदन्त्या च तद्युक्तं पितृत्वादिति शेषः ग्रंथार्थधारणशक्तिर्मेधा कृच्छ्राद्यणादितपः ते कस्मादत्र
 न गृह्येते तत्राह ज्ञानकर्मणी इति तयोः प्रकृतत्वं प्रकटयति पांक्तं हीति इतरयोरप्रकृतत्वं हेतुत्वं मन्त्रयुक्तितमाह तस्मादिति ज्ञानक
 र्मणोः प्रकृतत्वमुक्तं हेतुमादाय वाक्यं एव यत्त इति यत्स प्राज्ञानीत्यादिसंज्ञाभागाव्याख्याय ब्राह्मणवाक्यसमुदायतात्यर्थमाह तत्रेति
 मंत्रब्राह्मणात्मको ग्रंथः सप्रम्यर्थः मेधया हीत्यादि ब्राह्मणमाकांक्षा एवैकमुत्पापयति तत्रयदिति प्रकृतमंत्रसमुदायः सप्रम्यापरायुष्य
 तेषां नानामेव संगृह्यानि प्रसिद्धो हीति न केवलं हि शब्दा मंत्रस्य प्रसिद्ध्यर्थं किंतु मंत्रस्वरूपा लोचनायामपि तस्मिन् हीत्याह यदिति
 मंत्रार्थस्य प्रसिद्धत्वं मंत्रस्यानुगुणत्वे हेतुकृत्य फलितमादातरिति तत्र प्रसिद्धिप्रपञ्चयितुं एकं नित्यं साध्यसाधनात्मके जगति य

ज्ञाने
६८

तपित्वमविद्यावतोभाषिततत्प्रत्यक्षत्वात्सिद्धमनुभूयते हि जायादिसंसारयत्रविद्वान्निष्कारोच्यते इति श्रुत्याचप्रशङ्कत्वात्प्रसिद्धमेत-
दित्यादाभिहितं चेति यच्च मेधातपोभाषासंप्रत्यक्षमेव ब्राह्मणयोक्तं तदपि प्रसिद्धमेव विद्याकर्मपुत्राणामभावे लोकत्रयोत्पत्त्यनुपपत्तेरित्याह
तत्र चेति पूर्वोत्तरग्रंथः सप्तम्यर्थः पुत्रेणोवायं लोको जग्य इत्यादौ ब्रह्ममाणत्वाच्चास्मार्थस्य प्रसिद्धतेत्याह वक्ष्यमाणं चेति संशयस्य प्रसिद्ध-
त्वे संशयस्य प्रसिद्धार्थविषयं ब्राह्मणमुपपन्नमित्युपसंहरति तस्मादिति प्रकारान्तरेण संशयस्य प्रसिद्धत्वमाह एषाणां हीति फलविषय-
त्वेन स्याः स्वानुभवसिद्धमिति वक्तुं हि शब्दः तस्याश्च लोकप्रसिद्धत्वेऽपि कथं संशयस्य प्रसिद्धत्वमत्राहैषाणां चेति जायाद्यात्मकस्य कामस्य
संसारारंभकत्ववन्मोक्षेऽपि कामः संसारमारभेत कामत्वाविशेषादित्यतिप्रसंगमाशङ्क्याह ब्रह्मविद्येति विषयो मोक्षस्तस्मिन्नद्वितीयत्वा-
द्वाद्यादिपरिपेक्षितकामापरपर्यायोरागोनावकल्पते न हि मिथ्याज्ञाननिदानो रागः सम्यक्ज्ञानाधिगम्ये मोक्षे संभवति प्रहृततत्र संभव-
नितत्वबोधाधीनतया संसारविरोधिनी तत्र संसारावृत्तिर्भूता वित्यर्थः शास्त्रीयस्य जायादेः संसारहेतुत्वे कर्मादेरशास्त्रीयस्य कथं तद्दे-
तत्वमित्याशङ्क्याहैतेनेति अविद्योत्पत्त्यस्य कामस्य संसारहेतुत्वेऽपि दर्शनेनेति यावत् स्वाभाविकभाषासंविद्याधीनकामप्रशङ्काभाषित्यर्थः
इतश्च तयोर्जगतसृष्टिप्रयोजकत्वमेष्टव्यमित्याह स्यावरांतस्येति यस्य प्राज्ञानीत्यादिसंशयपरस्य मेधयादीत्यादिब्राह्मणस्य चातरोत्पत्त्यर्थ-
त्वात् तत्पर्यायमाह विवक्षितत्वमिति शास्त्रपरवशात् शास्त्रवशादेव साध्यसाधनभावादशास्त्रीयादेस्तत्त्वसंभवात् तस्यात्र विवक्षितत्वमित्य-
र्थः शास्त्रीयसमाध्यसाधनभावस्य विवक्षितत्वे हेतुमाह ब्रह्मेति तदेव प्रपंचयति सर्वो हीति इः त्वयतीति इः त्वमहेतुरित्यावत्प्रकृत-

६८

मंत्रब्राह्मणव्याख्यासमाप्ताविति शब्दो विवक्षितार्थप्रदर्शनसमाप्तौ वा मंत्रब्राह्मणयोः श्रुत्यर्थाभ्यामर्थसुक्तासमनेतरग्रंथमवतारयति
 तत्रेति सप्तविधे त्रेसरे सतीति यावत्तत्त्वाख्यानमेव विवक्षितोत्पत्त्येव्यादिना साधारणमत्रमसाधारणीकुर्वतो दोषदर्शयति सद्य इति
 तत्परो भवतीत्युक्तं विवक्षितोत्पत्त्यसनेहीति ब्राह्मणोक्तेर्ये मंत्रप्रमाणयति तथा चेति मोक्षं विवक्षितं देवाद्युपभोग्यमंत्रयदित्याह उर्वलोत्
 भतेतदासवधपवतसेति साधारणात्रस्यासाधारणीकरणे निन्दितमित्यर्थः तत्रैव स्मृतीरुदाहरति स्मृतीरपीति ननु याद्यातये तपश्च
 नचैकः स्वयमग्नीयातविधिवर्जननिर्वपेदिति पादत्रयं दृष्टव्यं इष्टानभोगान्दिवो देवादास्यं ते यज्ञभाविताः तैर्देतानिति शेषः अनेनाः
 न विद्यते एनो यस्यातोः नेनाः भिसंशतिसेनप्रसुको राजनिपाचन्नृतसंकरश्च नरेपादत्रयं तत्राद्यपादस्यार्थो धृणराशेष्टब्राह्मण
 ह्यातको यथाहः वरिष्ठब्रह्मराचैव धृणहेत्यभिधीयत इति स्वस्यात्र भद्रके स्वपापं माहिं शोधयतीत्यत्रातः पापतयोक्तेरितं स्यासाधा
 रणीकृत्य भुंजानस्य पापितेति श्रुत्वा तयपतेभ्यः पूर्वभुंक्ते विचक्षणः स भुंजानो न जानाति श्वश्रुधैर्जधिमात्मन इत्यादिवाक्यामादिशब्दार्थः
 आकांक्षा पूर्वकं हेतुमवतार्य व्याकरोति कस्मादित्यादिना सर्वभोग्यत्वं साधयति यो मत्त इति परस्वयमार्जरोदिरिति यावत्पीडाकारः
 त्वेदेतमाह ममेदमिति प्रागुक्तदृष्टिफलमाचष्टे तस्मादिति साधारणमत्रमसाधारणीकुर्वतो दोषदर्शयति सद्य इति
 तंहीति यदा हि मनुष्याणां दुष्टतमत्रमाश्रित्यतिष्ठति तदा तदसाधारणीकुर्वतो मरत्तरं पापं भवतीत्यर्थः एकमस्येत्यादिमंत्रब्राह्मण
 योः स्वपक्षसुक्ताभर्तृप्रपञ्चपक्षमाह श्रुतिरिति यदत्रे श्रुतिप्रत्यक्षमत्रौ विवक्षितं तत्साधारणमिति भर्तृप्रपञ्चैरुक्तमित्य।

र
 ३२

ग्राने
६५

र्थः साधारणपदाउपपत्तेर्नयुक्तमिदं व्याख्यानमिति ह्ययति तत्रेति वैश्वदेवस्य साधारणत्वमप्रामाणिकमित्युक्तमिदानीं तस्याप्र-
त्यक्षत्वादित्यपरा मर्शश्च न युक्तिमानित्याह नापीति इतश्च साधारणशब्देन सर्वप्राणं तं ग्राह्यमित्याह सर्वेति वैश्वदेवप्रदेपीतरग्रहः
स्यादिति चेत्त्रेत्याह तत्रेति प्रत्यक्षं साधारणात्रमप्रमर्शः विपक्षे दोषमाह यद्विहीति प्रसंगस्येष्टत्वेनिराचष्टे इष्टं ते हीति परपक्षे वाक्यशो-
षविरोधं दोषांतरमाह नचेति शेषनादितत्पत्वे तस्य व्यावर्तयति नचतस्येति अनिविहस्यापितस्य स्वभावश्च गुप्तित्वात् तदनुष्ठायिनः पापा-
निवृत्तिरित्याशंकाराह नचेति अवश्यं याति निर्यक्तं जग्धा चैवाकृतं हविरित्यकरणे वैश्वदेवस्य प्रत्यवायश्च वणाच्च तदनुष्ठायिनेन पापवे-
योस्तीत्यादाकरणे चेति सर्वसाधारणात्रग्रहे ततः परस्य निंदावचनमुपपद्यते तेन तदेव ग्राह्यमित्याह तत्रेति तत्रैव श्रुत्यंतरं संवादयत्यह-
मिति अर्थिभ्यो विभज्य अत्रमदत्त्वा स्वयमेव भुजानेतरमहमत्रमेव भक्षयामितमनर्थभाजं करोमीत्यर्थः मंत्रांतरमादायाकांक्षादाराच्चा-
स्याणमुत्थाप्य वाचष्टे हे देवानित्यादिना इतप्रद्वतयोर्देवात्रत्वे संप्रति तमनुष्ठानमनुकूलयति यस्यादिति पक्षांतरमुपन्यस्य व्याकरो-
त्ययोरिति यदि दर्शपूर्णमासौ हे वात्रेकयंतर्हि इतप्रद्वते इति पक्षस्य प्राप्तिस्तत्राह हित्वेति तर्हि हे देवानिति श्रुतहित्वस्य इतप्रद्वतयो-
पि संभवात्प्रथमपक्षस्य सर्वपक्षत्वमतमाह यद्यपीति प्रसिद्धतरत्वे हेतुमाह मंत्रेति अग्रघेज्जुष्टं निर्वपाम्यग्निरिदं हवि रद्वषतेत्यादि-
मंत्रेषु दर्शपूर्णमासयोर्देवात्रत्वस्य प्रतिपन्नत्वादिति यावत् इतश्च दर्शपूर्णमासयोरेव देवात्रत्वमिति वक्तुं सामान्यनायमाह गुणेति गुणप्र-
धानयोरेकत्र साधारणशब्दात् प्राप्नोसंत्वा प्रथमतया प्रधाने भवत्यवगतिर्गौणसुख्ययोर्गौणसंप्रत्यय इति न्यायादित्यर्थः अस्त्वेषं प्रस्तुते

६५

किं ज्ञाते तदाह दर्शपूर्णमासयोश्चेति तयोर्निरपेक्षश्रुतिदृष्टतया सापेक्षस्मृतिसिद्धताद्यपेक्षया प्राधान्यं सिद्धं तथा च प्रधानयोस्त।
 योरितरयोश्च गुणयोरेकत्र प्राप्तौ प्रधानयोरेव देवानिति संवेद्येयुक्तिमानित्यर्थः दर्शपूर्णमासयोर्देवान्ने समनेतरनिषेधवा
 क्यमनुकूलयति यस्मादिति इष्टियजनशीलो न स्यादिति संवेद्यः ननु तद्यजनशीलत्वाभावे कुतो दर्शपूर्णमासयोर्देवार्थत्वं न हि।
 तावन्निष्पन्नौ तदर्थो वित्याशंकारेष्टि शब्देनेति किंपुनस्मिन्वाक्ये काम्येष्टिविषयत्वमिष्टिशब्दस्येत्यत्र नियामकं तत्र किल शब्दस्य।
 चित्तापावकप्रसिद्धिमाह शान्तपथीति काम्येष्टीनामनुष्ठाननिषेधे स्वर्गकामवाक्यविरोधः स्यादित्याशंकारे तादृशीत्येति तत्र विदि
 तस्यैकत्र प्रत्ययस्यात्र प्रयोगात् काम्येष्टियजनप्रधानत्वमिदं निषिद्धते तत्र स्वर्गकामवाक्यविरोधोऽस्तीत्यर्थः पञ्चविषयं मंत्रपदे
 माहायप्रश्नपूर्वकं तदर्थं कथयति पशुभ्य इति पशूनां पयोत्रमित्येतदुपपादयितुं शक्यं कथं पुनरिति पयोहीति प्रतीकमुपादाय व्या
 करोत्यय इति पशवोऽदिपादश्चतुष्पादश्चेति श्रुतिमाश्रित्य मनुष्याश्चैतत्कृतं उचितं हीत्यत्रापि हि शब्दस्तस्मादर्थे यस्मादित्युपक्रमात् तत्रौ
 चित्यं अतिरेकद्वारा साधयत्यन्येति नियमेन प्रथमं पशूनां तदुपजीवनमसंप्रतिपन्नमिति शंकेते कथमिति मनुष्याविषये वा प्रश्नस्त
 दितरपशुविषये वेति शक्यं स्यात्त इति तथा च मनुभवावर्धनेन प्रत्याचष्टे मनुष्याश्चेति चकारो मनुष्यमात्रसंग्रहार्थः तेनैव पयसैवे।
 नियावत्तु तं वेति वा शब्दावत्प्रमाणविकल्पद्वारा ततः ज्ञातृपदे मंत्रैर्वर्णिकेभ्यो येषां जातकर्मोभावाद्योपनामनतिक्रम्य स्तनमेव।
 ज्ञाते कुमारे प्रथमं पापयंतीत्याह यथा संभवमिति यदा तेषां जातकर्मो न अधिकृतानां जाते कुमारे यथा संभवेद्युतं वा स्तनं वा प्रथमं पाप

ग्राने-
७०

३६

येतीति यावत् पशुविषयं प्रश्नं पशवश्चेति सूचितं समाधाने प्रत्याह स्तनमेवेति पशुनां जातं वत्समिति संबन्धः पशुनां पयोत्रमित्यत्र
लोकप्रसिद्धिं प्रमाणयत्येति हि पातपशुधिकारविच्छेदार्थो यशश्चः प्रतिवचनं व्याचष्टे नद्यापीति ननु येषामप्येव तोपजीवित्वमुप
लभ्यते पयस्तेनोपजीवेति वृत्तपयसोर्भेदादतश्च पशुत्रत्वे पयसोभागासिद्धमतश्च यच्चेति ननु वृत्तमुपजीवेतोपि पयसोपजीवेती
त्युक्तं तद्देवस्योक्तत्वात्तत्राह वृत्तस्यापीति मंत्रपाठक्रममतिक्रम्य पशुत्रव्याख्याने प्रत्यवतिष्ठते कस्मादिति हे देवानभाजयदिति व्या
ख्याते साधने साधनत्वाविशेषात्तयोपि बुद्धिस्त्यमित्यर्थः क्रममाश्रित्य परिहरति कर्मणि तदेव स्पष्टयति कर्महीति यद्यपि पयोत्र
पंसाधनमाश्रित्य कर्मप्रवृत्तं तथापि दर्शपूर्णमासौ तर्क्यं कथं पयसः सिध्यति तत्राह तच्चेति विज्ञेन पयसासाध्यं कर्म तत्र यस्य साधनमि
त्यत्र दृष्टान्तमाह यथेति पूर्वोक्तौ दर्शपूर्णमासौ हे देवा त्रेव द्रव्यमाणस्य तत्र यस्य यथासाधने तथा पयसोऽप्यग्निहोत्रादिद्वारा तत्साधनेत्वा
त्कर्मकोरिति विष्टत्वात्तद्याख्याना नंतर्क्यं पयो व्याख्यानस्य युक्तमित्यर्थः पाठक्रमसहितं कथमित्याशङ्क्या श्रीक्रमेण तद्वाधमभिप्रेत्याह
साधनत्वेति ग्रानेतर्क्यं पाठक्रमः अकारणत्वमविवक्षितत्वं पाठक्रमादर्थक्रमस्य धर्मीयत्वात्तत्रेनेतरस्य बाध्यत्वमित्येतत्प्रथमे तत्रे स्थित
मित्यभिप्रेत्याह इति चेति पशुत्रस्य च तर्क्यत्वेन व्याख्याने हे त्वेतरमाह व्याख्यानेति व्याख्यानसौकर्यं साधयति सुखं हीति पशुत्रस्य च
प्रतिपत्ति सौकर्यं प्रकरयति व्याख्यातानीति चत्वारि साधनानि त्रीणि साध्यानीति विभज्योक्तौ वक्तुं शोचोः सौकर्यं लाभी भवति ततश्च
पाठक्रमातिक्रमः श्रेयानित्यर्थः पशुत्रस्य सर्वोपि हानविषयमंत्रमवतार्य प्रश्नं सर्वकं तदीयं ब्राह्मणं व्याचष्टे तस्मिन्नित्यादिना मंत्रा

३७

तमेदोवासाणेन प्रतिभातीत्याशंकार तत्रेति पयसिहीति ब्राह्मणेदिशचूस्पप्रसिद्धावद्योतकत्वमस्ति तेन च हेतुनादिशहेनतस्मि
त्रित्पादिमंत्रदयं व्याख्यातमितियोजनामंत्रार्थस्य लोकप्रसिध्यभावाच्च प्रसिद्धावद्योतिनादिशहेन व्याख्याने युक्तमिति शंकेते कथा
मिति कार्यकारणे प्रतिष्ठितमिति न्यायेन वैदिकी प्रसिद्धिमादाय समाधत्ते कारणत्वेति पयसोऽवद्व्यमात्रस्य कुतः सर्वजगत्कार
णत्वमित्याशंकार कारणत्वेति तत्समवायित्वेऽपि कुतो जगत्कारणत्वेत्याशंकारादिहोत्रादीति तेषां एते प्रादुर्गतीदृते उत्क्रामतस्तौ
तरित्वाविशत इत्यादयः प्रतिवादाः युपजन्तु ब्रह्मादिक्रमेणाग्निहोत्राद्व्योमं रंभाकारप्राप्तिं दर्शयन्ति अग्नौ प्राणाद्व्योमः सम्यगादित्य
युपनिषुते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नतः प्रजा इत्यादयः स्मृतिवादाः पयसिहीत्यादि ब्राह्मणमुपसंहरन्त्यत इति पयसः सर्वजगदा
धारत्वस्य प्रतिस्मृतिप्रसिद्धत्वादितियावत् सर्वे पयसि प्रतिष्ठितमिति विधिस्तत् दर्शनस्तु तयेशास्वातरीयमतेनैदित्तमुद्भावयति
यन्नदिति न केवलेन कर्मणा मृत्युं जयति किंतु दर्शनसहितेनेति दर्शयित्तमग्निहोत्राद्व्योमं संप्रत्यक्षं कथयति संवत्सरेणेति उक्ताद्व्योमं
संख्यायां संवत्सरावच्छिन्नायामग्निहोत्रविदोऽसंप्रतिपत्त्यर्थं किलेत्तत्तं ननु प्रत्याहं सायं प्रातश्चेत्याद्व्योमं देविद्येनेतत्तत् कथमाद्व्योमं नोषष्ट
धिकानि त्रीणि शतानि संवत्सरेण भवेति तत्राह सप्तचेति प्रत्येकमहोरात्रावच्छिन्नाद्व्योमं प्रयोगाणामेकस्मिन् संवत्सरेष्वेवोक्ता संख्या
तत्रैव प्रयोगाहोत्रां विंशत्यधिका सप्तशतं रूपा संख्या तिसिद्धमित्यर्थः आद्व्योमं नोषष्टा सुक्ता तास्यानुष्वातीनामिष्टकाद्व्योमं माह या
नृणां तीरिति तासां मपि षष्ट्यधिकानि त्रीणि शतानि संख्या भवेति तथा च प्रत्यहमाद्व्योमं रभिनिष्पद्यमानाः संख्या सामान्येन याजुष्म

सं
स्ता

ग्राने-

७२

संवत्सरः

मा १

नीरिष्टकाचितयेदित्यर्थः आहुतिमयीनामिष्टका नानासंवत्सरावयवाद्दोरात्रेषु संख्यामान्येनैव दृष्टिमन्वावष्टे संवत्सरस्येति तान्यपि
वस्यधिकानित्रीणि शतानि प्रसिद्धानि तथा च तेषु यथोक्तेष्विष्टका दृष्टिश्चिद्येत्यर्थः चित्तेऽग्नौ संवत्सरात्मप्रजापतिरिष्टमाह संवत्सरमि
ति यः संवत्सरः प्रजापतिस्तच्चित्तमग्निविहोसः संपादयति अद्दोरात्रेष्टका द्वादशयोः संख्या साम्यादित्यर्थः दृष्टिमन्त्रघफले दर्शयत्येव
मिति उक्तसंख्या सामान्येनाग्निदोत्राद्दतीरग्रवयवभूतयाज्ञघाती संतकेष्टकाः संपाद्यतद्रूपेणाद्दतीर्या पत्राद्दतीमयीष्टेष्टकाः संवत्स
रावयवाद्दोरात्राणि तेनैव संपाद्य पुरुषनादीस्य संख्या सामान्येन तत्राग्नीस्तान्येवाद्दोरात्राण्यपाद्यतद्रूपेणाद्दतीरिष्टकानाग्नीत्यानुसंधानेना
द्यद्दोरात्रयाज्ञघातीद्वारा पुरुष चित्तानां समन्वमापाद्याह मग्निः संवत्सरात्मा प्रजापतिरेवेति ध्यायन्नग्निदोत्रे पयसा संवत्सरं जह्नून्विद्य
या सदितदोमवशात् प्रजापतिं संवत्सरात्मकं प्राप्य शृत्सुमपजयतीत्यर्थः एकीयमतमुपसंहृत्य तत्रिंशद्वर्षकं मनांतरमाह इत्येवमि
त्यादिना एवं विद्वानित्युक्तं व्यक्तीकरोति यदुक्तमिति तत्रैव विद्वानेकाद्दोरात्रावह्नि आहुतिमात्रेण जगद्रूपं प्रजापतिं प्राप्य शृत्सुमप
जयतीत्याह तदेकेनेति उक्तेर्यथा कृतिमवतार्य व्यावष्टे तदुच्यते इति सर्वेहीत्यादिहेतवाकामाकांक्षा एव कमुत्पाप्य व्याकरोति कः पुनरि
त्यादिना यथोक्तदर्शनवशादेक येवाद्दत्या शृत्सुमपजयतीत्यत्राह्यणोतरे संवादयत्येति यथा संवत्सरमित्याद्युक्तं तथा यदहरेवे
त्याद्यपि त्रयाह्यणोतरे सूचितमित्यर्थः ब्रह्मदिराण्यगर्भभावी जीवः स्वयंभूः परस्यैव तदात्मनावस्थानात् तपोतप्यत कंचतिष्ठन्नयत्कृतकं
तदनित्यमिति न्यायेन कर्मनिर्णयप्रकारमाह तदैहतेति कर्मसदाद्यभूतामुपासनामुपदिशति हंतेति उपासनामन्त्रसमुच्चयफले कथ

मा २
७२

यति तत्सर्वेति शेषेति पिराजकुमारवरत्नाते अमाशोकार स्वारज्यमिति अधिष्टायपालयितृत्वसाधिपत्यं पश्यन्नेत्याख्याते प्रश्न
रूपे मंत्रपदमारत्ने कस्मादिति किमस्य भूतमुपासनामुपदिशति ननु चत्वार्येनानि व्याख्यातानि त्रीणि व्याचिख्यासितानि तेनैव व्या-
ख्यातेषु कस्मादित्यादि प्रश्नो कस्मादित्याशोकसाधनेषु केषु साद्यानामपि तेनैव व्यामर्शोऽकृत्य मस्तीत्यभिप्रेत्य प्रश्नप्रवृत्तिमन्वानो व्याचष्टे
यदेति सर्वदेत्यस्याख्यातानैरेतरेत्येति श्रौतानां सदा भिरद्यमानत्वे हेतुमाह तन्निमित्तत्वादिति भोक्तृणां स्थिते रत्ननिमित्तत्वात्तैः सदा
द्यमानानि तानि यवपूर्णकसूलवृत्तभवेति द्वीपानीत्यर्थः किंच ज्ञानकर्मफलत्वादज्ञानाद्यतत्कृतकतदनित्यमिति न्यायेन ह्ययः संभ-
वतीत्याह कृतेति अस्तु तर्हि तेषां कयोनेत्याह नचेति भवततर्हि स्वभावादेव सत्तात्मात्मकस्य जगतो द्वीपत्वेनेत्याह भवितव्येति ।
स्वभाववादस्यातिप्रसंगित्वादित्यर्थः प्रसंगिगमयति तस्मादिति प्रतिवचनमादाय व्याचष्टे तस्येत्यादिना तेषां पितृत्वे हेतुमाह मेधये-
ति भोगकालेपि विहितप्रतिषिद्धज्ञानकर्मसंभवात् प्रवादरूपेणाज्ञादयः संभवतीत्यर्थः तत्र प्रतिज्ञाभारा मुपादाया तराणि व्या-
चष्टे तदेतदिति हेतुभारा मुत्पापविभजते कथमित्यादिना तस्मात्तदयः संभवति प्रवादात्मनेति शेषः उक्तं हेतुं व्यतिरेकद्वारा पपा-
दयित्वेयदैतदित्यादिवाक्यं तद्याचष्टे यदिति अन्वयव्यतिरेकसिद्धं हेतुं निगमयति तस्मादिति तथा यथा प्र-
समयति तस्मादिति अकृत्ययदेतौ सिद्धे फलितमाह तस्मात्तज्जमानानीति धियाधियेत्यादिश्रुतेः सहीदमित्यत्रोक्तेपरिहारे प्रपंचय-
त्याः सप्रविधानस्य कार्यत्वात् प्रतितो धंसित्वेपि पुनः क्रियमाणत्वात् प्रवादात्मना तदचले सदाः पश्यन्तीत्यस्मिन्नर्थे तात्पर्यमाह तइति

प्रज्ञाक्रियाभां देतभां लक्ष्यते व्यावर्त्यते निष्ठाद्यतेयः प्रबंधः समुदायस्तदाहस्तदात्मकः सर्वोलोकश्चेतनाचेतनात्मको है तत्प्रपंचः सा
 ह्यत्वेन साधनत्वेन च वर्तमानो ज्ञानकर्मफलभूतः तृणिकोपि नित्य इव लक्ष्यते तत्र देतः संरतेति संरतानां मिथः सदायत्वेन स्थितानां म
 ने केषां प्राणिनामनेतानि कर्मोणिवासनाद्यतन्तानेनावष्टब्जत्वादृष्टीकृतत्वादितियावत्प्रातीतिकमेव संसारस्य स्थैर्यं न तान्त्रिकमिति
 वक्तुं विशिनष्टि नदीति अमारोपि सारवद्भातीत्यत्र दृष्टान्तमाह कदलीति अशुद्धोपि शुद्धवद्भातीत्यत्रोदाहरणमाह मायेत्यादि अनेको
 दाहरणे संसारस्यानेकरूपत्वयोतनाथं केषां पुनरेव संसारो न्यथाभातीत्यपेक्षायां संसारयपराकृदशामिति न्यायेनाह तदात्मेति किमिति
 प्रतिकूलप्रधुंसिनगदिति श्रुत्योच्यते तत्राह तदेतदिति वैराग्यमपि कुत्रोपयुज्यते तत्राह विरक्तानोदीति इति वैराग्यमर्थवदिति शेषः पु
 रुषो ब्रह्मसत्तत्पदेतरित्युपपाद्यतत्तत्तानमनूद्यतत्फलमाह यो वैतामित्यादिना यथोक्तमनुवदति पुरुष इति फलविषयमंत्रपदमुपादा
 यतदीयं ब्राह्मणमवतार्य व्याकरोति सोऽब्रमित्यादिना यथोक्तोपासनवतो यथोक्तं फलमुपास्ति प्रधानेनैव सोऽब्रमतीति संबंधः विदुषो
 ब्रह्मप्रतिगुणत्वाभावे देतमाह ब्रह्मनामिति उक्तमर्थं प्रतिशुक्राति भोक्तैवेति प्रशस्ति सिद्धये प्रपंचयति संदेवानित्यादिना साधनात्मकमंत्र
 चतस्र्यमत्राद्यकारणमदितित्वगुणप्रतेपेण पुरुषोपासनस्य फलं चोक्तमिदानीमा ब्राह्मणसमाप्तेरुत्तरग्रंथस्य तात्पर्यमाह पाक
 सेत्यादिना ब्राह्मणशेषस्य तात्पर्यमुक्तामंत्रपदमनूद्या कोदाहारा ब्राह्मणस्य व्यावष्टे श्रीणीत्यादिना ज्ञानकर्मभां समाब्रानि
 सृष्टावन्तारिभोक्तृभ्यो विभज्य श्रीणात्मार्यं कल्पादौ पिता कल्पितवानित्यर्थः अन्यत्रेत्यादिवाक्यमुपादत्ते तेषामिति षष्ठी निर्द्धारणार्था

तत्र मनसोऽस्त्वित्वाद्यौ साधयत्यस्तितावदिति आत्मेन्द्रियार्थसात्त्विके सत्यपि कदाचिदेवार्थधीर्जायमाना हेतुं तत्र सात्त्विकेति न चाहृष्टादि
तदिति युक्तं तस्य दृष्टं संचादित्वा तस्मादर्थोऽस्ति निधेः ज्ञानकाराचितकत्वात्तु पपत्तिर्मनःसाधिकेन्यर्थः लोकप्रसिद्धिरपि तत्र प्रमाणमि
त्याह यत्र इति अतोऽस्ति वाच्यकरणायतिरिक्तं विषयग्राहिकरणमिति शेषः तमेव प्रसिद्धिमुदाहरणनिष्ठतयोदाहरति किं दृष्टवानित्या
दिना तत्रैवान्वयव्यतिरेकादुपन्यस्यति तस्मादिति यथोक्तार्थोपनिर्लोकप्रसिद्धिवशादित्यावतविमतमात्मव्यतिरिक्तापेक्षेतस्मि
न्सत्यपि काराचितकत्वात्तद्वदित्यनुमानं तच्छब्दार्थं तस्मादनुमानादिमाना तदनुदासि मनोनामेति संबंधः इत्यादिप्रमाणसमर्थस्यापि
सत इति प्रमातोऽप्येते ग्रन्थः करणस्य चक्षुरादिभ्यो वैलक्षण्यमाह सर्वेति समनेतरवाक्यफलितार्थविषयत्वेनादत्ते तस्मादिति तच्छब्दे
नोक्तं हेतुं स्पष्टयति तद्यग्रन्वति कामादिवाक्यमवतार्य व्याकुर्वन्मनःस्वरूपं प्रति संशयं निरस्यत्यस्ति त्वरिति अग्रहादिवदकामादिर
पि विवक्षितोऽनेति मत्वा मनोबुद्धौ रेकत्वमुपेत्योपसंहरति इत्येतदिति हेतुप्रवृत्त्यनुविमने भोक्तृकर्मवशात्त्रानार्थकारेण विवर्त्तत इ
त्यभिप्रेत्यानेतरवाक्यमवतारयति मनोऽस्त्विति तदेवान्यत्कारणं स्फोरयति यस्मादिति तस्मादस्ति विवेककारणमेतः करणमिति संबंधः
चक्षुरसंयोगात्तेन स्पर्शविशेषादृशनेऽपि संप्रयुक्त्या त्वचा विनापि विशेषदर्शनेऽप्यादित्याशंकाह यदीति तस्मात्तस्य स्पर्शमात्रग्राहित्वेना
विवेचकत्वायोगादित्यर्थः विवेचके करणान्तरे सत्यपि कुतो मनःसिद्धिस्तत्राह यत्र इति च तं कीर्तयत्यस्तितावदिति उत्तरग्रंथमवतारयि
तं भूमिकां करोति शीलीति एवं भूमिकामारचय्य आध्यात्मिवाग्यात्मानार्थयः कथं त्यादिवाक्यमाकाशमाद्यव्याकरोत्यथेत्यादिना शब्द

क१

नमः

अने.

७३

यत्र

पर्यायो धनिर्दिविधो वर्णात्मकोऽवर्णात्मकश्च तत्राद्यो व्यवहर्ते भिस्त्वादिस्थानं गपोदितीयो मेवादि कृतः समर्थापि प्रकृता वागेवेत्य
 र्थः प्रकाशकमात्रं वागित्युक्ता तत्र प्रमाणमाहेतं तावदिति तस्मादभिधेयनिर्णयकत्वात्तासावपलापार्हेति शेषः वाचोपि प्रकाशपत्वा
 त्कथं प्रकाशकमात्रं वागित्युक्तमित्याशंका हैवेति दृष्टान्तं समर्थयते नहीति प्रकाशान्तरेण सजातीयेनेति शेषः प्रकाशिकापि वाकप्र
 काशणाचेत्तत्रापि प्रकाशकांतरमेष्टव्यमित्यनवस्थास्यात्तत्रिणसार्थमेवादिनेति श्रुतिः प्रकाशमात्रं वागित्याह स्वपरनिर्वाहकस्तु शब्द
 स्तस्मात्प्रकाशकत्वं कार्यं दृश्यते तत्र वाचः स्वरूपमनुगतमेवेत्याह तददित्यादिना आध्यात्मिकप्राणविषयं वाक्यमवतार्य व्याकरोत्य
 येति सुत्वादौ संचरणाहो हृदयसंबन्धिनीया वायुवृत्तिस्तत्र प्राणशब्दप्रवृत्तौ निमित्तमाह प्राणयनादिति प्रतेनिःसरणादितियाव
 तदहृदयादधोदेशे वृत्तिरस्येत्यधो वृत्तिरानाभिस्थाने हृदयादारभ्य नाभिपर्यंतं वर्तमान इति यावत् व्यापकं प्राणापानयोर्नियमन
 कर्मास्येति तद्योक्तः वीर्यवत्कर्माशयामश्रुत्यादनादि उत्कर्षो देहेषुष्टिः आदिपदेनोत्क्रांतिरुक्ता प्राणशब्देनानशब्दस्य पुनरुक्तिमा
 शंकाहान इत्येषामिति तथापि तृतीयस्य प्राणशब्दस्य ताभ्यां पुनरुक्तिरित्याशंकाह प्राण इतीति साधारणसाधारणप्राणवृत्ति
 मानप्राण इत्यपौनरुक्तमित्यर्थः मनसो दर्शनादिवत् वाचोभिधेयप्रकाशनवच्च प्राणस्यापि कार्यवत्कथमित्याशंकाह कर्मचेति
 एतन्मपरस्य मपरो विकारार्थत्वे च तसंकीर्तन एवैकं कथयति व्याख्यातानीति आध्यात्मिकानोवागादीनामारंभकत्वं वारयति
 प्राजापत्येति आरब्धस्वरूपं प्रश्न एवैकमनंतरवाक्येन निर्द्धारयति कोसाविति कार्यकरणसंघाते कथमात्मशब्दप्रवृत्तिरित्याशं।

७३

ह

क्यादात्मसत्त्वनेति वाद्ययदित्यादिवाक्यस्य सर्वेषां नरुक्तामाशङ्क्यादिविशेषेणेति वागादीनामाध्यात्मिकविभूतिप्रदर्श-
नानंतरमाधिभौतिकविभूतिप्रदर्शनार्थमुत्तरं ग्रंथमवतारयति तेषामेवेति तत्रैतत्कृतसामान्यं परामृशति त्रिलोकीवाक्यवदुत्तरं वा-
क्यं विज्ञातादिवाक्यात्प्राक्तनं नेतव्यमित्याह तथेति विज्ञातादिवाक्यमादाय तत्तत्तत्तद्विशेषं दर्शयति विज्ञातमिति विज्ञातेसा-
र्ववाचोरपमितिप्रतिज्ञातोर्थः सप्तमर्थः प्रकाशकत्वेपि कथं वाचो विज्ञातत्वमित्याशङ्क्याह कथमिति प्रकाशात्मकत्वमेव ऊक्तो-
वाचः सिद्धमित्याह वाचेति वाग्विशेषस्तद्विभूतिः संदिश्यमानाकारत्वात्संकल्पविकल्पात्मकत्वादिति यावत्तस्मात्सर्वविज्ञिता-
स्य मनोरपमिति संबंधः सर्ववत्वाग्विभूतिविदो यथाफलश्रुतं तद्वदितियावत् अनिरुक्तश्रुतेरविज्ञातरूपो यस्यात्प्राणस्तस्मा-
दविज्ञातं सर्वप्राणस्य रूपमितियोजनाविज्ञातादिरूपानिरेकेण लोकवेदाद्यभावाद्विज्ञातादिरूपत्वाभिधानेनैव वागादीनां लोका-
द्यात्मत्वे सिद्धे किमर्थं त्रयो लोका इत्यादिवाक्यमित्याशङ्क्य तथैव ध्यानार्थमित्याह विज्ञातेति भूरादिष्वेकैकत्र विज्ञातादित्रयदृष्टे-
र्वागादेश्च व्यवस्थितत्वात् ऊक्तो विज्ञातादेर्वागाद्यात्मत्वे नियतं शक्यमित्याशङ्क्याह सर्वत्रेति प्राणविभूतिविदः संप्रतिफलं कथय-
ति प्राण इति लोके विज्ञातस्यैव भोज्यत्वापलंभादविज्ञातादिरूपेण प्राणादेर्न भोज्यत्वापत्तिरित्याशङ्क्याह शिष्येति शिष्ये रविवे-
किभिः संदिश्यमानोपकारा अपि पुरवस्तेषां भोज्यतामापद्यमानादृश्यंते पुत्रादिभिश्चातिबालैरविज्ञातोपकारा इति पुरवस्तेषां भोज्य-
विज्ञादयस्तेषां भोज्यत्वमापद्यंते तथा प्रकृतेऽपि संभवतीत्यर्थः वृत्तमनूयतस्यैवाचः पृथिवीत्याद्यवतारयति व्याख्यात इति प्राधिदैविका

शाने
७४

यं स्मृतिप्रदर्शनार्थ इति यावत् समनेतरसंदर्भस्य तात्पर्यमुक्तावाक्यात्तराण्येनो जयति तस्या इति कथमाधाराधेयभावो वाचो
निर्दिश्यते तत्राह द्विरुपादीति उक्तमर्थं सति निगमयति तदुभयमिति अध्यात्ममधिभूते च वाक्यपरिक्लिञ्चात् तस्यास्तत्परि
माणत्वमाधिदैविकवागंशत्वादेशां शिनेभ्यतादात्म्यात्तया सरदर्शयति तत्रेति तावानयमग्निरिति प्रतीकमादाय व्याकरोत्याधे
य इति समानमुत्तरमित्यस्यायमर्थः अध्यात्ममधिभूते च मनः प्राणयोराधिदैविकमनः प्राणोऽंशत्वात्तादात्म्याभिप्रायेण तत्परि
माणत्वमुच्यते तथा च वाचा समाने प्राणादाबुत्तरवाक्ये कथ्यमाने समानपरिमाणत्वमिति आधिदैविकवाग्विभूतिव्याख्याना नेत
र्यमप्यशङ्क्यः मनसो द्वैरूपमुक्ताव्याप्तिमभिधत्ते तत्रेति मन एवास्यात्मावाज्ञाया प्राणः प्रजेत्यध्यात्ममनपवपिता वाक्यमाता।
प्राणः प्रजेत्यधिभूते च वाचानसयोः प्राणस्य प्रजात्वमुक्ते तथाधिदैवे पितस्य तत्प्रजान्त्वं वाचमित्यभिप्रेत्याह ताविति कथमादित्यस्य
मनसः प्राणं प्रतिपितत्वं वाचोवाग्रेर्मातृत्वे तत्राह मनसेति सावित्रेण कमाग्रेये च प्रकाशसृते कार्यसिद्धदर्शनानयोः सिद्धे जनकत्व।
मित्यर्थः कर्मशब्देन कार्यमुच्यते तत्करिष्यामीति प्रत्येकमभिसंधिपूर्वकमादित्याग्रेयां वा एथिव्योरेतराले संगतिरासीदित्याह।
कर्मैति संगतिकार्यमभिप्रायानुसारिदर्शयति तत्रेति कयोर्निर्दत्त्वासपत्नत्वगुणविशिष्टस्योपासनमभिप्रेत्याह योजात इति द्वि
तीयस्य सपत्नत्वे वागादेरपि तथात्वे स्यादित्याशंकारह प्रतिपत्तत्वेनेति यथोक्तसपत्नव्याख्यानफलमाह तेनेति असपत्नगुणक।
प्राणोपासने फलवाक्यं प्रमाणयति तत्रेति प्राणस्यासपत्नत्वे सिद्धे सतीति यावत् प्रासंगिकत्वे प्रज्ञोत्पत्तिप्रसंगादात्र तत्त्वं आधिदैविक

७४

योर्वाद्यनमयोर्विभूतिनिर्देशानांतर्यमयेत्युक्तं न त्वेतस्येत्येतत्तद्धेतुन प्रजात्वेनोक्तस्य प्राणस्य किमिति न प्रहणं तत्राह वाद्यनः प्रजेति
 अत्र त्रयस्य समप्रधानत्वेन प्रकृतत्वादेतद्धेतुन प्रधानपरा मर्शोपपत्तीना प्रधाने परा मृशेतेत्यर्थः पूर्ववदाद्यो मनसश्च एषिवीद्यौश्च श
 रीरेण चातयेत्यर्थः हेतुष्वे प्राणस्योक्ते व्याप्तिमवशिष्टं व्याचष्टे तत्रेति तावानित्यादिप्रतीकमादाय व्याचष्टे चेदृशति वाद्यनः प्रा
 णानामाधिदैविकरूपेणोपासने विधातेष्टं कीर्तयति तानीति एतेभ्योतिरिक्तमधिष्ठानमस्तीत्याशंक्यविशिनष्टि कार्यात्मकमि
 ति प्रजापतिरेतेभ्योतिरिक्तोस्तीत्याशंकारह समस्तानीति सोपस्करं च तन्मन्त्रवाक्यमादाय व्याचष्टे तपतइति तत्प्राप्तमेव वा
 नक्रियावरिति तावदशेषे जगद्व्याप्येति योजना तत्प्राप्तिमत्त्वमुपजीव्यादात्तपवेति तेषां यावत्संसारभावित्वमभिच्यनक्ति
 नहीति कार्यकरणयोर्भावत्वं संसारभावित्वेपि प्राणानां किमाद्यातमतश्चाह कार्येति तेषु परिच्छिन्नत्वेन ध्याने दोषमाह सद्यइति
 एवं पातनिकां कृत्वा विवक्षितमुपासनमुपरिश्रित्येति अत्र त्रये फलवद्धानविषये व्याख्याते वक्तव्याभावात्तन्निष्ठप्रत्ययेनेत्या
 शंकावृत्ते कीर्तयति पितेति तेषां तत्फलत्वे प्रमाणाभावमादाय शंकते तत्रेति प्रस्तुते व्याख्याने समस्यर्थः कार्यलिंगकमन्त्रमानं प्र
 माणयन्नुत्तरमाहोच्यतरति अनुमानमेव स्फुरयितुमत्रेषु पांक्तत्वावगतिर्दर्शयति यस्मादिति तस्मात्प्रकारणमपि तादृशिति शो
 षः कथं पुनस्तत्र पांक्तत्वाधीरित्याशंकारह विज्ञेति आत्मा जाया प्रजेति त्रयं संप्रदीतमपि शास्त्रः उक्तं हेतुव्याप्तीकृत्वेन उक्तं स्मारयति
 तत्रेति अत्र त्रयं समस्यर्थः तथापि कथं पांक्तत्वमित्याशंकानंतरं प्रश्नमवतारयति तत्र विज्ञेति सममीश्वरं च तदवतारितं प्रश्नं व्याच

हे योयमित्यादिना कथं प्रजापतेस्तितिभिराह्यमाणत्वमपत्तीयमाणत्वेन तत्राह प्रतिपद्यामि रिति वृद्धेर्मर्यादादर्शयति यावदि
 ति उपलक्ष्यमर्यादायाह यावद्वेति अवशिष्टममावास्यानिविष्टां कलां प्रपंचयन् द्वितीयकलात्पुनः प्रतिपदि दर्शयति सप्र
 जापतिरिति प्राणिजातमेव विशिनष्टि पटपरति स्थावरजंगमेत्यर्थः जेषध्यात्मनेतुपलक्षणं जलात्मनेपि दृष्ट्यै फलभूते प्रजाप
 तौ पांक्तत्वेन वक्तुं प्रकाशं न तदद्यापि नोक्तमित्याशंका हैवमिति तदेव पांक्तत्वेन न किं दिवेति कलानां विभक्त्यदि न त्वेदेतमाशेषचये
 ति पांक्तत्वे निर्देशेन लज्जमर्थमाहैवमेव इति संप्रति कृत्स्नस्य प्रजापतेरुपक्रमानुसारित्वं दर्शयति जायेति भवतु प्रजापतेरुक्तरीत्या
 पांक्तत्वेन तथापि कथं पांक्तकर्मफलत्वेन तत्राह कारणेति पांक्तकर्मफलत्वे प्रजापतेरुक्तप्रासंगिकमर्थमाह यस्मादिति अधिककला
 मस्येति कृतो विशेषोक्तिरित्याशंकाह ककलासोपि हीति कृतस्तस्यापात्मत्वेन तत्राह दृष्टोपीति विशेषनिषेधस्य शेषावृत्तापरत्वा
 दिरोधः सामान्यशास्त्रेण स्यादिति शंकेते नन्वितीर्थांशद्वयः शास्त्रविहितप्रदेशविषयः साधारणेन सर्वत्र निषिद्धापि हिंसाविशेष
 तोमावास्यायां निषिद्धमाना सोमदेवता पूजार्थात्ततः शेषावृत्तानाभावात् सामान्योक्तिविरोधोस्तीति परिहरति बाह्यमिति यत्पूर्व
 माधिदैविकयत्रात्मकप्रजापत्युपासनपुनः तदहमस्मि प्रजापतिरित्यदं ग्रहेण कर्तव्यमित्याह योवा इति प्रत्यक्षपुलभमानं प्रजाप
 तिप्रश्रुतप्राप्तकथयति कोसाविति तस्य प्रजापतित्वमप्रसिद्धमित्याशंकापरिहरति केनेत्यादिना कलानां जगदिपरिणामहेतुत्वं क
 र्मेत्युक्तं चित्रेपि कर्महेतुत्वमस्ति तेन तत्र कलाशब्दप्रवृत्तिरुच्यतेत्याह विनेति यथा चंद्रमाः कलाभिः शुक्लपक्षयोराह्यते पत्नीयते च।

तथासविद्वान्निज्ञैर्नैवोपचीयमानेनाप्यर्घ्यतेपचीयमानेनचापहीयतेपतच्चलोकप्रसिद्धत्वाच्चप्रतिपादनसापेक्षमित्याह सचंद्रवरी
 ति आत्मैवप्रवाकलेत्सुक्तं तदेव रथचक्रदृष्टं तेन स्पष्टयति तदेतदिति तामिच्छकपिंडिका तत्स्थानीयं चानभ्यंतदेवप्रश्नद्वारा स्फोर
 यति किंतु इति शरीरस्य चक्रपिंडिका स्थानीयत्वं मधुक्तेपरिवारादर्शनादित्याशंकाह प्रधिरिति शरीरस्य रथचक्रपिंडिका स्थानीय
 नीयत्वे फलितमाह जीवेंष्टे इति अत्र त्रयात्मनि प्रजापतावदेव प्रहोपासनस्य सफलस्योक्तत्वाद्दृष्ट्याभावात् अत्र प्रथमैवार्थमित्या
 शंका न हि षयं वक्तुं न मनुवदत्येवमिति साधनोक्तैव फलमुक्तं तद्योर्मिषो बहत्वात् प्राजापत्ये च फलं प्रागेव प्रदर्शितं तत्किमुत्तरं
 प्रष्टुं नेत्याशंका सामान्येन तत्प्रतीतावपि इदमस्येति विशेषेणोक्तं तत्सु इत्यर्थं पुनराश्रुतिरित्याह तत्रेति सर्वप्रथमः सप्तम्यर्थः निय
 मो नावगतरिति संबंधः उपन्यासः प्रारंभः वाचशास्त्रस्यावधारणरूपमर्थं विहणोति अथ एवेति तदेव लोकत्रयं प्रश्नद्वारा स्फोरयति
 केतु इत्यादिना जयोनामपुत्रेण मनुष्यलोकस्यातिक्रमश्चित्तेनाप्यन्याह साद्यरिति पुत्रेणास्य साद्यत्वमसिद्धमित्याशंकाह
 यथा चेति द्विविधो हि मनुष्यलोकजयः कर्तव्यशेषानुष्ठानेभोगश्च तत्राद्यमाश्रित्यान्ययोगव्यवहारेमेव कारार्थं दर्शयति नान्ये
 नेति द्वितीयेत्ययोगव्यवहारे स्मर्यो ज्योतिषे मेलोके जयतीति साधनोतरेणापि मनुष्यलोकजयश्चेति भावः पूर्ववाक्यस्यैव
 कारपुनरवाक्यो रनुषक्तमुपेत्य वाक्यद्वयं व्याचष्टे कर्मणोत्पत्तिना साधनद्वयापेक्षया फलद्वारकमुक्तं विद्यायां दर्शयति देवलोक
 इति वृत्तमनुवदत्येवमिति पुत्रादिवजाया विनयो रपि प्रकृतत्वात्फलविशेषविनियोगो वक्तव्य इत्याशंकाह जायान्ति न पृथक्

ग्राने-
७६

अकर्मभ्यामिति शेषः नष्टयक्ताधनं कर्मणाः प्रकाशादिति द्रष्टव्यं भवत्वेवं साधनत्रयनियमः तथापि विद्याकर्मणी हित्वा समनेतर
प्रथे किमिति पुत्रनिर्णयमिति शङ्काह विद्याकर्मणोरिति यद्योक्ते चोद्ये पुत्रस्य लोकहेतुत्वज्ञापनार्थं संप्रति वाक्यमित्याह त इति अ
द्यात इति पदद्वयव्याख्याय संप्रति पदे व्याचष्टे संप्रतिरिति किमिदं संप्रदानेनामतदाह संप्रतिरितीति तदेव कर्मविशदयति पुत्रे हीति
अनेन प्रकारेणेति वक्ष्यमाणप्रकारोक्तिः अरिष्टादीत्यादिपदेन दुःस्वप्नादि संप्रदः प्रत्याह वाक्यत्रयमिति संबंधः पुत्रस्याहं ब्रह्मेत्यादिप्र
तिवचने हेतुमाह सति मया कार्यं यदध्ययनादितदेवावशिष्टं त्वया कार्यमिति पुत्रस्य प्रागुशिष्टताभावे प्रतिवचनानुपपत्तिरित्यर्थः
यद्वै किंचेत्यादिवाक्यानां पुत्रानुमंत्रणवाक्यैरर्थभेदाभावात्पुनरुक्तिरित्याशङ्काहैतस्येति यद्वै किंचेत्यादिवाक्ये वाक्यार्थमाह यो ध्याय
नेति त्वं ब्रह्मेति वाक्यवत्त्वे यत्त इति वाक्यमपि शङ्कां व्याख्यातमित्याह तथेति ब्राह्मणार्थं संप्रह्लातिसत्कर्तृका इति त्वं लोक इत्यस्याख्या
तयेवै केचेत्यादितत्र पदार्थानुक्ता वाक्यार्थमाह त इति किमिति त्वत्कर्तृकमध्ययनादिमयि समर्पिते त्वयैव किं नावृष्टीयते तत्राह इत ऊ
ह्वमिति कर्तव्यतैव बंधनं तद्विषयः कृतः संकल्पस्तस्मादितियावत् सपुत्र इत्यादेस्तात्पर्यमाह सर्वेति तत्रेति यथा क्तानुशासनोक्तिः एतत्
सर्वमित्यादिप्रतीकमादाय व्याचष्टे सर्वे हीति अनद्यतने भूते र्थे विदितस्य लङो भविष्यदर्थत्वं कथमित्याशङ्काह कुंदसीति अनद्यतने
नये पुत्रानुशासनस्य फलवत्त्वमाह यस्मादित्यादिना कृतसंप्रतिकः सन्निता किं करोतीत्यपेक्षायामाह सपितेति कोयं प्रवेशो न द्विविधि
इत्येकेवलस्य वाचिले सर्पवत्प्रवेशः संभवत्यत आह ध्यात्मेति हेतुर्मिथ्याज्ञानादिः वागादिष्वविष्टेष्वपि कुतोऽपीतरस्यापित्तरावेशधीरि

स्यात्

त्याशंकारादिति नञावित्वमेवस्योरयत्तादिति भावनाफलमाह तस्मादिति पुत्रविशेषणात्परिच्छिन्नत्वेऽपि तत्तदवस्थमि।
 त्याशंकाराद सर्वेषां हीति मृतस्यपितरितो लोकाद्यावत्तस्य कथं यथोक्तं नृपत्नमित्याशंकारादिति तदुक्तमिति पुत्ररूपेणावस्थितिमेव वि
 भजते नैवेति मृतोऽपि पिता तशिष्टपुत्रात्मना अवर्तते न तस्मादत्यंतं व्यावृत्तः फलरूपेण च परचेति भावः उक्तेर्येऽपि तरेयश्रुतिसंवादयति
 तथा चेति षष्ठीप्रथमाभ्योपिता पुत्रावुच्येते सपुत्रोऽयदीत्यादिवाक्यमवतार्य व्याकरोत्यथेत्यादिना अकृतमकृतादिति छेदः तस्मा
 दिति प्रतीकमादाय व्याकरोति एरणेनेति तदेव प्रपंचयतीदं तदिति पुत्रवैशिष्ट्यं निगमयति सपितेति पुत्रेणैतल्लोकजयमुपसंहर
 त्येवमिति यथोक्तास्तत्रादिवाक्यमणोर्विशेषमाह नतयेति कथं तर्हि ताभ्योपिता तौ जयन्ति तत्राह स्वरूपेति तदेव स्फुटयति नहीति
 अत्र शिष्टपुत्रेणैतल्लोकजयिनेऽपि तरेऽधिकृत्यादायैवमित्यादिवाक्यं तद्व्याकरोत्यथेति पुत्रप्रकरणविच्छेदार्थोऽयं शब्दः आवेशप्रकार
 बुभुत्साया सुतरवाक्यप्रवृत्तिं प्रतिजानीते कथमित्यादिना एथिद्यैवेत्यादिवाक्यस्य व्यावर्त्यपत्तेरुत्तावुपूर्वकमुत्थापयति एवमिति
 अत्रेति वैदिके निहीरयिते सप्तमीवद्भवदनशीलत्वे हेतुः श्रुत्युक्तेति मोक्षार्थतां जगन्नाथकरणश्रुतिस्मृतिभ्यां वदंतीति शेषः सीमासक
 पक्षेऽप्रकृतश्रुतिविरोधेन हूयति तेषामिति कथमित्याशंकाश्रुतेरादिमध्यावसानालोचनया पुत्रादेः संसारफलत्वावगमात्त्रमुक्ति
 फलत्वेत्याह जायेत्यादिना पुत्रादीनां चेति चकारादेतावानुवैकाम इति मध्यसंयदः यदुक्तं मृणापाकरणश्रुतिस्मृतिभ्यां पुत्रादेर्मुक्तिफ
 लत्वेति तत्राह तस्मादिति पुत्रादेः श्रुतेः संसारफलत्वे परावृष्टं तच्छब्दः श्रुतिशब्दः स्मृतेः पल्लवार्थः श्रुतिस्मृत्योरविरक्तविषयत्वे वाक्य

शेषमत्र कलयति वक्ष्यति चेति मीमांसकपक्षे निराकृत्य भर्तृप्रपञ्चपक्षमुत्थापयति केचित्ति मनुष्यलोकजयस्ततोच्चार्य निर्ययेत्यपे
 र्थः पुत्रादिसाधनाधीनतया लोकत्रयव्यावृत्तौ पिकथं मोक्षः संपद्यते न हि पुत्रादीन् एव मुक्ति साधनानि विरक्तत्वं विरोधादिन्याशंकाह न स्मा
 दिति श्रुत्यैवेत्याद्यो न राश्रुतिरेव मीमांसकमतवत् भर्तृप्रपञ्चमतमपि निराकरोतीति दूषयति तेषामिति कथं सातन्मते निराकरोतीत्या
 शंकाश्रुतिविशिनष्टि कृतेति अत्रात्मोपासितस्तदासिवचनविरुद्धं परमतमित्युक्तं तदाप्तेरेव मुक्तित्वादित्याशंकाह न चेति तथापि क
 थं यद्योक्तं फलं मोक्षो न भवति तत्राह मेधेति अत्रात्मनो ज्ञानकर्मजन्यत्वे हेतुमाह पुनः पुनरिति सूत्राप्तेरुक्तित्वे हेतुं तत्रमाह यद्वैति का
 र्यकारणवत्त्वश्रुतेरपि सूत्रभावो न मुक्तिरित्याह प्रारीरमिति अविद्यातदुत्पद्यैतस्य आत्मकत्वेनोपसंहारात् तदात्मसूत्रभावो बंधात्तर्भूतो
 न मुक्तिरिति युक्तं तत्रमाह अयमिति ननु अविरक्तस्याज्ञस्य सूत्रासि फलमपि कर्मादिविरक्तस्य विदुषो मुक्तिफलमिति व्यवस्थितिर्नैत्याह न
 चेदमिति न हि श्रुत्यैवेत्यादिवाक्यस्यैकस्य सकृद्भुतस्यानेकार्थत्वं भिद्यते हि तथा वाक्यमिति न्यायादित्यर्थः श्रुत्यैवेत्यादिवाक्याव
 ष्ठेभेन पक्षद्वयं प्रतिक्षिप्य तदंतराणि व्याचष्टे श्रुत्या इति एनमित्यक्तमनूद्य व्याकरोत्येनमिति कथं पुनः सूत्रात्मभूता वागुपासकमा
 विशतितत्राह सर्वेषां दीति न हि तयो रभेदादविदुषोपि व्याप्तैव वागिति विदुषो विशेषो नास्तीत्याशंकाह साहीति दैव्या वाचि दोषविग
 ममुत्तरवाक्येन साधयति साचेति विदुषा चः स्वरूपं संक्षिप्य त्यमोचेति वाचि दर्शितं न्यायं मनस्यतिदिशति नद्येति यन्मनः स्वभावनिर्मल
 त्वेन दैवमित्युक्तं तदेव विशिनष्टि येनेति असाविति विदुः किः येन मनसा विदात्र शोचत्यपि तदेव भावात्तदैवमिति सर्वेण संबंधः मनसु।

कस्यायेप्राणेतिरिति तथेति तमेवैवंप्राणं प्रश्नपूर्वकं प्रकटयति संचरति सपवेविदित्यादित्याचष्टे सयइतिविदिरत्रलाभार्थः नकेव।
 लेयथोक्तमेवविद्याफलं किंतु फलांतरमप्यस्तीत्याह किंचेति सर्वभूतात्मत्वेतदोषयोगात्तत्राज्ञापत्यपदमनादेयमित्युत्तरवाक्यावर्त्यामा।
 शंका माहायेति सर्वप्राणिसुखदुःखैरित्येस्मादुर्ध्वं सप्राप्तो ध्यात्तेन सर्वोत्तमकेविडोषैकभूतनिष्ठदोषयोगोनास्तीत्युत्तरमाह तत्रेति
 तदेवप्रपंचयति परिक्रिञ्चेति उपरिक्लिञ्चधीत्वेपिसूत्रात्मकेविडोषिसर्वभूतोत्तर्भावात्तदुःखादियोगः स्यादेवेत्याशंक्यनवरक्तहरविपरिव
 र्त्तिकमिदोषैरस्माकमसंसर्गवत्प्रकृतेपिसंभवात्रैवमित्यभिप्रेत्याह सरणेति नोपपद्यतेविडोषोदुःखमिति एवैवासांबंधः दृष्टान्तेविश्रुणो
 ति यथेति मैत्रस्यस्वदस्ताद्यभिमानवत्तत्तदुःखादियोगवद्विडोषः सूत्रात्मनः स्वाशभूतसर्वभूताभिमानिनस्तत्तदुःखादिसंसर्गः स्यादित्या
 शंकादाशंतिकमाह तथेति ममतवतादीत्यादिपदेनाहंताग्रहणंतदेवदुःखनिमित्तेमिथ्याज्ञानमादिशष्टेनरागादिरुक्तः उक्तेर्येप्रतिसव
 तार्ययाचष्टे तदेतदिति शुभमेवगच्छतीतिसंबंधः फलरूपेणवर्तमानस्यकथं कर्मसंबंधः स्यादित्याशंकाह फलमिति उक्तमेवव्यनक्ति
 निरतिशयंहीति अथेत्यादित्याक्यस्यवक्तव्यशेषाभावादानर्थक्यमाशंक्यवदितोपासनानुवादेनतदेगव्रतविधानार्थमुत्तरंवाक्यामित्यान
 र्थकंपरिहरति तदंतरत्यादिना व्रतमित्यवश्यानुष्ठेयं कर्मोच्यतेजिज्ञासायाः सत्त्वमतः शब्दार्थः उपासनोक्त्यानेतर्यमप्यशब्दार्थकं कथं
 तन्ततरमिति प्रवृत्तायांमीमांसायांप्राणव्रतमभ्यस्यत्वेनधारणीयमितिनिर्दोशार्थमाख्यायिकांप्राणयति तत्रेत्यादिना कथंवागादिषु
 करणेषुकर्मशब्दप्रवृत्तिरित्याशंकाह कर्मार्थानीति तदीयसूत्ररूपयोगमुपदर्शयितेभूमिकांकरोति तानीति स्पष्टोप्रकारंप्रश्नपूर्वकंप्रक

ग्राने-
७८

रयति कथमित्यादिना यथाकर्मस्वीयेस्वीयेवापारमनुसृत्य ब्रह्मदधिरेवगादीनिकरणानीत्यर्थः प्रजापतेर्वागादिषु प्रमहारासकर्म
प्रच्युतिरामीदित्यत्र कार्यलिंगकमनुमानेप्रमाणयति तस्मादिति वागादीनां भगवत्तत्त्वनिर्धारणानंतर्यमथशब्दार्थः प्राजापत्येप्राणेश्वर
प्रस्तत्वाभावेकार्यलिंगकमनुमानेसूचयति तेनेति प्रवर्ततेप्राणइतिसंबंधस्तथापिकथंप्राणस्यैवव्रतंधार्यमित्यपेक्षायामाह तानीति
जापनार्थमनुसंधानप्रकारमेवदर्शयत्ययमिति तस्यश्रेष्ठत्वेफलितमाह हेनेति इतिशब्देवाकरोत्येवंविनिश्चित्येति अस्माकंवागादी
नांब्रतानिभूत्येवाराणायनपर्याप्तानीतिविनिश्चित्यदद्विरेप्राणव्रतमेवेतिसंबंधः प्राणरूपत्वमुक्ताकरणानांतन्नामत्वमाह यस्मादिति
यस्मादित्यस्यतस्मादितिव्यवहितेनसंबंधः प्राणरूपंचलनात्मत्वमिति कुतोनिश्चीयतेतत्राह नहीति तर्हिकरणेषुप्रकाशात्मत्वमेवना
चलनात्मत्वमित्याशंक्याह चलनेति संप्रतिविद्याफलमाह यएवमिति तदेवस्पष्टयति यस्मिन्निति तपनीसूर्यस्तत्तातस्यावशस्तापत्यः क
स्येदंफलमित्युक्तेपूर्वमेवसोभयति यएवमित्यादिना नकेवलेविद्यायापथोक्तमेवफलंकिंतुफलान्तरमप्यस्तीत्याह किंचेति प्राणविदा
सदस्यर्हानकर्तव्येतिभावः इत्यध्यात्ममित्यस्यानर्थक्यमाशंक्याह इत्येवमिति अध्यात्मदर्शनमुक्ताधिदैवतदर्शनेवक्रमनेतरवाक्यम
वतारयत्यथेति तर्हिचलिष्यामीत्यादिकिमर्थमित्याशंक्याह कस्येति वदिष्यामीत्यादाभुक्तेव्याख्यानमिहापिदृष्टमित्याहाध्यात्मव
दिति यथादैवतंस्वेस्वेदेवतावापारमनतिक्रम्याद्यादेवताविद्युदाद्यादधिरेव्रतमित्यर्थः सद्यथेत्यादिव्याचष्टे अद्यात्ममिति वायुरपिशु
सनानाहः स्वकर्मणोनप्रच्युतइति स्तेनवायुव्रतेनाभगवत्तत्त्वनिर्धारणशेषः तदेवसाधयति स्तेचतीति ब्राह्मणोक्तमर्थमुपसंहरत्येवमिति ।

७८

ब्राह्मणार्थराहार्थमंत्रमवतार्यव्याकरोत्यथेत्यादिना सूर्योधिदैवपुत्र्यकालेवायोरुदेतितत्रचापरसंध्यासमयेसंगच्छति सपवचा
 ध्यात्संप्रबोधसमयेचक्षुरात्मनाप्राणादुदेतिपुरुषस्यस्वापसमयेचतस्मिन्नेवास्तेगच्छतीतिघतश्चेत्यादौविभागः श्लोकस्योत्तरार्द्धप्राणा
 रित्यादिब्राह्मणव्यवहितेश्लोकेरर्णतात्तापनार्थप्रथमं व्याचष्टे तदेवाइति धारणस्यप्रकृतत्वात्सामान्येनचविशेषलक्षणत्वाद तदेवाइति
 तिधारणस्यप्रकृतत्वात्सामान्येनचविशेषलक्षणत्वाद धृतवतइति सपवेतिधर्मपरामर्शः तत्रेति सतिसप्तमीसंपूर्णमंत्र अधिकरोति इमे
 मंत्रमिति पूर्वार्थोक्तिः उत्तरार्द्धस्यब्राह्मणमाकांक्षापूर्वकमुत्थाप्यव्याचष्टे तमित्यादिना तैरभ्येदेवैरभ्यत्वेनमीमांसितेनेतुगच्छतीत्यर्थः
 विशेषणस्यार्थवत्वंसाधयति यन्निति उक्तंहेतुमग्निरहस्यमाश्रित्यविशदयति अथेति यथात्रेत्युपमार्थोयशब्दः अनुगच्छतिशाम्यतीत्ये
 तत्वाद्युमनुतदधीनपव तस्मिन्कालेउदात्तस्तमेतिउदवासीदस्तेगतइत्यर्थः इतिशब्दोऽग्निविषयवाक्यसमाप्त्यर्थः अध्यात्मप्राणव्रतमधि
 दैवचवापुत्रतमित्येकमेवव्रतेधार्यमितिमंत्रब्राह्मणाभ्यां प्रतिपाद्यतस्मादिति व्याचष्टे यस्मादिति नदिवागादयोऽग्रादयोवापरिस्येदचिरा
 दिनाः स्यात्तमर्हेतिनेनप्राणादिब्रतंतैरनुवर्त्यतपवेत्यर्थः एकमेवेतिनियमेप्राणव्यापारस्याभ्यत्वेहेतुमाह नहीति तदनुपरमेफलितमा
 ह तस्मादिति ननुप्राणनाद्यभावेजीवनासंभवात्तस्यार्थिकत्वात्तदनुष्ठानमविधेयमित्याशौक्यकारलभ्येनियमं दर्शयति हित्वेतिनेत्या
 दिवाक्यस्यात्तरार्थपुक्तातात्पर्यार्थमाह यद्यहमिति प्राणव्रतस्यसकृदनुष्ठानमशक्यं सर्वेद्रियव्यापारनिवृत्तिरूपेसंन्यासमासांरणमनुव
 र्त्तयेदित्याह यदीति विपक्षेदोषमाह यदिहीति प्राणादिपरिभवपरिहारार्थनियमंनिगमयति तस्मादिति विद्याफलेवक्तव्यमिहोक्तकरोति

धि

तेनेति व्रतमेवविशिनष्टि प्राणेति प्रतिपत्तिमेवप्रकरयति सर्वभूतेष्विति संप्रतिविद्याफलंकथयत्येवमिति कथमेकस्मिन्नेववित्तानेफ।
 लविकल्पः स्यादित्याशंकावित्तानप्रकर्षापेक्षेसायुज्यंतत्रिकर्षापेक्षेवसालोकमित्याह वित्तानेति ब्राह्मणे प्रपंचितस्याविद्याकार्यस्यसं
 क्षेपेणोपसंहाराद्यं ब्राह्मणान्तरमवतारयति यदेतदिति फलमपिज्ञानकर्मणोरुक्तविशेषणवद्यदेतत्प्रसूतमिति संवेधः श्रव्याकृतप्रा
 क्रियायासुक्तेस्मारयति याचेति व्याकृताव्याकृतस्यजगतःसंगृहीतेशूपमाह सर्वमिति वाक्यमनःप्राणाख्यत्रयमिति शोकंप्रत्याह किं
 तदित्यादिना किमर्थः पुनरयमुपसंहारइत्याशंकाहानात्मेवेति आत्मशब्दार्थमाह यस्मात्तदिति अनात्मत्वेनजगतोदेयत्वंतत्कृत्वेनप
 रायृष्यतेवैराग्यमपि किमर्थमित्याशंकाह नहीति अविदुक्तेऽपिउत्तरदलितद्यातत्राधिकारी स्यादित्याशंकाह बाह्येति अनात्मप्रमा
 णमप्यात्मानेप्रत्याययिष्यत्यात्मनः सर्वात्मत्वात् कृतोविरोधइत्याशंकाह तथेति कथंनर्हिप्रत्यगात्मधीस्तत्राह कश्चिदिति उपसंहार
 स्येत्येसफलत्वेपिसर्वस्यजगतोनामादिमात्रत्वेप्रमाणाभावाद्युक्तमिति शोकते कथमिति अनुमानैः संभावनादर्शयत्यत्रेति तत्रतत्का
 र्यत्वहेतुकमनुमानमाह तेषामिति वागित्येतदुक्त्यमिति संवेधः इदियव्यावृत्त्यर्थंवाक्यार्थमाह शब्देति संगृहीतमर्थंविदुषोति यः क
 श्चेत्यादिना उक्तमुपपादयितुमुत्तरवाक्यमित्याह तदाहेति कार्यकारणभावेपि किमायातमतश्चाह कार्यंचेति सर्वेनामविशेषस्तन्मा
 ज्ञातत्वेनानभिद्यतेतत्कार्यत्वाद्यद्यत्कार्यतत्त्वतो नभिद्यतेयद्यपृष्टोचदइत्यर्थः सर्वेनामविशेषास्तत्सामान्यकल्पिताः प्रत्येकं तदनुवि
 द्वाइज्जिदमंशानुविदसर्पादिवदित्यनुमानान्तरमाह तथेति कार्याणोकारणोत्तर्भाववदितियावत् उक्तमेवप्रश्नसर्वकंप्रपंचयति कथ

मित्यादिना सामान्यसाधयत्येतद्भीतिः इत्युनामविशेषानाममात्रं तर्भवतीत्याह किंचेति नामविशेषाणां नाममात्रादात्मलाभात्
 स्मादविशेषात्तत्रैवं तर्भवत्यर्थः सर्वनामविशेषास्तस्मात्सामान्यात्रण्यवस्तुतः सन्ति तेनात्मवत्त्वाद्येनात्मवत्तत्वेततो न्येवस्तुतो न सं
 तियथापृदात्मवतो चरादयो वस्तुतस्ततो न्येन संतीत्युक्तेऽनुमानेन्याप्रिमाधयति यस्य चेति हेतुसमर्थनार्थमुत्तरं वाक्यमुत्थापयति क
 थमित्यादिना अतः शब्दमात्राद्विशेषाणां सामान्यलाभो भवतीति शेषः तत्रैव युक्तिमाह ततो हीति तत्रैव वाक्यमवतार्य व्याचष्टे तदि
 त्यादिना तस्मात्तस्मात्तद्विशेषाणां सामान्यलाभ इति वाक्यशेषः प्रथमकंडिकया सिद्धमर्थमुपसंहरत्येवमिति उपपत्तित्रयमुत्तरवाक्य
 द्वये पितुमिति आदिष्यते वसुत्तरयोरिति तत्र व्याख्यानसापेक्षाणि पदानि व्याकरोत्येवमिति नाम व्याख्याताने तर्कमथ शब्दार्थः चत्वरुच्य
 मिति संबंधः चत्वारिति चत्वारः शब्दाभिधेयचत्वारि विषयसामान्यमभिधीयते तच्चरपसामान्यं तदपि प्रकाशमात्रमिति योजना रूपप्रकर
 णाने तर्कमथेत्तु च्यते क्रियाविशेषाणां क्रियामात्रं तर्भवं प्रश्नद्वारा स्फोरयति कथमित्यादिना आत्मशब्देनात्र शरीरनिर्वर्त्यकर्मग्रह
 णे पुरुषविधवाद्याणामेवमनुकूलयत्यात्मना हीति तत्रैवोपपत्तिमाह शरीरे चेति तथापि कथमात्मशब्दः शरीरनिर्वर्त्यकर्मग्रह्यादि
 त्याशं कालक्षणेत्यादाविति संक्षेपस्यापि संक्षेपांतरमाह तदेतदिति तदेतच्च यंत्रितं विष्टं भवत संरते सदेकमिति संबंधः कथं स
 रत्त्वमत आदेतरेत राशयमिति इयं विषयमाश्रित्य नामकर्मणी सिद्धतः स्वातंत्र्येण निर्विषययोस्तयोः सिद्धादर्शनात्तामकर्मणी च
 श्रित्य रूपं सद्यति न हिते हित्वा किंचिदुत्पद्यत इत्यर्थः वाचकेन वाच्यस्य तेनेतरस्य ताभ्यां च क्रियायास्तथा तयोरेतददर्शनादन्योन्य

मभिद्यो जकत्वमादेतरेति सतिनामिदं संहारदर्शनादुपेक्ष्य सतिनामसंहारदृष्टेः सतोश्चतयोः कर्मणस्तस्मिंश्च सति तयोरुपसंहारोपलेश
 भादितरेतरप्रलयमित्यादेतरेतरप्रलयमिति त्रयाणामेकत्वे विरुद्धमिति शो कित्वा परिहरति केनेत्यादिना कथं कार्यसंघातात्मना त्रयाणा
 मेकत्वं तत्राह तथेति नामरूपकर्मणां कार्यकरणसंघातमात्रत्वे पित्तो व्यतिरिक्तं संघातान्नामरूपकर्मणामेकत्वं तत्राह तथेति नामरूपकर्म
 णामेकत्वादिशोकादौ तावदिति नामादित्रयस्य संघातमात्रत्वे कथं व्यवहारासंकर्यमित्याशोकादाहमेति संघातो यमात्मशक्ति
 तः स्वयमेकोपि सत्रध्यात्मादिभेदेन स्थितः त्रयमेव भवतीति व्यवहारासंकर्यमित्यर्थः एकस्मिन्नपि संघाते कार्यकरणरूपेणावांतरविभाग
 माह तदेतदिति आत्मभूतस्त्वस्योपाधित्वेन स्थित इति यावत् अविनाशी स्थूलदेहे गच्छत्यपि यावन्मोहं न गच्छतीत्यर्थः ॥ सच्चिदानन्दस्य
 त्वं भूतपंचकं तदात्मके नामरूपे इत्याह नामेति करणया यात्म्यं कथयति क्रियात्मकस्त्विति पंचीकृतपंचभूतात्मके तत्कार्यं सर्वसच्चिदानन्द
 चेति अत्यन्तेः सत्यं वैराजशरीरं कार्यमपंचीकृतपंचमहाभूतकार्यात्मककरणरूपसप्तदशकलिंगस्य स्रजाल्यस्यायतने तस्यैवाच्छादकं
 तत्तत्त्वनात्मापि स्थूलदेहकृत्वा इर्विज्ञानं तेनापि ब्रह्मे प्रत्यग्वस्तु सत्तत्त्वमिति तत्त्वज्ञानेः वहितैर्भावमिति भावः इदानीमविद्याकार्य
 प्रपंचमुपसंहरत्येतदिति अविद्याविषयविवरणस्य वक्ष्यमाणोपयोगमुपसंहरत्यत इति प्रपंचिते सत्यविद्याविषये ततो विरक्तस्यात्मानं
 विविदिषोस्तत्त्वज्ञापनार्थं चतुर्थप्रपञ्चः सन्दर्भो भविष्यति तस्मादविद्याविषयविवरणमुपयोगीति भावः ॥ इति श्रीमत्परमहंसप
 रिब्राजकाचार्यश्रीशुद्धानन्दस्य पादशिष्येण भगवदानन्दज्ञानेन कृतं माहेश्वरद्वाराण्यकभाष्यतात्पर्यटीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तृतीये ध्याये सवित विद्या विद्ययो रविद्या प्रपंचिता संप्रति विद्या प्रपंचयितुं चतुर्थं मध्यायमारभमाणो वृत्ते कीर्तयत्यात्मेति किमित्यर्थं त
 रेषु सत्त्वात्मतत्त्वमेवानुसंधातव्यं तत्राह तदेवेति चेति तस्यैवान्तेष्ट्यान्तेष्ट्यपरप्रेमास्पदत्वेन परमानंदत्वेदेत्वंतरमाह तदेवेति आत्मतत्त्व
 ज्ञानस्य सर्वापत्तिफलत्वाच्च तदेवान्तेष्ट्यान्तेष्ट्यपरप्रेमास्पदत्वेन परमानंदत्वेदेत्वंतरमाह तदेवेति आत्मतत्त्व
 क्रमं यातरमनुवदति यस्मिन्ति सो विद्याविषय इति संबन्धं कथं भेददृष्टि विषयस्या विद्याविषयत्वं तत्राह मोक्षमिति यो भेददृष्टिप
 रः स न वेदेत्य विद्या तदृष्टि मूलं सवितानेन तद्विषयो भेददृष्टि विषय इत्यर्थः कथं यथोक्तौ विद्याविद्याविषयावसंकीर्णौ व्यवसान्तेष्ट्या
 ज्ञेते तत्राहैक्येति समाज्जब्राह्मणो वृत्तमर्थं कथयति तत्रावेति विद्याविद्याविषययोरित्यावत आदिपदं साध्यसाधनावांतरभेदसंग्रहा
 र्थं यथोक्तौ भेद एव विशेषः तस्मिन् निनियोगोच्यवस्थापने तेनेत्यर्थः उपसंहारब्राह्मणान्तेष्ट्यमनुभाषते सचेति अथवा उक्तौ विद्याविद्या
 विषयौ कथमसंकीर्णौ संतव्यावित्याशंकाहैक्येति तत्रोत्तरं यथैव विषयपरिणामार्थं प्ररुषविधब्राह्मणशेषमारभ्योक्तं दर्शयति तत्रावे
 ति तर्हि समासत्वादविद्याविषयस्य कथमविउद्योगार्थस्य प्रवृत्तिरित्याशंका तदर्थं मवांतरविभागमनुवदति सचेति तावेव प्रकारो दर्श
 यत्रादौ सत्त्वशरीरमुपमस्यत्यंतरिति तस्य बाह्यकरणद्वारा मूलेषु विषयेषु प्रकाशकत्वमभूतत्वं तद्युत्पादितं द्वितीयं प्रकारमाचक्षे
 णमूलेशरीरं दर्शयति बाह्येति तस्य कयापि विधया सत्त्वदेहं प्रत्यप्रकाशकत्वादप्रकाशकत्वं आगमापादितत्वेनावदेयत्वं सूचय
 तपजनेति यथा गृहस्य तलादिबहिरंगं तथा सत्त्वस्य देहस्य मूलो देहस्तथापि तलादिचिना गृहस्य बाह्यरागोपलवन्त्यापि स्य

लदेहं विना न तत्तयो गत्वमिति मत्वाह तणेति तस्य पूर्वप्रकरणांतेनामरूपे सत्यमित्यत्र प्रस्तुतत्वमस्तीत्याह सत्येति सर्वथा बाधवैधु।
 यंसत्यत्वमिति शंको निरसिते विशिनष्टि मर्त्य इति तस्य कार्यदर्शयति तेनेति वृत्तमनूयाजातशत्रु ब्राह्मणस्वतारयति सपवेति आदित्य
 चंद्रादयो बाह्याधारभेदाः अनेकधात्वमिति घा मूर्द्धेत्यादिवत्तमाणाणां वशादृष्ट्येक्यंतर्हितस्यैकत्वेन तत्राह प्राण इति प्राणस्य नाना।
 त्वमेकत्वं चोक्तं तत्रैकत्वं विवृणोति तस्यैवेति प्राणस्यैव स्वभावभूतोऽनात्मलक्षणः पिंडः समष्टिरूपो हिरण्यगर्भादिषां ह्यैरुपाधिविषयै
 स्तत्र तत्र श्रुतिस्मृत्योरुच्यते स चाग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्र सूर्या चित्यादि श्रुतेः सूर्यादिभिः प्रविभक्तैः करणैरुपेतो भवतीत्यर्थः यद्वा स समस्त
 व्यस्तं च तदिदं हिरण्यगर्भमात्रमेव न तस्मादधिकमस्तीति हिरण्यगर्भस्यैकत्वेनेति एकत्वं विशदीकृत्य प्राणस्य नानात्वं विशदयति
 प्रत्येकं चेति गोत्वादिसामान्यतत्त्वत्वे व्यावर्तयति चेतना चोदिति केवलभोक्तृत्वं पक्षं चारयति कर्तृ इति वक्ता पूर्वपक्षवादीति यावत् त।
 स्मादस्य व्यातत्राणो विपरीतेषु व्यं ब्रह्मतस्मिन्नात्मरूपी राजा श्रोता सिद्धांतवादीत्यर्थः किमिति चरुश्रोतृपाण्यायिका प्रणीयते त।
 जाहैव हीति पक्षे शब्दार्थमेव स्पष्टयति पूर्वपक्षेति अतो भवितव्यमाख्यायिकेति शेषः आख्यायिकानेगीकारे दोषमाह विपर्यये
 हीति यद्यानर्कशास्त्रेण समर्पमाणोऽर्थो तातेन शक्यते श्रोत्येतिकतकीणां निरं ऊशत्वात्तथा केवलमर्थो नुगम्यते प्रश्नप्रतिवचन।
 भावरहितैर्यैर्वाक्यैः समर्पमाणोऽपि दुर्विज्ञेयोऽर्थः साद्यद्याख्यायिकानां नुस्रियते तः सा सुखप्रतिपत्त्यर्थमनुसर्तव्येत्यर्थः ऊतो दुर्विज्ञेय
 त्वेन ज्ञातव्यं तेति यद्योक्तस्य वस्तुनो दुर्विज्ञेयत्वे श्रुतिस्मृतिसंवादं दर्शयति तथा चेति स संस्कृतापरिशुद्धादेव बुद्धिः सात्त्विकी बुद्धिः सामा

नृमात्रबुद्धिस्तामसीराजसीचअतिगह्वरत्वमस्यंतगोभीरत्वेसंभस्तात्पर्यब्रह्मणोऽविज्ञेयत्वेफलितमाह तस्मादिति ग्राह्याधिकायाःसु
 त्वप्रतिपत्त्यर्थमुक्तायांतरमाहाचारेति उभयार्थमेनप्रणिणतोपसदनदिहाराविद्याग्राह्याधमात्रमेनतद्यतिरेकेणश्रद्धादिमात्रेण
 सालभ्यतइत्याचारप्रकारज्ञापनार्थश्चायमारंभइत्यर्थः ग्राह्याधिकायाः यथोक्तेर्यच्चित्तत्वेकथयत्येवमिति वक्तुंश्रोत्रोर्मध्येययोक्ता
 चारवताश्रोत्रविद्यालज्जयावक्ता तादृशेनसोपदेष्टव्येतेष्वर्थोऽस्मात्ग्राह्याधिकायामनुगतोऽस्यनेतस्मादाचारविशेषदर्शयितुमेष्टा
 ह्याधिकायुक्तेत्यर्थः आगमाउसामिगुरुसंप्रदायादेवतत्त्वधीर्लभ्यतेयस्तुकेवलस्तर्कस्तदशात्रैषाबुद्धिः सिद्ध्यति तथाचकेवलतर्कप्रयु
 क्ततत्त्वबुद्धिरितिसंभावनानिषेधार्थाह्याधिकेतिपक्षोतरमाह केवलेति केवलेनतर्केणतत्त्वबुद्धिर्नसिद्ध्यतीत्यत्रश्रुतिस्मृतीदर्शयति नै
 वेति मतिंदद्यादितिशेषः प्रकारांतरेणाह्याधिकामवतार्यतत्राह्याधिकायुगलंपदंशयति तथाहीति श्रद्धाब्रह्मज्ञानेपरमसाधनमित्य
 उभयवतोपिसंमतिमाह श्रद्धावानिति ग्राह्याधिकार्येवद्रुधास्थितेतद्वतराणिआचष्टे तत्रेत्यादिना सर्वपक्षवादित्वेहेतुमाहाविद्याविष
 येति गर्वितत्वेहेतुमाहासम्यगिति इयमेवतवाकनिमित्तमित्यत्रापिकस्मादित्यनुषज्यते अतोब्रह्मतेब्रह्माणीतिवागेवसहस्रदानेनिमित्त
 मितिशेषः श्रुतिव्याचष्टे जनकइति प्रसिद्धंजनकस्यदातृत्वादितदवद्योतकोवैनिपातइतियावतवाक्यार्थमाह जनकोदित्स्वरित्यादिना
 संभावितवानसीतिप्रागुक्तेवाङ्मात्रंसहस्रदानेनिमित्तमितिशेषः तस्मान्मुग्धप्रसिध्दतिक्रमणादितियावततत्सर्वदातृत्वादिकमित्यर्थः
 इतिशब्दोभिप्रायसमाख्यर्थः हृदिप्रविष्टोभोक्ताहमित्यादिप्रत्यक्षंप्रमाणयत्यहमिति दृष्टिफलेनैरंतयोभ्यासेदर्शयत्युपासइति तावता

मम किमायातेतदाह तस्मादिति मामेति प्रतीकमादायाभ्यासस्यार्थमाह मामेति विनिवारयन् प्रत्यवाचेति संबंधः एकस्माज्जोनिवा
 रकत्वमपरस्य संवादेन संगतिरिति विभागे संभवति कुतो हिर्वचनमित्याशंकाह मामेत्यावाधनार्थमिति तदेतदेव सारयत्येवमिति लङ्गे
 न प्रकारेण योविषयोर्थस्मिन्नावयोर्विज्ञानसाम्यादेव समानेपि विज्ञानवत्त्वे सत्यस्मानविज्ञानवत्त्वस्वीकृत्य तमेवार्थमस्मान्प्रत्यपदे-
 शोन ज्ञापयता भवता वयं वाधितास्याम इति योजनात्तथापि गार्ग्यस्य कथमीषत्वाधनेतज्ज्ञात इति अतिष्ठाः सर्वेषामित्यादिवाक्यं शं-
 कादारावतार्थव्याकरोत्यथेत्यादिना पतेऽपुरुषमिति शेषः इति शब्देऽगुणोपास्तिसमासार्थः श्वोक्तीत्यादिभिर्गुणैर्विशिष्टं ब्रह्म तदुपा-
 सकस्य फलमपि जानामीत्युक्त्वा फलवाक्यमुपादत्ते सद्य इति किमिति यथोक्तं फलमुच्यते तत्राह यथेति मनसि चेति चकाराननुद्धौ चे-
 त्यर्थः एकः पुरुषस्तमेवादेव ह्योपासेत्वेत्यमुपासेत्युक्ते मामेत्यादिना प्रत्यवाचेत्याह इति सर्ववदिति भावमंडलतो हि गुणं चंद्रमंडलमि-
 ति प्रसिद्धिमाश्रित्याह महानिति कथं पांडुरवासश्चंद्राभिमानिनः प्राणस्य संभवतीत्याशंकाह पशरीरत्वादिति पुरुषोद्विशरीरेण वा स-
 मसेव वेष्टितो भवति पांडुरत्वे चापो प्रसिद्धमापो वासः प्राणस्येति च श्रुतिः अतो युक्तं प्राणस्य पांडुरवासस्तमित्यर्थः न केवलं सोमशब्देन
 चंद्रमा इत्यने किं तलतापिसमाननामधर्मत्वादित्याह यथेति तंचंद्रमसंलतात्मकं बुद्धिनिष्ठं च पुरुषमेकीकृत्या हं ग्रहेणोपास्तिरित्यर्थः
 संप्रत्युपास्तिफलमाह यथोक्तेति यत्र शब्देन प्रकृतिरुक्ता विकारशब्देन विकृतयोऽग्रहं ते यथोक्ते पासकस्य प्रकृतिविकृत्यनुष्ठानसामर्थ्यं
 लीलात्ममित्यर्थः अत्रास्यस्योपासनानुसारित्वादुपपन्नत्वमभिप्रेत्योपासकं विशिनष्टि अत्रात्मेति संवाददोषेण चंद्रब्रह्मण्यपि

सातहिवर्गहरेद्विपापतीनामुपसंख्यतेमितिनिपत्तिरित्येयं तत्रप्रकृतिकः किंकिन्नुपतरप्रययांतः पतंतुललनिधनं विरुपसर्गः अहिर्महीसायणहिरास्तेजान्यइति श्रीहृष

प्रत्याख्याते ब्रह्मांतरमाह तथेति कथमेकमुपासनमनेकफलमित्याह विद्युतामिति अप्रवर्तित्वमप्रवर्तकत्वमक्रियावत्त्वेवाकथमेक
 स्मिन्वायावपरजितासेनेतिगुणः संभवतितत्राह मरुतामिति विशेषणत्रयस्यफलत्रयंक्रमेणमुत्पादयति निम्नरित्यादिना अन्यतस्या
 नामन्यतोमाह तोजातानां यद्विर्विष्यते किंयते तत्सर्वं भस्मीकरणेन सह तेनेनायिर्विषयमसिः यथाएवंविद्युतां वाइत्यादात्मनि प्रजा
 यांचफलवाइत्युक्ते तथात्राण्यीनां बद्धलत्वादुपासकस्यात्मनि प्रजायांचरीमायित्वंसिद्धातीत्यादायीनि प्रतिपत्त्यप्रतिफलत्वमि
 तेन दद्यावर्तयत्तात्ररूपमिति अन्यच्चफलमिति संबंधः अस्मादपामितरित्यर्थः तथाविधश्रुतिस्मृत्यनुकूलरतियावत्तदार्तिचेत्येतदेव स्पष्ट
 यति सत्येति सर्वत्रैकेति विशेषणस्य देवतेति विशेषतया संबध्यते तदेव रोचिस्त्वमित्यर्थः आहैतमेवाहमित्यादीति शेषः तस्य गुणवडपा
 सनस्येत्यर्थः सर्वसायुरित्येतद्यावष्टे यद्योपासमिति काशुनरसावेकादेवतातत्राह अविनाविनि तस्य देवस्येति यावत् यद्योक्तं गुणद्वयमु
 पपादयति दिशामिति द्वितीयवत्त्वेसाधुभृत्यादिपरिहृतत्वे शब्दब्रह्मोपासकस्येव तमो ब्रह्मोपासकस्यापि फलमित्याह फलमिति फल
 भेदाभावे कथमुपासनभेदः स्यादित्याशंकाह प्रत्योरिति अस्तानि ब्रह्माणुपमस्य समस्तं ब्रह्मोपदिशति प्रजापताविति आत्मवत्त्वेव प्रणा
 त्मकत्वे फलस्यात्मगामित्वात्त्र प्रजायां नदभिधानमुचितमित्याशंकाह ब्रह्म इति विचारार्थाश्रुतिरितिकथयति किमेतावरिति वाक्यार्थः
 बोधसमाधिभास्युदयति किमित्यादिना आदित्यादेरविदितत्वनिषेधं प्रतिज्ञायहेत्वमाह न फलं इति नैतानि वाक्यानि फलवद्दिज्ञानप
 राणि अर्थवादत्वादित्याशंकाह नचेति फलवत्त्वाच्चाएवंविधिपरात्पतानि वाक्यानीत्याह तदनुपपत्तीति अर्थवादत्वेपितेष्टामर्थार्थ

व २

एतावन्मुद्रइति श्रुतौ निगृह्यानुयोगइति श्रुतः उता विद्वानमुल्लोकं
 प्रत्यक्षं न गच्छति ३ आहो विद्वानमुल्लोकं प्रत्यक्षं न गच्छति ३

इत्यत्रैव विचारार्थाश्रुतिरिति नुनमुक्तं विमाराभावादिनिदिष्टं

ग्राने-
८३

त्वे किं न स्यादित्याशंका दार्थवादत्व इति वाक्यानां फलवद्विज्ञानपरत्वमुपेत्य निषेधवाक्यस्य गतिरुक्तं कथं तद्दीति तस्यानर्थक्यं प
रिहरति नैष दोष इति अधिकृत्य पेक्षत्वाद्देदनप्रतिषेधस्येत्युक्तं स्यादयति ब्रह्मेति नैतावनेत्यविशेषेणाश्रयब्रह्मज्ञानमपि निषिद्धमि
ति चेन्नैत्याह यदीति किंच निष्क्रामेन चेदेता सुपासना न्यनुष्ठीयंते तदैतेषां ब्रह्मज्ञानार्थत्वादश्रयब्रह्मज्ञाननिषेधमंतरेण निषेधोपपत्ते
रित्यहं हेतुद्विज्ञानेति आदित्यादिकमेव मुख्यं ब्रह्मेति निषेधानर्थक्यं तदवस्थमित्याशंका दार्थविधेति आदित्यादेर्मुख्यब्रह्मत्वासंभवात् त्रि
षेधस्योपपन्नत्वात् तस्मात्तस्यार्थसिद्धमर्थमुपन्यस्यति तस्मादिति उपगमनवाक्यस्य व्याख्या चहे तच्चेति अत्राश्रयत्वात् दध्ययनमापत्काले विधी
यते अनुब्रज्या च शुश्रूषाया वदज्ययनं गुरोः नात्राश्रयत्वे गुरोः शिष्यो वा समास्यंति कं वसेदित्यादीनां चारविधिशास्त्राणि आदित्यादिब्रह्मभ्यो
विशेषमाह यस्मिन्निति प्राणस्य व्याप्यमाणस्यैव संबोधनार्थं प्रयुक्तं नामाश्रयत्वादापेक्षणाच्चेत्यानात्राश्रयोक्तत्वे सिध्यतीति फलित
माह तस्मादिति तौ ह सप्तमित्यादिसप्तपुरुषत्रयस्य क्रियातिपत्तिरिति कथमिति गार्ग्यकाश्याभिमतयो रपि जागरिते करणेषु संनिधानाविशे
षात्तत्रैव किमिति विवेको न दर्शित इत्यर्थः जागरिते करणेषु हयोः संनिधानेपि सांकर्यादुक्तरं विवेचनमिति परिहरति जागरिति ब्रह्मशब्दा
हृद्यं सशब्दमध्याहृत्य योजनार्तं हिंसा मिभृत्य न्यायेन तयोर्विवेकोपि सकरः स्यादित्याशंका द किं न्विति किंतु द्विवेकावधारणकारणं न दा
ह यद्ब्रह्मत्वमिति कथं तदनवधारितविशेषमिति तदाह तच्चेति इहेति जागरितोक्तिः यद्यपि जागरिते हि त्वा सप्तपुरुषेषु विवेकार्थं तयोरुपग
तिस्तत्रैव भोक्तृवसंबोधितः स्वनामभिस्तद्ब्रह्मं शोष्यति नाचेतनस्तथापि नेष्टविवेकसिद्धिर्गार्ग्यकाश्याभ्यां तन्नोक्त्यतिशेयादिति शंकेते

प्रपा

नन्ति संप्रति निराकरोति नेत्यादिना विशेषावधारणमेव विशदयति योहीत्यादिना स्वयापारस्तुल्यशब्दादिः यथानिर्ज्ञो तो यथोक्तै
विशेषणैरूपलक्ष्मणमनतिक्रम्य वर्तमानः प्राणस्योक्तविशेषणवतः स्तोपेः च स्थाने पितृस्य तदा भोगाभावस्तत्र भोक्तृत्वं तदा भुपगमादित्या
शंका न चेति तस्यैव भोक्तृत्वे फलितमाह तस्मादिति अस्तु तस्य प्राणशब्दप्रवणं तत्राह न चेति परिशेषसिद्धमर्थमाह तस्मादिति प्राणस्य
भोक्तृत्वेति रेकद्वारा साधयति भोक्तृत्वभावश्चेदिति न च भोक्तृत्वं तस्मादभोक्तृत्वेति शेषः उक्तमर्थं दृष्टान्तेन स्पष्टयति नहीत्यादिना उलपेत्वा
लक्षणं विपक्षे दोषमाह न चेदिति उक्तमर्थं संक्षिप्याह न चेत्यादिना प्राणस्य भोक्तृत्वमुक्तमुपसंहरति तस्मादिति यद्यपि प्राणः स्तोपे
ह्यादीन् प्रतिबुध्यते तथापि भोक्तृत्वभावो भविष्यति नेत्याह नहीति संबोधनशब्दप्रवणमतः शब्दार्थः तस्य स्वनामाग्रहणं संबंधाग्रहण
कृतेनानात्मत्वकृतमिति शंकाते संबोधनार्थेति शंका मेव विशदयति स्यादेतदित्यादिना देवतायाः संबंधाग्रहणममुक्तं सर्वज्ञत्वादित्य
त्रमाह न देवतेति न देवप्रपंचयति यस्य हीत्यादिना तथेति ग्रहणकर्तृनिर्देशः अवश्यमिति सूचितामनुपपत्तिमाहान्यथेति आदिपदे
नयागस्तुतिनमस्कारादिगृह्यते स व्यवहारो भिन्नामो गप्रसादादिः संबोधननामाग्रहस्तत्र कृतानात्मत्वदोषश्च त्वदिष्टात्मनो पितृस्य
ति शंकाते अनिरिक्तेति संपृहीते चोद्यं विवृणोति यस्य चेति तदा स पृथिव्यायां प्रतिपत्तिर्भूतेति संबंधः तद्विषयत्वादतिरिक्तात्मविषयत्वा
दितियावत् अस्त्विति रिक्तस्यात्मनः संबोधनशब्दप्रवणमिति चेन्नैत्याह न कदाचिदिति त्वदिष्टात्मनः संबोधनशब्दाप्रतिपत्तावपि भोक्तृ
त्वांगीकारस्तच्छब्दार्थः अभोक्तृत्वे प्राणस्येति शेषः यथा रसः पादौ गुलिरित्यादिना भोक्तृत्वं भोक्तृत्वेनेति सर्वदेहाभिमानित्वेन तन्मात्रानभि

ग्राने.
८४

मानित्वादेवेकाशेषात्मनः सर्वकार्यकरणाभिमानित्वादेगुलिस्थानीयप्राणमात्रे तदभावात्तन्मात्रमात्रं नत्वचेतनत्वादिति परिहरति
नतद्वत् इति तदेव स्पष्टयति यस्येति प्राणमात्रे प्राणादिकरणवतोपिभिमानाभावे फलितमाह तस्मादिति चेदस्यापि प्राणैकदेशत्वात्
त्रामभिः संबोधने कृत्वाभिमानो नो निवृत्त्यत्राप्यगुल्यादिदृष्टान्तोपपत्तेरित्याशङ्काह नत्विति गोत्ववत्तस्य सर्ववस्तुसमाप्तेरहमि
ति सर्वत्राभिमानसंभवाच्चंद्रनामोक्तावपिनाप्रतिपत्तिर्युक्तेत्यर्थः प्राणवच्चिदात्मनोपि पूर्णतया सर्वाभिमानसिद्धेर्बोधाबोधोत्पत्त्यावि
त्याशङ्काह नत्विति गोत्ववत्तस्य सर्ववस्तुसमाप्तेरहमिति विशिष्टस्यात्मनो देवतायामात्मत्वाभिमानादितरस्य च कूटस्थस्य तन्मात्रत्वेन तदयो
गात्रतत्पत्तेत्यर्थः प्रकारेतरैराप्राणस्याभोक्तृत्वे वारयत्राशङ्कते स्वनामेति अयुक्तं प्राणेतरस्य भोक्तृत्वमिति शेषः तदेव विवृणोति स
प्रत्येति विशेषदर्शयन्नुत्तरमाह नात्मेति काश्याभीष्टात्मनः समत्वविशेषप्रयुक्तं फलमाह समत्वादिति प्राणस्यापि संहरतकारणात्वात्
स्वनामाग्रहणमित्याशङ्कतस्यासमत्वकृते कार्यकथयति नत्विति नदिकरणत्वात्प्रतिपत्तिर्युक्तमात्रेण परमः संभवति तस्य चात्रुप
रतकरणस्य स्वनामाग्रहणमयुक्तमित्यर्थः प्राणनामत्वेनाप्रसिद्धनामभिः संबोधनात्तदनुत्पत्त्यानेनानात्मत्वादिति शङ्कते अप्रसि
द्धेति तदेव स्पष्टयति संतिहीति प्रसिद्धमनूयाप्रसिद्धविधेयमिति लौकिको न्यायः अप्रसिद्धसंज्ञाभिः संबोधनस्यायुक्तत्वे फलितमाह त
स्मादिति चेददेवतास्मिन्नेदेकत्रीभोक्त्रीचात्मेति गार्ग्याभिप्रायनिषेधे देवतानामग्रहणस्य तात्पर्यात्तत्प्रदोषवानिति परिहरति नदेवतेति
तदेव प्रपंचयति केवलेति प्राणादिनामभिः संबोधने पितृविराकरणं कर्तेश्चरमित्याशङ्काह नहीति लौकिकनाम्ना देवताविषयत्वाभा

८४

वादिष्यः प्राणस्याभोक्तृत्वेपीदियाणांभोक्तृत्वमिति केचित्तान्प्रत्याह प्राणेति प्राणकरणचंद्रदेवतानामभोक्तृत्वेषिदेवतांतरमत्रभो
क्तास्यादिशक्याह देवतांतराभावाच्चेति भोक्तृत्वाशंकाउपपत्तिरिति पूर्वोक्तसंबंधः तत्रोपक्रमविरोधशंकाते नत्विति दर्शितत्वाद्देवा
तांतराभावोनास्तीतिशेषः स्वतंत्रोदेवताभेदोनास्तीतिसमाधत्ते नतस्येति प्राणेदेवताभेदस्यैक्येयुक्तिसाहचर्यनाभीति नदेवतांतरस्यभो
क्तृत्वगार्प्यस्यपक्षविरोधादितिशेषः सर्वश्रुतिवित्प्रकृतः संतेपतोदशेयत्वेति कतिदेवाद्यानवल्लेकाद्यादिनासंतेपविस्ताराभ्यां
सर्वेषांदेवानांप्राणात्मन्येवैकत्वप्रपञ्चयते अतो नदेवताभेदोस्तीत्याह सर्वदेवानामिति प्राणात्पृथग्भूतस्यदेवस्यात्मानिरेकेसत्यसत्या
पत्रैश्चप्राणांतर्भावः सर्वदेवताभेदस्येतिवक्तव्यंशब्दः करणानामभोक्तृत्वेहेत्वंतरमाह तथेति देवताभेदेष्टिवेति यावत्तत्रनाशंकाभो
क्तृत्वस्येतिशेषः तत्रोदाहरणंतरमाह देहभेदेष्टिवेति नदिहस्तादिषुप्रत्येकंभोक्तृत्वशंकातेतथाश्रोत्रनेत्रादिषुपिनभोक्तृत्वाशंकायु
क्तातेषुस्मृतिरूपज्ञानस्येच्छायाः योहंरूपमहात्मशब्देषुलोमीत्यादिप्रतिसंधानस्यचायोगादित्यर्थः अनुपपत्तिमेवस्फुरयति नहीति त
णिकविज्ञानस्यनिराश्रयस्यभोक्तृत्वाशंकापिप्रतिसंधानासंभवादेवप्रत्यक्त्याह विज्ञानेति प्राणादीनामनात्मत्वमुक्तास्थूलदेहस्य
तदक्तंश्वपक्षयति नत्विति संघातोभूतचतुष्टयसमाहारस्थूलदेह इति यावत्त गौरोहंपश्यामीत्यादिप्रत्यक्षेणतस्यात्मत्वदृष्टेरितिभावः
प्रमाणभावादतिरिक्तकल्पनाननुक्तेत्याह किंवितिरिक्तेति संघातस्यात्मत्वेदृषयति नापेक्षणा इति विशेषदर्शनंयतिरेकद्वाराविशद
यति यदितीति प्राणेनसहितंस्थूलशरीरमेवसंघातस्माजोयदिभोक्तास्यादितियोजनात्त्वत्पक्षेपि कथंपेक्षणापेक्षणायोत्तं न वि

शेषः स्यादित्याशङ्क्याह सं^{वा}धातेति तस्य संघातेन संबंधविशेषः स्वकर्मारभ्यत्वात्मीयत्वस्य प्राणपरिणाल्पत्वाद्दयस्तेषामनेकत्वात्पेष
णापेषणयोरींद्रियोद्वाभिभवकृतवेदनायास्तृत्वास्तृत्वात्मकोविशेषोयुक्तः सखडः त्वमोहानामुत्तममध्यामाधमकर्मफलानां कर्म
द्ववाभिभवकृतविशेषसंभवाच्चयथोक्तोविशेषः संभवतीत्यर्थः परपक्षेपितथैवविशेषः स्यादित्याशङ्क्याह नत्विति नदितत्रस्वकर्मार
भ्यत्वाद्दयः संबंधविशेषः कर्मफलभेदोवायुज्येते संघातवादिनातींद्रियकर्मानेगीकारादतः संघातमात्रेभोकरिप्रतिबोधेविशेषासिधिरि
त्यर्थः शब्दस्पर्शादीनापडत्वमतिपडत्वमतिमांघमित्येवमादिनाकृतोविशेषोबोधेदृश्यतेसोपिसंघातवादेनसिद्धानीत्याह तथेति अयु
क्तइतियावतचकारोविषात्रकषणार्थः मानर्हिप्रतिबोधेविशेषोभूदित्याशङ्क्याहसिचेति विशेषदर्शनफलमाह तस्मादिति आदिशब्दे
नगणारिगृह्यते अन्यः संघातादितिशेषः देहादेरनात्मत्वमुक्ताप्राणस्यानात्मत्वेहेत्वेतरमाह संदतत्वाच्चेति हेतुंसाधयति गृह्येतिगृह्य
नेमिराश्चमिथः संदन्तेतथैवप्राणस्यसंदतिरित्याहारनेमिवच्चेति किंप्राणेनाभिस्थानीयेसर्वसमर्पितमितिश्रूयतेतद्युक्तेतस्यसंदतत्व
मित्याह चक्रनाभीति संदतत्वफलमाह तस्मादिति प्राणस्यगृहादिवत्पारार्थेपिसंदतशेषित्वमेधितव्यं गृहादेस्तथादर्शनादित्याशङ्क्या
ह संभेति स्वात्मनोसंभादीनांजन्मचोपचयश्चापक्षयश्चविनाशश्चनामचाकृतिश्चकार्यचेत्येतेधर्मास्तत्रिरपेक्षतया लज्जासत्तास्युराणोच
येनसंघातेषुसंभादिषुविषयेषु रक्षाचयोतावसंताचविज्ञानाचतदर्थत्वेतेषांतसंघातस्यचदृष्टाप्राणादीनामपितथात्वमवितमहेतीति
मन्यामदइतिसंबंधः प्राणादिः स्वतिरिक्तरूपशेषः संदतत्वात्तृहीदिवदित्यनुमानात्तस्मादावत्प्रतीतोचप्राणादिविक्रियानयेस्तथा

सिद्धोदष्टानिर्विकारोयुक्तस्तस्य विकारवत्त्वेदेत्वभावादिति भावः प्राणदेवतापारायणोत्तमानेन्यासंतरविरुद्धमिति शङ्कते देवनेति प्रा
 णदेवतायाश्चेतनत्वमेव कथमभ्युपगन्तव्यं प्राणस्येति तथापि प्रकृतेरुत्तमाने कथं न्यासंतरविरुद्धस्तत्राह चेत्तन्नावत्त्वे चेति योयेन स
 मः सतत्त्वेषां न भवति यथा दीपो दीपोतरेण तस्यो न तत्त्वे षडिति न्यासि विरोधः स्यादित्यर्थः नायं विरोधः समाधीतव्यः शेषशेषिभावस्या
 प्रतिपाद्यत्वादिति परिहरति न निरुपाधिकस्येति तदेव स्फुटयति क्रियेत्यादिना उपनिषदां भेदो निरुपाधिकं स्वरूपं तापयितुमित्यत्र
 गमकमाह ब्रह्मेति देवावब्रह्मणोऽपेक्ष्यते चैवामूर्तचेत्यादिदर्शनादस्यास्य उपनिषदिसोपाधिकमपि ब्रह्मविवर्तितमित्याशङ्कार न चे
 ति द्वित्वात्स्य कल्पितविषयत्वात्त्रेति नेतीति निर्विशेषवस्तुसमर्पणात्ततो न्यतानेति चोक्तेरत्र निरुपाधिकमेव ब्रह्म प्रतिपाद्यमिति भावः
 शेषशेषिभावस्याप्रतिपाद्यत्वे फलितमाह तस्मादिति किमर्थं तर्हि शेषशेषिभावस्तत्र तत्रोक्तस्तत्राह विशेषवत्तोदीति सोपाधिकस्य शेष
 शेषिभावो विवर्तितस्तत्र च स्वाभिभूत्यन्यायेन विशेषसंभवादसिद्धं समत्वमित्यर्थः न विपरीतस्य निरुपाधिकस्य शेषशेषित्वमस्तीत्यत्र हेतुमा
 ह निरुपाद्योदीति शेषशेषित्वाद्यशेषविशेषस्य इत्यर्थः याणिपेक्षया च विचारार्थं सतिष्योपसंहरत्यादित्यादीति वृत्तमनूद्यानंतरं ग्रंथ
 मवतार्य व्याचष्टे स एवमित्यादिना एतत्स्वपने यथा भवति तथेति यावत्तु यत्रेत्तु काले विशिनष्टि प्राप्तिं तदाकाशमिति संबोधः चित्तान
 मय इत्यत्र चित्तानं परं ब्रह्म तद्विकारो जीवस्तेन विकारार्थं मय इति केचित्ते निराकरोति चित्तानमिति श्रुतः करणप्रायत्वमात्मनो न कल्या
 ते तस्यासंगस्य तेनासंबंधादित्यादिपति किं पुनरिति असंगस्याप्याविद्यं बुद्ध्यादिसंबंधमुपेत्य परिहरति कथमित्यादिना एकस्मिन्नेव वा
 तस्मिन्निति तस्मादित्वाच्च तस्यायत्नमित्याहोपलब्धत्वेति नियामकाभावं प्रांकिन्वा परिहरति ।

कोऽपि वीमर्श इत्यादौ प्रायार्थत्वे पलेभादिज्ञानमय इत्यत्रापि तदर्थत्वमेव मयदे निश्चितमित्युक्तमिति जीवस्य परमात्मरूपविज्ञान
विकारत्वस्य श्रुतिस्मृत्योरप्रसिद्धत्वाच्च प्रायार्थत्वमेवेत्याह परेति अप्रसिद्धमपि विज्ञानविकारत्वं श्रुतिवशादिष्यतामित्यंशकाह य
एष इति येष विज्ञानमय इत्यत्र विज्ञानमयस्यैवेति प्रसिद्धवदनुवादप्रसिद्धविज्ञानविकारत्वं सर्वनामश्रुतिविरुद्धमित्यर्थः जीवो ब्रह्मा
वयवस्तद्देशो वातयोर्मय इत्याशंकाहा वयवेति ब्रह्माणो निरवयवत्वश्रुतेस्तस्यैव जीवरूपेण प्रवेशाश्रवणाच्च प्रकृते वा को मयदेव य
वाद्यर्थायोगात्त्रिविषयत्वासंभवाच्च पारिशेष्यात् पूर्वोक्ता प्रायार्थतैव तस्य प्रत्येत्येत्यर्थः विज्ञानमयपरार्थमुपसंहरति तस्मादिति यत्र
त्यादि व्याख्याय वा कशेषमवतार्य तात्पर्यमाह द्वैष इति स्वहृत्पापनार्थं प्रश्रुतिरित्येतत्प्रकटयति प्राप्तिरिति कार्याभावेनेत्युक्तं व्यन
क्ति नदीति तस्मादित्यस्यैवार्थमादाकर्मप्रयुक्तत्वादिति किंतथा स्वभावमिति तदाह यस्मिन्निति द्वितीयप्रश्नार्थसंसिद्धिर्वाति यतश्चेति ।
उक्तैरेष प्रश्रुतयस्तुत्यापयन्तेतदिति तथा स्वभावमेवेति संबोधः एतदित्यधिकरणमपादानंच दृष्ट्यते किमिति तंप्रत्युभये एक्यते स्वीकीय
प्रतिज्ञातिर्वोदमित्यभिप्रेत्याह बुद्धीति अनुशिष्यत्वात्तगार्थेणैव प्रष्टव्यं सचेदज्ञत्वाच्च एकतितर्दि राज्ञस्तस्मिन्नौदासीन्यमेव युक्तं तत्राह ३।
त्येतदुभयमिति तद्वदेत्यादि व्याकरणे त्येवमिति एतदागमने यथा भवति तथेति यावत् तत्र क्रियापदयो र्यथाक्रमेव संकेतप्रष्टुं चेत्याभ्यां संब
धः कुरस्य चिदेकर सोय मात्मा तत्र क्रियाकारकफलव्यवहारो वस्तुतो जास्तीति विवक्षितो र्यस्तस्य प्रकटीकरणार्थं प्रस्तुते प्रश्रुतयम
नुवदति यत्रेति उपाधिरंतः करणं तस्य स्वभावस्तदुपादानमज्ञातं तेन जनितमंतःकरणगतमभिव्यक्तं विशेषविज्ञानं चैतन्याभासलत ।

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

एतेन करणेनेत्यर्थः वागादीनां स्वस्वविषयगतं प्रतिनियतं प्रकाशनसामर्थ्यं विज्ञानमित्यर्थः यत्पूर्वोत्तरितिप्रतीकसाहाय्यावच्छेद
 धरति आकाशशब्दस्य भूताकाशविषयत्वमाशङ्क्य आकाशोर्थांतरत्वादिव्यपदेशादित्युच्यते नाह काशशब्देनेति मद्रूपे ब्रह्मण्येव स
 प्रसक्तशयने भूताकाशे तु न भवतीत्यत्र कांशोपश्रुतिसंमतिमाह आत्यंतरेति कीदृगत्र स्वपने विवक्षितमित्याशङ्क्य ह लिङ्गेति स्वापा
 धिकारे स्वाभाविकत्वमविद्यामात्रसंमिश्रत्वे सति संपद्यत विडिरित्यादिश्रुतेरिति श्रुत्यंतानियदेत्यादिवाक्यमाकांक्षापूर्वकमादत्ते य
 देत्यादिना विज्ञानानितत्साधनानीत्येतत् पुरुष इति प्रथमावधार्यः तो वक्ष्यत्यस्य पुत्रस्येति अश्वकर्णेतिनामो विशेषमाह गौणमेवे
 ति गौणत्वं व्युत्पादयति स्वमेवेति नात्रार्थव्यभिचारस्यापि दृष्ट्या तदशास्त्रस्वापेक्षरूपावस्थानमिति शंका मन्त्रद्यतत्तृहीत एवेत्या
 दिवाक्यमुत्पाद्य व्याचष्टे सत्यमित्यादिना काशेन रात्मनः स्वापावस्थायामसंसारिस्वरूपेव स्थानमित्यत्र शक्तिरिहोक्ता भवति तत्राह
 वागादीति तदा सप्रसक्तवस्थायोतेनात्मना चैतन्याभासेन हेतुनेत्यर्थः स्वापेकरणोपसंहारे विवक्षितोति कथमित्यादिना तदुपसंहार
 फले कथयति तस्मादिति अन्वयव्यतिरेकाभावाद्वागाद्युपाधिकमात्मनः संसारित्वमुक्तं तत्र व्यतिरेकासिद्धिमाशङ्कते नन्विति व्य
 तिरेकासिद्धौ फलितमाह तस्मादिति स्वप्नस्वरजसर्पादिवन्मिथ्यात्वेन वस्तुधर्मत्वाभावाज्जात्मनः संसारित्वमित्यन्तरमाह नष्टत्वा
 दिति तदुपपादयन्नादौ सद्यत्रेत्यादीत्यन्तराणि योजयति सप्रकृत इत्यादिना अथात्र स्वप्नस्वभावो निर्दिश्यते न तस्य मिथ्यात्वं कथ्य
 तेतत्राह शृण्वेति स्वप्ने दृष्टानां महाराजत्वादीनां जाग्रत्यनुवृत्तिरादित्यं व्यभिचारदर्शने स्वप्नस्य मिथ्यात्वे सिद्धमर्थमाह तस्मादिति

ज्ञाने-
८७

विमतालोकानमिच्छातत्कालाद्यभिचारित्वाजाग्रलोकवदिति शङ्कते ननु यथेति साध्यैकत्वं च क्लेशं सिद्धं तीपाणिपेषवाकोक्तं स्मार-
यति ननु चेति जाग्रलोकस्य मिच्छात्वे फलितमाह तत्कथमिति प्राड्भावे जाग्रलोकस्य कर्तृत्वं प्राकरणिकमेष्टव्यं तत्र पूर्ववादी दृष्टान्तं सा-
धयति सत्यमित्यादिना अन्वयव्यतिरेकात्प्राधान्यायः देहद्वयस्यात्मनश्च विवेकमात्रं प्रागुक्तं न तत्र प्राधान्येनात्मनः शुद्धिरुक्तेति विभागसंगी-
कृत्य वस्तुतोऽसंभवं दृष्टान्तं संतर्कत्वात्तेन स्वप्नसत्यत्वमाशङ्क्य तत्रिरासेनात्म्यं तीकीशुद्धिरात्मनः स्वप्नवाकोक्तोच्यते तथा च जाग्रतोपि-
तयामिच्छात्वादात्मैकरसः शुद्धः स्यादित्याशयवानाह इत्यसन्नपीति पाणिपेषवाको जाग्रन्मिच्छात्वात्प्राधान्यात् शुद्धिरत्रापि सैवोच्य-
ते चेत्पुनरुक्तिरित्याशङ्काह सर्वोद्गीति यत्किंचित्स्यात्प्राप्त्यै नरुक्तं सर्वत्र तत्त्वमवांतरभेदादप्येनरुक्तं प्रकृतेऽपि समं सर्वत्र शुद्धिद्वारस्या-
र्थिकत्वादिरवाचनिकत्वादिति भावः जाग्रदृष्टान्तेन स्वप्नसत्यत्वोच्यं संभवादाद्यस्य समाधिरिति पूर्ववादिप्रतिनोक्ता समाधिमधुना-
कथयति न तावदिति विमतानरुद्धरात्मानो धर्मवानरुद्धरात्वात्तद्वदित्यर्थः किंच स्वप्नदृष्टान्तो जाग्रदृष्टादर्थोतरत्वेन दृष्टेर्मिच्छा-
त्वमित्याह महाराज इति तेषां जाग्रदृष्टादर्थोतरत्वमसिद्धमित्याशङ्काह नचेति योग्यदेशाभावाच्च तन्मिच्छात्वमित्याह नचेति देहाद-
द्विरेव स्वप्नदृष्टादर्थोकाराद्योग्यदेशसिद्धिरित्याशङ्काह देहस्य स्येति एतदेव साधयितुं शङ्कयति नन्वेति तत्र स यथेत्यादिवाक्यप्रवरत्वेना-
वतार्य व्यावृष्टे तद्वदिरित्यादिना यथाकामं तेन मनति क्रमेत्यर्थः एतदिति क्रियायाग्रहणस्य विशेषणमेतत्तदग्रहणं यथाभवति तथेत्य-
र्थः परिवर्तनमेव विवृणोति कामेति योग्यदेशाभावे सिद्धे सिद्धमर्थं दर्शयति तस्मादिति स्वप्नस्य मिच्छात्वेन दृष्टान्तत्वेन जडत्वादिरहेत्

८७

नाजागरितस्यापि तस्यात्वंशको निश्चेतमित्याह तथेति ह्येवमिष्ट्यात्वे प्रतीचो विमुक्तिः सिद्धे त्वपसंहरति तस्मादिति अक्रियाकार
णफलात्मक इति विशेषणं समर्थयते यस्मादिति जागरिते दृष्टं तीक्ष्णं दाहं तिकसाह तथेति इष्टदृष्टभावे सिद्धे फलितमाह तस्मा
दिति अन्तर्फलं कथयति विमुक्त इति च ज्ञातुवात् पूर्वकमुत्तरश्रुतिनिरस्यामाशंकासाह दर्शनदृष्टावित्यादिना तत्रेति स्वश्रुतिः
कामादि संबंधश्रुतकारणैः निवर्त्तय शंकासद्भावाच्चि वार्त्तिकानंतरश्रुतिप्रवृत्तिप्रतिजानीते अत इति स्वप्रेषिषु द्विरुक्ता किं सप्रमिषद्
णेनेत्याशंकाह यदेति गतो भवति तदा सुतरामस्य श्रुतिः सिद्धातीति शेषः तमेव सप्रमिका ले प्रश्नपूर्वकं प्रकटयति कदेति विकल्प
व्यावर्त्तयति पूर्व इति च तन्मन्त्रप्रश्नपूर्वकं सप्रमिका ले प्रकटयति प्रकारं दर्शयत्येवं तावदिति हितफलप्राप्तिनिमित्तत्वाच्चाद्योदिता उच्यंते तासां
देहसंबद्धानां मन्त्रव्यतिरेकाभ्यामत्र रसविकारत्वमाहात्रेति तासां मेव मध्यमसंख्यां कथयति ताश्चेति तासां च हृदयसंबन्धिनीनां
ततो निर्गत्य देहव्याप्तावरिमुत्पत्तमाह हृदयादिति ताभिरित्यादिव्याकर्तृभूमिकां करोति तत्रेति शरीरे सप्रमार्थः शरीरेकरण
नां बुद्धितत्त्वे किं स्यादिति तदाह तेनेति तथापि जीवस्य किमायातमित्याशंकाह तां विज्ञानमय इति भोगशब्दे जागरविषयः बुद्धि
विकाशमनुभवत्रात्मा जागर्तीत्युच्यते तत्संकोचे चानुभव न स्वपितीत्यः अहेतुमाह बुद्धीति बुद्ध्यानुविधायित्वपराश्रयताभिरित्यादि
व्याचष्टे तस्मादिति प्रत्यक्षसंयत्तां व्यावर्त्तनं पदार्थसुक्तावाक्यार्थमाह तस्मिन्नेति कर्मत्वे देहस्य कर्तृत्वे चात्मनो दृष्टं तद्वयहृदयाका
शे ब्रह्मणि शोते विज्ञानात्मेत्युक्ता परीतति शयनमाचक्ष्णस्यैव परविरोधः स्यादित्याशंकाह स्वाभाविक इति शौचचारिकमिदं वचन

ㄥㄥ

सादितिभावः किंतद्याथात्म्यंतदाह तस्यचेति कथंयथोक्त्याथात्म्यव्याख्यानेपयोगितेप्रथयोरित्याशंक्यतयोः श्रौतमर्थमाह तत्रे
 ति प्रथप्रवृत्तिमुक्ताप्रतिवचनप्रवृत्तिमाहसेति निर्वर्तयितव्येति तत्प्रवृत्तिरिति शेषः संप्रतिप्रतिवचनयोस्तात्पर्यमाह नायमिति स्वात्म
 मेवाभूदित्यत्रप्रमाणमाह स्वमात्मानमिति सुषुप्तौ स्वात्ममेवस्थितिरतः प्राज्ञार्थः प्रबोधदृष्टाद्यामात्मनपवागमनापादानत्वमित्यत्र
 मानत्वेनानंतरश्रुतिमुत्थापयति तत्तुत्वेवेति स्थित्यागत्यात्मनपवावधित्वमित्यत्रोपपत्तिमाहसादिति वस्तुतस्तथाभावस्यासिद्धिशे
 कित्वादपयति नन्वित्यादिना क्रियावैतोष्टादेर्घटाद्युत्पत्तिदर्शनात्तद्व्याप्तोक्रियत्वात्ततो नप्राणाद्युत्पत्तिरिति शंकते तत्कथमिति सू
 छेर्मायामयत्तमाश्रित्यक्रत्यापरिहरत्वात्तइति स्वात्माप्रविभक्तेनेत्यक्तमन्वयव्यतिरेकद्वारास्फोरयति नचेति असहायस्यकारणत्वे
 दृष्टान्तमुक्ताकुरुस्यस्यनद्रावेदृष्टान्तमाह यथाचेति माध्यंदिनश्रुतिमाश्रित्याह सर्वएतइति तस्येत्याद्यवतार्यव्याचष्टे यस्मादित्यादिना
 ननुप्रत्यक्षभूतस्यब्रह्मणोवाचकेषुशब्दांतरेष्वपिसत्त्वकिमित्येतत्कृद्विषयमादरणंक्रियतेतदाह शास्त्रेति ब्राह्मणवाक्यार्थोपिक
 थंनिश्चीयतामित्याहैतस्येति उक्तमंगीकृत्यविशेषाः दृष्ट्यासंशयानोविचारं प्रस्तौति भवत्विति संदिग्धं सप्रयोजनं च विचार्यमिति न्या
 येनसंदेहमुक्ताविचारप्रयोजकं प्रयोजनं दृक्कृति किंचातइति कस्मिन्पक्षे किंफलतीति एष्टेप्रथमपक्षमनूद्यतस्मिन्फलमाह यदीति य
 दित्तानात्मुक्तिस्तस्यैवज्ञेयतानजीवस्येत्याशंकार तद्विज्ञानादिति ब्रह्मज्ञानादेवज्ञानसंसारिज्ञानादित्याशंकार सप्रवेति यद्विद्या
 ब्रह्मविद्यानदेवब्रह्मनसंसारीत्याशंकार तद्विद्यैवेति आद्यकल्पीयफलसमाप्ताविति शब्दः पक्षान्तरमनूद्यतस्मिन्फलमाहायेत्यादिना

किमत्रनियामकमित्याशंका ब्रह्मवाइदमित्यादिशास्त्रमित्याह सर्वमेतदिति ब्रह्मोपनिषत्प्रदेशास्तु ग्रामाणां सर्वं समं न संवेतयैवास्तु किं
 विचारेणेत्याशंका जीवब्रह्मणो भेदो भेदो वेति विकल्पाद्ये दोषमाह किं निति अभेदपक्षे दृष्यति संसारिणश्चेति उपदेशानर्थकादभेदप
 क्षा उपपत्तिरिति शेषः विशेषानुपलभस्य संशयहेतुत्वमनुवदति यत इति पक्षद्वये फलप्रतीतिपरा मृष्टात्येवमिति अन्वयव्यतिरेककोश
 ल्ये पोरित्यं एतदित्यैकात्म्योक्तिर्महत्त्वमोहस्य विचारोत्थनिर्णयविना ननु क्विन्नत्वं तस्य स्थानमालंबने केनापि नोक्तं प्रतिवचनं यस्य किं तदौ
 कात्म्यमिति प्रश्नस्य तस्य विषयभूतमिति यावत्तद्विद्येन केन चिद्वैकात्म्यं प्रष्टुं प्रतिवक्तुं वाक्ये श्रवणाद्यापि बहुभिर्द्यो न लभ्य इत्यादि श्रुतेरि
 त्यर्थः विचारे प्रयोजकमुक्ता तत्कार्यविचारमुपसंहरति अत इति संशयादिना विचारकार्यतामवतार्य सर्वपक्षयति न तावदिति जगत्क
 र्मादीश्वरो विवक्ष्यते प्रकृते च सृष्टि विशिष्टा जीवा जगज्जन्मोच्यते तस्मादीश्वरो जीवा इति रिक्तो नास्तीत्यर्थः तदेव प्रपंचयति नेत्यादिना प्र
 कृतेऽपि जीवे जगतकारणचमीश्वरस्यैवात्र श्रुतमित्याशंकाह न चेति तत्र प्रकरणविरोधं हेतुमाह चिन्तानेति श्रुत्यंतरवशादपि जीवण
 वात्र जगतकर्त्ता इत्याह समानप्रकरणे चेति श्रुत्यंतरस्य च जीवविषयत्वं जगदादि त्वाधिकरणार्थपक्षन्यायेन दृष्टव्यं वाक्यशेषवशादपि
 जीवस्यैव वेदितव्यत्वं वाक्यान्वयाधिकरणार्थपक्षन्यायेन दर्शयति तथा चेति जीवातिरिक्तस्य परस्य वेदितव्यत्वाभावे पूर्वोत्तरवाक्याना
 मा नुक्तत्वं हेतुं तत्रमाह तथा चेत्यादिना इतश्च जीवस्यैव वेद्यतेत्याह सर्वेति तत्रैव हेतुं तत्रमाह तद्येति सर्वैवेदितव्य इत्यत्र न स्पष्टं जीवस्य
 वेदितव्यत्वमिदं तस्य एमिति भेदः स्थायावस्था जीवा जगज्जन्मश्रुतेस्तस्यैव वेद्यत्वदृष्टेऽजगद्देशरीश्वरो वेदांतवेद्यो नास्तीत्युक्ते से श्वरवादी चो

दयत्वस्यान्तेति चेद्यमेवविहृणोत्यपीति उक्तोपपत्तिसत्त्वेपीति यावत् नावस्थाभेदादस्त्वभेदस्तथाननुभवादपराह्णानाच्चेति प
 रिहरति नादृष्टत्वादिति अवस्थाभेदादस्त्वभेदाभावेदृष्टान्तेन स्पष्टयति नहीति तत्रैवहेत्वेतरमाह न्यायाच्चेति जागरादिविशिष्टस्यैवसा
 पवैशिष्ट्यात्तस्य संसारित्वात्तेश्वरो नोस्तीत्युक्तात्तदभावेवादिसंमतिमाह तथाचेति आदिशब्दे लोकायतादिसमस्तनिरीश्वरवादिशंका
 प्रसार्यः युक्तिशतैरितितनस्पदेहितेस्मत्तुत्वात्तदभावेसुक्तवज्जगतकर्तृत्वायोगाजीवानामेवादृष्टद्वारात्तत्कर्तृत्वसंभवात्तस्याकिंचित्
 करत्वमित्यादिभिरित्यर्थः जीवो जगज्जन्मादिहेतुर्न भवति तत्र समर्थत्वात्प्राणवत्तच्च संसारित्वादिति शोकेते संसारिणोपीति ईश्वर
 स्पेचेत्यपेक्ष्यः अयुक्ते प्राणादिकर्तृत्वमिति शेषः संग्रहवाक्यं विहृणोति यन्मरतेत्यादिना कालात्पद्यापदेशेन हृषयति नशास्वादिति
 निरीश्वरवादमुपसंहरति तस्मादिति सेश्वरवादमुत्थापयति यः सर्वज्ञ इत्यादिना तान्मथिद्याद्यभिमानिनः पुरुषान्निरुह्योत्पाद्योति क्रो
 तवान्मसृषसर्वविशेषाश्चरति यावत् उदाहृताः श्रुतयः स्मृतयश्च न्यायस्तु विचित्रं कार्यं विशिष्टज्ञानवत्सर्वकंप्रासादादौ तथोपलंभा
 दित्यादिप्रकरणमनुसृत्य जीवस्य प्राणादिकारणत्वमुक्तं स्मारयति नन्विति नेदं जीवस्य प्रकरणमिति परिहरति नेत्यादिना प्रतिवचन
 स्याकाशशब्दस्य परविषयत्वमसिद्धमित्याशंकाह कैष इति इतश्चाकाशशब्दस्य परमात्मविषयतेत्याह ददरोस्मिन्निति यथात्मापह
 तपाप्मेत्यात्मशब्दप्रयोगः प्रतिवचने परस्याकाशशब्दवाच्यत्वे फलितमाह प्रकृत एवेति तस्य प्रकृतत्वे लज्जमर्थमाह तस्मादिति इतश्च
 परस्मादेव प्राणादिस्त्वरित्याह संसारिण इति यन्मरता प्रपंचेनेत्यादाविति शेषः अस्तीश्वरो जगत्कारणवत्तदेव जीवस्य सहपंतस्येय

आने-
२०

मुपनिषदितिसिद्धोत्तमाशंकाहृषयति अत्रचेति तृतीयोऽध्यायः सप्तम्यर्थः का पुनः सा ब्रह्मविद्येति तत्राह ब्रह्मविषयत्वेति इति ब्रह्म
विद्योप्रसिधिमिति शेषः चतुर्थे ब्रह्मविद्याप्रस्तुतेत्याह ब्रह्मेति सत्यमस्ति प्रस्तुता ब्रह्मविद्या सा जीवविद्यापि भवति जीवब्रह्माणोरभेदा-
दित्याशंकाह तत्रेति ब्रह्मविद्यायां प्रस्तुतायामित्यावत् इदानीं न गृहीयादिति संबंधः मिथो विरुद्धत्वप्रतीत्यवस्थायामित्येतत् अन्यो-
न्यविरुद्धत्वे तद्व्यर्थः विषदो दोषमाह परमिति कथं तर्हीश्वरे मतिं ऊर्ध्वदित्याशंकास्त्वामित्वेनेत्याह तस्मादिति आदिपदं प्रदत्तिणादि
संग्रहार्थं ऐकात्मशास्त्रादात्ममतिरेव ब्रह्मणिकर्तव्येत्याशंकाह न पुनरिति का तर्हि शास्त्रगतिस्तत्राह ब्रह्मेति शुद्ध्यर्थत्वसंभवे कि-
मित्यर्थवादनेत्याशंकाह सर्वेति संसारित्वा संसारित्वादिना मिथो विरुद्धयोर्जीवेश्वरयोः शीतोत्पन्नवद्वैकाग्र्यपत्तिर्न्यायः विज्ञानात्म-
विषयत्वं तदस्येश्वरविषयत्वे चोपनिषदो निवारयन् परिहरति नेत्यादिना परस्मैव प्रवेशवादी मंत्रब्राह्मणवादा उदाहरति १२ श्वेत्या-
दिना यत्वं ब्रह्मेति न गृहीयादिति तत्राह सर्वश्रुतिषु चेति शास्त्रीयमप्येकत्वमनिष्टप्रसंगात् न स्वीकर्तव्यमिति शङ्कते यदेति परस्मै-
सारित्वे तदसंसारित्वशास्त्रानर्थक्यं फलितमाह तथा चेति संसारिणो न न्यस्यापि परस्मै संसारित्वे संसारित्वाभिमतोऽपि अंसारीत्यप-
देशानर्थक्यं ते विनैव मुक्तिसिद्धिरिति दोषांतरमाह संसारित्वे चेति तत्राद्यं दोषं विवृणोति यदित्याह इति न लिप्यते लोकः खेनेत्याद्या-
श्रुतयः यस्य नारं कृते भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते इत्याद्यास्तत्र यः कृतस्तत्वा संगत्वा दयो न्यायः द्वितीये दोषप्रसंगमापाद्य प्रकटयति आ-
द्येत्यादिना दोषद्वये स्वरूपः समाधिस्तथाप्यत्रेति कथं तर्हि तस्य कार्यप्रविष्टस्य जीवत्वे तत्राह किं तर्हीति जीवस्य ब्रह्मविकारत्वे

२०

पिततोभेदेनाहं ब्रह्मेति धीरभेदे ब्रह्मणोपि संसारिते त्यागं कृत्वा सचेति तथापि कथं शंकितोष्ठाभावस्तत्राह येनेति पवमिति भिन्ना
 भिन्नत्वपरामर्शः सर्वमित्युपदेशादि निर्देशः एकदेशिमतेनिराकर्तृविकल्पयति तत्रेति एतागतय इत्येतेषां वत्तमात्राः संभवन्ति नरा
 त्यन्तरमित्यर्थः यथा पृथिवी शब्दिते शब्दमनेकावयवसमुदायस्य भूतभौतिकात्मकानेकद्रव्यसमुदायः सावयवः परमात्मा तस्यै
 कदेशचैतन्यलक्षणस्मृदिकारो जीवः पृथग्यैकदेशमृदिकारवत् सरावादि वदित्येकः कल्पः यथा भूमेरुषरादिदेशो नल्लक्षणादिर्वायु
 रुषस्य विकारस्तथावयवविनः परस्यैकदेशविकारो जीव इति द्वितीयः कल्पः यथा तीरे स्वर्णं वा सर्वात्मना दधिरुचकादि रूपेण परिणाम
 ते तथा कृत्स्न एव परो जीवभावेन परिणामेदितिकल्प्यते तत्राद्यमनूद्य हृषयति तत्रेत्यादिना नानाद्रव्याणां समाहारो वातानिवाः न्योन्या
 पेक्षाणि परस्मै तस्यैकांस्यात्र द्विबहूनां गुण्यमैकां समाहारस्य च समुदायापरपर्यायस्य समुदायिभ्यो भेदाभेदाभ्यो दुर्भणत्वेन कल्प्य
 तत्वादित्यर्थः मातर्हि ब्रह्मणो गुण्यमैकां भूतत्राह तथा चेति न हितत्रानात्वेकस्यापि संमतमिति भावः द्वितीयमनूद्य निराकरोत्यथे
 त्यादिना सर्वेष्वेवाश्च गवस्थितेष्ववयवेषु जीवेषु नुस्स तस्यैतनोवयवी परस्मै तर्हि यथा प्रत्यवयवं मलसंसर्गे देहस्य मलिनत्वे तथा पर
 स्य जीवगतैर्दुःखैर्महत्तुः त्वं स्यादिति प्रथमकल्पनाव द्वितीयापि कल्पनानुक्तेत्यर्थः तृतीयप्रत्याह तीस्वरिति न जायते प्रियते वा
 विपश्चिदित्याद्याः क्रतयः न जायते प्रियते वा कदाचिदित्याद्यास्तयः क्रत्यादिकोपस्येष्टत्वमाशंक्य वैदिकं प्रत्याह सचेति क्रतुस्मृतौ
 विवेचयन् पक्षत्रयसाधारणदृष्टणमाह निष्कलमित्यादिना कृतस्य स्थानिरवयवस्य कात्स्न्यैकदेशाभ्यो परिणामासंभवो न्यायः जीव

ग्राने-
२१

सपरमात्मैकदेशत्वेदोषांतरमाहावलस्येति एकदेशस्यैकदेशव्यतिरेकेणाभावाजीवस्य स्वर्गादिषु गत्यनुपपत्तिरित्युक्तमन्यथापरा
स्यापि स्याद्विपदावयवेषु चलत्सुपयेन चलतीत्याह परस्येति उक्तं यदि तावन्न परमात्मेत्यादाविति शेषः जीवस्य संसारीत्वेऽपि परस्य त
त्रास्तीति शंकते परस्येति उक्तं यदि तावन्न परमात्मेत्यादाविति शेषः जीवस्य परस्यतिरवस्यतिरवयवत्वश्रुतेरवयवस्य स्फुटतानुपपत्तिर
रिति मन्या नोदृषयति तथापीति यत्र परस्यावयवः स्फुट इति तत्र तस्य तत्तत्प्राप्तेरित्येव यवसंसारोच परमात्मनः प्रदेशांतरे वयवा
नां च देसस्य पचयः स्यात्तथा च परस्यावयवाय तो निर्गच्छेति तत्र किं इति प्राप्तिर्यत्र च ते गच्छेति तत्रोपचयः स्यादित्युक्तं कायमत्राणमस्य लमन
एव इह स्वमित्यादिवाक्यविरोधो भवेदित्यर्थः परस्यैकदेशो विज्ञानात्मेति पक्षेऽः त्वित्यमपि तस्य उवाचमापतेरिति दोषांतरमाहात्म्यावयवे
ति शब्दोदविस्फुलिंगदृष्टांतश्रुतिवशात्परस्यावयवाजीवास्मिद्वेति अतो जीवानां परैकदेशत्वेनोक्तो दोषो वतरति युक्त्यपेक्षया श्रुतेर्व
लवत्वादिति शंकते अग्निविस्फुलिंगादीति शास्त्रार्थो युक्तिविरुद्धो न सिध्यतीति दृषयति न श्रुतेरिति न अर्थविचरणेति न शास्त्रमिति हेतु
भागमाकांक्षापूर्वकं विभजते किं तदीति सत्यादिव्यावृत्त्यर्थमज्ञातानामित्युक्तमस्तु शास्त्रमज्ञातार्थतापकेन चापि परस्य नास्ति साव
यवमित्यत्र किमायातमिति एकं किंचात इति शास्त्रस्य यथोक्तस्य भावत्वेऽन्यत्परस्यतिरवयवत्वं फलति तदुच्यमानं समाहितेन श्रोतव्यमि
त्याह श्रुतिरिति तत्र प्रथमं लोकाविरोधेन शास्त्रप्रवृत्तिं दर्शयति यद्येति आदिपदेन भावाभावादिपृथक्ते पदार्थेष्वेव भोक्तृपारतंत्र्यादुर्मण
हस्येष्टां लोकसिद्धपदार्थानां दृष्टान्तानामुपन्यासेनेति यावत् तदविरोधिलोकप्रसिद्धपदार्थाविरोधीत्यर्थः वस्तुतरेन निरवयवादिदृष्टां

२१

तिकं तद्विरोधे वेत्येवकारस्य व्यावर्तमाना न लौकिकेति विपक्षे दोषमाहोपादीयमानोपीति सामान्येनोक्तमर्थदृष्टान्तविशेषनिविष्ट
 तथा स्पष्टयति नहीति अग्रे रुद्धत्वमादित्यस्य तापकत्वमन्यथेत्युच्यते ननु लौकिके प्रमाणं लौकिकपदार्थाविरुद्धमेव स्वार्थसमर्पयति
 वैदिके पुराणौ रुद्धे तद्विरुद्धमपि स्वार्थप्रमाणयेदलौकिकविषयत्वात् तद्विरोधो न चेति ननु क्रतेरज्ञातज्ञापकत्वे लोका नपेक्षत्वात् तद्विरो
 धेपिकादानिसमाह न चेति लोकावगतसामर्थ्याद्येवेदेष्वेव बोधकरतिन्यायात् तदपेक्षा क्रतिर्नाज्ञातज्ञापयितमलमित्यर्थः शास्त्रस्य
 लोकानुसारित्वे सिद्धे फलितमाह तस्मादिति प्रसिद्धो न्यायो लौकिको दृष्टान्तः न हि नित्यस्याकाशादेः सावयवत्वे परश्च नित्योभ्युपगतस्त
 तस्य सावयवत्वेनांशशित्वकल्पनावस्तुतः संभवति लोकविरोधादित्यर्थः जीवस्य परांशत्वात् नगीकारे क्रतिस्य योगनिर्वक्रयेति शङ्कते
 तद्विरुद्ध इति तयोर्गतिमाह नेत्यादिना विस्फुलिगे दर्शितन्यायं सर्वत्रोपशमावेति दिशति तथेति दृष्टान्ते यथोक्तनीत्यास्थिते दार्ष्टिकमाह त
 चेति परमात्मना सह जीवस्यैकत्वविषये प्रत्ययमाधातुमिच्छंतीति तथोक्तास्तेषामेकत्वप्रत्ययावतारहेतुत्वे हेतुत्वं तत्संश्रुत्यापक्रमेति त
 देवस्य दयति सर्वास्तीति उक्तमर्थमुदाहरणनिष्ठतया विभजते तद्यथेति शब्देति प्रकृतोपनिषदुक्तिरादिशब्देनांशशित्वादियुक्ते वि
 वृत्ते संप्रदायस्य संप्रसारित तस्मादिति तेषां स्वार्थनिष्ठत्वे दोषवदत्रैकत्वप्रत्ययार्थत्वे हेतुत्वं तत्समाहान्यथेति संभवत्येकवाक्यत्वे वाक्यभेद
 अनेष्यत इति न्यायेनोक्तं प्रपंचयति सर्वोपनिषत्सि किंच तेषां स्वार्थनिष्ठत्वे अतफलाभावात् फलांतरं कल्पनीयं चैकत्वप्रत्ययविषय
 तथा तत्फलैर्निराकांक्षेण तेषु तत्कल्पनायुक्ता दृष्टे सत्यदृष्टकल्पनानवकाशादित्याह फलांतरं चेति उक्तं न्यादिश्रुतीनां स्वार्थनिष्ठत्वात्

न

शाने
२२

संभवेकलितमुपसंहरति तस्मादिति तत्त्वमस्यादिवाक्यमैकापरंतद्धेयः सस्यादिवाक्यमित्युक्तेर्येदं विदुर्वाच्यं समतिमादावचेति तत्र
दृष्टान्तरूपामाख्यायिकां प्रणयति कश्चिन्किलेति ज्ञातमात्रेण रावस्यायामेव राजास्मीत्यभिमानाभिव्यक्तेरित्यर्थः ताभ्यां तत्परित्यागे
निमित्तविशेषस्यानिश्चितत्वेन नार्थकिलेत्तु क्लेशाधजातिप्रत्ययस्तत्प्रयुक्तो व्याधोस्मीत्यभिमानो यस्य स तथा व्याधजाति कर्मणि त
त्प्रयुक्तानि मांसक्रयणादीनि राजास्मीत्यभिमानपूर्वकं तज्जातिप्रयुक्तानि परिपालनादीनि कर्मणि यज्ज्ञानं तत्कार्यं चोक्ता ज्ञानं तत्फा
लं च दर्शयति घरेत्यादिना बोधनप्रकारमभिनयति नत्वमिति कथं तर्हि शवरवेश्मप्रवेशस्तत्राह कथंचिदिति राजाहमस्मीत्यभिमा
नपूर्वकमात्मनः पितृपैतामहीपदवीमनुवर्त्तते इति संबंधः दाष्टान्तिकरूपामाख्यायिकामाचष्टे तथेति जीवस्य परस्मादिभागे निमित्त
मज्ञानं तत्कार्यं च प्रसिद्धमिति द्योतयितुं किलेत्तु क्लेशाधजातिस्तत्त्वभावो वस्तुतः परमात्मैवेति यावत्तद्वदेत्यपरोक्षानुभवगम्यतोक्तिः रा
हनं गभीरे वने संसारधर्मानुवर्त्तते हेतुमाह परमात्मतामिति उक्ता विद्या तत्कार्यविरोधिनी ब्रह्मात्मविद्या संभयति नत्वमिति राजा
पुत्रस्य राजास्मीति प्रत्ययबद्धाया देवाधिकारिणि ब्रह्मास्मीति प्रत्ययश्चेत्तत्कृते विष्णुलिंगादि दृष्टान्तश्रुत्येया शंका दावेति तथापि क
थं ब्रह्म प्रत्ययदास्यंतत्राह विष्णुलिंगस्येति दृष्टान्तेष्वेकत्वदर्शने तस्मादिति पराश्रुतेऽप्यस्यादिभेदेनास्ति शास्त्रात् तत्पर्यमस्य तदेवेत्येतत्तमा
ह सैधवेति चकारो वधारणादिति पदमनुकर्षति संगृहीतमर्थं विवृणोति यद्विवेकादिना निंदावचनं च न प्रायोत्पातेति संबंधप्रकरस
स्यावधारणप्रवणफलमाह तस्मादिति एकत्वस्य भेदसहत्वं वारयितुमेक रूपविशेषणं चादिशब्देन प्रवेशननियमं नेष्टुमेतेन तत्त्व

२२

त्वयकरणायेत्यत्र तद्वहेनोत्पत्त्यादिभेदो विवक्षितः किंच परस्मैकदेशो विज्ञानात्मेत्यत्र तदेकदेशः स्वाभाविको वा स्यादौपाधिको।
 वेति विकल्पाद्येदृष्यति नचेति विपक्षे दोषमाहादेशस्येति द्वितीयमुत्पापयत्येति एकदेशस्यौपाधिकत्वपक्षे परस्मिन्निवेकवतो
 नरत्नं तदुद्दिभाजं तदेकदेशवस्तुतः श्वाभूत्वाद्यवहारवत्त्वं नमिति नैव बुद्धिर्जायते औपाधिकस्य स्फुरिकलौहित्यवन्निष्पात्वादित्युत्तरं।
 माह नतदेति ननु जीवेकर्ता रंभोक्ता रंमिति परिक्रिप्रधीः सर्वेषां पुनर्भूते सा च तस्य वस्तुतो परिक्रिप्रवत्समात्रत्वात् न च क्रोशानधीव उपचरि
 ता तस्मादुभयेषां पुनर्भावात् बुद्धिर्दर्शनात्परमात्मैकदेशत्वे जीवस्य दुर्वारमिति चोदयत्यविवेकिनामिति तत्राविवेकिनां यथोक्ता बुद्धिरुपचरिता
 नभवत्यतस्मिन् बुद्धित्वेनाविद्यात्वादिति परिहरति नाविवेकिनामिति तथापि विवेकिनामीदृशधीतपचरितेति चेन्न साह विवेकिनां चेति नै।
 षं सव्यवहारो भित्ताभिचरनात्मकत्वावन्मात्रस्यालं चनमाभासभूतोर्थः तद्विषयत्वात् तदुद्देश्यमिच्छा बुद्धित्वा उपचरितत्वासिद्धिरित्यर्थः विवे
 किनामविवेकिनां चात्मनि परिक्रिप्रधीरुपलब्धेते तावता न तस्य वस्तुतो ब्रह्माशत्वादिसिद्धातीत्येव दृष्टान्तेन साधयति यथेति अविवेकिनामि
 वेत्यपेरर्थः ब्रह्मणिवस्तुतो शादिकल्पनानकर्तव्येति दार्ष्टान्तिकमुपसंहरत्यनर्त्तुं श्रृंशांशिनोर्विशदीकरणमेकदेशैकदेशीति अतः शाहोपा
 नमेव हेतुं स्फुरयति सर्वकल्पनेति सर्वासां कल्पनानामपनयनमेवार्थः सारत्वेनाभीष्टः तत्परत्वा उपनिषदो तदेकसमधिगमो ब्रह्मणिक
 चित्तपिकल्पनास्तीत्यर्थः उपनिषदो निर्विकल्पकवस्तुपरत्वे फलितमाहातो दित्वेति ब्रह्मणो निर्विशेषत्वेऽपि शास्त्रे न तदेकदेशस्य सविशेष
 त्वं किं न स्यादित्याशङ्क्याह नास्मानमिति आत्मानिर्विशेष्ये तदक्यं तस्मिन् व्यवहारस्यमित्याशङ्क्याह तस्मादिति आत्मनि सर्वो व्यवहारो ना

ग्राने
२३

महोपाधिप्रसूत इत्यत्र प्रमाणमाह इत्येवमिति असंसारधर्मिणी लुक्ते विशेषणं विशदयति न स्वत इति भ्रान्त्या संसारित्वमात्मनी
त्यत्र मानमाह ध्यायतीति कूटस्थत्वा संगत्वादिन्यायः परमात्मनः सांशत्वपक्षो निराकृतः ननु तस्य निरंशत्वेऽपि कुतो जीवस्य तन्मात्रा
त्वे तदेकदेशत्वादिसंभवादत आहानैकदेश इति कथं तर्हि पादोऽस्य विद्याभूतानि समैकांशो नानाव्यपदेशात् सर्वज्ञानात्मानोऽयुच
रंतीति अतिस्यति वादास्तत्रांशादीनि न्यायागमाभ्यां जीवेश्वरयोरंशं शित्वादिकल्पनो निराकृत्य वेदान्तानामेकपरत्वे स्थिते सति
द्वैतासिद्धिः फलतीत्याह सर्वोपनिषदा मिति एकत्वज्ञानस्य सति तान द्वैतध्वंसित्वमद्यशब्दार्थः प्रकृतं ज्ञानं तत्पदेन पराश्रयपतेरत्यद्वैतमे
व तत्त्वमिति शेषः किमर्थमिति प्रश्नं मन्वानो द्वैतिनां मतमुत्थापयति कर्मकांशेति वेदान्तानामेकपरत्वेऽपि कथं तत्प्रमाणविरोधप्रसंगस्त
त्राह कर्मेति तथापि कथं विरोधावकाशः स्यादित्याशंकाह विज्ञानात्मेति केवलाद्वैतपक्षे कर्मकांशविरोधप्रकृत्यैव ज्ञानकांशविरोधमा
ह कस्यवेति परमनित्यमुक्तत्वादित्यस्य स्वतः परतो वा बहस्यभावाद्धिष्णुभावात्तथा चाधिकार्यभावाडुपनिषदारेभासिद्धिरित्यर्थः कर्मकां
शस्य कांशंतरस्य च प्रामाण्यानुपपत्तिर्विज्ञानात्मादिभेदे कल्पयतीत्यर्थापत्तिरद्वैतमुक्ते तत्र द्वितीयामर्थोपत्तिप्रपञ्चयत्यपि चेति का पुनरु
पदेशास्यानुपपत्तिस्तत्राह बहस्येति तदभाव इत्यत्र तद्वद्बहस्येति निर्विषयं निरधिकारं किंच यद्यर्थापत्तिरद्वैतमुक्त्या विधायोनि
षु तिनर्दिभेदस्य उन्निह पत्वात्कथं कर्मकांशप्रमाणमिति यद्वदस्य वादिना कर्मकादी बोधते तद्वदस्य कर्मकादेन तत्त्वज्ञानवादेऽपि शिष्यशा
सिवादिभेदाभावेऽप्यनुपनिषत्प्रामाण्यमित्याह संसकरत्वाद्यस्योपनिषदोप्रतीयमानेशिष्यशासिवादिभेदमाश्रित्य प्रामाण्यमिति परिहृ

२३

१: सकर्मकांरुस्यापि समानस्तत्रापि प्रातीतिकं भेदमादाय प्रामाण्यस्य प्रतिपन्नत्वाच्च भेदप्रतीतिर्भोति बोधाभावादित्यभिप्रेत्याह
 एवंतर्हीति चेद्यसाम्यं विवृणोति येनेति इति चेद्यसाम्यात्परिहारस्यापि साम्यमिति शेषः ननु कर्मकांरुभेदपरंब्रह्मकांरुत्वभेदपरंप्रति
 भाति न च लुनिविकल्पः संभवत्यतो न्यतरस्या प्रामाण्यमनग्राह्यं तर्हीति तस्य उपनिषदा मपि स्वार्थविद्यातकत्वमित्याशंका होय
 निवृत्तमिति स्वार्थः शब्दशक्तिवशात्प्रतीयमानः स एवादिभेदः यत्र चाते कर्मकांरुस्य व्यावहारिके प्रामाण्येन तात्त्विके तकांरुतरस्येति
 तत्राह नदीति यदि प्रामाण्यस्य व्यावहारिकत्वेन तदेव तस्य तात्त्विकं तकांरुतरस्येति तत्राह नदीति यदि प्रामाण्यस्य व्यावहारिकत्वेन तदेव
 तस्य तात्त्विकत्वेन हि प्रमाणं तत्त्वं च न वेदयति व्याघातादित्यभिप्रेत्यहं तमाह नदीति स्वार्थविद्यातकर्मकांरुविरोधाच्चोपनिषदा मप्रा
 माण्यमित्युक्तमुपसंहरन्मिति शब्दः उपनिषदप्रमाणेदेत्वेन तमाह प्रत्यक्षादीनि प्रत्यक्षादीनि निश्चितानि भेदप्रतिपत्त्यर्थानि प्रमाणानि
 तैरिति विग्रहः अत्राद्यनविद्युपादापितानां ऊतस्तासामप्रामाण्यमित्याशंकाहान्यार्थतावेति सिद्धांतयति नेत्यादिना तदेव सुदयिते
 सामान्यन्यायमाह प्रमाणस्येति स्वार्थे प्रमोत्यादकत्वाभावेपि प्रामाण्यमित्युक्तेन प्रत्याहान्येति यद्योक्तप्रयोजकप्रयुक्तं प्रामाण्यमप्राप्ता
 एवेत्येतस्मिन्पदे किं फलतीति पृच्छति किंचेति तत्रादि उपनिषदः स्वार्थबोधयंति नवेति विकल्प्यद्यमनृद्यहृषयति यदित्यवदिति हि
 तीयमुत्थाप्य निराकरोति नेत्यादिना अग्रिंर्यथाशीतेन करोति तथोपनिषदो ब्रह्मैकत्वे प्रमान ऊर्वतीति वदंते प्रतिप्रतिवेदिग्रहो न युक्तो
 नुभवविरोधादित्याशंकाह घटीति तर्हि स्वार्थे प्रमितिजनकत्वान्महाकास्य प्रामाण्यस्यादित्याशंकाह प्रतिषेधेति उपनिषदप्रमाणे

तात्त्विकं ४

शान्ते-
२४

भवदाकाप्रामाण्येन तस्यामाणेन तपनिषत्प्रामाण्येन ड्वोरमिति साम्ये प्राप्ते व्यवस्थापकः समाधिर्वक्तव्य इत्याहवेति उक्तमेवार्थे चोद्य समा
धिभ्यां विशदयति न त्वित्यादिना प्रतिषेधमंगीकृत्योक्ताद्यथोक्तेऽपनिषडपलंभे सति तस्य निरवकाशात्वात्प्रहेषानुपपत्तिरित्याह प्रति
षेधेति उपनिषडित्यायाधिपो वै फल्पात्तासाममानतेत्याशङ्कारशोकेति एकत्वप्रतिपत्तिस्तत्वावदापातेन जायते सा च विचारं प्रयुज्य मन
नादिद्वारादृढीभवति सा पुनरशेषशोकादिकमपनयतीति पारंपर्यजनिते फलमिति दृष्टव्यं स्वार्थे प्रमाजनकत्वाडपनिषदो प्रामाण्य
मित्युक्तं उपसंहरति तस्मादिति प्रामाण्यहेतुसद्भावाडपनिषदो प्रामाण्यप्रतिपाद्यतदप्रामाण्यपरोक्तमनुवदति यद्येकमिति कथं
दितासां स्वार्थविद्यातकत्वं किं ताभ्यो ब्रह्मैकमेवाद्वितीयं नैव वेति प्रतिपत्तिरुत्पद्यते किं वा काश्चिद्ब्रह्मैकत्वप्रतिपत्तिमन्याश्चोपनिषद
स्तत्प्रतिषेधं कुर्वतीति विकल्पाद्येदृषयति तदपि नेति तदेव प्रपंचयति न हीति एकस्य वाक्यस्यानेकार्थत्वं मंगीकृत्य वैधर्म्यादाहरण
मुक्तमित्यादाभ्युपगम्येति तस्यांगीकारवादे हेतुमाह न त्विति उक्तमर्थं व्यतिरेकद्वारा विवृणोति सति चेति भवत्वेकस्य वाक्यस्या
नेकार्थत्वेनेत्याह न त्विति कस्तर्दितेषां समयस्तत्राहार्थेकत्वादिति तदुक्तं प्रथमे तत्रैवार्थेकत्वादेकं वाक्यं साकं त्वेवेति भागोऽप्यादिति दि
तीयं दृषयति न चेति एकस्य वाक्यस्यानेकार्थत्वं लोके दृष्टमित्याशङ्कार यत्त्विति तदेकदेशस्येत्यादिवाक्यं विवृणोत्यग्निरिति अनुवा
दकबोधकभागयोरेकवाक्यत्वाभावे फलितमाह त इति हेतुर्थमुक्तमेव स्फुटयति प्रमाणं तरेति श्रौतः श्रौश्रौगिरित्येतद्बोधकमेव
वेदाकां कथं तर्दितत्रलोकस्य विरुद्ध्यर्थी रित्याशङ्कार यत्त्विति स्वार्थविद्यातकत्वादप्रामाण्यमुपनिषदामित्येतन्निराकृत्य चोद्यांतरमे

२४

नृपनिराकरोति यद्येत्यादिना तस्मिन्नितीत्यर्थप्रापकसाधनोक्तिः न नृपनिषदाको ब्रह्मात्मैकत्वे साक्षात्प्रतिपादयदर्थोत्कर्मकांउप्रा
माणविद्यातकमिति चेन्न तदप्रामाण्यमनुत्पन्नित्वाणं विपर्ययसत्ताणं वेति विकल्प्यं हृषयति नचेति विदितपदतदर्थसंगतौ वा
क्यप्राविणसदर्थप्रमोत्यन्निदर्शनादित्यर्थः स्वार्थप्रमापुत्यादयदपि वाक्यमानांतरविरोधादप्रमाणमित्याशंकादासाधारणे चे
दिति स्वगोचरशूरत्वात्प्रमाणानामित्यर्थः विमतं न तत्प्रमोत्यादकं प्रमाणपहृतविषयत्वादनुसंगिवाकावदितिशेकते ब्रह्मेति
प्रत्यक्षविरोधादनुमानमनवकाशमिति परिहरति नेत्यादिना इत्युक्तकर्मकांउस्यनाप्रामाण्यमिति वदन् हि तीर्थे प्रत्याहापि चेति यथा
प्राप्तमेतत्सौवद्याख्यानमविद्याप्रत्युपस्थापितस्येति साधसाधनसंबंधबोधकस्य कर्मकांउस्य न विपर्ययो मिथ्या र्थत्वे पित्तस्यार्थक्रि
यासामर्थ्यानपहारात्प्रामाण्योपपत्तेरिति भावः ननु कर्मकांउस्य मिथ्यार्थत्वे मिथ्याज्ञानप्रभवत्वादनुर्धनिष्ठत्वेनाप्रवर्तकत्वादप्रा
माण्यमतग्राह्ययेति विमतमप्रमाणमिथ्यार्थत्वादिप्रलंभकवाकावदित्याशंकाव्याभिचारमाह यथाकाम्येष्टिति अग्निहोत्रादि
श्रुतामेव कर्मसु मिथ्याज्ञानजनिते मिथ्याभूते काममुपादाय शास्त्रप्रवृत्तिवन्नित्येष्टपितेषु साधनमसदेवादाय शास्त्रप्रवर्तनं तथापि बुधि
मंतो न प्रवर्तिष्यंते वेदांतेभ्यस्तस्मिन्मिथ्यात्वावगमादित्याशंकाह नचेति अविद्यावतां कर्मसु प्रवृत्तिमाक्षिपति विद्यावतामेवेति इच्छादेवता
दिज्ञानेवाब्रह्मैकत्वज्ञानेवाकर्मसु प्रवर्तकमिति विकल्प्याद्यमंगीकृत्य हि तीर्थे हृषयति नेत्यादिना कर्मकांउप्रामाण्या उपपत्तिरित्याद्यामर्था
पत्तिरिनाकृत्य हि तीर्थामर्थापत्तिमतिदेशेन निराकरोत्येतेनेति कर्मकांउस्यान्तेप्रतिसार्थकत्वापपादनेनेति यावत् ननु कर्मकांउसंबंधवो

आने.
२५

धर्मत्ववृत्त्यां परमत्वे रगादिवशात्तदयोगाद्धास्त्रीयप्रवृत्त्यादिविषयस्य द्वैतस्य सत्यत्वमन्यथा तद्विषयत्वात्तुपपन्निरित्यर्थापत्तिरन्यथा
तमितितत्राह पुरुषेकेति न प्रवृत्तिनिवृत्तिशास्त्रवशादिति शेषः तदेव स्फुटयत्यनेकाहीति शास्त्रस्याकारकत्वात्प्रवर्तकत्वाद्यभावमुक्त्वा
तत्रैव पुनरंतरमाह दृश्यंते हीति तर्हि शास्त्रस्य किंकृत्यमित्याशङ्क्याह तस्मादिति तत्र संबंधविशेषोपदेशो मतीति यावत् यथा रुचिपुरुषा
णां प्रवृत्तिश्चेत्यरमपुरुषार्थं कैवल्यमुद्दिश्य सम्यग्ज्ञानसिद्धये तदुपायप्रवणादिषु सन्यासपूर्विका प्रवृत्तिर्बुद्धिपूर्वकारिणामुचितेत्याशं
क्याह तथेति रगादिवैविश्यानुसारेणेति यावत् उक्तं हि अपि हेदावनेश्वर्ये सगालत्वं सरकतीत्यादिकथं तर्हि पुरुषार्थविवेकसिद्धिस्तत्र
ह यस्येति पुरुषार्थदर्शनकार्यमाह तदुत्पत्त्याणीति स्वाभिप्रायानुसारेण पुरुषाणां पुरुषार्थप्रतिपत्तिरित्यत्र गमकमाह तथा चेति या
थादकारत्रये प्रजापतिनोक्ते देवादयं स्वाभिप्रायेण तमाद्यत्र येन पुत्रस्तथा स्वाभिप्रायवशादेव पुरुषाणां पुरुषार्थधीरित्यर्थवादो वा
गतमित्यर्थः पूर्वोत्तरकांडयोरविरोधमुपसंहरति तस्मादिति एकस्य वाक्यस्य द्वयत्वाद्योगादिति यावत् अर्थाद्वाधकत्वमाशङ्क्याह नचे
ति एतावता वेदांतानां ब्रह्मैकत्वमात्रेणेत्यर्थः वेदांतानामवाधकत्वेऽपि कर्मकांडस्य तत्प्रामाण्यनिवर्तकत्वमस्तीत्याशङ्क्याह नापीति स्वप
क्षे सर्वविरोधनिरासद्वारा स्वार्थवेदांतानां प्रामाण्यमुक्ते संति तार्किकपक्षप्रत्यापयति तत्रेति ऐक्ये शास्त्रगम्ये स्वीकृते मतीति यावत् सर्वप्र
माणमित्यागमवाक्यप्रत्यक्षादिचेत्यर्थः कथमैकावेदकमागमवाक्यप्रत्यक्षादिना विरुद्धते तत्राह तथेति यथा ब्रह्मैकत्वे प्रवृत्त्यं शास्त्रस्य
प्रत्यक्षादिविरोधं मन्यंते तथा तमस्मान्नति चोदयंत्यपीतियोजनात्तत्र प्रत्यक्षाविरोधं प्रकटयति शब्दादय इति संप्रत्यनुमानविरोधमाह तथेति

ने २
२५

३२

स्यापि संभवात् अनुपलब्धि विरोधेन अनुमानस्यैवानुमानात् स्वदेहवेषायाः स्वदेहप्रयत्नपूर्वकत्वं ६

स्वदेहसमवेतवेष्टातत्त्ववेष्टादेहात्तरेष्टासाचप्रयत्नवत्त्वविकाविशिष्टवेष्टात्तात्समवदित्यनुमानविरुद्धमैवशास्त्रमित्यर्थः तत्रैव
प्रमाणान्तरविरोधमाह तथाचेति मानत्रयविरोधात्तत्रैकमिति प्रामेयत्वाद् तेन कृतकैतिरतिनदृष्टतातेषामिति शेषः दैतग्रादिप्रमा
णविरुद्धमदैतमितिवदतं कथं शोच्यतेति एकमिति कथमिति तत्रैकमिति प्रत्यक्षविरोधपरिहरति शोच्यतीति तथाचेतदेकत्वाभ्युप
गमविरोधः स्यादिति शेषः यथासंभृतस्यैकमाकाशमित्यत्र नष्टादिभेदग्रादिप्रत्यक्षविरोधस्तथैकं ब्रह्मैव तत्रापि न तद्विरोधोस्तीत्या
राधेति तस्य कल्पितभेदविषयत्वादिति भावः अनुमानविरोधं परोक्षमनुवदति यच्चैति याचेष्टासाप्रयत्नवत्त्वविकेत्वेतावतानात्मभेदः
सिध्यति स्वप्रयत्नपूर्वकत्वं च तपरदेहवेषायास्तद्यत्नपूर्वकत्वेवादावेव स्वपरभेदः स च नाद्यात्तात्परस्यानध्यतत्वाच्चा अनुमानादन्योन्याश्रया
दित्याशयवानाह भिन्ना इति दोषान्तराभिधिसंशयक्यत्वेति अस्मदर्थे एकमिति केयमिति सहि स्थूलदेहोवाकरणजातं वा देहदद्याद्
नोवानाद्यौ तयोरेवेतनत्वादनुमानत्वायोगात्तत्र तीयस्तस्याविकारित्वादिति भावः किं शब्दस्य प्रश्रयार्थतामत्वात् पूर्ववाद्याह शरीरेति
आत्मादेहादिवद्ब्रह्मसाधनविशिष्टोनुमाताक्रियाणामनेककारकसाध्यत्वादिवैविश्यात्मकर्तृका अनुमानात्प्रतिदेहमात्मभेदधीरित्यर्थः
विशिष्टस्यात्मनो अनुमानकर्तृत्वे क्रियाणामनेककारकसाध्यत्वादिति हेतुश्चेन्न दानवदेहोदेहैकैकस्याप्यनेकत्वे स्यादित्यन्तरमाहैवंतद्दीति
तदेव विवृणोत्यनेकेति आत्मनो देहादीनां चानुमानकारकाणां प्रत्येकमचान्तरक्रियास्ति वज्रादिषु तथा दर्शनात्तथाचात्मनो चान्तराक्रि
याकिमनेककारकसाध्या किंवा नग्राद्ये आत्मातिरिक्तानेककारकसाध्यावातदनतिरिक्ततस्याद्यावानाद्यो न वस्यानादितीयेत्यात्मनोः

सिद्धेति

आने-
२६

नेकत्वापत्तेर्नैरात्म्यस्यात्र चावांतरक्रियानानेककारकसाक्षात्प्रधानक्रियायामपितथा त्वप्रसंगादेतेन देहादिष्वधिकारकत्वं प्रयुक्त-
 मिति भावः यत्तात्माप्रतियोगिकभेदवान्वस्तुत्वात् तद्वदिति तत्रात्माप्रतिपत्रोवाहितीयं प्रत्याह योहीति प्रतिपत्रत्वपक्षेऽपि भेदेनाभेदे-
 न वा तत्प्रतिपत्तिरुभयथापि नात्र मानप्रवृत्तिरित्याह तत्रेति इतश्चात्मभेदात्मानात्मानमित्याह केनेति किंशब्दस्य हेतुार्थत्वेऽस्य द-
 यति नहीति जन्मादीनां प्रतिनियमादिलिङ्गवशादात्मभेदः सैत्थ्यतीति चेत्तेत्याह यतीति आत्मनः सजातीयभेदेलिङ्गाभावं हृष्टानेना-
 साधयति यदेति किंचोपाधिको वा स्वाभाविको वात्मनि भेदः साक्ष्यतेनाद्यः सिद्धसाक्ष्यत्वादित्यभिप्रेत्याह नहीति द्वितीयस्याह स्वत-
 स्त्विति आत्मा इव्यत्वातिरिक्ता परजातीयोः आवणविशेषगुणवत्त्वात् तद्वदित्यनुमानांतरसाक्षात्कृत्यतः सिद्धिर्दृश्यति यद्यदिति
 ताभ्यामात्मनोऽन्यत्वाभ्युपगमेऽमानमुपन्यस्यति आकाश इति तत्रैवोपपत्तिमाहोत्पत्तीति अनुमानाविरोधमुपसंहरत्यत इति आगमा-
 विरोधमुक्त्या यानि देशेन निराकरोत्येतेनेति औपाधिकभेदाद्ययत्नेन व्यवहारस्योपपन्नत्वोपदर्शनेनेति यावत् प्रत्यक्षात्मानागमैर-
 द्वैतस्याविरोधेऽपि साद्विरोधोऽर्थोपपत्तिवेदत आह यत्तु क्त्वमिति उपदेशो यस्यैकियते यस्य चोपदेशप्रमाणप्रयुक्तं फलं तयोर्ब्रह्मैकत्वे-
 तदस्य सत्त्वपदेशानर्थक्यमित्यनुवादार्थः किंक्रियाणामनेककारकसाक्ष्यत्वादेवैवोद्यते किंवा ब्रह्मणो नित्यमुक्तत्वादिति विकल्पाद्य-
 दृष्टयति तदपीति तासां मनेककारकसाक्ष्यत्वस्य प्रत्युदस्तत्वादिति भावः यदि ब्रह्मणो नित्यमुक्तत्वाभिप्रायेणोपदेशानर्थक्यं चोद्यते तत्र
 नित्यमुक्ते ब्रह्मणि ताते ज्ञाते वा तदानर्थक्योदनेति विकल्पाद्यमंगीकरोति एकस्मिन्निति द्वितीयस्याप्यप्यस्येति उपदेशस्तत्त्वेनेके

२६

षोडशकारकाणां साक्षात्तया विषयस्तदानर्थकमज्ञातेनित्यमुक्ते ब्रह्मणि चोद्यते चेदित्यर्थः सर्वैरात्मवादिरुपदेशस्य ज्ञानार्थसिद्धत्वा
 तद्विरोधादज्ञाते ब्रह्मणि तदानर्थकचोद्यमनुपपन्नमित्याह नस्तत्र इति ग्रहैते विरोधांतराभावेपितार्किकसमयविरोधोस्तीत्याशङ्क्याह
 तस्मादिति प्रमाणविरोधाभावस्तद्व्याप्यः श्रार्थमर्थादांभिरानाश्रयविवक्ष्यते भरास्तु सेवका मिथ्याभाषिणस्तेषां सर्वेषां राजानस्ता
 र्किकास्तैरप्रवेशमनाक्रमणीयमिदं ब्रह्मात्मैकत्वमिति यावत् शास्त्रादिप्रसादशून्यैरगम्यत्वे प्रमाणमाह कस्तमिति देवतादेवैरग
 सादेन लभे ज्ञानमित्यत्र श्रुतिस्मृतिवादाः संति ते भ्यश्च शास्त्रादिप्रसादहीनैरलभ्येतत्वमिति निश्चितमित्यर्थः शास्त्रादिप्रसादवतामेव
 तत्त्वसंगममित्यत्र श्रुते स्मात्ते च लिंगांतरं दर्शयति तदेजतीति ब्रह्माणो द्वितीयत्वे सर्वप्रकारविरोधाभावे फलितमाह तस्मादिति संसा
 रिणो ब्रह्माणोर्धोंतरत्वाभावे श्रुतीनामात्रकृत्यं दर्शयति तस्मादिति ग्रहैते श्रुतिसिद्धे विचारनिष्पन्नमर्थप्रपसंहरति तस्मात्परस्येति ॥
 चतुर्थोऽध्यायस्य प्रथमं ब्राह्मणं ॥ वृत्तवर्तिष्यमाणयोः संगतिं वक्तुं च न कीर्तयति ब्रह्मेति ब्रह्मते ब्रह्मणीति प्रक्रम्यत्येव त्वाज्ञापयिष्या
 मीति प्रतिज्ञाय जगतो जन्मादयो यत्तत्तद्वितीयं ब्रह्मेति व्याख्यातमित्यर्थः जन्मादिविषयस्य जगतः स्वरूपं पृच्छति किमात्मकमिति
 विप्रतिपत्तिनिरासार्थं तत्स्वरूपमाह पंचेति कथं तर्हि नाम रूप कर्म आत्मकं जगदित्युक्ते तत्राह भूतानीति तत्रागमकमाह नाम रूपे इति भू
 तानो सत्यत्वे कथं ब्रह्मणः सत्यत्वाचो युक्तिरित्याशङ्क्याह तस्येति तत्सत्यमित्यवधारणाद्व्याधेः भूतेषु सत्यत्वासिद्धिरिति शेषकयित्वा
 समाधत्ते कथमित्यादिना सच सत्यमिति कार्यकरणानां तदात्मकानि भूतानि सत्यानीत्येगीकारात् कार्यकरणानां सत्यत्वे प्राणाश्च

तिसृषु त्वा भूतानि सत्यशब्दाद्यानि विवक्ष्यते चेत्कथं तर्हि कार्यकरणसंघातस्य प्राणानां च सत्यत्वमुक्ते तत्राह "भूता भूतेति" यथोक्तभूतरूपत्वा ५९

ग्राने-
२७

पितृदात्मकाः सत्यशब्दवाच्या भवेतीति प्राणा वै सत्यमित्यविरुद्धमित्यर्थः एवं पातनिकां कृत्वा तत्र ब्राह्मणद्वयस्य विषयमाह तेषां
मिति उपनिषद्यात्वा नाय ब्राह्मणद्वयमित्युक्तिविरुद्धमेतदित्याशंकाह सैवेति कार्यकरणात्मकानां भूतानां स्वरूपनिर्द्धारणो बो
पनिषद्यात्वात्पत्रहेतुमाह कार्येति ब्राह्मणद्वयमेव सवतार्यशिशु ब्राह्मणस्यावांतरसंगतिमाहात्रेत्यादिना उपनिषदः काः कि
यंत्यो वेत्तुपसंख्यातव्यमित्याकांक्षायामिति शेषः ब्रह्मवेदवधारयितुमिष्टं तर्हि तदेवावधार्यतां किमिति मध्येकरणस्वरूपमवधार्य
तेतत्राह पृथीति ब्राह्मणतात्पर्यमुक्ता तद्वराणि व्याकरोति यो हेत्यादिना विशेषणस्यार्थवत्त्वात्तार्थभ्रातव्या न भिनति भ्रातव्यहीति
केषु न रत्र भ्रातव्या विवक्ष्यंते तत्राह सतेति कथं श्रोतृदीनां समत्वं दारभेदादित्याह विषयेति कथं तेषां भ्रातव्यत्वमित्याशंका विषया
भिलाषद्वारेत्याह न त्वभवा इति तथापि कथं तेषां देहत्वमनग्राह तेहीति अथेन्द्रियाणि विषयविषयां दृष्टिं कुर्वन्त्येवात्मविषयामपि
तां करिष्यंति तत्र यथोक्त भ्रातव्यत्वे तेषामिति तत्राह प्रत्यगिति इन्द्रियाणि विषयप्रवणानि तत्रैव दृष्टिहेतवो न प्रत्यगात्मनीत्यत्र प्रमा
णमाह कार्यकेवेति फलोक्तिमुपसंहरति तत्रेति उक्तविशेषणेषु भ्रातव्येषु सिद्धेति न्यायवत् प्राणे वागादीनां विषयत्वे हेतुमाह
पृथीशेति यथा जातो हयश्चतुरोपि पादबंधनकीलानपर्यायेणोत्पाद्योक्तामिति तथा प्राणे वागादीनि निदर्शनवशात् प्राणे वि
षयानि वागादीनि सिद्धान्तोत्पद्यः शरीरस्य प्राणप्रधानत्वं साधयति तस्य हीति शरीरस्याधिष्ठानत्वं सूटयत्यस्मिन् हीति प्राणमात्रे
विषयानि तास्य पलज्जिह्वाराणीत्यत्र प्रमाणमाह तथा हीति देहाधिष्ठाने प्राणे विषयानि तास्य पलज्जिह्वाराणीत्यत्र प्रभवमनुक्तं

२७

लयति शरीरेति नवैवाजातशत्रुवाद्याणामेवादेदर्शयति तच्चेति शरीराश्रिते प्राणोवागादिषु विषक्रेषु पलजुरुपलभ्यमानत्वमिति यावत् प्र
 त्याधानत्वेन शिरसो मृत्यादयति प्रदेष्टेति बलपर्यायस्य प्राणस्य स्थूलान्तं समर्थयते बलेति श्रुयं सुसृष्टं रात्मा यस्मिन्काले देहमवलभावेनी
 त्वामेवोदमिव प्रतिपद्यते तदोत्क्रासतीति षष्ठे दर्शयति तिरित्यावत् बलावधेभोस्मिन्नेह प्राण इत्यत्र दृष्टे तस्माद् यथेति भर्तृप्रपंचपक्षे दर्शयति
 नि शरीरेति उक्तं हि प्राण इत्युक्तं निश्वासकर्म वायुः स शरीरपक्षपाती गृह्यते पतस्यास्थूणा यं शिशुः प्राणः करणदेवता लिंगपक्षपाती गृ
 ह्यते स देवः प्राणपतस्मिन्वाहो प्राणे बह इति तद्यात्वात् भूमिकं करोत्यत्रेहीति त्वगश्चांसमेदो मज्जास्थिषु क्रेभ्यः सप्तभेदा धातुभ्यो जाते
 साप्तधातुकं तथापि कथमत्र सदा मत्वं तदाह तेनेति यो ह वै शिशुमित्यादौ सचित्तशिक्षादिपदार्थान् व्याख्यायानंतरं स देहस्य तात्पर्यं दर्शयति
 यत्रुत्तरवाक्यमुपादाय व्याकरोतीदानीमित्यादिना ननु यत्र मंत्रेणोपस्थाने क्रियते तत्रैवोपपद एव स्थिति एते रात्मनेपदे भवति उक्तं हि उपान्तं
 अकरण इति दृश्यते वादित्यं गायत्र्योपनिषत् इति न चात्र मंत्रेण किंचित्क्रियते किं तत्राह यदेतत्वात्प्राणस्य ससाहित्य इत्युपनिषदो विवक्ष्य
 ते तत्राह यद्यपीति मंत्रेण कस्यचिदनुष्ठानस्य करणे विवक्षितेति एतिरूप एवार्थं यद्यप्यात्मनेपदी भवति तथाप्यत्र सप्ररुशदिदेवतानामानिमे
 अवदवस्थितानि तैश्च करणान्युपासनानुष्ठानान्यत्र क्रियन्ते अतस्मिन्नेतदुपपद एव आत्मनेपदमविरुद्धमिति योजनं नालोहितरेखाभीरुदस्य प्राणं
 प्रत्यनुगतेरनेतरमित्यथ शब्दार्थः पर्जन्यस्यावहारा प्राणास्तयदेतत्वे प्रमाणमाह पर्जन्य इति कथं प्रनरेतेषां प्राणं प्रत्यक्षितित्वे सर्वेषां सि
 द्धतितत्राहैता इति संप्रत्यक्षसिफलमाह इत्येवमिति रुशदिशब्दानां देवताविषयत्वात्मेव स्यादिति हि पद्यते त्वां शं क्य च त्वविरुशदिगण

ग्राने-
५८

स्योक्तत्वादिरिद्यमेवंप्रधानस्यकरणग्रामत्वप्रतीतेस्तद्विषयशोकोनप्रसिद्धदेवताविषयइत्यभिप्रेत्याह तत्रेति मंत्रस्य व्याख्यानमापेक्ष
तेन तत्रेत्यनेन शिरसश्च मसाकारत्वमस्य ह्यमित्याशंक्य समाधत्ते कथमित्यादिना वागहमीत्युक्तं तस्याः सप्रमत्वेनोक्तत्वाच्चैकस्याः हि।
त्वमित्याशंकारं ब्रह्मणेति शब्दराशिर्व्यस्यते न संवादः संसर्गसंगच्छती शब्दराशिषु चारयेती वागहमीत्यादित्यावत् तथापि समत्वे वि
शयकथमहमत्वे तत्राह तद्वेतमिति वक्तृत्वात् त्वमेवेति न हि धावागिष्टानत्र वक्तृत्वेनाहमीसप्रमीचात्रत्वेनेत्यविरोधः रसनात्पल्लविदेत
रिति भावः विपर्येण वेत्येतत्सर्ववदित्यनेन अत्रिः सप्रमर्शति संबंधः अत्रित्वे हेतु रदन क्रियायोगादिति हेतुं साधयति वाचा हीति साध्यमर्थं
निगमयति तस्यादिति तर्हि कथमत्रिरिति व्यपदिश्यते तत्राह अत्रिरेवेति प्राणस्य यदत्र जातमेतस्य सर्वस्यात्राभवत्यत्रिनिर्वचनविज्ञाना
दितिसंबंधः सर्वमस्येत्यादिवाक्यमर्थोक्तिर्येव कं पठत्यत्रैवेति न केवलमत्रिनिर्वचनविज्ञानकृतमेतत्सं किंतु प्राणयाद्यात्म्यवेदनप्रयुक्त
मित्याह यस्मिन्मिति द्वितीयं ब्राह्मणं ॥ संबंधं वक्तुं च तं कीर्तयति तत्रेति गुणात्तत्राब्राह्मणावसाने सप्रमर्शः उपनिषदोरुदाहृति
धानानि चकारादुक्तमित्यनुषंगः उत्तरब्राह्मणात्तात्पर्यमाह नेकिमात्मका इति ब्रह्मणेति हेतुरणीयत्वात् किमिति भूतानां सत्त्वे निष्ठा
यते तत्राह यदुपाधीति तेषामुपाधिभूतानां स्वरूपावधारणार्थं ब्राह्मणमिति संबंधः सत्यस्य सत्यमित्यत्र षष्ठ्यंतस्य शस्त्रिते हेतुं प्रथमां
तस्य शस्त्रितमादेयेतयोराद्यस्वरूपोक्तार्थमप्येतत् प्राक्तनं वाक्यं तद्वद्मा ब्राह्मणसमाप्ते गदेयनिर्हणार्थमिति सप्तम्यायाः सविशो
षमेव ब्रह्मस्य निर्विशेषमिति केचित् त्रिराकर्तुं विभाजते तत्रेति ब्राह्मणार्थं पूर्वोक्तरीत्या स्थिते सतीति यावत् देवावेत्यादिश्रुतेः सोपाधि

३

५८

कं ब्रह्मरूपं दर्शयति तदेवेति एवं भूमिकामारचय्यात्तराणि व्याकरोति तत्रेत्यादिना हेतुसतीति यावत् अमूर्तचेत्यत्र चकारादेव कगनुष
 क्तिर्विवक्षिता ब्रह्मणो रूपद्वयमवधार्यते चेन्मर्मत्वादीनि वक्ष्यमाणविशेषणान्यवधारणविरोधादशुक्लानीत्याशंकाहंतर्लनेति मूर्त्तमूर्त्त
 योरंतरभावितानि स्वात्मनियानि विशेषणानि तात्पाकांक्षादां दर्शयति कानि पुनरित्यादिना यत्नगतिपूर्वकं स्यात्तत्परिक्रिञ्चे स्थितमि
 तियोजनाविशेष्यमाणत्वे प्रत्यक्षेणोपलभ्यमानत्वे तत्रेति निर्द्धारणार्थमसमीतत्र प्रत्येकं मूर्त्तमूर्त्तचतष्टयविशेषणवत्वे सतीति यावत् क
 ये स्थितत्वेऽपि मर्मत्वे तत्राह परिक्रिञ्चेति तदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति यथेत्यादिना अतो मर्मत्वात् मूर्त्तमिति शेषः मूर्त्तत्वमर्मत्वयोरन्योन्यहेतु
 हेतुमद्भावेद्योतयिते वा शब्दः कथं पुनश्चतुर्धर्मेषु विशेषणविशेष्यभावो हेतुमद्भावश्च निश्चेतव्यस्तत्राहो न्योन्येति रूपरूपिभावस्यापि
 व्यवस्थाभावमाशंकार सर्वथापीति तस्यैतस्यैव सरस्येव वक्तव्ये किमिति मूर्त्तस्येत्यादिना विशेषणचतष्टयमनूद्यते तत्राह तत्रेति सारा
 लंसाधयति त्रयाणां हीति तत्र प्रतिज्ञासमूहहेतुमाहेतुदिति पतेन सवितरमंडलेन कृतानि विभज्यमानान्यसंकीर्णानि कुसंशुक्ललोहित
 मित्येतानि रूपाणि विशेषणानि येषां श्रियवन्नेजसां तानि तथा ततो भूतत्रयकार्यमध्ये सवितरमंडलस्य प्राधान्यमित्यर्थः यत्पक्षतृतीयस्या
 र्यमाहा धिदैविकस्येति हेतुवाक्यमादाय तस्य तात्पर्यमाह सतरति मंडलमेतच्छब्दार्थः मंडलपरिग्रहे हेतुमाह मूर्त्तहीति मूर्त्तग्रहणस्योप
 लक्षणत्वाच्चतारणमन्वयो हेतुर्थः अतश्च मंडलात्मा सवितरभूतत्रयकार्यमध्ये भवति प्रधानकार्यकारणयोरैकशब्दस्योत्पत्तिकत्वादित्याह
 सारिष्ट्येति मंडलं चेदधिदैविकं कार्यं किं पुनस्तथा विधेकरणमिति तदाह यत्तिनि आधिदैविकं मूर्त्तं अभिधाय तादृगेवा मूर्त्तप्रतीकोपादा

तु

आने.
११

तत्सर्वकं स्रष्टव्यं यद्येत्यादिना अमूर्तत्वमुभयत्र हेतुत्वेन संबध्यते अपरिच्छिन्नत्वमविरोधे हेतुमूर्तत्वादीनां मिथो विशेषणविशेष्यभावो
हेतुहेतुमद्भावश्च यद्येष्टदृष्टव्य इत्याह सर्ववदिति पुनरुक्तिरपि सर्ववत्तयपक्ष इत्यादिप्रतीकप्रमाणतस्य व्याख्यानं करणात्मक इत्यादि यथा
भूतत्रयस्य मंडले सारिएसुकं तद्वदित्याह सर्ववदिति सारिएत्वमत्र यद्देतुमाहेतुदिति तादर्थ्याद्भूतद्वयस्य भूतत्रयोपसर्जनस्य संप्रधान
स्य हिरण्यगर्भाद्येति यावत् भूतद्वयं भूतत्रयोपसर्जनमिति शेषः हेतुमवतार्य व्याचष्टे तस्य हीति पुरुषशब्दा उपरिष्ठात्प्रशङ्कोरप्यः
अमूर्तत्वादिविशेषणचतुष्टयवैशिष्ट्यसाधर्म्यं तत्फलमाह तस्मादिति स्वमतमुक्त्वा भर्तृप्रपञ्चमतमाह रसरिति तस्य हीत्यादौ रसशब्देन भू
तद्वयकारणमुक्तं न च तच्चेतनादन्यत् न च जीवस्तथाः सामर्थ्याच्चापि परः कौटस्थ्यात्तस्माच्चेतनः स्रष्टेति तस्येत्यर्थः सोपिकथं भूतद्वय
कारणमतग्राह तत्रेति परकीयपक्षः सप्रत्यर्थः तत्कर्मणस्तत्रासाधारण्यसंप्रतिपन्नमित्यभिप्रेत्य किलेत्सुकं यथाङ्गः यो होतस्मिन्
मंडले विज्ञानात्मा पृषत्स्वविद्या कर्मसर्वप्रज्ञापरिहृतो विज्ञानात्मत्वमापद्यते तदेतत्कर्मरूपं विज्ञानात्मनस्तदाद्येति तत्प्रयोक्तुं भव
तीति ननु हिरण्यगर्भदेहस्य पञ्चभूतात्मकत्वात् भूतद्वयोत्पत्तावपि इतरभूतोत्पत्तिविनाशतोऽस्य भोगः सिद्ध इत्यत्राह तत्कमेति वाद्येति रि
त्याधारेण रूपपरिणतमिति यावत् वाद्येति तत्प्रयोक्तुं भूतत्रयोपसर्जनयोरिति शेषः प्रयोक्ता हिरण्यगर्भविज्ञानात्मानिराकरोति तत्रेति क
थं मूर्तरसेन सद्वयद्योक्ता मूर्तरसस्य तत्पत्तेत्याशङ्क्याह मूर्तस्येति अमूर्तस्यासौ रसश्चेत्यमूर्तरसः तेनेति यावत् अमूर्तस्य चेतनत्वे तस्य
रसयोर्वैजात्यं स्यादिति भावः अस्तु तयोर्वैजात्यं नेत्याह यथाहीति मूर्तमर्त्यस्थितं सति मूर्तस्य धर्मचतुष्टयमूर्तममूर्तव्यापित्यदित्यमूर्

५

अर्थ

त्रैलोक्यविभजनमसंकीर्णत्वेन प्रदर्शने यद्यारसवतो मूर्तयोस्तत्पुत्रं तद्यारसयोरपितयोस्तुत्येनैव प्रकारेण प्रदर्शनमुचितं तत्त्वमूर्तरसश्चे
 तनो मूर्तरसत्त्वचेतन इति युक्तो विभागो हेतुर्न तीयस्याप्रामाणिकत्वादित्याह तथेति अर्हवैशम्येपरिहर्तुं शक्यते मूर्तरसेपीति अमूर्तरसव
 मूर्तरसशब्देनापि चेत्तनस्यैव अस्याणो मंदलापत्रस्य ग्रहणमित्येतद्व्ययं तस्यमिति मंदलस्य चेत्तनकार्यतया चेत्तनत्वेन सर्वस्य तत्कार्यतया त
 न्मात्रत्वात् स योश्चेत्तनतेति विशेषणानर्थक्यमित्यर्थः मंदलाधारस्य चेत्तनत्वे पुरुषशब्दश्चक्रनिवणादेष्टव्यमिति शंकते पुरुषशब्द इति अत्रप
 पत्तिपरिहरति नेत्यादिना तदेव व्याकरोति नवारति इत्यविभक्ताः संतो नैव शब्दात्मो व्यवहारं प्रजनयितुमित्यालोच्य त्वक्तश्रोत्रनिहाया
 एवाद्यनोदपानिमात्समपुरुषानेकं पुरुषं संहतेति शंकरवामेति च निश्चित्यामी प्राणाः समपुरुषा उक्तानेकं पुरुषं लिंगात्मानेकं त्वेव त इति
 अत्यर्थः आदिशब्देन लौकिकमपि दर्शनं संश्रुते अत्यन्तं तैत्तिरीयकं पुरुषशब्दप्रयोगः स्यादप्यपुरुषोत्तमसमय इत्यादिपरकीये व्याख्यानं
 प्रत्याख्याय प्रकृतं क्रतुव्याख्यानमनुवर्तयतीत्यधिदैवतमिति चत्तषोरसत्त्वं प्रतिज्ञापूर्वकं प्रकटयत्यस्यात्मिकस्येत्यादिना चत्तषः सारत्वे श
 रीरावयवेषु प्राथम्ये हेतुं तरमाह प्राथम्ये चेति तत्र प्रमाणमाह चत्तषी एवेति संभवतो जायमानस्य जंतोश्चत्तषी एव प्रथमे प्रधाने संभवतो जा
 येते शब्दद्वैतसः सिकृष्य चत्तषी एव प्रथमे संभवत इति द्विजास्यामित्यर्थः चत्तषः सारत्वे हेतुं तरमाह तेज इति शरीरमात्रस्याविशेषेण
 निष्कारकं तत्र सर्वत्र संनिहितमपि तेजो विशेषतश्चत्तषि स्थितमादित्यश्चत्तर्भत्वादिणी प्राविशति अतएव तेजः शब्दपर्याय रसशब्दस्य चत्त
 षि प्रवृत्तिरविरुद्धेति भावः इत्युत्तेजः शब्दपर्यायोरसशब्दश्चत्तषि संभवतीत्याह तैत्तसंहीति प्रतिज्ञार्थं उपसंहरत्येतत्सारमिति हेतुमवना

आने.

यतस्मात्तस्मात् सतोहीति चक्षुषोमूर्तेत्वात् मूर्तेभूतत्रयकार्यत्वेन युक्तं साधर्म्यादेहावयवेषु प्राधान्याच्च तस्याद्यात्मिकभूतत्रयसारत्वसिद्धिरित्यर्थः क्रतोविशेषोक्तिरित्याशङ्क्याह इति एतदिति शास्त्रस्य तेन चादित्येति त्रिणि विशेषस्य प्रत्यक्षत्वादिति हेतुर्थः द्वितीयं व्याख्यामाश्रित्य हेतुर्थं स्मृतयानि लिङ्गस्येति हेतुमन्वद्यतदर्थं कथयति तस्येति यथा सर्वत्र चक्षुषि मूर्तेरित्यत्र एतदृष्टान्तादकभूतत्रयसारतोक्ता तथात्रापि लिङ्गात्मन्यमूर्तेत्वादित्यत्र एतस्य विशेषेणाग्रहणादमूर्तेत्वादिना साधर्म्यात् तथाविधभूतद्वयसारत्वे तस्य शरीरे प्राधान्याच्च तत्सारत्वसिद्धिरित्यर्थः तस्य हेत्वादेर्हतानुवादे पूर्वकं संबंधमाह अस्मादिति विभागो विशेषः तस्याधिदैवे प्रकृतस्य एतस्याध्यात्मसंनिहितस्य ग्राममूर्तेरसामृतातः करणस्यैव रागादिवासनेति वक्तुं तस्येत्यादिवाक्यमित्यर्थः कथमिदं रूपं लिङ्गस्य प्राप्तमितित्याह मूर्तेति मूर्तो मूर्तेत्वा सनाभिर्विज्ञानमयसंयोगेन च जनितं बुद्धेरूपमितियावत् नेदमात्मनो रूपं तस्यैकरूपस्यानेकरूपवत्त्वानुपपत्तेरिति मत्वा विशिनष्टि विचित्रमिति वास्तवत्वशङ्कावारयति मायेति वैचित्र्यमनुसृत्यानेकोदाहरणं अतः करणस्यैव रागादिवासनाच्चेतकचंपुरुषस्तन्मयोदृश्यतेतत्राह सर्वेति तदेव व्याकुर्वन् विज्ञानवादिनां भ्रान्तिमाहैतावन्मात्रमिति बुद्धिमेवाहं हति विशिष्टं स्वरसभंगं रागादिकलुषितमात्मानान्यः स्थायी इति किं वेति यत्र ते भ्रान्तास्तस्य रूपं वक्ष्याम इति संबंधः तार्किकाणामपि बौद्धवत् भ्रान्तिमुद्रावयत्येतदेवेति अतः करणमेवाहं धीग्राह्यं रागादिधर्मकं प्रात्मा तस्य वासनमयं रूपं पटस्य शैल्यवत् गुणः स च संसार इति यत्र तार्किका भ्रान्तास्तस्य रूपं वक्ष्याम इति सर्ववत् सांख्यानं भ्रान्तिमाह इति कथमस्य त्रिगुणत्वादिकं सिद्ध्यति तत्राह प्रधानाश्रयमिति केन प्रकारेणातः करणमात्मा धर्मिष्यते तत्राह पुरुषार्थेनेति नातः क

۲۰۰

रागमेवात्मा किं त्वन्यः सर्वगतः सर्वविक्रियाय न्यः स्वप्रकाशस्तस्य भोगा पवर्गा नुगुणेन प्रधानात्मकमंतः करणं तत्सधर्मकं प्रवर्तत इ
 तियत्र कापिलाश्रमं नित्यं हंपेव द्वापम इति संबंधः यत्र विचित्रा विपश्चिता भ्रातिस्तदेतः करणं तस्य देत्यशेष्यते नात्मेति स्वपक्षमुक्ताभर्तप्र
 पंचपक्षमुत्पापयति औपनिषदं मन्वा इति कीदृशा प्रक्रियेत्यक्ते राशित्रयकल्पना वदन्नादावधमं राशिदं शयति सूतेति उत्कृष्टं राशिमाच
 ह्ये परमात्मेति राशेतरमाह ताभ्यामिति ताभ्येतानि त्रीणि वस्तुनि मूर्त्तौ मूर्त्तमाह रजनादि रूपमात्मतत्त्वमिति परोक्तिमाश्रित्य राशित्रय
 कल्पना मुक्ता मध्यमाधमराशेर्विशेषमाह प्रयोक्तेति उत्पादकं प्रयोक्तृत्वं कर्म ग्रहणं विद्या पूर्वप्रत्ययोरुपलक्षणं साधनं ज्ञानकर्म
 कारणं कार्यकरणजातेतरपि प्रयोज्यमित्याह साधनं चेति इति शब्दो राशित्रयकल्पना समाश्रयः परकीयं कल्पनांतरमाह तथेति रा
 शिरयेकल्पिते सतीति यावत् संधिकरणमेव स्फोरयति लिङ्गाश्रयश्चेति तत्रत्युक्तिपरामर्शः सांख्यत्वभयात्रसंतेवैशेषिकचित्तमप्य
 नुसरंतीति संबंधः कथं तच्चिन्ता नुसरणं तदुपपादयति कर्मराशिरिति कथं निर्गुणमात्मानं कर्मराशिराश्रयतीत्याशंकार सपरमात्मे
 कदेश इति अन्यतर इति कार्यकरणत्मा कादूतराशेरिति यावत् यदा भूत राशिनिर्हंकर्मादितद्वारात्मन्या गतु तदा सकर्तृत्वादिसंसारम
 उभवतीत्याह कर्त्तेति स्वतस्तस्य कर्मादिसंबन्धेन संसारित्वं स्यादिति चेन्नैत्याह सचेति निर्गुणपदविज्ञानात्मेति शेषः सांख्यचित्तानुसारा
 र्यमेव परेषां प्रक्रियांतरमाह स्वतर इति नैसर्गिकाप्यविद्या परस्मादेवाभिप्रायता सती तदेकदेशं विदुः सितस्मिन्नेवातः करणाख्येति हृत्ती
 तिवदंते नात्मधर्मो विद्येत्यस्यासांख्यचित्तमप्यनुसरंतीत्यर्थः अविद्या परस्मादुत्पन्ना चेत्तमेवाश्रयेत्तदेकदेशमित्याशंकारोपरवदिति ।

यथा एधि व्याजातो एष रदेशस्तदेकदेशमाश्रयत्येवमविद्यापरस्माज्जातापितदेकदेशमाश्रयति तृतीयार्थः तदेतद्विषयितमुपक्रमते
सर्वमेतदिति तार्किकैः सहसंधिकरणादिकमेतत्सर्वमधिकृत्य सामंजस्येन पूर्वोक्तानोकल्पनानामापातेन रमणीयत्वमनुभवेतीति या।
वत् यथोक्तकल्पनानां श्रुतिन्यायात्सारित्वाभावात्प्राप्त्यन्तं सूचयति नेत्यादिना कर्मद्वयप्रत्येकं क्रियापदेन संबध्यते न नञोभयत्रा
न्वयः कथं यथोक्तकल्पनानामापातरमणीयत्वेन श्रुतिन्यायवाक्यत्वमिति एकमिति कथमिति यदुक्तं परस्मैकदेशो विज्ञानात्मेतितत्र
तदेकदेशत्वे वास्तवमवास्तवे वा प्रथमे स परस्मादभिन्नोभिन्नोवेति विकल्पाद्ये ह्ययत्नः क्ता एवेति आदिशहेन श्रुतिस्मृतिविरोधो दृश्यते
कल्पांतरं प्रत्याह नित्यभेदे चेति भेदाभेदयोर्विरुद्धत्वादनुपपत्तिश्चकारार्थः लिंगोपाधिरात्मा परस्मांश इति कल्पांतरं शंकते लिंगमेवेति
उपचरितत्वं कल्पितत्वं लिंगोपाधिना कल्पितः परंशो जीवात्मेत्युक्ते स्थापादौ लिंगध्वंसे वासनानात्मनि स्याद्विगाभावे तदधीनजीवाभा।
वात्ततश्च तद्विद्यो गेपि लिंगस्या वासनानाजीवेति एतीति प्रक्रिया उपपत्तेरिति ह्ययति तथेति यत्र परस्मादविद्यायाः सप्रस्थानमिति तत्र
राकरोत्यविद्यायाश्चेति आदिपदेनानात्मधर्मत्वमविद्यायाः दृश्यते परस्मादविद्योत्यत्रोत्तमैव संसारः स्थातयो रैकाधिकरणपदतश्चा
विद्यायां सत्त्वं न पुक्तिर्न च तत्त्वं नष्टायां तत्सिद्धिः कारणे स्थिते कार्यस्यात्यंतनाशयोगात्कार्याविद्यानाशे तत्कारणपराभावस्तथा च
मोक्षिणोभावात्सोदासिद्धिर्न चानात्मधर्मो विद्याविद्याया अपितद्वर्मत्वप्रसंगात्तयो रैकाश्रयत्वादिति भावः यत्र लिंगोपागमेपिततग
ता वासनानात्म्यस्तीति तत्राह नचेति प्रतिकारोत्तपुष्पाद्यवयवानामेवावृत्तिरिति भावः इतश्च वासनायाः जीवाश्रयत्वमसंगतमित्या

न चेति ननु जीवे समवायिकारणो मत्तं संयोगादसमवायिकारणात्कामाद्युत्पत्तिरित्युदाहृतश्रुतिषु चिवत्सु ते तत्राह नचासामिति
 दृश्यमानं संसारमौपधिकमधिधाय जीवस्य ब्रह्मत्वोपपादने तात्पर्यं श्रुतीनामुपक्रमोपसंहारैकहृष्यादिभ्यो गम्यते तत्रार्थोतरकल्प
 तेत्यर्थः इतश्च यथोक्तश्रुतीनां नार्थोतरकल्पनेत्याह एतावन्मात्रेति सर्वासां मुनिषट्कामेकरसैर्धेयवसानं फलवत्त्वादिति गोभ्यो
 गम्यते तत्कथमुक्तश्रुतीनां मर्थोतरकल्पनेत्यर्थः ननु निषट्कामेकार्थोतरमपि प्रतिपाद्यं नारोवर्ण्येति तत्कथमर्थोतरक
 ल्पना उपपत्तिरत आह तस्मादिति सर्वोपनिषट्कामेकपरत्वप्रतिभासस्तद्व्याप्यः ननु परैरुच्यमानोपि वेदार्थो भवत्येव किमित्यसौ
 देवादेव तस्य ते तत्राह तथापीति नचार्थोतरस्य वेदार्थत्वं तत्र तात्पर्यं लिङ्गाभावादिति भावः लिङ्गविद्योपि पुंसि वासनास्तीत्येतद्विराक्त
 त्वादिशत्रयकल्पनानिराकरोति नचेति कथं सिद्धं ते पिचावशहृदि सामंजस्ये तत्राह यदेति राशित्रयपदे जीवस्य रूपमध्यंतर्भावे निषे
 दकोरिति निवेशः स्यादपि मध्ये तर्भावे श्रुतिः शिदानीयेत्याद्यान्यथेति भवत्येव श्रुतेः शिदति तत्राह तदेति इयमध्यं जीवांतर्भावक
 ल्पनायामिति यावत्तु विषयभेदेनोपक्रमाविरोधे चोदयत्यथेति इत्थं व्यवस्थायां जीवद्वारा विक्रियमाणस्य परस्य रूपे प्रज्ञां मूर्तेरित्युक्ति
 रयुक्ता वासना कर्मादेरपि तद्वारा तत्र संबंधाविशेषादिति दृश्यते तदेति विज्ञानात्मद्वारा परस्य विक्रियमाणत्वसंगीकृत्योक्तं तदेव ना
 स्तीत्याह नचेति तथाभूतस्यान्यथाभूतस्य च विक्रियाया इहोपादत्तादित्यर्थः किंच जीवस्य ब्रह्मणो वस्तुत्वं तस्मात्त्येति कमनात्येति केवाना
 यस्याह नचेति द्वितीयोभेदाभेदनिगसारिति दृष्टं परपक्षदृष्टानामुपसंहरति तस्मादिति एवमारिकल्पना राशित्रयं जीवस्य कामायाश्च

रत्ना

ग्राने.
१२

यत्त्वमित्याद्याः श्रुतारवाह्यत्वे फलितमाह नहीति वेदाद्योपकारित्वाभावे हेतुमाह निरपेक्षत्वादिति वेदार्थत्वाद्यभावे सिद्धमर्थक्य
यति तस्मादिति तस्य हेतुपरकीयप्रक्रियाप्रत्याख्यायस्वमतेतत्कृत्यार्थमाह योयमिति प्रकृतत्वात्त्रिगात्मग्रहे जीवस्यापि पाणिपेष
वाक्येन द्वावात्रस्यैवात्र तत्कृतेन ग्रहः स्यादिति शङ्कते नत्विति प्रकृतत्वे पितृस्य निर्विशेषब्रह्मत्वेन ज्ञापयितुमिष्टत्वात्तनवासनामयं संसा
ररूपं तत्त्वतो युक्तमिति परिहरति नैवमिति इतश्च जीवस्य नवासनारूपित्वा किंतु चित्रस्येत्याह यद्विहीति निषेधकोटिप्रवेशादिति भा
वः नायं जीवस्यादेशः किंतु ब्रह्मणस्वरस्येति शङ्कयित्वा ह्ययति नत्वित्यादिना घृष्टावसाने विज्ञातरमरे केनेत्यात्मानमुपक्रम्य स
पश्यनेति नेत्यात्मेत्यात्मशब्दात्तस्यैवादेशोपसंहारादिहा पितृस्यैवादेशो न तदस्येत्यर्थः इतश्च प्रत्यगर्थस्यैवाद्यमादेशरत्याह ज्ञापयिष्या
मीति चेति तदेव समर्थयते यदि चेति कथमेतावता प्रतिज्ञार्थवत्त्वं तदाह येनेति ज्ञानफलं कथयति शास्त्रेति श्रुत्यश्रुतेनोक्तमर्थ
व्यतिरेकश्रुतेन साधयत्यस्येत्यादिना विपर्यये श्रुते ब्रह्मकंठिकाविरोधं दर्शयति नात्मानमिति तत्कृतेन जीवपरामर्शसंभवे फलि
तमाह तस्मादिति ननु लिङ्गस्य चेदेतानि रूपाणि किमित्युपन्यसेत्परमात्मस्वरूपस्यैव वक्तव्यत्वादत आह सत्यस्य चेति इंद्रगोपोपमानेन
कौसंभस्य गतत्वात्माहारजनं हरिदेति व्याख्याते तत्र लोकप्रसिद्धिं दर्शयति येनेति ऊर्णादीत्यादिपदं कंबलादिग्रहार्थमनसि वासनानां
चिद्ये किं कारणमिति तदाह क्वचिदिति चित्ररुतिशब्देन सत्त्वादिगुणपरिणामो विवक्षितः परिमितिरुत्पत्तौ ज्ञावासनानामपि परिमितं
त्वं दृष्टं तदाहंति कयोः साम्यादित्याशङ्क्याह नैवमिति तत्र वाक्यशेषं संवादयति तथा चेति वासनानं त्याज्यदीयपरिमिति प्रदर्शने परि

१२

मितदृष्टान्तपरिग्रहस्यातात्पर्येऽत्र तात्पर्यमित्याशङ्क्याह तस्मादिति प्रकारप्रदर्शनमेवाभिनयत्येवंप्रकाराणीति ग्रन्थवासनाविशिष्टं
 सूत्रोपासिफलवतीतस्य कर्षाभिधानपूर्वकमभिरुधीति यन्नित्यादिना व्यक्तिः सर्वस्य वस्तुज्ञातस्येति शेषः तदीयमित्यस्य व्यक्तीकरणं हि
 एवार्थस्येति तदेव स्फुटयति यद्येत्यादिना ह्यनमन्त्यानेतरग्रंथमवतार्य व्याकरोत्येवमित्यादिना ह्यनमन्त्यानेतरग्रंथमवतार्य व्याकरोत्येवमित्यादिना
 संबन्धः कस्मादनंतरमित्युक्ते तदृशयन्नतः शब्दे चापेक्षिते परग्रन्थ व्याकरोति सत्यस्येति यद्योक्तादेव स्याभावपर्यवसायित्वे मन्वानः शङ्क
 ते नन्निति निरवधिकनिषेधासिद्धेस्तदवधित्वेन सत्यस्य सत्यब्रह्मनिर्देष्टुमिष्टमिति परिहरत्युच्यते इति ब्रह्मणो विधिमुत्वेन निर्देशे संभा
 व्यमाने किमिति निषेधमुत्वेन तन्निर्दिश्यते तत्राह यस्मिन्निति तद्विधिमुत्वेन निर्देष्टुमशक्यमिति शेषः नामरूपाद्यभावेऽपि ब्रह्मणि शब्दप्र
 वृत्तिमाशङ्क्याह तद्वारेणेति जात्यादीनामन्यतमस्य ब्रह्मण्यपि संभवात्तद्वारा तत्र शब्दप्रवृत्तिः स्यादिति चेत्त्रेत्याह नचेति उक्तमर्थवैधर्म्य
 दृष्टान्तेन स्पष्टयति गौरिति तथा जात्याद्यभावान्न ब्रह्मणि शब्दप्रवृत्तिरिति शेषः कथं तर्हि कचित्त्विति मुत्वेन ब्रह्मोपदिश्यते तत्राह द्यौरो
 पितेति विज्ञानानंटादिवाक्येषु शब्देऽप्युदीतशक्तिभिः शब्देर्लक्ष्यते ब्रह्मेत्यर्थः ननु लक्षणापेक्षया साक्षादेव ब्रह्म किमिति न विवक्ष्यते त
 त्राह यदा पुनरिति निर्देष्टुं लक्षणापेक्षया साक्षादेव ब्रह्म किमिति यावत्तत्र शब्दप्रवृत्तिनिमित्तानां जात्यादीनामभावस्योक्तत्वादित्यर्थः वि
 धिमुत्वेन निर्देशासंभवे फलितमाह तदेति प्राप्तो निर्देशो यस्य विशेषस्य तत्प्रतिषेधमुत्वेनेति यावत् एवं ब्रह्म निर्दिष्टं तत्तदेकैकैव न जा
 लेकते हि तीर्थेनैत्याशङ्क्याह तदेवेति वीक्षया व्याप्तिः सर्वविषयसंस्पर्शस्य नकारद्वयमित्युक्तमेव अनक्ति यद्यदिति विषयत्वेन प्राप्तं सर्वं

ग्राने-
१०३

नब्रह्मेत्युक्ते सत्यविषयः प्रत्यगात्मा ब्रह्मैकत्वेनास्त्वर्यवसानात्रैराकांक्ष्योक्तः सिद्धातीत्याह तथाचेति इति शब्दस्य प्रकृतपरा मर्षि-
त्वात् प्रकृतमूर्तोदेरन्यत्वे ब्रह्माणो नकारपर्यवसाने किमिति नेष्यते तत्राहान्यथेति आशंकानिवृत्त्यभावे दोषमाह तथाचेति अनर्थक-
मेति चकारेण समुच्चितं दोषांतरमाह ब्रह्मेति उक्तमर्थमन्वयमुत्वेन समर्थयते यदात्विति सर्वोपाधिनिरासेन तत्र तत्र विषये वेदनेका-
यदानिवर्तिता तदा यथोक्तं प्रत्यक् ब्रह्माहमिति निश्चित्याकांक्षा सर्वतो व्यावर्तते तेन निर्दिशस्य सार्थकत्वे यदाचोक्तरीत्या ब्रह्मात्म-
त्वेव प्रज्ञावस्थिता भवति तदा प्रतिज्ञावाक्यमपि परिसमाश्रयं स्यादित्येव योजनावीप्सापक्षमुपसंहरति तस्मादिति आदेशस्य प्रक्रमा-
ननु गुणत्वमाशक्यानेतरवाक्येन परिहरति नन्वित्यादिना नहीति प्रतीकोपादानं यस्मादित्यस्य हि शब्दार्थस्य तस्मादित्यनेन संबंधः व्या-
ख्यासंशया विषयीकर्तव्याद्ये प्रकारास्तेन कारद्वयस्य विषयाः संतो निर्दिश्येते इति नेति नेत्येतस्मादित्येनेन भागेनेति योजना इति भ्या-
व्यासव्यसर्वप्रकारसंग्रहे दृष्टांतमाह यथेति ग्रामो ग्रामो रमणीय इत्युक्ते राष्ट्रनिविष्ट रमणीय सर्वग्रामसंग्रहवत् प्रकृतेपीति शब्दाभ्या-
विषयभूत सर्वप्रकारसंग्रहेतकाराभ्यां त्रिवेधसिधिरित्यर्थः यथोक्ता त्रिवेधरूपा त्रिदेशादन्यत्रिदेशानं यस्माद्ब्रह्माणो न परमस्ति तस्मा-
दित्युपसंहारः अथेत्यादिवाक्यं प्रकृतोपसंहारपरत्वेन व्याचष्टे यदुक्तमित्यादिना ॥ ब्राह्मणे ॥ संबंधाभिधित्तया वृत्तं कीर्तय-
ति नेत्येवेति किमित्यात्मतत्त्वमेव ज्ञातव्यं तत्राह तदेवेति इत्थं सूत्रितस्य विद्याविषयस्य वाक्यस्य व्याख्यानमेव विषयस्तत्र विद्यासाध-
ने साध्या मुक्तिरितिसंबंधो मुक्तिस्सफलमित्येते तदात्मानमित्यादिना दर्शित इत्याह इत्यप्यस्तस्येति विद्याविषयमुक्ते निगमयत्येवमि

५५

१०३

ति उक्तमर्थोत्तरं स्मारयत्यविद्यायाश्चेति अन्योऽसावित्याद्यारम्भाविद्यायाविषयश्च संसारउपसंहृतः त्रयमित्यादिनेति संबंधः संसारमे।
 वविशिनष्टि चातर्वर्णोपेति चातर्वर्णोपचातराश्रममिति प्रविभागादिनिमित्तं यस्यां कुरुस्य कर्मणास्तस्यासाधनमित्येवमात्मक इति।
 यावत् तस्यानादित्वं दर्शयति बीजांशुरवरिति तमेव त्रिधा संतिपति नामेति सचोक्तर्षापकर्षाभ्योदध्याभिद्यते तत्राद्यप्रदाहरति शा
 स्त्रीय इति उक्तं एहि संसारः अत्रात्मभावशास्त्रीयज्ञानकर्मलभ इत्यर्थः द्वितीयेकथयत्यधोभावश्चेति निरूपः संसारस्वाभाविकज्ञान
 कर्मसाध इत्यर्थः किमित्यविद्याविषयो व्याख्यातो न हि स पुरुषस्योपपुज्यते तत्राह तस्मादिति प्रत्यगात्मैर्वाविषयस्तस्मिन् व्यास्येति।
 विद्यातस्यामितियावत् तार्तीयमर्थमत्राद्यचातुर्थिकमर्थकथयति चतुर्थेति पवेन्न तमनूद्योत्तराज्ञाणातात्यर्थमाहास्या इति कि
 मिति संन्यासो विधिस्त्यनेकमर्थेव विद्यालाभसंभवादित्याशंकाह जायेति अविद्यायाविषयपवविषयो यस्येति विग्रहः तस्मात्संन्या
 सो विधिस्तित इति पूर्वोक्तसंबंधः ननु प्रकृतं कर्मो विद्याविषयमपि किमित्यात्मज्ञानतादर्थ्येनानुष्ठीयमानेन फलयति तत्राह त्वेति त
 देवदंतेन स्पष्टयति नहीति पांक्तस्य कर्मणो न्यसाधनत्वमेव कथमधिगतमित्याशंकाह मनुष्येति सोयमनुष्णलोकः पुत्रेणैव जयः
 कर्मणापि हलोको विद्यया देवलोक इति विशेषितत्वे अत्रमेव विशेषितत्वे किं हारास्युदीकृतमिति चकारेण द्योत्यते ननु ब्रह्मविद्यास्त
 फले विदिते कर्मोपेति तेनैव साधनत्वादर्शादिवत्तथाचमस्य च यात्र कर्मसंन्याससिद्धिरत आह नचेति कर्मणो काम्यत्वेऽपि ब्रह्मविद
 स्तानि किं न स्य रित्याशंकाह ब्रह्मविदश्चेति इतश्च तस्य पुत्रादि साधनानुपपत्तिरित्याह येषामिति सस्य च यत्तमनुभाष्यति विशेष

ग्राने-
१०४

येन हसयति केचित्ति श्रुतिविरोधमेव स्फोरयति पुत्रादीनि अविद्वद्दिषयत्वे श्रुतेन त्यक्तत्वेन तेषामुपदेशादिति शेषः किं प्रजया
करिष्याम इत्यत आरभ्य येषां नो यमात्मा ये लोक रति च विद्या विषये श्रुतमिति च योजना एष विभागः श्रुत्या कृतसैः समुच्चयवादिभि
र्न श्रुतरति संबंधः न केवलं श्रुतिविरोधादेव समुच्चया सिद्धि किंतु श्रुतिविरोधाच्चेत्याह सर्वेति द्वितीयश्चकारो वधारणार्थो न ज्ञा सं
बध्यते स्मृतिविरोधाच्च समुच्चया सिद्धिरित्याह व्यासेति तत्र प्रथमं पूर्वोक्तश्रुतिविरोधं स्फुटयति कर्मेति प्रतिकूलवर्तनेन निवर्त्य निव
र्तकभावः संप्रति स्मृतिविरोधं स्फोरयति यदि रमिति प्रसिद्धं वेदवचनं ऊरु कर्मेत्यनेन प्रति यदि उपलभ्यते विवेकिने प्रतिवर्त्यतेति त
त्र कां गतिमिति पार्थिवस्य व्यासं प्रति प्रश्नः तस्य बीजमाहैताविति विद्या कर्माख्या उपपायो परस्परविरुद्धत्वे वर्तते साभिमानत्व निर
भिमानत्वादिति परस्कारेण प्राति कल्पान् समुच्चया उपपत्तेर्यथोक्तस्य प्रश्नस्य सावकाशात्त्वमित्यर्थः इत्येव एष स भगवतो व्यासस्य ति
शेषः विरोधो ज्ञान कर्मणो समुच्चयस्येति वक्तव्यं समुच्चया उपपत्तिरपमंहरति तस्मादिति कथं तर्हि ब्रह्म विद्या पुरुषार्थ साधनमि
ति तत्राह सर्वविरोधादिति सर्वस्य क्रियाकारकफलभेदात्मकस्य हैतैरज्ञानस्य ब्रह्म विद्या विरोधादित्यावत् एका किं नी ब्रह्म विद्या श्रुतिरे
तरेति स्थिते फलितमाह इति पारिव्रज्यमिति न केवलं संन्यासस्य प्रवणादि पौष्कल्यदृष्टद्वारेण विद्या परिपाकां गतं श्रुत्या दिवशादवगम्य
ते किंतु लिङ्गादपीत्याहैतावदेवेति तत्रैव लिङ्गांतरमाह षष्ठ्य समाप्ताविति पतञ्जो भयतः संबध्यते यदि कर्म सहितं ज्ञानं श्रुतिरेतत्सदा कि
मिति कर्मिणो सतो याज्ञवल्क्यस्य पारिव्रज्यमुच्यते तस्मान्न त्यागस्तदंगत्वेन विधिस्मित इत्यर्थः तत्रैव लिङ्गांतरमाह मैत्रेये चेति नदि मैत्रेयी

१०४

भर्तृरित्यक्तकर्मणि स्वयं कर्म अधिकर्तुमर्हति पतिद्वारमन्तरेण भार्यायास्तदनधिकगन्तव्या च तस्यैककर्मण्युक्तैः साधनत्वेन विद्योपदेशा-
 त् कर्मत्यागस्तदंगत्वेन धनित इत्यर्थः तत्रैव हेतुं तस्माद् विनोति किमर्हते न कुर्यामिति विनोति न च ते अतश्च तस्मात् कर्मज्ञानसहायत्वेन स-
 क्तौ नोपकरोतीत्यर्थः तदेव विवृणोति यदि हीति तत्रिदावचनमित्यत्र तच्छब्देन विनयुच्यते त्वत्पक्षे वा कथं निदावचनमिति तत्राह यदिति
 ति किंच ब्राह्मणेन त्रिषोडशमित्याद्यभिमानस्य कर्मावधाननिमित्तस्य निदा सर्वमिदमात्मैवेति प्रत्ययेन तस्मात्पर्यदर्शनादियोगत्वेन सं-
 न्यासो विधित इत्याह कर्माधिकारेति ननु जायति विधौ कर्मावधानमशक्यमपहस्यितमत आह नहीति ननु वर्णश्रमाभिमानवतः
 संन्यासोपीष्यते सकथं तदभावे संभवे तत्राह यस्यैवेति अर्थप्राप्तये त्वधारणार्थशुकारः प्रयोजकज्ञानवतो वैधसंन्यासाभ्युपगमादवि-
 रोध इति भावः आत्मज्ञानांगत्वे संन्यासस्य कृतिस्मृतिन्यायसिद्धं चेत्किमर्थमिदमाख्यायिका प्रणीयते तत्राह तस्मादिति विद्योपदेशार्थः
 वादसिद्धार्थमास्याधिकेति भावः भार्यासामंशं किं कृतवानिति तदा होद्योसं निति वैशहोवधारणार्थः आश्रमांतरं यास्यन्नेवाहमस्मीति सं-
 वेधः यद्योक्तं कानं तरे भार्या कर्तुं शक्यं तदति सति भार्यादौ संन्यासस्तदनुज्ञापूर्वकत्वं नियमारिति भावः कर्तव्यांतरं कथयति किं
 चेति आश्रमोर्विकेदस्वाभाविकोऽस्ति किंतु कर्तव्यमित्याशंकाह पतिद्वारेणेति त्वयि प्रव्रजिते स्वयमेवावयोर्विकेदो भविष्यतीत्याशंका-
 ह इत्येति विनोतनस्यैव मिति भावः मैत्रेयीमोक्षमेवापेक्षमाणा भर्तारं प्रत्यावृत्त्युक्त्यात्मनो दर्शयति सैवमिति कर्मसाध्यस्य श्रद्धासा-
 दादिव त्रित्यत्यावुपपत्तिराहोपनिदानं कथं शब्दस्य प्रश्नार्थत्वं पक्षे वा कथं योजयति तेनेति कथं तेनेत्यत्र कथं शब्देन किमर्हतेनेत्यत्र किं शब्द-

आने-
१०५

पादायवाक्योपनीयं चित्तमाध्यस्य कर्मणो मृतत्वसाधनत्वमात्रासिद्धौ तत्प्रकारप्रश्नस्य निरवकाशादित्यर्थः मुनिरपि भार्याहृदया-
भित्तः संतपः सत्रादौ पंचप्रश्नं प्रतिवदतीत्याह प्रत्यवाचेति चित्तेन समाश्रितत्वाभावेन तदकिंचित्करमवसेयमित्याशङ्क्याह किंतु हीति चित्त-
स्याश्रितत्वसाधनत्वाभावमधिगम्य तस्मिन्नास्यात्पक्ताशुक्तिसाधनमेवात्मानं ज्ञानमात्मा र्थं दातुं पतिं नियुजानाश्रुते साहेति भार्यापेक्षिते-
मोक्षोपायं विवक्षन्तामादौ स्तौति सदेत्यादिना चित्तेन साद्यं कर्मतस्मिन्मृतत्वसाधने शंकिते किमहं तेन कुर्यामिति भार्ययापि प्रत्याख्या-
ते सतीति यावत् स्वाभिप्रायोन कर्मशुक्तिहेतुरित्यस्य भार्याद्वारापि संपन्नौ सत्यामित्यर्थः अश्रितत्वसाधनमात्मज्ञाने विवक्षितं चेदात्मा-
वाग्यरेदृशव्याख्यादिवक्तव्यं किमिति न वाग्यरेपत्युक्त्यादिवाक्यमित्याशङ्क्याह जायेति उवाच जायादीनामात्मार्यत्वेन प्रियत्वमात्मन-
श्चानौपाधिकप्रियत्वेन परमानंदत्वमिति शेषः प्रतीकमादाय व्याचष्टे न वा इति किंतु त्रिपातेन स्मार्यते तदाह प्रसिद्धमिति यथोक्ते क्र-
मेनियामकमाह सर्वसर्वमिति यद्यदासन्ने प्रीति साधने तत्र न तत्क्रम्य तस्मिन्निषये सर्वसर्ववचनमिति योजनान्न तत्र हेतुमाह तत्रेति
न वाग्यरे सर्वस्येत्युक्तं पत्यादीनामुक्तत्वादेशेन पुनरुक्तिप्रसंगादित्याशङ्क्याह सर्वप्रदणमिति उक्तवदनुक्तानामपि ग्रहणं कर्तव्यं न च
सर्वविशेषतो गृहीतं शङ्कते तेन सामान्यार्थं सर्वपदमित्यर्थः सर्वपर्यायेषु सिद्धमर्थं उपसंहरति तस्यादिति ननु ततो ये प्रियत्वमात्मनो-
व्याख्याते तदेवात्रापि कथ्यते चेत्तन्नरुक्तिः स्यात्तत्राह तदेतदिति अद्यापि उपन्यासविवरणाभ्यां प्रीतिरात्मन्येवेत्युक्तं प्रशङ्कावर्जितदर्शना-
दतत्राह तस्यादिति आत्मनो निरतिशयप्रीत्यास्पदत्वेन परमानंदत्वमभिधायां तरेवाक्यमादाय व्याचष्टे तस्यादित्यादिना कथं पुनरिदं

१०५

दर्शनमुत्पद्यतेतत्राह श्रोतव्यमिति श्रवणादीनामन्यतमेनात्मज्ञानलाभात्मिकमिति सर्वेषामध्ययनमित्याशङ्क्याहैवंहीतिविद्युत्संशित्व
 मेवंशङ्कार्यः श्रुतत्वाविशेषाद्विकल्पहेतुभावाच्चसर्वैरेवात्मज्ञानंजायतेचेत्तेषांममप्रधानत्वमात्रेयादिवदापतेदित्याशङ्क्याह यदेति श्र
 वणस्यप्रमाणविचारत्वेनप्रधानत्वादेरित्येवमनननिरिच्छासनयोस्तत्कार्येप्रतिबंधप्रधेसित्वादेरात्ममित्येगांगिभावेनयदाश्रवणादी
 न्यसकृदुत्पद्यतेनममुचितानितदासामग्रीपौकल्यान्नत्वज्ञानंफलशिरस्केसिद्यति मननाद्यभावेश्रवणमात्रेण नैवतदुपपद्यते मननादि
 नाप्रतिबंधाप्रधेमेवाकस्यफलवत्तत्तानजनकत्वायोगादित्यर्थः परमर्शवाक्यस्यतात्पर्यमाह यदित्यादिना कर्मनिमित्तेब्रह्मज्ञाद
 तदेववर्णाश्रमावस्थादिरूपमात्मन्यविद्ययाधारोपितस्यप्रत्ययोमिथ्याज्ञानेतस्यविषयतयास्थितेक्रियाद्यात्मकंतदुपमर्दनार्थमाहेति
 संबंधः अविद्याद्यारोपितप्रत्ययविषयमित्येतदेववाकरोत्यविद्येति अविद्याजनितप्रत्ययविषयत्वेदृष्टांतमाह रज्ज्वासिति आत्मनि।
 विदितेसर्वेविदितमित्युक्तमाहपति नत्विति दृष्टिविरोधेनिराचष्टे नैषदोषइति आत्मनिज्ञातेज्ञातमेवसर्वततोर्थांतरस्याभावादित्युक्त
 मेवस्युच्यते यदीत्यादिना आकांक्षापूर्वकमुत्तरवाक्यमुदाहृत्यवाचष्टे कथमित्यादिना पुरुषविशेषतोज्ञातंप्रश्नप्रत्ययस्यप्रतीकंशुही
 त्वावाकरोति कमित्यादिना पराकरणेपुरुषस्यापराधित्वेदर्शयत्यनात्मेति परमात्मानिरेकेणदृश्यमाणमपिब्राह्मणजातिस्वस्वरूपे
 णपश्यन्कथमपराधीस्यादित्याशङ्क्याह परमात्मेति इदंब्रह्मत्वनरवाक्यानुवादः तस्यवाक्यानेद्यान्यनुक्रान्तीनातीत्यादिप्राप्तेवसर्वमि
 तेतत्प्रतिपादयति यस्यादित्यादिना स्थितिकालेति एतितस्मादात्मैवसर्वतद्वानिरेकेणग्रहणादित्येवजननास्थित्यवस्थाद्योसर्वस्या।

तस्मात्तत्तत्तमशकं तापकाभावादित्यादिपति कथं पुनरिति वदस्वरतोत्पदिप्रत्ययमाश्रित्यपरिहरति चिन्मात्रेति सयथाउंडं
 मेरित्यादिवाक्यमवतारयति तत्रेति सर्वत्रचिदतिरेकेणासत्त्वमत्रमर्थः दृष्टान्तेविवक्षिते संतिपति यस्वरूपेति दंडभिः दृष्टान्तमादाया
 तराणि व्याचष्टे सयथेत्यादिना अहविशेषानेव विशदयति सुत्स्वरूपेति दंडभिः दृष्टान्तमादायात्तसत्तिव्याचष्टे उंडंभीति कथं तर्हि उंडं
 उभिः शब्दविशेषाणां ग्रहणं तदाह उंडंभेस्त्विति उंडंभिः शब्दसामान्यस्येति यावत् उक्तेर्धे उंडंभावात्तस्येत्यादिवाक्यमुत्थाप्य व्याचष्टे उंडंभा
 वात्तस्येति वाशब्दार्थमाह तन्नगनाविशेषा इति उक्तमर्थं व्यातिरेकश्रुतेन विशदयति नन्विति विवक्षिते दृष्टान्तिकमाचष्टे तथेति तत्रैव
 स्वविशेषग्रहणं संभावनामभिप्रेत्य सप्रजागरितयोरित्युक्ते तथा उंडंभिः दृष्टान्तवदिति यावत् शास्त्रस्य तद्ग्रहणं नेत्यादिवाक्यमादिशद्वाप्य
 उंडंभेस्त्वग्रहणं नेत्यादिवाक्यं दृष्टान्तयति पूर्ववदिति तथेति दृष्टान्तद्वयपरामर्शः एकैर्नैव दृष्टान्तेन विवक्षितार्थसिद्धौ किमित्यनेकदृष्टान्तो
 पपादनमित्याशंकादानेकेति इहेति जाग्रदुच्यते श्रुतिर्वा सामान्यवद्भूतमेव स्फुटयत्यनेकेहीति तेषां स्वस्वसामान्येन भवेपि कुतो ब्रह्मणि
 पर्यवसानमित्याशंकार्तेषामिति कथमित्यस्मात्पूर्वं तथेत्यध्याहारः इति मन्यते अतिरिति शेषः विसर्तनात्मातिरेकितव निरेकेणाशु
 ह्यमाणत्वाद्यदतिरेकेणाशु ह्यमाणं तन्नरतिरेकिन भवति यथा उंडंभादिशब्दाः तस्मात्सामान्यातिरेकेणाशु ह्यमाणत्वात् सतिरेकेणानसं
 तीत्यनुमानेविवक्षत्राह उंडंभीति शब्दत्वेन तर्भावस्तथा प्रज्ञानघने सर्वजगदंतर्भवतीति शेषः दृष्टान्तत्रयमवष्टभ्यतिः शक्तिमर्थप्रसंगे
 रत्येवमिति सयथादैर्घ्यानेरित्यादिवाक्यस्य तात्पर्यमाहैवमित्यादिना स्थितिकालवदित्येवं शब्दार्थः तत्र वाक्यमवतार्य व्याचष्टे इत्येतदि

ग्राने.
१०७

हिरिति नाम सृष्टिवचनेन रूपसृष्टिरर्था उक्ता तथापि सर्वसंसारसृष्टिर्नोक्तानामरूपयोरेव संसारत्वे प्राकृतसृष्टेः संसारेन स्यादित्याशं
क्याह नामरूपयोरिति सर्वावस्थयोर्मात्रावस्थयो रितियावत् नामरूपप्रपञ्चस्यैवात्र सगोक्तिरुपपादिता प्रपञ्चसंहरति इत्यत इति
अतः शास्त्रार्थस्युदयति तद्वचनेति निश्चितश्रुतिविधितरेणावतारयत्यथवेत्यादिना मिथ्यात्वमिथिप्रतिबिंबवत्प्रामाण्यसंभवात्तन्म
नादिवाक्यानां च मिथ्याज्ञानाधीनप्रयत्नजन्यत्वेनामानत्वाद्देहस्य तदभावादिषया व्यभिचाराच्च नाप्रामाण्यमित्याह तदाशंकेति अ
न्योपेयो बुद्धादिप्रणीतस्वर्गकामस्यैवेदेतेत्यादिः स यथा सर्वा सामान्यामित्यादिसमनेतरग्रन्थश्रुत्यापयति किंचान्यदिति तदेव
व्याकरोति न केवलमिति प्रलयकाले च प्रज्ञानव्यतिरेकेणाभावाज्ज्ञानो ब्रह्मत्वमिति संबंधः उक्तमर्थं दृष्टान्तेन स्पष्टयति जलेति त
थापि प्रज्ञानमेवैकं स्यान्न ब्रह्मेत्याशं क्यार तस्यादिति सत्यज्ञानादिवाक्यात् ब्रह्माणस्य नामात्रत्वादित्यर्थः यद्योक्तं ब्रह्मचेतप्रतिपत्तये कि
मिति न हि स यद्येत्यादिवाक्यामिथ्याशंकात्कृषत्वेन प्रलयं दर्शयितुं दृष्टान्तवचनमेतदित्याह इत्यत आदेति प्रलीयतेस्मिन्निति प्रलयः एक
स्यासौ प्रलयः स्येतेकप्रलयः तदाकादिगतज्ञानमपेक्षितः समुद्रे लयेन दित्तासोतेन संगतिरित्याशं क्यार विभागेति अत्र हि समुद्राद्देन जलसा
मान्यमुच्यते तद्यतिरेकेण च जलविशेषाणां भावोभिप्रेतः तेषां तत्स्थानमात्रत्वात् तस्या सामस्मिन्नविभागस्य प्राप्तिरिति समुद्रेः विभागप्राप्ति
रित्यर्थः पिक्विलादीनामिथ्यादिशब्देना उक्ता स्पर्शविशेषाः सर्वे दृष्टान्ते विषयाणां मिथ्याकार्यत्वाभावात्कृतः स्पर्शानोत्पत्तयः स्यादित्या
शं क्यार त्वमितीति स्पर्शविशेषाणां स्पर्शसामान्येन तर्भावे प्रपञ्चयति तस्मिन्निति तथापि समस्तस्य जगतो ब्रह्मव्यतिरेकेणाभाद्ब्रह्मत्वमि

का

१०७

(वि)

मेतत्कथं प्रतिज्ञातमित्याशंक्य परंपरया ब्रह्मणि सर्वप्रविलयदर्शयिते क्रममनुक्रामति तथेति मनसिमिति विषयविषयिभावस्य दर्श-
नादसतिचादर्शनात्मनः स्यदितमात्रं विषयज्ञातमिति तस्य तद्विषयमात्रे प्रविष्टस्य तदतिरेकेणासत्त्वमित्यर्थः संकल्पविकल्पात्मकमनः
स्यदितद्वैतस्य संकल्पात्मके मनस्य तर्भावात् तस्य च संकल्पस्याद्यवसायपारते अदर्शनादद्यवसायात्मिकायां च बुद्धौ तद्विषयस्य सर्ववदनुप्र-
वेशात्मनो विषयसामान्यस्य बुद्धिप्राप्त्यसामान्ये प्रविष्टस्य तदतिरेकेणासत्त्वमित्यादौ इति सर्वजगद्वैतन्यायेन बुद्धिमात्रं भूत्वा तद्यच्छेका-
तेत्यात्मभीतिश्रुत्या ब्रह्मणि पर्यवसतीत्याह विज्ञानमात्रमिति ननु जगदिदं विलीयमानं शक्तिशेषमेव विलीयते तत्त्वज्ञानाद्वैतस्य निःशेष-
नाशानाश्रयणात् तथा च ऊक्तो ब्रह्मैकरस्य प्रतिपत्तिरत आदौ इति शक्तिशेषलयेपितस्याः दुर्निर्मुक्तत्वादस्त्वैकरस्य धीरविरुद्धेति भावः
एकाद्यनप्रक्रियातात्पर्यमुपसंहरति तस्मादिति ज्ञानविषयसामान्यमित्याद्यावेकाद्यनमितिसर्वत्र संबंधकं पुनरत्र प्रतिपत्तौ च ब्रह्मणि
पर्यवसानं तत्राह तथेति यथा सर्वेषु पर्यायेषु ब्रह्मणि पर्यवसानं तथोच्यते इति यावत् सर्ववदिति त्वविषयसामान्यवदित्यर्थः संकल्पेन
वदति शेषविज्ञानमात्र इत्यत्रापि तद्येव पर्यवसनेषां कर्मणामित्यादेरर्थमाह तानि चेति क्रियाज्ञानशक्त्याश्चिदप्राधिभूतयोश्चिदभेदादभेदम-
भिप्रेत्य प्राणश्चेत्यादिभाष्ये तत्र तयो रन्योत्याभेदे मानमाह यो वा इति श्रुतिमुक्तात्करणलघोन प्रतीयते स्वयंच आत्मा यते तत्र को देह इति
एकति नत्विति श्रुत्या करणलघस्याचकत्वमंगीकरोति वादमिति एवमभिप्राये प्रकटयति किं निति करणस्य विषयसाजात्यं विवृणो-
ति विषयस्यैवेति किमत्र प्रमाणमित्याशंक्य अनुमानमिति सूचयति प्रदीपवदिति च त्वस्यैव संस्थादिषु मध्ये रपस्यैव संज्ञक इत्यात्मात्मा

ग्रानं
१०८

निपत्रवदित्वादीत्यनुमानानिशास्त्रप्रकाशिकायामधिगंतव्यानिकरणानांविषयसाजात्येफलितमाह तस्मादिति पृथग्विषयप्रलयादि
 निशेषः एकायनप्रक्रियाममासावितिशब्दः सद्यथासंधवविलरत्पाटेः संबंधेवक्तुं हतंकीर्तयति तत्रेत्यादिना पूर्वःसंदर्भस्तत्रेत्तुच्यतेप्र
 तित्वातेर्थेपूर्वोक्तंहेतुमनुद्यसाद्यसिद्धिफलदर्शयति तस्मादिति उक्तहेतोर्गर्थोक्तं ब्रह्मैवसर्वमिदंजगदितियत्प्रतित्वातमिदं सर्वंयद्यमा
 त्मेतितत्पूर्वोक्तदृष्टान्तप्रवेधरूपतर्कवशात्साधितमितियोजना उत्तरवाक्यस्यविषयपरिशेषार्थशुक्लेप्रलयेपौराणिकसंमतिमाह स्वाभा
 विकइति कार्याणांप्रकृताववसितत्वेस्वाभाविकत्वेप्रलयांतरेपितेषांसंमतिंसेगिरते यस्त्विति द्वितीयंप्रलयमधिकृत्यानंतरग्रंथमवता
 रयत्प्रविद्येति तत्रेत्यांतिकलयेक्तिः उदकं विलीयमानमित्युक्तं कावित्यविलयेपितस्त्रयादर्शनादित्याशंकार यत्रेदिति नहेतिप्रतीकमा
 राद्यव्याचष्टे नैवेति ग्रन्थप्रदर्शनार्थंनैवेतिपुनरुक्तेमहद्भूतमेकमद्वैतमित्युत्तरसंबंधः ग्रन्थार्थस्यसर्वोपनिषत्सिद्धत्वंदर्शनार्थोवैश
 द्यःइदंमहद्भूतमित्यत्रेदंशब्दार्थविशदयति यस्मादित्यादिना कोसौविल्यभावोभिप्रेतस्तत्राह नामह्येति कार्यकरणसंवातेतादात्म्या
 भिमानद्वाराजात्याद्यभिमानोत्रविल्यभावस्यार्थः इतिशब्देनाभिमानोल्लङ्घनेयथोक्तेविल्यभावेसतिरुक्तोभूतस्यमहत्त्वमित्याशंका
 ह सविल्यभावइति विल्यभावः स्वशब्दार्थः परस्यपरिशुद्धत्वायमजगदिविशेषणानिकेनरूपेणैकरस्यंतराह प्रज्ञानेति तस्यापरिक्रि
 तत्वमाहानंतरइति तस्यापेतत्वेवारयत्यपारइति प्रतिभासमानेभेदेकथंयथोक्तं तत्त्वमित्याशंकायाविद्येति भवत्यथोक्तं तत्त्वविल्य
 भावस्यपवेशस्तथापिकिंसादित्यतश्चाह तस्मिन्निति महत्त्वंसाधयति सर्वेति भूतत्वमुपपादयति विषयीति महदित्युक्तेपारमार्थिकंचे।

१०८

निविशेषणं किमर्थमित्याशङ्काह लौकिकं निति जाग्रत्कालीने परिदृश्यमाने हि मवदादिमदद्युपि भवति तथापि स्वप्नमायादिस
 मत्वा तत्र तत्परमार्थवस्तु नदिदृश्यं नरसिंहाजालादेर्विशेष्यते अतो लौकिकात्मदेतो ब्रह्म व्यावर्तयितुं विशेषणमित्यर्थः आयेति कंस्या
 दानेत्यमिति शेषः अवधारणरूपमर्थमेव स्यादयति नान्यदिति पतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थायेत्यादिसमनेतरवाक्यस्यावर्त्यामाशङ्का
 माह यदीदमिति वस्तुतः शुद्धत्वे किं सिद्धयति तदाह संसारेति तर्हि तस्मिन् निमित्तभावात् तस्य विल्यत्वे मिति मत्वाह किं निमित्तमिति
 विल्यभावमेव विशिनष्टि जात इति अनेकः संसाररूपो धर्मो ज्ञानायापि नास्ति निमित्तोपद्रुतो ह्यस्ति तदिति यावत् विल्यभावे निमित्तं
 दर्शयन्नुत्तरमाहोच्यते इति पतञ्जल्यर्थं व्याकरोति यानीति स्वच्छस्य परमात्मनः कार्यकरणविषयाकारपरिणतानीति संबंधः तानि
 व्यवहारसिद्ध्यर्थं विशिनष्टि नामरूपात्मकानीति तेषामतिदुर्बलत्वं सूचयति सलिलेति स्वच्छत्वे दृष्टान्तमाह सलिलोपमस्येति तेषां प्र
 त्यक्षत्वेऽपि प्रकृतताभावे कथमेतद्वृत्तेन परामर्शः स्यादित्याशङ्काह येषामिति उक्तमेकाग्रप्रक्रियायामिति शेषः ब्रह्मणि प्रज्ञानव
 ने भूतानां प्रविलये दृष्टान्तमाह नदीति देतोपे च मीति दर्शयति देतभूतेभ्य इति पूर्वस्मिन् ब्रह्मणो घस्यंतस्य प्राहवाच्यतेषां प्रकृत
 त्वमाह सत्येति यथा सैधवः सन् विल्यः सिंधोस्तेजः संबंधमपेक्ष्योद्भूतं तथा भूतेभ्यः विल्यभावो भवतीत्याह सैधवेति समुत्थानमेव
 विवृणोति यथेत्यादिना तात्परेवेत्यादि व्याचष्टे येभ्य इति विल्यदेत नित्यदेत लोपेता नीति यावत् ब्रह्मविद्येत्यनौ देतमाह शास्त्रेति
 तत्कले सदृष्टान्तमाचष्टे नदीसमुद्रवदिति यथा सलिले फेनारयो विनश्येति तथा ते भूतेषु विनश्यत्समस्तवपश्चात् विल्यभावो नश्य

ज्ञाने-
१२

तीत्याह शलितेति किंपुनर्भूतानोविलभावस्यचविनाशोसत्यवशिष्यतेतदाह यथेति तत्रेति कैवल्योक्तिः उक्तमेववाक्यार्थं स्फुटयति ना
सीति ब्रह्मविरोशरीरस्यविशेषसंज्ञाभावेकैशुनिकन्यायेनकथयति शरीरावस्थितस्येति सप्रस्येतिद्यावत् सर्वतोमुक्तस्येतिशेषः
उक्तं परमार्थदर्शनमेववाक्कीकर्तव्येति चेदयत्नेवमिति तेनयाज्ञवल्केनेतिद्यावत्सर्वतोमुक्तस्येतिशेषः उक्तं परमार्थदर्शनमेववाक्कीक
र्तव्येति चेदयत्नेवमिति इतिवदताविरुद्धधर्मत्वमुक्तमितिशेषः एवंवदनेपि कुतोविरुद्धधर्मत्वोक्तिसुत्राह कथमिति एकस्यैवविज्ञानद्य
नत्वेसंज्ञारहित्येचकुतोविरोधधीरित्याशंकाह नहीति विरोधबुद्धिफलमाहातइति अत्रेत्युक्तविषयपरामर्शः नवारति प्रतीकं गृही
त्वावाकरोत्यनइति मोहनेवाकोब्रवीत्येवभवानितिशंकाते नन्नितिसमाधत्तेन मयेति कथंनर्दिम मेकस्मिन्नेववस्तुनिविरुद्धधर्मत्वमु
द्घिरित्याशंकाह त्वयैवेति न्वयातर्दिकिमुक्तमिति तत्राह मयात्विति विल्यभावस्यविनाशोप्रत्यगात्मस्वरूपमेवचिनश्चतीत्याशंका
ह नपुनरिति ब्रह्मस्वरूपस्यानाशोविज्ञानस्यकिमाद्यातमित्याशंकाह तदिति विज्ञानचनस्यप्रत्यक्त्वंदर्शयति आत्मेति कथंनर्दिता
न्येवावचिनश्चतीतितत्राह भूतनाशेति विल्यभावस्याविद्याकृतत्वेप्रमाणमाह वाचारेभणमिति विल्यभाववत्प्रत्यगात्मनोपि विना
शित्वेस्मारितिवेत्नेत्याहायंत्विति पारमार्थिकत्वेप्रमाणमाहाविनाशेति अविनाशित्वफलमाहातइति पर्याप्तंविज्ञातमितिसेवेधः
इदमित्यादिपदानां गतार्थत्वाद्वाक्येयत्वंसूचयति यथेति विज्ञानचनपदेत्यत्रवाक्यशेषेप्रमाणयति नहीति आत्मनोविज्ञानचनत्वे
प्रमाणिकं चेत्तर्दिनिषेधवाक्यममुक्तमितिशंकाते कथमिति अविद्याकृतविशेषविज्ञानाभावाभिप्रायेणनिषेधवाक्योपपन्नितत्तर

१२

माद युतिवति यस्मिन्नुक्तलक्षणोत्तिलभावे सति यस्माद्यद्योक्ते ब्रह्मणि हैतुपलक्षणे तस्मात्तस्मिन्सति इतर इतरे जिज्ञतीति संबन्धः
 हेतुमिवैतत्कृतमनूययाचष्टे भिन्नमिवेति इव शब्दस्योपमार्थप्रपञ्चशङ्के नन्विनि हैतेना हैतस्योपमीयमानत्वादृष्टान्तस्य दार्ढ्येति कस्य
 च तस्य वस्तुत्वं स्यादुपमानोपमेययोश्च दृष्टव्योर्वस्तुत्वोपलंभादित्यर्थः हैतुप्रपञ्चस्य मिथ्यात्ववद्विप्रतिविरोधात् तत्र तस्य सत्यतेति प
 रिहरति वाच्यं भणमिति तत्र तस्मिन्नुत्तिलभावे सतीति यावत् स्वप्नादि हैतुमिव जागरितेपि हैते यस्मात्तलक्ष्यते तस्मात्परमात्मनः सा
 काशादितरो सा वात्मा त्वित्यभूतोपरमार्थः सन्नितरे जिज्ञतीति योजना परस्मादितरस्मिन्नात्मन्यपरमार्थे त्वित्यभूते दृष्टान्तमाह चंशदे
 रियेति इतर शब्दमनूययनस्यार्थमाहेतरोच्चातेति अविद्यादृष्टायां सर्वाण्यपि कारकाणि सन्ति कर्तृकर्मनिर्देशस्य सर्वकारकोपलक्षण
 तादित्याहेतुरिति क्रियाफलयोरेकशब्दत्वे दृष्टान्तं विवृणोति यथेति दृष्टान्तेपि विप्रतिपत्तिमाशङ्कानेतरोक्तं हेतुमेव स्पष्टयति क्रि
 येति अतश्च जिज्ञतीत्यत्रापि क्रियाफलयोरेकशब्दत्वमविरुद्धत्वमिति शेषः उक्तं वाक्यार्थमनूयवाक्यान्तरेष्वतिदिशतीतरिति तथे
 तरो दृष्टे तरेण च त्रषे तरे दृष्ट्योपपत्तीत्यादि दृष्टव्यमिति शेषः उत्तरेष्वपि वाक्येषु पूर्ववाक्यवत्कर्मनिर्देशस्य सर्वकारकोपलक्षण
 त्वे क्रियापदस्य च क्रियातत्फलमभिधायित्वं त्वमित्याह सर्वमिति यत्र हीत्यादिवाक्यार्थेषु परमं हरतीत्यमिति यत्र वाग्रस्येत्यादिवाक्य
 सतात्पर्यमाह यत्रत्विति उक्तेर्येवाकाक्षराणि व्याचष्टे यत्रेति तमेवार्थं सन्तिपति यत्रैवमिति सर्वकर्तृकरणादीति शेषः तन्केनेत्या
 दिव्या करोति तत्रेति किं शब्दस्यान्ते पार्थक्ययति सर्वत्र हीति ब्रह्मविदोपि कारकद्वारा क्रियादिस्वीक्रियतामित्याशङ्क्या हात्मत्वा

शाने-
११०

दितिसर्वस्यात्मतासिद्धिमाशङ्कामसर्वमात्मैवाभूदिति श्रुत्या समाधत्ते नचेति कथं तर्हि सर्वमात्मव्यतिरेकेण भातीत्याशङ्क्याह तस्मादि
ति भेदभावेन स्याद्विद्याकृतत्वे फलितमाह तस्मात्प्रमार्थेति तदेतत्तत्तानस्यापनीतत्वादिति शेषः एकत्वप्रत्ययादज्ञाननिवृत्तिद्वारा क्रि
यादिप्रत्यये निवृत्तेऽपि क्रियादिस्मृतेत्याह तर्हि करणप्रमाणयोरभावे कार्यस्य विरुद्धत्वादित्यावत् ननु किं शब्दे प्रमार्थे प्रतीयमा
ने कथं क्रियातत्साधनयोरत्येतन्निवृत्तिर्विडुषो विवक्ष्यते तत्राह केनेति किं शब्दस्य प्रागेव हेतुार्थत्वमुक्तं तच्च हेतुार्थवचोविडुषः सर्वप्र
कारक्रियाकारकाद्यसंभवप्रदर्शनाद्यसंभवेव क्रियादिनिवृत्तिर्विडुषो युक्तेत्यर्थः सर्वप्रकारानुपपत्तिमेवाभिनयति केनचिदिति
कैवल्यवस्थामास्यायसंज्ञाभाववचनमित्युक्ता तत्रैव किं पुनर्यायं वक्तुमविद्यावस्थायामपि साक्षिणो ज्ञानाविषयत्वमाह यत्रापीति
येन कूटस्थबोधेन व्याप्तौ लोकः सर्वज्ञानातिता साक्षिणो केन प्रकारेण न को वा ज्ञाता जानीयादित्यत्र हेतुमाह येनेति येन चक्षुरादि
ज्ञालोको जानाति तस्य विषयग्रहणे नैवोपहीतत्वात् तत्र साक्षिणि प्रवृत्तिरित्यर्थः आत्मनो संदिग्धभावत्वाच्च प्रमेयत्वात् सिद्धिरित्याह ता
तश्चेति किं चात्मास्त्वेनैव ज्ञायते ज्ञातृन्तरेण वा नाद्य इत्याह नचेति नहितीय इत्याह नवाविषय इति ज्ञातृन्तरस्याभावान्न स्याद्विषयो य
यात्मा कृतस्तेन ज्ञातं शक्यते नहि ज्ञातृन्तरमस्ति ना न्योतोस्ति इहेत्यादि श्रुतेरित्यर्थः आत्मनि प्रमातृप्रमाणयोरभावे ज्ञानाविषयत्वं फलतीत्या
ह तस्मादिति विज्ञातारमित्यादिका कस्यार्थे प्रयच्छति यदा त्विति तदेवं स्वरूपापेक्षं विज्ञानवनत्वं विशेषविज्ञानापेक्षं संज्ञाभाववचनमि
त्यविरोध इति आशङ्कान्तरेण तत्राशङ्क्योः संगतिं वक्तुं ह्यत्र कीर्तयति यत्केवलमिति कैवल्यव्याचष्टे कर्मनिरपेक्षमिति तच्चात्मज्ञांशुक्तं

११०

मिति संबंधः ततो निराकांतत्वे सिद्धमिति चार्थः आत्मज्ञाने च संन्यासिना मेवेति नियुते विशिनष्टि सर्वेति ननु कुतस्ततो निराकांतं स
 त्वपि तस्मिन्निर्देशांतरसंभवादत आत्मानि चेति नचाश्रेयसपरित्यादायुक्तं सारयत्यात्मा चेति तस्य निरतिशयप्रेमास्यत्वेन परमानंदत्वे फ
 लितमाह तस्मादिति सचेदृशं नार्हत्तद्विदं दर्शने कानि साधनानीत्याशंकाह सचेति दर्शनप्रकारदर्शनस्योपायप्रभेदाः श्रवणमननयो
 स्वरूपविशेषं दर्शयति तत्रेति को सौ तर्कौ चेनात्मानं तयो भवति तत्राह तत्रेति उडुभाटिग्रंथः सप्रसर्गः उक्तमेव तर्कं संपृह्यात्मा त्वेवेति
 प्रधानादिवाटमादाय हेत्वसिद्धिशंकायां तत्रिराकरणाद्यं मिदं ब्राह्मणमिति संगतिं संगिरतो तत्रायमिति कथं हेत्वसिद्धिशंकां द्विचतेत
 त्रार यस्मादिति तस्मात्तथाभूतं भवितुमर्हतीति उत्तरत्र संबंधः अन्योन्योपकार्योपकारकभूतं जगदेकचैतन्यानुविहमेकप्रकृतिकं चेत्तत्र
 व्याप्तिमाह यच्चेति दृष्टं स्वप्नादीति शेषः दृष्टान्ते सिद्धमर्थे दांतीति के योजयति तस्मादिति तच्छब्दार्थं स्फुरयति परस्यरेति तथाभूतमित्येक
 कारणसर्वकत्वादित्युच्यते विमतमेककारणकं परस्यरोपकार्योपकारकभूतत्वात्त्वमवदित्युक्तं हेत्वसिद्धेर्न हि सर्वजगत्परस्यरोपका
 र्योपकारकभूतमित्याशंका हैषहीति हेत्वसिद्धिशंकां परिहर्तुं ब्राह्मणमिति संगतिमुक्त्वा प्रकारांतरेण तासां दायवेति प्रतिज्ञाहेतुक्र
 मणोक्तं हेतुसहितस्य प्रतिज्ञाताये स्पुनर्वचने निगमनमित्यत्र तार्किकसंमतिमाह तथाहीति भर्तृप्रपंचानां ब्राह्मणारंभप्रकारमनुवद
 तयैरिति इह व्यादिवाक्यादारभ्या उडुभिर्दृष्टान्तादागमवचने श्रोतव्यरत्नश्रवणनिरूपणार्थं उडुभिर्दृष्टान्तादागममथ ब्राह्मणात्याग
 पपत्तिप्रदर्शनेन संतव्य इत्युक्तमनननिरूपणार्थं मागमवचने निदिष्टासनं व्याख्यातं पुनरेतत्तर्ज्यस्यमित्यर्थः पतद्वृषयति सर्वथापीति

अवगादेर्विधेयत्वेपीति यावत् अत्र यद्यतिरेकाभ्यां अवगोप्रवृत्तस्य तत्तौ कृत्ये सत्यर्थं लब्धं मननं न विधि मपेक्षते यथा तर्कतो मतं तत्
 त्वेन या तस्य तर्कगमाभ्यां निश्चितस्योभयसामर्थ्यादेव निदिष्टा मनसि दौ तदपि विद्यनपेक्षते मेवेत्यर्थः अथाणां विद्यनपेक्षते फलितमा
 ह तस्मादिति इति परकीये व्याख्या नमप्युक्तमिति शेषः सिद्धांतेपि अवगादिविद्यभ्युपगमात्कथमित्यं परकीये प्रस्थाने प्रत्याख्यातमि
 त्याशङ्कार सर्वथापित्विति तद्विद्यभ्युपगमेपीति यावत् एवं संगतिं ब्रह्माणस्योत्पत्तौ दत्तगणि व्याकरोतीयमित्यादिना यदुक्तं मधि
 वमधितितद्विरुद्धोति यथेति न केवलमुक्तं मधुदयमेव किंतु मधुतरं चास्तीत्याह किंचेति पुरुषशब्दस्य हेतुविषयत्वे वारयति सर्वेति
 तस्य एधि वीवन्मधुत्वमाह सच सर्वेषामिति सर्वेषां च भूतानां तं प्रति मधुत्वं दर्शयति सर्वाणि चेति नन्वाद्यमेव मधुदयं श्रुतमश्रुतेत
 मधुदयमशकं कल्पयितुं कल्पकाभावात् तत्राह च शब्देति प्रथमपर्यायार्थेषु परस्परत्वेवमिति एधि वीसर्वाणि भूतानि पार्थिवः प्रा
 रुषः शासीत्येति च तद्व्येपकं मधितिशेषः मधुशब्दार्थमाह सर्वेति अथेति एधिव्यादेरिति यावत् परस्परपकार्योपकारकभावे फ
 लितमाहातरति अथेति सर्वे जगदुच्यते उक्तं च यस्मात्परस्परपकार्योपकारकभूतमित्यादि भवत्वेन न्यायेन मधुपर्यायेषु सर्वेषु का
 रणोपदेशो ब्रह्मोपदेशस्तु कथमित्याशङ्कार यस्मादिति सप्रकृतशालैवायं चतुर्थोक्तो भेद इति योजना इदमिति चतुर्थकल्पनाधि
 ष्ठानविषयज्ञाने परावृत्तानि इदं ब्रह्मेत्यत्र चतुर्थाधिष्ठानमिदं शब्दार्थः तृतीये च तस्य प्रकृतत्वं दर्शयति यद्विषयेति इदं सर्वमित्यत्र ब्रह्म
 ज्ञानमिदमित्युक्तं सर्वसर्वा मिसाधनमिति यावत् तदेव स्पष्टयति यस्मादिति यथा एधि वीमधुत्वेन व्याख्याता तदथाः पोपि व्याख्यातया

५१ तथेति रैतस इति विशेषणस्यार्थमाहाध्यात्ममिति आपोरेतोभूत्वाशिष्टं प्राविशदिति हि श्रुत्यन्तरं पृथिव्यामस्य चोक्तं न्यायमग्राव।
 निदिशति तथेति वाय्वयस्यस्यार्थमाह वाचीति अग्निर्वाग्भूत्वा सुखं प्राविशदिति हि श्रुयते अग्राव क्लृप्त्या यं वा यौ योजयति तथेति
 वायुः प्राणोभूत्वा नाशिके प्राविशदिति श्रुत्यन्तरमाश्रित्याहाध्यात्ममिति पृथिव्यादीनां तदेतवैर्निर्नाचपुरुषाणामेकवाक्पातानामेक
 पंमधुत्वमिति शंकापरिहरन्नवांतरविभागमाह भूतानामिति पृथिव्यादीनां कार्यत्वेनेजोमयादीनां करणत्वमित्यत्र समाधिकारसंमति
 माह तथाचेति यद्यप्यादित्यस्मत्तोये भूते तर्भवति तथापि देवताभेदमाश्रित्याग्रादावुक्तं न्यायं तस्मिन्निति दिशति तथेति आदित्यश्च त्वर्ध
 तात्तिली प्राविशदिति श्रुतिमाश्रित्याह वात्सव इति आदित्यगतेन्यायेदित्सं पारयति तथेति दिशः श्रोत्रं भूत्वा कर्णौ प्राविशदिति श्रु
 तेऽग्रेमेव दिशामध्यात्मं तथा चाध्यात्मं श्रोत्रं इत्येव वक्तव्ये कथं प्रातिश्रुत्क इति विशेषणमित्याशंकाह दिशामिति तथापीत्यस्मिन्नर्थे
 शब्दः दित्तव्यवस्थितेन्यायं चेदं दर्शयति तथेति चंद्रमामनोभूत्वा हृदयं प्राविशदिति श्रुतिमनुसृत्याहाध्यात्ममिति चंद्रवद्विद्युतोपिमधुत्व
 माह तथेति अध्यात्मं तैजस इत्यस्यार्थमाह त्वमिति पर्जन्योपिविद्युदादित्यवत्सर्वेषां भूतानां मधुभवतीत्याह तथेति अध्यात्मं शाब्दः सौ
 वरस्यस्यार्थमाह शब्दे भवति यद्यप्यध्यात्मं शब्दे भवदिति व्युत्पत्त्या शब्दः पुरुषस्तथापि स्वरे विशोभो भवतीत्यध्यात्मं सौवरः पुरुष इति यो
 जनासनचित्वावुक्तं न्यायमाकाशे निदिशति तथेति पर्यायान्तरं हतमनूयोत्यापयत्याकाशांता इति प्रतिशरीरिणां सर्वेषां प्रत्येकमि
 ति यावत् धर्मस्य शास्त्रैकगम्यत्वेन परोक्षत्वादवमिति निर्देशानर्हत्वा शंका राघमितीति यद्यपि धर्मोऽप्रत्यक्षो यमिति निर्देशानर्हस्त

यापि एषि चारेर्दर्मकार्यस्य प्रत्यक्षत्वात्तेन कारणस्याभेदमौपचारिकमादाय प्रत्यक्षत्वादि वदयं धर्म इति व्यपदेशोपपत्तिरित्यर्थः को
 लौ धर्मो यस्य प्रत्यक्षवदापदेशस्तत्र धर्मश्चेति आत्मानस्तद्धेतोरप्यस्य सत्तत्त्वमिदं धर्ममिति धर्मोऽपि तस्य प्रत्यक्षत्वात्तत्र चोदना
 लक्षणत्वमित्याशङ्क्य गौणत्वमुक्त्या भ्यामविरोधमभिप्रेत्याह अतीति तस्मिन्नेव कार्यलिङ्गकमनुमाने सूचयति तत्रादीनामिति
 तत्रैवानुमानान्तरे विवक्षितोक्तं जगत् इति जगद्वैचित्र्यकारित्वे हेतुमाह एषि चारीति धर्मस्य प्रत्यक्षत्वात्तत्र चोदना हेतुत्वं तस्मात् प्राणिभि
 रिति तेनानुष्टीमानाचारेण प्रत्यक्षत्वात् धर्मस्य वक्ष्यमाणत्वेनेति यावत् न तत्र तीये ध्यायेद्यो वै स धर्मः सत्यं चैतदिति सत्यधर्मयोरभेदवचना
 त्रयोर्भेदेनात्र पर्यायद्वयोपादानमनुपपन्नं तत्राह सत्य इति कथमेकत्वे सति भेदेनोक्तिरित्याशङ्क्याह ह्येति अदृष्टेन रूपेण कार्यारंभक
 त्वं प्रकटयति यत्त्विति सामान्यात्मनारंभकत्वमुदाहरति सामान्यरूपेण विशेषात्मना कार्यारंभकत्वं व्यवक्ति विशेषेति धर्मस्य द्वौ भेदा
 बुक्तौ तयोर्मध्ये प्रथममधिकृत्य यश्चेत्यादिवाक्यमित्याह तत्रेति द्वितीयं विषयीकृत्य यश्चायमस्यात्ममित्यादिप्रवृत्तमित्याह तथेति इ
 दं सत्यमित्यस्मिन् पर्याये सत्यशब्दार्थमाह तत्राह्येनेति सोपीत्यपिशब्दो धर्मो दाहरणार्थः ह्योरपि प्रकारयोर्विनियोगे विभजते सामा
 न्यरूप इति उभयत्र समवेतशब्दस्त्रकारणत्वेनानुगतार्थः ह्योरपि प्रकारयोर्विनियोगे विभजते सामान्यरूप इति यश्चायमस्मिन्नित्या
 दिवाक्यस्य विषयमाह तथा ध्यात्ममिति सत्यस्य एषि चारीत्यर्थं कार्यकरणसंवाते च कारणत्वे प्रमाणमाह सत्येनेति इदं मानुषमित्यत्र मानु
 षग्रहणं सर्वजातुपलक्षणमित्यभिप्रेत्याह धर्मसत्ताभ्यामिति कथं पुनरेवाजातिः सर्वेषां भूतानां मयुभवतितत्राह तत्रेति भोगभूमिः स

प्रस्यर्थः यस्यायमस्मिन्नित्यादिवाक्यद्वयस्यविषयभेददर्शयति तत्रेति वाच्यारभूमाविति यावत् धर्मादिवदित्यपेक्षार्थः निर्देशः स्वशरी-
 रनिष्ठात्मातिराध्यात्मिका शरीरेणैव राशितातवाह्येति भेदः वस्तुतस्तत्र नोभयथात्वमित्यभिप्रेत्य निर्देशाभावात्पुनरुक्तमिति संपर्कायमवतार-
 यति यस्त्विति आत्मनः शरीरेण गतत्वात्पुनरुक्तिरुपपद्यतेति शङ्कते नत्विति अवयवावयवविषयत्वेन पर्यायद्वयमपुनरुक्तमिति प-
 रिहरति नेत्यादिना परमात्मानं व्यावर्तयति सर्वभूतेति चेतनेष्ववकिर्नति कार्येति यस्यायमस्मिन्नित्यादिवाक्यस्यविषयमाह तस्मिन्नि-
 ति यस्यायमध्यात्ममित्यादिकिमिति नोक्तमित्याशङ्क्याहैकदेशेनेति अत्रेत्यंतपर्यायोक्तिर्यस्यायमस्मिन्नित्यादिवाक्यस्यार्थमाह यस्त्विति सवाग्रय-
 मास्मेत्यस्यार्थमाह यस्मिन्निति परिशिष्टः पूर्वपुपयायेष उपदिष्टोत्येव पर्यायेष्वस्यायमास्मेत्युक्तो विज्ञानमयो यस्मिन्नात्मनि विस्मृतं शंते-
 वचसा प्रवेशितस्तेन परेणात्मना तादात्म्यं गतो विद्वानात्मशब्दार्थ इत्यर्थः उक्तमात्मशब्दार्थमनूद्य सर्वेषामित्यादिव्याचष्टे तस्मिन्निति अति-
 द्यायाकृतः कार्यकरणसंघात एवोपाधिस्तेन विशिष्टे जीवे तस्मिन्परमार्थात्मनि ब्रह्मणि ब्रह्मविद्यया प्रवेशिते सति सपचायमात्मा यद्योक्त-
 विशेषणः सर्वरूपास्यः सर्वेषां भूतानामधिपतिरिति संबंधः आत्मेयं पदमादाय तस्य वाच्यमर्थमाह सर्वेषामिति तस्यैव विवक्षितोर्थः सर्व-
 रूपास्य इत्युक्तः स्वातंत्र्यं अतिरेकद्वारा स्फोरयति नेत्यादिना सर्वेषां भूतानां राजेत्येतावत्तैव यद्योक्तार्थमिदौ किमित्यधिपतिरिति विशेषण-
 मित्याशङ्क्याह राजत्वेति राजत्वजात्यनाक्रान्तेऽपि कश्चित्तद्विपरिपालनादि व्यवहारवानित्युपलब्धं न पुनस्तस्य स्वातंत्र्यं राजपरत्वेनैव त्वा-
 तस्मात्ततोऽवकृतार्थमधिपतिविशेषणमित्यर्थः राजाधिपतिरित्युभयोरपि मिश्रो विशेषणविशेष्यत्वमभिप्रेत्य वाक्यार्थविनिर्गमयति

शानं-
११३

मा

एवमिति उक्तमविद्याफलस्य तृतीयेनैकवाक्यत्वमित्याह यदुक्तमिति तदेव व्याख्यातं स्फोरयत्येवमिति मेवेधीब्राह्मणोक्तक्रमेणेति या
वत् एवमित्यस्यार्थकथयति यद्येति मधुब्राह्मणोऽर्चव्रह्मणोचोक्तप्रवणादित्रयसंपाद्यविद्वान्ब्रह्माभवदिति संबंधः तन्मोक्षावस्था
यामेव विदुषो ब्रह्मत्वमपरिक्लिप्तत्वेन प्राप्तामविद्यादशायामित्याशंकाह तस्यादिति समानाधिकरणं पंचमीभ्योऽप्येवं लक्षणं ब्रह्मा
स्मीति प्रवणादिकृता तत्त्वसाक्षात्कारादित्यावत् अब्रह्मत्वादियस्मिन्सिद्धिर्दिकथमित्याशंकाह तन्निति वृत्तमनूद्योत्तरं प्रथमवतारय
ति परिसमाप्तिरिति यस्य शास्त्रस्यार्थो विषयप्रयोजनात् ब्रह्मकंदिकायां चतुर्थ्यादौ च प्रस्तुतस्य स्यार्थो यद्योक्तन्यायेन निर्द्धारित इत्युवा
दायः सर्वात्मभूतत्वे सर्पादिवत्कल्पितानां सर्वेषां भावेन स्थितत्वं सर्वं ब्रह्म तद्रूपत्वं सर्वात्मत्वं सर्वपतत्रात्मान इति क्रतोभेदोक्तिरात्मैका
स्य शास्त्रीयत्वादित्याशंकाह जलचंद्रवदिति दांष्टीतिकभाष्यसंपिंडितमर्थमाह सर्वमिति उक्तमसर्वात्मभावस्य तृतीयेनैकवाक्य
त्वे निर्दिशति यदुक्तमिति सर्वात्मभावे विदुषः संप्रपंचत्वं स्यादित्याशंकाह स एव इति सर्वेण कल्पितेन हेतेन सहितमधिष्ठानभूतं ब्रह्म प्रम
त्वावेन पश्यन्निदानसर्वोपाधिसन्नरूपेण स्थितः सर्वो भवति तदेवं कल्पितं संप्रपंचत्वमविद्वत्तदृष्ट्या विदुषो भीष्टमित्यर्थः विद्वत्तदृष्ट्या तस्य
निष्प्रपंचत्वं दर्शयति निरुपाधिरिति रूपाव्यतेश्च प्रत्ययागोचरत्वं ब्रह्मणः संप्रपंचत्वमविद्याकृतं निष्प्रपंचत्वं तान्त्रिकमित्यागमार्थाः
विरोधोक्तः कथं तर्हि तार्किकामीमांसकाश्च शास्त्रार्थचिरुद्धं पश्यन्ते ब्रह्मास्मिन्नास्तीत्यादि विकल्पयन्ते सोऽप्युच्येतेतत्राह तमेतमिति वादित्या
माह स्यात्तानं मूलमुक्त्वा प्रकृते ब्रह्मणो हेतुप्रमाणमाह तमित्यादिना तैत्तिरीयश्रुताचारिणा ह्येनाह मत्रमत्रमदंतमप्रीत्यादिश्रुते क्वां

११३

नि३

दोगप्रतावादिशब्देन सत्यकामः सत्यसंकल्पो विजरो विमृत्तुरित्यादिशब्देन श्रुतिसिद्धेर्दृष्टेः स्मृतिमपि संवादयति तथेति पूर्वोक्तप्र
 कारेणागमार्थविरोधसमाधाने विद्यमानेपि तदज्ञानादादिश्रुतिरित्यपसंहरतीत्येवमादीनि विकल्पमेव सूदयत्यस्तीति सर्वत्र श्रुतिस्म
 तिप्रशस्तीति यावत् केन हि पारं ब्रह्मविद्यायाः समधिगच्छेति तत्राह तस्मादिति ब्रह्मज्ञानफलमाह तपवेति तद्यथेत्यादिवाक्यार्थं
 विस्तरेणोक्तावृत्तेर्कीर्तयति परिसमाप्तेति ब्रह्मविद्यापरिसमाप्ता चेत्किमुत्तरं प्रयेनेत्याशङ्क्याह तस्या इति इयमिति प्रवर्णप्रकरणस्या
 मात्वायिकं पराशरति आनीतेदं वैतन्मधित्यादिना ब्राह्मणेनेति शेषः तदेतद्विरित्यादेस्तात्पर्यमाह तस्या इति तद्वानरेत्यादिरे
 कोमेवः प्रायवेणायेत्यादिरपरः मेव ब्राह्मणभ्यां वत्पमाणरीत्या ब्रह्मविद्यायास्तु तत्वे तदाहापि चेति अपिशब्दः स्तावकब्राह्मणसंभा
 वनार्थः मेव दयसप्रचयार्थश्च शब्दः एवं शब्दसूचिते स्तुतिप्रकारमेव प्रकटयति इति तस्या इष्ट्याप्यत्वे हेतुमाह यस्मादिति महान्तमाया
 संसृजयति ब्रह्मणस्पति कृतार्थतापीदेणरहितित्वे विद्यायाः दौर्लभ्येव फलितमाह तस्यादिति न केवलमुक्तेनैव प्रकारेण विद्यासूय
 ते किंतु प्रकारान्तरेणापीत्याहापि चेति तदेव प्रकारान्तरे प्रकटयति सर्वेति केवलयेत्यस्याख्यानं कर्मनिरपेक्षयेति तत्र हेतुमाह य
 स्मादिति किमिति कर्मप्रकरणे प्राप्तापि प्रकरणान्तरे कथ्यते तत्राह कर्मणेति प्रसिद्धं पुमर्थोपाये कर्मत्वाविद्यायामेवादरेतदधिकता
 समधिगतेति फलितमाह तस्यादिति प्रकारान्तरेण ब्रह्मविद्यायाः स्तुतिं दर्शयति अपि चेति अनात्मशक्तित्वात्मात्मन्येवात्मरतिहेतुत्वात्
 हतीयं विद्येत्यर्थः विधान्तरेण तस्याः स्तुतिमाहापि चैव सिति कथं ब्रह्मविद्याभार्यायै प्रीत्यर्थमेवोक्तेति गम्यते तत्राह प्रियमिति आस्थापि

तत्वे किं सिद्धा
 तीत्याशङ्क्या हे
 वेहीति तस्या
 मुक्तिसाधनत्वं
 दृष्टानेन सूदय
 ति यथेति केन
 प्रकारेण ब्रह्म
 विद्यायास्तु

कायाः स्तुत्यर्थे न प्रतिपाद्यन्तमनूयाकोत्ता पूर्वकं ता मवतार्य व्याकरोत्यत्रेत्यादिना ब्रह्मविद्यासमस्यर्थः पदार्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह
यदिति दध्यदित्यादि व्याकृतं त्रैकोत्ता पूर्वकं प्रवर्णप्रकरणं स्थामाख्यायिका मनुकीर्तयति कथमित्यादिना आभ्यामभिभ्यामितिया
वत् केन प्रक्रमेणोवाचेत्यपेक्षायामाह तदेतयोरिति एनयोरश्विनोस्तन्मधुप्रीत्यास्पदमासीत्तद्वशात्ताभ्यां प्रार्थितो ब्राह्मणस्तुवाचे
त्यर्थः यदश्विभ्यामधुप्रार्थितं तदनेन वक्ष्यमाणेन प्रकारेण प्रयुक्तं वैतयोरश्विनोराचार्यत्वेन ब्राह्मणसमीपगमनं कृतवानित्याह त
देवेति आचार्यत्वा नंतरं ब्राह्मणस्य वचनं दर्शयति सहोवाचेति एतच्छब्दो मधुप्रवचनविषयः यद्यर्थो यच्छब्दः तच्छब्दस्तर्ह्यर्थो वा गुवागुप
नेष्वेति शिष्यत्वेन स्वीकरिष्यामीति यावत् तौ देवभिषजावश्विनौ शिरस्तेदनिमित्ते मरणं पंचम्यर्थः तावावागुपनेष्वेति शिष्यत्वेन स्वीकरिष्य
मिष्यदेति यावत् अथ शत्रुस्तदेत्यर्थं ब्राह्मणस्यानुज्ञानं तर्ह्यमथेत्सकं मधुप्रवचनानंतरं तर्ह्यतीत्यस्याद्यशब्दस्यार्थः यदश्वस्य शिरो ब्राह्म
णोति बहं तस्य क्तेदना नंतरं च तर्ह्यस्यार्थं शब्दार्थः यदश्वस्य शिरो ब्राह्मणोति बहं तस्य क्तेदना नंतरं च तर्ह्यस्यार्थं शब्दार्थः यदश्वस्य शिरो ब्राह्म
णोनेत्याशङ्काह यावन्निति प्रवर्णप्रकरणे स्थिता व्यायिका किमर्थमज्ञानी तेत्याशङ्को तस्या ब्रह्मविद्यायाः स्तुत्यर्थे यमाख्यायिकेत्य
शोक्तमुपसंहरति तत्रेति ब्राह्मणभागव्याख्यां निगमयतीदमिति तद्वामित्यादिमंत्रमुत्थाप्य व्याचष्टे तदेतदिति कथं लाभायापि क्रूर
कर्मावष्टानमत आह लोभेति ननु प्रतिषेधे सुखो नकारः कथमिवाधेयाख्यायतेत आह नकारस्त्विति वेदेपदा उपरिष्ठाद्यो नकारः शु
नः सखः लूपचारः उपमाद्योपि संभवति न निषधार्थपदेत्यर्थः तत्रोदाहरणमाह यथेति अथ न गृहमश्विनेत्यत्र नकारो यथोपमा

यीयस्तथाप्रकृतेपीत्यर्थः तदेव स्पष्टयतीत्यस्मिन्नेति यदिति उपमार्थेन कारे सति वाक्यस्वरूपमनूयतदर्थं कथयति तन्मतरित्या-
 दिना विद्यास्तुतिद्वारा तद्वत्तावस्थिनावन्नस्त्येते किंतु कुरकर्मकारित्वेन निंद्येते तदाचाख्यायिका विद्यास्तुत्यर्थेन युक्तमिति शङ्कते न।
 चिति ग्राह्यायिकाया विद्यास्तुत्यर्थेन त्वमविरुद्धमिति परिहरति नैष इति लेखमात्रमपि न हीयत इति यस्मान्न स्याद्विद्यास्तुत्या तदतोः स्तु-
 तिरेवात्र विवक्षितेति योजना यद्यपि कुरकर्मकारिणो रश्मिनोर्न दृष्टानि स्यात्तद्वदृष्टानिः स्यादेवेत्याशंका कैमुतिकन्यायेनाह नचेति क-
 थं पुनर्निंदायां दृष्टमानायां स्तुतिरिष्यते तत्राह निंदा मिति नहि निंदा निंद्येति निंदितमपि तद्विधेयं स्तोतमिति न्यायादित्यर्थः यद्यनिंदानिं-
 द्यं निंदितमेव तथा स्तुतिरपि स्तुत्यं स्तोतमेव न भवति किंतु निंदितमपि तथा च नानयो र्यवस्थितत्वमित्याह तथेति तद्वामित्यादि मंत्रस्य
 पूर्वार्द्धे व्याख्याया व्यायिकायाः स्तुत्यर्थत्वविरोधं चोदृत्योत्तरार्द्धे व्याचष्टे दृष्ट्यामेति यत्कल्पं ज्ञानाख्यं मधुतदाद्यवर्णो युवाभ्यस्यस्य।
 शिरसा प्रोवाच यच्चामौ मधुयुवाभ्यामुक्तं वांस्तदहमाविष्कृतोमीति संबंधः समानार्थत्वे किमिति पुनरुच्यते तत्राह मंत्रोत्तरेति तत्पार्थस्य
 ब्राह्मणस्य तात्पर्यमाह तथेति विशेषणकृत्यं दर्शयन् व्याकरोति दृष्ट्यामेति प्रथममश्यामित्यादि पदार्थवचनमश्वस्येत्यादौ क्लृप्त्येत्यस्य
 कर्मोक्तिरश्वशिरस्येत्येतत्त्वत्वाद्यर्थं युक्तमिति विभागः प्रेक्षा पूर्वकारिणा मीदृशी प्रवृत्तिरयुक्तेति शङ्कित्वासमाधत्ते सकिमर्थमिति कृताया
 चित्यश्वसिद्धमर्थं कथयति जीवितादपीति यत्तस्य शिरो किं द्यते देवाश्चिनावनुवचभिषजौ स्याददं यत्तस्य शिरः प्रतिधत्तमित्यादि श्रुत्यं
 तस्माच्चित्याह यत्तस्येत्यादि प्रवर्गकर्मणोपेवं प्रवृत्तेऽपि प्रकृते विज्ञाने किमायाते तत्राह तथेति उक्तमेवं संदृष्ट्वाति यत्तस्येति यद्यथा तद्वदृष्टेने

तत्प्राप्तं मधुयच्च तन्मधुतया बोचदिति संबंधः अथायदयप्रकाशिते रतीयचतुर्थ्याभ्यामद्याभ्यां प्रकटितमिति यावत् उक्तं मंत्राभ्यां वद्व्या-
 माणमंत्रयोरपुनरुक्तत्वाद्यर्थवत्त्वं वक्तुं च त्रैकीर्ण्यसुक्ताविति आख्यायिका विशेषणप्राप्तेः कोचं परिहरति द्वयोरिति उत्तरमंत्रद्वयप्रवृत्तिं प्रति
 जानीते ब्रह्मेति संप्रत्यवांतरसंगतिमाह यत्कल्पेवेति हिरण्यगर्भकर्तृकं शरीरनिर्माणमत्रोच्यते किंतु प्रकरणवत्तादीश्वरकर्तृकमित्याह
 यत इति शरीरस्य पेक्षया लोकस्य हि प्राद्यमं पुरस्ताद्देहस्य नेतरं प्रवेशात् सर्वमिति यावत् सहस्रं वैषुशरीरेषु वर्तमानः पुरिषो त इति युक्त-
 म्ना पुरिषायः सत्पुरुषो भवतीत्युक्ता प्रकाशं तरेण पुरुषत्वेन युत्वा दयति नेत्यादिना वाक्यद्वयस्यैकार्थत्वमाशंक्य सर्वं जगदोत्पत्तौ तत्त्वेनात्म-
 व्याप्तमित्यर्थं विशेषमाश्रित्याह वाच्यभूतेनेति हर्णत्वे सत्यात्मनो दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुष इत्यादिश्रुतिमाश्रित्य फलितमाहैवमिति मंत्रब्राह्म-
 णयोरर्थवैमल्यमाशंक्याह पुर इति प्राचीनमेव ब्राह्मणमन्यमंत्रोत्तरमवतारयति इदमिति प्रतिशब्दसंज्ञेणोच्चरितः ह्येव पशुपाधिभे-
 दं प्रति प्रतिशब्दोत्तरं प्रति विंबं वभूवेत्येतत्प्रतिशब्दो वभूवेत्यत्र विवक्षितमिति योजना अनुशब्दो वेत्युक्ते विवक्षितोति यादृगित्यादिना उक्तम-
 र्थमनुभवाद्देहकरोति नहीति ह्योत्तरं भवने कर्तृत्वं तं वारयति स एव हीति प्रतिल्यापनाद्यशास्त्राचार्यादिभेदेन तत्त्वप्रकाशनायेत्यर्थः त-
 देवव्यतिरेकेणान्वयेन च स्पष्टयति यदि हीत्यादिना मायाभिः प्रजाभिरिति परपक्षमुक्ता स्वपक्षमाह मायाभिरिति मिथ्याधीदेतद्भूताना-
 यनिर्वाच्यदेहायमानात्तानवशादेव ब्रह्मरूपो भाति प्रकारभेदात्तु ब्रह्मकिरिति वाक्यार्थमाहैकरूपपदेति अविद्या प्रजाभिर्ब्रह्मरूपो गम्य-
 त इति पूर्वोक्तसंबंधः परस्य ब्रह्मरूपत्वे निमित्तं प्रश्नपूर्वकं निवेदयति कस्मादित्यादिना यद्यारथे सुक्तावाजिनोरथिनः स्वर्गोचरं देशं प्राप

चित्प्रवर्तते तद्यास्य प्रतीचो रयस्यातीये शरीरे गुक्ता हरयः स्वविषयप्रकाशनाय यस्मात्प्रयते ते तस्मादिन्द्रियाणां तद्विषयाणां च बद्धान्
 तान्द्रूपैरेष बद्ध्यो भातीति योजनान्तरि शब्दस्येन्द्रियेषु प्रवृत्तौ निमित्तमाह हरणादिति प्रतीचो विषयान्प्रतीतिशेषः इन्द्रियबाहुल्ये हेतुमा
 ह प्राणीति इन्द्रियविषयबाहुल्यात्प्रत्यगात्मा बद्ध्यपरतिशेषः नन्यात्माने प्रकाशयितुमिन्द्रियाणि प्रवृत्तानि ननु रूपादिकमेव तत्कथं वि
 षयवशादात्मनो न्यथा प्रयेत्याशङ्क्याह तत्प्रकाशनायेति तस्मादिन्द्रियविषयबाहुल्यादित्येवोक्तं पुनरुपसंहरति तस्मादिति यदा यथोक्त
 श्रुतिवशेन लब्धमर्थमाह तस्मादिति यस्मादिन्द्रियाणि पराविषये प्रवृत्तानि तस्मात्त्रिन्द्रियैर्विषयद्रूपैरेवायं प्रत्यगात्मा गम्यते न तस्या
 साधारणेन रूपेणेत्यर्थः गुक्ताहीति संबंधोक्तिमाश्रित्य शङ्कते एवंतहीति अयमित्यादिवाक्येन परिहरत्येवमिति तत्र दिन्द्रियादिद्रूपे
 णात्मनपवाविद्यया भावना संबंधस्य च कल्पितत्वाच्चाहैतद्वानिरित्यर्थः इन्द्रियानेत्ये हेतुमाह प्राणिभेदस्येति वाक्यार्थव्याख्या नार्थमित्यं
 गतेन संदर्भेण भूमिकामारचय्य तत्परं वाक्यमवतार्य व्याकरोति किं बद्ध्यनेत्यादिना न केवलमध्यायद्वयस्यैवार्थोऽसंतिष्ठोपसंहृतः किंतु
 सर्ववेदांतानामित्याहैष इति तस्योभयविधप्रवृत्तार्थरूपत्वमाहैतदिति वक्तव्यांतरपरिशेषशङ्कोपरिहरति परिसमाप्त्येति ॥ ब्रह्मविद्या
 संक्षेपवित्तराभ्यां प्रतिपाद्यं च शब्दास्त्राणानात्म्यमाहयेति महाजनपरिहृतीतादिब्रह्मविद्यानेन सामांशाभावाद्येति स्तुतिः ब्राह्मणस्या
 र्थांतरमाह मंत्रस्येति स्वाध्यायः स्वाधीनोच्चारणद्वयमने सत्यस्यापनेन पस्तप्रत्यहमाह निरितिभेदः यथोक्तरीत्या ब्राह्मणारंभे स्थितेव
 शाश्वतार्थमाह तत्रेति तदेव स्मृत्यति यथेति शिष्यावसानोपलक्षणभूतत्वात्तिमाध्याहारभ्यनदादिर्वेदाख्यब्रह्मपुलपर्यंतो येषंशः प

तत्र

वर्णः पर्वणोभिद्यत इति संवेधः वेशशास्त्रेन निष्पन्नमर्थमाह आद्यवचनस्य स्येति अथात्र शिष्याचार्यवाचकशब्दाभावे कृतोक्तवस्थेति तत्र
ह तत्रेति परमेष्ठीब्रह्मशास्त्रयोरेकार्थत्वमाशङ्क्य परमेष्ठीति कृतस्सर्द्धिब्रह्मणो विद्याप्राप्तिसूत्राद तत्र इति स्वयंप्रतिभातवेदोदिरणग
र्भो नाचार्योतरमपेक्षते ईश्वरात्तु गृहीतस्य तस्य बुद्ध्यावा विभूतादेदादेव विद्यालाभसंभवादित्यर्थः कृतस्सर्द्धिवेदो जायते तत्राह यत्नरिति
परस्यैव ब्रह्मणो वेद रूपेणावस्थानात् तस्य नित्यत्वात् त्रहेत्वपेक्षेत्यर्थः आदावेते च कृतसंगलाग्रंथाः प्रचारिणो भवन्तीति द्योतयितुं तेन
ह्यणो तम इत्युक्तं तद्याचष्टे तस्मा इति ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्रजकाचार्यश्रीशुद्धानंदपादस्य पादशिष्यभगवदानंदस्तान
कृतायां बृहदारण्यकभाष्यटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ मधुकोदेत्याहं कल्पेवेति मधुहयं व्याख्यातं संप्रति कांडोत्तरारंभं प्रतिजा
नीते जनक इति तत्र सर्वस्मिन्नद्यायदये व्याख्यातमेव तत्त्वमुत्तरत्रापि वक्ष्यते तथा च पुनरुक्तेरलं मुनिकांडेनेति तत्राहोपपत्तीति तत्त्वमु
पपत्तिप्रधानत्वं मधुकोडस्यापीति चेन्न त्पाह मधुकोडं हीति ननु प्रमाणादागमादेव तत्त्वज्ञानस्य तस्य ते किमुपपत्त्या तत्प्रधानेन कांडेन चे
नितत्राहागमेति करणत्वेनागमसत्त्वज्ञानहेतुरुपपत्तिरुपकरणतया पदार्थपरिशोधनद्वारा तद्देतरित्यत्र गमकमाह श्रोतव्य इति कर
णोपकरणयोरागमोपपत्त्योस्तत्त्वज्ञानहेतुत्वे सिद्धे फलितमुपसंहरति तस्मादिति यथोक्तरीत्या कांडारंभेपि किमित्याख्यायिका प्रणी
यते तत्राख्यायिकास्त्विति चिज्ञानवतोऽज्ञात्रपुण्यमनादृश्यते तथा च विज्ञानं महाभागधेयमिति स्तुतिरत्र विचक्षितेत्यर्थः विद्याग्रह
णोदानाख्यायाय प्रकारज्ञापनपराख्यायिकेत्यर्थोत्तरमाहोपायेति कथं पुनर्दानस्य विद्याग्रहणोपायत्वं तत्राह प्रसिद्धो हीति शुरुषु

अथवा विद्या प्रकृतेन धनेन चेत्यादौ राजाख्यो विद्याग्रहणोपायो यस्मात्प्रसिद्धस्तस्मात्तस्य तदुपायत्वेनास्ति वक्तव्यत्वमित्यर्थः दाने सर्वं।
 प्रतिष्ठितमित्यादि श्रुतिषु विद्वद्भिरेष विद्याग्रहणोपायो दृष्टस्तस्मात्तस्योपायत्वे विवर्तितव्यमित्याह विद्वद्भिरिति उपपन्नं च दानस्य वि-
 द्याग्रहणोपायत्वमित्याह दानेनेति भवतु दाने विद्याग्रहणोपायस्तथापीयमाख्यायिका कथं तत्प्रदर्शनपरेत्याशंसाह प्रभूतमिति
 ननु समुदितेषु ब्राह्मणेषु ब्रह्मिष्ठतमे निर्धारयिते राजा प्रवृत्तः तत्कथमन्यपरेण ग्रंथेन विद्याग्रहणोपायविधानायाख्यायिकारभ्यते ता-
 श्च तस्मादिति उपलभ्यते यथोक्तस्तद्व्याख्येः इत्याख्यायिका विद्याप्राप्त्युपायप्रदर्शनपरेत्याह पितेति तस्मिन्नेत्येवं विद्यायेवं ते तद्वि-
 द्यासैः सरसंबंधश्च तैरेव प्रश्नप्रतिवचनद्वारा वादकरणं च विद्याप्राप्त्युपायप्रदर्शनपरेत्याह न्यायविद्यायामिति तत्त्वनिर्णयफलोद्दि-
 कीतनगणकयामिकं तितदिद्यसंयोगादौ विद्याप्राप्त्युपायत्वेपि कथं प्रकृते तत्प्रदर्शनपरत्वमतश्चाह तच्चेति तद्विद्यसंयोगादीति यावत्तनके-
 वलं तर्कशास्त्रवशादेव तद्विद्यसंयोगे प्रज्ञावृद्धिर्किं तस्मात्तु भववशादपीत्याह प्रत्यक्षाचेति आख्यायिका तात्पर्यमुपसंहरति तस्मादिति
 राजसूयाभिषिक्तः सार्वभौमो राजा सग्राह्यत्वात् तद्विद्येन यत्तेनायजदिति संबंधः अथ मेधेदक्षिणावाहुल्यमथ मेधप्रकरणे स्थि-
 ते ब्राह्मणाद्यभिसंगता बभूवुरिति संबंधः कुरुपंचालानामिति कुतो विशेषणं तच्चाह तेषु हीति तत्र यत्तशालाया मिति यावत् विनित्तासा-
 मेवाकांक्षा पूर्वकं व्युत्पादयति कथमित्यादिना अनुचानत्वमनुवचनसमर्थत्वे पंचांमध्येति शयेनानुचनोचानतमः सकस्मादिति योजना-
 एकस्य पत्नस्य चत्वारो भागास्तेषामेको भागः पादश्च त्वेति प्रत्येकं च गयोर्दश दशपादाः संवद्योरत्रिंशोकात्रिराकते विभजते पंचेति

ज्ञाने-
११७

एकैकस्मिन्ने गोश्रावदावभृत्तुरिति पूर्वतमसंबंधः ब्राह्मणावेदाद्ययनसंपन्नास्तदर्थनिष्ठाश्रितियावत्तत्कालयत्तद्भूमयतयतोयातव।
ल्काद्यजर्वेदविदः सकाशाद्ब्रह्मचारिसामविधिं शृणोति रक्तचाद्या नृहे सामगीयते त्रिष्वेव च वेदे संतर्भुतो यवो वेदस्य स्पर्धाद्यजर्वेदि
नो मुनेः शिष्यस्य सामवेदाद्ययनानुपपन्नैर्वेदचतस्र्यविशिष्टो मुनिरित्याह तदिति निमित्तनिवेदनपूर्वकं ब्राह्मणानां सभ्यानां क्रोधप्र
सिद्धिर्दर्शयति यातवल्केनेति क्रोधानेतर्यमथ शार्थक्ययति कुहेष्विति अश्वत्थप्रश्नस्य प्राथम्येदेव राजेति यातवल्कमित्यनुवादे
न्ययप्रदर्शनार्थः प्रश्नमेव प्रश्नपूर्वकं विना दयति कथमित्यादिना अनौदत्ये ब्रह्मविदो लिंगमिति सूचयति किमिति तर्हि स्तुतयान्ति
गावो ब्रह्मैव पणभूतानीतास्तत्रादेशनीमिति न तस्य तादृशी प्रतिज्ञा प्रतिभातीत्याशंकार न त एवेति तत्र प्रथमं मुनेराभिमुख्यमाया
दयित्वं संबोधयति यातवल्केनेति उक्तरीत्याश्वत्थप्रश्ने प्रस्तुते तस्योद्गीथाधिकारेण संगतिमाह तवेति मधुकंदे पूर्वत्र व्याख्याते यड
द्गीथप्रकरणे तस्मिन्नासंगपाप्मनो मृत्योरत्ययः स मुचितेन कर्मणा संतेपतो व्याख्यातेति संबंधः तस्यैवोद्गीथदर्शनस्येति यावत् परी
ताविषयो विचारभूमिरयं प्रश्नप्रतिवचनरूपो यथार्थः तच्छब्दः समनेतरनिर्दिष्टग्रंथविषयः दर्शनमुद्गीथोपासने तस्य विशेषो वा
गादेरग्राह्यात्मत्वचित्तानेतस्मिद्यर्थो यं प्रक्रमः एवमन्तरे संगतमुक्ता प्रश्नात्तराणि व्याचष्टे यदिदमिति मृत्युना ममित्यनेन मृत्युना
भिपन्नमित्यस्य गतार्थत्वमाशंकार न केवलमिति कर्मणो मृत्युत्वात्तेन मृत्योरत्ययायोगात्तदत्ययसाधने दर्शनमेव किंचिद्वाच्यमित्या
शयेन एवमिति केनेति दर्शनविषये प्रश्नमाक्षिपति नन्विति येन शब्दप्रणाल्यात् दर्शनेनातिमुच्यते तदुद्गीथप्रक्रियायामेवोक्तं तथा च मृ

११७

योरत्ययोपायस्य विज्ञानस्य निर्गतत्वात् केनेति प्रश्नानुपपन्निरिति योजना तस्यैव परीक्षाविषयो यमित्यादावुक्तमादाय परिहरति वादमि
 ति उद्गीयप्रकरणे वागादेरग्राह्यात्मत्वदर्शनरूपो यो विशेषो वक्तव्योपिनोक्तस्तदुक्त्यर्थो यं प्रश्नप्रतिबचनसंज्ञाप्रत्यय इति कृत्वा केनेत्या
 दिप्रश्नोपपन्निरित्यर्थः कीदृक् न दर्शने मृत्युजपसाधनं होत्रेत्यादावुक्तमित्याशंका है तस्येति व्याचष्टे वाच्ये यत्प्रत्ययेत्यादिनेति शेषः व्या
 ख्यानमेव विशदयितं एव कति कः पुनरिति दर्शनविषये दर्शयन्नुत्तरमाहो अत इति यत्तु शास्त्रस्य यजमाने वृद्धप्रयोगो नास्तीत्याशंका
 ह यत्त इति यजमानस्य वागाद्यात्मसैवाधियते होतास्तु तथापि कथं तयोर्देवतात्मना दर्शनमित्याह कथमिति तयो रग्राह्यात्मना द
 र्शनमुत्तरवाक्यावष्टंभेन व्याचष्टे तत्रेति कथं पुनर्वागाद्योरेकत्वे तदाह तदेतदिति तयोरेकत्वेऽपि कृतो होतस्तदैक्यमित्याशंकाह स
 चेति समुक्तिरित्येतदवतारयितं भूमिकां करोति यदेतदिति न केवलमेतदुभयं मृत्युना संस्पृष्टमेव किंतु तेन वशीकृतं चेत्याह स्वाभा
 विकेनेति मृत्युना प्रमृत्युनाभिपन्नमित्यनयो रर्थमत्र द्योत्रेत्यादेरर्थमनुवदति तदनेनेति साधनद्वयं तच्छ्रुत्यर्थः यजमानग्रहणं
 होतृरूपत्वज्ञानं उक्तेर्ये समनंतरवाक्यमवतार्य वाक्यमवतार्य व्याकरोति तदेतदादेति मुक्तिशब्दस्तत्साधनविषयः पदार्थमुक्त्वा
 वाक्यार्थमादायि स्वहोति वाचो होतश्चायि स्वहोति दर्शनमेव मुक्तिहेतुरित्यावत् उक्तमर्थं प्रपंचयति यदैवेति समुक्तिरित्यस्यार्थ
 उपसंहरति तस्मादिति वाक्योत्तरमुत्थाप्य व्याचष्टे सातिमुक्तिरिति मुक्त्यातिमुक्तयो रसंकीर्णत्वे दर्शयति साधनद्वयस्येति प्राप्तिरिति मु
 क्तिरिति संबंधः तामेव संश्रुहति याफलभूतेति फलभूतायामग्रादिदेवताप्राप्तौ कथमिति मुक्तिशब्दोपपन्निरित्यशंकाह तस्मादिति

ग्राने
११८

ननुवागादीनामग्र्याभावोऽश्रयते यजमानस्यतनकिंचिदुच्यतेतत्राह यजमानस्येति तर्हि तेनैवगतायत्तादनर्थकमिदंवाद्यामि
 त्याशंक्य वाटमित्यादिनोक्तेस्मारयति तत्रेति दर्शनवत्कलेपिविशेषः स्यादित्याशंकार इत्युपपत्तीति प्रश्नोत्तरमवतार्यतात्पर्य
 मार याज्ञवल्क्येनोति अश्रयभूतानिकानितानीत्याशंकार दर्शपूर्णमासादीति प्रतिलक्षणमन्यथात्वेविपरिणामः अश्र्यादिसा
 धनान्याश्रित्यकाम्यकर्मस्यश्रुतिमुत्पद्यते तेषांसाधनानांविपरिणामहेतुत्वात्कालोऽस्यसतोतिशुक्तिर्वक्तव्येत्युत्तरग्रंथारं।
 भइत्यर्थः कर्मणोऽश्रुतिरुक्ताचेत्कालादपिसोक्तैवतस्यकर्मोतर्भावेनश्रुत्यादित्याशंकार इत्यमिति कर्मनिरपेक्षतयाकालस्य
 श्रुत्यत्वेमुत्पादयति क्रियेति कालस्येयमुत्पत्तेसिद्धेफलितमाह तस्मादिति उत्तरग्रंथस्यप्रश्नयोर्विषयंभेत्तकालेभिनन्ति सचेति
 आदित्यश्रुद्वयेनिकर्तृभेदाद्वैविध्यमुत्पद्ये कालस्यद्वैतस्येसत्पाद्यकंडिकाविषयमाह तत्रेति अहोरात्रयोर्भूतत्वेसिद्धेताभ्यामतिशुक्ति
 र्वक्तव्यातदेवकथमित्याशंकारोरात्राभ्यामिति घत्तसाधनंचतथाताभ्यांजायतेवर्द्धनेनश्रुतिचेतिसंबंधः प्रतिवचनव्याख्यानेयत्त।
 शशार्थमाह यजमानस्येति सश्रुतिरित्यस्यतात्पर्यार्थमाह यजमानस्येत्यादिना तस्यैवाहोरात्रार्थकथयति सोऽयंरिति अथोक्तरीत्या
 दित्यात्मनेपिकथमहोरात्रलक्षणान्तरितिश्रुतिरतश्चादित्येति नोदेतानास्तमेतेत्यादिश्रुतेरादित्येवस्तुतोनाहोरात्रलक्षणाचतरा
 त्मनिविदुष्यपिनतेसंभवतइत्यर्थः कंडिकांतरस्यतात्पर्यमाहेदानीमिति नन्वहोरात्रादिलक्षणो कालेतिष्यादिलक्षणस्यकालस्यांतर
 भावान्नोतिशुक्ताश्रुत्यादिलक्षणारपिकालादसाधुक्तैवेतिकृतंएवगारंभेतेतितत्राहोरात्रयोरेति अविशिष्टयोर्द्विद्व

११८

तदस्यश्रुद्वयंरात्रा
 तादृशंभूमीति
 इत्युक्तं

दित्यनंतरंतादित्येतिजातिरिति तादित्येतिवदुक्तं

यस्यैवोरितियावत् कथं तर्हि तिष्ठादिलक्षणतत्कालादतिशुक्तिरतश्चादातस्तदापत्येति चेदप्राप्तातिष्ठाद्यत्ययोमाद्यं दिनश्रु-
त्योच्यते काण्वश्रुत्यातवायुभावापमानदत्ययउक्तस्तथाचक्रत्योर्विशोधकः समाधिरित्याशंकाह तथेति काण्वश्रुतावितियावत्
उद्गातरपि प्राणात्मकवायुपत्तेश्रुतिद्वयानुसारेण दर्शयति सपवेति न केवलमुद्गातः प्राणत्वे प्रतिज्ञासात्रेण प्रतिपन्नं किं त्वविद्या-
यं निर्द्धारितं चेत्याह वाचेति प्राणचंद्रमसौ चैकत्वे ससात्राधिकारे निर्द्धारितमित्यादायेति उक्त्यासीत्याप्राणादीनामेकत्वे श्रुत्योरवि-
रोधफलितमाह प्राणेति मनोब्रह्मणोश्चंद्रमसाप्राणोद्गात्रोश्च वायुनोपास्यत्वेनोपसंग्रहेऽप्युत्तराणो विशेषो नास्तीति श्रुत्योर्विक-
ल्पेनोपपत्तिरित्यर्थः उपसंहरति प्राणमुद्गातारं च तद्रूपेणोपास्यतया संगृह्णाति काण्वश्रुतिरित्यर्थः इतश्च काण्वश्रुतिरूपपत्रेणा-
दायिचेति वायुः सूत्रात्मा तन्निमित्तौ स्वावयवस्य चंद्रमसौ वृद्धिः सौ सूत्राधीना हि चेदादेर्जगतश्चेत्यर्थः वृद्धादिदेतत्वे फलित-
माह तेनेति कर्त्तृश्चंद्रस्येत्यर्थः वायोश्चंद्रमसि कारयितृत्वेऽपि प्रकृतैकिमायातंतदादातरति उदितानुदितहोमवद्विकल्पमुपेत्या-
विरोधमुपसंहरति तेनेति श्रुत्यंतरं माद्यं दिनश्रुतिः साधनद्वयस्यैव भयत्रसंबन्धते तत्रादौ मनसो ब्रह्माणश्चेत्यर्थः उत्तरत्र प्राणास्यो-
द्गातश्चेत्यर्थः तत्तद्भूतं चंद्रविषयः यदिदमंतरित्वमित्यादिप्रश्नांतरं वृत्ताववादर्शकमुपादत्ते मृत्योरिति व्याख्यानव्याख्येयभावेन कि-
यापदेनेतद्येतत्प्रश्नरूपमुच्यते समनेतरवाक्येनेतियावत् तद्याचष्टे यदिदमिति केनेति प्रश्नस्य विषयमाह यत्त्विति प्रश्नविषयं प्र-
पंचयत्यस्येति आलंबनमंतरेणेति यावत् प्रश्नार्थं संक्षिप्त्वापसंहरति केनेति अन्तरन्यासोद्गातानामर्थं वृत्तिरितियावत् मनोवै

ग्राने.
११५

यत्तस्मैत्यादेरर्थमाह तत्रेति व्यवहारभूमिः सप्तम्यर्थः वाक्यार्थमाह नेनेति तृतीयातृतीयाभ्यां संबध्यते दर्शनफलमाह नेनेति वागा
दीनामग्रादिभावेन दर्शनशुक्ले त्वगादीनां तवाद्यादिभावेन दर्शने वक्तव्यं तत्कथं वक्तव्यं शेषे सत्पुपसं होरोपपत्तिरित्याशंकारः सर्वा
णीति वागाद्याशुक्लन्यायस्य त्वगादावतिदेशोत्रविवक्षित इत्यादेव प्रकाश इति अथ शब्दे दर्शनप्रभेदकथनानंतर्यर्थः केयं संपन्नामे
ति एकति संपन्नामेति उत्तरमाह केनचिदिति महतो फलवतो मय्यमेधादिकर्मणो कर्मत्वादिना सामान्येनाल्पीयः सकर्मसुविवक्षित
फलसिद्ध्यर्थं संपत्तिः संपद्व्यते यथाशास्त्रप्रिहोत्रादिनिर्वर्तनेनाश्चमेधादिमयानिर्वर्त्यते इति ध्यानं संपदित्यर्थः यदाफलस्यैव देवलो
कादेरुच्चलत्वादिसामान्येनाभ्याद्या इति सुसंपादनं संपदित्याह फलस्येति संपदनुष्ठानावसरमादर्शयति सर्वात्मादेनेति असंभवा
नुष्ठानस्य यदेति शेषः कर्मिणामेव संपदनुष्ठानेधिकार इति दर्शयितुमादिताभिः सनित्यक्तमप्रिहोत्रादीनामिति निर्धारणे षष्ठी य
थासंभवं वर्णाश्रमाभिरूपमितियावत् प्रादायेत्यस्याख्यातमालेखनीकृत्येति न केवलं कर्मित्वमेव संपदनुष्ठानरूपेण ने किंतु त
त्फलविद्यावत्त्वमपीत्याह कर्मेति तदेव कर्मफलं चेत्यर्थः कर्मणोपेव फलवन्ति न संपदस्तत्कथं तां संकथ्यते त्याशंकारात्त्यर्थेति वि
दिताद्ययनस्यार्थज्ञानानुष्ठानादिपरंपरया फलवत्त्वमिष्टं न चाश्चमेधादिषु सर्वेषामनुष्ठानसंभवः कर्मस्वधिकृतानामपि त्रैवर्णिकानां
केषां चिदनुष्ठानसंभवादतस्तेषां तद्व्ययनार्थवत्त्वानुपपत्त्या संपदामपि फलवत्त्वमेष्टव्यमित्यर्थः महतोश्चमेधादिफलस्य कथमल्पी
यस्यासंपदाप्रतिरित्याशंकारात्सुप्रामाण्यादित्यभिप्रेत्याह यदीति तदा तत्कारुः स्वाध्यायार्थ एवेति पूर्वोक्तसंबंधः अद्ययनस्य फलवत्त्वे

११५

कुरुष्वेफलितमाह तस्यादिति तेषां राजसूयादीनामितियावत् वास्यणादीनां राजसूयाद्यद्यनसामर्थ्यात् तेषां संपरिवृतकलशाना
 वपिकेंसिद्यतितदाह तस्यासंपरामिति कर्मणासिवेतिरंशोपशब्दः तासां फलवत्त्वे फलितमाह तदिति संपदासारेभ्युपपाद्य
 प्रथवाकाशत्वापयति यावत्तुल्येतीति प्रतीकमादाय व्याचष्टे कतिभिः कतिमित्यादिना कतिभिः कतमिति प्रश्नयोर्विषयभेददर्शना
 यति संख्येयेति स्तोत्रीयानामान्यापिकाचिदकजातिरसीत्याशंकारः सर्वस्त्विति ग्रन्थावेति शसुजातिग्रहः विधेयभेदात्सर्वशब्दः पु
 नरुक्तिग्रतश्च संपन्निकरणादित्यर्थः सत्यासामान्यात्रित्वाविशेषादितियावत् प्राणभूतजाते लोकत्रये विवक्षिते प्रथमः सत्याविषयो
 द्वितीयस्तु संख्येयविषयः प्रश्न इति विभागं लहयति एवं वेदिति तेन सामान्येनोक्तत्वेनेति यावत् उक्तमर्थं संप्रतिपन्नं देवलोकाणामि
 ति कथं मांसाद्याद्वितीयां पितृलोकेन सदयथोक्ते सामान्यमत आह पितृलोक इति ग्रन्थो गमनमपेक्षेति अस्ति हि सोमाद्याद्वितीया मध
 स्ताद्रमनमस्ति च मनुष्यलोकस्य पापप्रचुरस्य तादृगामनेन तदपेक्षेत्यर्थः अतः सामान्यादितियावत् दक्षिणत आह वनीयस्येति शेषः
 प्रासंगिकं बद्धवचनमित्युक्तं प्रकटयत्येकयादीति जल्पकथाप्रस्तुतेति हृदि निधाय बद्धकैर्गत्येतरमाहायवेति मनसो देवतात्वे साध
 यति मनसेति वर्तनीवर्त्मनीतयोर्वाच्यनसयोर्वत्स्यनोरन्यतरं वाचं मनसामौनेन ब्रह्मा संस्करोति वाचि सगैः प्रायश्चित्तविधानादिश्रुत्यं
 तरस्यार्थः तथापि कथं संपदः सिद्धिस्तदाह तच्चेति देवाः सर्वे यस्मिन् मनस्येकं भवेति अभिप्रेत्य प्रतिपद्येते तस्मिन् निश्चेदेव ह्यभाभवत्पने
 तलोक प्राप्तिरिति श्रुत्यंतरस्यार्थः अनेन मेवेत्यादि व्याचष्टे तेनेति उक्तेन प्रकारेणेति यावत् तेन मनसि विषेदे ह्यध्यासेनेत्यर्थः सर

तपासकोक्तिः सर्ववदित्यभिप्रायीकरणयेत्यर्थः प्रतिवचनमुपादत्ते स्तोत्रियावेति प्रगीतशृङ्गातेस्तोत्रसप्रगीतेशसंकतमास्त
स्तिस्वरस्यादेस्तान्यर्थमाह नायेति प्रश्नात्तरेचनमत्रयोपादत्ते तत्रेति यत्ताधिकारः सप्तम्यर्थः पुरोनुवाक्यादिनालोकत्रयजनयलत्वा
णफलं केन सामान्येनेत्यपेक्षायां सत्याविशेषेणेत्युक्तेस्मारयति नदिति अथियत्तेत्रयमुक्तेस्मारयित्वाद्यात्मविशेषेदर्शयितुं पुनरो
पेयइत्याहोच्यतइति प्राणादौ पुरोनुवाक्यादौ च पृथिव्यादिलोकदृष्टिरिति प्रश्नपूर्वकमाह कतमारति अपानेयाज्यादृष्टौ हेतुत्वतर
माह अपानेनहीति हस्ताद्यादानव्यापारेणेतियावत् प्राणापानव्यापारव्यतिरेकेण शस्त्रप्रयोगस्य श्रुत्यन्तरे सिद्धत्वाद्याने शस्याह
ष्टिरित्याह प्राणविति तत्र पुरोनुवाक्यादिषु वेतियावत् इहेत्यन्तरवाक्योक्तिः सर्वमन्यदितिसंख्यासामान्योक्तिः किंतदिशेषसं
बंधसामान्यंतदाह लोकेति पृथिवीलक्षणेन लोकेन सह प्रथमत्वेन संबंधसामान्यं पुरोनुवाक्याद्यामस्ति तेन तथा पृथिवीलोकमेव
प्राप्नोतीत्यर्थः अक्षलस्य तूस्तीभावे भजतोभिप्रायमाह नायमिति ॥ प्रथमं ब्राह्मणं १ ॥ ब्राह्मणान्तरमवतारयनाख्यायि
काकिमर्थेति शंकमाने प्रतियाहो व्याधिकेति याज्ञवल्क्यद्विविद्याप्रकर्षवशादत्र पूजाभागी लक्ष्यते नार्त्तभारासथाविद्यामांघा
दतोविद्यास्तुत्यर्थयमाख्याधिकेत्यर्थः इदानींब्राह्मणार्थवक्तेरुत्तरेकीर्तयति शृणोरिति शृणुस्वरूपं शृङ्ग कः पुनरसाविति तन्म
रूपनिर्हणार्थंब्राह्मणमुत्थापयति सचेति शृणुरितिसंबंधः स्वाभाविकं नैसर्गिकमनादिसिद्धं अज्ञानेन तस्मादासंगस्तस्यास्पदमेवा
स्पदं यस्य सतयेति विप्रदः तस्य विषयमुक्ताव्याप्तिमाहस्यात्मेति तस्य स्वरूपमाह ग्रहेति यद्योक्तशृणुव्याप्तिमश्यादीनांकथयति ।

तस्मादिति तावपि ग्रहातिग्रहशरीतानेवार्थेन्द्रियसंसर्गित्वादित्यर्थः तद्वतो विशेषोऽग्रादिगतो हृदि भेदरति यावत् कश्चिद्यात्मान
इति संबन्धः सत्रस्यापि श्रुत्यग्रस्तत्त्वमभिप्रेत्याह तच्चेति अग्रादित्याद्यात्मकं सौत्रं परमिति यावत् फले यथोक्तं श्रुत्यग्रस्तमिति शेषः
किमिति श्रुत्योर्बन्धनरूपस्य रूपमुच्यते तत्राह तस्मादिति ननु मोक्षे कर्तव्ये बन्धनरूपेण वर्णनमनुपयुक्तमित्याशङ्क्याह बन्धस्य हीति
अग्रादीनां यथोक्तं श्रुत्याभिप्रेत्युक्तं व्यक्तीकरोति यदपीति अविनिर्मुक्तपदानि पुक्तोपीति शेषः तथापि कथं सत्रस्य यथोक्तं श्रुत्या
निसृज्याह तथा चेति तथापि कथमग्रादीनां श्रुत्याभिर्न दितत्र प्रमाणमस्ति तत्राहैक इति बहव इति क्लृप्तं तथापि विदुषोऽप्युक्तो
रतिपुक्तस्य न तदाभिरित्याशङ्क्याह तदात्मेति सौत्रे पदे श्रुत्याभिप्रकारोत्तरेण प्रकटयति नचेति मनसि कार्यकरणरूपेण दिव्यादि
वज्रादित्यस्यैक्यमस्तु तथापि कथं ग्रहातिग्रहशरीतत्वे सत्रस्येत्याशङ्क्याह मनश्चेति वागादेव कथादेश्च ग्रहत्वेति ग्रहत्वे च हिर
ण्यगर्भे किमायातमित्याशङ्क्याह तच्चेति कर्मफलस्य संसारत्वाच्च तत्फलं सौत्रं पदे श्रुत्यग्रस्तमेवेत्याह सुविचारं चेति यदेव कर्मबन्ध
प्रवृत्तिप्रयोजकं तदेव बन्धनिवृत्तेर्न कारणमतः कर्मफलं हैरण्यगर्भं पदे बन्धनमेवेत्यर्थः स्वमतमुक्तामतांतरमाह केचिन्निति सर्व
मेव कर्मेति शेषः स्वर्गकामवाक्ये देहात्मत्वनिवृत्तिर्गोदोहनवाक्ये स्वतंत्राधिकारनिवृत्तिर्नित्यनैमित्तिकविधिष्वर्थोत्तरोपदेशेन सा
भाविकप्रवृत्तिनिरोधो निषेधेषु साक्षादेव नैसर्गिकप्रवृत्तयो निरुध्यन्ते तदेवं सर्वमेव कर्मकारं निवृत्तिद्वारेण मोक्षपरमित्यर्थः ननु
शास्त्रीयात्कर्मणो हेतो रूतं ननु तत्र कार्यकरणसंज्ञातमतिशयचेतमायजात्यतिपद्यमानः संज्ञाता सर्वस्यानुच्यते तत्कृतो निवृत्तिप

एतत्कर्मकांडस्येत्याशंवशादातः कारणादिति यद्दीदृशुत्तरमुत्तरं स्याति शयं फलं प्राजापत्यं परं तदपि प्रासादो ह्येकमेव व्यावृत्तिद्वारा
मोक्षमवतारयितुमेव ननु तत्रैव प्राजापत्ये परे श्रुते स्मात्पर्यंतस्यापि निरतिशयफलत्वाभावादित्यर्थः फलितमाह इत्यत इति यस्मात्पूर्वं
पूर्वपरित्यज्योत्तरमुत्तरं प्रतिपद्यमानस्तत्र विवृतिद्वारा मुक्त्यर्थमेव तत्तत्प्रतिपद्यते न तत्तत्तदप्राप्त्यर्थमेव वाक्यं पर्यवसितं तस्मात्तच्च
त्वेनाफलत्वात्तस्माद्वै तत्तत्पर्यंतं सर्वोपि फलविशेषो मृत्युप्रसत्त्वात्प्रासादादो ह्येकमेव व्यावृत्तिद्वारा मोक्षार्थो वतिष्ठते द्विराणामर्थपरप्राप्त्या
द्वैतत्वे तत्रस्तु तो मृत्योरिति मतीत्यपरमात्मरूपेण स्थितो मुक्तो भवति तथा च मनुष्यभावाद्द्वैतं सर्वोक्तपरमात्मभावात्तदधोयावत्तत्
दप्राप्तिः सात्वत्त्वापेक्षिकी सती गौणी मुक्तिर्मुखात् पूर्वोक्तैवेत्यर्थः सर्वमेतदुत्प्रेक्षा मात्रेणारचितं न तद्बृहदारण्यकस्य श्रुतं तत्सर्वं
यं इति दृश्यति सर्वमेतदिति सर्वैकत्वलक्षणो मोक्षो बृहदारण्यककार्यपवासाभिरुच्यते तत्कथमस्मदुक्तमवार्हदारण्यकमिति शंकेते
नत्विति श्रंगीकरोति वादमिति श्रंगीकृतमंशं विशदयति भवतीति एतत्सर्वैकत्वप्राणकार्यो भवत्यपीति योजना कथं तर्हि सर्वमेत
देवावार्हदारण्यकमित्युक्तं तत्राह नत्विति त्वदुक्तया रीत्या कर्मश्रुतीनां यद्योक्तमोक्षार्थत्वं न दृश्यते तेन सर्वमेतदौत्प्रेक्षिकं न प्रोक्तमित्यु
क्तमित्यर्थः कर्मश्रुतीनां मोक्षार्थत्वाभावं समर्थयते यद्विहीति तस्मात्तस्मिन् मोक्षार्थतेति शेषः किंच संसारस्तावद्धर्ममर्थहेतुकसौ च
विधिनिषेधाधीनौ तयोश्चेत्त्वदुक्तरीत्या मोक्षार्थत्वं तदा हेतुभावात्तसंसारपवनस्यादित्याह यद्विद्येति विधिनिषेधयोर्निवृत्तिद्वारा मुक्ता
र्थत्वेपि विद्यादित्यानादनुनिष्ठादित्येयः कर्मपदार्थस्तस्यायं स्वभावो यदुक्तकर्तारमनर्थं न पुनर्कृतीति चोदयत्यर्थेति मोक्षार्थमपि कर्म

कांउं संसाराद्यं भवतीत्यत्र दृष्टं तमाह यथेति प्रमाणाभावेन परिहरति नेति तदेव न रूपं नैतार्थत्व इति अन्यस्य बंधस्येति यावत् अत्र
 पपत्तिं स्फोरयति न प्रत्यक्षमिति कर्मकृतिवाक्यस्याचोतरतात्पर्ये यथा कृतेर्धे श्रुतेति नृत्तिद्वारा मुक्तौ तमहातात्पर्यमित्येगी कृत्य शो
 कते इभयमिति कृत्रिमाः द्वाः सरितः ऊल्पास्तसो प्रणयने शाल्यं पानीयार्थमाचमनीयाद्यर्थं च प्रदीपश्च प्रासादशोभा र्थं कृतो ग।
 मनादिदेतरपि भवति दृष्टमूले च मेचनमने कार्ये तथा कर्मकांडमने कार्यमित्यपवादयति कल्पेति एकस्य वाक्यस्य यथा कृते नार्थे ना
 र्थवत्त्वं संभवति नान्यत्र तात्पर्यं कल्पं कल्पकाभावाच्च तत्तु रूपा रीत्या नैकार्थत्व लक्षणो धर्मो वाक्यस्यैकस्योपपद्यते अर्थकत्वादेकं वा
 क्यमिति त्यागादिति परिहरति तत्रैवमिति वाक्यस्यानेकार्थत्वाभावेऽपि तदर्थस्य कर्मणो बंधमो वेधो तात्पर्यानेकार्थत्वे स्यादित्याशं।
 काह नचेति परोक्तं दृष्टं ते विचरयति कल्पेति विद्यां चाविद्यां चेत्यादयो मंत्राः समुच्चयपराः दृष्टाः समुच्चयश्च कर्मकांडस्य निवृत्तिद्वारा।
 स्मेत्तार्थत्वमित्यस्मिन्नर्थे सिद्धातीति शंकते यदपीति कर्मकांडस्योक्तं रीत्या मोक्षार्थत्वे नास्ति प्रमाणा मिति परिहरत्ययमेवेति मंत्राणां स
 मुच्चपरत्वात् तस्य च यथा कर्त्तव्यं तत्कृतो स्यात्तस्य प्रमाणा गम्यते त्याशं क्त्वाह मंत्राः पुनरिति तेषां समुच्चयपरतेत्यग्रे व्यक्ती भविष्य
 तीत्यर्थः परमता संभवे स्वमतमुपसंहरति तस्मादिति बंधनिरूपणमनुपयोगीत्याशं क्त्वाह तस्मात्तो हति यत्तु कर्मकांडं बंधाय मुक्त
 येवानभवति किं त्वेतरावस्थानकारणमिति तत्तद्वयति नचेति यद्यानजागर्त्तिनस्त्वपि तीति विषयग्रहणं किं देत रा ले वस्थाने दुर्घटं य
 था चार्हं ऊक्त्वाः पाकार्यमर्हं च प्रसवायेति कौशलेनोपलभ्यते तथा कर्मकांडं न बंधाय नापि साक्षात्ता मोक्षार्थेति व्याख्याने कर्त्तव्यं न जानी

मरुतर्षः यत्प्रकृतिरेवोत्तरोत्तरपरप्राप्त्यभिधानव्याजेन मोक्षे पुरुषमवतारयतीति तत्राह यन्निति मृत्योराग्निसतीत्युच्यते इत्युक्ता
यदेतदिति ग्रहवचनेन तदयं सर्वः साध्यसाधनलक्षणो बंध इत्यनेनाभिप्रायेणोच्यते तस्यार्थेन मृत्युपदार्थेनात्र दृष्टानादित्यो ज्ञान
अर्थसंबन्धादित्युक्तेऽपि यत्प्रकृतिग्रहाविनिर्माकादिति एकादिक्रानिर्बंधमेव प्रतिपादयति नतमोक्षे पुरुषमवतारयतीति भावः
ननु पुरुषस्यापेक्षितमोक्षः प्रतिपाद्यते किमित्यनर्थात्सा बंधः प्रतिपाद्यते तत्राह निगरेहोति बंधज्ञाने विना ततो विशेषायोगान्मु
मुक्तोः सप्रयोजक बंधज्ञानार्थत्वेनानेतराज्ञाणाप्रवृत्तिरित्युपसंहरति तस्मादिति कतिग्रहा इत्यादिः प्रथमसंख्याविषयः प्रश्नः कत
मेतदिति द्वितीयः संख्येयविषय इत्याह सर्ववदिति संप्रतिप्रश्नादिपति तत्रेत्यादिना आद्यं प्रश्नादिपि द्वितीयमादिपत्यपि चेति वि
शेषतश्चाज्ञातेष्विति च शङ्काः शुक्लतिशक्तिपदार्थद्वयप्रतियोगिनौ बंधनाख्यौ ग्रहातिग्रहो सामान्येन प्राप्तौ प्रश्नस्तु विशेषबुभुत्सा
यामिति प्रश्नाद्युच्यति ननु चेति तथापि प्रश्नद्वयमनुपपन्नमित्याहोत्ताहूते ननु तत्रेति वाग्वैयक्त्यस्य होतेत्यादाविति यावत्निर्ज्ञातत्वा
दिशेषस्येति शेषः अतिमोक्षोपदेशेन त्वगादेरपि सूचितत्वात्तेषु च तद्वृत्त्यानिर्द्धारणादविशेषेण प्रतिपत्तेषु वागादिषु विशेषबुभुत्सा
यां संख्यादिविषयत्वेन प्रश्नस्योपपन्नार्थत्वात्ताज्ञादेयोपपत्तिरिति समाधत्ते नावधारणार्थत्वादिति तदेव स्पष्टयति नहीति तत्र पूर्ववा
ज्ञातौ वागादिवितियावत् फलितं प्रथमप्रश्नोपपत्ते कथयतीहिति ननु ग्रहाणामेव पूर्वोपदेशान्तिदेशाभ्यां प्रतिपत्तत्वात्तेषु च
शेषबुभुत्सायां कतिग्रहा इति प्रश्नेष्विति ग्रहाणामप्रतिपत्तत्वात्कथं कथयति ग्रहा इति प्रश्नः स्यादत आह तस्मादिति सर्वस्मात्तद्वाज्ञाणादि

नियावत् वागादयो वक्रव्यादयश्चत्वारो ग्रहाश्चातिग्रहाश्च यद्यपि विशेषतो निर्ज्ञातास्तथाप्यतिदेशो प्राप्ताश्चत्वारो विशेषतो
 न ताद्येते तेन तेषु विशेषते ज्ञानसिद्धये प्रशस्त्यभिप्रेत्य विशिनष्टि नियमेनेति द्वितीये प्रश्ने परिहारमुत्थापयति तत्रादेति प्राणशब्द
 स्पृष्टा विषयत्वे पूर्वोत्तरप्रश्नयोर्वागादीनां प्रकृतत्वे हेतुमार प्रकरणादिति तस्य गंधेन गृहीतत्वसिद्ध्यर्थं विशिनष्टि वायुसहित इति
 अपानशब्दस्य गंधविषयत्वे गंधस्यापानेनाविनाभावहेतुमारापानेति तत्रैव हेतुतरमारापानोपहृते हीति अपसासो अपानशब्दा
 र्थः उक्तेर्ये वाकोपातयति तदेतदिति वाचोप्रदत्वमुपपादयति वाचा हीति आसंगस्य विषयः शब्दादिरेवास्पदं यस्या वाचस्येति विश
 दः तत्सिद्ध्यर्थं मध्यात्मपरिक्लित्रयेति विशेषणमसत्त्वं परपीडाकरमिथ्यावचने तदेव स्वादृष्टमात्रविरोधार्थं विपरीते वाचादिपदे
 नेष्टानिष्टोक्तिग्रहः वाचिप्रकृतायो सनामेति कथमुच्यते तत्रार सवागात्वा इति वक्रव्येन वाचोवशीकृतत्वं साधयति वक्रव्या र्थेति
 तादर्थ्येन वचनकरणत्वेनेति यावत् वचनार्थं वाचोवक्रव्येन वशीकृतत्वे फलितमाह तेनेति अतः कार्यवचने मोक्षसाधारणे
 देवतात्मनि पर्यवसाने वक्रव्या र्थोक्तिं विना वाचोपर्यवसाने सिद्धमर्थमादात इति वाचोतिग्रहगृहीतत्वं मत्रभवेन साधयति वक्र
 व्येति वाचा हीत्यादेरपानेन गृहीतेत्यादिना तन्पार्थक्यादव्याख्येयत्वमाह समानमिति द्वाणं वाग्निह्वा च तथोत्रे मनो हसौ न गित्य
 क्ता न्ग्रहात्रिगमयति इत्येत इति गंधो नाम रसो रसोऽप्यशब्दः कामः कर्मस्पर्श इत्यतिग्रहानपि निगमयति स्पर्शपर्यंत इति प्रतीकमा
 रायव्याचष्टे यदिदमिति यदिदं व्याकृतं जगत्सर्वं मृत्योरत्रमिति योजनात् तस्य तदत्रत्वं साधयति सर्वमिति मृत्योरत्रत्वं संभावनायां

क्रत्येतरं संपादयति श्रुत्युरिति श्रुत्योर्हेतुमधिकृत्य प्रश्नस्य करददेततिरूपणवदप्रयोजनत्वमाशङ्क्यादायमिति सत्येव ग्रहातिग्रहलक्षणोपपत्त्यै
मोक्षोभविष्यतीति चेत्त्रेत्याह ग्रहेति श्रुत्युतर्हि ग्रहातिग्रहनाशेषुक्तिरित्यत आह सद्यहीति न च श्रुत्योर्श्रुत्यरस्य नवस्थानादिप्रक्रमितिभावः
पक्षेन वस्थानात्पक्षे चाश्रुतेरित्यतः शङ्कार्यः अस्मिपक्षेपरिगृह्यात्पक्षिनावदिति श्रुत्योर्श्रुत्यत्रस्यात्मसाक्षात्कारो विवक्षितः तस्याप्यन्योपपत्त्य
रस्मिचेदनवस्थानास्मिचेतद्देवतानस्यापि स्थितेरश्रुक्तिरिति शङ्कते नन्विति तत्रास्मिपक्षेपरिगृह्यापरिहरति नानवस्थेति यद्योक्तस्य श्रुत्योः
स्वपरविरोधित्वात्त्रकिंचिदवयमित्यर्थः उक्तं पक्षेप्रश्नद्वाराप्रमाणारहेकरोति कथमिति दृष्टत्वं स्पष्टयन्प्रस्तावदिति दृष्टत्वं फलमात्रं
हे श्रुताणेति तस्य कार्यं कथयति तेनेति अपपुनर्भृत्यं जयतीत्यस्य पातनिको करोति तस्मिन्निति उक्तमेव व्याप्तीकरोति बंधनेहीति प्रमा
धितं श्रुत्योरपि श्रुत्यरसीति प्रदर्शनेनेति शेषः मोक्षोपपत्तौ फलितमाहानरिति पुरुषप्रयासः शमादिपूर्वकश्रवणादिः तत्फलस्य ज्ञानस्य फ
लं दर्शयन्वाक्यो जयत्यनरिति ज्ञानं पंचमर्थः सम्यक्ज्ञानस्यापपुनर्भृत्यं जयतीत्युक्तं फलं विशदीकर्तुं प्रश्नान्तरमुत्थापयति परेणेति परे
ण श्रुत्यापरमात्मदर्शनेनेति संबंधः ग्रहातिग्रहलक्षणो बंधः सप्तमर्थः ग्रहशब्देन प्रयोज्यराशिर्गृहीतः नामादीनां स्थूलानां बहिष्कृत्येन
स्वरतस्य कृत्वात्कथं तदुत्क्रांतिः एतन्नेत आह वासनारूपा इति तेषामनुत्क्रांतौ मुक्त्यसंभवं सूचयति प्रयोजक इति उत्क्रांतिपक्षे भ्रवं जन्मश्रु
तस्य चेति न्यायात्पुनरुत्पत्तिं स्यादनुत्क्रांतिपक्षे मरणप्रसिद्धिर्विरुद्धेति भावः द्वितीयं पक्षेपरिगृह्यापरिहरति नेति होवाचेत्यादिना कार्या
णिकरणानि च सर्वाणि परेणात्मतासदाविभागं गच्छंतिसंत्यस्मिन्नेव विदुषि समवनीयं तदिति संबंधः तेषां विदुषि विलये हेतुमाह स्वयोजना

चिति विद्वानेवदिपूर्वमविद्ययातेषांघोनिगसीतस्मिन्विद्यादशायांतद्वलादविद्यायामपनीतायांपरिपूर्णतत्वेतेषांपर्यवसानंसंभवती
 तस्यैः कारणकार्याणंप्रविलयेदंशतमाहोर्मयइति प्राणादीनांकारणसंसर्गाख्यो लघुश्चेत्पुनरुत्पत्तिः स्यादित्याशंक्यतानेसत्यज्ञानधं
 सात्रैवमित्यभिप्रेत्याह तथाचेति सविषयात्पेकारदौद्रिघ्याणवायवश्चैतिषोडशकलाः तासांस्वातंत्र्यमाश्रयंतरंचवारयति
 पुरुषायणारति तासांनिवृत्तिश्चपुरुषयतिरेकेणनास्तीतिसूचयति पुरुषं प्राप्येति प्राणश्चेत्त्रोत्क्रामेति तर्हिपृथोनभवतीतिप्रतीतिवि
 रोधेशंकितेपरिहरति नतर्हीत्यादिना दृतिशब्दोभस्त्राविषयः प्रकृतेवाकंप्रत्यक्षसिद्धदेहमरणानुवादकमित्यभिप्रेत्याह बंधनेति
 प्राणानोत्क्रामंतीतिविशेषणमाश्रित्यप्रशान्तरमादत्ते पुरुषेति पक्षद्वयेपिप्रयोजनेकथयत्यथेत्यादिना यत्पुत्रदेवाद्यभूतदधुनाना
 ममाश्रयशेषमित्युक्ते नावशिष्टेकिंचिदिति यथावगम्यतेतथात्रापिनाममात्रेप्रियमाणेविद्वांसेनजहातीत्युक्तेनकिंचिदवशिष्टमिति
 दृष्टिस्यादितिप्रत्यक्षितात्यर्थमाह सर्वमिति यथाश्रुतमर्थमाश्रित्यप्रत्यक्षित्याचष्टे नाममात्रेति विदुषोनामनित्यत्वेदेत्वंतरमुत्तरवा
 कावष्टंभेनदर्शयति नित्यंहीति ग्रनंतशब्देनात्रोक्तक्रियाचुर्येप्रतिभातिक्तो नित्यतेत्याशंक्याह नित्यत्वमेवेति व्यक्तिभेदस्यप्रसिद्धा
 त्यात्रवक्तव्यब्रह्मविदः स्वदृष्टानामापिनशिष्यते परदृष्टानदवशेषोक्तिः शुकोपुक्तरत्यादिअपदेशदर्शनादतोनामनित्यत्वेवावहारिक
 मितिभावः ब्रह्मास्मीतिदर्शनेनविश्वेदेवानात्मत्वेनोपगम्यानेतलोकंजयतीतिसिद्धानुवादोब्रह्मविद्यासोतमित्यभिप्रेत्यानेतरवाक्य
 मादत्ते तद्वानेत्येति तद्याचष्टे तत्रामेति यथास्येत्यादेस्तात्यर्थंवृत्तानुवादसर्वकंकथयति ग्रहान्निग्रहश्चमि त्यादिना किमेनमित्यादिका

स्य स्वयात्मा मुक्ताय त्रेत्यादेस्मात्पर्ये चोक्तमिदानीं भर्तृप्रपंचप्रस्थानमुत्थापयति अत्रेति किमेतमित्यादाविति यावत् समुच्चयाचक्षणा
 हेतयोः सप्रयोजकयोर्नाशेऽपि संशयो भूतिर्न वेत्ति तस्य बहुतायोगात्कामसौदिशामवलंबतामित्याशङ्काद् नामावशिष्टमिति त्रितेऽपि
 खरवस्थितात्मा विद्यया परस्मात्परिक्लिष्टात्मा तर्हि बंधपक्षस्यैव अत्र भोज्याजगतो व्यावृत्तिरित्याशङ्काद्दोषोक्तिरेति सर्वस्य कर्मा
 दिफलस्य सत्तात्मनः समुच्चयासादितस्य भोगादप्राप्तार्थाभावात्कामासिद्ध्या कर्माभावात् प्रयोजकशोऽक्तिरित्यर्थः किमेतमित्या
 दावंतरालावस्थस्य विद्याधिकारिणो निर्द्धारणान्नदपेक्षितविद्याशेषत्वेनोपसृष्टप्रश्नादेरारंभसंभावयति तस्येति इति शास्त्रोक्तार्थे
 तीत्यनेन संबध्यते तर्हि यत्रोपसृष्टप्रश्नादौ ब्रह्मविद्योच्यते तस्यैवारेभोयुक्तो यत्रासेत्यादि स्मृत्युत्पाशङ्कफलवद्विद्याप्राप्तिशेषत्वेन नि
 वर्तयत्प्रयोजकनिर्द्धारणार्थो यत्रेत्यादिरित्यभिप्रेत्याह एवमिति हिरण्यगर्भोऽन्योन्यो वा विद्याधिकारी प्रथमेऽपि पृथक् जीवतो
 वा विद्याधिकारी विवक्षितः त्वयेति एकैकं तत्रेति तत्राद्यमाक्षिपति विशीर्णमिति आत्मेऽपेक्षुदयिते तदीयां भूतिमनुवदति समवनी
 तेति नाममात्रावशिष्टस्याधिकारो विद्यायामिति शेषः समवनीतप्राणस्यैव अत्रातिसेवा दयति मृतमिति कथमेतावता यथोक्ता आत्मे
 पसिद्धिस्तत्राह नमनोरथेनेति उपसंहरतप्राणस्य अवगणायधिकारित्वमेतच्छब्दार्थः द्वितीयशङ्कतेत्येति अपावृत्तो विद्याधिकारीति शेषः
 जीवतो भोज्याद्यावर्तनं सम्पत्तिर्ये विनाऽऽशङ्कमिति मत्वा एकैकं तच्चिति अप्राप्ते कामो भवति प्राप्ते निवर्तत इति प्रसिद्धेऽपरविद्यया क
 र्म समुचितया ह्यैरण्यगर्भपदप्राप्तिरेव निवृत्तिकारणमिति शङ्कते समस्तेति अपरविद्या समुचितं कर्म ह्यैरण्यगर्भभोगप्रापकं न भोगप्राप्ति

दृष्टिमाधनमिति तृतीयेषु त्पादितमिति परिहरति तत्सर्वमेवेति उक्तमेव वाक्कीर्तयन्ति भजते कर्मसहितेनेति अथैकमेव सप्रसूचितेकर्मो
 भयार्थं किं न स्यादत आह नचेति उभयार्थत्वाभावे समर्थयते द्विराण्यगर्भे त्पादिना सप्रसूचितेकर्मनो भयार्थमित्यत्र दृष्टान्तमाह नहीति
 द्विराण्यगर्भो विद्याधिकारीति पतं निहियत्यर्थेति दूषयति तत्ररति ननु सदा नुभावानामस्य द्विशिष्टानामेव ब्रह्मविद्योपदिष्टमानामो
 तं फलयति नास्माकमित्याशंकाह सर्वेषां हीति न च त्वत्मानेपि यद्वा श्रवणादिकृत्वा विद्योदयस्तद्वा रैव विद्यात्मनो मुक्तिमिदौ कृता
 मितरत्र श्रवणादिनेति वाच्यं द्वारभेदस्यानुष्ठातविभागाधीनप्रवृत्तिप्रयुक्तप्रयोजनवद्विद्योदयस्य च काल्पनिकत्वेन यथाप्रतीतिव्यव
 स्थोपपत्तेर्वस्तुतो निर्विशेषविन्मात्रेण विद्याविद्येबंधमुक्तीवेत्यभिप्रेत्य परपक्षनिराकरणमुपसंहरत्यश्रुतिव्याख्याने प्रसूतेति तस्मादिति
 कर्तव्ये श्रुतिव्याख्याने यत्रेत्याद्याकांक्षा पूर्वकमवतारयति तत्रेति तत्र पुरुषशब्देन विद्वानुक्तानंतरवाकोतत्संनिधेरित्याशंकावत्पमा
 णकर्मश्रयत्वलिङ्गेन वाच्यः संनिधिरित्यभिप्रेत्याहामस्य कदर्शिन इति संनिधिवाधेलिङ्गांतरमाह निधायत इतीति तस्य द्विपुनरादाना
 योऽपद्रव्यनिधाने प्रयोगदर्शनादिहापि पुनरादानं लोहितदेराभात्यतः प्रसिद्धसंसारिगोचरा वायेप्रश्रयार्थः अविदुषो वागादिलयाभा
 वादाद्यनसिदर्शनादित्यादिन्यायात्तस्य चात्र श्रुतेर्विद्वानेव पुरुषस्तदयकलाविलयस्य श्रुतिप्रसिद्धत्वादित्याशंकाह सर्वत्र हीति अग्रा
 यंशानो वागादिश्रुतानामपक्रमतोपिकरणानां तदभावे तदधिष्ठानस्य देहस्यापि भावेन भोगसंभवात्प्रश्रावकाशोस्तीत्याशंकाह
 तत्रेति देवतोऽप्युपसंहरतेष्वित्यावत् तेषां ताभिरनधिष्ठितत्वे सत्यर्थं क्रियात्मत्वे फलतीत्याह न्यस्येति करणानामधिष्ठानहीनानां भो

गदेतत्वाभावेपि कथमाश्रयप्रश्नोभोक्तः स्यादित्याशङ्क्याह विदेहश्चेति प्रश्नविहृतोति यमाश्रयमिति ग्राहरेत्यादिपरिहारमवतारय।
 तत्रेति मीमांसकालोकायताजोतिर्विदेवैदिकादेवताकांरीयाविज्ञानवादिनोमाद्यमिकाश्वेत्यनेकेविप्रतिपन्नारोजल्पन्यायेनपरस्य
 रप्रखलितमात्रपर्यन्तेनविचारेणेति यावत् अत्रेतिप्रश्नोक्तिः ननुप्रश्नार्तभागोयातवल्क्यप्रतिवक्त्रेतिहाविदोपलभ्येतेतथाचतौदेत्यादि
 वचनमपुक्तंरतीयस्यात्राभावादतत्राह तौदेत्यादीतितत्रेत्येकोनेस्थित्वाविचारावस्थायामितियावत् नकेवलंकर्मकरणसूचतः किंतत
 देवकालादिषुदेतद्यभ्युपगतेषुसत्प्रशंसतरतः प्रशंसावचनात्कर्मणः प्राधान्यंरम्यते ननुकालादीनामदेतत्वात्रेष्टांकर्मस्वरूप।
 निष्पत्तौकारकतयागुणभावदर्शनात् फलकालेपितत्याधान्येनैवतद्देतत्वसंभवादित्याह नकेवलमिति उणोवैपुणेनेत्यादिब्याच
 ह्ये यस्मादित्यादिना ॥ द्वितीयं ब्राह्मणं २ ब्राह्मणोतरमवतार्यवृत्तंकीर्तयत्यथेत्यादिना उक्तमेवतस्यश्रुत्यन्वयकीकरोति यस्मा
 दिति श्रुतिर्वैश्रुतिरित्यादावुक्तंस्मारयति तस्माच्चेति यत्रायमित्यादौउक्तमनुद्वति पुक्तस्येति यत्रासेत्यादौनिर्णीतमनुभाषते तत्रेति
 पूर्वब्राह्मणस्योपश्रयः सप्तम्यर्थः तस्यचावधारितमित्यनेनसंबंधः संसारतांमुच्यमानानांचयानिकार्थकरणानितेषामिति वैयधिकर
 ण्यश्रुपादानमुपादानमित्युभयत्रकार्यकरणानामितिसंबंधः कर्मणोभावाभावाभ्यांबंधमोलावुक्तौतत्राभावद्वाराकर्मणोमोहादे।
 तत्वेस्तुटयति तत्तयेचेति तस्यभावद्वाराबंधहेतुत्वंप्रकटयति तच्चेति उणपपापयोरुभयोरपिसंसारफलत्वाविशेषात्तुणफलवत्
 पापफलमप्यत्रवक्तव्यमन्यथाततोविरगायोगादित्याशङ्क्यवर्तिष्यमाणस्यतात्पर्यंवक्तव्यमिमांसाकरोति तत्रेति उणेष्वपुणेष्वेतिनि

द्वावर्णासममीस्वभावः। त्ववद्भलेष्विदमभयतः संबध्यते तर्हि पुण्यफलमपि सर्वलोकप्रसिद्धत्वात्तत्र वक्तव्यमित्याशङ्क्याह यत्किं
 ति शास्त्रीयः सत्त्वानुभव इति शेषः इति ब्राह्मणोक्तिः शास्त्रीयं कर्म सर्वमपि संसारफलमेवेति वक्तव्यं ब्राह्मणमित्युक्त्वा शंकोत्तरत्वेनापि
 नदवतारयति पुण्यमेवेत्यादिना मोक्षस्य पुण्यसाध्यत्वे विधातरेण साधयति यावद्यावदिति कथं तस्यानिवर्तनमित्याशङ्क्याह तानसहितमे
 ति समुच्चितमपि कर्म संसारफलमेवेत्यत्र हेतुमाह व्याकृतेति मोक्षेऽपि स्वर्गादाविव प्रहृष्टार्थत्वाविशेषात्कर्मणो व्यापारः स्यादित्याशङ्क्याह
 नत्विति अकार्यत्वमुत्पत्तिहीनत्वेनित्यत्वेनाशङ्क्यत्वमव्याकृतमर्थमित्येव व्याकृतनामरूपराहित्ये अशङ्क्यमस्पर्शमरूपमित्यादिश्रुतिमाश्रि
 त्याहानामेति निष्कलेन क्रियमित्यादिश्रुतिमाश्रित्याह क्रियेति चतुर्विधक्रियाफलविलक्षणो मोक्षो कर्मणो व्यापारो न संभवतीति भावः
 नन्वास्याणोरावप्रजापतेः सर्वत्र कर्मव्यापारात् कथं मोक्षे प्रजापतिभावलक्षणो तद्व्यापारो नास्ति तत्राह यत्र चेति कर्मफलस्य सर्वसंसा
 रत्वमेवेति कृतः सिद्ध्यति तत्राह तस्येति विद्यासहितमपि कर्म संसारफलं विद्यैव मोक्षार्थेति स्वपक्षप्रत्यर्थं विचारयन् पूर्वपक्षयति यत्किं
 यथा केवलं विषयदद्यादिमरणं तदादिकरमपि मंत्रशर्करादिपुक्ते जीवनपुण्यादिरभते तथा स्वतो बंधफलमपि कर्मफलाभिलाषमंतरे
 णावृष्टितं विद्यासमुच्चितं मोक्षाय तममित्यर्थः पुक्तेः साध्यत्वांगीकारे समुचितं कर्म साध्यत्वे स्यात्ततस्तथा साध्यत्वे धीमाश्रयत्वादित्यु
 त्तरमाह तत्रेति हेतुमेव साधयति बंधनेति किंतु बंधनं तदाह बंधने चेति अविद्यानाशोऽपि कर्मोभयो भविष्यतीति चेत्तत्राह विद्यायाश्चे
 ति मोक्षो न कर्मसाध्यो विद्यासमयत्वादज्जविद्यासमयवदित्यर्थः तत्रैव हेतुं तस्मादहं विषयत्वाच्चेति मोक्षेऽपि स्वर्गादाविव प्रहृष्टार्थः

आने.
१२६

न कर्मसाध्याशुक्तिरिति शेषः तदेव स्पष्टयत्युच्यते इति उक्तमेव सामर्थ्यविषयमन्वयति रेकाभांसाधयत्तत्प्रादयितमिति अप्रसिद्धत्वा
दिति चेदः उत्पत्त्यादीनामन्यतमत्वात्सोत्तस्याधिकर्मसामर्थ्यविषयतास्यदिति चेत्तत्प्राद नचेति नित्यत्वादात्मत्वात्कूटस्थत्वात्त्रित्यशुद्ध
त्वात्त्रिगुणत्वाच्चेत्यर्थः आत्मभूतो यथोक्तो मोक्षस्तर्हि किमिति सर्वेषां न प्रयतेत्याशंकाहाविधेति उक्तं कर्मसामर्थ्यपूर्ववाद्यंगीकरो
ति बाहमिति अंगीकारमेव स्फोरयति भवत्विति एवं स्वभावतोत्पत्त्यादौ समर्थताकानर्हिविप्रतिपत्तिस्तत्राह विद्यासंयुक्तस्येति अ
न्यथास्वभावश्चतुर्विधक्रियाफलविलक्षणोपिमोक्षे समर्थनेति यावत् उत्पत्त्यादौ समर्थस्य कर्मणो विद्यासंयुक्तस्य तद्विलक्षणोपिमो
क्षे सामर्थ्यमस्तीत्यत्र दृष्टान्तमाह दृष्टं हीति उक्तदृष्टान्तवशात्कर्मणोपि केवलस्य संसारफलस्य विद्यासंयोगान्मुक्तिफलत्वमपि स्यादि
त्याह तथेति समाधत्ते नेत्यादिना अतींद्रियत्वात्कर्मणोशुक्तिसाधनत्वे प्रत्यक्षाद्यसंभवेऽप्यर्थापत्तिरस्तीति शक्यते नत्विति नित्येषु
कर्मसु मोक्षातिरिक्तस्य फलस्य श्रुतस्याभावे तदुपलभ्यमानचोदनायामोक्षफलत्वे विना उपनिस्तेषां तत्साधनत्वे मानमित्यर्थः ननु वि
श्रजिताय जेतेत्यत्र यागकर्तव्यता रूपाति यो गोवगम्यते तस्य नियोज्यसापेक्षत्वात्सुखं स्यात्सर्वत्रत्यविशिष्टत्वादिति न्यायेन स्वर्ग
कामो नियोज्यो गीकृतस्तथानित्येष्वपि कर्मसु भविष्यति स्वर्गो नियोज्यविशेषणमतश्चाह नहीति जीवमृज्जद्वादिति जीवनविशिष्टस्य
नियोज्यस्य लाभात्र नित्येषु स्वर्गो नियोज्यविशेषणमित्यर्थः ननु जीवनविशिष्टोपि फलाभावेन नियोज्यः स्यान्नथा च कर्मणापि तल्लोक
इति श्रुतं फलं तेषु कल्पयिष्यते नेत्याह नापीति नित्यविधिप्रकरणोपि तल्लोकवाक्यस्याश्रवणादित्यर्थः तर्हि फलाभावाच्चोदनैव माभू

१२६

दितिचेत्रेत्याह येद्यंतेचेति तथापि फलान्तरं कल्पयतामित्याशोककल्पकाभावान्नैवमित्यभिप्रेत्याह पारिशेष्यादिति शुक्लेत्युक्तत्वं
 तदेव फलान्तरस्यापि किं न स्यादित्याशोकतत्पत्तिरतिशयफलविषयत्वात् शुक्लकल्पकत्वमेवेत्यभिप्रेत्याह न्यथेति अनुपपत्त्याचेन्नियोज्य
 लाभाय नित्येषु फले कल्पते कथं तर्हि विश्वजिज्ञासो न प्राप्नोतीति सिद्धांतीशंकते नन्वेति उक्तमेव विशृणोति मोक्षेचेति श्रुत्वा नित्ये सती
 निष्क्रेदः श्रुतार्थापत्त्याविधेः श्रुतस्य प्रवर्तकत्वात् अनुपपत्त्येति यावत् विश्वजितीवनित्येषु मोक्षे फले कल्पमाने सति फलितमाह नन्वेवमिति
 कथमित्युक्तामनुपपत्तिमेव स्फुरयति फलं चेति फलकल्पनायां विश्वजिज्ञासो वतरति मोक्षस्तत्स्वरूपस्थितित्वेनानुत्पाद्यत्वात् फलमेव न
 भवतीति शंकते मोक्ष इति निग्रहमुद्भवयन्नुत्तरमाह नेति प्रतित्वादा निप्रकटयति कर्मत्यादिना कर्मकार्यत्वं शुक्लेरुपेत्योक्तं तदेवायुक्तमि
 त्याह कर्मकार्यत्वेचेति फलत्वेपि कर्मकार्यत्वं न शुक्लेरस्तीत्युक्तं दोषं परिहर्तुं बोद्धव्यमिति प्रतित्वाविरोधेन प्रतिविधत्ते नित्यानामिति
 फलत्वमंगीकृत्य कार्यत्वेनंगीकृते कथं व्याघात इत्याशोकाह नचेति विशेषार्थगत इति शेषः फलत्वमंगीकृत्य कार्यत्वानंगीकारे व्याघा
 तमुक्तावैपरीत्येपितं युत्यादयत् फलं चेति आद्यव्याघाते दृष्टान्तेन स्पष्टयति नित्यानामिति दृष्टान्तेन व्याघाते परिहरन्नाशंकते ज्ञानवदिति
 चेदिति तदेव स्फुरयति यथेति दृष्टान्तं विवदयति नेति ज्ञानस्य मोक्षव्यवधिभूता ज्ञाननिवर्तकत्वान्नोक्षेनाक्रियमाणोपितत्कार्यमि
 ति व्यापदेशभाक् भवतीत्यर्थः तदेव स्फुरयत्यज्ञानेति दार्ष्टान्तिकं निराचष्टे नन्वेति यत्कर्मण्यनिवर्त्येत तन्मोक्षस्य व्यवधानांतरं कल्पयि
 तमिति संबंधः व्यवधानधंसे कर्मणोऽप्येवेषोपि युक्तावेव तस्य वेशः स्यादिति चेत्रेत्याह नित्यत्वादिति कर्मनिवर्त्यव्यवधानांतरं माभूत्

ज्ञाने-
१२०

ज्ञानमेवेतन्निवर्त्य भविष्यति तथा च मोक्षस्य कर्मकार्यत्वं शक्यपचरितमिति शङ्कते अज्ञानमेवेति कर्मणो ज्ञानाद्विलक्षणत्वात्
ज्ञाननिवर्तकत्वमित्यत्र समाह न विलक्षणत्वादिति वैलक्षण्यमेव प्रकटयति अनभिव्यक्तिरिति इतश्च ज्ञाननिवर्त्यमेवाज्ञानमित्या
ह यदीति अन्यतमेन नित्यादिना व्यसनेन समसनेन वा श्रौतेन स्मार्तेन वेत्यर्थः कर्मज्ञानयोरविरोधादेत्यर्थो अज्ञाननिवर्तकत्वे कर्मणो
नान्वय्यतिरेकसिद्धे किं त्वदृष्टमेव कल्पमिति शङ्कते अथेति दृष्टे सत्यदृष्टकल्पनान्न्यायेति परिहरति न ज्ञानेनेति उक्तसमर्थदृष्टोते
न बुद्धावारोपयति यथेत्यादिना अदृष्टेति हेतुः अस्तज्ञानादज्ञानध्वंसिकित्तकर्मसमुच्चितादित्याशङ्कार्ज्ञानेनेति ननु कर्मभिरविरुद्धं
मपि दिरण्यगर्भादिविज्ञानमस्ति तथा च समुच्चितं ज्ञानमज्ञानध्वंसि भविष्यति नेत्याह यदविरुद्धमिति नित्यानां कर्मणां समुच्चितानामसमु
च्चितानां च स्वरूपस्थितौ मोक्षे तत्प्रतिबंधकाज्ञानध्वंसौवानादृष्टं सामर्थ्यं कल्पमित्युक्ते इदानीं तत्कल्पनामंगीकृत्यापि दृष्टयति किंचेति
कर्मणां नास्ति मोक्षे सामर्थ्यमित्येतदुक्ता देवकारणात् भवति किं त्वन्यच्च कारणं तत्रास्तीत्यर्थः तदेव दर्शयितुं विचारयति कल्पे चेति वि
रोधमभिनयति इत्येति कार्यत्वाभावं समर्थयते यस्मिन्निति पक्षान्तरमाह किंचेति सामर्थ्यविषये विशदयति यच्चेति कथमिह नि
र्णयस्तत्राह प्ररुषेति कल्पयितव्यं फलमिति संबंधः उत्पाद्यादीनामन्यतमो हि कर्मभिरविरुद्धो विषयस्तत्रैव नित्यकर्मचोदनानुपपत्ते
रुपपत्तत्वात् नित्यकर्मफलत्वेन मोक्षस्तद्व्यवधानाज्ञाननिवृत्तिर्वा नशक्यते कल्पयितुं कर्मज्ञानयोर्विरोधाभावात् दृष्टं सामर्थ्यं यस्मिन्
तत्पादौ तद्विषयत्वाच्च कर्मणस्तद्विलक्षणो मोक्षेन व्यापारस्तथा च नित्यकर्मविधिवशात् प्ररुषप्रवृत्तिसंघातानां फलं चेत् कल्पयितव्यं न।

१२०

हि तदुत्पत्त्यादीनामन्यतमदेवतदविरुद्धकल्पमित्यर्थः इति शब्दः श्रुतार्थापत्तिपरिहारसमाप्त्यर्थः मोक्षपवनित्यानां कर्मणां फलत्वे
 न कल्पतम्यः पारिशेष्यायादिति शङ्कते पारिशेष्येति पारिशेष्याया मेव विशदयति सर्वेषामिति सर्वस्वर्गपञ्चपुत्रादीति यावत्
 तथापि मोक्षस्य देवनिष्कर्मफलं किं न स्यात्तत्राह न चेति मोक्षस्यापीतरकर्मफलनिवेशमाशङ्क्याह परिशिष्टेति तस्य फलत्वमेव कथं सि
 द्धे तत्राह स चेति पारिशेष्याया तमर्थं निगमयति तस्मादिति पारिशेष्यासिद्धादुच्यते नेति कर्मफलव्यक्त्यानेत्यमुक्तं न किं न हीति फलव
 त्कलसाधनानां फलविषये कानां चानेत्यं कथयति तत्साधनानामिति तदानेत्येदेतमाहानियतेति इच्छाद्यानेत्येदेत्वंतरमाह पुरुषेति पता
 वत्वेनामनास्तीत्युभयत्र संबन्धः पुरुषस्यैवं फलेशोभनाद्यासविषयभूतं तत्र विषयानां शोभनाद्यासेन प्रयुक्तत्वादिति हेत्वर्थः इच्छाद्यानेत्ये
 णि मे देषु दर्शयित्वा तदानेत्यमेकैकस्मिन्नपि प्राणिनी दर्शयति प्रतिप्राणिचेति इच्छाद्यानेत्येफलितमाह तदानेत्याच्चेति साधनादिद्येतावत्वा
 त्तानेपि किं स्यादिति चेन्न दादात्तानेचेति इति शब्दः पारिशेष्यानुपपत्तिसमाप्त्यर्थः प्रकारेण पारिशेष्यं शङ्कते कर्मेति तामेव शङ्कां विशद
 यति सत्यपीति तथापि कथं मोक्षस्य परिशिष्टत्वं तदाह मोक्षस्त्विति पारिशेष्यफलमाह तस्मादिति शङ्कितं पारिशेष्यं हृषयति नेत्यादिना अ
 र्थापत्तिपरिशेष्यपराकृत्यार्थापत्तिपरकरणां प्रपञ्चयितुं प्रस्तौति तस्मादिति अन्यथापुपपत्तिप्रकटयत्यनीति नित्यानामुत्पत्त्यादिफलत्वे
 पि मोक्षस्य तत्फलत्वं सिद्धातीति शङ्कते चतुर्णामिति तत्र मोक्षस्योत्पत्त्ये हृषयति न तावदिति उभयत्रातः शब्देनित्यत्वपरामर्शोऽप्रसङ्कार्थ
 त्वेदेत्वंतरमाह साधनेति तदेवमतिरेकप्रत्वेन विवृणोति साधनात्मकं हीति इत्यमोक्षस्यासंक्रियमाणत्वमित्याह न चेति यथाप्यसत्तणा

प्राचीकरणभंजनादिना संस्क्रियते यथा चादवनीयः संस्कारेण निष्पाद्यते न तथो मोक्षो नित्यशुद्धत्वात् त्रिगुणात्वाच्चेत्यर्थः पक्षोतरमनु-
भाष्य हवति परिशेषादित्यादिना एकत्वे सार्णत्वे साधनवैलक्षण्यफलवैलक्षण्यफलकत्वयत्नोतिशङ्कते इतरैरिति हेतुवैलक्षण्यसिद्धौ
कल्पकाभावात्फलवैलक्षण्यसिद्धिरिति हवति न कर्मत्वेति निमित्तकृतहेतुवैलक्षण्यवशात्फलवैलक्षण्यसिद्धिरिति शङ्कते निमित्तेति
निमित्तवैलक्षण्यफलवैलक्षण्यस्या निमित्तमिति परिहरति न तामवत्यादिभिरिति तदेव प्रपञ्चयति यथासीति यस्यादिना ग्रैरग्निर्गृहान्
दहेदग्रयेत्तामवते पुरोडाशमष्टाकपाले निर्वपेदित्यत्र दहेदिति विधिविभक्त्या प्रसिद्धार्थयच्छब्दोपरित्यागपृहदाहात्वा निमित्तपरामर्शनात्
येत्तामवते पुरोडाशमित्यादिना तामवती विधीयते यस्येभ्यं हविराग्निमाहृतं सपेंद्रं पंचशरावमोदनं निर्वपेदित्यत्र चार्हेदिति विधिविभ-
क्त्या निर्वपेदिति धास्यमाननिर्वापे निमित्तं हविराग्निमनूद्य निर्वापो विधीयते भिन्ने जुहोति स्मृते जुहोत्यथ यस्य पुरोडाशो दीयत संयत्तं वरु-
णो गृह्णाति यदा तद्विस्मिष्टं तथ तदेव हविर्निर्वपेद्यज्ञो हियत स प्रायश्चित्तमिति च भेदनादि निमित्तं प्रायश्चित्तशुक्लेन च तन्मुक्तिफलं तथा।
निमित्तभेदेऽपि नित्यं कर्मशुक्तिफलमित्यर्थः तामवत्यादित्वत्वेन नित्यकर्मणां कुतो लज्जमित्याशङ्काह तैश्चेति तामवत्यादिभिरिति।
यावत् अविशेषे हेतुर्नैमित्तिकत्वेनेति तदेव कथमिति चेत्तत्राह जीवनादीति दार्ष्टान्तिकं स्पष्टयति तथेति नित्यं कर्म कर्मोतरादिलक्षण-
मपि न मोक्षफलमित्यत्र दृष्टान्तमाहात्म्येति चत्वरंतरैरुलूकादिचत्वरैर्वैलक्षण्येऽपि न रसादिविषयत्वमित्यत्र हेतुमाह रसादीति वै-
लक्षण्यं तर्हि कुत्रोपपुज्यते तत्राह सहरमपीति मनुष्यान्विहायो लूकादौ गत्वापीति यावत् यदि घटो ह्यपादावित्यर्थः विशेषो हरसत्त्वादि

रतिशयः दांष्टीतिके सर्ववादाववादसर्वकमाचष्टे यत्ननिरत्यादिना तत्रेति यावत् तदेव विवृणोति निरभिसंधेरिति विद्यासंयुक्तेकं
 विशिष्टकार्यकरमित्यत्र शतपथश्रुतिप्रमाणयति देवयाजीति तदाह रित्यपक्रम्य देवयाजीश्रेयानित्यादौ काम्यकर्तृदेवयाजिनः स
 काशादात्मशुद्धयर्थं कर्म कुर्वन्नात्मयाजीश्रेयानित्यात्मयाजिने विशेषश्रवणात् सर्वकृतयाजिनामात्मयाजी विशिष्टतरतिस्मृति
 शुविशिष्टस्य कर्मणो विशिष्टकार्यारंभकत्वमविरुद्धमित्यर्थः कांशोपेपिविद्यायुक्तस्य कर्मणो विशिष्टकार्यारंभकत्वं दृष्टमित्याह
 यदेवेति नन्वात्मयाजिशब्देनित्यकर्मोत्पादिविषयो न भवति सर्वभूतेषु चात्माने सर्वभूतानि चात्मानि संपश्यन्नात्मयाजी स्वराज्य
 मधिगच्छतीत्यत्र परमात्मदर्शनविषये तस्य प्रयुक्तत्वादत आह यस्त्विति यदि संपश्यन् भवेत्तदा परेणात्मनैकीभूतः स्वराज्यं भवतीत्या
 त्मज्ञानस्तुतिरत्र विवक्षितमदतीहीयं ब्रह्मविद्याय ब्रह्मविदेवात्मयाजी भवति न हितस्य तदनुष्ठाने एव गयेत्यनेन ब्रह्मवित्पुरुष इति
 च वक्ष्यतीत्यर्थः परदर्शनवत्यात्मयाजिशब्दस्य गत्यंतरमादाय वेति भूताया एव स्थितिस्त्वामपेक्षायात्मयाजिशब्दो विदुषीत्यर्थः तदेव प्र
 पंचयत्यात्मेति तेषां तत्संस्कारार्थत्वे प्रमाणमाहेदमिति तत्रैव स्मृतिप्रमाणयति तथेति गर्भसंबन्धिभिर्होमैर्मौंजीनिबन्धनादिभिश्च वै
 जिकमेनः शमयतीत्यस्मिन्प्रकरणेनित्यकर्मणो संस्कारार्थत्वं निश्चितमित्यर्थः संस्कारोपि कुत्रोपयुज्यते तत्राह संस्कृतश्चेति यो हि नि
 त्यकर्मोत्पादयि स तदनुष्ठानजनिता एव वशात्परि शुद्धबुद्धिः सम्यगीयोगो भवति महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तत्र उरिति स्मृतेरि
 त्यर्थः कदाचनरेषा सम्यगीरुपयते तत्राह तस्येति उत्पन्नस्य सम्यक्ज्ञानस्य फलमाह सममिति कथं पुनः सम्यक्ज्ञानवत्यात्मयाजिशब्द

इत्याशंकापूर्वोक्तं सारयत्यात्मेति किमितीह भूत एव गतिराश्रितेति तत्राह ज्ञानयुक्तानामिति ऐहिकैराशुषिकैर्वाकर्मभिः शुद्धबुद्धेः श्र-
वणादिवशादैकाज्ञानेमुक्तिफलमुदेति कर्मतुविद्यासंयुक्तमपि संसारफलमेवेति भावः तत्रैव हेतुतरमाह किंचेति विद्यायुक्तमपि क-
र्मवेधाद्यैवेत्यत्र न केवलमुक्तमेव कारणं किंतु न्यस्त उपपादकमस्तीत्यर्थः तदेव दर्शयति ब्रह्मेति सात्त्विकी सत्वगुणप्रसूतज्ञानसमु-
च्चितकर्मफलभूतामिति यावत् अत्र दिविद्यायुक्तमपि कर्मसंसारफलमेवेति सूच्यते एष सर्वः समुद्रिष्टप्रकारस्य कर्मणः त्रिविधः कर्मसं-
सारः सार्वभौतिक इत्युपसंहारादिति चकारार्थः किंच प्रवृत्ते कर्मसंसेव्यदेवानामेति साहित्यामिति कर्मफलभूतदेवतासदृशैश्चर्यशामिभु-
क्तातरतिरेकेण निवृत्ते सेवमानस्तु भूतान्यप्येति पंचचेति भूतेष्वप्यवचनात्तत्र समुच्चयस्य मुक्तिफलतेत्याह देवसाहीति निवृत्ते सेवमानस्तु
भूतान्यप्येति पंचचेति पाठात्सुक्तिरेव समुच्चयावृष्टानाहिवक्षितेति चेत्तेत्याह भूतानीति ज्ञानमेव मुक्तिहेतरिति प्रतिपादकोपनिषदिरो-
धात्रायं पाठः साधीयानित्यर्थः ननु विग्रहवती देवतैव नास्ति मंत्रमयी हि सा देवता शब्दप्रत्ययालेखनमते ब्रह्मा विश्वसृज इत्यादेरर्थवा-
दत्वात् तद्वत्त्वेन नित्यकर्मणां मुक्तिसाधनत्वेन निराकर्तुं शक्यमत आह नचेति ज्ञानार्थस्य संप्रपञ्चात्मया जीत्यादेरिति विशेषः किंच अ-
र्जुनं चिदितं कर्म निंदितं च समाचरन् प्रसजं श्रेष्ठं दिव्यार्थेषु नरः पतनमृच्छति शरीरजैकर्मदोषैर्जीति स्यात्वरतो नरः वाचिकैः पतिभृगतो-
मानसैरेतज्जातिनां सुसकरत्वरोक्षाणां गोजाविभृगपक्षिणां च शलपुष्कसानां च ब्रह्मरायोनिमृच्छतीत्यादिवाक्यैः प्रतिपादितफला-
नोपपत्त्येणापि दर्शनाद्यथा तत्राभूतार्थवादत्वं तथा यथोक्ता ध्यायस्यापि नाभूतार्थवादतेत्याह विहितेति किंच वेगादिदेशोच्छृदि-

तारणादिप्रेतानां प्रत्यक्षत्वादध्ययनरहितानामपि स्त्रीशूद्रादीनां वेदोच्चारणदर्शनेन न ब्रह्मग्रहसद्भावावगमाच्च न ब्रह्मादिव्याक्यस्यार्थवाद
 तेत्याह वांतेति ननु स्यावरादीनां श्रौतस्मार्तकर्मफलत्वाभावाच्च तदर्थेनेन वचनानां भूतार्थत्वेशकं कल्पयितुमशक्यं न चेति सेवादिदृष्ट
 कारणसाम्येऽपि फलवैषम्योपलंभादवश्यमंतीद्विद्येकारणवाच्यं न च तत्र श्रुतिस्मृतीविहायान्यत्मानमस्ति तथाच श्रौतस्मार्तकर्मकृता
 येव स्यावरादीनि फलानीत्यर्थः संनिहिता संनिहितेषु स्यावरादिषु प्रत्यक्षाच मानयो र्यथायोगं प्रवृत्तिरुन्नेया स्यावरादीं जीवशून्य
 त्वादकर्मफलत्वमिति केचित्तान्यत्याह न चैषामिति अस्मदादिव देववृत्तादीनां च स्यादिदर्शनात्स जीवत्वप्रसिद्धेऽस्मात्प्रपत्तिपाद
 पादत्वादिप्रयोगाच्च तेषां कर्मफलत्वसिद्धिरित्यर्थः स्यावरादीनां कर्मफलत्वे सिद्धे फलितमाह तस्मादिति ब्रह्मादीनां उक्तकर्मफल
 त्वेऽपि प्रकृतैर्किं स्यात्तदाह तस्मादिति कर्मविपाकप्रकरणस्याभूतार्थवादत्वाभावे दृष्टं तेऽपि तत्र स्यादिति शंकते तत्रापीति अंगीकरो
 ति भवत्विति कथं तर्हि वैधर्म्यदृष्टं तसिद्धिरत आह न चेति वैधर्म्यदृष्टताभावमात्रेण कर्मविपाकाद्याय स्यनाभूतार्थवादतेत्यस्य
 यस्य नैव बाधः साधर्म्यदृष्टं तादृशसिद्धेरित्यर्थः ननु प्रजापतिरात्मनो वपासदिव दित्यादीनामभूतार्थवादत्वाभावे कथमर्थवा
 दाधिकरणं चरिष्यते तत्राह न चेति तद्वदन्त्यामपि नास्मत्प्रत्यक्षतिसु वैवतदभूतार्थवादत्वं तज्जहिरौ धादित्यर्थः ननु कर्मवि
 पाकप्रकरणस्यार्थवादत्वाभावेऽपि ब्रह्मादीनां काम्यकर्मफलत्वाच्च ज्ञानसंयुक्तनित्यकर्मफलत्वं ततो मोक्षपवतत्फलमित्यत आह
 न चेति तेषां काम्यानां कर्मणामितियावत् देवमार्हितायाः देवैरिंदादिभिः समानैश्चर्यप्राप्तेरित्यर्थः उक्तत्वात्प्रवृत्ते कर्मसंसेव्यदेवाना

एवं

मेतिमार्हितामित्यत्रेतिशेषः ननुविद्यायुक्तानोनित्यानोकर्मणोफलेब्रह्मादिभावश्चेत्कथंनानिजानोत्पत्त्यर्थानिग्राह्यीयेतेतत्राह तस्मादि
ति कर्मणोशुक्तिफलत्वाभावस्तद्व्याप्यः साभिसेधीनोदेवताभावेफलेनुरागवतामितियावत् नित्यानिकर्मणिश्रोतानिस्पातेनिचा
श्रितोत्रसेधोपासनप्रभृतीनिनिरभिसेधीनिफलाभिलाषविकलानिपरमेश्वरार्पणबुद्ध्याक्रियमाणानिग्राह्यमनोविषयः कर्म
णोचितशुद्धिद्वाराज्ञानोत्पत्त्यर्थत्वेप्रमाणमाह ब्राह्मीति कथंनर्हिकर्मणोमोक्षसाधनत्वेकेचिदाचक्षतेतत्राह तेषामिति संस्कृतबुद्धी
नामितियावत् कर्मणोपरंपर्यामोक्षसाधनत्वेकथं सिद्धवदुच्यतेतत्राह यथावेति अयमर्थस्तथेतिशेषः निरस्तमप्यधिकविवक्षितं
यापुनरनुवदति यत्त्विति विशेषादेर्मंत्रादिसहितस्यजीवनादिहेतुत्वेप्रत्यक्षादिसिद्धमतोदृष्टान्तेकार्यारंभकत्वेविरोधोनास्तीत्याह
तत्रेति कर्मणोविद्यायुक्तस्यकार्यारंभकत्वलक्षणार्थः शब्देनैवगम्यतेनतत्रमानांतरमस्तिनचमशुचितस्यकर्मणोमोक्षारंभक
त्वप्रतिपादकंवाक्यमुपलभ्यतेतदभावेकर्मणिविद्यायुक्तेपिविषयदद्यादिसाधर्म्यकल्पयितुंनश्यकमित्याह यत्त्विति कर्मसाध्यत्वे
चमोक्षस्यानित्यतास्यादितिभावः अपामसोममृताग्रभूमेत्यादिश्रुतेर्मोक्षस्यकर्मसाध्यस्यापिनित्यत्वमितिचेन्नेत्याह नचेति यत्कृतं
कंतदनित्यमित्यनुमानानुगृहीतेतद्यथेहेत्यादिवाक्यंतद्विरोधेनार्थवादश्रुतेस्वार्थेप्रमाणमित्यर्थः प्रमाणान्तरविरुद्धेथेप्रमाणेपश्रु
तेर्नोत्पद्यतेचेदहैतश्रुतेरपिकथं प्रत्यक्षादिविरुद्धेस्वार्थेप्रमाणमित्याशङ्काह श्रुतेत्विति तत्त्वमस्यादिवाक्यस्यबहुधातत्पर्यलिङ्गैः
सदहैतपरत्वेनिर्हरितेसद्देदविषयस्यप्रत्यक्षादेराभासत्वेभवतीत्यर्थः तदेवदृष्टान्तेनसाधयति यथेत्यादिना यदविवेकिनांयथोक्तं

ति तर्हि बुद्धेर्वाहित्वात्सुरपितृयास्यादित्याशंकाद् समष्टिरिति प्रागेव व्यस्यते इत्यत्र तेन समष्टित्वं साधयति प्रथमज इति सर्वाश्र-
यत्वं दर्शयति स्वमिति तत्र वायुर्वैगौतमेत्यादिवाक्यप्रमाणमिति सूचयति वायुरिति तथापि कथं प्रथमजत्वं भूतानां प्रथममुत्पत्तेरित्या-
शंकाद् स्वमिति हिरण्यगर्भस्योक्तलक्षणत्वेपि किमायातं शृण्वोरित्याशंकाद् हिरण्यगर्भ इति जगदेव समष्टिव्यष्टिरूपेन सूत्रमित्याशं-
काद् यदात्मकमिति हैते व्यष्टिरूपमेकत्वं समष्टिरूपेन तत्सर्वं यदात्मकं तस्येति संबंधः तस्योक्तप्रमाणत्वे प्रकटयति यः सर्वेति विज्ञानात्मा
नेव्यावर्तयति लिंगमिति तस्य त्द्योषस इति श्रुतिमत्र सत्यादासूत्रेति तस्य साधनाश्रयत्वं दर्शयति यदाश्रितानीति तस्यैव फलाश्रयत्वमा-
ह यः कर्मणामिति परागतिरित्यस्यैव व्याख्यानं परं फलमिति एवं भूमिकामारचय्यानेतरं ब्राह्मणमवतारयति तस्येति प्रथमेव प्रकटय-
ति कियतीति सर्वतः परितो मंडलभावमासाद्य स्थितेति यावत् नत्र किमिति सावकत्वात् तस्यामुक्तायामपि वक्तव्यं संसारावशेषादाकां-
क्षाविश्रांत्यभावादत आह तस्येति इयान्वयं नाधिको नूनो वेत्यन्यवच्छेदेन बंधपरिमाणपरिच्छेदार्थं कर्मफलव्याप्तिरुच्यते तत्परि-
च्छेदश्च वैराग्यद्वाराशुक्तिहेतुरिति भावः ब्राह्मणस्यैवं प्रवृत्तावपि किमिति भुज्यः स्वस्य पूर्वनिर्घृतां कथामादेत्याशंकाद् तस्येति समा-
ष्टिव्यष्ट्यात्मदर्शनस्यालौकिकत्वप्रदर्शनेन वा किं स्यात्तदा हैतेन चेति इति मन्यते भुज्युरिति शेषः जले परपराजयेनात्मजयस्येष्टत्वादित्य-
र्थः धिस्तत्त्वमग्रेरुपास्यत्वं अग्निर्वैदेवानां होतेति श्रुतिमाश्रित्याह अतिमिति यद्योक्तगंधर्वशब्दार्थसंग्रहे लिंगमाह विशिष्टेति तस्य तथा-
सिद्धिं दृष्टयति नहीति अद्यैवमित्यादेरर्थं विवृणोति भुवनेति भवत्वेवं गंधर्वं प्रतिभवतः प्रश्नस्तथापि किमायातं तदाह सचेति तेन गंधर्वं

हिरण्यगर्भे यज्ञे
समुपाधिभूतो
विज्ञानात्मकश्चे-
न्नोच्यते इत्यर्थः

तस्याप्रेरितियावत् तत्रेत्यंशद्वाद्यदेशोक्तिरित्युक्तेवायवेप्रदानमिति शेषः आख्यायिकासमाप्ताविति शब्दः परितोडरितेतीयतेये
नसपरोहिदश्चमेधस्यानिनः पारितितासेषां गतिं वायुमिति संबंधः मुनिवचनेवर्तमानेकथमाख्यायिकासमाप्तिस्तत्र समाप्तेति
वायुप्रशंसायां हेतुमाह यस्यादिति किंपुनर्यथोक्तवायुतत्त्ववित्तानफलेतदाहैवमिति ॥ ब्रह्माणं ॥ ब्रह्माणंतरमवतारयत्यथे
ति तस्यापुनरुक्तमर्थं वक्तुमार्त्तभागप्रश्ने चनेकीर्त्तयति पुण्येति भुञ्ज प्रश्नोतेसिद्धमर्थमनुदवति पुण्यस्येति नामरूपाभाकृतं ज
गद्विराणगर्भात्मकं तद्विषयमुक्तं विनिनष्टि समष्टौति कथं यथोक्तोक्तवर्षस्य पुण्यकर्मफलत्वेतत्राह हैतेति संप्रत्यनेतरब्राह्मणस्य
विषयं दर्शयति यस्त्विति माधमिकानामन्येषां वाद्यो विवादः किंलक्षणो देहादीनामन्यतमस्तेभ्यो विलक्षणो वेतियावत् इत्येवेविमृ
ष्टान्मनोदेहादिभ्यो विवेकेनाधिगमायेदं ब्राह्मणमित्याह इत्यात्मन इति विवेकाधिगमस्य भेदज्ञानत्वेनातर्क्यकरत्वाभावात् कदो
लमप्रताप्यं संश्लक्षति तस्येति ब्राह्मणसंबंधमुक्ताख्यायिकासंबंधमाख्यायिकेति विद्यास्तथ्यास्तत्वावबोधार्थावाख्या
यिकेत्यर्थः भुञ्ज प्रश्ननिर्णयानंतर्क्यमयशब्दार्थः संबोधनमाभिमुखकरणार्थं इष्टुरव्यवहितमित्युक्तेवदादिवदवधानं गौणमि
ति शेषात् तत्रिराकर्तमपरोह्यादितुक्तं पुण्यमेव इष्टुरव्यवहितं स्वशृपं ब्रह्म तथा च इष्टुधीनसिद्धित्वाभावात्स्वतोपरोहमित्यर्थः श्रो
त्रं ब्रह्म मनो ब्रह्मेत्यादि यथा गौणं न तथा गौणं इष्टुरव्यवहितं ब्रह्मादितीयत्वादित्याह न श्रोत्रेति उक्तमवधानमाकांक्षादाराश्र
नंतरवाक्येन साधयति किंतदित्यादिना तस्यपरिक्लिप्तत्वशंकां वारयति सर्वस्येति सर्वनामभाप्रत्यक्षब्रह्मविशेष्यसमर्पते इति

सशहैर्विशेषणानीतिविभागमभिप्रेत्याह यद्यः शब्दाभ्यामिति इतिरुच्यत इत्यनेन संबध्यते इति शब्दोद्वितीयः प्रश्नसमाख्यार्थः तमे
 वप्रश्नविशेषणोति विस्पष्टमिति त्वमर्थेवाकार्यान्वययोग्येष्टे तत्प्रदर्शनाय प्रत्यक्षमवतारयते वस्तु इति सर्वोत्तररतिविशेषो
 क्ताप्रश्नविशेषणान्तराणामनास्यामाशङ्क्याह सर्वविशेषणोति एव सर्वोत्तररतिभागास्पष्टविशेषणोति यः साक्षादिति एव श
 द्वायं प्रश्नपूर्वकमाह कोसाविति आत्मशब्दायं स्फुरयति येषमिति येनेत्यत्र शब्दोद्भवः षष्ठांशं स्पष्टयति नचेति प्रश्नांतरसु
 त्याप्यप्रतिवक्ति तत्रेत्यादिना सर्वोत्तरस्त्वत्मेत्युक्ते सतीति यावत् तृतीयो मातृसाक्षी प्राणीयने प्राणनविशिष्टः क्रियत इति याव
 त् कथमेतावता संदेहो याकृतत्वाशङ्क्यविवक्षितमनुमानेवक्तव्याभिमाह सर्वो इति यावत्त्वचेतनप्रवृत्तिः साचेतनाधिष्ठानपूर्व
 कायधारणादिप्रवृत्तिरित्यर्थः येन क्रियंते सोस्तीति संबंधः दृष्टान्तस्य साध्यवैकल्यपरिहरति नहीति संप्रत्यनुमानमारचयति तस्या
 दिति विमताचेष्टाचेतनाधिष्ठानपूर्विकाचेतनप्रवृत्तित्वादित्येष्टावदित्यर्थः प्रतिपद्यते प्राणादीतिशेषः अनुमानफलमाह
 तस्मात्सोस्तीति चेष्टयति कार्यकरणसंघातमिति शेषः प्रश्नप्रतिवचनयोरननुपपत्त्यमाशङ्कते सहोवाचेति दृष्टान्तमेव स्पष्टयति
 असावित्यादिना प्रत्यक्षं गामसंवाटशंयामीति पूर्वप्रतिज्ञायपश्चाद्यश्चलत्वं सौम्यौघौघावावति सोमश्चलनादिलिङ्गैर्यथागवा
 दिव्यपरिशात्येवमेव ब्रह्मप्रत्यक्षं दर्शयामीति मत्प्रश्नानुसारेण प्रतिज्ञायप्राणतदिलिङ्गैस्तद्यपरिशातस्ते प्रतिज्ञाहानिरनवययेव
 चनतावसादित्यर्थः प्रतिज्ञाप्रश्नावनुसर्गव्योबुद्धिपूर्वकारिणेति फलितमाह किंबहुनेति प्रत्युक्तितात्पर्यमाह यथेति प्रतिज्ञानु

ग्राने-
१३३

वर्तनमेवाभिनयति तन्नयेति कतमोयातवल्केत्यादिप्रश्नस्य तात्पर्यमाह यत्नरिति नहृष्टेरित्यादिवाक्यस्य तात्पर्यं वदन्नुत्तरमाह
तदशकत्वादिति आत्मनोवस्तुत्वाद्दृष्टादिवदिषयीकरणेनाशक्यमिति शङ्कते कस्मादिति वस्तुस्वरूपमनुसृत्यपरिहरत्याहेति चेदा
देरपितर्हि वस्तुस्वाभाव्यान्माभूद्विषयीकरणमिति मन्वानः शङ्कते किंपुनरिति दृष्ट्यादिसाहित्ये वस्तुस्वाभावं ततश्चाविषयत्वेनैव
वस्तुस्वाभावं चेदादेरस्तीत्युत्तरमाह दृष्ट्यादीति दृष्ट्यादिसाहित्येऽपि दृष्टिर्विषयत्वं किं न स्यादित्याशङ्काह दृष्टेरिति यथाप्रदीपोलौ
किकज्ञानेन प्रकाशेन स्वप्रकाशकं ज्ञानं प्रकाशयति तथा दृष्टिसाक्षी दृष्ट्या न प्रकाशयतीत्यर्थः दृष्टेर्दृष्टैव नास्तीति सौगतास्तात्प्रा
त्याह दृष्टिरितीति लौकिकी व्याचष्टे तत्रेति पारमार्थिकी दृष्टिं व्याकरोति यात्विति नत्वात्मानित्यदृष्टिस्वभावश्चेत्कथं दृष्ट्यादिव्यापदे
शः सिध्यति तत्राह साक्रियमाणयेति सात्यबुद्धितद्वन्निगते कर्तृत्वं क्रियात्वं चाद्यासिकं नित्यदृश्येण वक्रियत इत्यर्थः आत्मनो नित्य
दृष्टिस्वभावत्वे कथं पश्यति न पश्यति चेति कादाचित्का व्यवहार इत्याशङ्काह यासाविति यावद्भविष्येण लौकिकी दृष्टिरसौ तस्य
नित्ययेति संबंधः तथा तत्प्रतिष्ठाया तया व्याप्तेवेति यावत् किमित्यौपचारिको व्यापदेशो मुख्यस्तु किं न स्यादित्याशङ्काह नत्विति
दृष्टेर्वस्तुतो न विक्रियावत्वमित्यत्र वाक्यशेषमनुकूलयति तथा चेति उक्तेर्येन दृष्टेत्यादिश्रुतिमवतार्य व्याचष्टे तमिमामित्यादिना
उक्तमेव प्रपंचयति यासाविति नहृष्टेरित्यादिवाक्यार्थे निगमयति तस्मादिति उक्त्या यमुत्तरवाक्येति दिशति तथेति उक्तं वस्तुस्वा
भाव्यमुपसंहृत्य फलितमाह एष इति नहृष्टेरित्यत्र स्वपक्षमुक्ताभर्तप्रपंचपक्षमाह नहृष्टेरिति कथमद्वयानामन्यथा व्याख्येयां

१३३

कपतरिष्टमत्तस्यमाह दृष्टेरिति इति शब्दो व्याचक्षते तत्पक्षेन संवद्यते एवं व्याकुर्वतामभिप्रायमाह दृष्टेरिति कर्मणि षष्ठीमेव सुदय
 ति सादृष्टिरिति षष्ठीव्याख्याय हि तीयां व्याचक्षे इष्टारमितीति परार्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह तेनेति उक्तोपरकीयव्याख्याह षयति न
 त्रेति दृष्टिकर्तृत्वविवक्षायां रज्जेनेव तत्सिद्धेः षष्ठीनिरर्थिकेत्यर्थः कथं पुनर्वाच्याता रोचयथोक्तं दोषं नृणं तितत्राह पश्यतांवेति ष
 ष्ठीनैरर्थकं प्रागुक्तमाकांक्षादागसमर्थयते कथमित्यादिना कियन्तहीदार्थवोरत्पाशंकार नवेति तत्र हेतुमाह यस्मादिति क्रिया
 धात्वर्थः कर्त्ता प्रत्ययार्थः तथाचैकेनैव पदेनोभयलाभात् एष क्रियाग्रहणमनर्थकमित्यर्थदृष्टेरित्यस्य नर्थकं दृष्टं तेन साधयति
 गंतारमित्यादिना अर्थवादत्वेन तर्हि इदमुपात्तमित्याशंकार नवेति विधिषोषत्वाभावादस्मादुक्त्वा रीत्याचार्यवत्त्वसंभवादित्यर्थः आ
 यपरपक्षेनिरर्थकमेवेदं पदं प्रमादात्पतितमिति चेन्नैत्याह नवेति सर्वेषां का एव माहोदिनानामितियावत् कथं तर्हीदं पदमनर्थक
 मिति परेषां प्रतीतिस्तत्राह तस्मादिति कथं पुनर्भवतामपि दृष्टोर्हि उपादानमुपपद्यते तत्राह यथात्विति प्रदर्शयितव्यपदादुपरिष्ठादि
 ति शब्दोदृष्टव्यः कर्त्तृकर्मविशेषणत्वे साहिसात्पसमर्पकत्वेनेति यावत् तत्समर्पणमपि ऊचोपयुज्यते तत्राह तमेति दृष्ट्यादिसात्प
 त्मानतदिष्यइति तत्त्वज्ञपनिश्रुयार्थसात्प्रादिसमर्पणमित्यर्थः आत्मानित्यदृष्टिस्तभावो न दृष्ट्यायादृष्टेर्विषयइत्येव चेन्न दृष्टेरित्या
 दिवाक्यस्यार्थस्तदा न हीत्यादिनाप्येकवाक्यत्वे सिध्यति तस्माद्यथोक्तार्थत्वमेव न दृष्टेरित्यादिवाक्यस्येत्याह नहीति आत्मा कूरस्थद
 ष्ठिरित्यत्र तत्त्वकार इति संवादयति तथाचेति तस्मादूरस्थदृष्टित्वेदेत्वं तस्माह न्यायाचेति तमेव न्यायं विशदयत्येवमेवेति विपक्षे

श्रुति

श्रानं-
१३४

दोषमाह विक्रियावचेति इत्येतात्मनो नास्ति विक्रियावत्वमित्याह ध्यायतीति अथवा विक्रियावत्वे सतीति यावत् अविक्रियत्वे हि
क्रत्यक्षराण्युपपन्नानीति शङ्कते नन्विति न तेषां विरोधो दृष्टे दृष्ट्यादिकर्तृत्वमनुसृत्य प्रवृत्ते लोकि केवाको न दृष्टो न वादित्वा उक्तं
त्यक्षराणां स्वार्थं प्रामाण्याभावादिति परिहरति नेत्यादिना न दृष्टेरित्यादीन्यपि तर्हि क्रत्यक्षराणि न स्वार्थं प्रामाण्यानीत्याशङ्क्याह
न दृष्टेरिति अन्योर्थो दृष्ट्यादिकर्ता यथोक्तोर्थो दृष्ट्यादिमात्मीयत्वं दृष्ट्यस्य साति विषयत्वे सिद्धे दृष्टेरिति सात्त्विकसमपणान्न दृष्टवन्तोपप
त्तिरित्युपसंहरति तस्मादिति यत्तान्तरं निराकृत्य स्वपक्षमुपपाद्यानेतरवाक्यं विभजते एव इति अन्यदार्तमिति विशेषणसामर्थ्यं सि
द्धमर्थमाहैतदेवेति ॥ ब्राह्मणं ४ ॥ ब्राह्मणत्रयार्थसंगतिं वक्तुमनुवदति बंधनमिति चतुर्थब्राह्मणार्थसंहिपति यष्टेति
उत्तरब्राह्मणतात्पर्यमाह तस्येति उक्तं प्रश्नानंतर्यमथ शब्दार्थः पूर्ववदित्यभिमुखीकरणार्थं संबोधितवानित्यर्थः बंधधंसिक्तान
प्रश्नो नात्र प्रतिभाति किं त्वनुवादमात्रमित्याशङ्क्याह यं विदित्वेति तस्याचक्षेति पूर्वणसंबंधः प्रश्नयोरवांतरविशेषप्रदर्शनार्थं परा
मृशति किं उपसृष्टेति तत्र पूर्वपक्षं गृह्णाति भिन्नादिति उक्तमर्थं व्यतिरेकद्वारा विवृणोति यदि हीत्यादिना अथैकं वाक्यं वस्तु परंत
स्वार्थवादो द्वितीयं वाक्यं नेत्याह नचेति द्वयोर्वाक्ययोस्तुल्यलक्षणत्वे फलितमाह तस्मादिति तत्रार्थं वाक्यं तत्रैव समधिकरोति द्विती
यं परमात्मानमित्यभिप्रेत्याह द्वे तत्रेति ब्राह्मणद्वयेनार्थद्वयं विवदितमिति भर्तृप्रपंचप्रस्थानं प्रत्याह तत्रेति प्रश्नप्रतिवचनयोरे
करपत्वाच्चार्थभेदोस्तीत्युक्तमुपपादयत्येष त इति तथाप्यर्थभेदेका उपपत्तिस्तत्राह नचेति जातितः स्वभावतः अहमहमित्येकाका

१३४

रस्युरणादित्यर्थः इतश्च न तत्त्वभेदरत्याह हयोरिति तदेव स्युरयति यदीति हयोर्मध्ये यद्येकं ब्रह्मा गौणं तदेतरेण गौणेनावश्यं
 भवितव्यं तथात्मत्वादियदेकस्येह तदितरस्यानात्मत्वादिकृतः स्यादिति चेन्न तत्र विरुद्धत्वादिति उक्तोपपादनपूर्वकं हिं प्रवणम्
 स्याभिप्रायमाह यदीत्यादिना अनेकप्रत्ययत्वासेभवादस्ततः परिच्छिन्नस्य चरवत् ब्रह्मात्वात् आत्मत्वाच्चैकमेव प्रत्ययम्भूतं ब्रह्मैत्यर्थः यदि
 जीवेश्वरभेदाभावात्प्रत्ययेनार्थभेदस्तर्हि पुनरुक्तिरनर्थिकेत्याशङ्क्याह यत्निति अत्रुक्तविशेषकथनार्थं प्रकृतपरिमाणं निर्णेतुं प्रकृतवत्त्वात्
 चेदत्रुक्तो विशेषस्तर्हि प्रदर्शयतामिति शङ्कति कः पुनरिति बुधत्सिते विशेषे दर्शयत्युच्यते इति शङ्कः क्रियापदेन संबन्धते किमित्येष विशेषः
 षो निर्दिष्टपतेतत्राह यद्विशेषेति अर्थभेदासेभवेफलितमाह तस्मादिति योशनायेत्यादिना नुविवर्तितविशेषोक्तेरिति शेषः एकमेवात्मन
 त्वमधिकृत्य प्रश्नावित्यत्र चोदयति नत्विति विरुद्धधर्मवत्त्वान्मियोभिन्नोपप्राप्त्यावित्येतत्तद्वर्षयति नैति परिहृतत्वमेव प्रकटयति नामरू
 पेति तयोर्विकारः कार्यकरणलक्षणसंवातः स एवोपाधिभेदस्तेन संपर्कस्मिन्नहं समाध्यासस्तेन जनिताभातिरहं कर्तेत्याद्यातावन्मात्रं
 संसारित्वमित्येनेकशेषाद्युत्पादितं तस्मात्तास्तिवस्तुतो विरुद्धधर्मवत्त्वमित्यर्थः किंच सविशेषत्वनिर्विशेषत्वश्रुत्योर्विषयविभागोक्तिप्रसं
 गेन संसारित्वस्य मिथ्यात्वे मधुब्राह्मणोतेवोचामेत्याह विनुहेति कथं तर्हि विरुद्धधर्मवत्त्वप्रतीतिरित्याशङ्क्याह यद्येति परेण पुरुषेण ज्ञाने
 नवाद्यारोपितैः सर्वत्वादिति धर्मैर्विशिष्टा इति यावत् स्वतश्चाद्यारोपेण विनेत्यर्थः प्रतिभासतो विरुद्धधर्मवत्त्वेपि तेनैवैश्वर्योर्भिन्नत्वादि
 त्वाविवेकप्रश्नाविति चेन्न तत्राह नचैवमिति निरुपाधिकरूपेण संसारित्वस्योपाधिकरूपेण संसारित्वमित्यविरोधः उक्तः इदानीं प्रवक्ष्यामि

मेसदयत्वे सतः **वदादे**रुपाधित्वदृष्टेरिति शङ्कते नामेति सलिलातिरेकेण न संति केनादयो विकारानापि पृदाद्यतिरेकेण तद्विकारः श
रावादेयः संतीति दृष्टोताद्युक्तिवलादाविद्यमानं न परचित्कार्यकरणसंवातस्याविद्यामात्रत्वात् न स्याद्विद्यया निरासात्रैवमिति परिह
रति नेत्यादिना कार्यसत्त्वमभ्युपगम्योक्तमिदानीं तदपि निरूप्यमाणेनास्तीत्याह यदात्विति नेनानास्तिकिंचनेत्यादिश्रुत्यनुसारिभिर्वस्तु
दृष्ट्या निरूप्यमाणेनामहपेपरमात्मतत्वादन्वत्वेनान्यत्वेनानिरूप्यमाणेन तत्त्वतो वस्तुतरे यदा तत्त्वत्तरिति संबंधः पृदादिविकारवदित्युक्तं प्रकट
यति सलिलेपि तदा तत्परमात्मतत्त्वमपेक्ष्येति योजनीयं कदातर्हि लौकिको व्यवहारस्तत्राह यदात्विति अविद्यया स्वाभाविक्या ब्रह्मयदो
पाधिभ्यो विवेकेन नावधार्यते तदा लौकिक व्यवहारश्चेतर्हि विवेकिना न सौम्यादित्याशङ्क्या हस्तिचेति भेदभानप्रशुक्तो व्यवहारो विवेकिना
मविवेकिना च तत्त्व एव वस्तुतरे अस्ति त्वाभिनिवेशस्तु विवेकिना न स्तीति विशेषः ननु यथा प्रतिभा संवस्तुतरे पारमार्थिकमेव किं न स्यात्
त्राह परमार्थेति किं द्वितीयं वस्तु तत्त्वतो स्ति किंवा नास्तीति वस्तुनि निरूप्यमाणे सति श्रुत्यनुसारेण तत्त्वदर्शिभिरेकमेवाद्वितीयं ब्रह्माद्य
वधार्यमिति निर्द्दयते तेन व्यवहारदृष्ट्या अयमेव भेदकृतो मिथ्या व्यवहारः तत्त्वदृष्ट्या अयमेव च तदभावविषयः शास्त्रीयो व्यवहार इत्युभ
यविध व्यवहारसिद्धिरित्यर्थः तत्र शास्त्रीय व्यवहारोपपत्तिं प्रपंचयति नहीति तथा च विद्यावस्थायां शास्त्रीयो भेद व्यवहारः तदितर व्यवह
रस्ताभासमात्रमिति शेषः अविद्यावस्थायां लौकिक व्यवहारोपपत्तिं विवृणोति नहि नामेति उभयविध व्यवहारोपपत्तिषु पसंदरति तस्मा
दिति उक्तरीत्या व्यवहारद्वयोपपत्तौ फलितमाह तदिति प्रत्यक्षादिषु वेदांतेषु चेति शेषः ताताज्ञाने पुरस्कृत्य व्यवहारः शास्त्रीयो लौकिक

येतिनास्माभिरेवोच्यते किंतु सर्वेषामपि परीक्षकाणामेतत्सम्पत्ते संसारदशायां क्रियाकारकव्यवहारस्य मोहावस्थायांचतदभावस्य
 एत्वादित्याह सर्वकारिणमिति निरुपाधिकेपरस्मिन्नात्मनि विद्वानावेनाद्यविद्याकल्पितोपाधिकृतमशानायादिसत्त्ववस्तुतश्चादित्यमि
 त्युपपाद्यानेतरप्रश्नस्य व्याप्यप्रतिवक्ति तत्रेत्यादिना कल्पितकल्पितयोरात्मरूपयोर्निर्द्धारणार्थोऽसत्प्रतीत्येति ससर्वोतरत्वादिविशेष
 एतत्त्वकालेति शेषः ननु परोक्षशानायादिमानप्रसिद्धेर्नापि जीवस्तथा तस्य परस्मादव्यतिरेकादतश्चाह अविवेकिभिरिति परमार्थतत्त्व
 भयतः संबध्यते ब्रह्मैवातिरेकसच्चिदानंदमनाद्यविद्यातत्कार्यबुद्ध्यादिसंबद्धमाभासद्वारास्वावुभवादशानायादिमतरास्यते तत्त्ववस्तुतोः
 विद्यायसंबंधादशानायाद्यतीतं नित्यमुक्तं निष्तीत्यर्थः अशानायापि पासादिमद्भ्रमगम्यमाणमिति वदन्नाचार्यो नानाजीववादस्यानिष्ट
 त्वे सचयति परमार्थतो ब्रह्मण्यशानायाद्यसंबंधे मानमाह न लिप्यत इति बाह्यत्वमसंगत्वे लोकदुःखेनेत्युक्तं लोकस्यानात्मनो दुःखं सं
 बंधानुभूयमादित्याशंकाहाविह दिति अशानायापि पासयोः समस्योपादाने हेतुमाह प्राणेति अशतिवाची शोकशब्देन कामविषयः
 त्याशंकादेष्टमिति कामबीजत्वमरतेन भवेनाभिव्यनक्ति तेन हीति कामस्य शोको बीजमिति सकामतया व्याख्यातः अनित्यायुचिदुः
 खानात्ममुनित्ययुचिस्तत्त्वानाख्यातिर्विपरीतप्रत्ययस्तस्मात्मानसि प्रभवति कर्तव्या कर्तव्या विवेकः सलौकिकः सम्यक्ज्ञानविरोधाद्भूतो
 विद्येत्युच्यते तस्माः सर्वानर्थोत्पन्नो निमित्तत्वं मूलाविद्यायास्तु पादानत्वं तदेतदाह मोहस्त्विति कामस्य शोको मोहो दुःखस्य हेतुरितिभि
 व्रकार्यत्वं तद्विकेदरस्य व्रकार्यकरणसंवातस्तद्व्याप्यः संसारादिरक्तस्य पारिव्राज्यं वक्तुमुत्तरवाक्यमित्यभिप्रेत्य संक्षेपतः संसारस्वरूपमा

स

आने-
१३६

वि

ह येन श्रुत्यादिना तेषामात्मधर्मत्वे व्यावर्तयितुं विशिनष्टि प्राप्नोति तेषां स्वरसतो विकृष्टशंकां वारयति प्राणिच्छिति प्रवादश्रयेण नैरेत
र्येण हृष्टोत्तमादौ रात्रादिवदिति तेषामतिचपलत्वे हृष्टोतः समुद्रोर्मिवदिति तेषां देयत्वयोतयति प्राणिच्छिति येद्योक्ताः प्राणिष्वशना
यादयस्ते तेषु संसारइत्युच्यते इति योजना एतवैतमित्यत्र न ह्युच्यते अथ प्रश्नोक्तं तदप्यर्थक्येति योसाविति एतच्छ्रुत्यर्थक्येति प्रश्नो
क्तं तत्पदार्थदर्शयत्यशनायेति तयोरेकं सामानाधिकरण्येन सूचितमित्याह तमेतमिति ज्ञानमेव विशदयत्ययमित्यादिना ज्ञात्वा ब्रह्म
ण्युत्थाय भित्ताचर्य चरतीति संबंधः संन्यासविधायके वा को किमित्यधिकारिणि ब्रह्मण्यपदेन ब्रह्मण्युत्थानमिति प्रश्नार्थमेव
मेव विवृणोति प्रप्नोति ततोऽप्युत्थानं संशुद्धाति द्वारसंश्रमिति विनैषणायाश्च्युत्थानं कर्तव्यमित्याह विनैति विनैद्विविधं मानुषं
दैवं च मानुषं गवादि तस्य कर्मसाधनस्योपादानमुपात्तं तेन कर्मकृत्वा केवलेन कर्मणा पितृलोकं जेष्यामि दैवं विनै विद्यातत्संश्रुतेन
कर्मणा देवलोकं केवलयाच विद्यया तमेव जेष्यामीति रक्ता विनैषणा ततश्च्युत्थानं कर्तव्यमित्याह कर्मसाधनस्येति एतेन लोकै
षणायाश्च्युत्थानमुक्तं वेदितव्यं दैवादिनाश्च्युत्थानमाप्तिरिति दैवादिति तस्यापि कामत्वात् ततोऽप्युत्थानमिति परिहरति तदसदिति त
दि ब्रह्मविद्यायाः सकाशादपि च्युत्थानात्तन्मूलधूंसेतव्याच्चा स्यादित्याशंकाह हिरण्यगर्भादिति देवतोपासनाया विनैषाद्विद्यया
त्वेदेतमाह देवलोकं इति तस्यापि देवत्वं ब्रह्मविद्यायामपि तत्त्वमिति चेन्नैत्याह नहीति तत्र फलांतरश्रवणं हेतुं करोति तस्यादिति इत
श्च ब्रह्मविद्या दैवादिना दहिरेवेत्याह तद्वलेनेति अग्रेव वेदनं सिद्धं चेत्किं पुनरुत्थानेनेत्याशंका प्रयोजकज्ञानतत्प्रयोजकप्रदेशं पतत

स्था

१३६

तः ३

५३

त्वसाक्षात्कारमिति विवक्षित्वा तस्मादिति प्रयोजकज्ञाने पंचमर्थः कृत्याय भित्ताचर्यं चरंतीति संबंधः कृत्या न स्वरूपप्रदर्शनार्थं
 एषाणामस्वरूपमाहैषोति किमेतावन्तेत्याशं कृत्या न स्वरूपेणाहैतस्मिन्निति संबंधस्तु पूर्ववत् यथा सैवेत्यादि श्रुतेस्तत्पर्यमाह सा
 वाहीति फलेनेकतिसाधने च चिकीर्षतीति व्याघातात्फलेत्वं तर्भूतैव साधनेत्वात् तत्प्रयुक्तमेषाणैक्यमित्यर्थः श्रुतेस्तदैक्यकृत्यादः
 कत्वं प्रश्नपूर्वकं कृत्यादयति कथमित्यादिना फलैषाणां तर्भावे साधनेषाणां समर्थयते सर्वे इति उभेहीत्यादि श्रुतिमवतार्य व्या
 वृष्टे यालोकैषोति प्रयोजकज्ञानवतः साध्यासाधनरूपात्संसारहिरक्तस्य कर्म तत्साधनयोरसंभवे साक्षात्कारमुद्दिश्य फलिते से
 न्यासं दर्शयत्यत इति अतिक्रान्ताः ब्राह्मणा किं प्रयोजयेत्यादि प्रकाशिताः तेषां कर्म कर्मसाधनं च यज्ञोपवीतादिना स्तीति पूर्वेषां स
 बंधः देवपितृमानुषनिमित्तमिति विशेषणं विशदयति तेन हीति प्राचीना वीतं पितृणां उपवीतं देवानामित्यादि शब्दार्थः यस्मा
 त्पूर्वं प्रयोजकज्ञानवतो ब्राह्मणा विरक्ता संन्यस्य तत्प्रयुक्तं धर्मसत्त्वतिष्ठंतस्मादधुना ततोऽपि प्रयोजकज्ञानी विरक्तो ब्राह्मणस्तथा कु
 र्यादित्याह तस्मादिति त्रिदंडेन यतिश्चैवेत्यादि स्मृतैर्न परमहंसपरिव्राज्यमत्र विवक्षितमित्याशं कारं त्यक्तेति तस्य दृष्टार्थत्वात्मुमु
 क्षुभित्त्याज्यत्वं सूचयति केवलमिति अमुष्यत्वाच्च तस्य त्याज्यतेत्याह परिव्राज्येति तथापि त्वदिष्टः संन्यासो न स्मृतिकारैर्निबद्ध इति
 चैत्रेत्याह विद्वानिति प्रत्यक्षश्रुतिविरोधाच्च स्मार्त्तसंन्यासोऽमुष्यो न भवतीत्याहयेति एते चैतमित्यादि वाक्यस्य विधाघकत्वमुपेत्य सर्व
 कर्म तत्साधनपरित्यागपरत्वमुक्तमाक्षिपति नन्विति इतश्च यज्ञोपवीतमपरित्याज्यमित्याह यज्ञोपवीत्येवेति याजनादिसमभिव्याहारा

ग्राने-
१३७

१७२

दसंन्यासिविषयमेतदित्याशंकार पारिव्रज्येतावदिति वेदत्यागेदोषश्रुतेस्तदत्यागेपिकथं पारिव्रज्येयत्तोपवीतित्वमित्याशंका
होपासतइति इत्यनेन वा को न गुर्वीयुपासनागत्येन यत्तोपवीतस्य विदितत्वात्परिव्रजकधर्मेषु गुह्यपासनादीनां कर्तव्यतया श्रुतिस्म
तिषु चोदितत्वाद्यत्तोपवीतपरित्यागो वगते नैव शंका तइत्यन्वयः संप्रति प्रौलिमाहोद्युत्याने विधि मंगीकृत्यापि हषयति यद्यपी
त्यादिना एषणाभ्योद्युत्याने सत्येषणात्वा विशेषात्कर्मणस्तत्साधनाच्च युत्याने सेत्स्यतीत्याशंका यत्तोपवीता देषणात्त्वमसिद्धमित्या
शयेनाह सर्वेति अश्रुतकरणे श्रुतत्यागे वा कुर्वन्विहितं कर्म तस्यादिस्रुतिमार्गमाश्रित्य दृषणमाह तथा चेति ननु दृश्यते यत्तोपवी
तादिलिंगत्यागः सकस्माच्चिराक्रियते तत्राह तस्यादिति नेयमंधपरंपरेति परिहरति नेत्यादिना ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेदित्यादिवि
द्युपलंभेपि प्रौढवादेनात्मज्ञानविधिबलादेव संन्याससाधयितुमात्मज्ञानपरत्वेतावदुपनिषदाश्रुपन्यस्यपि चेति इतश्चास्ति सं
न्यासे विधिरितियावत् तद्विधिबलादेव संन्याससिधिरिति शेषः कथं सर्वोपनिषदात्मज्ञानपरेष्यते कर्तुं इति द्वा रा कर्मविधिषो
षत्वेनार्थवादत्वादित्याशंका ह्येत्यादिना अस्तु यद्योक्तं वस्तु वित्तेयं तथापि प्रसूते किमायातं तदाह सर्वं हीति ननु तस्य कर्तव्यत्वे
पिकथं कर्म तत्साधनत्यागसिद्धिरतश्चाह आत्मा चेति विपक्षे दोषमाह तइति साधनफलोत्तर्धमत्वेनात्मनो ज्ञानमविद्येत्यत्र प्रमाण
माहान्योसावित्यादिना क्रियाकारकफलविलक्षणस्यात्मनो ज्ञानं कर्तव्यं तत्सामर्थ्यात्साध्यसाधनत्यागः सिध्यतीत्युक्ते संप्रत्यविद्या
विषयत्वाच्च साध्यसाधनयोर्विद्यावतात्प्राप्त्येताह क्रियेति तस्याविद्याविषयत्वे श्रुतीरुदाहरति यत्रेति अविद्याविषयत्वेपि साध्य

१३७

नादिविद्यावतपवभविष्मतिविद्याविषयोरस्मादिषु साहित्योपलंभादित्याशंक्याह नचेति विद्याविषयोः साहित्यासंभवे फलित
माह तस्मादिति इतश्च प्रयोजकज्ञानवता साध्यसाधनभेदेन द्रष्टव्यो विवर्तिततन्त्रसाक्षात्कारविरोधित्वादित्याह सर्वेति भवन्तवि
द्याविषयाणां विद्यावतस्यागम्यापि कुतो यतोपवीतादीनां त्यागस्तत्राह यतोपवीतादीति तद्विषयत्वादित्यत्र तद्विद्याविष
यः पषणात्वाच्च यतोपवीतादीनां त्याग्यतेत्याह तस्मादिति ते यत्नेन प्रवृत्तादिति यावत् साध्यसाधनविषयानदात्मिकैषणात्प्राप्त्ये
त्यत्र हेतुमाह विलक्षणोति पुरुषार्थरूपादिपरोक्षसाधनेत्यर्थः साध्यसाधनयोरेषणात्वे साध्ययत्नभेदीति तथापि यतोपवीतादी
नां कर्मणां च कथमेषणालमिति याशंक्यसाधनोत्तर्भावादित्याह यतोपवीतादीति तयोरेषणात्वे कथं प्रतिज्ञासाधनेत्यस्योत्तराशंक्या
होभेदीति तयोरेषणात्वे सिद्धे फलितमाह यतोपवीतादीति आत्मज्ञानविधिरेव संन्यासविधिरित्युक्तत्वाद्युक्त्या येन स्यात्सिद्धि
लमिति शंकते नन्विति युत्याद्यविदित्वेति पाठक्रममतिक्रम्य युत्याने भवत्येवायं विविदिषोर्विधिरिति परिहरति न विधिर्निति ने
पाठक्रमेऽपि प्रयोजकज्ञानवतो विरक्तस्य भवत्येवायं विधिरित्यभिप्रेत्याह नहीति उक्तमेवान्वयमुत्तेनोदाहरणद्वारा विद्योति श्रु
कर्तव्यानामिति श्रुतिपुस्तकसामस्य कर्तृत्वात् समादायेत्यर्थः पाठक्रममेवाश्रित्य शंकते विद्येति प्रयोजकज्ञानवतो विरक्तस्या
त्मज्ञानविधिसामर्थ्यात् तद्व्ययतोपवीतादित्यागस्य कर्तव्यात्मज्ञानेन समानकर्तृकत्वश्रवणारतिशयेनावश्यकत्वसिद्धिरित्यु
त्तरमाह नस्तत्रामिति युत्याने दर्शितेन्याये भित्ताचर्येणतिदिशति तथेति भित्ताचर्यस्यात्मज्ञानविधिनैकवाक्यतथैवदा

शाने.
१३८

१३८

ह्योपपन्निरितिसंबंधः अत्यानादिवाक्यस्यार्थवादत्वमुक्तमत्र दृश्यते यत्नरित्यादिना गौडंबरोपपन्नोभवतीत्यादौ तेषां परिश्रमेण।
विधि स्वीकारवदस्यापि पंचमलकारेण विधिसिद्धेर्नार्थवादत्वशंकेत्यर्थः संप्रति प्रकृते वाक्ये पारिव्रज्यविधिसंगीकृत्य स्वरूपाः शंके
अस्यावेति कानर्हि विप्रतिपत्तिस्तत्राह पारिव्रज्येति लिंगेति देवत्वादित्युक्तं यत्तत्पत्तीति विसृज्य नवमुपादायाग्रामं प्रविशेति देरीक
मंडलमानित्याद्याश्रुतयस्मृतयश्च एषाणां त्वयत्तत्पत्तीति नामपित्याज्यत्वमुक्तमित्याशंका श्रुतिस्मृतिवशाद्युत्थाने संकोचमभि
प्रेत्यादात इति उदाहृतश्रुतिस्मृतीनां विषयांतरं दर्शयन्नुत्तरमाह नेत्यादिना तदेव विवृणोति यदीत्यादिना तस्यात्मज्ञानांगत्वे हेतु
मादात्मज्ञानेति एषाणां यास्तद्विरोधित्वमेव कृतः सिधंतत्राह विद्येति तर्हि यद्येकानां श्रुतिस्मृतीनां किमालंबनं तदाह तद्यतिरेकेणेति
आश्रमत्वेन निरूप्यते वस्तुतस्तु नाश्रमसदाभासरित्यावत् तस्यात्मज्ञानांगत्वे वाच्येति ब्रह्मेति अथ युत्थानवाक्योक्तमुत्पत्त्यपारिव्रज्य
विषयत्वमेव लिंगादिविधानस्य किं न स्यात्तत्राह नचेति एषाणां रूपाणि साधनानि यत्तत्पत्तीति निषेधाद्युपादानमनुष्ठानं तस्याश्रममध्य
ममात्रेणोक्तस्य यथोक्ते संन्यासाभासे विषये सति प्रधानबाधेन मुत्पत्त्यपारिव्रज्यविषयत्वममुक्तमित्यर्थः कथं पुनर्मुत्पत्त्यपारिव्रज्यविषय
त्वे यत्तत्पत्तीति देरिप्रधानबाधनं तदाह यत्तत्पत्तीति साध्यसाधनयोरासंगे तद्विलक्षणस्यात्मज्ञाने बाधते चेत्कानोदा निरि
त्याशंकाह नचेति भिदाचर्यतावदिदितं विदितानुष्ठानं च यत्तत्पत्तीति विनानसंभवतीति श्रुत्येवात्मज्ञानं यत्तत्पत्तीति विरोधिवा
धितमिति शंकेते भिदाचर्यमिति शंका मेव विशदयत्युपापीत्याह यथाह तशेषस्य भक्त्या विहितमपि न द्रव्यात्वेपकं परिशिष्टरूपोपादा

१३८

नेन प्रवृत्तेस्तथा सर्वस्वत्यागे विहिते परिशिष्टमिहोपादानेन विहितमपि चरणपुपवीताद्यानां लेपकमित्युत्तरमाह नेत्यादिना दृष्टान्त
मेव स्पष्टयति शेषेति तद्वत्तणमिति संवेधः उपयोजकं द्रव्यविशेषस्यानालेपकमिति यावत् यदा दार्ष्टान्तिकमेव स्पष्टयति शेषेति
सर्वस्वत्यागे विहिते शेषस्य कालस्य शरीरपातान्तस्य प्रतिपत्तिकर्ममात्रमिहोपाचार्यमतेन तदुपवीतादिप्रापकमित्यर्थः किंच भिन्नाच
र्यस्य शरीरस्थितौ वा तिस्रस्तत्रापि विधिर्हेतुद्वयादुपवीतादिसिद्धिरित्याह संस्कारत्वाच्चेति तदेव स्पष्टयते भक्षणमिति एककाले च
रेद्वैतमित्यादि नियमवसदृष्टे सिद्धादुपवीतादिकमपि प्रातिपत्तीति चेन्न त्वाह नियमेति विदुषोऽस्तु तदिह मपि नोपवीताद्यालेपकं न
नोत्पादकं प्रवणायुपयोगिदेहस्थित्यर्थत्वेनैव चरितार्थत्वादिति भावः तर्हि यथा कथंचिदुपनते नात्रेन शरीरस्थिति संभवादित्याचार्यचरं
तीति वाक्यार्थमिति शङ्कते नियमादृष्टेति भिन्नाचर्यानुवादेन प्रतिग्रहादि निवृत्त्यर्थत्वाद्वाक्यस्य नानर्थक्यमित्युत्तरमाह नायेति
निवृत्त्युपदेशेन वाक्यस्यार्थवत्त्वेऽपि तदुपदेशस्य नार्थवत्त्वं कृदस्यात्मज्ञानेनैव सर्वनिवृत्तेः सिद्धेरिति शङ्कते तथापीति यदि निश्चिन्त्यात्म
ज्ञानादशेषनिवृत्तिः स्यात्तर्हि तदस्माभिरपि स्वीक्रियते सत्यमित्येगीकरोति यदीति यदित्यत्रादिदोषप्रावल्यादात्मानं निश्चिन्त्यमपि वि
स्तृत्य प्रार्थनादिपरो भवति तदानीन्वित्युपदेशोऽपि भवत्यर्थवानिति भावः प्रागुक्तवाक्यविरोधाच्च निवृत्त्युपदेशोऽशक्य इति चेन्न तत्राह यानीति
पुनरप्यपरिवादिष्यते दोषं स्मारयतीत्युत्तरयेति निवृत्त्युपदेशानुग्राहकत्वेन स्मृतीरुदाहरति निरासिष्यमित्यादिना अग्राह्यसंन्यासि विष
यत्वात् संभवान्मुक्त्यपरिवादिष्यत्युक्तं न वाक्यमवतार्ययाचष्टे यस्मादित्यादिना उक्तमेव मुक्त्याने स्पष्टयति दृष्टेति विवेकवैराग्याभा

वि

ग्राने-
१३१

मेवमाभ्युत्थाय श्रुत्याचार्याभ्यो कर्त्तव्यं ज्ञाने निःशेषं कृत्वा बाल्येन तिष्ठामेति विद्यवदितेन संबन्धः पंडित्ये निर्विद्येत्येतेनैव यु।
त्याने विदितमित्याहैषोति न हि पंडित्यमेवमाभ्युत्थानस्यावसाने संभवति तदत्र युत्थानविधिरित्यर्थः तदेव सुदयत्येषोत्या
दिना नासांतिरेकारेण पंडित्ये निर्विद्येत्यत्राभ्युत्थानविधानमुचितमित्यर्थः विनापि युत्थाने पंडित्यमुद्रविद्यतीति चेत्त्रेत्याह
नहीति पंडित्ये निर्विद्येत्यत्र युत्थानविधिमुक्तमुपसंहरति इत्यात्मज्ञानेनेति तर्हि किमिति विदित्वा युत्थायेत्यत्र युत्थाने विधिरभ्यु
पगतसंज्ञात्मात्मानेति आत्मज्ञानेन युत्थानस्य समानकर्त्तव्यत्वात् प्रत्ययस्योपादानमेवल्लिङ्गभूता श्रुतिसंज्ञादहीकृतं नियमेन प्रा
पितं युत्थानमित्यर्थः बाल्येनेत्यादिवाक्यमुत्थाप्य व्याकरोति तस्यादिति विवेकादिवशादेवमाभ्युत्थाय पंडित्यं संपाद्य तस्या
पंडित्यात्मानबलभावेन स्यात्तमिहैरित्येन नाकेयं ज्ञानबलभावेन स्थितिरित्याशंकातो युत्थादयति साधनेत्यादिना विद्वानिति
विवेकितोक्तिः यद्योक्तबलभावावहं मे करणानां विषयपारवश्यनिवृत्त्या पुरुषस्यापि तत्पारवश्यनिवृत्तिः फलतीत्याह नहीति उक्तमे
वार्थं व्यतिरेकमुत्वेन विशदयति ज्ञानबलेति नन्वापि ज्ञानस्य बलं कीदृशिति न ज्ञायते तत्राह बलनामेति बाल्यवाक्यार्थमुपसंहरत्यत
इति यथाज्ञानबलेन विषयाभिपुत्वीदृष्टिस्तिरस्क्रियते तथेति यावत् आत्मना तद्विज्ञानातिशयेनेत्यर्थः वीर्यं विषयदृष्टिस्तिरस्करणासा
मर्थ्यमित्येतत्तबलहीनेन विषयदृष्टिस्तिरस्करणासामर्थ्यरहितेनायमात्मानलभ्यो न शकः साक्षात्कर्त्तव्यमित्यर्थः बाल्येनेत्यादिवाक्यमा
दाय व्याचष्टे बाल्येनेति पूर्वोक्तयोरुत्तरत्र हेतुत्वद्योतनार्थोऽयं शब्दः तदेवोपादयत्येतावहीति च वाक्योत्तरमुत्थाप्य व्याकरोत्यसौ न चे

१३१

स्फुरिता मौनमौनयोर्ब्राह्मणप्रतिसामग्रीत्वद्योतकोपशब्दः ब्राह्मणपुष्पादयति आत्मा इति आचार्यपरिचर्या सर्वकं वेदांता
 नातात्पर्यवधारणं पोरित्यं युक्तं तोनात्मदृष्टि रस्कारोवात्यं प्रमात्मा परं ब्रह्म नमो न्यदस्ति किंचनेति मनसैवानुसंधाने मौने मरा
 वाक्यावगतिर्ब्राह्मणमिति विभागः प्रागपि प्रसिद्धं ब्राह्मणमिति चेन्न तत्र निवृत्तचरितमिति ब्रह्मविदः समाचारे एकमिति स इति
 अनियते तस्य चरणमित्युक्तं तस्मात् येनेति उक्तं तत्तत्कृतकृत्यं तस्य चरणमित्युक्तं तस्य चरणमित्युक्तं तस्य चरणमित्युक्तं तस्य चरणमित्युक्तं
 यद्यदाचरति श्रेष्ठ इति स्मृतेरितरेषामप्याचारेः नादरः स्फुरिता शंका ह येन केनचिदिति विहितमाचरेता निषिद्धं च तजतः शुद्धबुद्धेः
 श्रुतादाकात्मस्य धीरु तद्यते तस्य च वासना वशाद्यवस्थितैव चेषा नावस्थितेति न यद्येषा चरणप्रयुक्तदोषरम्यः अतो न्यदि त्पदि
 व्याकरोत्यत इति स्वप्नेत्यादिबद्धदृष्टां तोपादानं दाष्टां तिकस्य बद्धरूपत्वे द्यातनार्थं अतो न्यदिति कुतो विशेषणमित्याशंका हात्मैवेति
 ब्राह्मणं ॥ ५ सर्वब्राह्मणयोगात्मनः सर्वान्तरत्वं युक्तं तन्निर्णयार्थं पुनरब्राह्मणत्रयमिति संगतिमाह यत्मात्तारिति उक्तमेव संब
 धं विदुर्लोति दृष्टि व्यादीतीति अंतर्वहिर्भावेन सत्सम्यक् लतारतम्यक्रमेणोत्पत्त्यः बाह्यं बाह्यमिति वीषोपरिष्ठातृ ह्योदृष्ट्यो यत्त
 दोर्नित्यसंबंधात् निराकुर्वन्त्यासुप्तः सर्वान्तरमात्मानं प्रतिपद्यते तथा स योक्तु विशेषणो दर्शयितव्य इत्यन्तरं प्रेषारं भवित्यो ज
 ना क होल प्रश्ननिर्णयाने तर्कमप्यशङ्क्यः यत्पार्थिवं धातुजातं तदिदं सर्वमस्मिन्त्यादियोजनीयं पदार्थं युक्ता वाकार्यमाहादिरिति
 पार्थिवस्य धातुजातस्यादिर्यात्रभावे दोषमाहात्म्येति किमत्र गार्ग्यो विवक्षितमिति तदा हे देवा वदिति तदेव दर्शयितव्यमिति माह

ग्राने-
१४०

त्व

यत्कार्यमिति कारणेन व्यापकेनेति शेषः यत्कार्यं तत्कारणेन व्याप्येति तत्कारि तत्रेति व्यापकेन व्याप्येति यच्च स्थले तत्सत्त्वेण व्याप्येति मिति।
वि प्रकाराव्याप्तिरिति शब्दस्य समासार्थः व्याप्तिभूमिमाह यद्येति संप्रत्यनुमानमाह तद्येति पूर्वपूर्वमित्यवादे धर्मिणो निर्देशः उत
रेणोत्तरेण वा घाटिना कारणेनापरिक्लित्रेन सत्त्वेण व्याप्येति शेषः विमते कारणेन व्यापकेन सत्त्वेण व्याप्येति कार्यत्वात्परिक्लित्रे।
त्वात्स्थलत्वाच्च एयिवीवदित्यर्थः सर्वोत्तरादात्मनोः कीदृक्कृत्यायं सर्वत्र संचारयतीत्येवमिति ननु तथापि भूतपंचकव्यतिरिक्तानां गंध
र्वलोकादीनामप्यंतरत्वेनोपदेशात्कथं भूतपंचकचुदासेन सर्वोत्तरप्रतिपत्तिर्विवक्षितेति तत्राह तत्रेति उक्तरीत्या प्रश्नार्थे स्थिते स
तीति यावत् भूतात्मस्थितिनिर्धारणे वा सप्तमी अथ परमात्मानं भूतानि च हित्वा पृथगेव गंधर्वलोकादीनि वत्त्वं तराणि भविष्यंति ने।
त्याह नचेति गंधर्वलोकादीन्यपि भूतानामेवावस्थाविशेषास्ततः सत्त्वं भूतपंचकं तस्य सत्त्वं तरे ब्रह्मना तदंतराले प्रतिपन्नव्यमित्य
न्यप्रतिषेधायां च शब्दौ तात्पर्यमुक्त्वा प्रश्नस्याप्यतदंतराणि व्याकरोति कस्मिन्नित्यादिना कस्मिन्नुत्पल्लवापुरित्यादा उक्त्यायमा
तिदिशतेवमिति वायावित्युक्ताप्रत्यक्षैरयामग्निकार्यत्वाद्ग्रावितिवक्तव्यत्वादिविशंकते नन्वेति अग्रे हटकव्यापकत्वेपिकाष्ठवि
शुदादिपारतंत्र्याच्च तत्रेण केन चिदप्यव्याप्तिर्वक्तव्येति हि तत्कारणे वायावित्युक्तं वायोऽस्य स्वकारणतंत्र्येपिनो हटकतंत्र्येति न
व्यापकत्वासिद्धिरित्युत्तरमाह नैष दोष इत्यादिना अंतरितलोकशब्दार्थमाह ताम्येवेति प्रजापतिलोकशब्दार्थं कथयति विराडिति
अंतरितलोकादीनां प्रत्येकमेकत्वात्कृतो बद्धवचनमित्याशङ्काह सर्वत्र हीति सर्ववदनुमानेन सत्त्वं एकं तो गार्गी प्रतिषेधति सहेवा।

१४०

चेत्पादिना उक्तमेव स्पष्टयन्वाकार्यमाहागमेनेति प्रतिषेधातिक्रमेदोषमाह एकं त्वाप्तेति मूर्द्धपातप्रसंगं प्रकटयन् प्रतिषेधमुपसं-
 हरति देवताया इत्यादिना ॥ ब्राह्मणं ॥ पूर्वस्मिन् ब्राह्मणे सूत्रादयोक्तं न्यापकमुक्तमिदानीं सूत्रेतरं तर्कामितं च निर्वक्तुं पुनरब्रा-
 ह्मणमिति संगतिमाहेतानीमिति ब्राह्मणतात्पर्यमुक्त्वा व्याधिकातात्पर्यमाह तच्चामेनेवेति आचार्योपदेशो जागमशाह्वार्थः गा-
 र्ग्यः मूर्द्धपातभयादुपरतेरनेतरमित्ययं शाह्वार्थः सोऽब्रवीदिति प्रतीकोपादाने तस्या तात्पर्यमाह सूत्रेति इति शाह्वार्थमाहैवमिति ताये।
 चेत्पादि उक्तः प्रकारः स लोकांश्च वेतीति संबन्धः विशेषणोक्तिर्यत्पूर्वकं तानेव लोकाननुवदति भूरादीनीति स ब्रह्मविदित्यादिनोक्तं सति
 पति सर्वं चेति तथाभूतं सूत्रेन विधृतं तर्कामिना च नियम्यमानमिति यावत् प्रस्तुतस्तुतिप्रयोजनमाह इत्येवमिति भवत्येवंतत्तत्सूत्रादि-
 त्तानेवमकिमायातमित्याशङ्काह तच्चेदिति किं तेनेत्यत्र तस्येव धातारः कार्येण दर्शयेत्तु क्वेविहणोति यथेति याज्ञवल्क्योक्तेस्त्यात्पर्य-
 माह ब्रह्मलोका इति इत्यभीष्टमागमविदामित्यद्याहत्याद्यस्येति शाह्वार्थप्रयोजनाप्रश्नांतरं सूत्रविषये गौतमवाक्यवैशाल्यार्थमाह नान्य-
 दिति सूत्रात्वेदृशं तमाहाकाशवदिति वायुमेव विशिनष्टि यदात्मकमिति पंचभूतानि दशबाह्यानीन्द्रियाणि पंचवृत्तिः प्राणश्चतुर्विध-
 मंतः करणमिति सप्तदशविधत्वं कर्मणां वासनानां चोत्तरसृष्टिदेतत्तां प्राणिभिरर्जितनामाश्रयत्वात्पेक्षितमेवलिंगमित्याह कर्मेति
 तस्यैव सामान्यविशेषात्मना बद्धरूपत्वमाह यन्नदिति तस्यैव लोकपरीत्यकप्रसिधत्वं माह यस्येति तस्य सूत्रत्वे साधयति वायु नेति प्र-
 सिद्धमेतत्सूत्रविदामिति शेषः लौकिकी प्रसिद्धिमेव प्रश्नपूर्वकमनेतरश्रुत्यवष्टेभेन स्पष्टयति कथमित्यादिना उक्तमेव दृष्टान्तेन च न।

किं सूत्रेणादिना वाच्योः सूत्रेण सिद्धे फलितमाह त इति नियंतरीश्वरस्य लौकिकनियंतृत्वात् कार्यकरणावत्त्वमाशङ्क्यार यस्येति एषिवाश
 शीतित्वमेव न तत्र शरीरत्वमित्याशङ्क्यार एषिवीति एष्ययाय तकरांतदेवतस्य करावेति योजना कथं एषिवाः शरीरं द्रियवत् तदाह स्व
 कमेति तदेव हेतुं तरेण स्फोरयति परार्थेति यः एषिवीमित्यादिवाक्यतात्पर्यमाह देवतेति तत्र वाक्यमवतार्य व्याचष्टे य ईदृश इति नियम
 एषिवीदेवताकार्यकरणाभ्यामेव कार्यकरणवत्त्वमीदृशत्वं एषिपर्यायदर्शितं न्यायं पर्यायान्तरेष्विति दिशति समानमिति सर्वत्र प्राणादौ।
 निष्ठुत्रंतर्यामीतवात्मेति संबंधः वाक्यांतरे प्रश्नपूर्वकमुत्थाप्य व्याचष्टे कस्मादित्यादिना यथा मनसि तथा बुधावपि संनिधानात् तत्तात्तेति या
 वत् तत्रेति एवं संहर्षोक्तिः अन्य यद्युपलक्षयितुमतेन्य इत्युक्तं पदार्थान्वयाकरोत्यत इति अन्योदृष्टानास्तीति संबंधः एष तदित्यादिवाक्यस्या
 र्यमाह यस्मादित्यादिना ॥ ब्रह्माणं ॥ एवं स्मिन् ब्रह्माणे सूत्रांतर्यामितौ प्रश्नप्रत्युक्तिभ्यां निर्धारितौ संप्रत्युत्तरब्रह्माणतात्पर्यमाह तः पर
 मिति सोपाधिकवस्तुनिर्धारणानंतर्यमयशब्दार्थः ननु यस्माद्वातगार्गीश्वर्युपरतातस्य तदवस्थत्वात् कथं पुनः सा प्रष्टुं प्रवर्तते तत्राह
 पूर्वमिति हेतुत्वात्माद्यमाह यदीति नवैजातिप्रतीकमादाय व्याचष्टे कदाचिदित्यादिना अन्ये दर्शयितुं कश्चिदिति पुनरुक्तिः संधीयते
 स उच्यतेति शेषः प्रश्नयोरवश्यप्रत्युत्तरणीयत्वे ब्रह्मिष्ठत्वांगीकारो हेतुरित्याह ब्रह्मविद्येति सूत्रस्याधारे प्रष्टव्ये किमिति सर्वजगदनुद्यतेत
 जाह तत्सर्वमिति पूर्वोक्तं सर्वजगदात्मकमिति यावत् यथा प्रश्नमनुद्यप्रत्युक्तिमादत्ते स होवाचेति तां व्याचष्टे यदेतदिति यजगद्व्याकृतं सूत्रा
 त्मकमेतदव्याकृताकाशेव तत्रेति संबंधः त्रिष्वपि कालेष्विति पदं तद्वत् न कृत्यताविति वक्ष्यमाणं वाक्यमन्यदित्युच्यते तदेव प्रश्नप्रतिवा

चनरूपमनुवदति सादेति पुनरुक्तेरकिंचित्करत्वे व्यावर्तयत्युक्तस्यैवेति प्रतिवचनानुवादनात्पर्यमाह गार्थेति प्रश्नाभिप्रायप्रकटयत्या
 काशमेवेति अप्रतिपत्तिर्विप्रतिपत्तिश्चेति दोषद्वयं सामान्येनोक्तं विशेषतो ज्ञाते पृच्छति किंतदिति अस्यादिवाक्यमवतार्य व्याकरोत्येवमित्या
 दिना यदयेरेदिते रूपमित्यादिश्रुतिमाश्रित्याशये यदिति अत्राप्रतिषेधतो नाश्रयविशेषणस्य पुनरुक्तिमाशङ्क्या आत्मिकरति अत्रात्रमि
 निमानमेवात्ययेनिराक्रियते तस्येत्यात्मोक्तिः संपिदितमर्थमाह सर्वेति तदुपपादयत्येकमिति अत्राप्रतिषेधकारीत्याश्रयैवांतरास्ति ते
 ज्ञापितेवक्तव्याभावात्तदुपपद्येत्येति तत्राहानेकेति यदस्ति तत्सविशेषणमेवेति लौकिकी बुद्धिः आशङ्कते नास्त्यतरे निर्विशेषणमिति
 शेषः अंतर्गमिणि जगत्कारणे परस्मिन्नुमानसिद्धे चिद्वितितेति रुपाद्यतरे सेत्यति जगत्कारणत्वस्योपलक्षणतया जगत्कारणत्वस्य स्थितत्वात्
 पल्लवाद्वागव्यवस्थानि स्वरूपलक्षणप्रवृत्तेरंतर्गमिण्यनुमाप्रकृतोपपत्तेति भावः अनुमानकत्वद्वाराण्यव्याकरोति यदेतदिति प्रशासने
 सूर्याचंद्रमसौ चिधृतौ स्यातामिति संबंधः उक्तमर्थं दृष्टान्तेन स्फोरयति यथेति अत्रापि सर्ववदन्यः जगद्यवस्थाप्रशासितत्वं विवाच्यं
 स्यात्तद्व्यावस्थावदित्यर्थः सूर्यामसावित्यादौ चिद्वितितमनुमानेनाह सूर्यश्चेत्यादिना तादर्थ्यं न लोकप्रकाशार्थत्वेन प्रशासितत्वं नि
 र्मितावितिसंबंधः निर्मातृविशिष्टविज्ञानवत्तमाचष्टे तत्रिर्वर्तमानेति सूर्याचंद्रमसौ न ह्युद्भवाद्यौ विमतौ विशिष्टविज्ञानवतानि निर्मितौ प्र
 काशत्वात्प्रदीपवदित्यर्थः विमतौ नियंतरपूर्वकौ विशिष्टेष्ववस्थानभूत्यादिवदित्यभिप्रेत्याह विधत्ताविति प्रकाशोपकारकत्वेन जनक
 त्वे निर्मातृविशिष्टविज्ञानसंभावनार्थं साधारणोति विशेषणं साधारणः सर्वेषां प्राणिनां यः प्रकाशः तस्य जनकत्वादिति यावत् दृष्टान्ते लो

पेक्षायामाह गंगाया इति अन्यथा प्रवर्तितं पुनस्तदमानत्वे तत्र देवतानो चेतनत्वेन स्नाते यं विमलानियं तर्ह्येविकानियतप्रवृत्तित्वाद्
 त्वादिरप्रवृत्तिवदिति चतुर्थपर्यायार्थः नियतप्रवृत्तिमत्त्वे तदेतदित्युच्यते तच्चेत्यभिचारितोक्तिः विमले विशिष्टज्ञानवदात्तकर्म
 फलत्वात्सेवाफलवदित्यभिप्रेत्यपंचमपर्यायप्रवृत्त्यापद्यति किंचेति दाताप्रतिपत्तीदातानंदेयं वा फलं दास्यति किमीश्वरेणेत्याशंका
 ह तत्रेति दातादीनामिहैव प्रत्यक्षेनाशोदृश्यते तेन तत्प्रत्यक्षोदृष्टपुरुषार्थो न कश्चिदस्तीत्यर्थः अदृष्टं पुरुषार्थं प्रत्यादादृष्टं स्तिति
 समागमः फलप्रतिलेभः सचैदिको न भवति किंतु पारलौकिकस्तथा च नासाविहैव विनष्टादादादिप्रयुक्तः संभवतीत्यर्थः तर्हि फल
 दातरभावात् स्वार्थभ्रंशो हि पूर्वनेति न्यायादात्प्रशंसैवमाभूदित्याशंका ह तथापीति फलसंयोगादौदेतमाह प्रमाणसतयेति
 हिरण्यपदाग्रतत्वं भजेत इत्यादिप्रमाणं तथापि कथमीश्वरसिद्धिः तत्राह कर्त्तरिति तदिदात्प्रशंसने विशिष्टे नियंतर्गसत्य उपपत्तेन
 तत्कल्पकमित्यर्थः दानक्रियावशादेव तत्फलसिद्धौ कृतं नियंत्रेति चेत्तस्याह दानेति कर्मणः क्षणिकत्वं फलस्य च कालांतरभाविता
 त्रमाधनलोपपत्तिरित्यर्थः अत्र मानार्थापत्तिभ्यां सिद्धमर्थ उपसंहरति तस्मादिति अर्हत्वेनैव फलदात्त्वादत्त मीश्वरेणेति शंकाते
 अर्हत्वेति चेदिति स्वयमचेतनं चेतनानधिष्ठितं चाहैव फलदात्तन कल्पमप्राप्त्यापत्तिपरिहरति नेति ईश्वरदेवीशंकते प्रा
 शास्तरिति सद्भावे प्रमाणा उपपत्तिरिति शेषः परिहरति नागमेति कथं कार्यपरस्यागमस्य वस्तुपरत्वमिमांशं कदाहा वोचामेति क
 र्त्तव्यमिति फलदात्र तिरेकैर्नोपपद्यते न च कर्माश्रुतं विनाशिकालांतरभावि फलात्कृते तदर्थोपत्तिमिहैवैव कथं मानासिद्धिरिति

अनुकरलं लोकप्रख्याये

त्याशंक्याह किंचेति न केवलं सद्वावेप्रमाणा सत्वमेवापूर्वेदृष्टं किं त्वन्यच्च किंचिदस्तीति यावत् तदेव प्रकटयत्यपूर्वेति अपूर्व।
 सकल्पनायां यार्थापत्तिः शंकातेतस्याः कल्पितमसर्वमंतरेणाप्युपपत्तेः तद्यः स्यादित्योजनं अन्यथाप्युपपत्तिविहताति सेवेति
 यागादिफलमपीश्वरात्संभवतीति शेषः कथमीश्वराधीनायागादिफलप्राप्तिः तत्राह सेवायाश्चेति ग्राहपदेनेंद्रादिदेवतापुष्ट्यते
 विमताविशिष्टज्ञानवतादीयमानफलवतीविशिष्टक्रियात्वात्संप्रतिपन्नवदिति भावः इतश्चापूर्वकल्पनाननुक्तेत्याह दृष्टेति दृष्टं
 वायाधर्मत्वेन सामर्थ्यं सेवात्फलप्रापकत्वेतदनुभूत्यदानादौफलप्राप्तिसंभवेतत्रिरामेनापूर्वकल्पनानन्यायादृष्टानुसारिण्यक
 ल्पनायांतद्विरोधिकल्पनाः योगादित्यर्थः अपूर्वस्यफलहेतुत्वेदोषांतरमाह कल्पनेति तदाधिकं वक्तुं पराशरातीश्वर इति नापूर्वक
 ल्पं कृतमन्वात्रकल्पनाधिक्यमित्याशंक्याह तत्रेति व्यवहारभूमिः समस्यर्थः भूमिकोरुत्वाकल्पनाधिक्यं स्फुटयति तत्रेत्यादिना
 अपूर्वस्यादृष्टत्वेमतीति यावत् इति कल्पनाधिक्यमिति शेषः त्वन्मतेपितल्पाकल्पनेत्याशंक्याहेदत्विति स्वपक्षेधर्मिमात्रं कल्प्यपरप
 क्षेधमीधर्मश्चेत्याधिकं तस्यात्फलमत उपपत्तेरिति न्यायेन परस्यैवफलदाहतेति भावः धर्मिणोपि प्रामाणिकत्वेन कल्प्यत्वमित्यभिप्रे
 त्याहानुमानेचेति ईश्वरास्त्वित्वेहेत्वंतरमाह तथाचेति येदेवायजमानमन्वायना इति संबंधः जीवनाद्येजीवनेनिमित्तीकृत्येति यावत् दे
 वानामीश्वराणामपि द्रव्यार्थित्वेन मनुष्याधीनत्वात्प्रादीनवृत्तिभाकत्वेनियंत्कल्पकमित्यर्थः योनकस्यचित्प्रकृतित्वेन विकृतित्वेन
 वावर्त्ततसदर्विरोधः ईश्वरास्त्वित्वेहेत्वंतरमाहेतुश्चेति मोक्षहेतुज्ञानविषयत्वेनापितदस्तीत्याह भवितव्यमिति यदज्ञानात्प्रवृत्तिर्यात

ज्ञानात्मानि वर्तन्ते इति न्यायः कर्मवशादेव मोक्षमिच्छेत्तु हेतुज्ञानविषयत्वेनात्तरेनाभ्युपेयमिति शङ्कते नन्विति उत्तरवाक्येनोत्तरमा
ह नेत्यादिना यस्याज्ञानादसकृदनुष्ठितानि विविदिषफलान्यपि सर्वेण कर्मणि संसारमेव फलयेति तदज्ञातमत्तरेनास्तीत्युक्तं सं
सारभावप्रसंग इति भावः अतस्तस्मिन्नेहेत्येतरमाह अपि चेति पूर्ववाक्यं जीवदवस्थपुरुषविषयमिदं तत्परलोकविषयमिति वि
शेषं मत्तरेतरवाक्यमवतार्य व्याचष्टे तदेतदित्यादिना प्रधानवादिनः शङ्कामन्वयोत्तरवाक्येन निराकरोत्यग्रे इत्यादिना इत्यादिना
स्याचेतनत्वमित्याह किंचेति नास्तीत्यन्वयप्रदर्शनमन्यदिति विशेषणसिद्धमर्थमाहैतदिति अन्यदा पूर्वोक्तमव्याकृतार्थे
थित्वेनेति गमनवाक्यपुदाहृत्य तस्य तात्पर्यमाहैतस्मिन्निति पराकाष्ठापरंपर्यवसानेनास्मादुपरिष्ठादधिष्ठाने किंचिदस्तीत्यर्थः ता
स्यैव परमपुरुषार्थत्वमाह एवेति पुरुषात्र परं किंचित्साकाष्ठासापरागतिरिति हि श्रुत्येतरं ब्रह्मास्मादत्तरादव्यदस्तीति चेन्नैत्याह
तदिति ननु चतुर्थे सत्यस्य सत्यं ब्रह्म व्याख्याते अतरेतन्नैवमिति चेन्न त्राहैतत्स्थित्यादेरिति किंतदचनेतदाह तदेवेति ब्रह्मानं वि
षयभूतं वस्तुशक्ति किंचदिति यदाहो मदीयं वचनं तदेव ब्रह्मानयोग्यमित्याह यदि तदा करोत्यस्मादिति नमस्कारे कृत्यास्मादनुज्ञां प्रा
प्येति शेषः तदेवेति प्राथमिकवचनोक्तिः किमिति द्वितीयं पूर्ववचो ब्रह्ममव्यामहेनेते अनरिममाशास्मादेनेत्याह नयस्त्विति तत्र प्रश्नपूर्व
कं पूर्वोक्तमेव ब्रह्मानविषयभूतं वाक्यमवतार्य व्याचष्टे कस्मादित्यादिना पराजिताया गार्ग्यावचो नोपादेयमित्याशङ्क्याह प्रश्नो चेदि
ति ततश्च प्रश्ननिर्णयाद्यातवल्कास्याप्रकं पत्यं प्रतिपद्य ब्राह्मणमिति हि ते चोक्तेत्यर्थः ॥ अंतर्गामी हेतुत्वात्तरेत्येतेषामवतारविशेषो

वप्रदर्शनाद्येप्रकृतत्वेदर्शयत्येतर्थामीति तत्रोत्तरार्थमिति प्रकृतत्वेप्रकटयति यमिति क्षेत्रज्ञस्यप्रकृतत्वेस्फुटयति येचेति अह
रस्यप्रस्तुतत्वेप्रत्यापयति यचेति सर्वेषांविषयाणां दर्शनश्रवणादिक्रियाकर्तृत्वेनचेतनाधातरित्यतदंतरमुक्तमित्यन्वयः तेषुवि
चारमवतारयति कस्त्विति तस्मिन्निचारेस्वरूप मत्प्रत्युत्पापयति तत्रेति क्षेत्रज्ञस्यप्रस्तुतत्वंशंकावारयति यस्तमिति यथापरस्या
त्मनोत्तरार्थमीजीवश्चेत्यवस्थेदेकल्येते तथातस्मैवान्याः पंचावस्थाः पिंडोजातिर्विराट्सूत्रं देवमित्येवंलक्षणमहाभूतसंस्थानभेदेन
कल्पयंतीत्याह तथेति उक्तरीत्याकल्पनायांपिंडोजातिर्विराट्सूत्रं देवमव्याकृतंसाक्षीक्षेत्रज्ञस्यैववस्थाब्रह्माणोभवन्तीतिवदंतः
कल्पयंतीतिसंबंधः अवस्थापत्तमुक्ताशक्तिपक्षमाहान्यदिति तशब्देनावयवपक्षेदर्शयन्विकारपक्षेनितिपक्षेत्येति तत्रपक्षद्व
येप्रत्याहावस्येति अंतर्धामिप्रभृतीनामितिशेषः तस्यसंसारिकधर्मातीतत्वश्रुतावपिकथमवस्थावत्वंशक्तिमत्त्वंवानसिद्धतीत्या
शंकाह नहीति अवशिष्टपक्षद्वयनिराकरणंशगेवप्रवृत्तंस्मारयति विकारेति परपक्षनिराकरणमुपसंहरति तस्मादिति परकीय
कल्पनासंभवेष्टकृति कस्तर्हीति उत्तरमाहोपाधीति आत्मनिस्त्वतोविशेषाभावेहेतुमाह संधवेति तत्रैवहेत्वंतरमाहासर्वमिति बाह्यं।
कार्यमाभ्यंतरंकारणंताभ्यांकल्पिताभ्यांसहाधिष्ठानत्वेनसत्तास्फूर्तिप्रदतयावर्तते ब्रह्मस्वभावतत्त्वजन्मादिसर्वविक्रियाशून्यं
दृश्यं तदित्याद्यर्थेणश्रुते रर्थः आत्मनिस्त्वतोविशेषायोगेफलितमाह तस्मादिति निरुपाद्यत्वंवाचोमनसोवागोचरत्वंतत्रनिर्विशे
षत्वमेकत्वंहेतुनिरुपाधिकस्येतिनिर्विशेषत्वंप्रसाधित्वमुक्तं तत्रचवीणावाक्यं प्रमाणं कृतं कथं पुनरेवंविधस्यवस्तुनः संसारित्वं नदा।

हाविद्येति तैर्विशिष्टं यत्कार्यकरणं तेनोपाधि नोपदिष्टः परमात्मा जीवः संसारीति च अपदेशभागभवतीत्यर्थः तथापि कथं तस्यांत
 र्यामित्यंतदाह नित्येति नित्यं निरतिशयं सर्वत्र प्रतिबद्धं ज्ञानं तस्मिन्सत्त्वपरिणामे सत्त्वप्रधाना मायाशक्तिरुपाधित्वेन विशिष्टः ज्ञाते
 स्य रौतर्क्यमीति चोच्यते इत्यर्थः कथं तर्हि तस्मिन्नेतराशब्दप्रवृत्तिस्तदाह स एवेति निरुपाधित्वं शुद्धत्वे हेतुः केवलत्वमहितीयत्वे तथापि
 कथं तत्रादिरण्यगर्भादिशब्दप्रत्ययैरुपाशंकारः तथेति यथैकस्मिन्नेव परस्मिन्नात्मनिकल्पितोपाधिप्रयुक्तं नानात्वे तथा तदेतत्तत्रै
 जतीत्यादिवाक्यमाश्रित्य प्रौढोक्तमित्याह तथेति कल्पनया परस्परानात्वं वस्तुतस्तैकरस्मिन्प्रयुक्तं नानात्वं तदाहरति तथेत्यादिना
 प्रवस्थाशक्तिविकरावयवपक्षेऽपि यथोक्तं प्रतीनामुपपत्तिमाशंकारः कल्पनान्तरेऽस्ति प्रौढाधिकोतर्क्याद्यादिभेदेन स्वाभाविक
 इत्यपमदरति तस्मादिति स्वतो वस्तुनिरालम्बिभेदः किं त्वैकरस्यमेवेत्यत्र हेतुमाहैकमिति ॥ ब्राह्मणं ॥ ब्राह्मणोत्तरमुत्पापयत्यथे
 ति गार्गिप्रश्ने निर्णिते तथा ब्रह्मवदने प्रत्येतत्त्वत्वेनास्तीति सर्वान्प्रतिकथनानंतरमित्यथ ब्राह्मण्यः संगतिं चक्रं चक्रं कीर्तयति एधि
 व्यादीनामिति यत्साक्षादित्यादिप्रस्तुत्यसर्वोत्तरत्वं निरूपणद्वारा साक्षात्त्वादिकमार्थिकं ब्राह्मणत्रये निर्हीरितमित्यर्थः अंतर्क्यामिवा
 स्योत्तरत्वं निर्दिष्टमर्थमनुव्रवति तस्य चेति नामरूपाभावाकृतो विषयो हेतुप्रपंचस्तत्र सत्त्वभेदाद्ये एधिव्यादयस्तेषु नियमेषु नि
 यंतत्वं तस्योक्तमिति योजना किमिति व्याकृतविषये नियंतत्वं प्रकृतं तदाह व्याकृतेति तत्रादिपरतंत्रस्य एधिव्यादेर्ग्रहणं नियमत्वे स्य एत
 रलिंगमिति तत्रैव नियंतत्वं प्रकृतमित्यर्थः वृत्तमनुव्रवोत्तरस्य ब्राह्मणस्य तात्पर्यमाह तस्येवेति नियंतव्यानोदेवताभेदानोपपत्तौ तः संको

चोविकाशसानेत्यपर्यंतं तद्द्वारा प्रकृतस्यैव ब्रह्मणः साक्षात्परोक्षत्वे स एव नेति नेत्यात्मेत्यादिनाधिगंतव्ये इति कृत्वा प्रथमं देवता।
संकोचविकाशोक्तिरनेनैव स्तुतिर्देश इत्येतदर्थमेतद्ब्रह्मणमित्यर्थः ब्रह्मणारंभमेव मुक्ता न दत्तरागि व्याकरोत्यथेत्यादिना निवि-
दिष्यते तावन्तो देवा इत्यत्र संबन्धः केयं निविदिति एकं निवित्रामेति उत्तरमाह देवतेति पदार्थमुक्ता वाक्यार्थं कथयति तस्यामि-
ति यद्यपि भाष्ये निविद्यात्वात् तस्यापि प्रशङ्का शक्या तां व्याख्याति का पुनरित्यादिना अनुज्ञा वाक्यं व्याकरोत्येवमिति मध्यमांशे व्या-
ख्येयं अधिकप्रशङ्गाधिकविमलसुलक्षणा कलेवेत्यादि प्रश्नानां पूर्वप्रश्नेन पौनरुक्त्यमाशङ्क्य परिहरति पुनरित्यादिना कतमेते अथ स्या-
दिप्रश्नस्य विषयभेदं दर्शयति देवतेति कति तर्हि देवानि विदिमंति तत्राह परमार्थतत्त्विति यस्मिंश्चोदेवानां स्वरूपं प्रशङ्कानिर्द्धारय-
ति कतमेत इति उत्तरप्रश्नपंचकप्रतीकं दृष्ट्वा तस्य तात्पर्यमाह कतम इति तेषां वस्त्वादीनां प्रत्येकं वस्त्वादित्रये प्रतिगणमिदं प्रजाप-
तौ चैकैकस्यैव तेषां वस्तुत्वमेतेषु दृष्ट्वा दिवाकावहंभेन स्पष्टयति प्राणिनामिति तेषां कर्मणामित्यलस्य चाश्रयत्वेन तेषामेव निच-
सत्वेन च शरीरेन्द्रियसमुदायाकारेण विपरिमितोऽप्यदयो जगदेतद्द्वयं निख्येयं च तत्र संति तस्माद्युक्तं तेषां वस्तुत्वमित्यर्थः वस्तुत्वे निगम-
यति ते यस्यादिति प्राणशब्दार्थमाह कर्मेति ते यदा स्यादित्यादिवाक्यमनुसृत्य तेषां रुद्रत्वमुपपादयति ते एते प्राणा इति मरणकालं स-
प्रत्यर्थः तेषामादित्यत्वमप्रसिद्धमिति शङ्कते कथमिति एते दृष्ट्वा दिवाकावहं नोत्तरमाह ते दृष्ट्वा प्रसिद्धं वस्तुत्वं व्यावर्तयति वीर्यमिति तदे-
व संज्ञातं निरूप्यते न स्रुतयति वतमिति किंतु हलमिति चेत्तदाह यस्याणि न इति प्रमापणं हि सनेकथं तस्यैव त्वमुपचारादित्याहं इत्य-

हीति पशुनां यज्ञत्वमप्रसिद्धमित्याशङ्क्याह यज्ञस्य हीति कारणे कार्योपचारे साधयति यज्ञस्येति शुभ्रत्वात् साधनव्यतिरि-
 क्तरूपाभावात् यज्ञस्य पश्याश्रयत्वाच्च पशवो यज्ञ इत्युच्यते इत्यर्थः एते हीति प्रतीकमादाय व्याचष्टे यस्मादिति यत्र यस्मिंशदायुक्तं
 तत्सर्वमेतत्पवयस्मात्तस्मादेतेषु भवेतीति योजना अत्रार्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह सर्वो हीति प्रतिज्ञा समाप्ताविति शङ्कः तत्र हे-
 तुषु हीति वेदलक्षणकृतं केचिदेष पक्षो दर्शितो न्येष्टो तत्र यो लोकार्थस्य यथा फलार्थ इत्याह इत्येव इति एकस्या धर्तृत्वमा-
 त्तिपति तत्रेति इव शब्दस्तु कथमित्यत्र संबध्यते परिहरति यदस्मिन्निति प्राणस्य ब्रह्मत्वं साधयति सर्वेति तेन मरुत्वेनेति यावत्
 तस्य परोक्षत्वप्रतिपत्तौ प्रयत्नगौरवार्थं कथयति त्यदितीति उक्तमर्थं प्रतिपत्ति सौकर्यार्थं संशुद्धाति देवानामिति एकत्वे प्राणोप-
 वसाने नानात्वमाने त्वं षडधिकत्रिशताधिकत्रिसहस्रसंख्याकानामेव देवानामत्रोक्तत्वात् कथं तदा नेत्यमित्याशङ्क्याह तसहस्र-
 श्राभ्यामने ततां शुक्लैवेत्याशयेनादानं तानामिति एकस्मिन् प्राणोपर्यवसाने यावद्भवति तावत्पर्यंतं मुत्तरोत्तरेषु त्रयस्मिंशदादिषु ते-
 षामप्यने भव इत्याह तेषामपीति प्राणस्य कस्मिन्नने भवस्तत्राह प्राणस्येवेति संशुद्धी तमर्थमुपसंहरत्येवमिति एकस्यानेकधा-
 भावे किं निमित्तमित्याशङ्क्याह तत्रेति उक्तरीत्या प्राणस्वरूपे स्थिते सतीति यावत् देवस्यैकस्य प्रकृतस्य प्राणस्येवेत्यर्थः प्राणिनां
 तानेकं कर्मणि चाधिकारस्य स्वामित्वस्य भेदोधिकारभेदस्तन्निमित्तत्वेन देवस्यानेकस्थानपरिणामसिद्धिः प्राणिनो दिज्ञानं कर्मचा-
 नुष्ठापसंशमग्रादि रूपमापद्यते तद्युक्तो यथोक्तो भेद इत्यर्थः संकोचविकाशाभ्यां प्राणस्वरूपोक्त्यनेतरमवसरप्राप्तिरित्यानी

ग्राने-
१४६

मित्युच्यते उपदिश्यते ध्यानार्थमिति शेषः अवयवशो वाक्यं योजयति एचिवीति संपिदितं वाक्यं त्रयार्थं कथयति एचिवीत्या-
दिना वैशद्येन धारणार्थः तेषां यत्नं एवं विज्ञानी यात्स एवेदितमिति संबोधः अथ केन रूपेण एचिवीदेवस्य कार्यकरणसं-
वाते प्रत्याश्रयत्वं तदाह मातृजेनेति एचिव्यामातृशब्दवाच्यत्वाद्यप्येव देवो देह एचिव्यासीति मन्यते स एव शरीरारंभकमातृजकोश-
त्रयाभिमानितया वर्तते तथा च तस्य तेन रूपेण पितृजवितनये कार्ये लिंगं च करणं प्रत्याश्रयत्वं संभवतीत्यर्थः एचिवीदेवस्य प-
रायणत्वं उपपाद्यानेतरवाक्यश्रुत्याप्यव्याचष्टे सर्वे वेदितेति तथापि मम किमायातमित्याशंकाद याज्ञवल्क्येति सप्रबोधयेन।
विशेषणैर्न विशिष्टस्य हि विशेषणश्रुत्या मानं कृत्वा तत्कातदेवाह यथेति शरीरं हि पंचभूतात्मकं तत्र पार्थिवो न जनकत्वेन।
स्थितः शरीर इति यावत् तस्य जीवत्वं व्यावर्तयति मातृजेति एचिवीदेवस्य निर्णीतत्वाशंकां वारयति किंत्विति याज्ञवल्क्यावक्ता
मनुप्रष्टारं शाकल्यं प्रतिकथं च दैवेति कथयति तत्राह एवेति लोभितस्या मर्षवशात्वेदृष्टं तस्मैति प्राकराणिकं देवताशब्दा-
र्थमाह यस्मादिति प्रबुधो निष्पन्निकर्ता षष्ठोऽप्युच्यते लोहितनिष्पत्तिरेतत्त्वमन्नरमस्यानुभवेन साधयति तस्माद्वीति तस्य कार्यमाह
तत्त्वेति लोहितादितीयपदार्थनिष्ठा तत्कार्यत्वज्ञां सरुधिररूपं बीजस्यास्थिमज्जाशुक्रात्मकस्याश्रयभूतं भवतीत्यर्थः पर्यायसम-
कमाद्यपर्यायेण तत्त्वार्थत्वात् त्रयग्याख्यानायेदमित्याह समानमिति अत्र पर्यायेषु येषां पदानामर्थभेदस्तेषां तत्कथनार्थं प्रती-
कं दृष्ट्वाति काम इति वाक्यार्थमाह कामशरीर इत्यर्थ इति स च हृदयदर्शनो मनसा संकल्पयेतेति हर्वचर तस्य विशेषणं दर्शयति

१४६

एकस्त्रीश-
रीरनिष्ठात् ३

यत्वेति अध्यात्मिकस्य काममयस्य पुरुषस्य कारणे एकत्वं तस्येति तस्यास्तत्कारणत्वमनुभवेन न किं स्वीत्येहीति रूपशरीरस्य।
 चतुर्दशानामनसा संकल्पयितुं देवस्य कथमादित्यपुरुषो विशेषणमित्याशंकाह सर्वेषां हीति रूपमात्राभिमानिनो देवस्यादित्येषा।
 रूपाविशेषावहेतुः सच सर्वरूपप्रकाशकत्वात्सर्वैरूपैः स्वप्रकाशनायारब्धस्माद्युक्तं यथोक्तं विशेषणमित्यर्थः कथंचत्तस्यः
 सकाशादादित्यस्योत्पत्तिरित्याशंकावत्तोः सूर्योऽनुजायतेति श्रुतिमाश्रित्याह चतुर्दशीति तत्रापीति श्रोत्रोक्तिः प्रतिश्रवणं सेवा
 दः प्रतिविषयं श्रवणं वा सर्वोत्पत्तिश्रवणानि तावद्दृश्यामिति यावत्तदित्यस्तत्राधिदेवतमिति श्रुतिमाश्रित्याह दिग्योहीति आ
 धिदेवतं मृत्परीसरो मृत्पुनैवेदमाह तमासीदिति श्रुतेः सच तस्याज्ञानमयस्याध्यात्मिकस्य पुरुषस्योत्पत्तिकारणमविवेकिप्रवृत्तेः।
 रीसुराधीनत्वादीश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गं वा अथ भ्रमेव चेति पवेति तदाह मृत्पुनिति पुनरुक्तिप्रत्याह सर्वमिति आधारशब्दोभावप्रधान
 स्याच्च विंबस्याधारत्वे यत्र तदित्युक्तं भवति आदिशब्देन स्वत्वं स्वभावं तद्वादिगृह्यते प्राणेन हि निवृत्त्यमाणे दर्पणादौ प्रतिविंबाभि
 व्यक्तियोगे रूपविशेषो निष्पद्यते ततो युक्तं प्राणस्य प्रतिविंबकारणत्वमित्यभिप्रेत्याह तस्येति आपपवयस्यायतने य एवायमस्य प
 रूपात्सुभयत्र सामान्यविशेषभावो न प्रतिभातीति शंकमाने प्रत्याह साधारण इति कथं पुनर्वापीकृपादिविशेषाय तनस्य चरुणा देवता
 नतिदेवतात्मनो वरुणास्य तदधिष्ठातृत्वात्कारणत्वे तत्राह वरुणादिति आपोवापीकृपाद्याः पीताः सत्यो ह्यात्मशरीरे मूत्रादिसंवाते कु
 र्वन्ति ताश्च वरुणा इवेति वरुणाशब्देनाप एव रस्मिद्वारा भूमिपतेत्योभिधीयन्ते तथा च तापव वरुणात्मिका वाप्याद्यप्यपीयमानानां पु

शाने
१४५

त्यतिकारणमिति पुनर्वक्तुं वक्तुं वापीत ताकाद्यायतने पुरुषे प्रतिकारणत्वमित्यर्थः वाक्यद्वयं गृहीत्वा तात्पर्यमाह विशेषेति
पुत्रमयशङ्खार्थव्याचष्टे पुत्रमयशित्वेति शा कल्पेति होवाचेत्यादिशेषस्य तात्पर्यं वक्तुं वक्तुं कीर्तयत्यर्थेति लोकः सामान्या
कारः पुरुषो विशेषावक्तुं दो देवस्तत्कारणमनेन प्रकारेण त्रिधा त्रिधा त्माने प्रविभज्य स्थितो य एकैको देव उक्तः प्रा एव स आत्मा
न देहत्वात् सर्वोक्तस्य सर्वस्य स चोपासनार्थमप्युपादिशेयस्तदित्यर्थः उन्नरस्य तात्पर्यं दर्शयत्युनेति प्रविभक्तस्य जगतः सर्वस्य
तिशेषः आत्मशब्दोक्तद्विषयः याज्ञवल्क्यवाक्यस्य शा कल्पे प्रष्टव्यं बुद्धिपूर्वकारित्वापादकत्वं दर्शयति ग्रहेणेति सर्वेषामेव
आत्माणां प्रायेण हंतव्यत्वेन संमतो भवानिति पुनरभिहितं शा कल्पस्तु कालचोदितत्वात् तदनुगोधिनीमन्यथा प्रतिपत्तिमेवा
रायचोदयतीत्याह यदिदमिति पुनरिदं विषयं ज्ञानं ज्ञानेन तन्मास्तीत्यर्थः तच्च विज्ञानं केवलं दिश्यान्न भवति किंतु देवैः प्र
तिष्ठाभिमुखसहितारिशोवेदेत्याह तच्चेति अवगारितस्य वाक्यस्यार्थं संक्षिपति सफलमिति प्राचोदिशिकादेव तेति वक्तुं कथमन्यथा एक
तेन ज्ञातुं सौहीति आत्मानमात्मीयमिति यावत् यद्योक्तं हृदयमात्मत्वेनोपगम्येति संबंधः तथापि प्रथमं प्राचोदिशामधिकृत्य प्रश्ने को देव
रिति चेन्न ज्ञातुं पूर्वोक्तिपुनरिति यद्यपि दिगात्माह मस्मीति स्थितस्तथापि कथं सर्वजगदात्मत्वेनोपगम्यति पुनीत्यवगम्यते तज्ज्ञातुं सप्रतिष्ठा
ति सप्रतिष्ठादिशोवेदेति वचनात् सर्वमपि हृदयद्वारा जगदात्मत्वेनोपगम्य स्थितो मुनिरिति प्रतिभातीत्यर्थः प्रतिज्ञातुं सारित्वाच्चायं प्रश्नो
मुक्तिमानित्याह यथेति अहमस्मिदिगात्मेति प्रतिज्ञातुं सारित्वापि प्रश्ने देहपातोन्नरभावीदेवताभावः एकते सति देहे ध्यातस्तद्वा योगा

१४६

दित्वाशङ्काद सर्वत्र हीति इति न भाविदेवताभावः प्रश्नोचरतिशेषः उक्तेर्यथाशेषमनुकूलयति तथा चेति प्रश्नार्थमुपसंहर
 त्स्यामिति आदित्यस्य चतुर्विधप्रतिष्ठितत्वे प्रकटयितुं कार्यकारणभावेन योरादर्शयत्तथात्मन इति चक्षुःसूर्यो रजायतेत्यादयो मंत्र
 वादास्मदनुसारिणश्च बाष्पाणां वाः भवतु कार्यकारणभावस्तथापि कथंचित्त्वादिन्यस्य प्रतिष्ठितत्वेन तत्राह कार्यहीति कथंचित्
 षोडशेषप्रतिष्ठितत्वेन तत्राह रूपग्रहणायेति तथापि कथंचित्त्वात्क्रमाधाराद्येयत्वमत्याह येहीति चतुर्विधरूपारञ्जत्वे फलितमाह
 तस्यादिति उपसंहरतमर्थसंश्लेषाति चतुर्वेति हृदयारञ्जत्वे रूपाणां स्फुटयति रूपाकारेणेति हृदये रूपाणां प्रतिष्ठितत्वे देत्वेन तस्मा
 ह यस्यादिति हृदयशब्दस्य मोक्षोदविषयत्वे व्याचर्तयति हृदयमिति कथंचित्त्वं विप्रवृत्तानि रूपाणां तरे हृदये स्यात्ते पारयन्ति तत्रा
 ह हृदये न हीति तथापि कथंचित्त्वात् हृदये प्रतिष्ठितत्वेन तत्राह वासनात्मनेति सर्ववदित्यक्रमेव व्यनक्ति दत्तिणा यामिति यमस्य यत्तत्कार्यत्व
 मप्रसिद्धमिति शङ्कित्वा न्युत्पादयति कथमित्यादिना तस्य यत्तत्कार्यत्वे फलितमाह तेनेति यत्तस्य दत्तिणा यो प्रतिष्ठितत्वं साधयति
 दत्तिणयेति कार्यचकारणे प्रतिष्ठितमिति शेषः दत्तिणायाः श्रद्धायां प्रतिष्ठितत्वे प्रकटयति यस्यादिति हृदये श्रद्धा प्रतिष्ठितत्वेन तत्र
 हेतुमाह हृदयमेति हृदयव्याप्यत्वाच्च श्रद्धायास्तत्प्रतिष्ठितमित्याह हृदये न हीति हृदयस्य श्रद्धाविरस्तत्वापि प्रस्तुते किमाद्यानेत
 दाह इति श्रेयति रेतसो हृदयकार्यत्वं साधयति काम इति तथापि कथंचित्त्वात् हृदयस्य कार्यत्वेन तदाह कामिनो हीति तत्रैव लोकप्रसिद्धिं
 माणयति तस्यादिति अपिशब्दः संभवनार्थः अवधारणाद्यौ चारीत्यायो मस्य प्रतिष्ठितत्वे प्रसाधयति रीतिनो हीत्यादिना ही

दायाः सत्ये प्रतिष्ठित्व सप्रसिद्धमिति शोकित्वा समाधत्ते कथमित्यादिना अपिशब्देवधारणार्थः सत्यं वदेति वदतामभिप्रायमा
ह कर्तव्येति श्रेयोभ्रंशो नाशः इति तेषामभिप्राय इति शेषः प्रकृतोपसंहारः सत्ये हीति कथं पुनर्द्धादिगव्यवस्थिता भवेत्युच्यते
मेवेति न तत्राग्रे देवतात्वे प्रकटयति ऊर्ध्वाग्रे हीति दिशो वेदेत्यादि श्रुत्या जगतो विभागेन पंचधा त्वे ध्यानाद्यर्थं शुक्लं इहानी शुक्लविभा
गवादिन्याः श्रुतेरभिप्रायमाह तत्रेति यद्योक्ते विभागे सतीति यावत् उक्तमर्थं संप्रतिपत्तिं सदेव इति तत्रावांतरविभागमाह यद्वय
मिति प्रायेपर्याये हृदये रूपमपंचोपसंहारो दर्शितः हृदये होवद्वपाणीति श्रुतेरित्यर्थः दक्षिणाद्यामित्यादि पर्यायत्रयेण तत्रैव क
र्मोपसंहार उक्त इत्याह यत्केवलमिति यद्विकेवलकर्म तत्फलादिभिः सह दक्षिणादिदिगात्मके फलपुपसंक्रियते यजस्य दक्षिणादि
द्वारा हृदये प्रतिष्ठितत्वात्ते दक्षिणाद्यादिशक्तफलत्वात् पुत्रजन्माख्यं च कर्म प्रतीच्यात्मकं तत्रैवोपसंहृतं हृदये होवरेतः प्रतिष्ठित
मिति श्रुतेः पुत्रजन्मनश्च तत्कार्यत्वात् तानसहितमपि कर्मफलप्रतिष्ठा देवताभिः सहोदीच्यात्मकं तत्रैवोपसंहृतं सोमदेवतयो
दीक्षादिद्वारा तत्प्रतिष्ठित्व श्रुतेरेवं दिक्कये सर्वकर्म हृदिसंहृतमित्यर्थः पंचमपर्यायस्य तात्पर्यमाह भ्रवयेति नामरूपकर्मस्य पंच
हृतेष्वपि किंचिदुपसंहर्तव्यं तत्रांतरमवशिष्टमस्तीत्याशंका निराकरोत्येतावद्धीति पश्चात्तरश्रुत्यापयति तत्सर्वात्मकमिति हृदय
पदेन नामाद्याधारवदह्निकशब्देनापि हृदयाधिकरणं विवक्ष्यते वाक्कायासाम्यादित्याशंकाह नामान्तरेणेति अह्निलीयत
इति विशयप्रेतवाचिनेति शेषः देहे हृदयं प्रतिष्ठितमिति व्युत्पादयति यत्रेत्यादिना तस्मिन्कालेशरीरं श्रुते स्यादिति शेषः शरी

स्मृदद्याद्ययत्वेविशदयति यदेत्यादिना ~~उक्तं नानाविधं पुनरेवमिति~~ देहादयत्र दयस्यावस्थाने यथोक्तं दोषमिति शब्देन
 परावृण्णकलितमाह इतीत्यादिना देहसर्दि ऊत्रप्रतिष्ठित इत्यत आह शरीरस्येति वृत्तमत्र यप्रशान्तरमुपादेते द्रुदयेति प्राणशब्दस्य
 सत्रविषयत्वे व्यवहृते इति विशेषणं प्राणस्यापाने प्रतिष्ठितत्वे व्यतिरेकद्वारा स्फोरयति सापीति प्राणापानरुभयोरपि व्यानाधी
 नत्वे साधयति साप्यपानेति तिसृणां वृत्तीनां प्रकृतानां प्रदाने निबद्धत्वे दर्शयति सर्व इति विद्युदिति नानागतित्वोक्तिः कस्मिन्नुद
 दयमित्यादेः समानांतस्य तात्पर्यं ग्राह्येति तेषां प्रवर्तकं दर्शयति चिज्ञानमयेति सपषडित्यादेस्तात्पर्यमाह सर्वमिति यस्य कुर
 स्य दृष्टिमात्रं स्यात्तर्कमित्येकल्यनाधिष्ठानस्याज्ञानवशात् प्रशासने द्यावापृथिव्यादिस्थिते सपरमात्मैव प्रत्यगात्मैवेति परयो रर्थ
 विवक्षित्वाह सपषडिति निषेधद्वयं मूर्तामूर्तब्रह्माणो व्याख्यातमित्याह सयोनेति यो मधुको देवतर्पणेनेति नेतीति निषेधमुत्वेन निर्दि
 ष्टः सपषड् कर्च ब्रह्माणो तन्मुखेनैव वत इति योजना निषेधद्वारा निर्दिष्टमेव स्पष्टयति सोयमिति कार्यधर्माः शब्दादयो शनायादयश्च
 इत्युक्ते देवत्वमवतार्य व्याचष्टे कुत इत्यादिना तदिपरीतत्वं करणगोचरत्वं न च त्वत्वेत्यादिश्रुतेः तदिपरीतत्वात् मूर्तत्वादिति यावत् ॥
 वंशानुभयत्र तद्वैपरीत्यमेतदेव श्रुतः शब्दार्थस्य दयत्रुक्तमुपादयति ग्रहणेति कार्यधर्माः शब्दादयोः शनादयश्च प्रागुक्ताः ननु शा
 कल्ययाज्ञवल्क्ययोः संवादात्मिके यमाख्यायिका तत्र कथं शाकल्यनाष्टमात्मानं याज्ञवल्क्या व्याचष्टे तत्राह कर्ममिति विज्ञानादि
 वाक्येव त्वमाणात्वात्किमित्यत्र तत्रिर्देश इत्याशंकाह तत्रयेति एतन्महावित्यादिवाक्यस्य सर्वेषां संगतिमाशंकाह ततः पुनरिति

निश्चयेन गमयित्वेतेतदेव स्पष्टयति अहेति प्रत्यक्षोपसंहृत्येति यावत् औपनिषदत्वे पुरुषस्य युत्पादयत्पुनिषत्त्वेवेति तदे
 त्यादियात्तवल्कास्पवामध्यस्पवावाक्यमिति शंकां वारयति समाप्तेति ब्रह्मविदिद्वेषे परलोकविरोधोपि स्यादित्याह किंचेति मृ
 द्वातेविपनिष्यतीति मृद्वेति पातितेशायेन किमित्यग्निहोत्रं अग्निस्कारमपि शाकल्यानप्राप्तवानित्याशंकाह एवं ह्येति तामेवाख्या
 यिकामनुक्रामत्यष्टाध्याय्यामिति अष्टाध्यायीवृहदारण्यकाख्याचीनाकर्मविषयापुरेण ह्येति शक्तिरेतदेष्टेति अतिशेषेण पतिथिश्च
 काले अस्थीनि च तेत्यत्र च न शब्दोपार्थः उपवादीपरिभवकर्ता तद्वद्वाच्यमाहोतरीति किमितीयमाख्यायिकात्रविद्याप्रकरणे सूचिते
 त्याशंकाह सैवेति ब्रह्मविदिविनीतेन भवितव्यमित्याचारः मरतीहीयं ब्रह्मविद्यायत्तत्रिष्टावत्तायमैरिकाशुष्मिकविरोधः स्यादिति
 निविद्यास्तुतिः अयेहेत्याद्युत्तरग्रंथमवतारयति यस्येत्यादिना जगतोमूलचक्रव्यमित्याख्यायिकामेवाश्रित्याहेति संबंधः आ
 ख्यायिकाकिमर्थेत्यत आह आख्यायिकेति इति शब्दः संबंधसमाप्त्यर्थः ननु ब्राह्मणेभ्यस्तस्मीनूतेषु प्रतिषेद्धुर्भावात्ततो धनं दर्शयं
 किमिति तात्पर्यात्तवल्कावदतीत्यत आह न्यायं मत्वेति ब्रह्मस्वद्विद्वाह्यत्वात्तु मतिमना पाद्यनीयमानमैर्ष्यायस्यादिति न्यायः
 संबंधोवाचेति संबंधः योवरतिप्रतीकमादाय व्याचष्टे शुष्माकमिति व्याख्यातं भागमनुश्रुत्याख्येयमादाय व्याकरोति योवरत्यादि
 ना यथोक्तप्रश्नानंतरं ब्राह्मणानामप्रतिभां दर्शयति तैरेति स्वकीयज्ञानप्रकर्षप्रकटनार्थमेव प्रश्नोत्तरमवतारयति तेष्विति वृत्तोच
 नस्यतिरिति पर्यायत्वात् नरुक्लिरित्याशंकाह वृहत्स्येति तच्च तस्य महत्त्वमाहेत्युपनरुक्लिः पुरुषस्य वृहत्साधर्म्यमेतदित्युच्यते साध

ममेव स्फुटयति तस्येत्यादिना नीरसात्त्वगुणारिकेत्युच्यते उत्परोचतनिर्यसः विशेषाभावमेवाभिनयति यथेति साधर्म्यस
 निवैधर्म्यवक्तृमशकामित्याशयेनाह यद्यदिति इदमपि साधर्म्यमेव किं न स्यादित्याशंकाह यदेतस्यादिति एतस्यादिशेषणा
 त्यागपदिशेषणमुक्तं तत्सर्वमुभयोः सामान्यमवगतमिति संबंधः वृत्तसंगस्येति शेषः साधूनां प्ररोहणमिति चेत्त्रेत्याह भवि
 तव्यं चेति ध्रुवं जन्ममृतस्य चेति स्मृतिरित्यर्थः जीवतो हिरेतो जायते स पवकृतो भवतीति विचार्यते न चासिद्धेनासिद्धस्य साधने
 न च पुरुषांतरादिति वाच्यमेकासिद्धावन्यतरप्रयोगाद्युपपत्तेरिति मन्वानो हेतुमाह यस्यादिति वैधर्म्यांतरमाहापि चेति कांडन
 दोषीत्यपेक्ष्यः वैशद्यः प्रसिद्धिद्योतक इत्यभिप्रेत्याह वैवृत्त इति अंजसेत्यादेरर्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह धानातोपीति तथापि कथं
 वैधर्म्यमित्याशंकाह यद्यदीति पुरुषस्यापि पुनरुत्पत्तिर्माभूदित्याशंका पूर्वोक्तं निगमयति तस्यादिति स्वभाववादादुत्थापय
 ति ज्ञात इति इति शब्दः बोध्यसमाप्त्यर्थः तदेव स्फुटयति जनिष्यतो हीति न जायते इति भागेनोत्तरमाह नेत्यादिना स्वभाववादे
 दोषमाहान्यथेति स्वभाववादासंभवे फलितमाहान इति उक्तमेव स्पष्टयति जगत इति ब्रह्मविदोऽप्येतेषां सवल्क्यस्य सिद्धे
 फलितमाहान इति समासात्प्राधिकेति ब्राह्मणाः सर्वे यथायथं जगदुत्पत्तिरित्यर्थः विज्ञानादिवाक्यमुत्थापयति यज्जन्मानेत्यादिना
 विज्ञानशब्दस्य करणादिविषयत्वेनारयति विरुतिरिति आनेरविशेषणस्य कृत्यदर्शयति नेत्यादिना प्रसवेऽः त्वदेतनाकास
 क्रोधादिना संबंधरहितं शिवेकासादिकारणेनाज्ञानेनापि संबंधमन्यं सानिशयत्वप्रशङ्कः त्वगदित्यमाहानतन्मिति साधन

ग्राने-
१५०
स्थो

साधनाधीनः त्वैष्यमाहा ~~विनिर्दिष्ट~~ नायासमिति ३: त्वनिर्दिष्टमात्रेण त्वमिति पक्षे प्रतिपत्तिरिति नित्यतममिति
ग्राने दोषानमिति ब्रह्मणाकारभेदमाशङ्क्यादेकरसमिति फलमत उपपत्तेरिति न्यायेन ब्रह्मणो नगन्मूलत्वमाह रतिरित्या
दिना ब्रह्मसंमतत्वमेतीति श्रुत्यंतरमाश्रित्य तस्यैव मुक्तोपसृप्यत्वमुपदिशति किंचेति अतएवाख्यानसमाप्ताविति शङ्कः सच्चि
दानंदतात्मकं ब्रह्मविद्याविद्याभ्यां बंधमोहास्पदमित्युक्ते इदानीं ब्रह्मानंदे विचारमवतारयन्नविगीतमर्थमाहावेति तथापि प्रकृ
ते वा कोकिमायातमिति तदाहावचेति न केवलमत्रैवानंदशब्दो ब्रह्मविशेषणार्थकत्वेन श्रुतः किंतु तेतिरीयकादावपीत्याह श्रु
त्यंतरे चेति ब्रह्मणो विशेषणत्वेनानंदशब्दः श्रूयते इति संबंधः अन्याः श्रुतीरेवोदाहरत्यानंद इत्यादिना एवमाद्याः श्रुतय इति शो
षः तथापि कथं विचारसिद्धिस्तत्राह संवेद्ये चेति लोकप्रसिद्धेरद्वैतश्रुतेस्तु ब्रह्मणानंदः संवेद्योः संवेद्योवेति विचारः कर्तव्य इत्यर्थः
उभयत्र फलं दिदर्शयिष्यति ब्रह्मानंदश्चेति अन्यथा लोकवेदयोः शङ्काय भेदादविशिष्टत्ववाक्यार्थ इति न्यायविरोधः असंवेद्यत्वेन
रद्वैतश्रुतिरविरुद्धेति भावः विचारमाप्तिरिति नन्विति विरुद्धश्रुत्यर्थनिर्णयार्थं विचारकर्तव्यतां दर्शयति नेति संप्रहवाको विरु
णोति सत्यमित्यादिना एकत्वे सति विज्ञानप्रतिषेधश्रुतिमेवोदाहरति यत्रेत्यादिना इत्यादिश्रवणमिति शेषः फलितमाह विरुद्ध
श्रुतीति श्रुतिविपत्तिपक्षे विचारकर्तव्यतामुपसंहरति तस्मादिति तत्रैव हेत्वंतरमाह मोहेति तामेव विप्रतिपत्तिं विवृणोति सांख्य
इति विचारसर्वकं सर्वपक्षं दृष्ट्वा किं तावदित्यादिना ग्रानंदादिश्रवणाद्विज्ञानमानेदंब्रह्मेति श्रुतेर्मोहे सत्त्वं संवेद्यमिति युक्तमिति

१५०

निसेबंधः तत्रैववाक्योत्तराण्युदाहरति ननुदित्यादिना पूर्वपक्षमाप्तिपति नत्विति मोक्षेचेदिष्यते सुखज्ञानेनतर्हिततदनेककार
 कसाध्यंवाच्यक्रियात्वात्माकादिवत् सर्वकत्वेचमोक्षेकारकविभागाभावाच्चमूलसंवेदनंसेभवतीत्यर्थः जन्मस्यकारकापेक्षाया
 मपिसुखज्ञानस्याजन्यत्वाच्चतदपेक्षेयाशंकाह क्रियायाश्चेति याक्रियासानेककारकसाध्येतिव्याप्तेर्गमनादाववगतत्वात् ज्ञानस्या
 पिधात्वर्थत्वेनक्रियात्वादनेककारकसाध्यतासिद्धेवेत्यर्थः श्रुतिप्रामाण्यमाश्रित्यपूर्ववादीपरिहरति नैषदोषइति तदेवस्फुटय
 ति विज्ञानमिति श्रद्धयेवस्मिन्श्रुतिप्रामाण्यादानेदज्ञानमुक्तमाप्तिपति नत्विति श्रद्धेतश्रुतिविरोधाद्द्वस्मिन्विज्ञानक्रियाकारक
 विभागापेक्षानोपपद्यते नदिविज्ञानमानेदमित्यादिवचनानिमानांतरविरोधेनविज्ञानक्रियांच्छाण्ड्यादयंति तेषांविज्ञापकत्वात्
 तापकस्यवाविरोधापेक्षत्वादप्यथातिप्रसंगादित्यर्थः लौकिकज्ञानस्यक्रियात्वेपिमोक्षसुखज्ञानेक्रियैवनभवति तन्नविज्ञानादिव
 कस्याहैतश्रुतिविरोधास्तीत्याशंकाह नचेति पयःपावकयोः सर्वत्रैकरूप्यवद्विज्ञानस्यापिलोकवेदयोरेकरूपत्वमेवेतिभावः माना
 नंतरविरोधादात्मन्यानेदज्ञानस्यसत्त्वमेववनिधिधत्तेतस्यक्रियात्वेवानिराक्रियतेतत्राद्यंदृष्यति नेत्यादिना तदेवस्पष्टयति नविज्ञा
 नमिति सुखज्ञानस्यगुणत्वांगीकारात्क्रियात्वनिराकरणमिष्टमेवेतिमत्वादाउभयतेत्विति अनुभवमेवाभिनयति सखीति तथापि
 श्रुतिविरोधः स्यादित्याशंकप्रत्यक्षानुसारेणसापिनेतयेत्याशयेनाह तस्मादिति आत्मन्यानेदज्ञानस्यक्रियात्वांगीकारात्कार
 कभेदापेक्षाभावादित्यर्थः गुणत्वपक्षेचप्रत्यक्षस्यानुगुणत्वादागमस्यविरोधिनस्तदनुसारेणनेयत्वादविरुद्धागमस्यभूयस्यादित्य।

ग्राने
१५१

निशयः अविहृद्यार्थताविज्ञानादिश्रुतेरिति शेषः गुणगुणिभावेपि नाद्वैतश्रुतिः शक्यानेन मित्राशंकास्ववेद्यत्वपक्षमाश्रित्या
ह तस्मादानंदमिति यथा कथंचिद्ब्रह्माणानंदस्य वेद्यत्वे श्रुतीनामात्रगुणमस्तीत्याह तथेति ग्रानेदेवेद्यो ब्रह्मणीति चोदिते सि
द्धान्तमाह नेति आगंतुकमनागंतुकं वा ज्ञानं पुक्तावानंदं गोचरयति नाद्यत्वाह कार्येति अनुपपत्तिमेव स्फोरयति शरीरेति का
र्यक कारणगोरभावेपि मोक्षे ब्रह्मानंदज्ञानं न निष्पत्ते संसारे हिरेत्वपक्षे त्याशंकाह देहादीति द्वितीयं हृषयत्येकत्वेति नदिब्रह्मास्वहा
पज्ञानेनैव वेद्यानंदरूपं भवितुमुत्सहते विषयविषयिणोरेकत्वविरोधात्ततश्चानागंतुकमपि ज्ञानं पुक्तावानंदमधिकरोतीत्यर्थः किं
च ब्रह्मवापुक्तावा संसारी वा ब्रह्मानंदं गोचरयेत्तत्राद्यमुवदति परंचेदिति तस्मिन्पक्षे न ब्रह्मस्वरूपानंदं वेति तेनैक्यादेकत्र विषयविष
यित्वा उपपत्तेरुक्तत्वादिति हृषयति तत्रेति नापि संसारी ब्रह्मानंदं गोचरयति सत्त्वनिवृत्ते संसारे संसारिणामात्मानमभिमानेन
ब्रह्मानंदमाकलयितुमलं संसारे निवृत्ते तु ततो विनिर्मुक्तो ब्रह्मस्वाभाव्यं प्रतिपद्यमानस्तदानंदं तद्वदेव विषयीकर्तुं नार्हतीति तृतीयं
प्रत्याह संसार्यसीति पुक्तापि ब्रह्मणो भिन्नो भिन्नो वेति विकल्पाभेदपक्षमनुभाषते जलेति ब्रह्माभिन्नस्य पुक्तस्य तदानंदविषयी
कारणपुक्त्या येन निरस्यति तदेति भेदपक्षमनुवदत्यथेति ब्रह्मानंदं प्रत्यगात्मानमिति संबंधः वेदनप्रकारमभिनयमस्त्विति
तत्त्वमस्यादिश्रुतिविरोधेन निराकरोति तदेति पुक्ता ब्रह्मणः सकाशाद्भिन्नो वा माभूद्भिन्नाभिन्नस्तस्यादित्याशंकाह तृतीयेति स
र्वत्र भेदाभेदवादस्य हृषितत्वादित्यर्थः ब्रह्मणः स्वानंदस्यावेद्यत्वे हेतुत्वंतरमाह किंचान्यदिति तदेवोपपादयति निरंतरंचेति आ

मय

१५१

त्या ३

त्रा

त्यातप्रयोगस्तस्य तर्हि कुत्रार्थवत्वेतत्रादातद्विज्ञानेति देवदेतोदिबुद्धिपूर्वकारित्वावस्थायां स्वात्मानमन्यं च विविच्य जानाति
नान्यदेतुभयथात्वदर्शनात्त्रात्यातप्रयोगो ~~नान्यदेतुभयथात्वदर्शनात्~~ बुध्यते नैवं ब्रह्माण्णान्न प्रसंगोक्तिरिति तत्तान् स्वभावत्वात् तथा
च तत्रात्यातप्रयोगो नार्थवानित्यर्थः ब्रह्माण्णान्न प्रयोगानर्थकं दृष्टं तेन स्पष्टयति नहीति प्रत्यगात्मनि नित्यज्ञानत्वात् सिद्धिं
कथयति विक्लिन्नमिति क्रियाविशेषणपरिहरति विज्ञानस्येति आत्मनो विज्ञानस्य किं मंतरालमसत्त्वावस्थान्तापि विज्ञानमा
स्ति चेन्न स्यात् विषयत्वप्रसंगः तथा च यत्रान्यत् शरीर्यादिश्रुतेरात्मनो मर्त्यत्वापत्तिः न चेन्न ता विज्ञाने तदा पाषाणवद्वेतेन त्वेवित्त
प्रित्पत्तानेगीकारादित्यर्थः आत्मनो नित्यज्ञानवत्त्वे दोषांतरमाहात्म्यमस्येति आनेदज्ञाने ब्रह्माण्णविषयविषयित्वायोगश्चेत्क
ंच विज्ञानादिवाक्यमित्याशंकोपसंहरति तस्मादिति ब्रह्माण्णान्न दस्यावेद्यत्वेऽतिविरोधमुक्ते स्मारयति जहदिति सर्वज्ञात्मनो
मुक्तस्यैकोमति योग्यादिषु यथा जज्ञाणादिप्राप्ते तथैव तदनुवादित्वा दस्याश्रुतेर्न विरोधोऽस्तीति परिहरति नेत्यादिना तदेव प्रपंच
यति मुक्तस्येति किमनुवादे फलमिति चेन्न तात्तस्येति मुक्तस्य योग्यादिषु सर्वज्ञात्मभावादेव तत्र प्राप्ते जज्ञाणादि मुक्तिस्तथेन ह
नेतन्नानुवादवैयर्थ्यमित्यर्थः विदुषः सर्वात्म्येन योग्यादिषु प्राप्ते जज्ञाणाद्यनुवादे स्यादिति प्रसक्तिरिति शंकोते यथा प्राप्तेति अतिप्र
संगमेव प्रकटयति योग्यादिति अविद्यात्मकनामरूपविरचितोपाधिद्वयसंबन्धनिबन्धनमिष्यात्तानर्थधीनत्वादात्मनि दुःखित्वा
दिप्रतीतेर्न तत्र वस्तुतो दुःखित्वेन च जज्ञाणाद्यपि वास्तवमाविद्यस्यैव मुक्तिस्तथेन अनुवादात्तदुःखित्वस्य तत्रानुवादोति हीनत्वप्राप्तेरिति

तिपरिहरति नेत्यादिना यत्तु विरुद्धकृतिद्वेरागमार्थो निर्णीतेन भवतीति तत्र विरुद्धेति वेद्यत्वादिकृतीनां सोपाधिकनिरुपा-
धिकविषयत्वेन मधुकांरेष्ववस्थोक्तेत्यर्थः ब्राह्मणार्थमुपसंहरति तस्मादिति ब्रह्मणानंदस्य वेद्यतायादुर्निरूपत्वं तद्व्याप्यः य-
थैषोस्येत्यत्र भेदो न विवक्षितः सर्वात्मभावस्य प्रकृतत्वात् तत्राविज्ञानादिवाकोष्ठानंदस्य वेद्यतानविवक्षिता उक्तसीत्यातदेद्यतायादुष्प्र-
तिपादनत्वात् तस्मादनतिशयानंदं चिदेकतानेव स्तुतिरिति त्वर्थः ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्रजक श्रीशुद्धानंदस्य ज्ञानपादशि-
ष्य भगवदानंदकृतायां हृदयारण्यकभाष्यटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ सर्वस्मिन्नध्यायेन ल्पन्यायेन सच्चिदानंदं ब्र-
ह्मनिर्हारितं इदानीं वादन्यायेन तदेव निर्धारयितुं मध्यायांतरमवतारयति जनक इति तत्र ब्राह्मणहृदयस्यावांतरसंबन्धं प्रतिजानी-
तेऽस्येति तमेव वक्तुं हरेः कीर्तयति शरीराद्यनिति निरुह्य प्रत्यक्षेति विस्तार्य व्यवहारमापद्येत्यर्थः प्रत्यक्षहृदयेषु न रूपसंहरत्येति
यावत्तज्जगत्समनीत्यव्याकृतोक्तिः सत्रशब्देन तत्कारणं गृह्यते अतिक्रमणं तत्तत्तत्तदोपास्य हृदये अनेतरब्राह्मणहृदयतात्यर्थमा-
ह तस्यैवेति वागाद्यधिष्ठात्रीष्वग्यादिदेवतासु ब्रह्मरूपिद्वारेत्यर्थः सर्वैकान्त्यव्यतिरेकादि साधनायेतद्योतरशब्दः आचार्यवताशु-
द्धादि संपन्नेन विद्यालज्जयेत्याचारः अप्राप्तप्राप्तिर्योगः प्राप्तिरस्य हृदये मरति विभागः भारतस्य वर्षस्य हिमवत्सेतुपर्यंतस्य देशस्येति
यावत् तत्र राजानं प्रतिप्रशस्त्यापयति किंत्विति कश्चिदिति विशेषणस्य तात्यर्थमाहानेकेति प्रामाण्यमाप्त्यर्थं यथा कर्त्तव्यं नमोदने
शक्तिमाह नहीति यथोक्तब्रह्मविद्यया कृतकृत्यत्वं मन्वानं राजानं प्रत्याह किंत्विति आयतनं प्रति हयोरेकत्वात् नरुक्तिमाशंक्य वि

भजने श्रायतनं नामेति एकपादेपि ब्रह्मणस्तु उपासनादिष्टमिदिरिति चेत्त्रेत्याह विभिरिति ब्रह्मिप्रतिष्ठा मायतनं चेति शेषः प्रश्नये
 वविष्टुणोति किं स्वयमेवेति प्रज्ञानिमित्तं यस्यावाचः सान्नादितीयपक्षे विशदयति यथेति व्यतिरेकपक्षे निषेधति नेति श्राकां
 तादृशकंपक्षोत्तरं गृह्णाति कथं तदीति बलिदानमुपहारसमर्पणमादिशद्देनसकंदनवस्त्रालंकारादिगृहः विद्यानिष्कयार्थमु
 वाचेति संवेधः पितरेतन्मतमस्तु तव किमायातेतदाह ममापीति यथावागग्निदेवतातद्वदित्याह सर्ववदिति प्राणएवायतनमि
 त्यत्र प्राणशब्दः करणविषयः पतितादिकमित्यादिपदमकुलीनग्रहार्थं उद्योनातिविशेषः आदिशद्देनसकंदनवस्त्रालंकारादिगृहः विद्यानिष्कयार्थमु
 ह्यणः सत्यत्वं साधयति यस्मादिति उक्तमेवोपपादयति यत्त्विति दिशमानेत्येपि श्रोत्रस्य किमायातेतदाह दिशोवा इति तथापि
 कथमानंदत्वं मनसः संभवति तत्राह सयेनेति कथं हृदयस्य सर्वभूतायतनत्वं तत्प्रतिष्ठानत्वं च तदाह नामरूपेति तस्मादिति सा
 कल्पन्यायपरामर्शः भूतानां हृदयप्रतिष्ठानत्वं फलितमाह तस्माद् हृदयमिति ॥ ब्राह्मणं ॥ सर्वस्मिन् ब्राह्मणे कानिचिदुपासना
 निज्ञानसाधनान्युक्तानि इदानीं ब्रह्मणस्तैर्ज्ञेयस्य जागरादिद्वारा ज्ञानार्थं ब्राह्मणांतरमवतारयति जनको हेति राज्ञो ज्ञातित्वा
 भिमानेशिष्यत्वं विरोधिन्यपनीते मुनिं प्रति तस्य शिष्यत्वेनोपपत्तिं दर्शयति यस्मादिति नमस्कारोक्तेरुद्देशेन उपन्यस्यत्यनुमेति
 प्रभीष्टमवशासनं कर्तुं प्राचीनज्ञानस्य फलाभासहेतुत्वं लोकिद्वारा परमफलहेतुरात्मज्ञानमेवेति विवक्षितत्वात् तत्राज्ञो जिज्ञा
 सामापादयति सदेत्यादिना यथोक्तगुणसंपन्नश्चेदहं तर्हि कृतार्थत्वात् त्रमे कर्तव्यमस्तीत्याशंकाद्वैवमिति याज्ञवल्क्योपा

तं

ज्ञान-
१५३

नैजितासामापाद्यरुक्मीतरति परवस्तुविषयेगतेरयोगात्प्रविषयविवर्तितं संक्षिपति किं वल्लिति राजास्वकीयं तत्त्वमुपेत्य शि-
ष्यत्वे स्वीकृते प्रत्यक्षि सवतारयति अथेति तत्रावेक्षितमद्यशब्दसंचितं हरयति यद्येवमिति ज्ञातापनमनुचितमिति शंकां वारयति
यदीति प्रसादाभिप्रायमात्मनः सचयति शृण्वति विषयैजसप्राज्ञानुवादेन तरीयं ब्रह्म दर्शयितुमादौ विषयमनुवदतीति को।
साविंधनामेति चेत्तमाह यच्च त्वरिति अधिदैवतं पुरुषमुक्त्वा ध्यात्मिकं ते दर्शयति यद्यमिति तस्य सर्वस्मिन्नपि ब्राह्मणे प्रस्तुतत्वमाह
नचेति प्रकृते पुरुषे विदुषां संमतिमाह तं वापनमिति इंधत्वं साधयति दीप्तीति प्रत्यक्षस्य परोक्षेणाख्याने हेतुमाह यस्मादिति एक
स्यैव वैचानरस्योपासनायें प्रासंगिकमिंद्रश्चें शणीवेति मिथुनं कल्पयत्यथेत्यादिना प्रासंगिकध्यानाधिकारार्थो यशब्दः यदेतन्मिथु-
ने जागरिते विषयशब्दितं तदेवैकं स्वप्ने तैजसशब्दवाच्यं इत्याह तदेतदिति तैजसमधिकृत्य पृच्छति कथमिति किं तस्य स्थानं पृच्छते
अत्रैवाप्रावरणं वा मार्गो वेति विकल्पाद्यं प्रत्याह तयोरिति संस्रवं संगतिमिति यावत् द्वितीयं प्रत्याहायेति अत्रातिरेकेण स्थित्या
संभवात् तस्य वक्तव्यत्वादित्यद्यशब्दार्थः लोहितपिंडं सत्त्वात्र संख्यात्वात् भूतितत्त्वात् तस्य तावद्दिभागमाहात्रमिति यदन्यत्र त्वनरिति
योजनीयं तत्रैतद्धातुस्यो मध्यमस्यादिग्रंथो योज्यः उपाधुपदितयोरेकत्वमाश्रित्याह यंतैजसमिति तस्यात्र त्वमुपपादयति सत्
योरिति आख्यातेर्ये वाक्यस्थानि तावद्यवत्वमाह तदेतदिति यदि प्रावरणं पृच्छते तत्राह किंचान्यदिति भोगस्वार्पणं तर्ह्यमद्यशब्दार्थः
प्रावरणप्रदर्शनस्य प्रयोजनमाह पुरुषत्वोरिति इहेति भोक्तृभाष्ययोरिंद्रं शण्यो नुक्तिरुदयजालकयोराधाराधेयत्वमविवक्षितं तस्यै

१५३

चतुर्धावात् मार्गश्चेत्युक्त्यनेतजहायेति नारीभिः शरीरेव्याप्तस्यात्र प्रयोजनमाह तदेतदिति तस्मादित्यादिवाक्यमादाय व्याचष्टे
 यस्मादिति तथापि प्रविविक्ताहारस्यैव वक्तव्ये प्रविविक्ताहारतरति कस्मादुच्यते तत्राह पिरेति यस्मादित्यस्यापेक्षितं कथयति
 अत इति शरीरादिति श्रूयते कथं शरीरादित्युच्यते तत्राह शरीरे भवति उक्तमर्थं संहिष्योपसंहरत्यात्मन इति तस्य प्राचीदिति ॥
 त्याद्यवतारयितं भूमिकं करोति स एष इति प्राणशब्देनाज्ञातः प्रत्यगात्मा प्राप्ताश्च ते एवं भूमिकं कृत्वा वाक्यमादाय व्याक-
 रोति तस्येत्यादिना तैजसं प्राप्ते तस्य व्याख्यानं हृदयात्मानमापन्नस्येति उक्तमर्थं संहिष्याद्वैवं विद्वानिति विश्वस्य जगदितिभि-
 र्मानिनस्तैजसस्य च स्वप्राभिमानिनः सुषुप्ताभिमानिनि प्राप्ते क्रमेणांतरभावं जानन्नित्यर्थः स एष नेति नेत्यात्मेत्यादेर्भूमिकं करोति
 तं सर्वोत्मानमिति तत्र वाक्यमवतार्यैवोक्तं व्याख्यानं स्मारयति यमेव इति तरीयादपि प्राप्ते न्यमन्य रभयमस्तीत्याशंकादाभयमि-
 ति गंतव्यं वक्ष्यामीत्यपक्रमावस्थात्रयातीतं तरीयप्रपदिशत्राप्रान्ष्टः कोचिदारावाच्य इति न्यायविषयतां नातिवर्तते इत्याशं-
 काह तदेतदिति विद्यायादिति तांतराभावमभिप्रेत्याह सहोवाचेति कथं पुनरन्यस्य स्थितस्य नष्टस्य वा न्यप्रापणमित्याशंकाहो-
 पाधीति पश्चादिकं दक्षिणांतरं संभवतीत्याशंक्यतस्योक्तविद्यापुरुषत्वं नास्तीत्याह किमन्यदिति वस्तुतो दक्षिणांतराभावप्रका-
 र्प्रतीतिमाश्रित्यादात इति प्रत्यक्षं प्रकाशकार्यमाह यथेष्ट इति ॥ द्वितीयं ब्रह्मणं ॥ सर्वस्मिन् ब्रह्मणे जगदादिद्वारा तत्त्वं
 निर्द्धारितं संप्रति ब्रह्मणोतरमवतार्यतस्यैवैतत्संबंधं प्रतिजानीते जनकमिति तमेव संबंधं वक्तुं नतीयेष्टे कीर्तयति वित्ता नम

ग्राने-
१५४

वि

वदति यद्वत्साक्षादपरोक्षत्वात्सर्वोत्तरात्मासपरपवविज्ञानमयआत्मेत्यत्रदेतमाह नान्यइति विज्ञानमयःपरपवेत्यत्रवाक्योत्तरं
रेषवति सपरवति वदन्वागित्यादाउक्तमनुवदति वदनादीति तार्तीयमर्थमनूयचातुर्थिकमनुवदत्यस्तीति यदिमधुकोडेगार्थः
काशपसंवादेप्राणादीनां कर्तृत्वादिति राकरणेन तेभ्योवातिरिक्तोस्तिविज्ञानात्मेतिसोधिगतस्सर्हिकिमितिपंचमेतत्सद्भावेद्युत्पा-
द्यतेतत्राह पुनरिति यद्यपिज्ञानमयसद्भावश्चतुर्थेस्थितस्तथापिपुनरौषस्यप्रश्नेयः प्राणेनप्राणितीत्यादिनाप्राणानादिलिंगप्रपञ्च-
स्यतस्त्रिगगम्यः सामान्येनाधिगतः सदृष्टेर्देहेत्यादिनाकूटस्थदृष्टिस्वभावोविशेषतोनिश्चितः तथाचपंचमेपितद्युत्पादनप्रवृत्ति-
मित्यर्थः आत्माकूटस्थदृष्टिस्वभावश्चेत्कथं तस्य संसारसत्ताह तस्यचेति अज्ञानेनत्कार्येचोतः करणादिपरोपाधिप्रत्ययः संसारस्या-
त्मनोपाधिकत्वेदृष्टांतमाह पचेति दार्ष्टान्तिकस्यानेकदृष्ट्यादनेकदृष्टांतोपादानमित्यभिप्रेत्यदार्ष्टान्तिकमाह तथेति यथोक्तदृष्टा-
ताउसारेणात्मन्यपिपरोपाधिः संसारइत्यावत सोपाधिकस्यात्मनः संसारित्वमुक्त्वातिरुपाधिकस्यनित्यमुक्तत्वमाह निरुपाधिकइ-
ति निरुपात्तत्वेवाचोमनसांवागोचरत्वेकथं तर्हि तत्रागमप्रामाण्यतत्राह नेतिनेतीत्यपदेश्यइति कदोलप्रश्नोक्तमनुवदति साक्षा-
दिति अंतरब्राह्मणोक्तंस्मारयति अंतरमिति अंतर्धामिब्राह्मणोक्तंस्मारयत्यंतर्धामीति शाकल्यब्राह्मणोक्तमनुसंदधात्योपनिषद-
इति पंचमिकमर्थमित्यमनूयातीतेब्राह्मणद्वयेद्वनमनुभाषते तदेवेति यत्साक्षादपरोक्षत्वात्सर्वोत्तरं ब्रह्मतदेवाधिगमनोपापवि-
शेषोपदर्शनपुरःसरंपुनरधिगतमितिसंबंधः वदचार्यब्राह्मणार्थसंहिष्यकृत्तुब्राह्मणार्थसंहिष्यतीधरत्यादिना इंधस्यविशेष

१५४

एतद्विविक्ताहाररति हृदयेतयोर्लिङ्गात्मासततोवैष्णवरदिधात्प्रविविक्ताहारतररतियोजना विद्यतैजसाबुक्ताप्राप्ततर्क्येप्रदा।
 शयति ततः परेणेति ततस्तस्मादिष्टातैजसाच्चपरेणवावस्थितोयोजगदात्माप्राणोपाधिरव्याकृतात्प्राप्तस्ततोपितमणुपाधिभूते
 जगदात्मानेकेवलैप्रतीविविधयाप्रविलाप्यसपघनेतिनेतीति यत्तरीयं ब्रह्मतदप्यधिगतमिति संबंधः विद्ययोपाधिविलापनेदृष्टं।
 तस्माद रज्जादाविति अभयैवैजनकेत्यादाबुक्तामनुवदत्येवमिति कूर्चब्राह्मणोक्तमर्थमनुभाषिते संतिष्ठादात्र चेति अन्यप्रसंगेनो
 पासनानांक्रमशुक्तिफलत्वप्रदर्शनप्रसंगेनेतियावत् तेषामुपन्यासमेवाभिनयतीधत्त्यादिना वृत्तमन्वयोत्तरब्राह्मणस्य तात्पर्यमा
 हेतानीमिति आदिशब्दः सुश्रुतिरतीयसंग्रहार्थः तर्कसमहत्वे चतर्विधदोषराहित्येनावधितत्वे अधिगतमस्तस्यैव प्रस्तुतस्य ब्रह्मण
 इति शेषः कर्त्तव्य इतीदमिदानीमारभ्यतरतिसंबंधः किमिदं ब्रह्मणोधिगतमस्य कर्त्तव्यत्वेनामतदाहभयमिति अधिगतमर्थोत्तरमा
 ह सद्भावश्चेति प्रागपि सद्भावस्तस्याधिगतस्तत्किमर्थं पुनस्तदर्थेन प्रयत्यतेतत्राह विप्रतिपद्येति बाह्यानां विप्रतिपत्त्यानास्तित्वं
 कायोत्तत्रिरासदारात्मनः सद्भावोधिगतमस्यार्थः आत्मनोस्तित्वेपिकेचिदेहादौ तदेतर्भावमनुपपद्येति तान्मत्पाद व्यतिरिक्तत्वमिति
 देहादिव्यतिरिक्तोपात्ताकर्त्ताभोक्ताचेत्येकेभोक्तैवकेवलमित्यपरेतान्मत्पुनश्चतुर्लक्षमिति तस्यजरत्वपक्षप्रत्याचष्टे स्वयंज्योत्स्नमिति
 तत्रकुरस्यदृष्टिस्वभावत्वेदेतमाहा लुमेति एतेनचिज्ञानस्य गुणत्वपक्षोपि प्रतिवर्तितव्यः यत्त्वानंदमात्मगुणमाहस्तान्मत्पाद निरति।
 शयेति आत्मनः सप्रपंचत्वपक्षप्रत्यादिशति अद्वैतत्वे चेति ब्राह्मणतात्पर्यमभिधायाव्याधिकातात्पर्यमाहा व्याधिकात्विति विद्यायाः

संप्रदाने शिष्यस्तस्य ग्रहणविधिः श्रद्धादिप्रकारस्तस्य प्रकाशनार्थं यमाख्याधिकेति यावत् प्रयोजनान्तरं तस्यादर्शयति विद्येति ।
 कथं कर्मभ्यां विशेषतो विद्यायाः स्मृतिरत्र लक्ष्यते तत्राह वरेति कामप्रश्नात् सत्वरस्य याज्ञवल्केन राज्ञे दत्तत्वात् तेन चावसरे ब्रह्मज्ञान
 स्यैव एष्ट्यादनेन विधिना विद्यास्तुतेः सूचनात्साध्यत्रिविधितेत्यर्थः तात्पर्यमेव मुक्तायाख्यामन्तराणामारभते जनकमित्यादि
 ना संवादं न करोमीति तत्र तं चेत्किमिति गच्छतीत्याशंकते गमनेति उत्तरमाह योगेति अथ हेत्याद्यवतारयति नेत्यादिना श्रुतान्तरत्वे
 नेति शेषः पूर्वत्रेति कर्मकांडोक्तिः नन्वग्निहोत्रप्रकरणे कामप्रश्नो वरोदत्तश्चेत्किमिति तत्रैवात्म्याद्यात्म्यप्रश्नप्रतिवचनेनासूचिषा
 तोतत्राह तत्रैवेति कर्मनिरपेक्षताया ब्रह्मविद्यायामोक्षहेतुत्वादपि कर्मप्रकरणे तदनुक्तिरित्याह विद्यायाश्चेति सर्वापेक्षाधिकरणम् ।
 न्यायात्रतस्याः स्वातंत्र्यमित्याशंकाह स्वतंत्राहीति सा हि स्तोत्रमौख्यफले वा कर्माण्येव हेतुना द्योभ्युपगमाच्च द्वितीयोत्पत्त्या ग्रीधना
 द्यनपेक्षेति न्यायविरोधादित्यभिप्रेत्याह सहकारीति इत्यस्माच्च हेतोस्तत्रैवानुक्तिरिति संबंधः याज्ञवल्कास्य व्रतभंगो हेतुमुक्ता जन
 कस्य प्रश्नमुत्थापयति हेत्याज्ञवल्केति उत्तरार्थमुक्ताप्रश्नवाक्ये विवक्षितमर्थमाह किमयमित्यादिना स्वशास्त्रोद्यथाकृत्तुषु वि
 षयः ज्योतिः कार्यमित्यासनादिव्यवहारोक्तिः इत्येतदितिकल्पद्वयं पराशर्यपते पक्षद्वयेऽपि फलेऽकृति किंचेति समस्यार्थतसिः उत्तर
 माह स्मृतिवति तत्रेति पक्षद्वयोक्तिः कारणं फलमिति यावत् प्रथमपक्षमनूय स्वपक्षसिद्धिफलमाह यदीत्यादिना सही पुरुषमधि
 करोति कारणभूतं ज्योतिर्न दृश्यते तत्कार्यत्वासनाद्युपलभ्यते तत्रापि विषये स्वप्रादाविति यावत् अनुमानमेवाभिनयति अतिरि

केति विमतमतिरिक्तज्योतिरधीनेचवहारत्वात्संमतवदित्यर्थः पलांतरमनृद्यलोकायतपत्तमिद्विकलमाहाद्येत्यादिना अ
 प्रत्यक्षेपीत्यतिरिक्तमेवेति केदः कल्यांतरमाहाद्येति अनियमं व्याकरोति यतिरिक्तमिति तस्मिन्त्यक्षेचवहारहेतौ ज्योतिषा
 निश्चयान्नदिकारोच्यवहारोपिनस्यैर्धमालेवेतेत्याह तत इति व्याख्यातं प्रश्नमुपसंहरति इत्येवमिति प्रश्नमातिपति नन्विति
 यतिरिक्तज्योतिर्बुधस्य प्रश्नो भविष्यतीति चेन्न ग्राह स्वमेवेति राशौ नुमानकौशलमंगीकरोति सत्यमिति किमिति तर्हि ए
 कृतीत्याशंकारं तथापीति व्याख्यापकयोस्तत्संबंधस्य चातिसत्त्वत्वादेकेन उक्तीनत्वात्तत्तानेयात्तवल्कोपपेक्षित इत्या
 र्थः कथंतेषामतिसत्त्वत्वे तत्राह बहुनामपीति लिंगादिष्वनेकेषामपि विवेकिनां उर्बोधतास्तिकिमुतैकस्य तेऽर्बोधतावाच्ये
 त्यर्थः तेषामत्यंतसौहृद्ये मानवीर्यं प्रतिप्रमाणयत्यत एवेति कुशलस्यापि सत्त्वार्थनिर्णये पुरुषांतरापेक्षायाः सत्त्वादेवेति या
 वत् पुरुषविशेषो वेदविद्व्यात्मविदित्यादिः तत्र सत्यर्थं संक्षिपति दशेति उक्तेरिधमंणाधिगतौ यैस्तु वेदः सपरिचरणः
 तेशिष्टाद्याणां तेषाः श्रुतिः प्रत्यक्षहेतवः दशावरावापरिषद्यंधर्मपरिचरते अवरावापि ह्यस्यास्तद्धर्मनविचारयेत् त्रेविद्यो
 र्हेतुकस्तर्कौ नैरुक्तौ धर्मपातकः अथ आश्रमिणः पूर्वपक्षदेखादशावरा अग्रे विद्यन्ते विज्ञानमवेदविदेव च अवरापरिषत्तने
 याधर्मसंशयनिर्णय इति एको वेत्यद्यात्मविद्व्यात्ते कुशलस्यापि राशौ यात्तवल्को प्रतिप्रश्नोपपत्तिमुपसंहरति तस्मादिति स
 त्वार्थनिर्णये पुरुषांतरापेक्षायाह उक्तं संमतत्वादिति यावत् तत्रैव हेतुं तस्मात् चिन्तानेति राशौ यात्तवल्कोपेक्षा उपपाद्य

पक्षोत्तरमाहायवेति नयाचात्रगसोमुनेर्काविवक्षितत्वाभावात्किमिति राजा मुनिमनुसरतीति चोद्यंतिरवकाशमिति शेषः प्रश्नोप
पक्षे प्रतिवचनमुपपन्नमेवेति मन्यानस्तदुत्थापयति याज्ञवल्क्योपीति अतिरिक्ते ज्योतिषिप्रहृष्टोभिमिप्रायस्तदभिरुतया तथाविधं
ज्योतिः राजानं बोधयिष्यन्त्यातिरिक्तज्योतिरावेदकं वक्ष्यमाणं लिङ्गं गृहीतव्याप्तिकं प्रसिद्धं भवति तथा तद्यातिप्रदणस्य लमादित्य
ज्योतिरित्यादिना मुनिरपि प्रतिपन्नवानित्यर्थः व्याप्तिं बुभुक्षमानः एकं कथमिति योच्यवहारः सोतिरिक्तज्योतिर्यथोपघास
विप्रधीनो जाग्रद्यवहार इति व्याप्तिं व्याकरोत्यादित्येनेति एवकारं व्याचष्टे स्वावयवेति आदित्यापेक्षामन्तरेण चत्तुर्वर्णादेवार्थच
वहारः सेत्स्यतीत्याशङ्कार चत्तुष इति आसनाद्यन्यतमव्यापारव्यपदेशो व्याप्तिसिद्धेर्यथा विशेषणवद्भूतमित्याशङ्कारात्तत्वेति
आसनादीनामेकैकव्यभिचारे देहस्यान्यथाभावेपि नानुग्राहकं ज्योतिरन्यथाभवत्यतस्तदनुग्राह्यादत्यंतविलक्षणमिति विवक्षितं
त्वाव्यापारचतस्रमुपदिष्टमित्यर्थः तथापि किमर्थमादित्याद्यनेकपर्यायोपादानमेकैकैव व्याप्तिप्रदसंभवादित्याशङ्कार वा
येति देहं दिव्यमनोव्यापाररूपं कर्मलिङ्गं तस्य अतिरिक्तज्योतिरव्यभिचारसाधनार्थमनेकपर्यायोपन्यासो बहवो हि दृष्टांतव्याप्ति
इदं यतीत्यर्थः इन्द्रियं व्यावर्तयति वागिति शब्दस्य ज्योतिर्दृष्ट्यप्ययिते पातनिकां करोति शब्देनेति तदीयनकार्यमाह ओवेति
मनसि विषयाकारे परिणामे सति किं स्यात्तदाह तेनेति तत्र प्रमाणमाह मनसा हीति एवं पातनिकां कृत्वा वाचो ज्योतिर्दृष्टसाधनार्थः
एकं कथमिति का पुनरत्रावपपत्तिस्तत्र वाच इति तज्जनेतरवाक्यमुत्तरत्वेनाप्याप्याकरोत्यनुग्राहेत्यादिना प्रसिद्धिमेवा

कांक्षापूर्वकं स्रुटयति कथमित्यादिना उपैवेत्यादिव्याचष्टे तेन शब्देनेति ज्योतिः कार्यत्वं तज्जगत्प्रवहाररूपकार्यवत्त्वमिति यावत्
 तत्र वाक्यज्योतिष इत्यत्र चतुर्थपर्यायः सप्तमर्थः किमिति गंधादयः शब्देनोपलक्ष्येते तत्रार गंधादिभिरिति प्रश्नांतरमुत्थापयत्येवमे
 वेति तथापि स्वप्नादौ तस्य प्रवृत्तिदर्शनात् कारणीभूतं ज्योतिर्वक्तव्यमिति शेषः कथं पुनरत्र पृच्छ्यते ज्योतिरेतरमित्याशंक्य प्रष्टुं
 भिप्रायमादौ तदुक्तं भवतीति यो व्यवहारः सोतिरिक्तज्योतिर्निमित्तो यथादित्यादिनिमित्तो जाग्रदवधारति व्याप्तिमुक्तो निगमयति प
 रं तावदिति व्याप्तिज्ञानकार्यमनुमानमार तस्मादिति तादृगवस्थायां सर्वज्योतिः प्रत्यक्षमयदृश्यामिति यावत् विमतो व्यवहारः
 सेतिरिक्तज्योतिरधीनो व्यवहारत्वात्संप्रतिपन्नवदित्यधस्तादेवा अनुमानमावेदितमिति भावः हेतोराश्रयासिद्धिमाशंकापरिहरति दृ
 श्यते चेति आदिशब्देन देशांतरादौ कर्मकरणं गृह्यते आश्रयैकदेशासिद्धिमाशंकार सप्तमाच्चेति ध्यानदृश्यामिष्टदेवतादर्शनं
 वकारार्थः अनुमानफलं निगमयति तस्मादिति यद्योक्तादनुमानाज्योतिः सिद्धं चेत्किंप्रश्नेनेत्याशंकार किंपुनरिति सर्वज्योतिरु
 पशमेदृशमानस्य व्यवहारस्य कारणतया अनुमानतो ज्योतिर्मात्रसिद्धावपि तद्विशेष उभयस्याप्रश्नोपपत्तिरित्यर्थः प्रतिवचनमवता
 र्य व्याकरोत्युत्तरत्यादिना प्रवभासकत्वे दृष्टोत्तमादादित्यादीनि तत्र व्यतिरिक्तत्वे साधयति यच्चेति उपरनेष्टात्मज्योतिरिति शेषः
 तदेव तर्हि माभूदिति चेन्न त्पार कार्येति स्वप्नादौ दृशमानं व्यवहारं हेतुकृत्य फलितमार यस्मादित्यादिना विमतमेतः स्थमतीति
 यत्प्रादादित्यवदिति व्यतिरेकीत्यर्थः व्यतिरेकांतरमार किंचेति संप्रतिलोकायतञ्चोदयति नेत्यादिना तत्र न चर्थव्याचष्टे यदिति

उक्तं हेतुं प्रश्न सर्वकं विभजते कस्मादित्यादिना ~~विमतेन स्वमतीदित्यादिना चरिति~~ यद्यपि देहादेरुपकार्यस्योपकारकमादि-
 त्यादिसजातीयोद्दृष्टं तथापि नात्मज्योतिरुपकार्यसजातीयमनुमेयमित्याशंकाह यद्यदृष्टं चेति तदेव स्पष्टयति यदित्यामेति वि-
 मते मतेः स्य मतिरिक्तं चातीदित्यादादित्यवदित्यपरोक्तं व्यतिरेकानुमानमनुद्दृष्टयति यत्पुनरित्यादिना अनैकांतिकत्वे व्यनक्ति
 क्रियत इति अंतःस्थान्यव्यक्तिरिक्तानि च संघातादिति दृष्टं व्यभिचारफलमाह तस्मादिति विलक्षणमेतत्संघेति संतक्यं किंच चेत्
 यं शरीरधर्मसद्भावभावित्वाद्वापादिवदित्याह कार्यकरोति विमते संघाताद्विज्ञेयतासकत्वादित्यवदित्यनुमानात् संघातधर्म-
 त्वमित्युक्तं चैतन्यस्येत्याशंकाह सामान्यतोद्दृष्ट्येति लोकायतस्य हि देहावभासकमपि चक्षुस्ततो न भिद्यते तथा च व्यभिचारात् त्व-
 दनुमानप्रामाण्यमित्यर्थः मनुष्योद्देष्टव्यमिति प्रत्यक्षविरोधाच्च त्वदनुमानममानमित्याह सामान्यतोद्दृष्टेति ननु तेन प्रत्यक्षप्रत्या-
 र्थनामिति चेत्तेत्याह नचेति इतश्च देहस्यैव चैतन्यमित्याह यमेवेति ज्योतिषोद्देष्टव्यतिरेकमंगीकृत्यापि दृष्टयति यदित्यामेति विम-
 ते ज्योतिरनात्मा देहोपकारकत्वादित्यवदित्यर्थः आत्मत्वे तर्हिकस्येत्याशंकाह यएवत्विति अनुमानादात्मनो देहव्यतिरिक्तत्वं
 प्रकृतमित्याशंकाह प्रत्यक्षेति नान्यथात्मेति एवैण संबंधः देहस्यात्मत्वे कादाचित्कं दृष्टत्वाच्च प्रकृतमित्युक्तमित्युक्तं नन्विति स्व-
 भाववादीपरिहरति नैष दोष इति कादाचित्के दर्शनादर्शने संभवतो देहस्याभावादित्यत्र दृष्टं तस्माह नहीति विमते कारणांतरसर्व-
 कं कादाचित्कत्वात् तदवदित्यनुमानं दृष्टं ते भविष्यतीत्याशंकापिरनुसृत्य इति वदस्मदुक्तमित्यपि दृष्टत्वादित्यनुमीयेतेत्यतिप्रसंगमा

नि

हानुमेयत्वे चेति ननु यद्वदति तत्तन्निमित्तमेव न स्वभावाद्देवत किंचिदस्माकं प्रसिद्धं तत्राह नचेति अत्रैरोह्यपुत्रकस्य शौत्यमित्या
द्यपि न निमित्तं तत्र न स्वभावाद्देवत किंचिदस्माकं प्रसिद्धं तत्राह नचेति किंतु प्राणापहृष्टापेक्षमिति शंकेते प्राणीति आदिशब्दे
नेश्वरादिशब्दे गृहाभिसेधिः स्वभाववाद्याह धर्मेति प्रसंगस्येष्टत्वं शंकितास्ताभिप्रायमाहास्तित्यादिना सिद्धंतीत्यप्रादि।
सिद्धावपपत्त्यादेहातिरिक्तमात्मानमभ्युपगमय बुद्धरमाह नेत्यादिना तत्र न ग्रंथं विभजते यदुक्तमिति स्वप्ने दृष्टस्यैव दर्शनादीति।
देवभागेत्यातिरेकद्वारा विवृणोति यदिहीति जाग्रदहस्मदृष्टः स्वप्ने न हृत्वा देवीदियस्य च संस्कारस्य चानिष्टत्वात् न हृत्वे चान्यस्य स्वप्ना
योगात् स्वप्ने दृष्टस्यैव दर्शने देहात्मवादे संभवतीत्यर्थः माभूदृष्टस्यैव स्वप्ने दृष्टिरेव स्यापि स्वप्ने दृष्टे रित्याशंका हां धर्तुं अपि शब्दो
ह्यारत्नेत्यः पूर्वदृष्टस्यैव स्वप्ने दृष्टत्वेऽपि कृतो देहव्यतिरिक्तो दृष्टा सिद्धातीत्याशंकाह तत्र चेति अथोभयत्र देहस्यैव दृष्टत्वे कारानि रि
ति चेदत आह देहस्येदिति तत्र सदकारि चक्षुरभावाच्चक्षुरंतरस्य चोत्पत्तौ देहांतरस्यापि सप्रत्युत्पत्ति संभवादप्यहृष्टे न्यस्य न स्वप्नः स्या
दित्यर्थः माभूत्सर्वदृष्टे स्वप्नो देहत्वादि त्याशंका हास्ति चेति कथं ते जात्यानामीदृक् दर्शनमिति चेज्जन्मानरात्रुभववशादिति
ब्रूमः ग्रंथस्य देहस्या दृष्टत्वेऽपि चक्षुरात्मनस्य स्यादेव दृष्टत्वमित्याशंकाह तस्यादिति स्वप्ने दृष्टस्यैव दर्शनादिति देहं व्याख्यायस्मत्तौ
दृष्टस्यैव दर्शनादिति देहं व्याचष्टे तथेति दृष्टस्मर्त्तरेकत्वेऽपि कृतो देहातिरिक्तो दृष्टे त्याशंकाह यदा चेति देहातिरिक्तस्य स्मर्त्तरेऽपि
कृतो दृष्टत्वमित्याशंकाह तस्यादिति दृष्टस्मर्त्तरेकत्वस्योक्तत्वाद्देहातिरिक्तः स्मर्त्तरे दृष्टापि न घासिद्धातीति भावः देहस्या दृष्टत्वे देहं

तस्माद् दृते चेति न तस्य दृष्टेति शेषः तदेवोपपादयति देहस्यैवेति देहातिरिक्तमात्मानुपपादितमुपसंहरति तस्मादिति चे
 तन्मोघतदोरर्थः साभूदेहस्यात्मत्वमिन्द्रियाणां तस्मादिति शोकेते चत्तरादीनीति अन्यदृष्टस्येतेरेणाप्रत्यभिज्ञानादितिन्यायेन परिह
 रति तस्मादिना आत्मप्रतिपत्तिहेतुना मनसि संभवादिति न्यायेन शोकेते मनरिति तात्त्वीनसाधनोपपत्तेः संज्ञाभेदमात्रमिति न्या
 येन परिहरति मनसोपीति देहादेरनात्मत्वे फलितमाह तस्मादिति आत्मज्योतिः संज्ञातादिति शेषः परोक्तमनुवदति यदुक्तमि
 ति अनुयाय्यसंज्ञातीयमनुयायकमित्यत्र हेतुमाहादित्यादिभिरिति उपकार्योपकारकभावस्य साजात्यनियमं ह्ययति तदसदि
 ति अनियमदर्शनमाकांक्षा सर्वकमुदाहरति पार्थिवैरिति उत्पन्नं बालतत्त्वं पार्थिवस्यैवाग्निप्रत्युपकारकत्वनियमं वारयति ।
 नचेति तावता पार्थिवेनाग्नेरुपक्रियमाणत्वं दर्शनेनेति यावत् तस्मान्मानजातीयैरिति नृहृद्ः पार्थिवत्वविषयः तत्र हेतुमाह येनेति दर्श
 नफले निगमयति तस्मादिति उपकार्योपकारकभावे साजात्यनियमं दपकार्योपकारकभावेऽपि वैजात्यनियमो नास्तीत्यर्थः तत्रोपका
 र्योपकारकत्वे साजात्यनियमाभावमुदाहरणं तरेण दर्शयति कदाचिदिति अभिसाग्निना चाग्नेरुपशोत्सपत्नेभादपकार्योपकारकत्वे वै
 जात्यनियमोऽपि नास्तीति मत्वोपसंहरति तस्मादिति उक्तानियमदर्शनेन नृहृद्द्वयार्थः अहेतुरात्मज्योतिषः संज्ञातेन समानजातीयताया
 मिति शेषः अनुयायकमनुयाय्यसंज्ञातीयमनुयायकत्वादित्यवदित्यपासं प्रत्यतीदित्यत्र हेतोरनैकात्म्यं परोक्तमनुभाष्य ह्ययति
 यत्पुनरित्यादिना विमतं ज्योतिः संज्ञातधर्मसद्भावभावित्वाद्वादि वदित्युक्तमनुच्य निराकरोति कार्येति अनुमानविरोधमेव साधय

नि आदिन्यादीनि कालात्ययापदेशमुक्ताहेत्वसिद्धिदोषांतरमारु तद्भावेति अदर्शनादिति छेदः यत्तु न विशेषेण नृणां भावः सामा-
 न्येति ह साद्यते नृणां नृषणमभिप्रेत्य सामान्यतो दृष्टस्येति विशेषतो दृष्टस्येति विशेषतो दृष्टस्येति विशेषतो दृष्टस्येति विशेषतो दृष्टस्येति
 मित्यनुमानाप्रमाणे सर्वे व्यवहारानि रित्याशंकार पावेति तत्सामान्यात् पानत्वभोजनत्वादिसादृश्यादितियावत् पानभोज-
 नाद्युपादाने दृष्टमान मित्युक्तं विशदयति दृष्टं हीति तादर्थ्येन ह त्विपासादिनिवृत्त्याय भोजनपानाद्यर्थत्वेनेति यावत् देहस्यैव
 दृष्टत्वमित्युक्तमनृद्यैर्वोक्तं परिहारं स्मारयति यदुक्तमित्यादिना ज्योतिरेतरमादित्यादिवदनात्मेत्युक्तं प्रत्याहानेनेति संज्ञातादेर्दृष्ट-
 त्वनिराकरणेनेति यावत् देहस्य कादाचित्कदर्शनादिमत्वे स्वाभाविकमित्यत्र परोक्तं दृष्टं तमनुभाष्य निराचष्टे यत्तु न रित्यादिना सि-
 द्धातिनापि स्वभाववात्स्यक्यचित्तेष्टयत्त्वमुपदिष्टमनृद्यहस्यति यत्तु न रिति धर्मादेर्यदिहेत्वंतराधीनफलदाहत्वेतदाहेत्वंतरस्यापि
 हेत्वंतराधीनफलदाहत्वमित्यनवस्थेत्युक्तं प्रत्याहानेनेति सिद्धांतविरोधप्रसजनेनेति यावत् लोकायतमता संभवे स्वपक्षप्रसंहरति
 तस्मादिति नन्वात्मज्योतिः संज्ञाताद्यतिरिक्तमेतः स्थेति साधिते तथाच कथं कतमग्रात्मेति एव्यतेतत्राह यद्यपीति अनुशास्योपादेहा-
 दिना समानजातीयस्यादित्यादेरनुशासकत्वदर्शनादिमितादनुशासकत्वाविशेषादात्मज्योतिरपि समानजातीयं देहादिनेति धाति-
 र्भवति तयेति यावत् अविचेकतो निष्कृष्टदृष्टाभावादित्यर्थः अतिरेकसाधकस्य न्यायस्य दर्शितत्वात् कुतो धातिरित्याशंकार न्यायेति
 धातिनिमित्ताविचेककृते प्रश्नमुक्ताप्रकारांतरेण प्रश्नमुत्थापयति अथवेति प्रश्नात्तराणि व्याचष्टे कतमो साविति ज्योतिर्निमित्तो

आत्मे-
१५२

हितीयेप्रतिवचने

अवहारोमयोक्तौनत्वात्मेत्याशङ्क्याह येनेति आत्मनैवायं ज्योतिषेत्तत्कत्वादासनादिनिमित्तेज्योतिरात्मेत्यर्थः प्रकारेणतरेणप्रश्ने
व्याकरोत्यथवेति समस्यर्थकथयति सर्वइति योयंत्याभिप्रेतोविज्ञानमयः सप्रालेभुमध्येकतमः स्यात्तेपिद्विविज्ञानमयारव
भातीनियोजनाउक्तमर्थदृष्टेतेनबुद्धावाशेषयति यथेति व्याख्यानयोरवांतरविभागमाह सर्वस्मिन्विद्यादिना हृदीत्यादिप्रति
वचनमितिशेषः पक्षोतरमाहायवेति सर्वस्यप्रश्नत्वेवाक्यंयोजयति विज्ञानेति सममानः सविद्यादिप्रतिवचनमितिशेषः हिती
यत्तत्तीयपक्षयोरुचिंस्त्वयत्राद्यं पक्षमंगीकरोति योयमिति यस्तथापहः सोयमित्यात्मनश्चिद्रूपत्वेनप्रत्यक्षत्वादयमितिनिर्दे
शइतिपदद्वयस्यार्थः देहव्यवकृदाद्यंविशिनष्टि विज्ञानमयइति विज्ञानशब्दार्थमाचक्ष्णाणस्तस्यायत्नेप्रकटयति बुद्धीति बुद्धि
रेवविज्ञानंविज्ञायतेनेनेतिव्युत्पत्तौस्तेनोपाधिनासंपर्कएवाविवेकस्तस्मादितियावत् तत्संपर्केप्रमाणमाह बुद्धिविज्ञानेति तस्मा
द्विज्ञानमयइतिशेषः ननुचत्तर्मयः श्रोत्रमयइत्यादिद्विज्ञानमयइत्येवकस्मादुपदिश्यतेतत्राह बुद्धिर्हीति तस्याः साधारणा
करणत्वेप्रमाणमाह मनसाहीति मनसःसर्वार्थत्वंसमर्थयते बुद्धीति किमर्थानितर्हिचक्षरादीनिकरणाणीत्याशङ्क्याह हारमा
त्राणीति बुद्धेःसतिप्राधान्येफलितमाह तस्मादिति ज्ञानंपरंब्रह्मतत्पत्तिकोजीवोविज्ञानमयइतिभर्तृप्रपंचैरुक्तमनुवदति येषा
मिति विज्ञानमयादियंयेमयदोनविकारायतेतिनैरेवोच्यतेतत्रमनःसमभिव्याहाराद्विज्ञानेबुद्धिर्नचात्मानदिकारस्तस्मादस्मिन्
योरोमयदोविकारायत्वंवदतोस्तोक्तिविरोधः स्यादितिदृष्टयति तेषामिति कथंविज्ञानमयपदार्थनिर्णयार्थप्रयोगांतरमनुमि

१५२

यत्नेतत्राह संदिग्धश्चेति यथापुरोडाशंचतर्हीकृत्वा बर्हिषदं करोतीति पुरोडाशमात्रचतर्हीकरणवाक्यमेकार्थसंबंधिनाशा।
 त्वांतरीयेणाग्नेयचतर्हीकरोत्यनेन विशेषविषयतया निश्चितार्थेनाग्नेयपवसुरुडाशेच्यवस्थाप्यते यथावाक्ताः शर्करा उपदधाती
 त्यत्र केनाक्तं तेत्यपेक्षायामेतेजोवैष्टमिति वाक्यशेषा त्रिर्णयस्त्वधेरापीत्यर्थः आत्मविकारत्वेमोक्षानुपपत्त्याद्यबाधितम्यायाहा
 विज्ञानप्रयपदार्थनिश्चयस्याह निश्चितेति यदुक्तं निर्णयोवाक्यशेषादितितदेव व्यनक्ति सधीरिति चेति आधाराद्यर्थासप्तमी
 दृष्टमाकथं व्यतिरेकप्रदर्शनार्थेनाशंकाह प्राणेशरीति फलितं सप्तम्यर्थमभिनयति प्राणेष्विति तेषु समीपस्थोपिकथंतेभ्यो।
 व्यतिरिच्यतेतत्राह योहीति विशेषणान्तरमादाय व्यावर्त्तयं शंकापुक्ता पुनरवतार्य व्याकरोति हृदीत्यादिना विशेषणान्तरस्य ता।
 त्यर्थमाहान्तरितीति ज्योतिः शब्दार्थमाह ज्योतिरिति तस्य ज्योतिर्दृश्यमृच्यति तेनेति आत्मज्योतिषा व्याप्य कार्यकरणसंचानस्य
 वद्वारतमत्वेदृष्टान्तमाह यद्येति चेतनावानिवेत्युक्तं दृष्टान्तेनोपपादयति यथाचेति हृदयंबुद्धिः ततोपि सत्सत्त्वादात्मज्योतिस्तदं
 तः स्यमपि हृदयादिकं संचानेच सर्वमेकीकृत्य स्वकायेकरोतीति कृत्वा यथोक्तमणिमाहृष्टमृचितमिति दर्शयितुं के योजना कथमि
 दमात्मज्योतिः सर्वमात्मकायेकरोतीति तत्राह पारंपर्येणेति विषयादिषु प्रत्यगात्मातेष्टतरोत्तरं सत्सत्तात्तारतम्यानेष्टेवात्मादि
 विषयानेषु स्थूलतात्तारतम्याच्च प्रतीचः सर्वस्यादंतरतमत्वात्तत्र तत्र स्वाकारहेतुत्ववस्तीत्यर्थः बुद्धेरात्मकायत्वसमर्थयते बुद्धिस्त्वा
 वीदति लौकिकपरीतकाणां बुद्ध्यावात्माभिमानश्रान्तिमुक्तेर्येप्रमाणयति तेनहीति बुद्ध्यादेस्तत्त्वमेणात्मकायत्वतत्त्वकार्यः

ग्राने
१६०

का

बुद्धिः पञ्चात्मनस्यपि चिक्वायतेत्यत्र हेतुमाह बुद्धीति आत्मनः सर्वावभासकत्वमुक्तमुपसंहरत्येवमिति आत्मनः सर्वावभासा-
 कत्वे किमिति कस्यचित्कचिदेवात्मधीरित्याशंकाह तेन हीति बुद्ध्यादेरुक्तक्रमेणात्मकायत्वं तद्वद्वार्थः आत्मज्योतिषः सर्वाव-
 भासकत्वे लोकप्रसिद्धिरेव न प्रमाणं किंतु भगवदात्मपीत्याह तथा चेति नाशिनामयमनाशीचेतनाश्चेतयितारो ब्रह्मादयस्तेषां
 मयमेव चेतनो यद्योदकादीनामनग्रीनामग्निमित्रेदारकत्वं तथात्मचेतन्यनिमित्तमेव चेतयित्वमन्येषामित्याह नित्यरिति अनुगमन-
 वदनुमानं स्वगतयाभासास्पारितिशंकां प्रत्याह तस्येति येनेति तत्र नावेदविस्मयते तं हरेतमित्यत्र संबन्धः ज्योतिः शब्दव्याख्यान-
 मुपसंहरति तेनेति ह्यंतःस्थितो यमात्मा सर्वावभासकत्वेन ज्योतिर्भवतीति योजना परांतरमादाय व्याचष्टे पुरुष इति आदित्या-
 दिज्योतिषः सकाशादात्मज्योतिर्विशेषमाह निरतिशयं चेति प्रतिवचनवाक्यार्थमुपसंहरति स एष इति समानः सन्नित्याद्यव-
 तारयितुं हरेतं कीर्तयति वाद्यानामिति तर्हि वाद्यज्योतिः सद्भावावस्थायां किंचित्करमात्मज्योतिरित्याशंकाह यदापीति व्यति-
 रेकमुत्वेनोक्तमर्थमन्वयमुत्वेन कथयत्यात्मज्योतिरिति आत्मज्योतिषः सर्वावभासकत्वे मानमाह यदेतदिति सर्वमेतः करणा-
 दिप्रज्ञानेनमित्येतरेयकेषु वाणाद्युक्तमात्मज्योतिषः सर्वावभासकत्वमित्यर्थः किंचाचेतनानां कार्यकरणानां चेतनत्वप्रसिद्धा उप-
 पत्त्या सदाचिदात्मव्याप्तिरेष्टेत्याह साभिमानो हीति कथमसंगस्य प्रतीचः सर्वत्र बुद्ध्यादावहं मान इत्याशंकाह अभिमानेति वृत्तमन-
 योत्तरवाक्यमवतारयति यद्यपीति यद्योक्तमपि प्रत्यक्षज्योतिर्जागरिते दर्शयितुमशक्यमिति श्रुतिः स्वप्नप्रज्ञातीत्यर्थः अशक्य-

१६०

तेदेतदयमाह सर्वेति स्वप्नेनिष्कृष्टं ज्योतिरिति शेषः सदृशः सत्रउसंचरतीति संबंधः सादृश्यप्रतियोगिसाधेतत्त्वमपेक्ष्य एक
 ति केनेति उग्रप्रकृतत्वादिति प्राणानामपितत्त्वतदिति चेन्न आह सनिहितत्वाच्चेति हेतुद्वयसाधयति हृदीत्यादिना प्रकृतत्वा
 दिफलमाह तस्मादिति सामान्यप्रश्नपूर्वकं विप्रदयति किंपुनरित्यादिना विवेकतोऽपलब्धिवाक्कीकर्तुं बुद्धिज्योतिषोः स्वरूपमाहावभासेति श्र
 वभासकत्वेदृशं त्माहालोकवदिति तथापि कथं विवेकतोऽपलब्धिस्तत्राहावभासेति प्रसिद्धिमेव प्रकटयति विप्रदत्ताहीति उक्तमर्थं दृष्टान्तेन बु
 द्धकारोपयति यथेत्यादिना दृष्टान्तगतमर्थं दाह्यंतिके योजयति तथेति पुनरुक्तिं परिहरतीत्युक्तमिति सर्वावभासकत्वेकथं
 बुद्धौ वसाम्यमित्याशंकार तेनेति सर्वावभासकत्वेतच्छब्दार्थः किमर्थं तर्हि बुद्ध्या सामान्यमुक्तमित्याशंकारत्वेनेत्याह बुद्धीति
 आत्मनः सर्वेण समानत्वे वाक्यशेषमेव कृतवति सर्वमय इति चेति वाक्यशेषमिदं लोकधोतेर्गतकत्वमाह तेनेति सर्वमयत्वेनेति
 यावत् आत्मानात्मनो विवेकदर्शनस्याशकत्वे परस्परद्व्यासस्तदुमाद्व्यासश्च स्यात्तत्तु लोकानां मोहो भवेदित्याह इति सर्वेति ध
 र्मविषये मोहमभिनयत्ययमिति धर्मविषये मोहं दर्शयन्ते वेधमिति तदेव स्पष्टयति कर्तृत्वादिना विकल्पैः सर्वलोको मोह
 इत्यतः संबंधः समानः सन्नित्यस्यार्थं युक्तावशिष्टभागे व्याकरोत्यत इत्यादिना आत्मनः स्वाभाविकमुभयलोकसंचरणमित्या
 शंकारानंतरवाक्यमाह ते तत्रेति प्रत्यगात्मा समर्थः यतः शब्दो वक्ष्यमाणान् शब्देन संबध्यते अतरोत्यमर्थं युक्तावाक्यार्थमा
 ह ध्यानेति ध्यानवती बुद्धिर्वाप्रसिद्धात्मा ध्यायती वेत्यत्र दृष्टान्तमाहालोकवदेवेति यथा त्वत्वालोको नीलेपीते वा विषये च

आने-
१६१

श्रुतानसदाकारोदृश्यते तथा यमपि ध्यानवती बुद्धिर्भासयन् ध्यानवानिव भवतीत्यर्थः यथोक्तं बुद्ध्यावभासकत्वं मुक्तं हेतुमत्तु फलित
मादा न इति इव शब्दार्थे कथयति नन्विति बुद्धिधर्माणां मात्मनो पाधिकत्वेन मिथ्यात्वमुक्ता प्राणाधर्माणां मपि तत्र तथात्वं कथयति
तथेति आत्मनि च लनस्योपाधिकत्वं साधयति तेष्विति इव शब्दसामर्थ्यासिद्धमर्थमाह नन्विति सहीत्याद्यनेतरवाक्यामाकाङ्क्षारोत्याप
यति कथमित्यादिना तच्छब्दो विषयः संचरणादीत्यादि शब्दो ज्ञानादिव्यापारसंग्रहार्थः स्वप्नोभूत्वा लोकमतिक्रामतीति संबंधः क
थमात्मस्वप्नो भवति तत्राह सपयेति उक्तेर्धेवाकामवतार्य व्याकरण्य तत्राह इति उक्तं हेतुमत्तु फलितमाह यस्मादित्यादिना कार्यक
रणातीतत्वाच्च प्रत्यगात्मनो न स्वतः संसारित्वमित्याह शृणोरिति ह्यापत्तिक्रामतीति पूर्वसंबंधः क्रियास्तत्फलानि वाश्रयो
येषां यानि वा क्रियाणां तत्फलानां वाश्रयः तानीयावत् बुद्ध्यावभासकं ज्योतिरात्मेत्युक्तं शब्दाशक्तः शंकते नन्विति प्रमाणादतिरि
क्तात्मोपलब्धिरित्याशङ्क्य प्रत्यक्षमनुमानं चेति प्रमाणाद्वैविध्यनियममभिप्रेत्य ताभ्यामतिरिक्तात्मा उपलंभात्मा वावस्तीत्याह धीव्या
तिरेकेणेति तत्र दृष्टान्तमाह यथेति वृत्तादिरालोक्येत्युभयोर्मिथः संसृष्टयोर्विवेकेनाद्यपलंभवदवभासावभासकयोर्बुद्ध्यात्म
नोर्भेदेऽपि पृथगुलंभादवभासते वस्तुतस्तु तयो रन्यत्वमेवेति शङ्कामनुवदति यन्निति वैषम्यप्रदर्शनेनोत्तरमाह तत्रेति दृष्टान्तः
समस्यर्थः वृत्तादेरन्यत्वेनेति संबंधः ज्योतिरंतरं नास्ति चेत्कुतो ग्राह्यग्राहकसंविन्निरित्याशङ्क्याह धीरेवेति वाह्यार्थवादिनोऽसौ शक्तिक
वैभाषिकयो रभिप्रायमुपसंहरति तस्माच्चेति इदानीं चिन्तानवादी वाह्यार्थवादिभ्यामभ्युपगमं दृष्टान्तमनुवदति यदपीति वाह्यार्थवा

हा

जि
१६१

दप्रक्रियानसगताभिप्रेतेति हृषयति तत्रेति उभयत्र दृष्टान्तरूपं सप्रमर्शः ननु चरादेरवभास्यादालोकोवभासकोभिन्नो लक्ष्यतेनेत्याह
 परमार्थतत्त्विति तस्यस्यापित्वेयावर्तयत्यन्योन्यरति प्रतीतिविषयप्राधान्येयावर्तयच्चक्रमेवमनक्ति विज्ञानमात्रमिति विज्ञानवादेय
 योक्तृदृष्टान्तरादित्यफलनीत्याह यदेति शिष्यबुद्ध्यनुसारेण त्रिविधं बुद्ध्याभिप्रायमुपसंहरत्येवमित्यादिना परिकल्प्येतेनैवाह्यार्थ
 वादमुपसंहृत्य तस्यैवेत्यादिना विज्ञानवादमुपसंजहारत्तत्र विज्ञानवादोपसंहारे विवृणोति तत्राद्येति शून्यवादिमतमाह तस्यापी
 ति तदेव स्फुरयति तदपीति पक्षत्रयेपि दोषसंभावयति सर्वोदिति कथममूषांकल्पनानो हृषणमित्याशंक्यप्रथमेवाह्यार्थवादिनेप्र
 त्याह तत्रेति निर्द्धारणे सप्रमीयतधीरेवावभासकत्वेन स्वाकारेति तत्राह नेति यदवभास्यतत्त्वातिरिक्तावभास्यभासत्वात् यथा चरा
 दिश्रवभास्याचेयं बुद्धिरित्यनुमानादुद्दिष्यतिरिक्तः सात्तीसिद्ध्यतीत्यर्थः दृष्टान्तसाधयति तस्य मीति तस्यावभासकापेक्षोदार्शयित्वेवि
 शेषणं सालोकोचरुति संश्लेषावगमात्तास्ति चरस्य व्यतिरिक्तावभास्यत्वमित्याशंक्याह संश्लेषयोरपीति भवत्यन्यत्वं किं तावतेत्याशं
 कादान्यत्वे चेति व्यतिरिक्तावभासकत्वेनादृशावभासकसादित्यमिति यावत् श्रवभासयति चरादिरिति शेषः दृष्टान्तस्य साच्चिक
 लत्वेपरिहृतेत्यभिचारमाशंकते नन्विति तदेव व्यतिरेकमुत्वेनाह नहीति अनैकान्तिकत्वं निगमयते तस्मादिति प्रदीपस्य पक्षत
 त्वात्तात्र्यभिचारोस्तीति परिहरति नावभास्यत्वेति श्रयान्यावभासकत्वात् तस्य नान्यावभास्यत्वमिति चेन्न तत्राह यद्यपीति श्रवभास्यत्व
 हेतोरव्यभिचारेफलितमाह यदाचेति व्यतिरिक्तावभास्यत्वं बुद्धेरिति शेषः श्रवभास्यत्वे सत्यपि प्रदीपे स्वातिरिक्तेनैवावभास्यत्वमिति

नियमासिद्धेर्वाभिचारतावदवस्थामिति शङ्कते नन्विति यदि प्रदीपस्य स्वावभासात् तत्त्वमसन्निवेशः समनंतरकाले स्यात् तदा स्वात्मा
नेभासयतीति चक्रे चक्रे न च सोऽस्तीति दृष्टयति नेत्यादिना तदेव विवृणोति यथेति अत्र भास्यत्वाविशेषादित्यर्थः प्रदीपे परोक्षविशेषम
नुभाष्य दृष्टयति यन्नित्यादिना यदा दीपो न स्वात्मानेभासयति तदा नवभासमानः स्यादित्याशङ्क्याह नहीति विशेषाभावेऽपि दीपस्य
स्वेनैवावभास्यत्वं किं न स्यादिति चेन्न ग्राह सहीति दीपस्य विशेषांतराभावेऽपि स्वात्मसंनिध्यसंनिध्याविशेषावित्याशङ्क्याह नहीति ।
दीपस्य स्वेनात्येन वा स्वस्मिन्निशेषाभावे फलितमाह सतीति अभिचारनिरासपूर्वकं भास्यत्वावमानपुण्याद्यानुमानांतरमाह
चैतन्येति यद्यंजकं तत्स्वविजातीयचंगं यथा सूर्यादिवंजकं च विज्ञानं तस्माद्विज्ञानव्यतिरिक्तं चिदात्मा सिद्धतीत्यर्थः प्रदीपस्य
न स्वावभास्यत्वं किं तद्विजातीयचैतन्यावभास्यत्वमिति स्थिते फलितमाह तस्मादिति यत्तु ग्राह्यं तत्तु ग्राहकं तत्तु ग्राह्यं यथा दीपो ग्राह्यः
चेदं विज्ञानमित्यनुमानांतरमाह चैतन्येति तथापि कथं तद्विद्वद्ग्राहकसिद्धिरित्याशङ्क्याह विवृणोति चैतन्यग्राह्यत्वे चेति कथं तद्विनि
र्णयस्तु ग्राह्येति तत्संदिग्धमानसति अस्तु लोका उपासीनि शुचौ लोकास्तु कथमित्याशङ्क्याह तथा चेति तथापि कुतो विवृतितात्म
न्यातिसंग्राह यथेति विज्ञानस्य ग्राहकांतरग्राह्यत्वे तस्यापि ग्राहकांतरग्राह्यत्वे तस्यामनवस्थाप्रसक्तिरिति शङ्कते तदानवस्थेति चेदि
ति कुरस्य बोधस्य विज्ञानसाक्षिणोऽविषयत्वात् नवस्थेति परिहरति नेति यत्तु ग्राह्यं तत्स्वातिरिक्तग्राह्यं यथा घटादीनि ग्राह्यत्वमा
त्रं बुद्धिग्राहकस्य ततो वस्तुतरत्वे प्रदीपस्य स्वावभास्यत्वायेन लिङ्गमुक्तं न च बुद्धिसाक्षिणो ग्राह्यत्वमस्ति कुरस्य दृष्टिस्वभावा

तत्तत्कृतो नवस्थोत्पपादयति ग्राह्यत्वमात्रं हीति सात्वीत्यातिरिक्तग्राह्यो ग्राहकत्वात् बुद्धिबदित्वाशङ्काह नत्विति ग्राहकत्वे हि श्र
रणाकर्तृत्वे वा तस्मात्तत्त्वे वा ग्राह्ये बुद्धिसात्त्विकोपलब्ध्या ग्राहणकर्तृत्वेन किंचिच्छिंशं संभवति द्वितीयेन स्यादकान्तरास्मिन्नेन कदा
चिरपि प्रमाणमस्ति तत्कृतो नवस्थोत्पपादयति ग्राहकानवस्थापरिहृत्यकरणानवस्थाभाशङ्कते विज्ञानस्येति तस्यादिग्राह्यत्वे च तत्रा
दिस्थानीयेन करणेन भवितव्यं तस्यापि ग्राह्यत्वेन तत्करणमित्यनवस्थादूषयति न नियमभावादिति नियमाभावं साधयति न हीत्या
दिना वैचित्र्यदर्शनमाकांक्षापूर्वकं स्फुरयति कथमित्यादिना उभयव्यतिरेकं विशदयति न हीति तथापि कथं वैचित्र्यं तत्राह चट
वरिति नियमाभावमुपसंहरति तस्मादिति अनवस्थादयनिराकरणं निगमयति तस्यादिविज्ञानस्येति बाह्यार्थवादिसमतनिराकर
णमुपसंहरति तस्मात्सिद्धमिति बाह्यार्थवादनिधुस्ते विज्ञानवादी बोधयति नत्विति बाह्यार्थो विज्ञानातिरिक्तो नास्तीत्यत्र प्रमाण
माह यद्वाति नोपलभ्यते च जाग्रदसुजाग्रद्विज्ञानव्यतिरेकेणेति शेषः दृष्टान्तं समर्थयते स्वप्नेति दाष्टान्तिकं चिह्नोति तथेति उक्त
मनुमानमुपसंहरति तस्मादिति सर्वविज्ञानमात्रमिति स्थिते फलितमाह तत्रेति किमिति तस्य मिथ्यात्वं तत्राह सर्वस्येति बाह्यार्थो
पलापवादित्वात् दूषयति नेत्यादिना हेतुं विशदयति नत्विति विज्ञानमात्रवादित्वादेकान्तेन बाह्यार्थानन्वयगतिरिति शङ्कते नत्विति
ति बाह्यार्थो ह वादे गीकारयति नेत्यादिना अन्वयप्रत्वेनोक्तमर्थव्यतिरेकप्रत्वेन विशदयति विज्ञानादिति ज्ञानहेतुयोरेको दोषो
तस्माद तथेति अनर्थकं शास्त्रमुपदिशते बुद्धस्य सर्वज्ञत्वेन स्यादित्याह तत्कर्तृरिति वाशङ्क्यार्थः इत्यस्य सर्वस्य नास्ति विज्ञान

अने.
१६३

मात्रत्वमित्याह किंचान्यदिति न केवलं पूर्वोक्तोपपत्तिवशादेव बाह्यार्थोभ्युपेयः किंतु तत्रैवान्यदपि कारणमुच्यते इति यावत् तदे
वस्तु दयति विज्ञानेति यत्र यास्ये तत्स्वयतिरिक्तं यास्ये यथा प्रतिवाद्यादिज्ञाग्रहस्तु चेदेयास्यमित्यनुमानात्त्र बाह्यार्थोपलापसिद्धि
रित्यर्थः दृष्टान्ते विप्रतिपत्तिप्रत्याह नहीति निराकर्तव्यत्वेऽपि तेषां ज्ञानमात्रत्वे किं न स्यादित्याशंकात्मीयज्ञानत्वमात्मज्ञानत्वेवातेषा
मिति विकल्पक्रमेण हृषयति नहीत्यादिना स्वकीयनिषेधेऽस्वनिषेधेवानिष्ठापतिमाचष्टे तथा चेति त्वदंगीकारालोचनायामपि
प्रतिवाद्यादीनां विज्ञानान्तिरेकः स्यात्तीत्याह नचेति अन्यथा विवादाभावापातादिति भावः कथं तर्हि तेषां मंगीकारस्तत्राह व्यति
रिक्तेति सिद्धे दृष्टान्ते फलितमनुमाने निगमयति तस्यादिति किंच चेत्तस्य तानेन मैत्रसंतानोच्यवदागदनुमीयते सर्वज्ञज्ञानेन वा सर्व
ज्ञानानि ज्ञायते तत्र भेदस्य तेऽपि सिद्धे स्तदृष्टान्तात्त्रीलादेस्तद्विषयभेदः शक्योऽनुमानित्याह संतत्यंतरवदिति इति न बाह्यार्थोप
लापसिद्धिरिति शेषः तदपलापासंभवे फलितमाह तस्यादिति विज्ञानार्थभेदोक्ताप्रत्यगात्माज्ञानान्तिरिक्तः संप्रति विमते ज्ञाना
भिन्नं ग्राह्यत्वात्स्वप्रग्राह्यवदित्युक्तमनुवदति स्वमिति अशुक्तं विज्ञानान्तिरिक्तत्वमर्थस्येति शेषः दृष्टान्तस्य साध्यविकलतामभिप्रेत्य
परिररति नाभावादपीति संग्रहवाक्यं विवृणोति भवतैवेति बाह्यार्थवादिभ्यो विशेषमाह तदभ्युपगमेति तथापि कथं दृष्टान्तस्य सा
ध्यविकलतेत्याशंकाह सति वृत्तादिविज्ञानस्य भावभूतस्याभ्युपगतस्य वृत्तादेर्भावादभावाद्वा विषयादर्थांतरत्वाद्यस्य कस्यचिद्वा
ह्यार्थस्योपगमादृष्टान्तस्य साध्यविकलतासु प्रसिद्धेत्यर्थः साध्यमिकमतमतिदेशेन निराकरोत्येतेनेति ज्ञानहेतुयोर्निराकर्तव्यमपि

१६३

क्त्ववचनेनेति यावत् आत्मनो ग्राह्यस्याहमिति प्रत्यगात्मनि च ग्राह्यतेति सीमांसकमतमपि प्रत्यक्तं एकस्यैव ग्राह्यग्राहकतायानि
 रस्तत्त्वादित्याह प्रत्यगात्मेति क्षणभंगवादिनोक्तमनूय प्रत्यभिज्ञाविरोधेन निराकरोति यत्प्रत्यभिज्ञादिना स्वपक्षेऽपि प्रत्यभिज्ञोपप
 त्तिशक्यः शङ्कते सादृश्यमिति दृष्टान्तविद्युदयवृत्तरमाह न तज्जापीति तथापि कथं तत्र प्रत्यभिज्ञेत्याशङ्काह ज्ञातीति तन्निमित्ता
 नेषु प्रत्यभिज्ञेति शेषः तदेव प्रपञ्चयति कुत्रेष्टिति अन्तर्गतिकेदः किमिति ज्ञातिनिमित्तैषाधीर्गतिनिमित्ता किं न स्यादत आह न हीति ननु
 सादृश्यवशाद्यकिमेव विषयीकृत्य प्रत्यभिज्ञाने केशादिषु किं न स्यात्त आह कस्यचिदिति अन्तर्गतेति यावत् दाह्येति केवैषम्यमाह वरादि
 ध्विति वैषम्यमुपसंहरति तस्यादिति यस्मत्तत्त्वत्तिकं यथा प्रदीपादिसंज्ञासी भावात्पुमानविरोधाद्भूतं प्रत्यभिज्ञानमित्याशङ्काह
 प्रत्यक्षेणेति अनुसन्तापुमानवत्प्रत्यक्षविरोधे तत्त्वत्तिकत्वात्पुमानेनोदेत्यबाधितविषयत्वस्याप्यनुमित्यं गत्वादिति भावः इतश्च प्रत्यभिज्ञाने सा
 दृश्यनिबन्धनो भ्रमो न भवतीत्याह सादृश्येति तदनुपपन्नो हेतुमाह ज्ञानस्येति तस्य तत्त्वत्तिकत्वेऽपि किमिति सादृश्यप्रत्ययो न सिद्ध्यतीत्या
 शङ्काहैकस्येति अस्तत्त्वादि वस्तुद्वयदर्शित्वमेकस्येति चेत्तेत्याह नन्विति उक्तमेवार्थं प्रपञ्चयति तेनेत्यादिना भवत्किं तावतेति त आह ते
 नेति दृष्टमिति अवतिष्ठेत्यदीति शेषः तत्त्वत्तिकत्वादि परिहारं शङ्कित्वा परिहरत्यर्थे त्यादिना तत्र हेतुमाहानेकेति परपक्षे रोषांतरमाह
 अपदेष्टेति तदेव विद्युत्लोनीटमिति अपदेशतत्त्वत्तिकत्वमिति शङ्कित्वा दृष्टयत्त्यर्थे त्यादिना अन्यो दृष्टान्तश्च अपदेष्टेत्याशङ्कपरिहारस्य
 चेत्यादिना शास्त्रप्रमाणनारीत्यादिशब्देन शास्त्रीयं साध्यसाधनादि दृष्टान्ते तत्त्वत्तिकत्वपक्षे दृष्टान्तान्तरमाह कुतेति अपदेशानुपपत्तिमुक्तं स

मादधानः शंकते दृष्टेति सादृश्यप्रत्ययश्रुत्वा स्थानीयेन प्रत्ययेनैव सेत्स्यतीत्याह तेनेदमिति अपसिद्धांतप्रसक्त्या प्रत्याचष्टे नेत्या
दिना तावैवोभोप्रत्ययौ विषयौ तदवगाही चेन्मध्यवर्ती श्रुत्वा वयवस्थानीयः प्रत्यय इति यावत् तत्तानां मिथः संबंधस्ति माभूति।
निचेत्तत्रार ममेति व्यपदेशसादृश्यप्रत्यया उपपत्तिस्तु स्थितैवेति चकारार्थः यत्तु विज्ञानस्य दुःखाद्युपपन्नत्वे तद्वद्वयति सर्वस्य चेति
श्रुत्वा तत्संसर्गदृष्टभावाच्च न ज्ञानस्य दुःखादिसंज्ञवः स्वसंवेद्यत्वांगीकारादित्यर्थः ज्ञानस्य श्रुत्वाद्येकस्वाभाव्यमसिद्धं दृष्टिमादि
वज्जानाविधदुःखाद्यंशवत्त्वा अयणादित्याशंकाह नचेति तत्रैव हेतुं तत्र माहानित्येति तेषां तदुर्मत्वे सत्यनुभूयमानत्वात् नोतिरिक्तत्वेणा
दुर्मत्वाणां धर्मिमात्रत्वाभावात्मेयानां च यानादर्थान्तरत्वादतो यत्मेयं न तत्तज्ज्ञानां शोयथाद्यदि मेयं च दुःखादीत्यर्थः ज्ञानस्य दुःखादिध
र्मो न भवति किं त्वस्वरूपमेवेति शंका मनुभाष्यदोषमाहायेत्यादिना अनुपपत्तिमेव प्रकटयति स्वयं योगीत्यादिना स्वाभाविकस्यापि
वियोगोत्तिष्ठारक्तत्वादीनां तद्योपलंभादित्याशंकाह यदपीति इत्यान्तराशब्देन पुष्पसंबन्धिनो वयवस्य द्वतरक्तत्वाद्यारंभकाविव
सिताः विमतं संयोगपूर्वकं विभागत्वात्मेयादिवदित्यनुमानात्तस्वाभाविकस्य सति वस्तुनिनाशो स्तीत्यर्थः अनुमानां अनुपां दर्शयति
वीजेति कार्पासादिबीजे इव विशेषसंपर्कादक्रादिवासनया तस्युपादीनां रक्तादिगुणोदयोपलंभात्तत्संयोगाद्व्यापगमादेव तस्य।
प्यादिपुंरक्तत्वाद्युपगतिरित्यर्थः विद्युच्चुपपत्तिपुंरक्तत्वं इति कल्पनांतरमत्र दृष्टव्यं विषयविषयीति कथं पुनर्ज्ञानस्याप्ये
न संसर्गाभावस्तस्य विषयेण संसर्गादित्याशंकाह नहीति अथान्यसंसर्गमंतरेणापि ज्ञानस्य विषयाभासत्वं मत्वे स्यादिति चेत्तत्राहास।

निचेति कल्पनादयमग्रामाणिकमनादेयमित्युपसंहरति तस्मादिति कल्पनांतरमुत्थापयति यदपीति उपशान्तिर्निर्वाणशब्दा।
 र्थः दृषयति तदपीति फलाभावेपि फलस्यारित्येवेत्याह कंरकेति दांष्टीतिकेविशृणोति यस्मदीति ननुत्वन्मतेपिवस्तुनोः दयत्वा
 तस्यासंगस्य केनचिदपियोगविद्योगयोरयोगात्कलित्वासंभवेमोहासंभवादित्यमित्याशङ्क्याह यस्मिन्नपीति यद्यपि दांष्टीवस्तुव।
 स्तुतोसंगसंगीक्रियते तथापि क्रियाकारकफलभेदस्याविद्यामात्रकृतत्वादस्मत्त्वमेतस्यैववहारसंभवात्र साम्यमिति भावः ननु वा
 र्थवादो विज्ञानवादश्च निराकृतौ शून्यवादो निराकर्तव्योपि कस्मान्न निराक्रियते तत्राह शून्यवादीति समस्तस्य वस्तुनः सत्त्वेन भा
 नात्मानानां च सर्वेषां सद्विषयत्वात्कृत्यस्य चाविषयतया प्राप्यभावेन निराकरणानर्हत्वाद्द्विषयत्वे च शून्यवादिनैव विषय निराकरणो
 क्ता शून्यस्यापेक्षवात्रस्य च स्फुरणा स्फुरणयोः सर्वशून्यत्वायोगाद्ब्रह्मादिनश्च सत्त्वासत्त्वयोस्तदनुपपत्तेः संहृतेश्चाश्रयाभावात्संभवात्
 दाश्रयत्वे च शून्यस्य स्वरूपदाना त्रिराश्रयत्वे वा संवृत्तित्वात्त्रास्माभिरुदादि निरासायादरः क्रियते तत्सिद्धं बुद्ध्याद्यतिरिक्तं नित्यसिद्धमस्य
 तदुद्देकस्य सद्व्यमात्मज्योतिरिति भावः प्रसंगात्ते परपक्षे निराकृत्य श्रुतिव्याख्यानमेवात्र चर्तयन्नुत्तरवाक्यतात्पर्यमाह यथेति
 एवमात्मादेहभेदेपि वर्तमानं जन्मत्यजन्मोत्तरं चोपादत्तानः कार्यकरणान्यतिक्रामतीति शेषः श्रुतः स्वप्नजागरितसंचारादेहाद्यति
 रेकवदिहलोकपरलोकसंचारोक्त्यापि तदतिरेकस्त्वस्योच्यते नंतरवाक्येनेत्यर्थः संप्रत्युत्तरवाक्योद्गृहीत्वा व्याकरोति सचाऽत्यादिना
 पाप्मशब्दस्य लक्षणया तत्कार्यविषयत्वे दर्शयति पाप्मसमवायिभिरिति पाप्मशब्दस्य पापवाचित्वेपि कार्यसाम्यादुर्मेपि श्रुतिं सचय।

ग्राने.
१६५

दय

ति धर्मधर्मेति उक्तमर्थदृष्टांतत्वेनानुवदति यथेति अवस्थादयसंचारस्य लोकदयसंचारेदार्ष्टिकमाह तथेति इदलोकपरलो-
कावनवरतेसंचरतीति संबंधः संचरणप्रकारेप्रकटयति जन्मेति जन्मनाकार्यकरणयोरुपादाने मरणेन च तयोः त्यागमविच्छे-
देन लभमानो मोक्षदार्ष्टिकगनवरतेसंचरन्तुः स्वीभवतीत्यर्थः संचारत्यादिवाक्यान्तर्यमुपसंहरति तस्मादिति तद्वृत्तार्थमेवमु-
दयति संयोगेति कथमेतावता तेभ्यो न्यत्वं तत्राह नहीति स्वाभाविकस्य हि धर्मस्य सति स्वभावे कुतः संयोगविभागौ वद्भौ स्यादि-
ष्टदर्शनात् कार्यकरणयोश्च संयोगविभागवशादस्वाभाविकत्वे सिद्धमात्मनस्तदव्यत्वमित्यर्थः तस्येत्यादिवाक्यस्य व्यावर्त्यांशकामा-
ह नन्निति अवस्थादयवद्भौकसिद्धिरित्याशंकाह स्वप्नेति कथं तर्हि लोकदयप्रसिद्धिरत आह तस्मादिति तत्रोत्तरत्वेनोत्तरवाक्यमु-
त्थापय्याकरोत्युच्यतेति स्थानदयप्रसिद्धिद्योतनार्थो वैशब्धः अवधारणो विवृणोति नेति वेदनामुत्तुङ्गः त्वदिलक्षण आगमस्य
परलोकसाधकत्वमभिप्रेत्याह तच्चेति अवधारणमाहितिपति नन्निति तस्य स्थानांतरत्वं दृष्टयति नेति स्वप्नस्य लोकदयानिरिक्तस्या-
नत्वाभावे कथं तर्तीयत्वप्रसिद्धिरित्याह कथमिति तस्य संधत्वात् स्थानांतरत्वमित्युत्तरमाह संधं तदिति संधत्वेन्युत्पादयतीहेति य-
तस्त्वप्नस्थाने रतीयं मन्यसे तदिरलोकपरलोकयोः संधमिति संबंधः तस्य संधत्वे फलितमाह तेनेति शरणप्रत्ययश्रुत्या स्थानांतरत्वं
मेव स्वप्नस्य किं न स्यादित्याशंका प्रथमश्रुतसंधशब्दविरोधात् तैवेमित्याह नहीति परलोकास्तित्वे प्रमाणान्तरजिज्ञासाया एव कृति क-
थमिति प्रत्यक्षप्रमाणयत्तुत्तरमाह यत इत्यादिना स्वप्नप्रत्यक्षपरलोकास्तित्वे प्रमाणमित्युक्ते तदेवोत्तरवाक्येन न स्मृतयितं एव कृति

१६५

कथमिति कथंशब्दार्थमेवप्रकटयति किमित्यादिना वाक्यपुनरुत्तेनोत्थापयति उच्यतेति तत्राथशब्दमुक्तप्रकार्यतयाव्याक।
 रोत्यथेति उन्नरवाक्यपुनरुत्तेनव्याचष्टे शृण्वति यदुक्तंकिमाश्रयइतितत्राह यथाक्रमइति यदुक्तंकेनविधिनेतितत्राह तन्माक्रम
 मिति पापशब्दस्ययथाश्रतार्थत्वेसेभवतिकिमितिफलविषयत्वेतत्राह नत्विति साक्षादागमादनेप्रत्यक्षेणेतिथावत् पापना
 मेवसाक्षादर्शनासेभवस्तद्व्यायः कथंपुनराद्येवयसिपापनामानेदानोचस्वप्नेदर्शनेतत्राह जन्मोत्तरेति यद्यपिमद्यमेवयसि
 करणपादवादैहिकवासनयास्वप्नेदृश्यतेतथापिकथमेतिमेवयसिस्वप्नेदर्शनेतत्राह यानिचेति फलानात्तद्वत्त्वमत्रलेशतोभ
 क्तत्वेयानीत्युपक्रमाज्ञानीत्युपसंहारात्तव्याख्यातव्येदेहिकवासनावशादैहिकानामेवपापनामानेदानोचस्वप्नेदर्शनसेभवात्र
 स्वप्नेप्रत्यक्षेपरलोकसाधकमितिशंकते तत्कथमितिपरिहरत्युच्यतेति यद्यपिस्वप्नेमनुष्माणामिंद्रादिभावो ननुभूतोपिजातिन
 द्यापितदृष्ट्वमेवदर्शनमित्याशंकाह नचेति भाविजन्मभाविनोपिस्वप्नेदर्शनात् प्रायेणेत्युक्तंनघतदृष्ट्वदर्शनमपिसम्यक्ज्ञा
 नमुत्थानप्रत्ययबाधात्रचैवेस्वप्नेधियाभाविजन्मासिद्धिर्द्येयाज्ञानमर्थीगीकरादितिभावः प्रमाणफलमुपसंहरति तेनेति सद्य
 त्रेत्यादिवाक्यस्यवहितेनसंबंधवत्कृतमनूयात्तिपति यदित्यादिना वाद्यज्योतिरभावेसत्ययंपुरुषः कार्यकरणसंचालोयेनसे
 द्यातातिरिक्तेनात्मज्योतिर्वागमनागमनादिनिर्वर्तेयति तदात्मज्योतिरस्तीति यदुक्तमित्युवाचार्थः विशिष्टस्थानाभावेवक्तं।
 विशेषणभावेतावदृश्यति तदेवेति आदित्यादिज्योतिरभावविशिष्टस्थानेयत्रेत्युक्तंतदेवस्थानेनास्तिविशेषणभावोदितिशे

ग्राने-
१६६

षः यथोक्तस्यानाभावे हेतुमाह येनेति संसृष्टो वा ह्येज्योतिभिरिति शेषः व्यवहारभूमौ वा ह्यज्योतिरभावाभावे फलितमाह तस्या
दिति उत्तरग्रंथपुनरन्वेनावतारयत्यथेत्यादिना यथोक्तं सर्वव्यतिरिक्तं स्वयं ज्योतिर्ह्यमित्यादि आह स्वप्नप्रसौतीति यावत् उपादानश
ब्दः परिग्रहविषयः कथमस्य सर्वावत्वं तदाह सर्वावत्त्वमिति संसर्गकारणभूतः सहाद्यात्मादिविभागेनेति शेषः किमुपादान इत्या
स्यात्तरमुक्ता केन विधिनेत्यस्योत्तरमाह स्वयमित्यादिना आपाद्यप्रस्थितितीत्युत्तरत्र संबंधः कथंपुनरात्मनो देहविदेहत्वं जाग्रद्वेतक
र्मफलोपभोगोपरमणादिसविदन्यतेतत्राह जागरितेहीत्यादिना निर्माणविषयं दर्शयति वासनामयमिति यथा मायावीमाया
मयं देहं निर्मातितददित्याह मायामयमिवेति कथंपुनरात्मनो यथोक्तदेहनिर्माणकर्तृत्वं कर्मकृतत्वात् निर्माणस्येत्याशंक्याह
निर्माणमपीति स्वेनभासेत्यत्रेत्यंभावेदतीयाकरणे तृतीयां व्यावर्त्तयति साहीति तत्रेति स्वप्नोक्तिः यथोक्तानः करणवृत्तेर्विषयत्वे
न प्रकाशमानत्वेऽपि स्वभासो भवतु करणत्वमित्याशंक्याह सा तत्रेति स्वेन ज्योतिषेति कर्त्तरि तृतीयास्तु शब्दो ज्ञातृविषयः कोऽयं प्र
स्थापो नाम तत्राह यदेवमिति विविक्तविशेषणं विवृणोति बाह्येति स्वप्ने स्वयं ज्योतिरात्मेत्युक्तमाक्षिपति नन्वस्येति वासनापरिग्र
हस्यमनोवृत्तिरूपस्य विषयतया विषयित्वाभावात् विरुद्धमात्मनः स्वप्ने स्वयं ज्योतिर्ह्यमितिसमाधत्ते नैष दोष इति ऊतो वासनोपादा
नस्य विषयत्वमित्याशंक्य स्वयं ज्योतिर्ह्यश्रुतिसामर्थ्यादित्याह तेनेति मात्रादानस्य विषयत्वेनेति यावत् तदेव व्यतिरेकप्रसिद्धाह न
न्विति यथा सुषुप्तिकालेऽप्यक्रस्य विषयस्याभावे स्वयं ज्योतिरात्मा दर्शयितुं न शक्यते तथा स्वप्नेऽपि तस्मात्तत्र स्वयं ज्योतिर्ह्यश्रुत्या मात्रादा

१६६

नस्यविषयत्वेप्रकाशितमित्यर्थः भवतस्त्वमेवासनादानस्यविषयत्वंतथापिकथंस्वयंज्योतिरात्माशक्नोतेविविच्यदर्शयितुमित्याशं।
 क्वाद् यदापुनरिति श्रवभासयदवभासवासनात्मकमेतःकरणमितिशेषः स्वप्नावस्थायामात्मनोवभासकान्तराभावेफलितमाह
 तेनेति यदुक्तंस्वप्नेस्वयंज्योतिरात्मेतितत्प्रकाशान्तरेणातिपति नन्निति श्रवस्थाद्वयेविशेषाभावकृतेचोद्येदृषयस्तुच्यतइति वैलत
 एपेस्युदयति जागरितेहीति मनस्तस्त्वमेवमदपि विषयत्वात्स्वयंज्योतिरुविद्यातीतिभावः उक्तंवैलतिापंप्रतीतिमाश्रित्यातिपति
 नन्निति नतत्रेत्यादिवाक्याकुर्वन्नुरमाह एविति प्रतीतिश्चदयत्येति रथादिसृष्टिमातिपति कथंपुनरिति वासनामयीसृ
 ष्टिः शिष्टेतुन्नरमाहोच्यतइति तदुपलब्धिनिमित्तेनेत्यत्रतच्छब्देनवासनात्मिकामनोवृत्तिरेवोक्ताउक्तमेवप्रपंचयति नन्नित्यादिना
 तदुपलब्धिर्वासनोपलब्धिस्तत्रयत्कर्मनिमित्तेनेनचोदिततयायोद्भूतःकरणवृत्तिग्राहकावस्थानदाश्रयेतदात्मकंतदासनादृषं
 दृश्यतइतियोजनान्तथापिकथमात्मज्योतिः स्वप्नेकेवलंसिद्ध्यतितत्राह तद्यस्येति यथाकोशादसिर्विचित्रोभवतितथादृश्यायावु
 देर्विचित्रमात्मज्योतिरितिकैवल्यंसाधयत्यसिरिवेति तथारथाद्यभाववदित्यावतसुखान्येवविशिष्यंतइतिविशेषाः सुखसामा
 न्यानीत्यर्थः तद्येत्यानेदाद्यभावोदृष्टानिनःश्रुत्पीयांसिसरोसिपत्सलशब्देनोच्यते सदिक्तेत्यत्रहिशब्दार्थोयस्मादित्युक्तःतस्मात्स
 जतीतिशेषः ऊतोस्यकर्तृत्वंसहकार्यभावादित्याशंक्वाह तदासनेति तच्छब्देनवेषांतादिप्रदानंतीयवासनाधारश्चित्रपरिणाम
 स्तेनोद्भवति यत्कर्मतस्यसज्यमाननिदानत्वेनेतियावत शुल्लंकर्तृत्वंवारयति नन्निति तत्रेतिस्वप्नेऽक्रिःसाधनाभावेपिस्वप्नेक्रिया।

ग्राने-
१६६

षः यथोक्तस्यानाभावे हेतुमाह येनेति संसृष्टो वा हो ज्योतिरिति शेषः व्यवहारभूमौ वा ह्यज्योतिरभावाभावे फलितमाह तस्या
दिति उत्तरग्रंथपुनरन्वेनावतारयत्यथेत्यादिना यथोक्तं सर्वव्यतिरिक्तं स्वयं ज्योतिरिति ह्यमित्यादिग्राहसंप्रसौतीति यावत् उपादानश
ब्दः परिग्रहविषयः कथमस्य सर्वावत्वे तदाह सर्वावत्त्वमिति संसर्गकारणभूताः सदाद्यात्मादिविभागेनेति शेषः किमुपादान इत्या
स्यात्तरमुक्ता केन विधिनेत्यस्योत्तरमाह स्वयमित्यादिना ग्रापाद्यप्रस्थयितीत्युत्तरत्र संबंधः कथं पुनरात्मनो देहविदेहत्वे जाग्रद्वेतक
र्मफलोपभोगोपरमणादिसविदेह्यतेतत्राह जागरितैहीत्यादिना निर्माणविषयं दर्शयति वासनामयमिति यथा मायावीमाया
मयं देहे निर्मातितददित्याह मायामयमिवेति कथं पुनरात्मनो यथोक्तदेहनिर्माणकर्तृत्वं कर्मकृतत्वात् निर्माणस्येत्याशंक्याह
निर्माणमपीति स्वेन भासेत्यत्रेत्यंभावे रतीयाकरणे रतीया व्यावर्तयति साहीति तत्रेति स्वप्नेति शेषः यथोक्तं तः करणवृत्तेर्विषयत्वे
न प्रकाशमानत्वेऽपि स्वभासो भवतु करणत्वमित्याशंक्याह सात्त्विकेति स्वेन ज्योतिषेति कर्तृरिति रतीयास्तु शब्दो ज्ञातृविषयः को यं प्र
स्थापो नाम तत्राह यदेवमिति विविक्तविशेषणं विवृणोति बाह्येति स्वप्ने स्वयं ज्योतिरात्मेत्युक्तमाक्षिपति न न्यस्येति वासनापरिग्र
हस्य मनोवृत्तिरूपस्य विषयतया विषयित्वाभावात् विरुद्धमात्मनः स्वप्ने स्वयं ज्योतिरिति ह्यमितिसमाधत्ते नैष दोष इति क्रतोवासनोपादा
नस्य विषयत्वमित्याशंक्या स्वयं ज्योतिरिति ह्युक्तिसामर्थ्यादित्याह तेनेति मात्रादानस्य विषयत्वेनेति यावत् तदेव व्यतिरेकप्रतिपाद न
न्विति यथा सुषुप्तिकाले व्यक्तस्य विषयस्याभावे स्वयं ज्योतिरात्मा दर्शयितुं न शक्यते तथा स्वप्नेऽपि तस्मात्तत्र स्वयं ज्योतिरिति ह्युक्त्या मात्रादा

१६६

नस्यविषयत्वेप्रकाशितमित्यर्थः भवत्स्वप्नेवासनादानस्यविषयत्वेतथापिकथंस्वयंज्योतिरात्माशक्नोतेविविच्यदर्शयितमित्याशं।
व्याह यदापुनरिति श्रवभासयदवभासंवासनात्मकमेतःकरणमितिशेषः स्वप्नावस्थायामात्मनोवभासकान्तराभावेकलितमाह
तेनेति यदुक्तंस्वप्नेस्वयंज्योतिरात्मेतितत्प्रकाशान्तरेणातिपति नत्विति श्रवस्यादृष्टेविशेषाभावकृतेचोद्येदृष्टयत्तुच्यतरति बैलदा
एवंसुदयति जागरितेहीति मनस्तस्वप्नेसदपि विषयत्वात्तस्वयंज्योतिरुपविद्यातीतिभावः उक्तं वैलतिपिप्रतीतिमाश्रित्यातिपति
नत्विति नतत्रेत्यादिवाक्यव्याकुर्वन्ननुत्तरमाह अणिवति प्रतीतिवदयत्येति रथादिसृष्टिमातिपति कथंपुनरिति वासनामयीसृ
ष्टिः शिष्टेत्यनुत्तरमाहोच्यतरति तदुपलब्धिनिमित्तेनेत्यत्रतच्छब्देनवासनात्मिकामनोवृत्तिरेवोक्ताउक्तमेवप्रपंचयति नत्वित्यादिना
तदुपलब्धिर्वासनोपलब्धिस्तत्रयत्कर्मनिमित्तेनेनचोदिततथायोद्धतांतःकरणवृत्तिग्राहकावस्थानदाश्रयेतदात्मकंतदासनादृष्टं
दृश्यतइतियोजनानथापिकथमात्मज्योतिः स्वप्नेकेवलंसिद्ध्यतितत्राह तद्यस्येति यथाकोशादसिर्विविक्रोभवतितथादृष्टायाबु
द्देर्विविक्रमात्मज्योतिरिति केवलंसाधयत्यसिरिवेति तथारथाद्यभाववरितियावत्सुखान्येवविशिष्यंतइतिविशेषाः सुखसामा
न्यानीत्यर्थः तद्येत्यानेदाद्यभावोदृष्टानिनःश्रुत्पीयांसिसरांसिपल्लवशब्देनोच्यते सारिकर्तृत्वंतद्विशिष्टार्थोयस्मादित्युक्तः तस्मात्स्व
जतीतिशेषः उक्तोस्यकर्तृत्वंसहकार्यभावादित्याशंकार तदासनेति तच्छब्देनवेशांतादिग्रहणंतदीयवासनाधारश्चिन्नपरिणाम
स्तेनोद्भवति यत्कर्मतस्यसंज्ञमाननिदानत्वेनेतियावत् शुद्धंकर्तृत्वंवारयति नत्विति तत्रेतिस्वप्नोक्तिःसाधनाभावेपिस्वप्नेक्रिया।

किं न स्यादित्याशङ्क्याह नहीति तर्हि स्वप्नेकारकाण्यपि भविष्यति नेत्याह नचेति तर्हि पूर्वोक्तमपि कर्तृत्वकथमिति चेन्न शङ्क्यत्र त्विति उ
 क्रैये वाकोपक्रममवकृत्यति न उक्रमिति ~~न उक्रमिति~~ उपक्रमेण कर्तृत्वमिदं तौ पचारिकमिति विशेषमाशङ्क्याह नत्रापी
 ति परमार्थतश्चैतन्मनो निषेधापावरवदुपाद्यवभासकत्वव्यतिरेकेण स्वतो न कर्तृत्वं वाकोपक्रमे विवक्षितमित्यर्थः आत्मनो वाकोप
 क्रमे कर्तृत्वमौ पचारिकमित्यपमंदरति यदिति मदिकर्तृत्वौ पचारिकं कर्तृत्वमुच्यते चेन्न स्याद्यतीवेत्यादिनोक्तत्वात् न कृत्स्निरित्याशङ्का
 ह न उक्रमिति अत्र वादे प्रयोजनमाह हेत्वर्थमिति स्वप्नेरथादिसृष्टाविति शेषः तदेतेश्चोक्ता भवन्तीत्यतस्तीकं गृहीत्वा व्याचष्टे तदेत
 ति उक्तोर्थः स्वयं ज्योतिष्ठादिः शरीरमिति स्वार्थे वृद्धिः स्वयमसमत्वे हेतुमाह त्वमेति व्याख्येयं पदमादाय व्याचष्टे सुमानित्यादिना उक्तमा
 नृद्यप्यंतरमवतार्य व्याकरोति सुमानमिच्छाक शीतीति तथा शब्दस्वप्नगतविशेषसमुच्चयार्थः किमिति स्वप्ने प्राप्ते न शरीरमात्मा पा
 लयति तत्राह नयेति बहिःश्रित्वेत्युक्तं शरीरस्य स्वप्ने पलंभादित्याशङ्क्याह यद्यपीति तत्संबंधाभावाद् बहिःश्रित्वेत्युच्यते इति सं
 बंधः देहस्यैव तदसंबंधे देहान्तमाह तस्य इति स्वप्नस्य विशेषान्तरमाह किंचेति उच्चावचं विषयीकृत्य तेन तेनात्मना स्वेनैव स्वयं ग
 म्यमान इति यावत् आगमं विवृणोति ग्राममित्यादिना न तमित्यादेस्तत्पर्यमाह कथमिति रहिगोचरापन्नमपि न पश्यतीति संबंधः
 कथमित्यादिनोक्तं प्रपंचयत्यहो इति श्लोकानोतात्पर्यमुपमंदरत्यन्तेति वाक्यान्तरमादाय तात्पर्यमुक्त्वा आकांक्षा सर्वमहागणित्याक
 रोति तन्नेत्यादिना तेषामभिप्रायमाह नूनमिति इन्द्रियाणि हाराण्येति इन्द्रियहारेणाग्रदेहस्य स्मादिति यावत् तथापि सदमासौ बो

द्युत्तेकाहानिरित्याशङ्काह तत्रेति सहसा बोध्यमानत्वे सप्रसङ्गः किमत्र प्रमाणमित्याशङ्काः नेतरवाक्यमवतार्य व्याचष्टे तदेतदा
 हेत्यादिना पुनरप्रतिपन्नौ दोषप्रसंगे प्रदर्शयति कदाचिरिति व्याहृत्यासं प्रवेशस्य कार्यं दर्शयन् उभिषज्यमित्यादि व्याचष्टे तत इति
 उक्तां प्रसिद्धिमुपसंहरति तस्मादिति च तत्र मन्वन्मत्तान्तरमुत्थापयति स्वप्नोभूत्वेत्यादिना इति शास्त्रेण यस्मादर्थे तदेव मत्तान्तरं स्फोरय।
 ति नेत्यादिना उक्तमंगीकृत्य फलं एकंति यद्येवमिति स्वप्ने जागरितदेशरत्ने च यदीष्टमतश्च किं स्यादिति प्रश्नार्थः फलं प्रतिज्ञाय प्र
 कटयति श्रुतिवत्यादिना मत्तान्तरोपन्यासस्य स्वमतविरोधित्वमाह इत्यत इति स्वप्नस्य जाग्रदेषात्वे ह्ययति तदसदिति तस्य जागरी।
 तदेशत्वाभावे फलितमाह तस्मादिति स्वप्ने वाह्यज्योतिषः संभवो नास्तीत्यत्र प्रमाणमाह तदुक्तमिति व्याहृत्योतिरभावेऽपि स्वप्ने वाह्य
 रदर्शनात् तत्र स्वयं ज्योतिरुमात्मे स मशकमित्यपसंहरति तस्मादिति कथं पुनर्विद्यायामुक्तायां सहस्रदानवचनमित्याशङ्का वृत्ते कीर्त्त
 यति स्वयं ज्योतिरिति श्रुत्योद्भाषणपतिक्रामतीत्यत्र च कार्यकरणव्यतिरिक्तत्वात्मनो दर्शितमित्याह ततिक्रामतीति लोकद्वयसंचार
 वशादुक्तमर्थमनुश्रवति क्रमेणेति आदिशद्वाह्यसदेहादि विषयः स्थानद्वयसंचारवशादुक्तमनुभाषते तथेति इह लोकपरलोकाभ्यामि
 ति चेति यावत् लोकद्वये स्थानद्वये च क्रमसंचारप्रयुक्तमर्थान्तरमाह तत्रेति आत्मनः स्वयं ज्योतिषो देहादिव्यतिरिक्तस्य नित्यस्य सापि।
 मत्तादित्यतः शङ्काः का सप्रसङ्गस्य निर्णीतत्वाच्चिराकांक्षत्वमिति शङ्का चारयति विमोहश्चेति सम्प्रकथयन् सदेतारिति यावत् ननु।
 सपवप्रागुक्तो नासौ वक्तव्योऽस्ति तत्राह तदुपयोगीति अयमित्युक्तात्मप्रत्ययोक्तिः तादर्थ्यात्पदार्थज्ञानस्य वाक्यार्थज्ञानशेषत्वादिति।

तिद्यावत् पदार्थस्य वाक्यार्थवद्विर्भावो दृश्यते तदेकदेशपवेति कामप्रशोनाद्यापि निर्णीत इत्यत्र वाक्ये गमकमादात इति का
मप्रशस्या निर्णीतत्वादिति द्यावत् तेनोपहितेन हेतुनेत्यर्थः विमोक्षशब्दस्य सम्यक्तानविषयत्वं सूचयति येनेति सम्यक्तानप्राप्तौ
गुरुप्रसादस्य प्राधान्ये दर्शयति त्वत्प्रसाद इति ननु विमोक्षपदार्थो निर्णीतो न्यथा सदस्यतानस्या कस्मिन् कत्वप्रसंगादत आह विमोक्षे
ति उत्तरकंदिकामवतारयिते वृत्ते कीर्तयति यत्प्रसूतमिति आत्मनैवेत्यादिना यदात्मनः स्वयं ज्योतिर्ब्रह्माद्याणां प्रसूते तदत्रायमि
त्यादिना प्रसूततः स्वमे प्रतिपादितमिति संबंधः वृत्तमर्थान्तरमवृत्तौ चोद्युत्पत्त्यापयति यत्र क्रममिति श्रुतेनातिक्रामतीत्यत्र हेतुमाह प्रत्य
क्षे इति इकाद्वेषादिरादिशब्दार्थः तथापि कुतो मृत्युं नातिक्रामतीति तत्राह तस्मादिति कार्यस्य कारणादन्यत्र मृत्युयोगादिति द्यावत् ३
क्रमपपादयति कर्मणो हीति अतः स्वप्रगतो मृत्युं कर्मणां नातिक्रामतीति शेषः मातर्हि मृत्योरतिक्रमो भूतकोटोषस्तत्राह यदि चेति स्व
भावादपि मृत्योर्विप्रक्षिप्ता शंकाह न हीति उक्तं हि न हि स्वभावो भावानां व्यावर्त्येतौ स्य वद्वेति कथं तर्हि मोक्षोपपत्तिरित्याशंका रा
येति पक्षावाशंका प्रागेव राज्ञा कृतेति दर्शयन्तरमुत्पापयति यथेत्यादिना तदिदर्शयिष्येत्यत्र तद्वृत्तेन मृत्योरतिक्रमणं श्रुते वैश
हस्यप्रसिद्धार्थत्वमुपेत्य सशब्दार्थमाह प्रकृत इति एष शब्दमवृत्तव्याकरोत्येव इति संप्रसादे स्थित्वा मृत्युमतिक्रामतीति शेषः सुषुप्ता
स्य संप्रसादत्वं साधयति जागरित इत्यादिना तत्र वाक्यशेषमनुकूलयति तीर्णो हीति अस्तु संप्रसादः सुषुप्ते स्थाने तत्रापि किमायाना
मित्यत आह सवा इति पूर्वोक्तेन क्रमेण संप्रसादे सुषुप्ते स्थित्वा संप्रसक्तः स मृत्युमतिक्रामतीत्यर्थः उक्तमर्थमुपपादयितुमाकांक्षा माह

कथमिति रत्नेत्यादित्या ऊर्वन्परिहरति स्वप्नरिति पुण्यपापशब्दयोर्धयाश्रुतार्थत्वमाशङ्क्य नत्विति श्रुवोचामोभयानपाप
 नः श्रानेदंश्च पश्यतीत्यत्रेति शेषः पुण्यपापयोर्देशनमेव न करणमित्यत्र फलितमाह तस्मादिति तत्र इष्टरूपितदनुबन्धः स्यादित्या
 शङ्क्यातिप्रसंगात्मेवमित्याह योहीत्यादिना पुण्यपापाभ्यामात्मनोः संस्पर्शफलितमाह तस्मादिति श्रुत्योरतिक्रमलोकिं स्यादित्या
 शङ्क्यादातोनेति श्रुत्योरस्वभावत्वप्रपादयति श्रुत्युच्चैरिति इष्टापत्तिमाशङ्क्य नत्विति अनन्त्यागतवाक्यादसंगवाक्याच्चेत्य
 र्थः मोक्षशास्त्रप्रामाण्यादपि श्रुत्योरस्वभावत्वमित्याह स्वभावश्चैरिति इत्युच्यते स्वभावो न भवतीत्याह नत्विति अभावारिति
 ह्येदः तस्यास्वभावत्वे लज्जमर्थकययति अत इति श्रुत्यमेव वाच्ये पुण्यपापाभ्यामिति स्वप्ने श्रुत्योः स्वभावत्वाभावेऽपि जाग्रदव
 स्थायां कर्तृत्वमात्मनः स्वभावस्तथाच नियमेन तस्य श्रुत्योरतिक्रमो न सिद्ध्यतीति शङ्कते नत्विति औपाधिकत्वात्कर्तृत्वस्य स्वाभा
 विक्त्वाभावादात्मनोः श्रुत्योरतिक्रमः संभवति इति परिहरति नेति कथमौपाधिकत्वे कर्तृत्वस्य सिद्धवड् व्यतेतत्राह तच्चेति ध्या
 यतीत्येतादौ सादृश्यवाचकादिव शब्दादौ पाधिकत्वे कर्तृत्वस्य प्रागेव दर्शितमित्यर्थः जागरेपि कर्तृत्वस्य स्वाभाविकत्वाभावे फ
 लितमाह तस्मादिति श्रुत्योः स्वाभाविकत्वशङ्काभावकृते फलमाहानिर्मोक्षतावेति वाशब्दो न ननु कर्षणार्थः पुण्यपापे चेत्ते
 तदन्ते वाक्ये व्याख्याय पुनरित्यादित्याचष्टे तत्र इति स्वप्नाद्युत्थाय सुषुप्तिमनुभूयोनरकालमिति यावत् स्थानात् स्थानांतरप्राप्ता
 वभ्यासवत्के पुनः शब्दः प्रतिन्यायमित्यस्यावयवार्थप्रकाशिवत्तितमर्थमाह पुनरिति संश्रमादाहर्हमिति यावत् जागरितास्त्व

प्रततः सधुमेगाकृतीति पूर्वगमने ततो वैपरीत्येन सधुमास्तमेजागरिते वागकृतीति यदा गमने सप्रतिन्यायः तमेव संतिपति य
 धेति यथा स्थानमादवतीत्येतदिष्टाणोति स्वप्रस्थानादिति उक्तेर्येवाकांषातयति प्रतियोनीति किमर्थं यथा स्थानमादवतीत्ये
~~तदिष्टाणोति स्वप्रस्थानादिति उक्तेर्येवाकांषातयति प्रतियोनीति किमर्थं यथा स्थानमादवतीत्ये~~
 गमने तदाह स्वप्रायेति सयदित्यादिवाक्यस्यावर्ण्यमाणं कामाह नन्विति तत्र वाक्यपुनरत्ये
 नावतार्य्याकरोत्यनग्राहेति अननुबद्ध इत्यस्यार्थं स्फुटयति नैवेति सयदित्यादिवाक्यस्य अत्र सुक्ता तात्पर्यार्थमाह यदिहीति
 नात्मनेति यावत् स्वप्रेकृते कर्म पुनस्तेनेत्युक्ता अनुबन्धे दोषमाह स्वप्रादिति उद्घापति मांशं क्वाह नचेति स्वप्रेकृतेन कर्मणा जा
 ग्रदवस्थस्य पुरुषस्यात्वागतत्वं प्रसिद्धिरिति यदुच्यते तत्र व्यवहारभूमौ संप्रतिपन्नमित्यर्थः स्वप्रदृष्टेन जाग्रतगतस्य न संगतिरित्यत्र
 स्वानुभवं दर्शयति नहीति यद्योक्तेः नु भवे लोकस्यापि संमतिं दर्शयति नचेति तत्र फलितमादात इति कथं तर्हि स्वप्रेकर्तृत्वप्रतीति
 स्वप्राह तस्मादिति स्वप्रस्थाभासत्वाच्च न तत्र वस्तुतोऽस्ति क्रियेत्याह उतेवेति तदा भासत्वे लोकप्रसिद्धिमुक्कलयति ग्राह्यात्वात् अथेति
 स्वप्रस्थाभासत्वे फलितमादात इति अनुत्वागतवाक्यं प्रतिज्जारपेया ग्राह्याया संगवाक्यं हेतु रूपमवतारयितुमाकांक्षा माह कथमि
 ति मूर्तेस्मृर्ज्ञातरेण संयोगे क्रियोपलंभादमूर्तस्य तदभावादात्मनश्चा मूर्तत्वेना संयोगात् क्रियायोगात्कर्तृत्वसिद्धिरित्यत्र हे
 तवाकार्यं कथनपूर्वकं कथयति कार्यकरणौ रित्यादिना आत्मनो संगत्वेनाकर्तृत्वपुक्ते समर्थयते अतएवेति अतः शब्दार्थविश
 दयति कार्येति क्रियावत्त्वाभावे जन्ममरणारिगदित्येकौटस्थ्यं फलतीत्याह तस्मादिति कर्मप्रविवेकशुक्रमंगीकरोत्येवमिति

र्थ

१७०

तत्प्रविवेकान्तात्मज्ञानेदाहंस्वरूपमिति सोहमिति नैराकारं व्यावर्तयत्यत इति कथं तर्हि सदसद्वानमित्याशङ्क्याह मोक्षेति काम
विवेकविषयनियोगमभिप्रेत्य पुनरनुक्राम्य तत्कथंमिति उत्तरकंदिका व्यावर्तयति शंका माह तत्रेति पूर्वकंदिका मप्रमर्थः न च
त्वकर्तृत्वहेतुरसंगत्वं किं तावते त्याशङ्का होक्ते चेति पूर्वश्लोकोपन्यासदृशायामित्याचर कर्मवशात्स्वप्रदेत कर्मसामर्थ्या
दित्यर्थः आत्मनः स्वमेकामकर्मसंबन्धेपि किमिति नासंगत्वं तत्राह कामश्चेति हेत्वसिद्धिपरिहरति नन्विति न चेहेतोरसिद्धिः
त्वं किं तर्हि कथं तस्मिद्धिरिति एकं कथमिति हेतुसमर्थनार्थं पुनरप्युक्त्यापयत्यसंगतिं प्रतियोग्यादवतीत्येतदंतं सर्वमित्य
क्ते स्वमेककर्तृत्वाभावस्तत्कथ्यार्थः उक्तमसंगत्वं व्यातिरेकमुखेन विवादयति घटीति संगतानित्यस्य व्याख्याने कामीति तत्संगतैस्तत्र
स्वमेविषयविशेषेषु कामात्म्यसंगवशादुत्पन्नैरपराधैरिति यावत् ननु लिप्यते प्रायश्चित्तविधानस्यापि स्वप्रसूचिता शुभाशङ्कानि
वर्हेणार्थत्वात् सदसद्वानुसारित्वाभावादिति शेषः उक्तमर्थं हृष्टं तीकृत्य जागरितेपि निर्लेपत्वमात्मनो दृशीयति यद्येत्यादिना
तत्र प्रमाणमाह तदेनरिति जाग्रदवस्थायां उक्तमकर्तृत्वमाक्षिपति नन्विति तत्र कल्पिते कर्तृत्वमित्युत्तरमाह नेत्यादिना तदेव विवृणो
त्यात्मनैवेति स्वतो कर्तृत्वे वाक्योपक्रमे संवादयति तथा चेति वाक्यार्थं संगृह्णाति बुद्ध्यादीति कर्तृत्वमिति शेषः नन्योपाधिकं कर्तृत्वं
सर्वमुक्तं इदानीं तत्रिगकरणोपकारविरोधः स्यादिति प्रज्ञाहेतुत्विति उपाधिनिरपेक्षः कर्तृत्वाभाव इति शेषः तेनेत्युक्तं हेतुं स्पष्टयति
यस्यादिति आत्मनो लेपाभावे भगवदाकामपि प्रमाणमित्याह तथा चेति अवस्थात्रयेण संगत्यमनन्त्यागतत्वं चात्मनः सिद्धे वेदिमोक्ष

पदार्थस्य निर्णीतत्वात् जनकस्य नैराकारमितीत्याशङ्क्याह तथेति यथा मोक्षे कदेशस्य कर्मविवेकस्य दर्शितत्वात् सर्वत्र सदसदानुक्रमेण
 तथापि तदेकदेशस्य कामविवेकस्य दर्शितत्वात् नानेन तत्कामप्रशस्य निर्णीतत्वादित्यर्थः द्वितीयतृतीयकं रिकयोस्तात्पर्यं संप्र-
 ह्णाति तथेत्यादिना यथाप्रथमकं रिकया कर्मविवेकः प्रतिपादितस्तथेति यावत् कं रिकात्रितयार्थं संप्रतिषेधोपसंहरति यस्मादिति
 श्रुवस्यात्र येन संगत्वे किं सिध्यति तदाह तदिति प्रतीकमादाय स्वप्नोत्तशब्दार्थमाह प्रतियोनीति कथं पुनस्तस्य सुषुप्तविषयत्वमत-
 प्राह दर्शनवृत्तेरिति दर्शनेवासनामयं तस्य वृत्तिर्यस्मिन्निति युत्यन्तेः स्वप्नोदर्शनवृत्तिस्तस्य स्वप्नशब्देनैव सिद्धत्वादेतशब्दवैयर्थ्यात्
 स्यात्तेन लघोयस्मिन्निति युत्यस्यास्वप्नोत्तशब्देन सुषुप्तप्रदेशस्य तत्तशब्देन स्वप्नस्यावृत्त्यपपत्तेरत्र सुषुप्तस्यानमेव स्वप्नोत्तशब्दितमित्या-
 र्थः तत्रैव वाक्यशेषावुपगम्यमाहेतस्मादिति स्वप्नोत्तशब्दस्य स्वप्ने प्रयोगदर्शनादिहापितस्यैव तेन ग्रहणमिति पक्षान्तरमुत्थाप्यो गी-
 कमेति यदीत्यादिना सिमाधधिविचारार्थं सिद्धौ हेतुमाह यस्मादिति कं रिकात्रयेण सिद्धमर्थमनुवदत्येवमिति आत्मनः स्थानत्रयसं-
 चारादसिद्धौ संगत्वे हेतुरिति शङ्कते तत्रेति प्रतिज्ञाहेत्वोर्हेतुनिर्द्धारणं सप्रम्यर्थः सप्रयोजकाद्देहदयादौ लक्षणैस्तद्गतिरस्तमित्ये-
 वशब्दार्थः एवं चोदिते हेतुसमर्थनार्थं स्मरामस्य वाक्यमिति संगतिमभिप्रेत्य संगत्यन्तरमाह सर्वमपीति यथाप्रदर्शितोर्थो संग-
 त्वे कार्यकरणविनिर्मुक्तत्वे च श्रद्धार्यत्वमप्रकं पत्वे स्वच्छंदचारित्वं प्रकटयति संचरन्नपीति किं पुनर्हृष्टं तेन दाष्टं तिके लभते तदाह
 दृष्टं तेति श्णेन वाक्यमवतारयिते वृत्तं कीर्तयत्यत्र चेति सर्वसंदर्भः सप्रम्यर्थः देहदयेन प्रयोजकै न वस्तुतो संबंधे फलितमाह स्तरति

कथं तर्हि तत्र संचारित्वधीरित्याशंका दोषाधीति औपाधिकस्यापि वस्तुत्वमाशंका राविद्येति वृत्तमनूद्योत्तरं प्रेष्यमवतारयन् भूमि
 कामाह तत्र वेति स्यान्नत्रयसंबेधित्वेन विकीर्णं विशिष्टं रूपं ग्रस्येत्तात्मा तथा पुंजीकृत्य विवक्षिते सर्वे विशेषणमादायेति यावत् ए
 कत्रेति वा कोक्तिः तत्र हेतुवदन्नाग्रहा कोन विवक्षितात्मोक्तिरित्याह यस्मादिति संसंगत्वादेर्दृशमानरूपस्य मिथ्यात्वं सूचयत्यवि
 द्ययेति स्वप्नवाको विवक्षितात्मसिद्धिमाशंकाह स्वप्नेति तर्हि स्वप्नवाको तस्मिन्निर्देशाह स्वप्नेषु नरिति तत्राप्यविद्यानिर्मा
 को न प्रतिभातीति भावः एवं पातनिको कृत्वा शेषेन वाक्यमाह ते एकवाक्यतयेति पूर्ववाक्यानामिति शेषः कुत्र तर्हि यथोक्तमात्म
 रूपं पुंजीकृत्य प्रदर्शयते तत्राह स्वप्ने हीति तत्राभयमित्यविद्यारादित्युच्यते सा च स्वप्ने स्वरूपेण सत्यपि नाभिद्यक्ता सीति शब्दो
 यस्मात् स्वप्ने यथोक्तमात्मरूपं चक्षते तस्मादिति यावत् एवं रूपमित्येतदेव प्रकरयति विलक्षणमिति कार्यकरणविनिर्मुक्तं काम
 कर्माविद्यारहितमित्यर्थः स्यान्नद्वयदित्वा कथं स्वप्ने प्रवेष्टुमिच्छतीति एकं तत्कथमिति स्वप्नादौः स्वातन्त्र्यमभवात्तस्यागेन स्वप्ने
 प्राप्नोतीत्यादाहेति अथोत्तराश्रयः स्यान्नांतरप्राप्तिमभिधत्तां तथापि किं ह्येतवचनेनेत्याशंकाह दृष्टेतेनेति अस्मार्थस्य स्वप्ने
 निप्राप्तिरूपस्येतत् सपकार्यस्वप्नेति सप्तमर्थः परमात्मा काशं व्यावर्तयितुं भौतिकविशेषणं महाकाशमदवेगः शेषः स्वप्ने
 स्ववेगवानस्य विग्रह इति भेदः धारणे सौकर्ये वक्तुं स्वयमेवेत्युक्तं स्वप्नजागरितयोरवस्थानमंतमन्तानेव स्यात्तथा न केचन स्वप्नमिति
 स्वप्नजागरितयोरविशेषेण सर्वदर्शने निषिध्यत इति शेषः स्वप्नविशेषणात्वात् प्रदर्शननिषेधेऽपि कुतो नाग्रदर्शने निषिध्यते तत्राह

आने-
१०२

जागरितेषीति कथमयमभिप्रायः क्रतेरवगतइत्याशंकाविशेषणसामर्थ्यादित्यादातयादेति जागरितस्यापि स्वप्नेऽप्युत्पत्त्येतरेसे।
वाचयति तथाचेति दृष्टान्तादर्थेति कथं विवक्षितमंशदर्शयति यद्येत्यदिना संयुज्यमानस्य तेऽतस्येति शेषः सर्वसंसारधर्मविला-
क्षणमिति विशेषणं व्याचष्टे सर्वेति शेषेन वाक्येनात्मनः सौष्ठवं ह्यप्युक्तं इदानीं नाडीखंडस्य संबंधं वक्तुं चोदयति यद्यस्येति परः स।
अपाधिर्बुद्ध्यादिः असंगतः स्वतो बुद्ध्यादिसंबंधासंभवमुपेत्याह यत्रिभिर्नचेति सिद्धांताभिप्रायमवगृह्य पूर्ववादी विकल्पयति तस्या-
इति आगतकत्वमस्वाभाविकत्वमाद्ये मोक्षोत्पत्तिविहितत्वाह यदिचेति असुतर्हि हितीयो मोक्षोत्पत्तिरित्याशंकाह तस्या-
ति सावाभूदविद्यात्मस्वभावस्तद्गुणस्त्वस्मादहम्यंतराभावादित्याह कथं चेति तत्रोत्तरत्वेनोत्तरयेद्यमुत्थापयति सर्वानर्थेति तासां प-
रमसत्त्वत्वे दृष्टान्तेन दर्शयति यद्येति कथमत्ररसस्य वर्णविशेषप्राप्तिरित्याशंकाह वातेति भ्रूस्वात्रस्य परिणामविशेषो।
वातवाङ्मतेनीलो भवति पित्राधिक्येपिंगलो जायते श्लेष्मातिशये शुक्लो भवति पित्राल्पत्वे हरितः साम्ये च धातुनो लोहित इति तेषां
मिश्रः संयोगवैषम्यात् तस्याम्यच्च विचित्रावहवश्चात्ररसाभवेति तद्याप्तानां नाडीनामपि तादृशो वर्णो जायते ग्रहणाः शिरावातव-
हानीनाः पित्तवहाः शिराः असृग्वहाः सुरुोहिणो गोर्धः श्लेष्मावहाः शिरा इति सौश्रुते दर्शनादित्यर्थः नाडीखंडेनिरूप्यते तत्र जाग-
रिते लिङ्गशरीरस्य वृत्तिर्दर्शयति तास्त्विति एवंविधास्त्वित्यस्यैव विवरणं सत्त्वास्त्वित्यादिपंचभूतानि दर्शयित्वा प्राणैः तः करणमि-
ति समदर्शकं जागरिते लिङ्गशरीरस्थितिं युक्तास्त्व प्रांतस्थितिमाह तल्लिङ्गमिति विवक्षितं स्वप्नस्थितिं युक्ताः क्रत्यद्वाराणि योजय-

१०२

तथेत्यादिना स्वप्रेथर्मादिनिमित्तवशान्मिथौवलिंगेनानाकारमवभासतेतन्मिथ्याज्ञानेलिंगानुगतमूलाविद्याकार्यत्वादविद्ये
 तिस्थितेसतीत्यशङ्कार्थमाह एवंसतीति तस्मिन्कालेस्वप्रदर्शनेविज्ञेयमितिशेषः इवशङ्कार्थमाह नेत्यादिना उक्तोदाहरणेन
 सप्रुचित्तोदाहरणान्तरमाह तथेति गर्तादिपतनप्रतीतौहेतुमाह तादृशीहीति तादृशंविशदयत्यन्तेति यथोक्तवासनाप्रभ
 वत्वेक्यंगर्तपतनादेरवगतमित्याशङ्कार्थमाह ३ःत्वेति यदेवेत्यादिश्रुतेरर्थमाह किंबहुनेति भयमित्यस्यभयवृत्तमितिआख्याने
 भयेरूपतेयेनतत्कारणेतथाहस्यादिनास्तिचेत्कथंस्वप्रेभातीत्याशङ्कार्थमाह विद्येति अथयत्रदेवदेवत्यादेस्तात्पर्यमाहयेति तत्रतस्या
 फलमुच्यतेतिशेषः तात्पर्योक्त्याशङ्कार्थमाह विद्यायाविषयस्वरूपेप्रश्नश्रवकंवदन्यत्रेत्यादेरर्थमाह किंविषयेति इवशङ्कप्रयोगा
 तस्त्वप्रयोजकइतिशंकावारयति देवतेति विद्येतुपास्तिरुक्ताप्रभिधिकारान्यस्योजाग्रदवस्थायामितिशेषः अहमेवेदमित्याद्यवनारय
 येवमिति यथाविद्यायामपकृष्यमाणायकार्यश्रुतेतद्वदित्यर्थः यदेतिजागरितोक्तिः इदंचैतन्यमदेचिन्मात्रमेवनत्वमदतिरेकेणा
 स्तितस्मादहंसर्वः एतौस्मीतिज्ञानातीत्यर्थः सर्वोत्पभावस्यपरमत्वमुपपादयति यत्रेत्यादिना तत्रतेनाकारेणाविद्यावस्थितेत्याह
 तदवस्थेति तस्याः कार्यमाह तथेति समस्तलेखान्तमनेतरत्वमेकरसत्वमबाह्यत्वप्रत्यक्तयोयंयथोक्तोक्तः सोऽस्यात्मनोलोका
 नृवोक्तानपेक्षपरमइतिसेवेयः वाकार्यमुपसंहरति तस्मादिति मोक्षोविद्याफलमित्युत्तरत्रसेवेयः तस्यप्रत्यक्षत्वेदृष्टोतेनस्पष्टयति
 यथेति विद्याफलदविद्याफलमपिस्वप्नेप्रत्यक्षमित्युक्तमनुवदति तथेति विद्याफलमविद्याफलेवेत्युक्तमुपसंहरति तेषतेइति उक्तंफ

लहयं विभजने विद्ययेति असर्वोभवतीत्येतत्प्रकरयत्यन्यत इति प्रविभागेफलमाह यत इति विरोधफलेकथयति विरुद्धत्वा
 दिति अविद्याकार्ये निगमयत्यसर्वेति अविद्यायाश्चेत्यरिः किञ्च फलत्वे तदा तस्य भिन्नत्वादेव यथोक्ते विरोधादिद्वारमित्यर्थः
 विद्याफले निगमयति समस्तस्त्विति नन्वविद्यायाः सतत्त्वं निरूपयितुमारब्धं न च तदद्यापि दर्शितं तथा च किं कृते स्यादत आह त इ
 ति कार्यवशादिति यावत् इदं शब्दार्थमेव स्फुरयति सर्वात्मनमिति ग्राहकत्वमेव च न ह्यात्मन इति वस्तुतरेण स्थितिफलमाह
 तत इति कामस्य कार्यमाह कामत इति क्रियातः फले लभते तद्गोचरकाले च गगारिना क्रियामादधातीत्यविक्रिन्नः संसारस्तथावा
 तस्य कृतानेतावन्मिथ्या ज्ञाननिदानमविद्याद्वारेत्याह तत इति भेददर्शननिदानमविद्येति अविद्यासूत्रेण मित्याह तदेतदि
 ति तत्रैव वाक्यशेषमनुकूलयति वक्ष्यमाणेवेति अविद्यात्मनः स्वभावो न वेति विचारे किं निर्णीते भवतीत्याशंकावृत्ते कीर्तयतीद
 मिति अविद्यायाः परिक्रिन्नफलत्वमस्ति ततो वैपरीत्येन विद्यायाः कार्यशुक्तं स च सर्वात्मभावो दर्शित इति यो न नासंप्रति निर्णीतम
 र्यं दर्शयति सा चेति ज्ञाने स त्वविद्या निरतिरित्यत्र वाक्यशेषे प्रमाणयति तच्चेति अविद्यातात्मनः स्वभावो निवर्त्यत्वाद्भूतसर्ववदित्या
 ह तस्मादिति निवर्त्यत्वेऽप्यात्मस्वभावत्वे काहानिरित्याशंकाह नहीति अविद्यायाः स्वाभाविकत्वाभावे फलितमाह तस्मादिति
 तद्वा अस्यैतदित्यनेतरवाक्यतात्पर्यमाहेतानीमिति विद्याविद्ययोस्तत्फलयोश्च प्रदर्शनानंतरमिति यावत् मोक्षमेव विशिनष्टि यत्रेति
 परदृष्ट्या त्वयं दर्शयन् विवक्षितमर्थमाह तदेतदिति यत्रेतत्तद्विहितं ब्रह्मोच्यते च्यास्याने पदद्वयमनूय वैशाल्यस्य प्रसिद्धार्थत्वे स

नानोरूपशब्देन वक्ष्याः संबन्धं दर्शयति तदिति अतिक्रन्दमिति प्रयोगो हेतुमाह रूपपरत्वादिति कथमतिक्रन्दमित्यात्मरूपं विवक्ष्य
 तेन शब्दं क्रन्दति क्रन्दः शब्दस्य गायत्र्यादि क्रन्दो विषयस्य कथं कामविषयत्वमित्याशङ्क्याह न्योसाविति गायत्र्यादिविषयत्वं सत्त्वा
 क्रन्दशब्दस्य कामविषयत्वमतः शब्दार्थः यद्यात्मरूपं कामवर्जितं इत्येतदत्र विवक्षितं किमिति तर्हि दैर्घ्यं प्रयुज्यते तत्राह तथापीति स्त्वा
 ध्याद्यधर्मत्वं क्रन्दसत्त्वं च उच्यते अथ वदामहेतरेण कामवाचित्वं क्रन्दः शब्दस्य कथमित्याशङ्क्याह स्ति चेति तस्य कामवचनत्वे सति सिद्धे परं रूपमा
 नृद्यतस्यार्थं प्रपञ्चयति तत्राह तथा कामवर्जितत्वं वदित्येतत् नन्वशब्दमवर्जितत्वं मेव प्रतीयते न धर्मवर्जितत्वे पाप्मशब्दस्य धर्ममात्रवच
 नत्वात् तत्राह पाप्मशब्देनेति उपक्रमाच्च सारेण पाप्मशब्दस्योभयविषयत्वे विशेषणमनृद्यविवक्षितमर्थक्ययस्य परं रूपमिति तर्हि कार्यमे
 वाविद्यायानिषिञ्चते नेत्याह तत्कार्येति तस्यादर्शे तच्छब्दः वाक्यार्थं प्रपञ्चयति परं रूपमिति कथं व्याख्यातो ते पीदं रूपमुक्तमित्याह हेतुं चेति आ
 त्मवशात् तत्रोक्तं चेत्किमित्यत्र पुनरुच्यते तत्राह रत्निति सविशेषत्वं चेदात्मत्वात् उपपत्तिरित्यादिस्तर्क आगमसिद्धे किं तर्कोपन्यासेनेत्या
 शङ्क्याह रत्नितेति स्त्रीवाक्यस्य संगतिं वक्तुं ननु इदमर्थमिति अनन्तागतवाक्योच्चारणमन्येन नन्वुक्तमित्याह सद्यदिति आत्मनः स
 राचैतन्मत्तेति ह्येव रूपेण केवलमुक्तादागमादेव सिद्धं किं तर्ह्येवाक्तादनुमानाच्च स्थितमित्याह तदिति वृत्तमनृद्यसंबन्धवत्तु कामश्चोदय
 तिमयरीति अत्रेति सुप्रतिरुक्ता चैतन्यस्वभावस्यैव सुप्रतिविशेषज्ञानाभावे साधयति उच्यते इति सुप्रतिप्रमत्तं अज्ञाने विशेषज्ञानाभा
 वः कोसावज्ञानहेतुस्मादैकत्वमिति जीवस्य परेण आत्मना यदेकत्वं तत्कथं सुप्रतिविशेषज्ञानाभावे कारणं तस्मिन् सम्यपि चैतन्यस्वभा

ज्ञानं
१३४

कानिश्चेति शोक्ते तत्कथमिति तत्र स्वीवाक्यप्रवरत्वेनोत्थापयति उच्यते इति तत्र दृष्टान्तभागासादरे दृष्टान्तेनेति एकत्वकृतो विशेष
ज्ञानाभावे विवर्तितोऽर्थः परिश्रंगप्रश्रुतत्वाभिनिवेशादज्ञाने किमिति कल्प्यते स्वाभाविकमेव तत्किं न स्यादित्याशंकाया परिश्र
कस्त्विति तर्हि परिश्रंगवतोऽपि स्वभावविपरिलोपासंभवादिशेषविज्ञाने स्यादिति चेन्नेत्याह परिश्रंगेति स्वीपुंलक्षणा योर्वाभिप्राये प
रिश्रंगस्तदुत्तरकाले संभोगफलप्राप्तिरेकत्वापत्तिस्तदशादिशेषाज्ञानमित्यर्थः दार्ष्टान्तिकं व्याकरोत्येवमेवेति भूतमात्रः शरीरेन्द्रियलक्ष
णाभाभिस्तदात्मनस्तदात्म्याध्यासान्नत्वं निर्विबोधात् तस्मै विभक्तवद्भातीत्यत्र दृष्टान्तमाह सिंधवेति तस्य देहादौ प्रवेशो दृष्टान्तेन दर्शय
ति जन्मादाविति उपसर्गवल्लभमर्थक्ययत्येकीभूत इति तादात्म्यं व्यावर्तयितुं निरंतर इत्युक्तं परमात्मा भेदप्रश्रुतमनवच्छिन्नत्वमाह
सर्वोत्पत्तेति एवं स्वीवाक्याद्वराणि व्याख्याय चोद्यपरिहारं प्रकटयति तत्रेति प्रत्यगात्मनीति यावत् इहेति सुप्रतिरुच्यते यथा परिश्रक्तयो
स्वीपुंसयोरेकत्वेऽसौ विशेषविज्ञानाभावे कारणं तथापरेणात्मना सुप्रमेजीवस्यैकत्वे विशेषविज्ञानाभावे तस्य तत्र कारणश्रुतमित्य
र्थः स्वीवाक्येऽत्रोक्तमर्थमभिधायार्थिकमर्थमाह तत्रेति किंप्रनर्नानात्वे कारणमिति तदाह नानात्वे चेति उक्तमर्थयो न्यामित्यादावित्य
र्थः किमेतावता सुप्रमेजीवस्यैकत्वे विशेषविज्ञानाभावस्यायातेतत्राह तत्रेति विशेषविज्ञानेनानात्वं तत्र चाविद्याकारणमिति स्थिते
मतीति यावत् यदा तदेति सुप्रतिविवर्तितप्रविभक्तत्वं कार्यकराविद्याविरहितत्वं सर्वेण शरीरेण परमात्मना सहैतत्पर्यः विज्ञानात्मा सत्त्वा
द्यते एकत्वफलमाह ततश्चेति उक्तप्रपञ्जीव्यात्मकामवाक्यमवतार्य व्याचष्टे यस्यादिति ग्रामकामत्वं समर्थयते यस्यात्समस्तमिति त

स

१३५

देव्यतिरेकशब्देनविशदयति यस्मादीत्यादिना विशेषणान्तरमाकांक्षार्थकमादायव्याचष्टे किमन्यस्यादित्यादिना सुषुप्तेरन्यत्रा।
 त्मनः सकाशादन्यत्वेनप्रविभक्ताश्चकाम्यमानः सुषुप्तावात्मैवकामस्तस्मादात्मकाममात्मरूपमित्येतद्वृणोतेनाह यथेति श्रवस्या
 द्येत्वत्त्वात्मनः सकाशादन्यत्वेनप्रविभक्ताश्चकामाः काम्यनेरितिकामाः नचैवंसुषुप्तवस्थायामात्मनस्तेभिद्युतेकिंतसुषुप्तस्या
 त्मैवकामस्यात्मकामस्तत्ररूपमित्यर्थः तस्यात्मैवेत्यत्रहेतुमादायत्येति यद्यपिसुषुप्तेविद्याविद्यतेतथापिनसाभिद्यक्तास्तीत्यनर्थ
 परिहारोपपत्तिरित्यर्थः कामानामात्माश्रयत्वपक्षेप्रतिहेतुंरतीयंविशेषणंशोकसंक्षेपशोकस्यांतरंप्रत्यभूतमितियावत् तर्हिशो।
 कवत्तंप्राप्तेनेत्याह सर्वथेति पक्षद्वयेपिशोकश्चन्यमात्मरूपं नरिशोकौघेनात्मवांस्तस्यशोकवत्तंशोकस्यात्माधीनसत्तास्फूर्तेरात्मा
 तिरेकेणाभावादित्यर्थः अत्रपितेत्यादिवाक्यमवतारयित्वंनमत्रुचति प्रकृतइति अविद्यानिर्मोकेहेतुद्वयमादासंगत्यादिति यद्यपि
 नागतकत्वमविद्यायाशुक्तंतथाप्यभिद्यक्तासानर्थहेतुरागतकोतिदृष्टं स्वीवाक्यनिरस्यंशोकमववदति तत्रेति कामादिविमो।
 केदर्शितेसतीति यावत् स्वभावस्यापायोनसंभवतीत्यभिप्रेत्यहेतुमाह यस्मादिति शंकोत्तरत्वेनस्वीवाक्यमवतारयंततात्यर्थंस्वीकृतम
 बुकीर्तयत्येवमिति निवृत्तमत्रुद्योत्तरग्रंथमुत्थापयति इत्येतरिति स्वयंज्योतिहस्यस्वाभाविकत्वमेतच्छब्दार्थः प्रासंगिकं कामादेरागं
 तकत्वोक्तिप्रसंगादागतमितियावत् प्रकृतमेवदर्शयत्यत्रचेति अतिच्छंदादिवाक्यंसमस्यर्थः प्रत्यक्षतः स्वयंचैतन्यवशाद्यद्योकात्म
 रूपस्यसुषुप्तेश्चामाणात्वमुत्थितस्यपरामर्शोदवधेयं कामादिसंबंधवदात्मनस्तद्वदितमपिश्रुपंकल्पितमेवेत्याशंकाह तदेतदिति

प्रकृतमर्थपुत्रोत्तरवाक्यस्य समर्थ्यमाह अस्मिन्निति जनकोपपिताभवतीति संबंधः पिताप्यपिताभवतीत्येतदुपपादयति ।
तस्यैवत्यादिना यथास्मिन्नकालेपितापुत्रस्यापिताभवतीति तद्वदित्याह तथेति नास्यार्थस्य प्रतिपादकः शब्दोस्तीत्याशङ्कार साम-
र्थ्यादिति तदेव सामर्थ्यं दर्शयति उभयोरिति सप्तमे कर्मणि क्रमे प्रमाणमाह पदमेति पुनर्लोकदेवशब्दावबुद्धाद्यर्थो वाक्यांतर-
मादाय व्याचष्टे तथेत्यादिना साध्यसाधनसंबंधाभिधा यका ब्राह्मणलक्षणा मंत्रलक्षणाश्च इति शेषः अभिधायकत्वेन प्रमाणत्वेन
प्रमेयत्वेन चेत्यर्थः अत्र स्तेनोः स्तेनो भवतीत्यादेस्तात्पर्यमाह केवलमिति स्तेनशब्दोत्र चोरमात्रे भातिकथं विशेषणमित्याशङ्कार ।
भूणश्चेति भूणश्चाचवरिष्वब्रह्महंतोऽप्यते तदेव घोरकर्म विशिनष्टि येनेति महत्यातकमस्येति व्युत्पत्त्या महापातकत्वेनः स्तेनादिवाक्ये-
न चेंडालादिवाक्यस्य गतार्थत्वमाशङ्कार नेत्यादिना प्रत्युत्पन्नमागतं कंब्राह्मणलक्षणा त्रिधा तस्मै वैश्यादैर्देहकसंस्था अज्ञातस-
चेंडालः सर्वधर्मवद्विहृत इति स्मृतिमाश्रित्याह चेंडालो नामेति जातो निषादा कूडायां जात्या भवति पुल्कस इति स्मृतेः अज्ञायां ब्राह्मणा जा-
तो निषादः स च जात्या अदस्तस्मात् तत्र त्रिधा यां जातः पुल्कसो भवतीति व्याख्यानमुपेत्याह अदेणैवेति तथा चेंडालवदिति यावत् अमणा-
दिवाक्यस्य तात्पर्यमाह तथेति परिब्राजतापसयोरेव ग्रहणात् कर्मयोगेऽपि सौषुप्तस्य वर्णाश्रमांतरकर्मयोगं शो कित्वाह सर्वेषामिति आ-
दिशब्देन वयोवस्थादिपृथक्ते सौषुप्तेषु कृतेषु प्रकृतेषु मनन्यागतमिति न पुंसकप्रयोगस्तत्राह रूपपरत्वादिति तत्परत्वे देतमत्र वगं दर्शये-
त्यभयमिति देतवाक्यमाकांक्षा पूर्वकपुत्याप्यव्याचष्टे किं पुनरित्यादिना यस्मादतिकंटादिवाक्योक्तस्वभावो यमात्मा सप्तमिका लेहद-

यनिष्ठान्सर्वान्शोकानतिक्रामति तस्मादेतदात्मरूपेण पापाभ्यामनन्त्यागतं युक्तमित्यर्थः शोकशब्दस्य कामविषयत्वं साधयतीष्टे
 ति कथं तस्य शोकाप्रतिरिक्त्या शोकारेण हीति तेषां पंचांशत्वेऽपि प्रकृते किमायातं तदाह यस्मादिति श्रुतेति सप्रतिरुच्यते अत्र सर्वकामा
 नितीर्णत्वादित्यत्र संबन्धः न केवलं शोकशब्दस्य कामविषयत्वमुपपन्नमेव किंतु संनिधेरपि सिद्धमित्याह न कंचनेति शोकशब्दस्य का
 मविषयत्वेऽपि तदत्यप्यजातकथं कर्मात्ययस्यादित्यादिशोकार कामश्चेति तत्र वाक्यशेषे प्रमाण्यति वक्ष्यति हीति कामस्य कर्म
 हेतुत्वे सिद्धे फलितमाह तत्र हि हृदयस्य शोकानतिक्रामतीत्यत्र हृदयशब्दार्थमाह हृदयमितीति सांसिद्धिं विशेषविषयं हृदयपदं क
 थं बुद्धिमादेत्याशोकार तात्पर्यादिति यथा मेवाः क्रोशंतीति मेव क्रोश न सुखमानं मेव स्यात् प्रवृत्तान् उपचारादाह तथा हृदयस्य तादृशे
 रूपचारादुद्दिहृदयशब्दार्थं यतीत्यर्थः हृदयशब्दार्थमुक्ता तस्य संबंधे दर्शयति हृदयस्येति तानतिक्रान्ते भवतीति शेषः आत्माश्रयात्
 न बुद्धिमाश्रयेतीत्याशोकार बुद्धीति कथं तर्हि केचिदात्माश्रयत्वं तेषां वदंतीत्याशोकाप्रतिवशादित्यादात्मेति भवतुकामानां हृदया
 श्रितत्वं तथापि तत्संबन्धद्वारा तदाश्रयत्वं संभवात् कथमात्मासु प्रमेकामानतिवर्तते तत्राह हृदयेति तत्संबन्धातीतत्वेऽपि सिद्धे फलि
 तमाह हृदयकरणेति भर्तृप्रपंचप्रस्थानमुत्थापयति येनिति सत्येव हृदये तन्निष्ठानां कामादीनामात्मसु पश्येव न तन्निष्ठानां चित्या
 शोकार हृदयविद्योगोपीति तन्मतेऽपि निविरोधमाह तेषामिति हृदयेन करणेनोत्पाद्यत्वादात्मविकाराणां सपिकामादीनां हृदय
 संबन्धसंभवाच्चानर्थकांशनीनामिति शोकेते हृदयेति न कामादिसंबन्धमात्रं हृदयस्य अत्यर्थः किंत्वाश्रयाश्रयित्वे तच्च कणत्वेन

ग्रामे-
१७६

स्याद्विचित्राद्याश्रयंरूपादिज्ञानेदृष्टमितिपरिहरति नद्वितीति चकारादचनेनसमेजसमितिसेव्यते प्रतीपायनेचरत्तानमितिदेतः
करणाचनमात्माश्रितेकामादीतितस्यतदाश्रयत्ववचनमौपचारिकमित्याशंकारात्मशुद्धेष्टेति इत्येदंयथार्थमेवेत्याह ध्यायती
वेति अन्यार्थासंभवादुद्याश्रयणवचनस्येतिशेषः दक्षिणेनात्मापश्यतीत्युक्तेवामेननपश्यतीतिवत्प्रत्येतेदृष्टिश्चिन्ताइतिविशेषः
णमाश्रित्यशंकते कामा इति प्रकारेतरणविशेषणस्यार्थवत्वंदर्शयति नेत्यादिना अत्रेतिप्रकृतशक्तिः आश्रयोतरंउद्यतिरि
कमात्माख्यंउद्यानाश्रिताः कामापवनसंतियदपेक्षयाहृदयाश्रयत्वविशेषणमित्याशंकार येत्विति प्रतिपत्तौविषयदोषदर्शना
दितियावत् कामानांवर्तमानत्वनियमाभावाद्भूतभविष्यतामपिसंभवेफलितमादातइति हृदयानाश्रितभूतभविष्यत्कामसंभवे
पिसर्वकामनिवृत्तेर्विवर्तितत्वाद्वर्तमानविशेषणमनर्थकमितिशंकते तथापीति अतीतानागतकामाभावः संभवतिस्वतः सिद्धो
नतत्रिवृत्तौयत्नोपेत्यनेषुदात्मदिहृत्तणातमुत्तणावर्तमानकामनिगमेयत्वाधिकमाधेयमिति ज्ञापयित्वंवर्तमानग्रहणमि
तिपरिहरति नतेष्विति यदियथोक्तंवाद्यानमनाहृत्यात्माश्रयत्वमेवकामानामाश्रीयतेतदाश्रयत्वमौत्तासंभवेनानिष्टंचकल्पितंसा
दित्याह इतरथेति अश्रुतत्वमसिद्धमितिशंकते नकंचनेति अर्थादात्माश्रयत्वमश्रुतमेवकामानामित्येतदृष्टयति नेत्यादिना निषे
धोदिप्राप्तिमपेक्षतेनवास्तवंकामानामात्मधर्मत्वंप्राप्तिस्वप्नापिसंभवति तस्मादात्मनोवस्तुतो नकामाद्याश्रयत्वमित्यर्थः इत्या
त्मनोनकामाद्याश्रयत्वमित्यादासंगेति तत्त्वसंगवचनमात्मनःसंगभावेसाधयत्रास्यकामित्वेनविरुद्धतेतत्राह संगेति काम

१७६

असंगसतोसिद्धोहेतुरत्रेतिशेषः वाक्यांतरमाश्रित्यात्मनिकामाश्रयत्वशंकित्वाहवयत्प्राप्तेत्यादिना इत्यादयः क्वचिदाश्रिताः
 एतादृशादिवदित्यनुमानात्प्रतिशेषात्कामाश्रयत्वमात्मनः सेत्पत्तीत्याशंकते वैशेषिकादीतिश्रुत्यवष्टंभेननिराचष्टे नेत्या
 दिना स्वयंज्योतिषुवाधनाच्चनात्माश्रयत्वकामादीनामितिशेषः तदेवविहृणोति कामादीनामिति स्थितेचात्रुमानादितिशेषः य
 द्यत्रसमवेततत्रेननदृश्यते यथाचक्षुर्गतंकाक्ष्यतेनैवचक्षुषानदृश्यतेतथाकामादीनामात्मसमवाधित्वेनदृश्यत्वेनस्यातदृश्यत्वत्वेन
 स्वयंज्योतिषुसाधिते तथाचतद्वाधेपूर्वोक्तमनुमानमपिवाह्येतत्पर्यः कथंकामादीनामात्मदृश्यत्वमाश्रित्यस्वप्नेस्वयंज्योतिषुसोप
 दिष्टत्वेतत्राह इति तथापितेषामात्माश्रयत्वेकात्रुपपत्तिस्तत्राह तद्वाधितमिति यत्तपरमात्मकदेशजीवमाश्रित्यतदाश्रितेकामा
 दीतितत्राह सर्वशास्त्रेति तदेवसूटयति परस्मैति शास्त्रार्थजातेनिरवयवत्वप्रत्ययैकत्वादितस्यकथंकोपः स्यादित्याशंकाहैतच्चेति
 चतुर्थेचेदृत्प्रपंचमतनिरस्ततर्हिप्रनतिराकरणमकिंचित्करमित्याशंकार महेति परेणसहप्रत्यगात्मनोयदेकत्वेतस्यशास्त्रार्थ
 ससिद्ध्यर्थमितिवाचत अंशत्वादिकल्पनायामपिशास्त्रार्थसिद्धिमाशंकार तत्कल्पनायामिति भर्तृप्रपंचकल्पनायादेयत्वप्रपंच
 इति यद्येत्यादिना यदैतत्रप्रपत्तीत्यादेः संबंधवत्कृतंकीर्तयति स्त्रीप्रसयोरिति चकाराउक्तेस्वयंज्योतिषुमिति संबंधात्किमिदं
 स्वयंज्योतिषुमिति तत्राह स्वयंज्योतिषुनामेति एवंभूतमत्रुद्योत्तरवाक्यावर्ण्यशंकामाह यदीत्यादिना स्वभावत्यागमेवाभिनयति
 नजानीयादिति तस्यागाभावेसुषुप्तेविशेषचित्तानरादित्यमयुक्तमित्याहयेत्यादिना आत्माचिद्रूपेपिसुषुप्तेविशेषंनजानाति किंउ

शाने. १३३ छातीत्याशंकाद विप्रतिषिद्धमिति परिहरति नेति उभयंचैतन्यस्यभावत्वंविशेषवित्तानराहित्यंचेत्यर्थः उभयस्वीकारेण कितंविप्र
 तिषेधमाकांक्षापूर्वकंश्रुत्यानिराकरोति कथमित्यादिना यद्वैतरित्यादिवाक्योदितार्थात्रुक्तः तत्परिहारस्तुपण्यत्रित्यादिवा
 क्यमिति विभजते एतद्वेति नहीत्यादिवाक्यनिरस्यमाशंकामाह नन्विति वक्ष्यरादिव्यापाराभावेपिचसुप्रदर्शनादिकिनस्यादिना
 शंकाद व्याहृतेष्विति अस्वतर्हितत्रापिकरणव्यापारेनेत्याह नचेति अयमिति सुप्रपुरुषोक्तिः नपण्यत्येवेति नियमं निषेधति
 नेति तत्रहेतुवत्तुप्रश्रुपूर्वकंप्रतिज्ञाप्रसौति कितंहीति तत्राकांक्षापूर्वकंहेतुवाक्यप्रत्याप्यवाच्ये कथमित्यादिना अविनाशित्यादि
 त्येतद्याऊर्ध्वनदृष्टेर्विनाशाभावंस्पष्टयति यद्येत्यादिना इष्टदृष्टिर्ननश्यतीत्यत्रविरोधोदयति नन्विति विप्रतिषेधमेवसाधयति दृष्टि
 सेति कार्यस्यापि वचनादविनाशः स्यादिति शंकते नन्विति तस्याकारकत्वात्रैवमिति परिहरति नवचनमेति तदेव स्पष्टयति नही
 ति यत्कृतकं तदनित्यमिति व्याप्य उग्रहीतानुमानविरोधादचो न कार्यनित्यबोधकमित्यर्थः कुरुदृष्टिरेवात्र दृष्टशब्दार्थो न दृष्टिक
 र्नातत्रविप्रतिषेधोस्तीति सिद्धांतयति नैष दोष इति आदित्यादिप्रकाशकत्ववदित्युक्तं दृष्टांतं व्याचष्टे यद्येति दृष्टांतेपि विप्रतिपत्तेप्रत्या
 ह नहीति दर्शनोपपन्नैरित्युक्तं दृष्टांतिकं विभजते तद्येति आत्मनो नित्यदृष्टित्वे दोषमाशंकते गौणमिति गौणस्य प्रत्यापेक्षत्वात्सुख
 स्याच्चान्यस्य दृष्टत्वस्याभावात्तैवमित्युत्तरमाह नेत्यादिना तामेवोपपत्तिमुपदर्शयति यद्वैतीत्यादिना अन्यथा कुरुदृष्टित्वमंतरंगेति
 यावत् दर्शनप्रकारस्यान्यत्वं क्रियात्मकत्वं तस्य निश्चिद्यत्वश्रुतिविरोधादिति शेषः इष्टान्तरात्रुपपत्तौ फलितमाह तदेवमेवेति नि

तद्विहितेनैवेत्यर्थः उक्तेर्येदृशांतमाह यथेत्यादिना तथात्मनोपि दृष्टत्वेनित्येनैव स्वाभाविकेन चैतन्यज्योतिषा सिद्ध्यति तदेव च दृष्टत्वेन प्रत्येकं दृष्टत्वांतरा उपपत्तेरिति शेषः आत्मनो नित्यदृष्टिस्वभावत्वे फलितमाह तस्मादिति तज्जंतं दृष्ट्वा ह्युमाश्रित्य शंकते नन्निति अत्राप्यनित्यक्रियाकर्तृविषयस्वरजतशब्दप्रयोगश्रुतिशेषः रजंतं शब्दप्रयोगस्यानित्यक्रियाकर्तृविषयत्वेन अभिचारयनुत्तरमाह नेति वैषम्यमाशंकते भवन्निति आदित्यादिषु स्वाभाविकप्रकाशेन प्रकाशयितृत्वमस्तु कादाचित्कप्रकाशेन प्रकाशयितृत्वस्य तेन संभवात् तत्रात्मनि नित्यादृष्टिरस्ति तन्मात्राभावात् तत्राच कादाचित्कप्रकाशेन दृष्टेव तस्य दृष्टत्वेत्यर्थः प्रतीचश्चिद्रूपत्वस्योत्तत्वात्कर्तृत्वेन प्रकाशयितृत्वमविशिष्टमित्युत्तरमाह नदृष्टीति कृतस्य दृष्टिरात्मैक्यैकप्रत्यक्षविरोधशंकते पश्यामीति द्विविधोऽभ्युपगमस्तत्कृतस्य दृष्टित्वमनुदृष्टाति चतुरादिव्यापारभावाभावापेक्षया पश्यामि न पश्यामीति धियो रत्नसाक्षिकत्वादित्युत्तरमाह न करणेति आत्मदृष्टेर्नित्यत्वे हेतुत्वे तस्मादौ दृष्टेति आत्मदृष्टेर्नित्यत्वमुपसंहरति तस्मादिति तच्चित्तत्वात्किं फलमाह तज्जंतं वाक्योत्तरमाकांक्षापूर्वकश्रुत्या प्रत्यावृष्टे कथमित्यादिना द्वितीयादिपदानां यौनरुक्ता माशंकार्यभेदं दर्शयति यद्वा त्यादिना साभाससंतःकरणं यत्पश्येदिति विशेषदर्शनं न करणं प्रमाद्वितीयं तस्मादप्युत्तरादिप्रमाणं रूपादिव प्रमेये विभक्तं तत्सर्वं जाग्रत्स्वप्नयो रविद्या प्रतिपन्नं सप्रतिकालेका रणमात्रेण गतमभिव्यक्तं नास्तीत्यर्थः सप्रमेद्वितीयं प्रमाद्वितीयं तदुपपादयत्यात्मन इति प्रमाद्वितीयं यद्वा मास्तीति शेषः तथापि करणव्यापारकृतं विषयदर्शनमात्मनः स्यादित्याशंकाह इष्टुरिति सप्रमेयापि परिक्रियन्तमाशंकाहायंति तस्य परे

लौकीभावफलमाह तेनेति विषयेन्द्रियभावकृतेफलमाह तदभावादिति किमिति विषयाद्यभावादिशेषदर्शननिषिध्यते सत्त्वं
मेव तस्मात्सत्त्वाधीने किं न स्यादित्याशंकार करणादीति नत्ववस्थादये विशेषदर्शनमात्मकृते प्रतिभाति तस्य प्रधानत्वादत आह
तत्कृतमिवेति न चित्यादेस्तत्पर्ययपसंदरति तस्यादिति प्रमादकरणविषयकृतत्वादिशेषदृष्टेस्तेषां च सप्तमावभावान्नकार्य
याविशेषदृष्टेरपितत्राभावादिति यावत् तत्कृताजागरादायात्मकृतत्वेन धातिप्रतिपन्नविशेषदर्शनाभाव प्रयुक्तैत्यर्थः यद्देतन्नप
प्रतीत्यादायुक्तं न्यायप्रवरवाक्येयदिशति समानमिति मनोबुद्धोः साधारणकरणत्वात्पृथग्यापारभावेक्येष्टयत्रि-दिशः स्यादित्या
शंकार मनेनेति वाक्यानि व्याख्याय स्वसिद्धांतस्फुटीकरणार्थं विचारयति किं पुनरिति धर्मभेदो धर्माणं सतं मिथो धर्मिणश्च भेदो ना
स्तीति यावत् धर्मस्य दृष्ट्यादिपदार्थस्येत्यर्थः परोपाधिनिमित्तं च तत्राशुपाधिकृतमित्येतत् धर्मात्पत्वं धर्मधर्मिणो मिथो न्यत्वेत्यर्थः भ
र्तृप्रपंचमतेन श्वपक्षं गृह्णात्यत्रेति गवादीनां सावयवत्वाद्भेदसंभवादेकेन रूपेण भिन्नत्वरूपांतरेण भिन्नत्वमित्यभयथात्वेपि निरवयवे
स्वात्मादिषुकथमनेकरसत्वसिद्धिरित्याशंकार यथास्पृशेति एकत्वेवस्तुनोदृष्टं तादृष्टेर्नानात्वे गवादिदृष्टं तददर्शनात्तदेवानु
मेयं विमतेभिर्वाभिन्नवस्तुत्वात् गवादिवदित्यर्थः यद्यपि गगनादिषु भिन्नाभिन्नत्वमनुमीयते तथापि कथमात्मनितदनुमानमित्याशंका
वस्तुत्वस्यानानात्वेनाद्यभिचारादात्मन्यपि यथोक्तमनुमानं निरंकुशप्रसरमित्याह सर्वत्रेति यथोक्तानुमानानुग्रहाद्यद्देतदित्यादेर्भिन्ना
भिन्नेवस्तुनितात्पर्यमिति भावः भर्तृप्रपंचोक्तं वाक्यतात्पर्यं निराकरोति नेत्यादिना चैतन्याविनाशे वाक्यतात्पर्यं चेत्कथं तर्हि दृष्ट्यादिभेद

वचनमित्याशङ्क्याह यदस्येति तद्विषयवस्थायापुपाधेरन्तःकरणस्य च तद्विरादिभेदाधीनपरिणामव्यापारस्य निवृत्तौ सत्यापुपाधिभे-
 दस्यानुदास्यमानत्वात्तेन भिन्नमिवाचुपलब्धमाणास्तुभावे यद्यपि तथापि च तद्द्वारेण जायमाना योऽनुद्विष्टौ व्यक्ते चैतन्यं दृष्टिर्वाणदारे
 एताज्जाता योऽन्त्यं व्यक्तेति रित्युपाधिभेदात्प्राप्तभेदावकादेन चैतन्यस्याविनाशित्वे वाक्यतात्पर्यमित्यर्थः उक्ते वाक्यतात्पर्ये स्थिते फलि-
 तमाह तत्रेति इत्यनुद्विष्टादिभेदकल्पनानाश्रित्याह संधवेति तदेव स्पष्टयति विज्ञानमिति नद्विष्टादिभेदकल्पनेति शेषः यथा चरा-
 काशोऽस्य काश इत्येकं शब्दविषयत्वात् उपाधिभेदेऽप्याकाशस्यैकत्वमिष्टं तथैकं शब्दप्रवृत्तेरेकत्वे चित्तोपि स्वीकर्तव्यं तत्कृतोऽद्विष्टादि-
 भेदसिद्धिरित्याह प्रवृत्तेऽस्येति तामेव विवृणोति लौकिकी चेति यत्तद्विज्ञाने दृष्टं तैनास्तीति तत्राह दृष्टं तेति किमेकं रूपत्वे वस्तुनो दृष्टं
 तौ नास्ति किंवा मिथ्यात्वे तत्रानादृश्यत्वेति वक्तव्यं नाद्यो नाना रूपवस्तुत्वादिभिरप्येकैकं रूपस्यानवस्थापरिहारार्थं मनानादृश्यत्वांगी-
 कारादस्याकंदृष्टं तद्विज्ञाने वस्तुत्वे हेतोः अतएव नैकान्तिकत्वात् तस्मादेकं रूपमेव वस्तु स्वीकर्तव्यमिति भावः द्वितीयं दृष्टयति यथाहीति
 तत्रिमित्तमेवेत्यत्र तच्छब्देन स्वकृत्वाभावात्पराशृण्वने स्फटिके हरितादिधर्माणाम् स्वाभाविकत्वे किं न स्यादित्याशङ्क्याह नचेति तस्य हि स्व-
 कृत्वाभावात्तद्विज्ञाने हरिताद्युपाधिभेदसंबंधव्यतिरेकेणेति यावत् एकस्य नाना रूपत्वे मित्येव दृष्टं तद्विज्ञानादर्थान्तिकमाह तथेति आ-
 त्मा मिथ्या नानाभिर्भासः उपरितत्वात् स्फटिकवदित्यर्थः किंवा आत्मिण्या नानात्वाधारः स्वकृत्वात् संप्रतिपन्नवदित्याह प्रज्ञानेति किं-
 वा आत्मकत्वात् नानात्वाधारोऽप्यतिहादित्यादि ज्ञानिर्वदित्याह स्वयमिति आदित्यादावकल्पितोऽपि भेदोऽस्तीत्याशङ्क्या विवक्षितं सा।

ग्राने.
१३३

ममाह यथाचेत्यादिना अविभागं वस्तुतो विभागायोगमिति यावत् चक्षुरादीनि चावभासयदिति संबंधः आत्मनः सर्वावभास
कत्वेवाकोपक्रमे प्रमाणायति तथा चेति यत्निरवयवेष्वपि नाना रूपमनुमेयमिति तत्राह नचेति आकाशादीनां दृष्टान्तत्वमाशंक्य
निरावृत्ते यदपीत्यादिना कथमाकाशस्यानेकधर्मत्वमौपाधिकमित्याशंका तस्य सर्वगतत्वं तावदौपाधिकमिति साधयत्याका
शस्येति कथं न हि तत्र सर्वगतत्वव्यवहारस्तत्राह सर्वोपाधीति नन्वाकाशस्य सर्वत्र गमनमपेक्ष्य सर्वगतत्वं किमिति न व्यवक्रियते त
त्राह नत्विति आकाशे गमनायोगं वक्तुं तत्स्वरूपमाह गमने हीति ननु कृतश्चिदिभागे संयोगे च केन चिद्देशेन तत्कारणीभूता क्रि
यापि शेषेनादाविवाकाशे भविष्यति नेत्याह सा चेति सावयवे दिश्येनादौ क्रियादृश्यते आकाशत्वविशेषनिरवयवैकतस्तत्र क्रियेत्य
र्थः तथापि धर्मांतराणां आकाशे भविष्यतीत्याशंक्यतेषामपि क्रिया पूर्वकाणां मुक्त्या यकबलीकृतत्वमाह एवमिति भेदाभेदाभ्यां
दुर्वचस्त्वस्य तत्र धर्मधर्मिभावो न संभवतीति भावः आकाशे दर्शितव्यायमन्यत्रापि संचारयति तथेति पार्थिवत्वे परमाणोरैकं रूपं
धवत्वे चापरमित्यनेकरूपत्वमित्याशंकाह परमाणुर्नामेति न हि पार्थिवत्वातिरेकि गंधवत्वं प्रामाणिकमिति भावः वैशेषिकपरिभा
षासाहित्यशंकयत्येति पार्थिवे परमाणौ रसादिमत्वमनौपाधिकं न भवति जलादिसंस्पर्शकृतत्वात् तथा च निरुपाधिकभेदेनेदं प्रुदा
हरणमिति परिहरति नतत्रापीति उक्त्या यस्यादिगादावपि समत्वं मत्वे अपसंहरति तस्मादिति सेति परस्मिन्नात्मनि दृगादिशक्तिभेदास्ते
षामध्ये दृक्किञ्चक्षुरात्मनारूपात्मना च एवमेव परिणामतेत्यातिशक्तिश्च प्राणात्मना गंधात्मना चेत्यनेन क्रमेण परस्मिन् परिणामक

१३३

ल्यानाभर्त्तप्रपंचैर्याकृतासापिपरस्मैकरूपत्वोपपादनेननिरस्तेत्याहेनेनेति उपाधिकोदृष्ट्यादिभेदोनवासुवोस्तीत्युपपाद्यन्मनु
 इवति जाग्रदिति यत्रेत्याद्युत्तरवाक्यावर्त्यामाशंकं दर्शयति नन्विति किमस्यविशेषविज्ञानराहित्येस्वरूपेकिंवाविशेषविज्ञानव
 त्वाद्येनाप्रत्यक्षप्रयोरुपपत्तिर्दितीयेसुषुप्तेरसिद्धिरितिभावः प्रतीचसिन्मात्रज्योतिषोविशेषविज्ञानराहित्यमेवस्वरूपेतथापिस्वा
 विद्याकल्पितविशेषविज्ञानवत्त्वमाश्रित्यावस्थादयंसिद्धातीत्युत्तरवाक्यमवलंब्योत्तरमाहोच्यतइत्यादिना तच्चेत्याविद्येदर्शनमित्या
 र्थः सर्वोक्तवत्स्वरूपसंसारार्थसलिलवाक्यप्रस्थापयति यत्रेत्यादिना तेनाविद्यायाःशान्तत्वेनेतिद्यावत्तवस्तुनोभावात्तत्रेतिशेषः सुषुप्तेवि
 शेषविज्ञानाभावप्रशुक्लफलमादातइति सर्वमेवास्पर्शस्योक्तत्वद्योतयितुंदिष्टाहः संपरिघंराफलेसमस्तत्वमपरिक्लिप्तत्वेतत्फलं संप्र
 सन्नत्वमप्रसादोदिपरिच्छेदाभिमानकृतः प्रसन्नत्वेदेत्वेतरमादाप्रकामरति तदेवमंप्रसन्नत्वेदृष्टान्तेनस्पृश्यति सलिलवदिति उक्तेर्यवा
 क्यात्तराणियोजयति सलिलइवेति द्वितीयस्याभावेसुषुप्तेव्यक्तीकरोत्यविद्ययेति अदृष्टादृष्टेतिवाक्यैः एकोहेतइत्यासस्मात्पर्यलि
 गंतस्यपरमप्रकृष्टार्थत्वेदर्शयन्कूरस्यत्वमाहेनदिति किमितिषष्टीसमासमुपेत्यकर्मधारयोश्रुत्यतेतयाह परपवेति अस्मिन्कालेसुषु
 प्तवस्थायामित्येतत्परमत्वंसाधयति यात्स्विति प्रस्तुतेसमस्तमाभावेविशेषविज्ञानराहित्येनविशिनष्टि यत्रेति सर्वात्मभावात्
 स्यपरमत्वमुपपादयति येन्यइति मीयतेपरिक्रियतेसाध्यतइतिद्यावत् सोषुप्रस्यसर्वात्मभावस्यपरमानेदत्वेविशदयति यानीति
 ग्रात्मनोनवद्विज्ञानेदत्वेकादोग्यक्रांतिसंवादयति योवैश्रमेति ननुवैषयिकमेकंसात्वमात्मरूपेचापरमितिस्वाभेदोगीकारादपरा

ग्राने
१८०

ज्ञातः स्यादित्याशंकाप्राप्त्याप्राप्त्यभेदेन तदुपपत्तेर्मेवमित्याह यत्रेत्यादिना किंच वस्तुनो नास्त्येवात्मसत्त्वानिरिक्ते वैषयिकं सत्त्वमि
त्यादित्येति ब्रह्मातिरिक्तचेतनाभावे कास्यपजीवकानि स्युरित्याशंकापरिहरति कानीत्यादिना विभावमानमानंदसमाश्रमि
तिहर्षणसंबंधः सद्यो मनुष्याणामित्यादिवाक्यानामर्थमाह यस्येति यथासंधवावयवैः संधवाचने लोको बोधयति तथा तस्याने
दस्यमात्रानामावयवास्तत्प्रदर्शनद्वारेणावयविनेपरमानंदमधिगमयितुमिच्छन्ननेतरेणैव प्रवृत्तमित्यर्थः तात्पर्यमुक्तात्तराणि वा
च्ये सद्यः कश्चिरित्यादिना राडत्वमविकलत्वे चेतसश्च त्वेव नरुक्तिरित्याशंकाह सप्रहेति तदेव सप्रवृत्तत्वमपीत्याशंकाया कथो।
तुपभोगेति अंतर्बहिः संपत्तिभेदादुपनरुक्तिरिति भावः न केवलमुक्तमेव तस्य विशेषणं किंतु विशेषणान्तरं चास्तीत्याह किंचेति वि
शेषणतामर्थमाह दिव्येति तदनिवर्तने त्वस्य वक्ष्यमाणगंधर्वादिवर्तमानत्वः स्यादिति भावः अतिशयेन संपन्न इति शेषः अभेदनिर्देश
स्याभिप्रायमाह तत्रेति प्रकृतं वाक्यं समस्यर्थः आत्मनः सकाशादानंदस्येति शेषः औपचारिकत्वमभेदनिर्देशस्य भविष्यतीत्याशंका
ह परमानंदस्येति तस्यैव विषयत्वं विषयित्वमिति स्थिते फलितमाह तस्यादिति यथोक्तो मनुष्यो न दृष्टिपथमवतरतीत्याशंकाह अ
धिष्टिरादीति अथ येशते मनुष्याणामित्यादेस्तामर्थमाह दृष्टमिति शतगुणो नोत्तरज्ञानंदस्योत्कर्षप्रदर्शनक्रमेण परमानंदमुपजीयत
मधिगमयतीत्यनेनैवैति संबंधः परमानंदमेव विशिनष्टि यत्रेति भेदः संख्याव्यवहारः उक्तमेव प्रपंचयति यत्रेत्यादिना परमानंदे
विबुद्धिकासायादेतमाहान्येति यद्यपि यस्येत्यादिनोक्तमेव तत्तथापीहात्तरव्याख्यानावसरे तदेव विवृतमित्यविशेषः तत्तदानंदप्रद

१८०

कृत्वा नानेनैतन्नञ्जयशब्दार्थः तत्र हाकोपक्रमोवापवेप्रकारेण सप्रवृत्त्यादिपितृणामानन्द इति संबन्धः आह्लादिकर्मभिरित्यादिश
 ह्येनपिउपिदयज्ञादिगृह्यतेकेतेकर्मदेवानामतत्राह्यिदोशदीति यथागंधर्वानन्दः शतगुणीकृतः कर्मदेवानामेकग्रानन्दस्त
 याकर्मदेवानन्दः शतगुणीकृतः सत्राजानन्देवानामेकग्रानन्दोभवतीत्यार तथैवेति ऊत्रवीतस्सत्तत्राह्यजानन्देवेभ्य इति
 योत्रिद्यादिवाक्यस्य प्रकृतसंगतिमाशङ्क्यार तस्यचेति पूर्वभूतस्यविशेषणत्रयविशिष्टस्येतियावत् प्रजापतिलोकशब्दस्यब्रह्म
 लोकशब्दादर्थभेदमाह विरारिति यथाविराशत्म्याजानन्देवानन्दः शतगुणीकृतः सत्रेकग्रानन्दोभवति तथाविराशत्मेपासिता
 योत्रियत्वादिविशेषणोविराजानन्दत्पानन्दः ~~तत्राह्यजानन्दः~~ स्यादित्यार तथेति तच्छतगुणीकृतैतितच्छब्दोविराजानन्दविषयः यो
 त्रियत्वादिविशेषणवानपिदिराण्यगर्भोपासकस्तेनतत्पानन्दोभवतीत्यार यथेति दिराण्यगर्भानन्दोऽपिदिराण्यदपिब्रह्मानन्देगणितमे
 देवाकरणीकेप्राप्तेप्रत्याहानः परमिति पक्षोऽप्यपरमानन्द इत्यपक्रम्य किमित्यानेदोतरपुपदर्शितमित्याशङ्काहैव इति तथापिसौ
 पुत्रेसर्वात्मत्वमुपेतितमितिचेन्नैत्यार यथेति प्रकृतस्यब्रह्मानन्दस्यापरिच्छिन्नत्वमाह तत्रदीति अनवच्छिन्नत्वफलमाह भूमि
 त्वादिति ब्रह्मानन्दत्वादितरेपरिच्छिन्नमर्त्योऽप्येत्याहेतर इति अथयत्रान्यत्पुपतीत्यादिश्रुतेरितिभावः योत्रिद्यादिपराविद्याया
 यतात्पर्येदर्शयत्यत्रचेति मध्येविशेषणोपुविधितियावत् तस्यसर्वपर्यायेष्टितिशेषः विशेषणोऽप्येविशेषमाहाकामरतत्वेति य
 योऽहंविभागपुपपाटयितमर्थसिद्धमर्थमाहात्रेतानीति यथेत्यादिवाक्यसमस्यर्थः तस्यतस्यानेदस्येतिदेवप्राजापत्यादिनिर्देशः

अर्थादभिहितत्वेदृष्टांतमाह यद्येति येकर्मणादेवत्वमित्यादिश्रुतिसामर्थ्यादेवानेदामौ यथाकर्मणि साधनानुक्तानि तथा यथे
 त्यादिश्रुतिसामर्थ्यादेतान्यपिश्रोत्रियत्वादीनि तत्रानेदप्रामौ साधनानि विवक्षितान्येतानीत्यर्थः ननु त्रयाणामविशेषश्रुतौ कथं श्रो
 त्रियत्वाद्युजिनत्वयोः सर्वत्र तत्पत्वेन हिते सर्वभूमिषु श्रुते तथा चाकामहतत्ववदाने दोलकवैतयोरपि हेतुतेति तत्राह तत्र चेति निर्द्धारणा
 र्थं सप्तमीनदिश्रोत्रियत्वादिशून्यः सार्वभौमत्वादिसुखमनुभवितुं सद्गते तथा च सर्वत्र श्रोत्रियत्वादेस्तत्पत्वात् तत्रानेदतिरेकप्राप्ता
 वसाधारणं साधनमित्यर्थः यदुक्तमानेदशतगुणवृद्धिहेतुरकामहतत्वकृतो विशेष इति तदुपपादयत्यकामहतत्वेति पूर्वैश्वर्य
 मिषु वैराग्यपुत्रोत्तरभूम्यानेदप्रामिसाधनं वैराग्यस्य तत्र तमभावेन परमकाष्ठोपपत्तेर्निरतिशयस्य तस्य परमानेदप्रामिसाधनत्वस्य
 भवादित्यर्थः यस्येत्यादिवाक्यस्य तात्पर्यं पुक्ता प्रकृते परमानेदे विद्वदनुभवं प्रमाणयति सपक्ष इति निरतिशयमकामहतत्वं परमा
 नेदप्रामिदेतरित्यत्र प्रमाणमाह तथा चेति प्रकृतं प्रत्यग्भूते परमानेदमेव इति परामृशति श्रुतिर्मेधावीत्याद्यानो व्याचष्टे नेत्यादिना
 तथापि किंतु त्रयकारणतदाह यद्यदिति मेधावित्वात्प्रज्ञातिशयशालित्वादितियावत् तदेव भयकारणं प्रकटयति सर्वमिति सवा
 एव पतस्मिन्नित्याद्युत्तरग्रंथस्य संबंधं वक्तुं वृत्तं कीर्तयत्यत्रेति अत्रायं पुरुषः स्वयं न्योतिर्भवतीति वाक्यं सप्तम्यर्थः वृत्तमर्थोत्तरमनुद्भव
 ति स्वप्नातेति कार्यकारणव्यतिरिक्तत्वं प्रदर्शितमिति संबंधः उक्तमर्थोत्तरमाह कामेति अथ यत्रैनेहंतीत्याद्या उक्तमनुभाषते पुन
 शेति किंतु कार्यप्रदर्शनसामर्थ्याग्निर्द्धारितमविद्यायाः सतत्त्वं तदाहानद्वैतेति अनात्मधर्मत्वमात्मनि चैतन्यवरस्वाभाविकत्वमा

विद्याकार्यवद्विद्याकार्यवस्तुमेसर्वात्मभावलक्षणप्रत्यक्षतत्त्वप्रदर्शितमित्याह तथेति सुषुप्तेपि स्वप्नवदेतद्दर्शितमित्याहैवमि
ति साक्षात्स्वरूपचैतन्यवशादित्येतत्तद्व्यवस्थितस्य स्वप्नपरामर्शो न स्यादिति भावः उक्तं विद्याकार्ये निरागमयत्येष इति तमेव विद्या
विषयं विशदयति स एष इति वृत्ताववात्स्यपसंहरति इत्येतदिति एवमन्तेन ग्रंथेन ब्रह्मलोकान्तवाक्येनेति यावत् सोऽहमित्यादेस्मात्प्रा
र्यमनुवदति तच्चेति यतो राज्ञेयं मन्तेन तत्तस्य सदस्यदानेषु क्ता प्रवृत्तिरित्यर्थः अत ऊर्ध्वमित्यादेरभिप्रायमनुवदति तच्चेति यद्यपि यो
यो क्लृप्तततो मोक्षबंधने प्रागेवोपरि दृष्टेः पूर्वोक्तं सर्वदृष्टान्तभूतमेव तयोरित्येतो राजा भ्रास्यति अतो मोक्षबंधने दार्ष्टान्तिकभूते वक्त
व्ये याज्ञवल्क्येनेति मन्यमानस्तप्रेरयतीत्यर्थः बंधमोक्षयोर्वक्तव्यत्वेन प्राप्तेरपि प्रथमबंधो वर्णन इति वक्तुं तद्दृष्टान्ते स्मारयति ता
त्रेति दृष्टान्तमनुवदति दार्ष्टान्तिकस्य बंधस्य सत्त्वितत्वं दर्शयति यथा चेत्यादिना उभौ लोका वित्यत्र प्रथममेवं शब्दोद्भवः वृत्तमनुमानेन
रूपकरणमुत्पादयति तद्विदेति अतः संसारी सप्तम्यर्थः स निमित्तं कामादिना निमित्तेन सहितमित्येतत् प्रकरणारंभमुक्ता समनेतर
वाक्यस्य व्यवहितेन संबंधमाह तच्चेति सवा एष एतस्मिन् बुद्धांतरत्वे त्वपक्रमस्वप्नात्तायैवेति वाक्यं सप्तम्या पराश्रयते स्वप्नांतशब्द
स्य स्वप्नविषयव्यावृत्त्यर्थं विशिनष्टि संप्रसादेति कथं पुनः संप्रसन्नस्य संप्रसारोपवर्णनमित्याशंक्याह तत इति प्रागुक्तः सप्तम्यर्थोऽप्यव
हितग्रंथस्तेनेति पराश्रयते समनेतरं ग्रंथः षष्ठोऽप्येवाक्यस्य व्यवहितेन संबंधमुक्ता तद्वत्तराण्योजयति सवै बुद्धांत इति स्वप्नांत
रक्तावरितेत्यादि बुद्धांततायैवाश्रयतीत्येतदंतं पूर्ववदित्योजना तद्यथेत्यादेरिति अकामयमानस्येतत्तस्य संदर्भस्य तात्पर्येनेति हेतुः

ग्रान्-
१८२

ज

शोकमनुवदतीति शारभ्येति तद्यथेतस्मादाकादित्येतत्तद्वृत्तवाक्यमुत्पाद्ययाकरोति यथेत्यादिना इत्यत्र दृष्टान्तमादेति योजना
भांशोपकरणेन भांशप्रसूतेन गृहोपकरणेनेति यावत् तदेवोपकरणं विशिनष्टुल्लेखेति पितरं पाकार्यं स्थले भांशं प्रत्ययं दर्शयि
तं यथा शास्त्रे नृयते लिंगविशिष्टमात्माने विशिनष्टि यः स्वप्नेति जन्ममरणो विशदयति पाप्मेति कार्यकरणानि पाप्मशब्देनोच्यं
ते शरीरस्य प्राधान्यं योतयति यस्य चेति उत्सर्जयति चेत्तदंगीकृतमात्मनो गमनमित्याशङ्काह तत्रेति लिंगोपाधेरगमनो गमनप्र
तीतिरित्यत्र यवत्तत्प्रमाणायति तथा चेति उत्सर्जन्यातीति श्रुतेर्बुद्ध्यार्थत्वात्मात्मनो वस्तुतो गमने किं न स्यादित्याशङ्काह
धायतीवेति औपाधिकमात्मनो गमनमित्यत्र लिंगान्तरमाह तत्रेति कथमेतावतानि रूपाधेरगमनं नेष्यते तत्राशङ्क
येति प्रमाणफलं निगमयति तेनेति तत्कस्मिन्नित्यत्र तद्वृत्तेनार्तस्य शब्दविशेषकरणपूर्वकं गमनं गृह्यते एतदर्थोद्धासित्वमस्य
यथा स्यात्तथावस्था यस्मिन्काले भवति तस्मिन्काले तत्तत्गमनमित्यपवादयत्तु च तस्यादिना किमिति प्रत्यक्षमर्थं श्रुतिरनुवदति
शब्द दृश्यमानस्येति कथं संसारस्वरूपाववात्मात्रेण वैराग्यसिद्धिरुज्जाहरेदृश इति ईदृशत्वमेव विशदयति येनेत्यादिना अनुवाद
श्रुतेरभिप्रायमुपसंहरति तस्यादिनि प्रश्नचतस्रमनूयत इतरत्वेन स यत्रेत्यादिवाक्यमादाय याकरोति तदस्येत्यादिना प्रश्नपूर्वकं का
र्पणनिमित्तं स्वाभाविकमागतं कंच उद्देशयति किं निमित्तमित्यादिना कथं ज्ञादिना कार्पण्यं प्राप्तिरित्याशङ्काह उपतण्णमानो हीति य
थाकृति निमित्तद्वयवशात् कार्पण्यं प्राप्तिं निगमयत्यणिमानमिति कस्मिन्काले तदर्थोद्धासित्वमस्येति प्रश्नस्योत्तरमुक्त्या विधायामिदं

१८२

मित्याह यदेति अवशिष्टप्रश्नत्रयस्योत्तरमाह यदोर्ध्वं ह्यासीति तत्र द्विकार्षणमिति संभृतशकटवज्रानां शङ्खकरणं स्वरूपं शरीर
विमोक्षणं च प्रयोजनमित्यर्थः स यदेत्यादिवाक्यादर्थसिद्धमर्थमाह नरेति तद्यथेत्यादिवाक्यं प्रश्नपूर्वकमादाय व्याचष्टे यदेत्यादि
ना फलसंबंधनात्प्रमुच्यते इति संबंधः किमिति विषयमाने कदृशांतोपादानमेकेनापि विवक्षितमिदं रित्याशंकाह विषयमेति कथं मर
णस्यानियतात्मनेकानि निमित्तानि संभवन्तीत्याशंकां नुभवमनुसृत्याहानियतानीति अथ मरणस्यानियतानेकानि निमित्तवत्त्वसंकीर्ण
नेकत्रोपपत्त्यनेन तत्रादेतदपीति न रथं तमेव समर्थयते यस्यादिति इत्यप्रमत्तैर्भविष्यमिति शेषः चेत्तेन फलसंख्येन नरेमेन संबध्यते
मरणसंबंधनकारणभूते संबंधने चेत्तमेव वा संबंधने यस्मिन् फलसंबध्यते मरणसंबंधनकारणभूते संबंधनादनेकनिमित्त
वशात् पूर्वोक्तफलस्य भवति प्रमोक्षणमित्याह संबंधनादित्यादिना लिंगमात्मोपाधिरस्येति तद्विशिष्टः शरीरस्तथा च ते संप्रमुच्यते
वतीति संबंधः समित्युपसर्गस्य तात्पर्यमाह नेत्यादिना घटि स्वप्नावस्थायां मिव मरणवस्थायां प्राणेन देहे रक्षत्रादवतीति नादियते के
न प्रकारेण तद्विद्यते इति चेत्तत्र प्रमाणमनमित्याशंकाह किं तद्वीति वायुना प्राणेन सदकारणजातमुपसंहृत्यादवतीति पूर्ववत् संबंधः
पुनः प्रतिन्यायमिति प्रतीकमादाय पुनः शङ्खस्य तात्पर्यमाह पुनरित्यादिना तथा पुनरादवतीति संबंधः यथा पूर्वमिदं देहं प्राप्तवान्
पुनरपि तथैव देहांतरे गच्छतीत्याह प्रतिन्यायमिति देहांतरे गमने कारणमाह कर्मेति आदिशब्देन पूर्वप्रज्ञादृष्टाते प्राणस्य राय
प्राणानां विशेषाभिव्यक्तिरभावेति यावत् प्राणायामेति श्रुतिः किमर्थमित्येवाख्यायते तत्राह संप्राण इति एतच्च तदेतदप्रतिपक्ष

शाने.
१८३

धिकरणे निर्द्धारिते प्राणायेति विशेषणस्यानर्थक्याशुक्ते प्राणव्याहारेति विशेषणमित्याह प्राणेति नन्वस्य प्राणः सह वर्तेत चेत्ता-
वतैव भोगसिद्धेरले प्राणव्याहारेनेत्याशङ्क्याह तेन हीति अन्यथा सप्तमिपूर्व्योरपि भोगप्रसङ्गे रित्यर्थः तादर्थ्याद्यं प्राणस्य भोगशेष-
त्वसिद्ध्यर्थमिति यावत् तद्यथा राजानमिति वाक्यव्याचर्यमाणं शङ्कामाह तत्रेति पुनर्वाचस्यासन्नस्यर्थः यथास्य स्वयमसामर्थ्यं
पिशुरीरांतरकर्तारो न्येभविष्यंति यथा राजा भूत्या गृहनिर्मातारस्तत्राह नचेति स्वयमसामर्थ्यमन्येषां चासत्त्वमिति स्थिते फलितमा-
हायेति तद्यथेत्यादिवाक्यस्य तात्पर्यं दर्शयन्नुत्तरमाहोच्यत इति भवत्वज्ञस्य स्वकर्मफलोपभोगोसाधनत्वसिद्ध्यर्थं न गडुपात्तेन तथापि दे-
हादेहांतरं प्रतिपित्समानस्य किमाद्यातमित्याशङ्क्याह स्वकर्ममिति स्वकर्मणोत्पन्नस्वशब्दसत्कर्मफलोपभोगयोग्यमित्यत्र तद्वृद्धप्रक-
तभोक्तविषयौ तत्र प्रमाणमाह कृतमिति पुरुषो हित्यक्तवर्तमानदेहाभूतपंचकादिना निर्मितमेव देहांतरमभिव्याप्य जायते इति श्रु-
तेरर्थः उक्तमेवाद्यं दृष्टान्तेन स्पष्टयति यथेति स्वप्रस्थानाजगारितस्थाने प्रतिपन्नमिह तः शरीरं सर्वमेव कृतं नासर्वं क्रियते तथा दे-
हादेहांतरं प्रतिपि पित्समानस्य पंचभूतादिना कृतमेव देहांतरमित्यर्थः सर्वेषां भूतानां देहांतरं कृत्वा संसारिणि परलोकाय प्रस्थिते प्र-
तीक्षणं केन प्रकारेणेति प्रश्नसर्वकं दृष्टान्तवाक्यमुत्थाप्य आचष्टे तत्रेत्यादिना तत्रापि कर्मणि निष्कृत्वमेव व्यनक्ति नस्तदादीति
आदिपदेनान्येपि निग्राह्या गृह्येते देहाविद्यादिशब्दो रिसाप्रभेदसंग्रहार्थः ब्राह्मणपातत्रियात्सरतिस्सतिमाश्रित्य सतशब्दार्थमा-
ह वर्णसंकरेति भोज्यभक्षणादिप्रकारैरित्यादिशब्देन लेह्यचोषयोः संग्रहः मदिगदिभिरित्यादिपदेन क्षीरादिगृह्यते प्रासादादिभिरिति

१८३

त्वादिराज्ञो गोपुरतो रणादिप्रहार्यः विद्वन्मात्रे प्रतीयमाने किमिति कर्मफलस्य वेदितारमिति शेषोपादानमित्याशङ्कार्क कर्मफले
 हीति तत्कर्मप्रयुक्तानीत्यत्र तच्छब्दः संसारविषयः संसारिणो वस्तुतो ब्रह्माभिन्नत्वात्तस्मिन् ब्रह्मशब्दः ग्रन्थामस्तु उभयशब्दार्थः तद्य
 धाराजानं प्रयियासेतमित्यादिवाक्याचं संशयोपपद्यते तमेवमिति वागादयस्मभुगकुंतीत्याशङ्कार्क ये चेति तत्किंवा प्राण
 ब्राह्मस्य गंतव्यं गादिवापापरेण प्रेरितः समाहूताः श्रित्यावत् यानि च भूतानि परलोकशब्दितं शरीरं कुर्वन्ति यानि च करणानुहीत
 णि आदित्यादीनि तेऽपि यद्योक्तप्रश्नप्रवृत्तिर्दर्शयति परलोकेति नाद्यः परलोकार्थं प्रस्थितस्य वागादिवापापराभावादाह्वानानुप
 पत्तेर्न हि तीयो भोक्तृकर्मणापि वागादिष्वेतेषु स्वयंप्रवृत्तेरनुपपत्तेरिति चोदयितुं रभिमानः उत्तरवाक्येनेतरमाह त्रेत्यादिना मर
 णकालमेव विनिश्चयं यत्रेति अचेतनानामपि रथादीनां चेतनप्रेरितानां प्रवृत्तिर्दर्शनात् वागादीनामपि भोक्तृकर्मवशात्तदाहृतत्वं
 संतरेण प्रवृत्तिः संभवतीति भावः ॥ ब्राह्मणं ॥ ब्राह्मणान्तरमुत्थापयति सद्यचेति तस्य संबंधवत्कृत्यं कीर्तयति संसारेति
 वक्ष्यमाणोपयोगित्वेनोक्तमर्थान्तरमनुश्रवति तत्रेति संसारप्रकरणसमस्यर्थः संप्रत्याकांक्षापूर्वकमुत्तरब्राह्मणमाह तत्संप्रमोद
 णमिति एवं ब्राह्मणमवतार्य न दत्तं रागादिकाकरोति सोऽयमित्यादिना गत्यासंमोहमिव न्येतीत्युत्तरसंबंधः कथमात्मनोऽदौ बल्यं तदा
 ह यदेतस्येति किमित्यपचारेणुत्थमेवात्मनोऽदौ बल्यं किं न स्यादित्याशङ्कार्क न हीति यथापमवलभावे निगकृतिरथासंमोहं
 स्पृहतामिव प्रतिपद्यते विवेकाभावोऽसंमोहस्यथाचं स्पृहतामिव निगकृतीति युक्तमित्याह तथेति इव शब्दार्थमाह नचेति क

ग्राने-
१८४

५३

ये प्रभवात्मनः समारोपितोपि संमोदः स्यादित्यत्र चैतन्यज्योतिष्ठादित्याशंका होक्तांतीति व्याकृतीभावो लिंगस्येति शेषः तत्र लौकि-
कीवातोमनुकलयति तथेति यथाश्रुतमिव शब्देऽरीत्वा वाक्यव्याख्यापक्षान्तरमादाय वेति इव शब्दप्रयोगस्योभयत्रयोजना
मेवाभिनयमवलम्विति उभयत्रययोजने हेतुमाहोभयस्येति त्वंप्रत्ययेनावलम्ब्य संमोदयोरेककर्तृकत्वं निर्देशादप्युभयत्रयकारण-
एव्यरत्नाह समानेति अथेत्यादिवाक्यमवतार्य व्याकृतेन कस्मिन्काले तत्संप्रमोदणमित्यस्योत्तरमादायैत्यादिना कथंचित्संज्ञ-
प्रमत्तप्रश्नांतरं प्रस्तौति कथमिति अत्रोत्तरत्वेनोत्तरवाक्यमादाय व्याकरोत्युच्यतेत्यादिना इत्यादिप्रकाशनशक्तिमत्त्वप्रथा-
नभूतकार्यत्वात् तैजोमात्राश्चक्षुरादीनीत्युक्तं संप्रतिसमभ्याददानरत्यस्यार्थमाह तापता इति संहरमाणो हृदयमन्ववक्रामतीत्य-
न्वयः तत्समिति विशेषणं स्वप्नापेक्षयेति संबंधः कथं स्वप्नापेक्षया विशेषणं तदाह नत्विति आदानमात्रमपि स्वप्नेनास्तीति कुतस्त-
द्वावृत्त्यर्थं विशेषणमित्याशंका हास्तीति सप्तमस्तेजोमात्राः समभ्याददानरत्येतद्व्याख्याय हृदयमेवेत्यादिव्याचष्टे हृदयमित्या-
दिना सविज्ञानोभवतीति वाक्यशेषमाश्रित्य वाक्यार्थमाह हृदय इति कथमात्मनो निष्क्रियस्य तेजोमात्रादानकर्तृत्वमित्याशंका
ह बुद्ध्यादीति तेषां तद्विज्ञेयस्य चोपसंहारे सत्यात्मनस्तदादानकर्तृत्वमौपचारिकमित्यर्थः तर्हितद्विज्ञेयोपसंहर्तृत्ववत्तदोपकर्त-
त्वमपि शुष्यमेव भविष्यतीत्याशंकाह नहीति आदिशब्देन क्रियाविशेषः सर्वोऽप्युच्यते कथं तर्हि प्रतीचिकर्तृत्वादिप्रयोगाशंकाह
बुद्ध्यादीति सद्येत्यादिवाक्यमाकांक्षा सर्वकमवतार्य व्याकरोति कदा पुनरित्यादिना तस्य पुरुषशब्दाद्भोक्तृत्वप्राप्तेविशिनस्यादि

२१

१८४

सांश इति तस्य चाक्षुषत्वं साधयति भोक्तृरित्यादिना तस्य पुरुषशब्दाद्भोक्तृत्वे प्राप्ते विशिनष्ट्यादित्यंश इति तस्य चाक्षुषत्वं साधयति
 भोक्तृरित्यादिना यावदेहधारणमिति कृतो विशेषणो न च मरणकालेति आदित्यंशस्य चक्षुरनुग्रहं कर्तुं स्वान्त्येवारयति स्वमि
 ति मरणवस्थायो चक्षुरनुग्रहकदेवतांशानामधिदेवतात्मनोपसंहारे श्रुत्यंतरं सेवादयति तदेतदिति तर्हि देहांतरे वागादिना
 दित्यंसादित्यांशकार पुनरिति संश्रयिष्येति वागादयस्तत्र देवताधिष्ठिता यथास्थानमिति शेषः पुनर्ध्वनिवस्तुप्रसृतः सर्वाणि कर
 णानि लिङ्गात्मनोपसंद्ध्यते प्रबुध्यमानस्य चोत्पत्तौ रिवतानि यथास्थाने प्रादुर्भवंतीत्याह तथेति उक्तेर्येवाक्षेपात्तयति तदेतद्
 हेति पराङ्मवर्तन इति रूपवैशुल्यं चाक्षुषस्य विवक्षितमिति शेषः तर्हि भोक्तोपसंहृतं चक्षुरस्य ताभाव भूतमित्याशङ्क्या हैकीति उक्ते
 र्ये लोकप्रसिद्धिं दर्शयति तदेति चक्षुषि दर्शने न्यायं द्यालोति दिशति तथेति यथा चक्षुर्देवतायानि च त्रौ लिङ्गात्मना चक्षुरेकी भवती
 ति तथा द्यालो देवतांशस्य द्यालोनुग्रहनिवृत्तिद्वारेणांशि देवताैको लिङ्गात्मना द्यालोमेकी भवतीत्यर्थः तन्निवृत्त्यपेक्षया वरुणादिदे
 वतायानि द्यालोमनुग्रहनिवृत्तौ निवृत्तौ लिङ्गात्मनैका रूपेण तथेत्यर्थः तत्र द्युग्राहकदेवतांशस्य तत्र तत्रानुग्रहनिवृत्त्या तत्र देशिदेव
 ताप्राप्तौ तत्र करणस्य लिङ्गात्मनैका भवतीत्यभिप्रेत्याह तथेति मरणदशायां रपादिदर्शनरादित्यमर्थद्वयसाधकमित्याह तदेति त
 स्य हैतस्येत्यादिवाक्यप्रादुर्भवे तथेति पुनर्ध्वनिवस्थायामर्थः केनायं प्रद्योतो भवतीत्यपेक्षायामाह स्वप्नेति यथा स्वप्नकाले स्वप्नभा
 सास्ते न ज्योतिषा प्रसृपितीति व्याख्याते तथा वापि तेनोमात्राण्यं दानेन कृतेन वासनारूपेण प्राप्य फलविषयबुद्धिरिति रूपेण स्वप्नेन

भासास्वेनात्मचैतन्यज्योतिषाहृदयाग्रप्रद्योतनमित्यर्थः तस्यार्थक्रियादर्शयति तेनेति किमितिलिङ्गद्वारात्मनो निर्गमने प्रतिज्ञा।
यतेतत्राह तथेति यदि मरणकाले तेजोमात्रादानेन तर्हि सदा लिङ्गोपाधिरात्मेशक्याह तत्र चेति समस्य लिङ्गमुच्यते सर्वदेतिलिङ्ग
सत्तादशोक्तिः आत्मोपाधिभूतलिङ्गे किंप्रमाणमित्याशंकात्मनिकूरस्थे संख्यवहारदर्शनमित्याह तदुपाधीति चक्षुरादिप्रसिद्धिरपि
तत्र प्रमाणमित्याह तदात्मके हीति एकादशविधं करणमित्यभ्युपगमात् कुतोदादशविधत्वमित्याशंकाविशिनष्टि बुद्ध्यादीति वा
वैगौतमतस्तत्रमित्यादिश्रुतिरपि यथोक्ते लिङ्गे प्रमाणमित्याह तत्सत्त्वमिति जगतो जीवनमपि तत्र मानमित्याह तज्जीवनमिति ए
ष सर्वभूतो तदात्मेति श्रुतिरपि यथोक्ते लिङ्गे साधयतीत्याह सो तदात्मेति लिङ्गोपाधेरात्मनो यथोक्तप्रकाशेन मरणकाले हृदयाभिष्क्र
मणे मार्गप्रश्नपूर्वक पुनरवाक्येनोपदिशति तेनेत्यादिना चक्षुषोवेति विकल्पेति मिते सूचयत्यादित्येति मूर्द्धोवेति विकल्पेदेतमा
ह यथेति कथं परलोकाग्रप्रस्थितमित्युच्यते प्राणगमनाधीनत्वादिज्ञानात्मगमनस्येत्याशंकाह परलोकायेति ननु जीवस्य प्रा
णादितादात्म्ये सति कथमनुशब्देन क्रमो विवक्ष्यते तत्राह यथा प्रधानेति प्रधानमतिक्रम्य हीयमन्वाख्याने कृतं तथा च जीवादेः प्राधा
न्याभिप्रायेणानुशब्दप्रयोगो न क्रमाभिप्रायेण देशकालभेदाभावादित्यर्थः सार्थसमूहे व्याक्रियुक्रमेण गमने दृश्यते न तथा प्राणादि
स्थितिव्यतिरेकः यदुक्तं हृदयाग्रप्रद्योतने तत्सवित्तानश्रुत्या प्रकटयति तदेति कर्मवशादिति विशेषणं साधयति नेति विपक्षे दोषमा
ह स्वान्तेत्येतेति इष्टापत्तिमाशंकाह नैवेति शुश्रूषो रस्वातंत्र्ये मानमादातपयेति कर्मवशादुक्तं सवित्तानत्वमुपसंहरति कर्मणेति

अतः करणस्य वृत्तिविशेषो भाविदेरविषयस्तदाश्रितं तद्रूपं यदा सनात्मकं विशेषवित्तानेनेनेति यावत् प्रियमाणस्य सवित्तानेने
 सत्यर्थसिद्धमर्थमाह सवित्तानमेवेति गंतव्यस्य सवित्तानेने वित्तानाश्रयत्वमित्याशंकाविशिनष्टि विशेषेति प्रागेवोक्तं तैः ।
 सवित्तानत्ववदिक्रतेस्मात्पर्यमाह तस्मादिति पुरुषस्य कर्मोत्सारित्वे तच्छब्दार्थः योगश्चिन्नवृत्तिनिरोधः तस्य धर्माय मनियम
 प्रभृतयस्तेषामनुमेवने पुनः पुनरावर्त्तने परिसेव्यानाभ्यासो योगानुष्ठाने कर्त्तव्य इति प्रकृतश्रुतेर्विधेयोर्थेति शेषः किंच पुणोप
 चयकर्त्तव्यता रूपेण सर्वमेव विधिकारे पर्यवसितमित्याह सर्वशास्त्राणामिति उच्चरिता उपरमणं कर्त्तव्यमित्यस्मिन्नर्थेति वेधशा ।
 समपि पर्यवसितमित्याह उच्चरिता चेति ननु पूर्वयथेष्टचेशंकृत्वा मरणकाले सर्वमेतत्सेवा दधिष्यते नेत्याह नहीति कर्मणानीय
 मानत्वे मानमाह पुण्य इति तर्हि पुण्योपचयादेव यथोक्तानर्थनिवृत्तेर्नार्थतत्त्वज्ञानमित्याशंकाह एतस्येति उपशमोपायस्तत्त्वज्ञा
 नेन तस्य विधाने प्रकाशने तदर्थमितियावत् देवताद्यानादनर्थानि वृत्तिष्यते किंतु तत्त्वज्ञानेनेत्याशंकाह नहीति तदिदितेति तच्छब्दे
 न प्रकृताः सर्वशास्त्रोपनिषदो गुरुते विधातरे नानर्थध्वंसो फलितमाह तस्मादिति तापिते सवित्तानवाक्येनेति शेषः चूनमत्र
 यप्रश्नश्चैकपुत्ररवाक्यमवतार्य व्याचष्टे शक्यवदित्यादिना विहितविद्याध्यानात्मिका प्रतिषिद्धानयस्तीदृशनादिरूपाश्रयिदि
 तावरादिविषयाश्रयप्रतिषिद्धापधिपतितरणादिविषया विहिते कर्मयोगादिप्रतिषिद्धेनेत्रपक्षविहत्यादिविद्या कर्मणोरुपभोग
 साधनत्वप्रसिद्धेरन्वारंभेपि किमित्यन्वारभते यासनेत्याशंकाह साचेति अश्वकर्मरंभादावेगं सर्ववासनेत्यत्र हेतुमाह नहीति

ग्राने-
१८६

३

उक्तमेव हेतुपादयति नदीत्यादिना इन्द्रियाणां विषयेषु कौशलमनुष्ठाने प्रयोजकं तच्च फलोपयोगे हेतुर्न त्वन्तरेणाभासमिन्द्रियाणां विष-
येषु कौशले भवति तस्मादनुष्ठानाद्यभासाधीनमित्यर्थः तथापि कथं पूर्ववासना कर्मानुष्ठानादावंगमित्याशङ्क्याह पूर्वाभावेति
तल्लोका उभवे प्रमाणयति दृश्यते चेति चित्रकर्मादीत्यादिशब्देन प्रसादनिर्माणादिदृष्टान्ते पूर्ववासनोद्भवकृतं कार्यमुक्तात् तदभावक-
तं कार्यमाह कासचिदिति रज्जुनिर्माणादिस्थितियावत् तत्रैवोदाहरणसौलभ्यमाह तथेति तत्र हेतुत्वं तस्मात्तदपरिहरति तच्चेति क-
र्मानुष्ठानादौ पूर्वप्रज्ञाया हेतुत्वमुपसंहरति तेनेति समन्तारं भवचनार्थं निगमयति तस्मादिति तस्यैव तात्पर्यार्थमाह यस्मादिति त-
एजलापुकावाक्यमवतारयिते च तन्मनुष्यादिविवादान्दर्शयन्नादौ दिगंबरमतमाहैवमित्यादिना देवतावादिमतमाहायवे-
ति देवतायेन शरीरेण विशिष्टं जीवं परलोकं नयति तदातिवादिकं शरीरान्तरं तेनेति यावत् सांख्यादिमतमाह किंचेति सिद्धांतसूचयत्या-
होस्वित्तिरिति वैशेषिकादिपक्षमाह किंचेति अनन्तनिवृत्त्यर्थमाह किंवा कल्पान्तरमिति तत्र सिद्धांतस्य प्रामाणिकत्वेनोपपादेयत्वे-
दन्कल्पान्तराणामप्रामाणिकत्वेन त्याज्यत्वमभिप्रेत्याहोच्यते इति तेषां सर्वात्मकत्वे हेतुत्वं तस्मात् सर्वात्मकेति कथं तर्हिकरणानां
परिहृत्तत्वाधीनमित्याशङ्क्याह तेषामिति आधिदैविकेन रूपेण परिहृत्तानामपि करणानामाध्यात्मिकादिरूपेण परिहृत्तत्वेति स्थिते-
फलितमाहात इति तदुपादुदाहृतश्रुतिवशादित्येतत्त्वभावतो देवतास्वरूपासारेणेत्यर्थः कर्मज्ञानवासनारूपेणेत्यत्र भोक्तृरिति शो-
षः उभयसंबंधार्थं प्राणानामिति हि रुक्तेषां वृत्तिसंकोचादौ प्रमाणमाह तथा चेति परिहृत्तानां परिहृत्तप्राणोपासने गुणदोषसंकीर्त-

३

१८६

नमपिप्राणमंकोचविकामयोः सूचकमित्याह तथाचेरमिति आधिदैविकेनरूपेणसर्वगतानामपिकरणानामाध्यात्मिकाधिभौति
 करूपेणपरिक्रिन्नत्वात्परिवृत्तस्यगमनेसिद्धातीतिसिद्धांतोदर्शितः इदानीतरणजलायुकादृष्टांतदेहांतरेपरीत्वापूर्वदेहंयुचत्वात्मे
 तिस्थलदेहविशिष्टस्यैवपरलोकगमनमितिपौराणिकप्रक्रियांप्रत्याख्यातेदृष्टांतवाक्यस्यतात्पर्यमाह तत्रेत्यादिना देहांतर्गमना
 तप्रागवस्थामप्रमथ्यः तदैवयथोक्तावासनाहृदयस्थाविद्याकर्मनिमित्तंभाविदेहंस्पृशति जीवोपितत्राभिमानंकरेतिपुनश्चपूर्वदेहं
 त्यजति यथास्वप्नेदेहोदमित्यभिमन्यमानोदेहांतरस्यैवभवति तथोक्तावापितस्मात्पूर्वदेहविशिष्टस्यैवपरलोकगमनमित्यर्थः
 स्वात्मोपसंहारोदेहपूर्वस्मिन्नात्माभिमानत्यागः प्रसारितयावासनयाशरीरान्तरेपरीत्वेतिसंबन्धः उपसंहारस्वरूपमाह तत्रेति सप्रमथ्यं
 विवृणोत्याभ्यमानइति आरजेदेहांतरेसूक्ष्मदेहस्याभिव्यक्तिमाह तत्रचेति कर्मप्रदंविद्यापूर्वप्रत्ययरूपलक्षणं ननुलिंगदेहवलादे
 वार्थक्रियासिद्धौकृतेस्थूलशरीरेतोत्याशंकातद्यतिरेकेणतरस्यार्थक्रियाकारित्वेनास्तीतिमत्याह वाह्येति आरजेदेहहयेकरणे
 पुदैवतानामनुग्राहकत्वेनावस्थानेदर्शयति तत्रेति स्थूलदेहःसप्रमथ्यः करणदेहस्तेषामभिव्यक्तिःपेशस्कारिवाक्यवाच्यमाशं
 कामाह तत्रेति संसारिणोदिप्रकृतेदेहांतरारंभेकिमुपादानमस्ति किंवा नास्ति नास्ति चेन्नभावः कार्यसिद्धेदस्ति चेन्नस्ति भूतपंचक
 पुनान्तराद्येपितन्निष्पादनमेवपूर्वपूर्वदेहोपमर्देनान्यमन्यदेहमारभते किंवा न्यदन्यत भूतपंचकमन्यदेहजनयति नाद्योभूतपंचस्यतन
 देहोपादानत्वेमायायाः सर्वकारणत्वस्वीकारविरोधाद्बहिर्लोकोभूतपंचकोत्पत्तावपिकारणान्तरस्यशृण्वत्वात्तस्यैवदेहांतरकारणत्व

क

ग्राने-
१८७

रा

संभवात्तत्रोदेहस्य पांचभौतिकत्वप्रसिद्धिविरोधादिति भावः उत्तरेवाक्यपुनरुक्तेनादत्ते अत्रेति तच्छब्दार्थमपेक्षितेऽपर्यवसाह दृष्टं
तदिति अवशिष्टं भागमादाय व्याचष्टे यद्येत्यादिना किंपुनरुपादानमेतावता देहोत्तरारंभे भुपगते भवति तत्राह नित्योपात्तानीति
शरीरद्वयारंभकालीति शेषः तेषां प्रभयारंभकत्वेन मूर्त्तौ मूर्त्तब्राह्मणे प्रसूतत्वं दर्शयति चीनीति देहविकल्पेनियामकमाह यथा
कर्मेति शरीरंभे मायात्मकभूतपंचकमुपादानमिति वदता भूतावयवानामपि सदैव गमनमित्युक्तं इदानीं सवाग्रयमात्मेत्यादेस्ताप
यमाह येस्येति तानेवोपाधिभूतान्यदार्थांस्त्विशिनष्टि यैरिति ननु पूर्वमप्येतेषां दार्थादर्शिताः किंपुनस्तत्प्रदर्शनेनेत्याशङ्काह पुंजीक
त्येति सवाग्रयमात्मा ब्रह्मेति भागं व्याकुर्वन्नात्मनो ब्रह्मैकं वास्तवं दृष्टं दर्शयति सवाग्र इति तस्यैवावास्तवं दृष्टपुण्यमस्ति विज्ञानमय
इत्यादिना ज्योतिर्ब्राह्मणेऽपि व्याख्यातं विज्ञानमयत्वमित्याह कतम इति कस्मिन्नर्थे मय इ प्रयुज्यते तत्राह विज्ञानेति उक्तमय इत्यर्थे हेतु
माह यस्यादिति बुद्धौ व्याख्यासात्तद्वर्मस्य कर्तृत्वादेरात्मनि प्रतीतिरित्यत्र मानमाह ध्यायतीवेति मनः सन्निकर्षात्तेन दृष्टव्यतया संबंध
धादिति यावत् च त्वमयत्वादेरुपलक्षणत्वसंगीकृत्या हेवमिति उक्तमय सामान्येन भूतमयत्वमाहैवं बुद्धीति भूतमयत्वे सत्येवांतर
विशेषमाह तत्रेत्यादिना नचाकाशपरमाण्वभावादाकाशस्य शरीरानारंभकत्वश्रुतिविरुद्धारंभप्रक्रियानभुपगमादित्यभिप्रेत्याह
तथाकाशेति कथंपुनर्देहोदिरमयत्वे कामादिरमयत्वमुपयुज्यते तत्राह नहीति कथं धर्मोदिरमयत्वं सर्वमयत्वे कारणमित्याशङ्काह
समस्तमिति तद्यदेतदित्यादेरर्थमाह किंबहुनेति विषयः शब्दादिस्ततो न्यदपि प्रत्यक्षतो नृत्तमाणा मादिशब्दार्थः इदमयत्वमदो

१८७

मयत्वेगमकमित्याह तस्मादिति विशेषतस्तन्मयत्वोक्तिं विना किमिति सामान्योक्तिरित्याशंका दानं ताहीति नदस्ति ते मानमाह
तस्मिन्निति अवगतिप्रकारमभिनयतीदमस्येति इदं मयत्वमदो मयत्वे चोपसंहरति नेत्यादिना परोक्षत्वं वा करोत्येतस्या इति अव
दितविषयव्यवहारवानिति यावत् इदानीमित्यस्मादुपरिष्ठादपि तेनेति संबन्धेने परोक्षत्वादस्येदानीमित्युक्ता तृतीयया च कुतोऽप्य
वहाते निर्दिश्यते इति शङ्कः सर्वमयत्वोपसंहारार्थः विज्ञानमयादिवाक्यार्थं संक्षिपति संक्षेपतस्त्विति करणचरणयोरेकैव नपौ
नरुत्तममाशंकार करणं नामेति आदिशङ्कः शिष्टाचारसंग्रहार्थः वाक्यान्तरं शंकोत्तरत्वेनोक्त्याप्यव्याचष्टे ताच्छीलेत्यादिना ऊ
त्रतर्हि ताच्छीलेत्युपपुन्यतेतत्राह ताच्छीलेत्विति पूर्वपक्षमुपसंहरति तत्रेत्यादिना कर्मणः संसारकारणत्वमुपसंहरति एतत्प्र
पुक्तोहीति संसारप्रयोजकैककर्मणि प्रमाणमाह नहिषद्योहीति कथं यथोक्तकर्मविषयत्वं विधिनिषेधयोरित्याशंका दानेति इति
शङ्कः पूर्वपक्षसमाश्रयः सिद्धांतमवतारयत्यथोहीति संसारकारणस्यानस्य प्राधान्येन कामः सहकारीति स्वसिद्धांते समर्थयते स
त्यमित्यादिना कामाभावेऽपि कर्मणः सत्त्वं दृष्टमित्याशंकार कामप्रहाणेति ननु कामाभावेऽपि नित्यादुष्टानां त्वण्णपुण्यसंचि
येतेतत्राहोपचितेति योदिपशुपुत्रस्वर्गादीननतिशयपुरुषार्थान्मन्यमानोऽस्त्वेव कामयते तत्रोद्योगभूयोतत्रत्वात्संयुक्तो भवती
त्याद्यवर्णश्रुतेरर्थः श्रुतिशुक्तिमिदमर्थं निगमयति तस्मादिति धर्मादिमयत्वस्यापि सत्त्वादवधारणा उपपत्तिमाशंकार यदिति
मयथा कामो भवतीत्यादिव्याचष्टे यस्मादित्यादिना यस्मादित्यस्य तस्मादिनियवहितेन संबन्धः इति शङ्को बाह्याणसमाश्रयः तत्रे

निर्गतेन यफलपरा मर्शस्ते देवगंत्यो फले विशेषतो ज्ञाते एवमिति किंतु इति प्रतीकमादाय व्याचष्टे लिंगमिति घोषराक्षसप्रमात्रा
 दिमात्तीयेन साह्येण मनसा वगम्यते तन्मनो लिंगमिति पक्षान्तरमादाय वेति यस्मिन्निष्ठयेन संसारिणो मनः संकृतफलप्राप्तिस्त
 स्येति संबंधः तदेवोपपादयति तदभिलाषो हीति एवार्थोपपत्तिरिति तेनेति कामस्य संसारमूलत्वे सत्यर्थमिदमर्थमादात इति
 बंधप्रसवत्वे निष्फलत्वे पद्योक्तकामस्य प्राप्तपरमपुरुषार्थस्येति यावत् कृतात्मनः शुद्धबुद्धेर्विदितसतत्त्वस्येत्यर्थः इति जीववदव
 स्योक्तिः कामप्रधानः संसरति चेत्कर्मफलभोगानंतरं कामाभावात्सुखिः स्यादित्याशंकाह किंचिति इत्यसंसारस्य कामप्रधानत्व
 मास्येयमित्यर्थः यावदवमानेतावदुक्तेति संबंधः उक्तमेव संक्षिपति कर्मण इति इत्येवंपारंपर्येण संसरणादने ज्ञानात्प्रवृत्तिरिति
 शेषः संसारप्रकरणमुपसंहरति इति त्विति श्रवस्थादयस्य दाह्येति कंबंधं प्रबंधेन दर्शयित्वा सुषुप्तस्य दाह्येति कर्मोत्पत्तिमद्येत्या
 दिवाक्यं तत्राय शब्दार्थमाह यस्मादिति कामरहितस्य संसाराभावं साधयति फलसक्तस्येति विदुषो निष्कामस्य क्रियाराहित्येनैव
 र्थमपन्नमिदमिति भावः अकामयमानत्वे प्रश्न एव कहेतुमाह कथमित्यादिना बाह्येषु विषयेष्वसंगरादित्यादकामयमानत्वेत्यर्थः
 अकामत्वे हेतुमाकांक्षा एव कमाह कथमिति वासनारूपकामाभावादकामत्वेत्यर्थः निष्कामत्वे प्रश्न एव कहेतुमुत्पाप्य व्याचष्टे क
 थमिति प्राप्तपरमानंदत्वात् निष्कामत्वेत्यर्थः प्राप्तकामत्वे हेतुमाकांक्षा एव कमाह कथमित्यादिना हेतुमेव साधयति यस्येति त
 स्य पुनः प्राप्तकामत्वमिति शेषः उक्तमर्थप्रमाणप्रदर्शनार्थं प्रपंचयत्यात्मैवेति कामयितव्याभावब्रह्मविदश्रवणं भेन स्पष्टयति

यस्यैति इति विद्यावस्था यस्य विदुषोऽस्ति सोऽन्यमसि ज्ञानं किंचिदपि कामयेनेति यो जनापराधोऽन्यत्वेनाविज्ञातोऽपि कामयितव्यः स्यादिति चेन्नैतत्पारं ज्ञायमानोऽसीति अत्र भूते स्मरणविपरिवर्तिनिकामनिघमादित्यर्थः अन्यत्वेन ज्ञायमानस्तर्हि परार्थे विदुषोऽपि कामयितव्यः स्यादित्याशंका न चेति आप्रकामस्य ब्रह्मविदोर्दर्शितरीत्या कामयितव्याभावे मुक्तिः सिद्धेत्युपसंहरति यत्वेति कथं कामयितव्याभावो नात्मनस्तथात्वादित्याशंका न हीति सर्वात्मत्वमनात्मकामयितत्वं च स्यादित्याशंका हानात्मा चेति श्रुत्येत्यादिवाक्ये श्रौतमर्थं प्रकृत्यर्थं सिद्धमर्थं कथयति सर्वात्मदर्शिन इति कर्मजनानां मतमुत्थाप्य श्रुतिविरोधेन प्रत्याचष्टे चेति ब्रह्मविदिप्रत्यवायप्राप्तिमंगीकृत्योक्तमिदानीं तस्याग्निरेव तस्मिन्नास्तीत्याह येन चेति यथोक्तस्यापि ब्रह्मविदो विदितत्वादेव नित्याद्यनुष्ठाने स्यादिति चेन्नैतत्पारं नित्यमेवेति यो हि सदैवासंसारिणः सात्मानमनुभवति न च देयमादेयं चात्मनोऽन्यत्पश्यति यस्मादेवं तस्मात्प्रत्यक्षकर्मसंप्रप्त्यपयोगं यथोक्तं ब्रह्मविद्यायां कर्माधिकारहेतुना उपपत्तितत्वादित्यर्थः कर्मसंबंधस्तर्हि कस्येत्याशंका न चित्ति न विरोधो विधिकारस्येति शेषः श्रुत्यर्थाभ्यां सिद्धमर्थमुपसंहरति अत इति विद्यावशादित्यतः कामाभावात्कर्माभावाच्चेति द्वयमप्रकामयमानोऽनुष्ठानाच्चेति शेषः देशान्तरप्राप्त्या यत्र मुक्तिरित्येतन्निराकर्तव्यं तस्येत्यादिना ब्रह्मैव सन्नित्येतदवतारयति स चेति कथं वा त्रैमानेदेति एतेन ब्रह्मभूतो भवति तत्राह सर्वात्मनोऽसीति ह्येतां लोचनया दार्ष्टान्तिकेऽपि सदा ब्रह्मत्वमवतीति भावः सदा ब्रह्मभूतः स्य मुक्तिर्नाम नास्तीति शंकित्वा परिहरति सकथमिति परिहारमेव स्फोरयितुं न तस्येत्यादिवाक्यार्थमनुदवति तस्यैवेति ब्रह्मैव सन्निति

न्यस्यार्थमनुवदति किंत्विनि विद्वानिहैवब्रह्मचेतकथेतस्यब्रह्मप्राप्तिरित्याशङ्क्याह ब्रह्मेवेति यदुक्तं ब्रह्मवसन्निवृत्तिरित्युपादयति
यस्यादिति प्रागपिब्रह्मभूतस्यैवपुनर्देहपातेब्रह्मप्राप्तिरित्युक्तं विदुषोभूतस्यभावांतरापत्तिस्तीकारादित्याशङ्क्याह नहीति कथेत
दिब्रह्माप्येतीत्युच्यतेनत्राह देहांतरेति विदुषोभावांतरापत्तिर्भक्तिरितिपक्षेकिंदृष्टमितिचेत्तदाह भावांतरापत्तौहीति तथाचोपनिष
दामप्राप्ताणंचिनाहेतुनास्यादितिभावः भावांतरापत्तिर्भक्तिरित्यत्रदोषांतरमाह कर्मेति इतिपदादुपरिष्ठात्क्रियापदस्यसंबंधः अस्त
कर्मनिमित्तोमोक्षोज्ञाननिमित्तस्तुमाभूतत्राह सचेति प्रसंगः सर्वनाम्नापराधृश्रुतेप्रतिषेधशास्त्रविरोधादितिभावः मोक्षस्यकर्मसाध
त्वेदोषांतरमाहानित्यत्वेचेति तत्रोपपुक्ताद्यानिमाह नहीति अस्तुतर्हिप्रासादादिवत्क्रियासाध्यस्यमोक्षस्याप्यनित्यत्वेनेत्याह नित्य
येति कृतकोपिब्रह्मभावोद्धंसवन्नित्यः स्यादित्याशङ्क्याह तंचेति कृत्रिमस्वभावव्यावृत्त्यर्थस्वाभाविकपदमतोन्यदार्त्तमितिदिश्रुतिः
धंसस्यत्वविकल्पमात्रत्वाच्चित्यत्वमसंमतमितिभावः मोक्षोः कृत्रिमस्वभावोपिकर्मोत्थः स्यादित्याशङ्क्याह स्वाभाविकश्चेदिति अत्रेगौ
सवदात्मनोमोक्षस्यस्वाभाविकस्वभावश्चेन्नसक्रियासाध्योच्चाद्यातादित्यर्थः दृष्टान्तंसमर्थयते नहीति अरणिगतस्याग्नेरौसप्रकाशो
नोपलभ्येतेसतिवज्ज्वलनेदृशेतेनोनस्वाभाविकावपितावागंतकौकादाचित्कोपलज्जिमत्वादितिशङ्कते ज्वलनेति नहिसतोऽग्नेरौस्या
दिकादाचित्केषुकेतदृष्टेर्व्यवधानस्यदावादेधंसमर्थयन्नज्वलनादिनावद्भूमिचक्रिमपेक्षतत्त्वभावस्योस्यादेयंन्युपगमादितिपरिहरति
नान्येति तदेवप्रपंचयति ज्वलनादीति मयनादित्यापारवशात्प्रकाशादिनाव्यन्यतेतिरितिउच्यते तदग्रेसमेवनतद्रतव्यापारापेक्ष

यान्तौ स्याद्यभिव्यक्तिवशात्तत्र भवति किंतु देवदत्तदृष्टेः प्रियं धर्मोऽयं वहिर्लो न तत्तौ कस्य लिहस्या संबद्धो ने ज्वलनादि व्यापारात्तदृष्टेः वधा
 नभंगेन यो रभिव्यक्तिरित्यर्थः कथं तर्हि ज्वलनादि व्यापारादग्रे रौ सप्रकाशौ जाताविति बुद्धिस्तत्राह तदपेक्षयेति ज्वलनादि व्यापारदृष्टि
 व्यवधानभंगे वक्त्रे रौ सप्रकाशाभिव्यक्तपेक्षयेति यावत् यथा वक्त्रे रौ स्यादित्वाभाविकं न क्रियासाध्यं तथा त्वनोषु क्रिस्ताभाविकी न
 क्रियासाध्यं तु कसिदानीमग्रे रौ स्यादित्वाभाविकमित्याशंकाह यदीति उदाहरिष्यामो मोक्षस्यात्मत्वाभावस्याकर्मसाधनायामि
 ति शेषः अथाग्रेः स्वाभाविको न कश्चिद्दर्मोऽस्ति यो मोक्षस्य दृष्टांतः स्यादत आह नचेति लज्जात्मकं हि वस्तु वस्तुतरेण संबध्यते अस्ति च
 निवादीति कृत्वादिधीरित्यर्थः भावोतरापत्तिपक्षे प्रतिदिप्यपक्षोतरं प्रत्याह नचेति न हि बंधस्य तथाभूतस्य निवृत्तिः विरोधात्त्राप्यन्या
 याभूतस्यानवस्थानाच्च प्रसिद्धिर्विरोधोऽर्निह पक्षस्तु विषयत्वादिति भावः किंच परस्मादन्यस्य बंधनिवृत्तिस्तस्यैव वचानाद्य इत्याह नचे
 ति न हि बंधस्य तथाभूतस्य निवृत्तिः विरोधात्त्राप्यन्यायाभूतस्यानवस्थानाच्च प्रसिद्धिर्विरोधोऽर्निह पक्षस्तु विषयत्वादिति भावः किंच
 परस्मादन्यस्य बंधनिवृत्तिस्तस्यैव वचानाद्य इत्याह नचेति तत्र हेतुत्वेन परमात्मैकत्वाभ्युपगमादित्यादि भाष्ये चाख्येयं न हि तीयस्तस्य नि
 त्युक्तस्य त्वयावधत्वात्तत्र भ्युपगमादिति रष्टुं कथं परस्मादन्यो बद्धो नास्तीत्याशंका प्रवेशविचारोक्तं स्मारयति परमात्मेति नचे
 दन्यो बद्धोऽस्ति कथं मोक्षव्यवहारः स्यादित्याशंकाह तस्मादिति अन्यस्य बद्धस्याभावात्परस्य च निर्युक्तत्वादित्यावत् यथा रज्ज्वादा
 वधिष्ठाने सर्पादिदेतो रज्ञानस्य निवृत्तौ सत्यां सर्पादेरपि निवृत्तिस्तथाऽविद्यायाः बंधहेतोर्निवृत्तिमात्रेण तत्कार्यस्य बंधस्यापि निवृत्तिश्च

वहोरोभवतीतिवादिष्येति योजनानामन्तरमुद्रावयति येषाचक्षतरति वैषयिकज्ञानानेदापेक्षयांतरशब्दः केयमभिव्यक्तिरुत्पा-
 तिर्वाप्रकाशोवानाद्योमोक्षेसुखाद्युत्पत्तौतदनित्यत्वापत्तेरित्यभिप्रेत्याह तैरिति द्वितीयमालंबने घटीति तत्रदोषवक्तविकल्पयति
 नतइति द्वितीयेनरविषाणवदपरोक्षमभिव्यक्तिर्नेत्यादित्यभिप्रेत्याद्यमनुभाष्यहषयति विद्यमानेचेदिति उपलब्धिस्वभावस्तावदात्मा
 तस्यविद्यमानेसुखादिव्याज्यतेचेत् तानानंदयोर्देशादिव्यवधानाभावादानंदः सदैवव्याज्यतरतिमुक्तिविशेषणमनर्थकमित्यर्थः
 चक्षर्वदयोर्विषयविषयित्वप्रतिबंधकक्रयारिवदधर्मादिप्रतिबंधादानंदोक्तानेचसंसारदशायांनव्याज्यते मोक्षेत्वव्याज्यतेतदभावा-
 दितिशंकतेःयेति उपलब्धिदेशाद्विज्ञेदेशसैवचरादेरुपलब्धिप्रतिबंधदर्शनात्प्रभूतेसुखेनस्वभावधृतयोपलब्ध्याप्रकाशेतकिंतुवि-
 षयेन्द्रियसंपर्कादित्यतरमाहोपलब्धीति अन्यतोभिव्यक्तौकिंस्यादितिचेत्तदाह तथाचेति तस्याधनानिचेत्सुक्तौसुः संसारादविशेषः
 स्यादितिभावः उपलब्ध्यावधानमानंदस्यांगीकृत्योक्तं इदानींतदेवनास्तीत्याहोपलब्धीति कदाचिदभिव्यक्तिरनभिव्यक्तिश्चकदाचि-
 दित्येवंकालभेदेनोभयंकिंनस्यादित्याशंकाह नत्विति ग्रानंदज्ञानयोर्विषयविषयित्वमभ्युपेत्यकादाचित्कीभावदभिव्यक्तिर्निरस्ता
 संप्रतितदपिसंभवतीत्याह नचेति आत्मधृतत्वेस्वाभाविकत्वंविमतंनसमानाद्यविषयधर्मत्वात्पदीपप्रकाशवदितिभावः पुनस्त-
 नंदज्ञानाभिव्यक्तिपक्षेदोषांतरंवक्तुंभूमिकांकरोति तानसुखयोद्येति तत्रभेदोपादानमिष्टमेवेत्याशंकाविवक्षितदोषमाह परमात्मे-
 नि परमतेनिराकृतेसिद्धांतेपिदोषद्वयमाशंकते मोक्षस्येति मोक्षार्थोधिकोयत्रः शमदमादिः शास्त्रमोक्षविषयमोक्षस्यनिर्विशेषत्वे-

विप्रत्ययविद्यातदुत्थानर्थधेसित्वेनोभयमर्थवदितिपरिहरति नाविद्येति तत्रनत्रर्थविबुलोति नहीति कथंनर्दिशास्त्रार्थवत्त्वमि।
 त्वाद किंत्विति तत्रशास्त्रस्यार्थवत्त्वमसमर्थयते तद्विषयेति प्रस्तुतात्मविषयस्तद्वृत्तः संप्रतिप्रयत्नस्यार्थवत्त्वप्रकटयति प्राप्तिरिति प्रथम
 स्तद्वृत्तः शास्त्रविषयः द्वितीयोमोक्षविषयः आत्मनः सदैकरूपत्वेप्रागुक्तमात्रिपत्यविद्येति आविद्यः सोपीतिसमाधत्ते नेति यथारज्जा
 द्यविद्योत्थसर्पादेस्तद्विद्ययाधेसाधेसयोरज्जादेर्नवास्तवोविशेषस्तथात्मनोपिस्त्वाविद्यामात्रोत्थविशेषवत्त्वेपितद्वेसाधेसयोर्नवास्तवो
 विशेषोस्तीत्यर्थः अदोषः सविशेषत्वदोषराहित्यप्रकारान्तरेणसविशेषत्वंशंकते निमिरेति किमिदमविद्याकर्तृत्वेकिंतजनकत्वे।
 किंवातदाश्रयत्वमिति विकल्पाद्येदृषयति नधायतीवेति आत्मनः स्वतोविद्याकर्तृत्वाभावेदेत्वेतरमादानेकेति विषयविषयाका।
 रेतः करणस्यतत्रचिदाभासोदयश्चात्मनोव्यापारस्तथाचानेकव्यापारसंनिपातेसतिश्रुतंसंसारीत्यविद्यात्मकोध्रमोजायतेतस्माच्चत।
 स्मात्मकार्यतेत्यर्थः कल्पान्तरेप्रत्याह विषयत्वेति अविद्यादेरात्मदृश्यत्वाच्चतदाश्रयत्वेनहिततत्त्वगतस्यतत्त्वाद्यात्वमंशतः स्वप्रदापत्ते
 रित्यर्थः तदेवस्फोरयति यस्यचेति अनुभवमनुसृत्यशंकते हेतुत्वादिना सात्त्विसात्ताभावेनभेदाभ्युपगमाच्चात्मनोविद्याश्रयत्वमित्यु
 त्तरमाह नतस्यापीति तदेवस्पष्टयति नहीति अविद्यादेर्विवेकेनशुद्धीतर्थापितद्विषयेध्रानत्वेकादानिरित्पाशंकाह तस्यचेति अज्ञाने
 पुग्यत्वेचात्मनोनविशेषणमिति विद्योतरेणदर्शयितेचोद्येवाक्यमनुवदति नजानरिति तद्याचष्टे तदर्थिनश्चेति अज्ञानादिसकृच्छा।
 र्थः दशमानत्वमेवविशदयति कर्मत्वमिति इतिब्रवीषीतिसंबंधः एवंपरकीयेवाक्येव्याख्यायफलितमाह तत्कथमिति तत्रचोद्यवा।

ग्राने-
१२१

कार्येदर्शितरीत्यास्थितेसतिकर्तृविशेषणज्ञानपुण्यतेस्यानोतयोः प्रत्येकं कर्मभूतत्वादित्यर्थः विपक्षेदोषमाहायेति कथं कर्मस्य
नामित्येतदेव व्याचष्टे दर्शितेति तत्रापि कथं शब्दः संबध्यते एतदेव स्फुटयति कर्महीति एवेति व्याप्य व्यापकभावस्य भेदनिष्ठत्वे सती
त्येतत् किंचाज्ञानमुपलब्धधर्मो न भवत्युपलभमानत्वाद्देहगतकार्ष्णदिवदित्याह नचेति अज्ञानवतत्कार्यमपि नात्मधर्मः स्यादि
त्यतिदिशति तथेति अज्ञानोत्पत्त्येकादेरात्मधर्मत्वनिराकारणे प्रतीतिविरोधः स्यादिति शङ्कते सत्वेति तेषां ग्राह्यत्वसंगीकृत्य प
रिहरति तद्यापीति आत्मनिष्ठत्वे सत्तादीनां चैतन्यवदात्मग्राह्यत्वायोगात्तत्र ग्राह्याणां एतेषां न तद्वर्मेनेति भावः प्रकारान्तरेण निरा
कर्तृनिराकृतमेव बोधायामनुदवति न जानति किं प्रमातरज्ञानाद्याश्रयत्वमनुभवादभिदधासितत्वात्तिलोवातत्राद्यप्रत्याह भवत्वि
ति कस्यान्तरे निराकरोति यस्त्विति नदियोजसाही सतज्ञानो मूढो वा तद्याच सर्वसाहीनाज्ञानादिमानभवतीत्यर्थः आत्मनो मोहा
दिरादित्येभगवदाकंप्रमाणयति तथेति तस्य सर्वविशेषश्च न्यत्वे वाकांतरशुदाहरति सममिति आदिशब्देन समं पश्यद्विसर्वत्र ज्यो
तिषामपि तत्र ज्योतिरित्यादिगृह्येत आत्मनो निर्विशेषत्वे प्रमाणािके स्वमतमुपसंहरति तस्माच्चेति पक्षान्तरमनुभाषते येन चिति अतो
निर्विशेषत्वभावादितियावत् अज्ञानाद्वंधो ज्ञानात्मुक्तिरिति शास्त्रमर्थवादः आदिशब्देन ह प्ररोदनाद्यर्थवादं दृष्टं तेन सूचयति सोऽ
हं संहृषयति उत्सहेत इति नदि विशेषत्वमात्मनः शक्यं प्रतिपत्ते निर्विशेषत्वप्रत्यायकागमविरोधादिति भावः कथं तर्हि भवद्विरात्म
तत्त्वमभ्युपगम्यते तत्राह वयंत्विति प्रमाणविह्वल्य दर्शनं तच्छब्देन पराश्रयते सत्तादीनामिव साम्यं दृषयति सर्वदेति भेदाभेदवादमा

१२१

पवदयेकरसमिति तत्रहेतुमाहाद्वैतमिति हेतुभावोपलक्षितत्वादित्यर्थः ऐकरस्यैकौटस्थं हेतुत्वं तस्मात्तद्विक्रियमिति तत्रपपादय
 तजमित्यादिना अमरंमरणायोर्योगं तत्रसर्वत्राविद्यासंबंधराहित्यं हेतुमाहाभयमिति तत्रब्रह्मैवंविद्धं ब्रह्मात्मतत्त्वमित्याशंकार ब्रह्मैवे
 ति यथोक्तं प्रत्यक्षभूतं ब्रह्मैत्यत्र प्रमाणयति इत्येवमिति परपक्षनिरासेन प्रकृतं वाक्यार्थमुपसंहरति तस्मादिति उपचारे निमित्तमा
 द विपरीतेति आत्मातत्त्वतः संसारीति विपरीतग्रहवतीयादेरसंततिः तस्याविक्लेदमात्रं ज्ञानफलमपेक्ष्योपचाररत्यर्थः ब्रह्मणोक्तेर्ये
 मेवमवतारयितुं ब्राह्मणार्थमनुवदति स्वप्नेत्यादिना अयमर्थः संसारस्तद्देतुश्च संसारस्तद्देवसक्तः सहकर्मणात्यादि आत्मज्ञानस्य तर्हि मो
 हकारणत्वमुपेक्षितमित्याशंकार तच्चेति अतो ब्रह्मज्ञाने मोहकारणमित्युक्तत्वादिति यावत् पूर्वबंधस्येति शेषः अत्रेति मोहप्रकर
 णोक्तिः बंधप्रकरणं दृष्टं तयितमपिशब्दः उक्तार्थेन देवइत्याद्यंतराणि व्याचष्टे तस्मिन्नेवेति यस्मिन्काले विद्यापरिणामकत्वावस्थायामि
 त्यर्थः **उक्तार्थेन देव** सप्रसिद्धावृत्त्यर्थं सर्वविशेषणमिति मत्वाह समस्त इति कामशब्दस्यार्थान्तरविषयत्वे व्याचष्टेति तस्मैति क्रिया
 परं सोपसर्गव्याकरोत्यात्मकामस्येति तानेव विशिनष्टि येषां सिद्धा इति कामानामात्माश्रयत्वे निराकरोति रुहीति संप्रत्यक्षतः कामवि
 योगादिति संबंधः कामवियोगादृष्टो भवतीति निर्देशसामर्थ्यं सिद्धमर्थमाहाद्वैतमिति तेषां प्रत्यक्षत्वे किं स्यात्तदाह त इति अत्रेत्यादिना
 विवक्षितमर्थमाहाद्वैतमिति आदिपदमुक्त्वात्यादिसंग्रहार्थमुक्तेस्तदपेक्षाभावे फलितमाह तस्मादिति तर्हि मरणसिद्धिरित्याशंकार
 यथेति उक्तानि गत्यागतिरादित्येयथावस्थितत्वे एतच्च पंचमेव प्रतिपादितमित्याह नाममात्रमिति तद्यथेत्यादिवाक्यनिराशंकारमाह

ग्राने-
१६२

कथं प्रनरिति विडो विद्ययात्ममात्रत्वेन प्राणादिषु बाधितेषु पि देहे चेदसौ वर्तते ततो स्पृष्टवदेहत्वादिद्यावैयर्थ्यमित्यर्थः दृष्टं तेन
परिहरत्यत्रेत्यादिना देहे वर्तमानस्यापि विडुस्तत्राभिमानराहित्येन तत्रेच्छते यस्यात्तदिः सर्पो नितरां लीयते सा हि नित्यं यनी सर्पेन
उच्यते सर्पनिर्मोकदृष्टं तस्य दृष्टं तिकमादेवमेवेति सर्पदृष्टं तस्य दृष्टं तिकं दर्शयत्यर्थेति अज्ञानेन सददेहस्य नष्टमशरीरत्वादौ
हेतरथाशङ्कार्थः अथाशङ्कावद्योतितदेत्ववष्टंभेनाशरीरत्वं विशदयति कामेति पूर्वमित्यविद्यावस्थोक्तिः इदानीमिति विद्यावस्थोच्य
तेषु तस्य तनुसारिणो रदं च पुत्रे प्राणे वा वर्तयति प्राणस्येति श्लोके परपवात्मा यथा प्राणशब्दस्यार्थः यथा च शब्देन प्राण
शब्दः परपवात्मानया शपीत्याह प्राणेति किंच परविषयमिदं प्रकरणं अथाकामयमान इति मोक्षस्य प्रकृतत्वादथायमित्यादिवा
क्यं तदिष्ये अथाब्रह्मादिशब्दानुपपत्तेस्तस्मादुभयसामर्थ्यादत्र परपवात्मा प्राणशब्दोत्तरत्वाह प्रकरणेति विशेषं दर्शयित्वा विशेष
षण्णंदर्शयति ब्रह्मैवेति ब्रह्मशब्दस्य कमलासनादिविषयत्वं वारयति किं प्रनरिति तेजःशब्दस्य कार्यज्योतिर्विषयत्वमाशङ्क्याह वित्ता
नेति तत्र प्रमाणमाह येनेति प्रताप्रकृष्टात्तन्निष्ठरूपचैतन्यं नेत्रं प्रकाशकमस्येति तथोक्तं सोहमित्यादेस्तात्पर्यवत्कंदृष्टं कीर्तयति यः का
मप्रश्न इति निर्णयप्रकारं संप्रतिपत्तिं संसारेति सोहमित्यादिवाक्यांतरपुन्यापयतीदानीमिति आकांक्षा पूर्वकं वाक्यमादाय विभज्यते क
थमिति सदसदानमादिपत्यत्रेति सर्वस्वदानप्राप्तावपि सदसदाने हेतुमेकदेशीयंदर्शयत्यत्रेत्यादिना कदातर्हि गुरवे सर्वस्वं राजानि वेद
यिष्यति तत्राह श्रुतेति ननु पुनः पुनश्च गुरुरपि राजा किमिति संप्रत्येव सर्वस्वं गुरवेन प्रयच्छति प्रभृतादिदत्तिणा गुरुं प्रीणयंती स्वीयांश्च

१६२

अणुफलपतितशब्द यदि चेति अनामोक्तौ हृदयेन त्रिधा यथा चान्यनिष्पादनात्मकं व्याजोत्तरं युक्तं अतो त्वपौरुषेण मया साक्षात् शेषदे
 शं कायां न व्याजोक्तिर्युक्ता तदीयस्वार्थिकप्रमाणभंगप्रसंगारिति ह्ययति सर्वमपीति एकीयपरिहाससंभवेदेत्वं नरमाहार्थेति न
 इत्यभिमेवोपपादयति विमोहेति तस्यापि सर्वमसकृदुक्तेस्तदीयशुश्रूषाधीने सदस्यदानमनुचितमित्याशंकाशमादेर्ज्ञानसाधनत्वे
 न प्रागनुक्तेस्तेन सदभूयोपि संन्यासस्य वक्तव्यत्वयोगान्नदपेक्षया युक्तं सदस्यदानमित्यादागतिकाहीति ननु संन्यासादिविद्यास्त्यर्थ
 पुच्यते महाभागादीये यन्नदर्या दुष्करमपि करोत्यतो नार्थशेषमिद्विस्तार न चेति न तावत्संन्यासो विद्यास्त्यतिविदित्वा युत्यायेति स
 मानकर्तृत्वनिर्देशादिति पंचमेस्थितं नापिशमादिविद्यास्त्यतिस्तत्रापि विधेर्वक्ष्यमाणत्वादित्यर्थः अर्थशेषशुश्रूषया सदस्यदानमित्य
 जनकस्याकौशलं चोदयति नन्विनि राक्षःशंकितमकौशलं ह्ययति नैषरतितत्रहेतुमाह आत्मज्ञानवदिति यथात्मज्ञानेनोत्ते
 पो जकत्रत्या संन्यासो न चास्मिन्नेतस्याकर्तव्यत्वं प्रतिपन्निकर्मवदनुष्ठानसंभवादिति राजायतो मन्यते ततः संन्यासस्य ज्ञानेनानुल्य
 त्वाज्ञानरुद्धं विमोहायेति एकतीत्यर्थः संन्यासस्य प्रतिपन्निकर्मवत्कर्तव्यत्वे प्रमाणमाह संन्यासेनेति ननु विविदिषा संन्याससंगीकृ
 र्वज्ञानतस्य प्रतिपन्निकर्मवदनुष्ठेयत्वमिष्यते तत्राह साधनत्वेति तज्जनैव हि तत्तज्जेयं तत्तुः प्रत्यक्षपरेपदमित्युक्तत्वादित्यर्थः राक्षो कौ
 शलं परिहृत्य मंत्रानवतारयत्यासका मस्येति यदेत्याद्यतीतशोकेनापामिश्रकानामर्थान् पौरुषं न रुक्मं सचयति चित्तरेति ज्ञानमार्गस्य
 सत्त्वत्वे हेतुमाह इति ज्ञेयत्वारिति चित्तीर्णत्वे शर्णवस्तुविषयत्वादवधेयं माहं दिनश्रुतिमाश्रित्याह चित्तरेति प्रयत्नसाधनं तस्य

ग्राने-
१५३

पंचम्याविवक्ष्यते कथं पुनरधुना तनो वैदिको ज्ञानमार्गश्चिरेतनो निरुच्यते तत्राह नित्येति विशेषणप्रकाशितमर्थमुक्ता तस्य अचक्रे
युमाह नत्तार्किकेति मंत्रदशालक्ष्येऽपि कृतो ज्ञानमार्गस्य तत्संस्पर्शित्वमित्याशंकाह योहीति अनुवेदनलाभयोर्विशेषाभावात् यौन
रुक्ममाशंकाहानुवेदनमिति पूर्वशब्देन पाठक्रमानुसारेण लाभोपहृते एवकारमाश्रित्य शंकते किमस्मादिति तथा च तद्योयोदेवा
नामित्यादि अविशेषशक्तिर्विरुद्धेति शेषः अवधारणशक्तेरन्यपरत्वेनान्ययोग्यवच्छेदकाभावमभिप्रेत्य परिहरति नैष दोष इति
स्वतिपरत्वमेव प्रकटयत्येवं हीति कृतार्थोऽस्मीत्यात्मन्यभिमानकरं स्वातंत्र्यमवसिद्धमात्मज्ञानं नास्मादन्यदुक्तं किं विदित्येवे विद्यामवधा
रणं शक्तिसौतीत्यर्थः यथा शक्तार्थत्वे को दोषः स्यादिति चेन्न तत्राह नत्विति इत्यवधारणशक्त्या विवक्षितमिति शेषः तत्र हेतुसंयोग इति
सर्वार्थशक्तेर्ब्रह्मविद्यासर्वार्थसर्वसाधारणीति अवगादिन्यावत् ब्रह्मविद्यायाः सर्वार्थत्वे वाक्यशेषं प्रमाणत्वेनावतार्य व्याचष्टे न दे
वेति ननु मोक्षस्वर्गशब्दो न युज्यते तस्यार्थान्तरे हृत्वा दत्तत्राह स्वर्गेति यथा ज्योतिषो मन्त्रप्रकरणे ज्योतिः शब्दो ज्योतिषो मन्त्रविष
यस्तथा मोक्षप्रकरणे शब्दो मोक्षमधिकरोति इदं गीकारे ब्रह्मविद्यायानि कर्षप्रसंगादिति भावः जीवेन एव मुक्ता संतः शरीरपा
नाहर्धुमोक्षमपि संबधः तस्मिन्नित्यादि पूर्वपक्षप्रत्यापयति तस्मिन्निति विप्रतिपत्तीरेव प्रश्नपूर्वकं विशदयति कथमित्यादिना पिंगलो
वक्रिज्वाला तत्त्वोदितं जपा कुसुमसन्निभं संपंचं शब्दस्पर्शरूपरसादिमतं ब्रह्म तदुपासनमनुसृत्य तत्प्राप्तिमार्गे विवादो मुमुक्षुणा मित्या
ह यथा दर्शनमिति तथापि कथं ब्रह्मप्राप्तिमार्गे शुक्लादि रूपसिद्धिर्न हि ज्ञानस्य रूपादिमत्त्वमित्याशंकाह नाद्युत्ति न तासामपि कथं च

१५३

यंताति ३

योक्तृरपवत्तमित्याशंकाह श्रेष्ठादीति तथापि कथं शुक्लादिशुभवत्तमित्याशंका नारीत्वं शोक्तं स्यादिति शुक्लमेति नारीपरिग्रहेति या
 मकाभावमाशंक्यत्वं तत्रमाहादित्येवेति एवंविधं शुक्लादिना नारीत्वमित्यर्थः तस्य तथात्वे प्रमाणमाहैव इति प्रकृते ज्ञानमार्गे किमिति मा
 र्गोत्तरं कल्प्यते तत्राह दर्शनेति तर्हि नारीपक्षे वादित्यपक्षे वा कतरो विवक्षितस्तत्राह दर्शनेति तर्हि नारीपक्षे वादित्यपक्षे वा कतरो वि
 वक्षितस्तत्राह सर्वथापीति शुक्लमार्गस्य ज्ञानमार्गादप्यन्तमातिपति नन्विति शुक्लशब्दस्य नाहैतमार्गविषयत्वे नीलादिशब्दसमभि
 व्याहारविरोधादिति परिहरति ननीलेति सैश्वर्यिकं मेव भागो व्याख्याते सर्वपक्षे दृश्यति यावदशुक्लादीनि न केवलं देहदेशानिःसर
 ण संबंधादेव नारीभेदानां संसारविषयत्वं किं तत्र ब्रह्मलोकादि संबंधादपीत्याह ब्रह्मादीति आदित्येऽपि देवयानमध्यपानी ब्रह्मलोक
 प्रापकः संसारहेतुरेवेति मन्वानो मोक्षमार्गं उपसंहरति तस्मादिति आप्तकामतया ज्ञानमार्ग इति संबंधः एवंभूमिकोक्त्यैव इत्यस्यार्थ
 माह सर्वकामेति यथा तैत्तिरीयविलये प्रदीपस्य ज्वलनानुपपन्नो तेजोमात्रे निर्वानमिष्यते तथा स्थूलसूक्ष्मसूक्ष्मस्य च सर्वस्यैव कामस्य ता
 नात्तत्तये सति गुणानुपपन्नावत्रैव प्रत्यगात्मनः कार्यकरणानामेकीभावेनावसानमित्ययमेव शास्त्रार्थ इत्यर्थः पंध्या इत्येतद्वाच्ये ज्ञान
 मार्ग इति इत्यभावे तृतीया माश्रित्याह परमात्मेति अत्र वेद न कर्तृ ब्रह्मण्यसंन्यासित्वे दर्शयति त्यक्ते निश्चिपति निश्चिपति निश्चिपति मोक्षमा
 र्गे निर्हर्यते नधीरा अपि यंतीत्यत्रोक्ते निगमयति तेनेति अन्योपि मेव दृशः सकाशादिति शेषः इदेति जीवदवस्थोक्तिः सप्रचयकारिणो
 ब्रह्मप्राप्तिर्विवक्षितेति केचिन्मन्यन्त्याह न प्रनरिति विरोधतज्ज्ञानकर्मणोरिति शेषः किंचक्रमसप्रचयः समसप्रचयो वेति विकल्पाद्यमे

ग्राने-
२५४

गीकत्वरूपयति शुश्रूषेति ज्ञानस्य कर्मोपपत्त्येपिविवेकज्ञानेन सप्रचयोस्तीत्याशंकार तज्जेति ब्रह्मविदोपिस्तुत्यादिदृष्टेस्तेन सप्रच-
योज्ञानस्येत्याशंकार निराशेषमिति कामानुष्ठानमनारंभोद्गीता त्वेति विद्वानाचरणं तीणकर्मत्वेनित्यादिकर्मराहित्येन सप्रचयेवा-
क्यंतरमाह नेत्यादिना एकतानिरपेक्षता सर्वोदासीनतेति यावत् समतासिद्धोदासीनशत्रुबुद्धिभिरतिरेकेण सर्वत्र स्वस्मिन्निवृत्तिः देवनि-
धानमहिंसापरत्वे अर्थसमूहेनिकृतिः क्षमाचकामस्य चित्तं च वपुर्वयश्चाधर्मस्य यागादिदृष्ट्यादमश्च मोक्षस्य सर्वोपरमः क्रियाभ्यः इत्या-
दिषु तद्विधपुरुषार्थसाधनभेदोपदेशवाक्यान्त्यादिशब्दार्थः इत्यादिस्मृतिभ्यश्च नृणां दिसप्रचयकारिणो प्रदणमिति संबंधः तथा-
पि प्रकृतैर्मंत्रैः सप्रचयोभातीत्याशंकारोपदेक्ष्यतीति वाक्यशेषादिपर्यालोचनासिद्धमर्थमुपसंहरति तस्मादिति सर्वं पुण्यकृतभूत्वा-
पुनस्त्यक्तपुत्राद्येव एव ब्रह्मविज्ञेनैतीति क्रमो न युज्यते शुश्रूषतत्वादित्याशंकाराद्यवेति स्तुतिमेवोपपादयति पुण्यकृतीति तेजोमिक-
राणां उपसंहृत्य स्थितस्तैजसोदहराद्युपासीनो योगी तस्मिन्निष्ठायां सूर्यान्महाबुभावत् प्रसिद्धिस्ताभ्यां पुण्यकृतैजसाभ्यामित्यर्थः अ-
तः शत्रुपराभृष्टं स्पृहयति श्रद्धातेति पुण्यकृतैजसयोरिति शेषः प्रसूतज्ञानमार्गस्तत्पर्यमार्गांतरं निंदत्येधमित्यादिना विद्यायामिति।
प्रतीकमादाय व्याकरोत्यविद्येति कथं पुनस्त्वयामभिरतानामधः पतनमित्याशंकार विधीति मंत्रोत्तरमाकांक्षाद्वारोत्याप्यव्याचष्टे-
यदीत्यादिना अत्रुधइत्यस्य निष्पत्तिरस्य च त्वत्त्वितमर्थमाहाबुद्धेरिति उक्तात्मज्ञानस्तत्पर्यमेव तन्निष्ठस्य कायक्लेशराहित्ये दर्शयत्या-
त्मानमित्यादिना चित्तानात्मनो वैलक्षण्यार्थं विशिनष्टि सर्वेति तारस्थं व्यावर्तयति हस्त्यमिति बुद्धिसंबंधप्राप्ते संसारित्वे वारयत्या-

२५४

शान्त्यादीति प्रश्नसर्वकंज्ञानप्रकारं प्रकटयति कथमित्यादिना सर्वभूतसंबन्धप्रयुक्तं दोषं वारयितुं विशिनष्टि नित्येति इति विज्ञानी
 यादिति संबन्धः प्रयोजनाय शरीरमनुसन्धेरेदिति संबन्धः किमिच्छन्ति तादोषं समर्थयते नहीति कस्य वा कामयेत्यादौ पप्रणपादयति न
 चेति आदौ पदयं निगमयत्यत इति तदेव स्पष्टयति शरीरेति विदुषस्तापाभावेत्यादिरेकमुच्येन विशदयत्यनात्मेति वस्तुतरेष्वास्मा
 पसंभव इति शेषः सचेत्यद्यादृत्य ममेदमित्यादियोज्यमित्येतदाह किमिच्छन्ति ताद्याश्रितिरिति शेषः न केवलमात्मविद्यारसिक
 स्यात्कायकेशादिभिर्ये किंतु कृतकृत्यतायास्तीत्याह किंचेति संदेहेष्टु चित्तादिभिर्भूतैरुपचिते शरीरे संदेहत्वे साधयत्यनेकेति विषय
 मत्वं विशदयत्यनेकशतेति न नाममात्रमित्यत्र पुरस्तात्तत्रैव स्मादिति पचित्येयस्यादिसुपक्रमादिश्रुतत्वमिति शेषः परशब्दे विद्या
 विषयः विश्रुतकृतकृत्य इत्येतत्तल्लोकलोकविभागेन भेदं शंकित्वा ह्ययति किमित्यादिना यस्यादिसंज्ञस्य तात्पर्यार्थं संश्रु
 ति यप्येति श्रुत्वेवं किं तावते ता शंका है कपवेति संयोहिपरः सर्वप्रकारभेदादित्यात् एतया वर्तते स पवास्मीत्यात्मा अनुसंधातव्या
 इति योजना ब्रह्मविद्यो विद्यया कृतकृत्यत्वे श्रुति संप्रतिपत्तिरेव केवलं न भवति किंतु स्वातन्त्र्यं संप्रतिपत्तिरस्तीत्याह किंचेति प्रयेत्
 स कथंचिद्वेति न्याय्यात् तदित्यस्य ब्रह्म तत्त्वमित्युक्तमर्थं स्पष्टयति तदेतदिति नहिं महती चिन्धिरिति संबन्धः ब्रह्मत्वेन विवक्षितेता
 नात्मा होत्रविवक्षित इत्यभिप्रेत्यावेदिरित्यस्यार्थमाह वेदनमित्यादिना नचेद्ब्रह्मविदित्वं तो वयं ततो ह मवेदित्यामित्योजना विद्याभा
 वे दोषमुक्त्वा विदुषो भवसिद्धमर्थं निगमयत्यहो वयमिति इहैवेत्यादिना पूर्वार्थे नोक्तमेवार्थं पुनराह न प्रपंचयति यथाचेत्यादिना इत्या

ग्रन्-
१५५

द्विउषोविनिर्मोकाभावेहेतुमाह ३ः त्वमेवेति किंचविउषोविहिताकरणादिप्रयुक्तं भयेनास्तीति विद्यां स्तोत्रमेव मंत्रांतरमादाय व्या-
वृष्टे यदा पुनरित्यादिना उक्तमर्थं व्यतिरेकमुत्वेन विशदयति सर्वोहीति त्रयस्यानिर्वालेन प्रसिद्धत्वात् कथमवयवार्थमादाय व्या-
ख्यायते इति रीतिर्यागपदरतीति न्यायादिन्याशंकाह यदेति नरेकोपपादयति सर्वमिति ग्रथेश्वरस्यापि कालान्त्यत्वे सति वस्तुत्वात् तद्यद-
वत्कालावकिञ्चत्वात् कालत्रये प्रति युक्तमीश्वरत्वमनग्राह किंचेति यस्मादीशादवाक्यं संवत्सरो वर्तते तमुपासते देवा इति संबंधः न
उक्तं संवत्सरो वर्तते कालस्य कालांतराभावेन पूर्वकालसंबंधाभावात् तग्राह यस्मादिति ग्रन्थस्तत्पूर्ववत् आत्मज्योतिषो-
पणमायुष्टलक्षणं स्पष्टयन्नुपासकस्य फलमाह सर्वस्येति यथोक्तोपासने देवाधिकारो विशेषवचनादिन्याशंकाह तस्मादिति ॥
ज्योतिषां ज्योतिरपृतमित्युक्तं तस्यापृतत्वं सर्वाधिष्ठानत्वे साधयति किंचेति पवकार्थमाह नचेति यद्यात्मानं ब्रह्मत्वेन जानासित-
र्हि किं ते तद्विद्याफलमिति प्रश्नपूर्वकमाह किंतर्हीति कथं तर्हि ते मर्त्यत्वप्रतीतिस्तत्रादात्तानमात्रेणेति प्रकृताः पंचजनाः पंचज्योतिषा-
सह प्राणैवास्तुरित्यभिप्रेत्याह किंचेति कथंचत्तरादिषु चत्तरादित्वं ब्रह्मणः सिद्ध्यति तत्राह ब्रह्मशक्तीति विमतानि केन चिदधिष्ठिता-
नि वर्तते ते करणत्वाद्वा स्यादिवदिति चत्तरादि व्यापारेणानुमितास्ति त्वेप्रत्यगात्मानं ये विदुरितियोजनाविरिक्रियाविषयत्वे व्यावर्तय-
ति नेति प्रत्यगात्मा विरोकथं ब्रह्मवित्तमित्याशंकाह तदिति मनसो ब्रह्मदर्शनसाधनत्वे कथं ब्रह्मणो वाच्यं न सतीतत्वं श्रुतिरित्याशं-
काह परमार्थेति केवलं मनो ब्रह्म विषयीकृतं दृष्टिं प्रवणादिसंस्कृतं तदाकारं जायते तेन दृष्टं तदुच्यते अतएव श्रुतिव्याप्यं ब्रह्म

१५५

त्वपरांतेतीतिभावः अनुशङ्कार्यमादाचार्येति इष्टदृष्ट्यादिभावेनभेदमाशङ्कते तत्रचेति वस्तुतोभेदरहितेपिकथंभेदोभाती
 त्माशङ्कतामतीति नेहेत्यादेःसंपिहितमर्थकथयत्यविद्येति हैताभावेकथमनुदृष्ट्यामित्याशङ्कते यस्मादिति तमेवैकंप्रकारे
 प्रकटयति वित्तनेति परिच्छिन्नत्वेवस्थितताकाशवदिति एकरसत्वेदेतकृत्याप्रमेयत्वेप्रतिजानीते यस्मादिति एतत्तत्रह्ययस्मादेक
 रसंतस्मादप्रमेयमितियोजनार्हेत्यस्यरयति सर्वकत्वादिति तथापिकथमप्रमेयत्वेतदादायेनेति मियोविरोधमाशङ्कते नन्विनि वि
 रोधमेवस्फोरयति सायनेइतीति चोरितेविरोधेतिशङ्कते नैषदोषरिति संगृहीतेसमाधानेविशदयति यथेत्यादिना नष्टमानान्नरे।
 विषयीकर्तृमशकत्वेदेतमाह सर्वस्येति इति सर्वहैतापशानिष्कृतेरितिशेषः आगमेपितर्हि कथमात्मानमावेदयेदित्याशङ्कते प्रमा।
 चिति आत्मनः स्वर्गादिवदिषयेनागमप्रतिपाद्यत्वाभावेदेतमाह प्रतिपादयतीति तथापिकिमिति विषयत्वेनाप्रतिपाद्यत्वेनजाह प्रतिपा
 दयितरिति तदितिप्रतिपाद्यत्वप्रकृत्येनर्हि तस्मिन्नागमिकंज्ञानेनदाह ज्ञानेचेति परस्मिन्देहादावात्मभावस्यापि नष्टनिवृत्तिरेववा।
 कोनक्रियते तथाचात्मनिपरिशिष्टेस्वाभाविकमेवस्फुरणंप्रतिबंधविगमात्प्रकटीभवतीतिभावः ननुब्रह्माण्डात्मभावश्चात्माकर्तृव्योवि।
 वक्ष्यते ननुदेहादावात्मत्वयावृत्तिरतश्चाह नतस्मिन्निति ब्रह्माण्डेदात्मभावः सदा मन्ते कथमन्यथाप्रथेत्याशङ्कते नित्योहीति सर्व
 स्पर्शस्यब्रह्माण्डत्वेनननुतदिषयोब्रह्मव्यतिरिक्तविषयस्यार्थः ब्रह्माण्डात्मभावस्यसदाविद्यमानत्वेकत्वितमाह तस्मादिति अनदि
 षयाभासोदेहादावात्मत्वप्रतिभासः तस्मिन्ब्रह्मणीत्यर्थः अन्यस्मिन्नात्मभावनिवृत्तिरेवागमेनक्रियतेचेन्नर्हि कथमात्मानेनगम्यइत्य।

प्राने
१५६

अनेतत्राद्येति यथागमिकवृत्तिव्याप्यत्वेनात्मनोमेयत्वमिष्यते कथं तर्हितस्यामेयत्ववाचोयुक्तिरित्याशंकाह स्वतश्चेति वृत्ति
व्याप्यत्वेनमेयत्वेसुरणा व्याप्यत्वेनचामेयत्वमित्यपसंहरति इत्यभयमिति यदुक्तं भवत्वेतदुपस्कारपूर्वकमुपपादयति विरजः
त्यादिना कथं जन्मनिषेधादितरे विकारानि विधिं तेन शब्द सर्वेषामिति यद्योक्तेवस्तु निदर्शनं निगमयति तमीदृशमिति निगम
द्वत्वादित्यत एवमित्यावत् उक्तयारीत्या प्रज्ञाकरणेका निसाधनानीति चेन्नानि दर्शयत्येवमिति काव्यनिषिद्धागः संन्यास उपर
मो नित्यनैमित्तिकन्याग इति भेदः बहूनि विविशेषणवशादायातमर्थं दर्शयति तत्रेति चिंतनीयेषु शब्देस्त्वित्यावत् तत्र शब्देन तरे सं
वादयत्येवमिति नात्र ध्यायादित्यत्र हेतुमाह वाच्य इति तस्मात्वरून् शब्दात्राचिंतयेदिति पूर्वोक्तसंबन्ध इति शब्दशोक व्याख्या
नसमाप्त्यर्थः कंडिकांतरमवतारयितुं वृत्तिकीर्तयति सहेतुकाविति उन्नरकंडिकातात्पर्यमाह एवमिति विरजः पर इत्यादिना कृक
मेणावस्थिते ब्रह्मणीति यावत् तदित्यप्युक्तोक्तिः तदर्थो ब्रह्मात्मनि सर्वस्य वेदस्य विनियोगप्रदर्शनार्थे तर्प्यः ननु विविदिषावाक्येन
ब्रह्मात्मनि सर्वस्य वेदस्य विनियोगो वक्ष्यते तथा च तस्मात्प्राक्तने वाक्ये किमर्थमित्याशंकाह तच्चेति यथास्मिन्नध्याये सफलमात्मज्ञान
मुक्तं तथैव तदनुद्येति योजना कथं यद्योक्तेज्ञाने सर्वो वेदो विनियोक्तं शक्यते स्वर्गकामादिवाक्यस्य स्वर्गादावेव पर्यवसानादित्याशंका
संयोगश्च कल्याणमनाह त्वविशिनहि काव्यगशीति उक्तस्य सफलस्यात्मज्ञानस्यानुवाद इति यावत् उक्तानां भूयस्त्वे विशेषेणाते एक
ति कोसाविति विशेषणानर्थक्यमाशंकापरिहरत्यतीतेति तद्विविरजः पर इत्यादितेनोक्तेमहत्वादिविशेषणपरमात्मतत्त्वसंशयात्

१५६

नीर्माभूदिति कृत्वा तेन न्योति त्रोद्यात्तस्य जीवे पराश्रयतमेव वैशद्येन स्मारयित्वा तस्य संनिहितेन परेणात्मनैकामेष शब्देन निर्दिशती
त्यर्थः विशेषणवाक्यस्य मेष शब्दे प्रश्नार्थकं व्याचष्टे कतम इति कथं जीवो वित्तानमयः कथं वा प्राणो वित्तिसममौ प्रयुज्यते तत्राहोक्तेति
तदनुवादस्य शार्दूलार्थसंदेहापोहं फलमाह संशयेति उक्तवाक्योच्छिन्नमिति सूक्तं विद्युत्तुल्यं कंदीति योयं वित्तानमयः प्राणेषु प्राणुकः
स एव महानात्मेति जीवानुवादेन परमात्मभावो विहित इति वाक्यार्थमाह पतदिति परमात्मभावापादनप्रकारमनुवदति साक्षादिति
विशेषणवाक्यस्य व्याख्येयत्वप्राप्ताय उक्तवाक्योच्छिन्नमिति सूक्तं स्मारयति योयमिति वाक्योत्तरमवतार्य व्याचष्टे य एष इति कथं
पुनराकाशशब्दस्य परमात्मविषयत्वप्रपेक्ष्य हि तीर्थे व्याख्यानं न स्यात्तीर्थे रहत्वादित्याशंकाह चतुर्थ इति इत्युक्तं ज्ञानमनुद्यतत्वा
लमनुवदति सचेत्यादिना कथं पुनर्निर्मुक्त्याधिकं सेश्वरस्य वशित्वं कथं च तदभावे तदात्मनो विदुषस्तदुपपद्यते तत्राहोक्तेति विशेष
णत्रयस्य हेतुमद्वपत्वमेव विषादयति योहीति न केवलमुक्तमेव विद्याफले किंत्वमृच्छास्तीत्याह किंचेति एवंभूतत्वे ज्ञातपरमात्माभि
ज्जन्ते परिशुद्धत्वमर्थमनुवदति रुहीति ब्रह्मीभूतस्य विदुषः स्वानंश्यादिव हर्मोयमोस्पर्शित्वमपि फलमित्यर्थः अधिष्ठानादिकं त्वा
दिदृष्टोपिलौकिकवद्वर्मादिसेवेधिते स्यादिति शंकते सर्वोहीति परमं ज्ञानप्रणधिरिति परिहरत्युच्यते इति सर्वोधिपत्यगादित्येवोपाधिरित्याह किंचेति स
र्वपात्रकत्वादि रित्याहै परति सर्वा नाधारत्वे चोपाधिरित्याह एष इति कथं विधारयित्वमित्याशंकाह तदाहेति तदेव साधयति परमेश्वरेणेति
सर्वेष्ववशीत्यादिनोक्तप्रपसंदरत्येवं विदिति सफलं ज्ञानमनुद्यति विविदिता वाक्यमवतारयति किं न्योतिरिति एवं फलायां सर्वेष्ववशी

यस्मादित्यादि
ना तत्र प्रसिद्धि
प्रसंगयति

वैपालकत्वादि
संज्ञोपाधि

ते

रित्याह किंचेति स

न्यादिनोक्तफलोपेतायामिति यावत्तत्तादर्थ्येन परंपरया तानोत्पत्तिशेषत्वेनेत्यर्थः विनियोजकं वाक्यमाकांक्षाएव कमादाय आचष्टे
तत्कथमित्यादिना एवंभूतं श्लोकोक्तविशेषणमित्यर्थः ब्राह्मणशत्रुस्य हविष्याद्युपलक्षणत्वे हेतुमाहाविशिष्टोऽतीति संभावितं प
क्षोत्तरमाहायवेति तेन विविदिषा प्रकारं प्रश्नसर्वकं विवृणोति कथमित्यादिना भर्तृप्रपंचप्रस्थानप्रस्थाप्यप्रत्याचष्टे येषु न रित्यादि
ना तत्र हेतुमाह नहीति भवत्पनिषत्मात्रग्रहणमित्याशंक्यवेदावैचित्र्येतेषु रश्चरणानेतरं पक्षोत्तरमित्युत्पत्तेर्वेदावुवचनशब्देन
सर्ववेदग्रहे संभवति तदेकदेशात्प्रागेन युक्त इत्याह वेदेति दोषसाम्यमाशंकते नन्विति सिद्धोत्पत्तेषु पनिषदेव ज्ञेयत्वावेदावुवचन
शब्देन कर्मकांडं गृहीतमिति कृत्वा तस्य वेदैकदेशविषयत्वं स्यात्तय श्रोभयोः समो दोषः परिहारोपवासमः नैकपर्यययोक्तव्यत्वाद्
तथैव विचारणोत्तरं यद्यपि श्रोभयोरित्यादिन्यायविरोध इत्यर्थः नित्यत्वाध्यायो वेदावुवचनमिति पक्षमादाय परिहरति नेत्यादिना वेदै
कदेशपरिग्रहपरित्यागात्मकविरोधाभावं साधयति यदेति तर्हि व्याख्यानांतरमुपेक्षितमित्याशंका नदपि वाक्यशेषवशादपेक्षि
तमेवेत्याह यत्तादीति संश्रुत्वा कपंचिवृणोति यत्तादीनि कर्माणीति तर्हि प्रथमव्याख्याने कथं वाक्यशेषोपपत्तेरित्याशंकार्क कर्म
हीति वेदावुवचनादीनामात्मविविदिषासाधनत्वमाहितिपति कथमिति उपनिषद्भिरिवात्मानैरपि ज्ञातुमात्मित्याशंकार्क नैवेति क
र्मणामप्रमाणत्वेऽपि परंपरया तानहेतुत्वादिति विविदिषाश्रुतिरविरुद्धेति समाधत्ते नैष दोष इति तदेव स्पष्टयति कर्मभिरिति न
अश्रुत्यंतरं प्रमाणयति तथाहीति ततो नित्याद्यनुष्ठानादिशुद्धधीरात्मानं सदा चिंतयन्नुपनिषद्भिस्त्वं पश्यतीत्यर्थः आदिशब्देन क

यथा किरित्यादिस्मृतिसेप्रदः नित्यकर्मणो संस्कारार्थत्वे प्रमाणे प्रकृति कथमिति यद्यपि कृतिस्मृतिभ्यां कर्मणिः संस्कृतस्योपनिषद्विरात्मा
 ज्ञातेशकते तथापि तेषां संस्कारार्थत्वे किं प्रमाणमिति प्रश्ने कृतिस्मृती प्रमाणयति सद्वारित्यादिना किंपुनस्मृतिशास्त्रे न दाहाद्यवत्कारि
 शरिति अथवा नायासादयो गुणाश्चत्वारिंशतगर्भाधानादयः संस्कारा इति विभागः बद्धवचनोपात्ते स्मृत्यंतरमाह गीतासु चेति पश्यते
 रमादाय व्याचष्टे यत्तेनेतीति तेषां संस्कारार्थत्वेऽपि कथं ज्ञानसाधनत्वमित्याशंकारं संस्कृतस्येति दातेन विविदिषेतीति पूर्वेषां संबंधः क
 थं पुनः स्वतंत्रदाने विविदिषाकारणमत आह दानमपीति विविदिषादेतदिति शेषः नपसेम्यत्रापि पूर्ववदन्वयः कामानशनेन गदेधरदिने
 रिद्विधैर्विषयमेवने यदकालाभसंत एत्वमित्याचत यथा कृतार्थत्वे कादा निरित्याशंकारं नत्विति भवत्तत्पानानोवेदानुवचनादीना
 मिष्टमाणे ज्ञाने विनियोगस्तथापि कथं सर्वे नित्ये कर्मतत्र विनिष्कृतिमिषाशंकारं वेदानुवचनेति उपलक्षणफलमाहैवमिति प्रनाद्या
 कर्मणो बुद्धिदेतत्वेका इह यस्यैकवाक्यत्वमपि सिद्धतीत्याहैवं कर्मणि वाक्यांतरमवतार्य व्याकरोति एवमिति तस्यैवाशंकारं यथा क्लेने
 ति यत्ताद्यनुष्ठानादिशुद्धिद्वया विविदिषोक्त्यनौ गुरुपादोपसर्पणं अवगादिचेत्यनेन क्रमेणोत्तर्यः यथा प्रकाशितं मोक्षप्रकरणे मंत्रब्राह्म
 णाभ्यामुक्तलक्षणमित्यर्थः योमिश्रहो जीवन्मुक्तविषयः एवकारं व्याकरोत्येतेन मेवेति अवधारणमाहिण्य समाधत्ते नत्वित्यादिना
 एवकारसहितं नित्यतामित्याशंकारं किंत्विति आत्मवेदानेऽपि कर्मिन्त्वेत्यादिति चेन्नेत्याहैनेत्विति कथमात्मविदोऽपि सुनिश्चयसाधारणो
 तदाहैतस्मिन्निति इत आत्मविदो न कर्मिन्त्वमित्याह किंचेति आत्मलोकमिह तेषां पुष्टत्वात्तदामधिकर्मत्याग्यवगादात्मविदो न कर्मि

ग्राने-
१२८

नेतिकिवक्तव्यमित्यर्थः नालीलं वैराग्यातिशयशालित्वं अवधारणसामर्थ्यसिद्धमर्थमाहैतमेवेति पारिव्राज्ये लोकत्रयार्थिनाम।
नधिकारेदृष्टान्तमाह नहीति लोकत्रयार्थिनश्चेत्पारिव्राज्येनाधिक्रियतेऽतर्हि तेषामधिकारस्तत्राह तस्मादिति स्वर्गकामस्य स्व-
र्गसाधनेयामेधिकारवत्त्वोक्तत्रयार्थिनामपितत्साधनेपुत्रादावधिकारइत्यर्थः पुत्रादीनां बाह्यलोकसाधनेप्रमाणमाह पुत्रेणो।
ति पुत्रादीनां लोकत्रयसाधनत्वेसिद्धेफलितमाह तइति अतत्साधनत्वे लोकत्रयं प्रत्यनुपायत्वं अवधारणार्थं प्रपसंहरति तस्या-
दिति लोकत्रयार्थिनां पारिव्राज्येनधिकारादितियावत् आत्मलोकस्य स्वरूपत्वेन सदा प्रत्वात् कथं तत्रैकेत्याशङ्कारात्तेति ता-
स्यात्मत्वेन नित्यप्राप्तत्वेऽप्यविद्यया व्यवहितत्वात्प्राप्तसंभवातीति भावः भवन्नात्मलोकोत्पेक्षा तथापि किंतु तस्यात्र साधनं तदाह त-
स्मादिति अविद्यावशात्तद्विह्वलसंभवादित्यर्थः तद्विह्वलायादौर्लभ्येद्योतयितुं चेत्तुः प्रत्यत्वेऽप्युत्तरप्रतिपत्तत्वे प्रनाडीकसाधने
भोवेदाववचनादिभ्यो विशेषमाहोत्तरंगमिति पारिव्राज्यमेवलोकस्योत्तरंगं साधनमिति दृष्टान्तमाह यथेति तथा पारिव्राज्यमेवा-
त्मलोकस्य साधनमिति शेषः पारिव्राज्यमेवेति नियमे हेतुमाह पुत्रादीति तस्यान्यत्र विनिश्चयत्वादिति शेषः यद्यपि केवलं पुत्रादिकं
नात्मलोकप्रापकं तथापि पारिव्राज्यसमुच्चितं तथा स्यादित्याशङ्कारात्संभवेनेति नदि पारिव्राज्यकस्य पुत्रादितदहोवा पारिव्राज्यं संभ-
वति उक्तं च समुच्चयं निराकुर्वद्भिः सपरिकरस्य ज्ञानस्य कर्मादिविरुद्धत्वेन उक्तः समुच्चितं पुत्राद्यात्मलोकप्रापकमित्यर्थः साधनानां तस्य
संभवेऽफलितप्रपसंहरति तस्मादात्मनमिति प्रयजंतीति वर्तमानापदेशाच्चात्र विधिरसीत्याशङ्कारात्तदोतीति विधिमाश्रित्याह

१२८

यथाचेति परिब्रान्तविधिप्रक्तातदपेक्षितमर्थवादमाकांक्षापूर्वकमुत्थापयति कुतः पुनरिति उत्थापितस्यार्थवादस्य तात्पर्यमाह त
 चेति आत्मलोकार्थिनोपरिब्रान्तनियमः सप्रमर्शः अर्थवादस्यान्यतराणि व्याचष्टे तदेतदिति क्रियापदेन स्मेति संबंधात्ते निपातद
 यस्यार्थमाह किलेति प्रज्ञानकामयंतरसुहृत्संबंधः प्रज्ञामात्रेण ते कथं कर्मादि दृश्यते तत्राह प्रजेति आकांक्षा पूर्वकमन्वयमन्या
 चष्टे प्रज्ञां किं मिति अकामयमानत्वस्य पर्यवसानं दर्शयति प्रज्ञादीति शब्दे विद्वांसः साधनत्रयं नावृत्तिहेतीत्युक्तमातिपति नन्विति
 पृष्ठाभ्यामुक्तिहेतुं किंतु दृष्टानेनेत्याशंकाह तद्वलादीति आत्मविद्यामपरविद्यानुष्ठाने दृष्टयति नापवाददिति अथात्र सर्वस्या
 नात्मनो दर्शनमेवापोद्यते न त्वपरस्य ब्रह्मणो दर्शनमत आदापरब्रह्मणोपीति तदपवादस्य तत्परमाह यत्रेति यस्मिन् भूषि स्थितश्च
 रादिरन्येन पश्यति न शृणोतीत्यादिना च दर्शनादिव्यवहारस्य वारितत्वादात्मविदो न प्रकृतमपरब्रह्म दर्शनमित्यर्थः तत्रैव हेतुं तत्रमाह
 वेति प्रतिषेधप्रकारमभिनयत्यसर्वमिति इतश्चात्मविदो नापरब्रह्म दर्शनमित्याह तत्रैव हेतुं तत्रमाह सर्वेति तत्केनेति अपरब्रह्म
 दर्शनासंभवे किं तेषामेषाभ्यामुत्थानकारणमित्याशंकाह तस्मादिति साधनत्रयमनवृत्तिहेतामभिप्रायं प्रश्नपूर्वकमाह कः पुनरि
 त्यादिना कैवल्यमेव तस्याधोफलमित्याशंकाह प्रज्ञादीति निज्ञाता सोयमित्यादिश्रुताविति शेषः सपवनर्हि प्रजया साध्यतामिति चेन्न
 त्याह सचेति आत्मव्यतिरिक्तो नास्तीत्युक्तमुपपादयति सर्वेदीति आत्माव्यतिरिक्तस्यैव लोकस्य प्रजादिसाध्यत्वमिष्टतामिति चेन्न
 दात्मा चेति आत्मयाजिनः संस्कारार्थं कर्मयोगीकारादात्मनोऽस्ति संस्कार्यत्वमित्याशंकाह यदपीति अथागो गित्वे संस्कार्यत्वं च श्रुत्या

ग्राने-
१५५

तददर्शनविषयमेव किंनेष्यते तत्राह नहीति आत्मविदो प्रजादि साध्याभावमुपसंहरति तस्माच्चेति केषां तर्हि प्रजादिभिः साध्यफलं त
दाहाविदुषाहीति केषां चित्प्रजादिषु प्रवृत्तिष्वेतेनैव न्यायेन विदुषामपि ते प्रवृत्तिः स्यादित्याशंकार नहीति तत्र प्रवृत्तिरिति संबंधः अ
विदुर्दर्शनविषय इति छेदः उक्तेर्येवाकामवतार्य व्याचष्टे तदेति आत्मा चेन्नदभिप्रेतं फलं तर्हि तत्साधनेन भवितव्यमित्याशंकार
नचेति कतर्हि साधनमेष्टव्यमित्याशंकार साध्यस्येति विपक्षे दोषमाहासाध्यस्येति येषामित्यादिवाक्यार्थमुपसंहरति तस्मादिति
ब्राह्मणानां ब्रह्मविदो प्रजादिभिः साध्याभावादिति यावत् वाक्यांतरं प्रश्नद्वारेणावतार्य पांचमिकं व्याख्यानं तस्य स्मारयति तपवमि
त्यादिना यदर्थो यमर्थवादस्ते विधिनिगमयति तस्मादिति महानुभावो यमात्मलोको यन्नदर्थिनो उक्तरमपि पारिव्राज्यं कुर्वतीति स्तुति
रत्र विवक्षितानविधिरित्याशंकार नहीति तदेव प्रपंचयति प्रवृत्तेतीत्येतस्येति तथापि प्रवृत्तेति वाक्यस्यार्थवादत्वे किं न स्यादित्याशं
कारार्थवादश्चेदिति अपेक्षा प्रकारमेव प्रकटयंस्तस्य स्तुत्यभिमुखत्वाभावादि धित्वमेवेत्याह यस्मादिति किंच विदित्वा युत्या यभिदा
चर्यं चरेतीत्यत्र विज्ञानेन समनं कर्तृकत्वं युत्यानादेरुपदिश्यते विज्ञानं च सर्वा रूपनिषत्सु विधीयते नो बुत्त्यानमपि विधिर्मर्दतीत्युक्तं तथा
चात्रापि युत्यानपरपर्याये परिब्राज्यं विधेयमित्याह विज्ञानेति इतश्च पारिव्राज्यवाक्यमर्थवादो न भवतीत्याह वेदेति तदेव साधयति य
द्येत्यादिना पारिव्राज्यविधेयत्वे हेतुतरमाह फलेति पुत्रादिफलापेक्षया परिब्राज्यफलं विभागेनोपदिश्यते तथा च फलवत्याश्च विदुषा
रिव्राज्यस्य विधेयत्वसिद्धिरित्यर्थः तदेव विवृणोत्येतमेवेति प्रकृतमात्मानं स्वलोकमापाततो विदित्वा तमेव साक्षात्कर्तृमिहं तः प्रवृत्तेती

मु

१५५

शाने-
२००

व्यासपुत्रादिव्याकर्तृशोकयति यदीति परिहरत्येति तदर्थिनो नारभते कर्मणीति शेषः कर्मभिरसंबन्धमात्मलोकस्य साधय
 ति यस्मात्मानमिति तस्य कर्मसंबन्धे निष्प्रपञ्चे फलतीत्याह तस्मादिति आत्मनो निष्प्रपञ्चेऽपि कथं तदर्थिनो पारित्राज्यसिद्धिरित्या
 शंकाह यस्मादिति निर्विशेषसूत्रतत्र वाक्ये दर्शितस्वरूपो यस्मात्मेत्येतदागमोपपत्तिभ्यो यथा एवं तस्यापि तं तथैवात्रापि ब्राह्मणद्वये
 विशेषतो यस्मात्त्रिहोरिते तस्मादस्मिन्नात्मन्यापाततो ज्ञाने कर्मो नुष्ठानप्रयत्नासिद्धिरित्योजनोक्तात्मविषयविवेकविज्ञानवतो न
 कर्मो नुष्ठानमित्यत्र दृष्टो तस्माह नहीति ब्रह्मज्ञानफले सर्वकर्मफलान्तर्भावाच्च तदर्थिनो मुमुक्षोर्न कर्तव्यं कर्मत्वाद् कृत्स्नस्येति तथा
 पिविचित्रफलानि कर्मोणीति विवेकीकृतहलवशादनुष्ठास्यतीत्याशंकाह नचेति तत्र लौकिकेन्याये दृष्टाय त्वेके चेदिति प्रोदेषो मधु
 लभेत चेदित्यावत ज्ञानफले कर्मफलान्तर्भावे मानमाह सर्वमिति अखिले समग्रो गोपेति मित्यर्थः तत्रैव शक्तिं संवाद्यतीहापीति नि
 षेधवाक्यतात्पर्यमुपसंहरत्यत इति एतमित्यादिवाक्यं योजयति यस्मादिति उद्देति निपाताभ्यां सूचितोर्थो यस्मादित्यनुभाषित इति शब्द
 स्थापेति ते एवयति इति पुनरिति आकांक्षापूर्वकसुत्रं वाक्यमवतार्य व्याकरोति केन इत्यादिना यथोक्तात्मविदस्तापदृष्टा संस्पर्शदे
 तस्मादोभे इति उपापपापेतरतीदृशगवस्थानंतयोः शंकातेन निरस्येत्येवमिति निषेधवाक्योक्तक्रमेणेत्यावत इतश्चात्मविरोधात्मादि स
 बंधो न स्तीत्याह किंचेति तदेवानंतरवाक्याख्यानेन स्फोरयति नैनमिति तयोस्तर्हि कुत्रतापकत्वं तदाहानात्मज्ञेहीति पुरुषत्वात्तत्र
 साविदुष्यपि कृतकृतयोस्तापकत्वं स्यादित्याशंकाहायंति तत्र भगवद्वाक्यं प्रमाणायति यथेति यद्यपि पूर्वोत्तरयोर्धर्माधर्मयोरना

२००

रज्ज्वोरत्नविद्यावशादिनाशास्त्रेषौ तथापि प्रारज्ज्वोरस्तितयोस्तपकत्वमित्याशङ्काद् शरीरेति प्रकृतेर्विद्याफलं पुण्यसंदरभ्यनरति
 कर्मकार्यसंबंधादितियावत् उक्तेर्विद्याफले संवेदं संवादयति तदेतदिति पक्षनिर्णयार्थमेतन्नित्यत्वमुपपादयत्येत्येति तद्विलक्षण
 तमकंकृतत्वं अकर्मकृतो मदिमास्वाभाविकत्वात् त्रित्य इत्यत्राकर्मकृतत्वेन स्वाभाविकत्वमसिद्धमित्याशङ्काद् ऊतोस्येति वृद्धिरपक्षयश्चे
 त्तिविक्रियादयाभावेपि विक्रयात्तराणि भविष्यंतीत्याशङ्काद् होपचयेति एताभ्यां निषेधाभ्यामिति यावत् आत्मनः सर्वक्रियाराहित्ये फ
 लितमादात इति तस्यानित्यत्वेपि किंतदाह तस्मादिति अथर्मलक्षणोनेति वक्तव्ये किमिदं धर्माधर्मलक्षणोनेत्यक्रमतश्च होभयमपीति संसा
 रदेतत्वाविशेषादित्यर्थः तस्मादित्यादिकं व्याचष्टे यस्मादिति एवं विद्यात्मा कर्मतत्फलसंबंधश्च न्यस्यापानतो ज्ञानत्रित्यर्थः विशेषण
 भासुत्सर्गतो विदितस्यो भयविधकरणव्यापारोपरमस्यावजीवादिश्रुतिविहितं कर्मपवादस्तस्माद्विरक्तस्यापि न नित्यादिभ्यः उपरमः
 उत्सर्गस्यापवादेन बाधः कस्य न संमतस्यादित्यायादित्याशङ्काद् होपरत इति जीवनविकृष्टत्वातिरिक्तशीतादिसदिसुत्वेति तित्वत्वे च क
 र्तुः स्वातंत्र्येण कर्मणां निवृत्तिः श्रमादिपदैरुक्ता यत्र तस्य गभीरो धिनि निशलस्यादौ पुंसो न स्वातंत्र्येन त्रिभुक्तिः समाधाने समादितो भू
 त्वा पश्यतीति संबन्धः पश्यतीति वत्तमानोपदेशात्कथं विशेषणोपसंक्रामितो विधिरित्याशङ्काद् तदेतदिति यद्योक्तैः साधनैरुदितार्था
 विद्यायां किं स्यादित्याशङ्काद् हेवमिति तस्य उपापपापसंस्पर्शहेतुमादायैति इत्युच्यते न कर्मसंबंधोस्तीत्याह नचैनमिति किमिति
 पाप्मावस्था विदं न तपतीत्याशङ्काद् सर्वमिति कथं ब्राह्मणो भवतीत्यहं वदं च ते प्रागपि ब्राह्मणस्य सत्यादित्याशङ्काद् हायैति शुद्धा

तमवाधितत्वे सफलाविद्योमेव ब्राह्मणाभ्यामुपदिश्योपसंहरत्येष इति तत्र कर्मधारयसमासे सूचयति ब्रह्मैवेति तथाविधसमास
परिश्रुदेप्रकरणमनुशास्त्रकर्मभिषेत्वाह पुण्यरति तथापि किं समसिद्धमिति तदा हेनमिति ग्रात्मीये विद्यालाभेद्योतयितं गतो वचन
मित्याहैवमिति सति वक्तव्यशेषे कथमित्यंराज्ञो वचनमित्याशंकाह परिसमापितेति तथापि परमपुरुषार्थस्य वक्तव्यमित्याशं
काह परिसमाप्त इति कर्तव्यांतरं वक्तव्यमस्तीत्याशंकाहैतावदिति तथापि यत्र निष्ठा कर्तव्या तदा च मित्याशंकाहैवेति तथापि
परमानिष्ठान्यास्तीति चेत्त्रेत्याहैवेति निश्चितं श्रियो न्यदस्तीत्याशंकाहैत इति तथापि कृतकृत्यतया पुण्यब्राह्मणसिद्ध्यर्थं वक्तव्यं
तरमस्तीत्याशंकाहैतत्प्राप्येति किमस्यां प्रतिज्ञा परंपरायां नियामकमित्याशंकाहैत इति निरुपाधिकब्रह्मज्ञानत्वात् कैवल्यमि
ति गमयितमिति शब्दः संप्रति सोपाधिकब्रह्मध्यानादभ्युदयं दर्शयति यो यमित्यादिना ईश्वरस्यैककर्मफलं प्राणिभ्यो ददाति तर्हि त
स्यैवैष स्य नैर्घृण्ये स्यातामित्याशंकाह प्राणिनामिति उपास्यस्वयं दर्शयित्वा तदुपासनं सफलं दर्शयति तमेतमिति सर्वोत्तमत्वफल
मुपासनमुक्तापत्तांतरमादाय वेति दृष्टं फलमत्राह त्वेधनलाभश्च उक्तं गुणकमीश्वरंध्यायतः फलमाह तेनेति तदेतत्फलं स्पष्टयति
दृष्टेनेति अत्राह त्वेदीनाशित्वेनिरुपाधिकब्रह्मज्ञानात् सुक्लिरुक्ता सोपाधिकब्रह्मध्यानाच्चाभ्युदय उक्तं स्याच्च किमुत्तरं कंठिकयेत्याशं
काहैतानीमिति अजत्वाच्चाविनाशीति वक्तुं च शब्दः कथं जन्मजरभावयोरमरत्वाविनाशित्वसाधकत्वं तदाह योहीति अयं त्वजत्वाद
विनाशी अजरत्वाच्चा मरो मरत्वाच्चा विनाशीति योजनामरणायोग्यत्वमुपजीव्यमरणकार्यभावं दर्शयत्यतएवेति जन्मापत्त्यविना॥

शानामेवभावविकारणामिदं सुखतो निषेधात् विवृद्धादीनि विकारोत्तराणि आत्मनि भविष्यन्ति विशेषनिषेधस्य शेषाभ्युत्तापरत्वा
 दित्याशंकार यस्यादिति इतरे सत्त्वविवृद्धिविपरिणामाः अतएवाभय इत्युक्तं विवृणोति यस्याच्चेति किंत इयंतदाह भयंचेति अविद्या
 निषेधिविशेषणाभावादात्मानं सा सदा सशतीत्याशंकार तत्कार्येति विशेषणान्तरं प्रश्नपूर्वकमुत्थाप्य व्याकरोत्यभय इति कथं पुन
 रभयगुणविशिष्टस्यात्मनो ब्रह्मत्वं तदाह भयमिति वैशङ्ख्यार्थमाह प्रसिद्धमिति लोकशब्दः शास्त्रस्याप्युपलक्षणवेद्यत्वं इत्युक्त्वा
 विद्याफलं कथयति यएवमिति कंठिकार्यमुपसंहरत्येवमिति स्रष्टादेरपि तदर्थत्वात्किमि त्यसाविदनापसंक्रियते तत्रादेतस्येति स
 र्ष्टादेरापि तत्वे गमकमाह तदपोदेनेति तत्त्वबुः स्रष्टादिप्रपंचविषयं तदपोदेनेति यदुक्तं तदेव स्रष्टयति नेतीति अध्यारोपापवाद
 न्यायेन तत्त्वस्यावेदितत्वादागेपिते भवत्येव स्रष्टादि हैतमित्यर्थः अध्यारोपापवाद न्यायस्य पंचप्रक्षालनन्यायविरुद्धत्वात्तत्त्वं विवृति
 त्वेवेतदेवोक्तं तत्त्वं स्रष्टादि हैतानोपेतेत्याशंकार यथेति उदाहरणान्तरमाह यथाचेति दृष्टान्तद्वयमनूद्य दार्ष्टान्तिकमाचष्टे तथा
 चेति इहेति मोक्षशास्त्राक्तः तथापि कल्पितप्रपंचसंबंधप्रयुक्तं सविशेषत्वं ब्रह्मणः स्रष्टादित्याशंकार पुनरिति तस्मिन्नात्मनिकल्पितः स
 र्ष्टादिरूपायस्तेन जनितो विशेषस्तस्मिन्कारणत्वादिस्तस्य निरासार्थमिति यावत् तर्हि हैताभावविशिष्टतत्त्वमिति चेत्त्रेत्याह तदपसंहर
 तमिति परिशुद्धं भाववदभावेनापिन संसृष्टमित्यर्थः केवलमिति हितीयोक्तिः स्रष्टादिवचनस्य गतिमुक्ता प्रकृतमुपसंहरति सफलमिति
 इति शब्दः संप्रदसमात्यर्थो ब्राह्मणसमात्यर्थो वा ॥ ब्राह्मणं ॥ समाप्ते शास्त्रीरक ब्राह्मणे वेश ब्राह्मणं व्याख्यातं च कृतं गतार्थेन

शाने-
२०२

रक्षा

मैत्रेयीब्राह्मणेनेत्याशंक्कमधुकोट्यर्थमनुद्वत्तागमेति पांचमिकमर्थमनुभाषते पुनरिति तस्यैवब्रह्माणस्तत्त्वमितिशेषः विशृष्ट
वादेजयपराजयप्रधानोजल्पन्यायः षष्ठेप्रतिष्ठापितमनुवर्तति शिष्येति प्रश्नप्रतिवचनेन्यायस्तत्त्वनिर्णयप्रधानोवाटः उपसंहृतं
देवतत्वमितिशेषः संप्रत्युत्तरब्राह्मणस्यागतार्थत्वमाहयेति आगमोपपत्तिभ्यानिश्चितेतत्वेनिगमनमकिंचित्करमित्याशंकादा
येचेति प्रकारंतरेणसंगतिमाहयेति कथमिदंनर्केणाधिगतिसुत्राह नर्केति मुनिकोटस्यतर्कप्रधानत्वेकिंस्यात्तदाह तस्मादि
ति इतिफलतीतिशेषः शास्त्रादिनायथोक्तस्यज्ञानस्यनिश्चितत्वेपि किंसिधातितदाह तस्माच्छास्त्रप्रज्ञावद्विरिति एतच्छेद्यथोक्त
ज्ञानपरामर्शार्थःइतिसिधातीतिशेषः तत्रदेवमाहागमेति अथभिचारगन्मानयुक्तिगम्यस्यार्थस्यतथैवसत्त्वादितियावत् इतिशास्त्रो
ब्राह्मणसंगतिसमाप्त्यर्थः तात्पर्यार्थदर्शितेसत्यद्वौल्यानप्रसक्तावादात्तत्वाणोत्विति तर्हिब्राह्मणेस्मिन्त्वक्तव्याभावात्परिसमाप्ति
रेवेत्याशंकाह यानीति ननुवाक्यानिपूर्वत्रव्याख्यातानिनहेतरूपटिष्ठस्तत्त्वथेतदुपदेशार्थं ससंन्यासस्यासृत्तत्वेहेतोरात्मज्ञानस्या
यशाहेनयोत्पत्तेतत्राह हेतुप्रधानातीति तदेवहेतुत्वेनक्ति याज्ञवल्क्यस्येति अथेत्यस्यार्थमाह एवंसतीति भाष्योदयेदर्शितरीत्या
स्थितेस्वस्यचवैराग्यातिरेकेसतीत्यर्थः तस्याब्रह्मवादित्वेतदासंगतद्वारेणतत्प्रत्येवसंवादेहेतुकर्तव्यं तस्याब्रह्मवादित्वेद्योतयितुमि
कसियदीतुक्तं मैत्रेयीत्वमृत्तत्वमात्मनोदर्शयति सैवमिति गुरुप्रसादाधीनाविद्याव्याप्तिरितिद्योतनार्थमाह सहोवाचेति ज्ञानेकाउ
त्सभताद्योतनायचेदितुक्तं व्याख्यानप्रकारमेवाहात्मनीति इष्टेसर्वमिदंविदितंभवतीत्युत्तरसंबन्धः केनोपायेनात्मनिदृष्टेसर्वेदृष्टंभवा

२०२

तीत्युपायेष्टकति कथमिति आत्मदर्शनोपायेष्ववगादिकं दर्शयन्नुन्नरमाहोच्यत इति उक्तोपायफलं प्रश्नपूर्वकमाह किमित्यादिना इदं
 सर्वमित्यनुद्यतस्यार्थमाह यदात्मनो न्यदिति तदात्मनि दृष्टे दृष्टे स्यादिति शेषः कथमन्यस्मिन् दृष्टे सत्यम्यदृष्टं भवति तत्राह आत्मव्यतिरेकेणेति
 सपथाद्वैधाग्रे रित्यादाविष्टं तमित्याद्यधिकं दृष्टं तस्यार्थमाह चतुर्थ इति समर्थ्यादर्थस्य न्यस्य शब्दस्यानुपपत्तेरित्यर्थः नन्वत्रापि साम
 र्थाविशेषात् सपथगुक्तिरपुनस्तथाशङ्कादेरिति सपथासंधवचनस्यादिका कतात्यर्थमाह सर्वकार्येति एतेभ्यो भूतेभ्य इत्यादेरर्थमाह
 पूर्व इति सानोदयात्मागवस्थायामित्यर्थः लज्जविशेषविज्ञानः सन्नुदहरतीति शेषः प्रविलापिते तस्येव द्याहारः पूर्वोत्तरविरोधं शङ्कित्वा
 परिहरति साहोवाचेत्यादिना अविनाशित्वं पूर्ववदेतुरित्याह यत इति प्रत्यध्यायसम्यक्त्या तद्यथा प्रतिपादनादात्मनः सविशेषत्वमाशङ्क्य
 सपथ इत्यादेस्तस्यार्थमाह चतुर्थ इति केन प्रकारेण तस्य तत्त्वत्वमित्याशङ्कादे परब्रह्मेति अद्यायभेदस्तर्हि कथमित्याशङ्काहोपाये
 ति उपायभेदवदुपेयभेदोपि स्यादित्याशङ्काहोपेयस्त्विति चातर्थाकार्थान् चमिकस्यार्थस्य भेदव्यावर्तयति सपथेति प्राणपणोपा
 त्यासेनामूर्द्धाते विपतिष्यतीति मूर्द्धपातोपत्यासात्प्राणापणत्वेन गृहीता इति गम्यते तेन शाकल्पब्राह्मणेन निर्विशेषः प्रत्यगात्मानि
 द्वा रित इत्यर्थः विज्ञानमानंदं ब्रह्मेत्यादावुक्तं स्मारयति पुनरिति पंच मसमाग्रे पुनर्विज्ञानमित्यादिना सपथ निर्द्धारित इति योजना कृ
 र्वब्राह्मणादावपि सपथोक्त इत्याह पुनर्जनकेति अस्मिन्नपि ब्राह्मणे सपथोक्त इत्याह पुनरिति किमिति पूर्ववत्तत्रोक्तस्य निर्विशेषस्या
 त्मनोवसानेवचनमित्याशङ्काह चतुर्णामपीति पूर्वोपरपर्यालोचनाया अनुपनिषदर्थो निर्विशेषमात्मतत्त्वमित्युपपाद्यवाक्यांतरमवता

ज्ञाने-
२०३

यथाकरोति यस्मादित्यादिना इति होक्ते त्वादित्वाक्यमाकांक्षापूर्वकमादायव्याचष्टे यत्तद्वत्तसीत्यादिना ब्राह्मणार्थमुपसंहरति
परिसमाप्तेति तथाप्युपदेशान्तरं कर्तव्यमस्तीत्याशङ्काहेतावानिति किमत्र प्रमाणमिति तदाह एतदिति तथापि परमानिष्टासंन्यासि
नोवक्तव्येति चेत्त्रेत्यादैवेति आत्मज्ञाने संन्यासे सत्यपि पुरुषार्थान्तरं कर्तव्यमस्तीत्याशङ्कादैव इति शब्दो ब्राह्मणसमाप्त्यर्थः संन्या
समात्मज्ञानममृतत्वसाधनमित्युपपाद्य संन्यासमधिकृत्य विचारमवतारयति इहानीमिति तत्र तत्र प्रागेव विचारितत्वात्किं पुनर्विचा
रेणेत्याशङ्काह शास्त्रार्थेति विरक्तस्य संन्यासो ज्ञानस्यान्तरंगसाधने ज्ञानेन केवलममृतत्वस्येति शास्त्रार्थविवेकरूपा प्रतिपत्तिरपि
प्रागेव सिद्धेति किंतु दर्शनेन विचारान्तरं भेदेनेत्याशङ्काह यत इति अतो विचारः कर्तव्यो नाभ्युपगम्य शास्त्रार्थविवेकः स्यादित्युपसंहारार्थो दिश
हः व्यक्तानामर्जलत्वमेव दर्शयति यावदिति यदग्नौ होत्रमित्यादीनीत्यादि शब्दादेर्हीनत्वाच्चायाः प्रत्यक्षविधानात्तर्गाहस्य स्यादिति
स्मृतिवाक्यं गृह्यते कथमेतावता वाक्यानि व्याकृतानि त्याशङ्कादा न्यानि चेति विदित्वा बुद्ध्या यमिह चर्चयेत्तीति वाक्यावक्रमेण वि
दुर्लभसंन्यासपरमर्थक्रमेण विविदिषा संन्यासपरमात्मानमेव लोकमिच्छन्तः प्रव्रजेतीति विविदिषा संन्यासपरमेवेति विभागः क्रमसंन्या
सपरमं प्रतिपदाहरति ब्रह्मचर्यमिति अक्रमसंन्यासविषये वाक्यं पठति यदिति कर्मसंन्यासयोः संन्यासिकाप्रदर्शनपरां श्रुतिं दर्शय
ति द्वावेवेति अनुनिष्क्रान्ततरो शास्त्रे क्रमेणाभ्युदयनिश्रेयसौपायत्वेन पुनः पुनरुक्तावित्यर्थः ज्ञानद्वारा संन्यासस्य मोक्षोपायत्वे श्रुत्यं
तरमाह न कर्मणेति तानि वा एतान्यवगणितपोसिन्यास एवात्यरे च यदित्यादि वाक्यामादिशब्दार्थः यथाश्रुतयस्तथा स्मृतयोऽप्या

इति २

२०३

न्यास ३

ऊलाहं पतन्त्याह तथेति तत्राक्रमसंन्यासे स्मृतिमादाबुदाहरति ब्रह्मचर्यवानिति यथेष्टाश्रमप्रतिपत्तौ प्रमाणभूतां स्मृतिं दर्श-
 यविशीलेति आश्रमवैकल्याविषयां स्मृतिं पठति तस्येति ब्रह्मचारीष्वप्यर्थः क्रमसंन्यासे प्रमाणमाह तथेति तत्रैव वाक्यान्तरं प-
 ठति प्राजापत्यामिति सर्ववेदसं सर्वस्वरक्षिणा यस्यातां निवर्त्येत्यर्थः आदिपदेन मुंडानिस्तं तव श्वेत्यादिवाक्यं गृह्यते इत्याद्यास्तय-
 श्वेति सर्वेषां संबंधः व्याकृतानि वाक्यानि दर्शिता न्युपसंहरत्येवमिति इतश्च कर्मव्योविचार इत्यादाचारश्चेति श्रुतिस्मृतिविदामाचार-
 सविरोधो लक्ष्यते केचित् ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजति प्रपरेत तत्परि समाप्य गार्हस्थ्यमेवाचरेति अत्रैव च तरोप्याश्रमान् क्रमेणाश्रयेते तथा-
 च विना विचारे निर्णयसिद्धिरित्यर्थः इतश्चास्ति विचारस्य कार्यतेत्याह विप्रतिपत्तिश्चेति यद्यपि बहुविदः शास्त्रार्थप्रतिपत्तौ जैमिनि-
 प्रभृतयस्तथापि तेषां विप्रतिपत्तिरूपलभ्यते केचिदर्थं तेन स आश्रमाः संतीत्याहुर्न संतीत्यपरे तत्कालो विचारो ह ते निश्चयसिद्धिरित्यर्थः
 अथ केषां चिदंतरेणापि विचारं शास्त्रार्थो विवेकेन प्रतिभास्यत इति श्रुतिस्मृत्याचारविप्रतिपत्तेरिति यावत् कैस्सर्दिशा स्त्रा-
 र्थो विवेकेन ज्ञातं शक्यते तत्राह परिनिष्ठितेति नानाश्रुतिदर्शनादिवशादुपपादिते विचारो भवमुपसंहरति तस्मादिति विचारकर्मव्य-
 तासुक्ता पूर्वपक्षे गृह्यति यावदित्यादिना श्रुत्यादीत्यादिशब्देन कुर्वन्नित्यादिमंत्रवादे गृह्यते ऐकाग्र्यस्य हेतुं तत्रमाह तमिति पतदैज-
 तमर्थं मंत्रेयदग्निहोत्रमिति श्रुतेः उपारिवाज्यासिद्धिरित्याह जरेति तत्रैव हेतुं तत्रमाह लिगाच्चेति पारिवाज्यपक्षेऽपि तदुपपत्तिमाशङ्क्याह-
 नहीति इतश्च नास्ति पारिवाज्यमित्याह स्मृतेऽप्येति तस्याः तात्पर्यमाह समंत्रकंदीति नान्यस्य कस्यचिदित्यत्र स्मृतिमर्थकथयत्यधिकारे

ग्राने
२०४

क२

ति गृहस्थस्य पारिव्राज्याभावे हेतुं तस्माद्वा ग्रीति ~~नित्यं स्वकृत्य विदित्यं स्वचित्तमर्थं कथयत्यधिकारोति~~ गृहस्थस्य पारिव्राज्यो पूर्वप
क्षमातिपति नन्विति उभयविधिदर्शने षोडशिशि गृहणा गृहणावरधिकारिभेदेन विलोपुक्तो ननु क्रियावसानपववेदार्थ इति पक्षपातेन
बंधनमस्तीत्यर्थः तस्य विधिद्वयदर्शने हि विकल्पो भवत्यत्र तस्मावकाशानवकाशत्वेनातुल्यत्वात्त्रैवमित्याह नाभ्यर्थत्वादिति तदेव सु
टयति यावज्जीवमित्यादिना कर्मानधिकृतविषयत्वात्त्रैकल्पिकमिति संबंधः क्रियावसानत्वे वेदार्थस्येति शेषः तत्रैव हेतुं तस्माद्वा
कुर्वन्मिमादिना नवैकल्पिकमित्यत्र सर्ववदन्त्ययः व्युत्थानादिवाक्यानां कथमनधिकृतविषयत्वमित्याशङ्काह कारणेति अनधिकृतवि
षयत्वेनेषामशक्यं वक्तुं ब्रह्मचर्यं समाप्तेत्यादावधिकृतविषये क्रमदर्शनादिति शङ्कते पारिव्राज्येति गत्यन्तरे दर्शयन्नुत्तरमाह नविष
जिदिति यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहोतीत्युत्सर्गसमापवादे विश्वजित्सर्वमेधोतदुष्णाने सर्वस्वदानादेव साधनं संपत्तिरुदात्ता पारिव्राज्यस्या
वश्यं भावित्वा दत्तस्तद्विषयं क्रमविधानमित्यर्थः तदेव सुटयति यावज्जीवेति कथं कर्मविधेरेवे विषयत्वं कल्पकाभावादित्याशङ्काह
विरोधानुपपत्तेरिति गृहस्थस्यापि विरक्तस्य पारिव्राज्यमिति किमिति क्रमविधेरविषयो नेष्यते तत्राहान्यविषयेति क्रमविधेरपित्वम्यत्वे
कोचः स्यादित्याशङ्काह क्रम प्रतिपत्तेस्त्विति सति ज्ञाने कर्मत्यागो निषिध्यते सत्यां जिज्ञासाया मिति वा विकल्पाद्ये हृषयति नात्मज्ञा
नस्येति विदत्संन्यासस्यावश्यं भावित्वा त्रकर्मवसानपववेदार्थ इति संगृहीतवस्तु विवृणोति यत्तावदिति विद्यास्तत्रादारभ्य निषेधवाक्या
नेन घटात्मज्ञानमुपसंहृतं तत्रावन्मुक्तिसाधनमिति भवतापि यस्यादभ्युपगतं परावात्प्रविज्ञानादन्यत्रैवधारणादिति न्यायात्तस्मात्तत्रा

२०४

नैसर्गिकमनुष्ठानेनिरवकाशमित्यर्थः अथात्मज्ञानेकर्मसहितममृतत्वसाधनमित्यने न केवलं तथा च ज्ञानोत्तरकालमपिन कर्मत्यागा
 सिद्धिरिति शङ्कते तत्रेति आत्मज्ञानस्यामृतत्वसाधनत्वे सत्यपीति यावत् कर्मनिरपेक्षत्वे चेदात्मज्ञानस्य भवान्न सदते किमिति तर्हि ज्ञानमे
 वेपगतमिति सिद्धं तीक्ष्णं तत्रेति तस्य कर्मनिरपेक्षत्वात् नगीकारे मतीत्यर्थः तत्र पूर्ववादीणां स्वीयत्वादात्मज्ञानममृतत्वसाधनमभ्युप
 गतमिति शङ्कते यत्किंचिज्ज्ञापयति वेद इति शेषः शास्त्रानुसारेणात्मज्ञानो गीकारे कर्मनिरपेक्षमेवात्मज्ञाने मोक्षसाधने सेत्स्यतीति प
 रिहरत्येवं तर्हीति उभयत्र ज्ञानेकर्मणि चेत्पर्यः यदा ज्ञानस्यामृतत्वसाधनत्वे तस्य कर्मनिरपेक्षत्वे चेत्पर्यः तस्य प्रामाण्यात् प्रामाण्यस्य त
 त्वादेव सति शेषः यथा शास्त्रज्ञानाभ्युपगमेऽपि कथं तत्केवलं कैवल्यकारणमिति शङ्कते यद्येवमिति शास्त्रानुसारेण ज्ञानमभ्युप
 गच्छेत्तं प्रत्याह सर्वकर्मैति आत्मज्ञानस्य तदुपमर्दे कत्वे दर्शयितुं मीदितं तावद्दर्शयति दास्यतीति अग्निहोत्रादीनां संप्रदानकारकसाध्य
 त्वेवातिरेकद्वारा साध्यत्वमेति तथापि कथमात्मज्ञानस्य कर्महेतुपमर्दे कत्वमित्याशङ्काह यथाहीति उद्देति विद्यादर्शोक्तिः विद्यायाः
 श्रुतिजन्यत्वेन वलवत्त्वं दर्शयत्यस्योपाविद्यादिना ननु शुचौ देशे दिवसादौ काले शास्त्रार्थादिवशादुत्पन्ने ज्ञानेऽप्यर्थसाधनेऽप्युचौ देशे
 प्रतिष्ठाप्येत्यादिस्मृतेस्तथा च कथं तस्य भेद उच्यते उपमर्दे कत्वमत आह नचेति यत्रैकाग्रता नृणां विशेषादिति न्यायात् ज्ञानसाधनस्य समा
 धेरपिन देशाद्यपेक्षा हरस्तु कुरुवस्तु तत्र ज्ञानस्येति भावः विमतं देशाद्यपेक्षं शास्त्रार्थत्वाद्दर्मवदित्याशङ्क्य कुरुवत्तत्र त्वमुपाधिरित्या
 ह क्रियायास्तिति साधनव्याप्तिरूपयति ज्ञानेति विमतं देशाद्यपेक्षं प्रामाण्यत्वात् साधनज्ञानवदिति प्रत्यनुमानमाह यथेति आत्मज्ञा

आने-
२०५

नस्य सर्वकर्महेतुपसर्दकत्वे दोषमाशंकते नन्विनि इष्टापत्तिमाशंक्याह नचेति कर्मकांडेन कांडांतरस्यापि निरोधसंभवादित्यर्थः
साक्षादात्मज्ञानेन कर्मविधिनिरोधकमर्थो हेति विकल्पाद्ये ह्ययति नेत्यादिना तदेव स्पष्टयति नदि विद्यतेति द्वितीयशेकते तथा
पीति यद्यन कामास्पारिनिषेधात् कस्यचित्कामप्रवृत्तिर्न भवतीत्येतावतानमर्वा न्नतिकाम्यविधिर्निरुह्यते तथा कस्यचिदात्मज्ञा
नात्कर्मविधिनिरोधेपिन सर्वान्नत्यसौ निरुद्धो भविष्यतीति परिहरति न कामेति दृष्टान्तमेव स्पष्टयति यथेत्यादिना प्रतिषेधशास्त्रार्थो
नभिज्ञे प्रतितदुपपत्तेरिति भावः अभिप्रायमविद्वानाशंकते प्रतिषेधविधिरिति अनर्थकत्वज्ञानात् कामस्येति शेषः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः का
म्येषुकर्मस्विति द्रष्टव्यं निरुद्धः स्यात्काम्यविधिरित्यद्याह तेनैवं गृहाभिसंधिः सिद्धातीत्युक्ते भवत्विति पुनरभिप्रायमप्रतिपद्यमानस्योदा
यति यएवमिति ज्ञानेन कर्मविधिनिरोधे सतीति यावत् तस्याभावात् उपपत्तिरिति शेषः तदेव चोद्यं विष्टायत्यनुष्ठेयत्व इति तेषाम
उष्ठेयानामग्निहोत्रादीनां कर्मणो ये विधयस्तेषामिति यावत् सिद्धातीत्याभिसंधिमुद्घाटयतु न्नरमाह नेत्यादिना उपपत्तिमेवोपदर्शय
ति स्वाभाविकस्येति तदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति यथेति अज्ञानावस्थायामेव कर्मविधिप्रवृत्तिरित्यत्रानिष्टमाशंकते तथा सतीति कर्म
विधेरपि पुरुषाभिप्रायवशात् पुरुषार्थोपयोगित्वसिद्धेर्नानिष्टापत्तिरित्यत्र नरमाह नार्थेति अर्थस्य पुरुषाभिप्रायवशात् पुरुषार्थोपयो
गित्वसिद्धेर्नानिष्टापत्तिरित्यत्र नरमाह तेन त्वेव मोक्षस्यापि वास्तवं पुरुषार्थेन स्यादित्याशंक्याह मोक्षमिति अर्थानर्थयोरभिप्रायनेत्रत्वं
साधयति पुरुषेति मरणं महाप्रस्थानमित्यादिकाम्यं कृत्वा जीवदवस्थायामेव महाभारतादाविष्टिविधानं दृष्टमनर्थानर्थो वभिप्राय

२०५

कावेवेत्यर्थः कर्मविधीनामात्मज्ञानात्प्राचीनत्वेप्रतिपादितमुपसंहरति तस्मादिति तथापि प्रकृते किमप्यानेतराह तस्माच्चेति न
 प्रमाणमाह इत्यत्र इति अतः शङ्कायैस्तदयति कर्मेति ज्ञानस्य कर्मविरोधित्वे तत्रिरेष तत्वे च सिद्धे फलितमाह त इति आत्मज्ञानस्या
 मृतत्वदेतत्वाभ्युपगमादित्यादेरुक्त्यायादात्मसाक्षात्कारस्य केवलस्य केवल्यकारणत्वसिद्धेः सति तस्मिन् जीवन्मुक्तस्य कर्मावशान्न
 नवकाशात्तद्वेशेन प्रवृत्तस्याधीनवेदस्य विदितपदपदार्थस्य परोक्षज्ञानवत् सन्मात्रेण प्रमाणापेक्षामंतरेण सिद्धे सर्वकर्मत्यागल
 क्षणे पारिव्राज्यमेष एव विदितस्य सो नत्वपरोक्षज्ञानवत् फलप्राप्तिमंतरेणावृष्टेयं किंचिदस्तीति भावः उक्त्या यः शांतादिवाक्यसू
 चितः सत्याजिज्ञासायां कर्मत्यागो न शक्यते निषेद्धमिति वदन् विविदिषा संन्यासं साधयति तथाचेत्यादिना विदुषामात्मसाक्षात्कारा
 र्थिनो तत्परोक्षानिश्चयवतामिति यावत् आत्मलोकस्यावबोधोपि युक्त्या न हेतुः परोक्षानिश्चय एव सती तरस्मिन् फलावस्थस्य युक्त्या
 नाद्यनुष्ठानायोगात्तदंतरेण तत्प्राप्त्यभावाच्च उक्तदिशमादिबहुपरिते रपितत्वसाक्षात्कारे निघने साधनत्वे तदाह तथाचेति पतन्यारि
 ब्राज्यमिति संबन्धः विविदिषुर्नामाधावेदो विचारप्रयोजकापातिकज्ञानवान्मुमुक्षुर्लोक्षसाधने तत्त्वसाक्षात्कारमपेक्षमाणस्तस्मिन् रो
 क्षनिश्चयेनापि युक्त्या विवदितः तस्य कथं पारिव्राज्यमतप्रादात्मानमिति इतश्च विविदिषा संन्यासोस्तीत्याह कर्मणाचेति तथाचावि
 द्याविरुद्धाविद्यामिदं त्रशेषाणिकर्मणि शरीरधारणमात्रकारणेतराणि तत्पजेदिति शेषः विविदिषा संन्यासे देवतेतरमादाविद्याविष
 येयेति चतर्विधफलानिकर्माणि अविद्याविषये परं संभवेति नचासाध्यवस्तु नीत्यतो वस्तुजिज्ञासायां त्याज्यानि ता नीत्यर्थः कथं तद्विक

आने
२६

मेणापुनरफलान्वयस्तत्राहमेति बुद्धिबुद्धिद्वाराज्ञानदेतत्वात्कर्मणामस्तिप्रनाद्यापरमपुरुषार्थान्वयश्चर्यः संन्यासः कर्मयोग
अनिश्रेयसकरावुभावितिस्मृतेर्विविदिषणां पुत्रपुत्राणां कथं पारित्राज्यस्यैव कर्मव्यत्यमित्याशंकादायेति यथाविदुस्तंन्यासस्तथावि
विदिषासंन्यासेपियद्योक्तनीत्यासंभावितेसतीति यावत् आत्मज्ञानोत्पादनेप्रत्याशमधर्माणां बलाबलविचारणायामंतरेगतवदिरंगत्व
चिंतातस्यासंन्यासित्यर्थः अहिसास्नेयब्रह्मचर्यादयोपमाः वैराग्यादीनामित्यादिशब्देनशमादयोऽहंतेइतरेनियमप्रधानाश्चमध
मावद्वनाहिक्रिष्टेनपायेनकर्मणासंकीर्णाहिसादिप्राचुर्यात् यमान्यतत्पुत्राणां नियमानुकेवलान्भजतिस्मृतेस्तस्यात्सर्वेषामंतरे
गतपुनरेषांबहिरंगत्वमित्याशयेनाहहिसेति कर्मयोगापेक्षयातस्यागस्याधिकारिविशेषेतिप्रशस्तत्वेमुपसंहरतीत्यत इति तत्प्रश
साप्रकारमेवभिनयति त्यागपवेति उक्तानामाश्रमेरुद्धेयत्वेनेतिशेषः तत्यागदेतमाह वैराग्यमिति मोक्षस्यकर्मपरित्यागस्येत्यर्थः
उत्तमपुमर्थार्थिनः संन्यासहोश्चवाणादिकर्तव्यमित्यत्रवाकांतरमुदाहरति किंतेधनेनेति अथपित्रादिभिर्गतं पंथानमन्वेष्टयामिनाम्ना
नमित्याशंकार पितामह इति विविदिषासंन्यासेसांख्यादिसंमतिमाहैवमिति यथाहुः सांख्याः ज्ञानेनचापवर्गाविपर्ययादिष्यते बंध
ति विवेकख्यातेपर्यंतमज्ञानान्वितचेष्टितमितिचअविपर्ययात्तु शुद्धं केवलमुत्पद्यतेज्ञानमितिचयोगशास्त्रविदश्चाहुः अभ्यासवे
राग्याभ्यांनत्रिरोध इति तत्रवैराग्येणविषयश्रोतः तिलीक्रियतेविवेकदर्शनाभ्यासेनकल्याणश्रोतउत्पाद्यत इतिचदृष्टावुअविकवि
षयवित्तस्यवशीकारसंज्ञावैराग्यमितिच इतश्चसंन्यासोज्ञानं प्रतिप्रत्यासन्न इत्याह कामेति संन्यासिनः कामप्रवृत्त्याभावेपिकथं

२६

संन्यासस्य ज्ञाने प्रीतिप्रत्यासन्नत्वमित्याशङ्क्याह कामप्रवृत्तेरिति तत्कामयमानः कामपक्षक्रोधपक्षरजोगुणसमुद्भवः महाशनेमहा
 पाप्माविद्ये नमिदवैरिणमित्यादीनि शास्त्राणि विविदिषा संन्यासपुपसंहरति तस्मादिति यथोक्तस्याधिकारिणो दर्शितया विधया ज्ञा
 नेन विनापि संन्यासस्य प्राप्तत्वात् तत्र स चर्या देवेत्यादिविधिवाक्यपुपपत्रमितियोजना अथ पारित्राज्यविधानमनधिकृतविषयमुचितं
 तथा सति सावकाशात् तत्र त्वधिकृतविषयं यावज्जीवश्रुतिविरोधात् तस्यानिरवकाशात् सावकाशानिरवकाशयोश्च अनिरवकाशस्यैव
 बलवत्त्वादित्युक्तं शङ्कते नन्विति यावज्जीवश्रुतेर्निरवकाशात् तद्वृत्त्यति नैष दोष इति कथमिति शयेन सावकाशात् तत्राह विदिति
 जीवनमात्रे निमित्रीकृत्य चोदिते कर्मकथं कामिना कर्तव्यं तत्राह नन्विति प्रत्यवायपरिहारादेरित्यादित्यर्थः अत्र ह्यनस्वरूपनिर्गुण
 यामपि न जीवनमात्रे निमित्रीकृत्य कर्मकर्तव्यमित्याह प्रायेणेति तथापि नित्येषु कर्मसु न कामनिमित्ता प्रवृत्तिस्तत्र काम्यमानफला
 भावदित्याशङ्क्याह कामस्येति प्रत्यवायपरिहारादेरपि कामित्वेषु कर्ममिति भावः तथापि नित्ये कर्मणि काम्यमाने फले विद्युद्देशे कि
 चित्रश्रुतमित्याहानेकेति कर्मभिरनेकैः साधितैर्यत्तद्विरतिनिवर्हणदिसाद्यन्तदेवासाधनमपि विद्युद्देशे साध्यं भवति यद्यद्विकुरुते न
 तत्तत्र कामस्य चेष्टितमिति स्मरते सद्यतिरेकोणप्रवृत्त्यपुपपत्रे रतो नित्येपि कामित्वे फलमस्तीत्यर्थः ननु वैदिकानां कर्मणामनियतफलत्वा
 त्कामोपिनियतफलोपक्रमस्तथा च नित्येषु तदभावात् तत्र कामित्वे फले सेत्स्यति तत्राहानेकफलेति अथ तानि पुरुषमात्रकर्तव्यानीति कुतो विच
 हितसंन्यासमिदिसाह दारेति नन्वविरक्तेनापि श्रुतिगासकदेवतान्यउपेयानि नित्यावता विधेश्चरितार्थत्वात् तत्राच कथं फलबाहुल्य

शाने- २०७
मित्याशंकार पुनः पुनश्चेति यावज्जीवोपबन्धादावृत्तिमिदिरिति भावः तर्हि यावज्जीवश्रुतिवशादशेषाश्च प्राञ्छेयान्यनवरतम
प्रियोत्रादीनीतिक्रमेण यथोक्तसंन्यासोपपत्तिरित्याशंकार वर्षशनेति श्रविरक्तदिविषयत्वे श्रुतिमंत्रयोरित्युपसंहरत्यत इति य
त्तयावज्जीवश्रुतेरपवादो विस्मयित्व सर्वमेधयोरिति तदपि कामिगृहविषयत्वात्तत्र ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेदिति विद्यपवादकमित्याह तस्मि
न्नेति परोक्तं लिङ्गमपि तद्विषयत्वात्तत्र सर्वस्य देवस्य कर्मवसानत्वेन द्योतयतीत्याह यस्मिन्नेति यावज्जीवश्रुतेर्गत्यंतरमादेतरेति कथं
सा तत्रियवैश्वविषयत्वेन प्रवृत्तवैवर्णिकानामपि पारिव्राज्यपरिग्रहादित्याशंकार नहीति यावज्जीवश्रुतिवदेकाग्र्यमप्रतिपादक
स्मृतीनामपि तत्रियादिविषयत्वमाह तथेति श्रुतिस्मृतीनां कर्मतत्संन्यासार्थानां भिन्नविषयत्वे फलितमुपसंहरति तस्मादिति यत्
कारणकृत्वा धादयोपिकर्मण्यनिधिकृता अत्रुग्राह्या एव श्रुत्येति तत्राहानधिकृतानां चेति सत्यामेव भार्यायां त्यक्त्वा गृहस्थान्नाश्रित्य
मसत्संपरित्यक्त्वा गृहस्थिक इति भेदः आश्रमांतरविषयश्रुतिस्मृतीनामनधिकृतविषयत्वाभावे सिद्धमर्थं निगमयति तस्मादिति
तदेवं विचारद्वा श्रुतिस्मृतीनामापातनो विरुद्धानामविरोधं प्रतिपाद्याथ वंश इत्यस्यार्थमाहायेति संगोपांगस्य सफलस्यात्मविज्ञा
नस्य प्रवचनानंतरं मध्यशब्दार्थमाहानंतरमिति यथा प्रथमांतः शिष्यो गुरुस्तु पंचम्यंतर इति चतुर्थान्ते व्याख्याते तथा चापीत्याह व्याख्या
नेत्विति इत्यागमोपपत्तिभ्यां संन्यासं सेतुं कर्तव्यता कमात्मज्ञानममृतत्वसाधने सिद्धमित्युपसंहरति शब्दः परिसमाप्नो मे गलमाचर
ति ब्रह्मेति ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीशुद्धानंदहृन्पादशिष्यभगवदानंदज्ञानविरचितयां चरद्वारण्यकभा

छटीकागोषोपायः ६ ॥ पूर्वस्मिन्नाध्याये ब्रह्मात्मज्ञाने सफलं संगोपांगोपादत्त्यायेनोक्ते इदानीं कोशोत्तरमवतारयति पूर्ण
 मिति शर्वाध्याये ह्येव सर्वस्वरूपस्य समासत्वात् लेखिलकोशोत्तरे भेदोत्पाशं कर्तुं पूर्वज्ञानरूपपरिशिष्टं वस्तुविलक्षणं वाच्यमस्तीत्या
 हास्याय च तद्वयेनेति सर्वोत्तरइत्युक्तं इति शेषः अतस्तत्त्वाधनं निर्वहति मिति पूर्वोक्तसंबंधः शास्त्रार्थादीत्यादिशब्देन मानमेया
 दिगुरः त्रयं शिद्देति सक्तानीति शेषः ओंकारादियत्र साधनत्वेन विधित्तं तत्सर्वोक्तं मैत्रज्ञानमनुवदति पूर्णमित्यादिना अथ य
 वार्थमुक्ताममुदायार्थमाह तत्संपूर्णमिति अदः पूर्णमित्यनेन लक्ष्यं तत्पदार्थं दर्शयित्वा त्वपदार्थं दर्शयति तदेवेति कथं सोपाधि
 कस्य पूर्णत्वमित्याशंकारं स्वेनेति व्यावर्तमाह नोपाधीति नवयशुपरितेन विशिष्टेन रूपेण पूर्णत्वोपाध्यायः किंतु केवलेन स्वरूपे
 तेत्यर्थः लक्ष्योत्तरे पदार्थांशुक्तात्वादेव वाच्योक्तयति तदिरमिति कथं कार्योत्तमोद्विद्यमानस्य पूर्णत्वमित्याशंकारं यद्यपीति
 लक्ष्यपदार्थं ज्ञानफलस्य संपत्तिरिति पूर्णमेति उपक्रमोपसंहारयोरेकं रूपं मैत्रेयकृतित्वा त्वर्थं लिङ्गं संगिरते यदुक्तमिति कथं पूर्णं कंदि
 काया ब्रह्मकंदिकया सदैव कार्यत्वेनैकवाक्यत्वमित्याशंकारं तद्युक्त्यादयति तत्रेत्यादिना उपक्रमोपसंहारसिद्धे ब्रह्मात्मैकोक्तव्यं किं सं
 वादयति तथाचेति ब्रह्मात्मनोरेकस्य पत्नीत्याकाकार्यमाहात इति पूर्णं यत्तद्व्येति यद्व्येति यद्व्येति उक्तमेव यन्न किं नस्मादेवेति संसार
 वस्यां दर्शयित्वा मोक्षावस्थां दर्शयति तद्युक्त्या नमिति उक्ते विद्याफले वाक्योपक्रममनुकूलयति तथाचोक्तमिति न केवलं ब्रह्मकंदिक
 यैवास्मिन्मंत्रस्यैकवाक्यत्वं किंतु सर्वाभिरूपनिष्ठिरित्याह यः सर्वोपनिष्ठ इति अत्र वादफलमाहोत्तरेति तदेव स्फुटयति ब्रह्मविद्येति

तस्माद्युक्तो ब्रह्माणोऽनुवादातिशेषः कथं तर्हि सर्वोपासनशेषत्वेन विधिस्मितत्वमोकादीनामुक्तमतश्चाह त्वित्येति अद्वितीयं ब्रह्मे
 तत्सर्गाप्रवृत्तशास्त्रं प्रलयावस्थब्रह्मविषयं सृष्टिशास्त्रं तु विशेषप्रवृत्तेन तस्यापवादस्ततो दैतादौ तत्तु येष ब्रह्मसर्वोपनिषदर्थः तदेव ब्रह्मा
 नेन मंत्रेण सति पतेति भर्तृप्रपञ्चपक्षमुत्थापयति अत्रेत्यादिना कार्यकारणयोरुत्पत्तिकाले पूर्णत्वमुक्त्वा स्थितिकाले पितृदाहोदि
 क्तमिति प्रलयकाले पितृयोः पूर्णत्वं दर्शयति पुनरिति कालभेदेन कार्यकारणयोरुक्तं पूर्णतां निगमयति एवमिति कार्यकारणो
 दे पूर्णो चेत् तर्हि कथमद्वैतसिद्धिरित्याशंकाह साचेति कथं तर्हि द्वयोरेकं पूर्णत्वं तदाह कार्यकारणयोरिति एका पूर्णता व्यपदिश्यते
 च द्वयोरिति स्थिते लज्जमर्थमादौ वै चेति एवं ब्रह्मकमिति प्रतिषेधमाशंकाह दृष्टान्तेन निराचष्टे यथा किलेति एवमेकं ब्रह्मानेकात्मक
 मिति शेषः ब्रह्माणो दैतादौ तात्मकत्वेऽपि सत्यमद्वैतमसत्यमितरदित्याशंकाह यथाचेत्यादिना दैतस्य परमार्थसत्यत्वे कर्मकांडादुत्पत्तिप्र
 तुक्कल्यत्वे वै चेति विपक्षे दोषमाह यदा पुनरिति अस्तु कर्मकांडाग्रासात्प्राप्तं नेत्याह तथाचेति विरोधोऽध्ययनविधेरिति शेषः तमेव
 विरोधं साधयति वेदेति कथं तर्हि विरोधसमाधिस्तत्राह तद्विरोधेति प्राप्तभर्तृप्रपञ्चप्रस्थाने प्रत्याचष्टे तदस्यदिति विशिष्टमद्वितीयं
 ब्रह्मतद्विषयो त्सर्गापवादयोर्विकल्पसमुच्चययोश्चासंभवं वक्तुं प्रतिसाभारं विभजते नहीति तत्र प्रश्नसर्वकंदेते विद्युणोति कस्मादि
 त्यादिना तथान्यत्रापि क्रियायां त्सर्गापवादौ दृष्टव्याविति शेषः वैधर्म्यदृष्टान्तस्य दार्ष्टान्तिकमाचष्टे नचेति विषयभेदे सत्सर्गाप
 वादौ दृष्टौ न तावद्वितीये ब्रह्मणि संभतो न द्विब्रह्मादयमेव जायते लीयते चेति संभावना स्पष्टमिति भावः उत्सर्गापवादाऽनुपपत्तिवत्

ब्रह्माणिकविकल्पानुपपत्तेस्तदेकरसमेधितव्यमित्याह तथेति विकल्पानुपपत्तिमापादयति यथेत्यादिना संप्रतिसमुच्चयासं
 भवमभिदधाति विरोधाच्चेति उत्सर्गपवादविकल्पसमुच्चयानामसंभवाच्चयुक्ता ब्रह्माणोनानारसत्वकल्पनेति फलितमाह तस्या
 दिति परकीयकल्पनानुपपत्तौ देवंतरं प्रतिज्ञा यथा कतिविरोधं प्रकटयति तथेति ब्रह्माणोनेकरसत्वेत्यादिति शेषः नित्यत्वानुप
 पत्तेरात्मनो नित्यत्वांगीकारविरोधः स्यादित्यद्याहारः ननु तस्य नित्यत्वेनांगीक्रियते मानाभावादिति प्रासंगिकीमाशंका प्रत्याह नि
 त्यत्वं चेति स्मृत्यादिदर्शनादित्यादिशब्देन संपवत कर्मानुस्मृतिशब्दविधिभ्य इत्यधिकरणोक्ता हेतवो गृह्यते अनुमीयते कथ्यते स्वी
 क्रियते इति यावत्तद्विरोधश्च स्मृत्यादिदर्शनकृतात्मनित्यत्वानुमानविरोधश्चेत्यर्थः आत्मनो नित्यत्वे दोषांतरमाह भवदिति कर्म
 कोरस्य सत्यार्थत्वं परेण कल्प्यते तदानर्थक्यमात्मानित्यत्वे स्पष्टमापत्तेरित्युक्तमेव स्फुटयति स्पष्टमेवेति ब्रह्माणोनानारसत्वविरोध
 पुक्तमसदमानः स्वोक्तं स्मारयति नन्विति समुदासीनां कार्यत्वसावयवत्वाभ्यामनेकात्मकत्वमविरुद्धं ब्रह्माणस्तु नित्यत्वाच्चिरवय
 वत्वाच्च नानेकात्मत्वं युक्तमिति वैषम्यं दर्शयन्नरमाह नेत्यादिना ब्रह्माणोनानारसत्वकल्पनानुपपत्तिमुपसंहरति तस्मादि अजो
 नित्यः शाश्वतो यं पुराण इत्याद्यास्मृतिः ननु प्रत्यक्षेण विरोधेनोपनिषदां विषयसिद्ध्यर्थमेवाकल्पना क्रियते तथा च कथं सानुपपत्तेत्या
 शंका दास्या इति विरुद्ध्यर्थत्वे कल्पिते पितृमाणा नुपपत्तेरविशेषादिति भावः किंच ब्रह्माणोनानारसत्वं लौकिकं वैदिकं वा ना
 द्यः तस्या लौकिकत्वात् तन्नानारसत्वं लोकस्य तदस्यत्वाच्च द्वितीयः तन्नानारसत्वस्य धेयत्वेन ज्ञेयत्वेन च शास्त्रेणानुपदेशादित्याहो यत्वा

चेति तदेव स्फुरयति नहीति इत्यनानारसंब्रह्मसंभयशास्त्रप्रकारस्यमित्याशङ्क्य प्रज्ञानेति चकाराडपदिशतीत्याहुष्यते अनेक
धादर्शनापवादश्च नानारसंब्रह्मशास्त्रार्थो न भवतीति शेषः भेददर्शनस्य निरितले लज्जमर्थमाह यच्चैति श्रुतेन व्यत्ये प्राप्तिमर्थं कथयति
यच्चनेति सामान्यन्याये प्रकृते योजयति ब्रह्मण इति कस्तर्हि शास्त्रार्थस्तत्राह यच्चिति ब्रह्मैकरस्ये प्रायुक्तदोषमनुभाषते यत्तत्कमिति
कर्मकांडस्य कर्मविषयेन प्रामाण्यमसहैतविषयत्वात् ब्रह्मकांडस्य तद्वद्वैते प्रामाण्यं परमार्थाद्वैतवस्तु प्रतिपादकत्वात् तथा च विरोधो
ध्यनविधेरित्यनुवादार्थः कर्मकांडाप्रामाण्यं प्रत्याचष्टे तत्रेति प्रसिद्धं भेदमादाय तत्रैव विधिनिषेधोपदेशस्य प्रवृत्तिरिति हारार्थवत्त्वा
त् कर्मकांडानर्थक्यमित्यर्थः ननु शास्त्रमेवादौ भेदबोधयित्वा पश्चादभ्युदयसाधनं कर्मोपदिशति तथा च नास्ति भेदस्यान्यतः प्राप्तिरत
आह नहीति यथादिशा संज्ञातमात्रं पुरुषं प्रत्यहैतं वस्तु ज्ञापयित्वा पश्चाद्ब्रह्मविद्यामुपदिशतीति नेष्ट्यते तथा प्रथममेव पुरुषं प्रति
हैतंबोधयित्वा कर्मपुनर्बोधयतीत्यपि नाभ्युपेयं प्रथमतो भेदवेदनावस्थायामस्य शास्त्रानधिकारित्वादित्यर्थः हैतस्योपदेशाद्वैतमे
गीकृत्योक्तं नास्तीत्याह नचेति ननु हैतस्य ब्रह्मभावेऽस्तत्कावृष्टानाद्युपसंग्रहप्रवृत्त्यनुपपत्तेः स्वमात्रसिद्ध्यर्थमेव हैतस्य त्वं
तिर्बोधयिष्यते नेत्याह नच हैतस्येति हैतावृत्तत्वादियुक्तं कर्मजज्ञानं प्रहेषप्रतीतेर्न प्रथमतो हैतावृत्तत्वं बुद्धिर्न च हैतस्य त्वं श्रुत्यर्थः
तत्परिचयहीनानामपि हैतस्य सत्यत्वाभिनिवेशादित्यर्थः किंच न हैतवैतस्य शास्त्रप्रामाण्यविद्यातर्कयतो बौद्धादिभिः श्रेयसे प्रस्था
पिताः स्वशिष्याद्वैतमिथ्यात्वावगमेऽपि स्वर्गकामश्चैत्यं वंदे तेत्यादिशास्त्रस्य प्रामाण्यं गृह्णन्ति तथा त्रिहोत्रादिशास्त्रस्यापि प्रामाण्यं भ

विष्णुतिमाधनत्वप्रज्ञानपदारादित्याह नापीति कांडद्वयस्य प्रमाणोपपत्तिमुपसंहरति तस्मादित्यादिना प्रसिद्धोद्योगक्रियादि-
रूपेद्वैते दोषः सातिशयत्वादिसदृशं न विवेकसद्वैते तस्माद्वैताद्विपरीतमद्वैतमौदासीन्योपलक्षितं स्वरूपं तस्मिन्नवस्थाने कैवल्यं तद-
र्थितं सुसुप्तवेसाधनवत एव संपन्ना येत्यर्थः किंच तत्त्वज्ञानादहं धर्मैवाकांक्षयोर्विरोधः शक्यते नाद्यत्वादायेति अवस्थाभेदादे-
कस्मिन्नपि पुरुषे कांडद्वयप्रमाणमविरुद्धमित्येवं स्थिते समुपनिषद्वास्तवज्ञानोत्पत्त्यनेतरं नांतराद्यकत्वेन प्राप्ते कैवल्यं पुरुषस्य नै-
राकांक्षेनायते न च निराकांक्षे पुरुषे प्रतिज्ञास्तस्य शास्त्रत्वमस्ति प्रवृत्तिर्वा निवृत्तिर्वा नित्येन कृतं केन वा पुंसो येनोपरि श्येत तच्छास्त्र-
मभिधीयत इति न्यायात्कृतकत्वं प्रतिप्रवर्तकत्वादिविरदिष्टः शास्त्रत्वायोगादतो ज्ञानादहं धर्मभावादिरोधासिद्धिरित्यर्थः एक-
स्मिन्पुरुषे दर्शितन्याये सर्वत्रातिदिशति तथेति ज्ञानादहं धर्मविरोधाभावमुपसंहरति इति नेति कल्पांतरं प्रत्याह्वयतेति तत्त्वज्ञानात्
पूर्वभेदस्यावस्थितत्वात्तमाविद्यमादायाधिकारिभेदादवस्थाभेदादाकांक्षयोर्विरोधसिद्धिरित्यर्थः उक्तमेवोपपादयत्यन्यतमेति शि-
ष्यादीनामन्यतमस्यैवावस्थाने चेदवस्थितस्येतरस्मिंश्च सापेक्षत्वात्तस्योपपत्तिश्चेत्तन्न च ज्ञानादन्यतमस्यैवावस्थाने सर्वेषामेव तेषां यथा
प्रतिभासमवस्थानादतो न सर्वविरोधाशंकेत्यर्थः ऊर्ध्वविरोधशंकाभावमधिकविवक्षया उपवर्तते सर्वेति कथं कैवल्यं विरोधाभाव-
स्य सत्त्वादित्याशंकाह नापीति अद्वैतत्वादेवाभावस्यापि तत्र निमज्जनादित्यादात्तपदेति अद्वितीयमेव ब्रह्म न द्वैताद्वैतात्मकमि-
त्युपपादितमिदानीं ब्रह्मणो द्वैताद्वैतात्मकत्वाभ्युपगमेपि विरोधो न शक्यते परितर्कमित्यादायापीति तत्त्वत्वादभ्युपगमो वृथेति

शेषः उक्तमेवोपपादयति यदापीति हैताहैतात्मकं ब्रह्मेति पक्षे कथं विरोधो न समाधीयते हैतमहैतं चाधिकृत्य कोऽद्वयग्रामाण्यसंभवा
दित्याहितिपति कथमिति किञ्चस्यविषयस्यैषासोपदेशः किञ्चाब्रह्मविषयः प्रथमे हैताहैतरूपस्यैकस्यैव ब्रह्मणो भुपगमात्स्यचनि।
तत्पुक्तत्वात्त्रोपदेशः संभवतीत्याहैकं हीति तस्योपदेशाभावे हेतुंतरमाह नचेति उपदेशाद्विब्रह्मणो न्योः नन्योचानाद्यो भुपगमवि
सेधात्त्रदितीयोभेदमंतरेणोपदेशोपदेशकभावासंभवादितिभावः कल्पांतरमुत्पापयत्यथेति प्रतिज्ञाविरोधेन निराकरोति त।
रेति किञ्च सर्वस्य ब्रह्मरूपत्वेयः समुद्रदृष्टांतः सनस्यात्परस्योपदेशस्याब्रह्मविषयत्वादित्याह यस्मिन्निति अथ यथा फेनादिचिका
राणां भिन्नत्वेपि समुद्रोदकात्मत्वं तथा जीवादीनां भिन्नत्वेपि ब्रह्मस्वभावविज्ञानैकाद्वयसर्वस्य न विरुद्धतेतत्राह नचेति सर्वस्य ब्रह्म
त्वमंगीकृतं चेद्ब्रह्मविषय एवोपदेशः स्याद्देहस्याविचारितरमणीयत्वादित्यर्थः ननु नाना रूपवस्तुसमुदायो ब्रह्म तत्र प्रदेशभेदादुपदेशे
पदेशकभावो ब्रह्म तनोपदेशमुपदेशकं चेति तत्राह नहीति तत्र हेतुमाह समुद्रेति यथा समुद्रस्योदकात्मना फेनादिष्वेकत्वं तथा देव
दत्तत्वे तत्र तस्य वागाद्यवयवेष्वेकत्वेन विज्ञानवत्त्वात्त्रयवस्था संभवस्तथा ब्रह्मण्यपि द्रष्टव्यमित्यर्थः मतांतरनिराकरणमुपसहरति
तस्मादिति आत्मैकरस्य प्रतिपादिकाश्रुतिः त्यागः सावयवस्यानेकात्मकस्येत्यादावुक्तः अभिप्रेतार्थासिद्धिर्भवत्कल्पनानर्थक्ये
त्यादिना दर्शिता एवं कल्पनायामेकानेकात्मकं ब्रह्मेत्यभुपगतावित्यर्थः परकीयव्याख्याना संभवे फलितमाह तस्मादिति ध्या
नशेषत्वेनोपनिषदर्थं ब्रह्मा नृद्यतदिधानार्थं तस्मिन्निनियुक्तमंत्रमुत्पापयत्येवमिति इवेत्येतादिवत्तस्य कर्मोतरे विनियुक्तत्वे

साशंक्यादायेवेति विनियोजकाभावरितिभावः तर्हि ध्यानेपि नायेविनिपुक्तेविनियोजकाभावाविशेषादित्याशंक्यादेहेति त्वंपुरा
 लमित्यादिब्राह्मणंतस्यचविनियोजकत्वं ध्यानसमवेतार्थप्रकाशनसामर्थ्यात् यद्यपिमंत्रनिष्ठं सामर्थ्यं विनियोजकं तथापिमंत्रब्राह्मण
 लयोरेकार्थत्वात् ब्राह्मणस्य सामर्थ्यद्वारा विनियोजकत्वमविरुद्धमितिभावः अत्रेतिमंत्रोक्तिः विशेषणविशेष्यत्वेयथोक्तसामानाधि
 करणंपदेत्करोति विशेषणेति ब्रह्मेत्युक्ते सत्याकांक्षाभावात् किं विशेषणेनेत्याशंक्याद् ब्रह्मशब्द इति निरुपाधिकस्य सोपाधिकस्य
 वा ब्रह्मणो विशेषणत्वेपि कथं तस्मिन् शब्दप्रवृत्तिरित्याशंक्याद् यन्नरिति किमिति यथोक्ते ब्रह्मणो शब्दो मंत्रे प्रयुज्यते तत्रादेहचेति ओं
 शब्दो ब्रह्मोपासने साधनमित्यत्र मानसारं तथाचेति सापेक्षं प्रमाणं वारयति परमिति आदिशब्देन प्रणवो धनुरित्यादिशब्देने ओंब्रह्मेति
 सामानाधिकरणोपदेशस्य ब्रह्मोपासने साधनत्वमोक्तारस्येयस्मादर्थोत्तरासंभवाच्च तस्मात्साधनत्वमेष्टमिति त्वात्कार्येति एतदे
 वप्रपंचयति यद्येत्यादिना अन्यत्रेति नैतिरीयश्रुतिप्रदानं अपवर्गस्वाध्यायावसानमर्थोत्तरावगतैरभावेफलितमाह तस्मादिति ननु
 शब्दोत्तरेष्वपि ब्रह्मवाचकैषु सत्सु किमित्यो शब्दप्रवधानसाधनत्वेनोपदिश्यते तत्राह यद्यपीति नेदिष्टं निरुक्तं मंत्रियतममित्यर्थः प्रि
 यतमत्वप्रयुक्तं फलमादातपवेति साधनत्वेवात्तरविशेषं दर्शयति तच्चेति प्रतीकत्वेन कथं साधनत्वमिति एहति प्रतीकत्वेनेति कथमि
 त्यस्याहारः परिहरति यद्येति ओंकारो ब्रह्मेति प्रतिपत्तौ किं स्यात्तदाह तथाहीति मंत्रमेवेत्याख्याय ब्राह्मणमवतार्य व्याचष्टे तत्रेत्यादिना
 मंत्रः सप्रमर्थः ननु यथोक्तं तत्त्वं स्वेनैव रूपेण प्रतिपत्तेशक्यते किं प्रतीकोपदेशेनेत्याशंक्याद् यन्नरिति भावविशेषो बुद्धेर्विषयपारवश्यं

परिहृत्यप्रकृतस्य ज्ञानाभिप्रायं ओंकारे ब्रह्मावेशानमुदाहरणेन द्रष्टव्यं यथेति कल्पान्तरमाह वागुरेवमित्यादिना किमिति सूत्राधि-
करणमव्याकृतमाकाशमत्र गृह्यते तत्राह वागुरेहीति तदेवभूताकाशात्मना परिणतमिति भावः तद्विपक्षहये संभवमानेकः सिद्धांतः स्या-
दित्यादिशंकाधिकारिभेदमाश्रित्याह तत्रेति अत्यन्तरस्यान्यथासिद्धि संभवादोंकारस्य प्रतीकत्वेऽपि विप्रतिपत्तिमाशंक्याह केवलमिति
इतरत्र विप्रतिपत्तिघातकाभावादिति भावः प्रतीकपक्षमुपपाद्याभिधानपक्षमुपपादयति वेदोद्यमिति तदेव प्रपंचयति एतेनेति वेदेस्य
त्रादौ तद्वद्देष्टव्यः ब्राह्मणा विदुरिति विशेषनिर्देशस्य तात्पर्यमाह तस्मादिति प्रतीकपक्षेऽपि वेदोद्यमित्यादियद्यो निर्वहतीत्याहार्थ-
वेति विद्यभावे कथमर्थवादः संभवतीत्याशंक्यपरिहरति कथमित्यादिना वेदत्वेन स्तुतिमोंकारस्य संग्रहविवरणाभ्योदृश्यति स-
र्वोहीति ओंकारे सर्वस्य नामजातस्योत्तर्भावप्रमाणमाह तद्यथेति तत्रैव हेत्वंतरमवतार्य व्याकरोति इत्येति वेदितव्यं परमपरं ब्रह्मदेव-
स्याणीवेदितव्येति अत्यन्तरात् तदेदनसाधनत्वेऽपि कथमोंकारस्य वेदत्वमित्याशंकाहेतुरस्यापीति अतएव वेदितव्यवेदनहेतुत्वा-
देवेत्यर्थः प्रतीकपक्षे वाक्ययोजनो निगमयति तस्मादिति अभिधानपक्षे प्रतीकपक्षे च वाक्यमेकैकत्र योजयित्वा पक्षद्वयेऽपि साधारणेन
योजयत्यप्येति तस्य पूर्वोक्तरीत्या वेदत्वेलाभं दर्शयति तस्मिन्निति ओंकारस्य ब्रह्मोपास्ति साधनत्वमित्यसिद्धमित्युपसंहरति शिष्यः ॥
ब्राह्मणं ॥ ब्राह्मणान्तरस्य तात्पर्यमाहाधुनेति तद्विधानं सर्वोपास्तिशेषत्वेनेति द्रष्टव्यं आख्यायिकाप्रवृत्तिरारंभः पितरि ब्रह्मचर्यमृषु-
रितिसंबंधः प्रजापतिस्मीपे ब्रह्मचर्यवासमात्रेण किमित्यसौ देवादिभ्यो हितं ब्रूयादित्याशंकाह शिष्यत्वेति शिष्यभावेन वृत्तेः संबंधिनो

येधर्मोस्तेषामध्ये त्रयचर्यस्येत्यारियोजं तेषामिति निर्धारणोषधी ऊहापोहशक्तानामेवशिष्यत्वमिति द्योतनार्थो ह शब्दः विचारार्थो
 स्तुतिरित्यंगीकृत्यप्रश्नमेव व्याचष्टे मयेति ओमित्यनुज्ञासेवविभजते सम्प्रति समानत्वेनोत्तरस्य सर्वस्यैवार्थवादस्याव्याख्ययत्वे प्रा
 त्तेदनेत्यत्र तात्पर्यमाह स्वभावत इति दानमेवलोभत्यागश्चपुपरिष्कृतमिति कुतो निष्टेकितमन्यदेवादिने किंचिदादिष्टे किं न स्यादित्या
 शङ्क्याह किं न स्यादिति यथा देवामनुष्ठासु स्वाभिप्रायानुसारेण कारश्च वणे सत्यं जगद्भूतं येति यावत् दयधमित्यत्र तात्पर्यमोरयति
 कुरा इति हिंसादीत्यादिशब्देन परस्वापहारादिगृह्यते प्रजापतेरनुशासनं प्रागासीदित्यत्र लिङ्गमाह तदेतदिति अनुशासनस्यानुवृत्ति
 मेव व्याकरोति यः सर्वमिति इति विसेधिकरणं सर्वत्र वर्णांतरधर्मापोहाय यथा दकारत्रयमनुविवर्तितं तथा स्तनयितुशब्देऽपि त्वेव वि
 वर्तितं चेत्प्रसिद्धि विरोधः स्यादित्याशङ्क्याहानुवृत्तिरिति शब्दानुकारमात्रमनुविवर्तितं ननु स्तनयितुशब्देऽपि त्वेव प्रमाणाभावादित्यर्थः
 प्रकृतस्यार्थवादस्य विधिपर्यवसायित्वं फलितमाह यस्मादिति उपादाने प्रकारमेवाभिनयति प्रजापतेरिति श्रुतिसिद्धविज्ञानुसारेण
 भगवद्वाक्यप्रवृत्तिर्दर्शयति तथा चेति तदेतत्र यं शिष्टेदित्येष विधिसेतकृतं त्रयोप्राजापत्या इत्यादिना ग्रंथेनेत्याशङ्क्य यस्मादित्यादिना
 सूचितमाहस्येति सर्वैरेव त्रयमनुष्ठेयं चेत्तर्हि देवादीनुद्दिश्य दकारत्रयोच्चारणमनुपपन्नमिति शङ्कते तत्रेति दमादित्रयस्य सर्वैरनुष्ठेयत्वे स
 नीतियावत् किंच यश्च प्रथगनुशासनार्थिनो देवादयस्तेभ्यो दकारमात्रोच्चारणेनापेक्षितमनुशासनं सिद्ध्यतीत्याह पृथगिति किं न स्य
 मित्यादिना पूर्वोक्तसंबन्धः दकारमात्रमुच्चारयतोऽपि प्रजापतेर्विभागेन अनुशासनं समिहितमित्याशङ्क्याह तेवेति त्रयं सर्वैरनुष्ठेयमिति प

आने-

२१२

दोषा-

रस्यसिद्धांतिनोभिप्रायस्मदभिज्ञासंतोयथोक्तरीत्याविकल्पयेतीति योजना पराभिप्रायज्ञा इत्यपरा सो वा परस्य प्रजायते मनुष्यादीनां।
 चाभिप्रायाज्ञा इति न न्युल्लेखी वा पाठः एकीयं परिहारमुत्थापयत्यत्रेति अस्तु तेषामेषां शंका तथापि दकारमात्रात्कीदृशी प्रतिपत्तिरित्या-
 शंकाह तेषां चेति तदर्थो दकारार्थो दमादिस्य प्रतिपत्तिस्मद्वारेणादोतत्वादिति च तिरासीदित्यर्थः किमिति प्रजापतिर्दोषज्ञापनद्वारेण
 ततो देवादीननुशास्यं त्रिवर्त्तयिष्यति तत्राह दमादीति प्रयत्ने च युक्तं दमादीति शेषः इति शब्दः स्वपृथगमनसमाप्त्यर्थः परोक्तं परिहारमंगीकृ-
 त्वा व्यायिकात्तात्पर्यं सिद्धांतीति ते फलं त्विति निर्ज्ञातदोषा देवादयो यथा दकारमात्रेण ततो निवर्त्तयन्तीति शेषः इति शब्दोदाहृतिकप्र-
 दर्शनार्थः विशिष्टान्प्रत्यनुशासनस्य प्रवृत्तत्वादस्माकं तदभावादनुपादेयं दमादीति शंकाते नन्विनि किंच देवादिभिरपि प्रातिस्विकानुशा-
 सनवशादेकैकमेव दमाद्यनुष्ठेयं न त्रयमित्याह देवादिभिरिति यथा पूर्वस्मिन्काले देवादिभिरेकैकमेवोपादेयमित्युक्तं तथा वर्त्तमानेपि
 काले मनुष्यैरेकैकमेव कर्त्तव्यं एवाचारानुसारं तत्र त्रयं शित्तित्वं तथा च कस्यायं विधिरित्याह यत्नेपीति आचारग्रामाण्यमाश्रित्य परि-
 हरत्यत्रेति इत्येकैकमेव नोपादेयमिति शेषः दयालुत्वस्यानुष्ठेयत्वमाहितिपति तत्रेति मध्ये दमादीनामिति यावत् असुरैरनुष्ठितत्वेपि द-
 यालुत्वमनुष्ठेयं हितसाधनत्वात् दानादिवदिति परिहरति नेत्यादिना देवादिषु प्रजापतेरविशेषात् ततेभ्यस्तदुपदिष्टमद्यत्वेपि सर्वमनुष्ठे-
 यमित्यर्थः हितस्यैवोपादेयत्वेपि तदज्ञानात्प्रजापतिरन्यथोपादेयतीत्याशंकाह प्रजापतिश्चेति हिततत्त्वपितरहि नोपादेशित्वाभा-
 वस्तस्मादित्युक्तं विशिष्टैरनुष्ठितस्यास्मदादिभिरनुष्ठेयत्वे फलितमाहात इति प्रजापत्या देवादयो विप्रह्वंतः संतीत्यर्थवादस्य यथाशु

२१२

तेर्षेप्रमाणमभ्युपगम्यदकारत्रयस्य तात्पर्यमिहमिति वक्तुमिति शब्दः संप्रतिकर्ममीमांसकमतमनुसृत्यादायवेति कथं मनुष्ये
 खेवदेवासुरत्वं तदाह मनुष्याणामिति अनेगुणाजानादयः किंपुनर्मनुष्येषु देवादिशब्दप्रवृत्तौ निमित्तं तदाह त इति शब्दो विद्युः।
 पपत्तिप्रदर्शनार्थः मनुष्येरेव त्रयं शिहितव्यमित्यत्र हेतुमाह तदपेक्षयेति मनुष्याणामेव देवादिभावे प्रमाणमाह तथा हीति त्रयं शिहितव्य
 मित्यत्र स्मृतिमुदाहरति तथा चेति इति शब्दो ब्राह्मणसमाख्यः सार्थवादेन विधिना सिद्धमर्थमनुवदति दमादीति कथं तस्य सर्वोपासन
 शेषत्वं तदाह दंत इति अलुब्ध इति हेतुः संप्रत्यक्षरसंदर्भस्य तात्पर्यं वक्तुं भूमिकां करोति तत्रेति तत्रेति कांड्यसंन्ययः अनंतरसंदर्भस्य
 तात्पर्यमाहायेति पापक्षयोदिरभूद्यस्तत्फलानुपासमानीति शेषः अनंतरब्राह्मणमादाय तस्य संगतिमादेशरत्यादिना उक्तस्य हृदयश
 ह्यर्थस्य पांचमिकत्वं दर्शयन्नापत्तिं साधयति यस्मिन्निति कथं हृदयस्य सर्वत्वं तदाह उक्तमिति सर्वत्वं संकीर्तनफलमाह तत्सर्वमिति
 तत्र हृदयस्योपास्यत्वे सिद्धे सतीत्येतत् फलोक्तिमुत्पाप्य व्याकरोत्यभिरंतीति यो वेदास्मै विदुषे भिरंतीति संबंधः वेदनमेव विशदयति यस्मा
 दित्यादिना स्वकार्यं प्रदर्शनादि हृदयस्य तत्कार्यसत्त्वादिप्रसंबद्धाः ज्ञानिव्यतिरिक्ताः औचित्यमुक्ते फले कथयति विज्ञानेति अत्रापीति।
 दकारात्तरोपासनेऽपि फलमुच्यत इति शेषः तामेव फलोक्तिं व्यानक्ति हृदयायेति अस्मै विदुषे स्वाः स्वाश्चान्ये च ददति बलिमिति शेषः नामात्त
 रोपासनानित्रीणि हृदयस्वरूपोपासनमेकमिति चत्वार्युपासनान्यत्र विवक्षितानीत्याशङ्क्यादैवमिति तत्तीर्थं ब्राह्मणं ॥ ब्राह्मणानंतरमु
 त्पाप्यत्तराणि व्याचष्टे तस्मै वेत्यादिना सत्यशब्दार्थं सत्यज्ञानादिवाक्योपासने व्याचर्तयति सचेति तस्य च तर्थाप्रस्तुतं च सूचयति मूर्ते चेति

वेदनमनूयफलोक्तिमवतारयति सयति प्रथमजन्मप्रकटयति सर्वस्मादिति सयः कश्चिद्देहेति संबंधः कैमुतिकसिद्धं फलान्तरमाह
किंचेति वशीकृतस्य शत्रोः स्वरूपेण सत्वे वारयत्यस्य चेति सयोद्देहदित्यादिना य एवमेतदित्यादेरेकार्थत्वात् न रुक्मिरित्याशङ्क्याह क
स्येति कथमस्य विज्ञानस्येदं फलमित्याशङ्क्याह त इति पंचमीपराशृङ्गं स्पष्टयति सत्येहीति ॥ ब्राह्मणं चतुर्थं ॥ इदमा ब्राह्मणं
पृथ्यते तस्यावोत्तरसंगतिमाह महदिति आहुतीनामेव कर्म समवायित्वेन त्वया मित्याशङ्क्याह मिदो ज्ञात्रीति यद्यथापः सोमाद्याह यमानाः
कर्म समवायित्वस्तथा पुनरकाले कथं तासां तथा त्वं कर्मणोऽस्यायित्वादित्याशङ्क्याह ताश्चेति कर्म समवायित्वमपरं त्यज्यतस्त्वेधित्वे
नापः प्रथमं प्रवृत्तास्तत्राशोत्तरकाले सत्त्वेणाहृष्टेनात्मना तीदियेणात्मना तिष्ठेतीति योजना आप इति विशेषणं भूतान्तरव्याप्ते धार्यमिति
श्रुतिवारयतीति कथं तर्हि तासां मेव स्तुता उपपादानं तदाह कर्मेति इति तासां मेवावग्रहणमिति शेषः विवर्तितपदार्थे निगमयति
सर्वाण्येति पदार्थमुक्तमनूयवाक्यार्थमाह ता इति यास्तान्यथोक्ता आपस्तापवेति यत्कृद्वातुबंधनयोजना सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुते
सत्यं कथं भूतान्तरसद्विज्ञानाभ्यो ज्ञायत तत्राह तदेतदिति तस्य ब्रह्मत्वं प्रश्नपूर्वकं विशदयति तस्य सत्यमिति सत्यब्रह्मणो महत्त्वं प्रश्नद्वारा सा
धयति कथमित्यादिना तस्य सर्वज्ञत्वं प्रश्नद्वारेण स्पष्टयति कथमिति महत्त्वमुपसंहरति यस्मादिति विशेषणं त्रये सिद्धे फलितमाह
तस्मादिति तस्यापीत्यपिशब्दोद्दयब्रह्मदृष्टं तार्थः बुद्धिपूर्वमनृतं विदुषोपि बाधकमित्यभिप्रेत्य विशिनष्टि प्रमादोक्तमिति ॥ ब्राह्मणं ५
ब्राह्मणान्तरमवतार्य व्याकरोत्यस्येत्यादिना तत्राधिदैविकं स्थानविशेषमुपन्यस्यति तदित्यादिना संप्रत्याश्रितिकस्थानविशेषं दर्शयति

यद्येति प्रदेशभेदवर्तिनो स्थानभेदेन भेदं शो कित्वा परिहरति तावेताविति अन्योन्यकार्योपकारकत्वेनान्योन्यस्मिन् प्रतिष्ठितत्वे प्रश्न
 र्वकं प्रकटयति कथमित्यादिना प्राणैश्चक्षुरादिभिरिन्द्रियैरित्यावत् अत्र रूपादित्यं मंदलात्मानं प्रकाशयन्नित्यर्थः प्रासंगिकमुपास
 नाप्रसंगागतमित्यर्थः तत्प्रदर्शनस्य किं फलमित्याशंकाह कथमिति पुरुषद्वयस्यान्योन्यसंप्रकार्योपकारकत्वमुक्तं निगमयति नेत्या
 दिना पुनः शास्त्रेन मृतेरुत्तरकालोत्पत्तेरस्मीनामचेतनत्वादिवशाद् पुनर्नकारणे चारणमन्वयप्रदर्शनार्थं तत्र स्थानद्वयसंबन्धिनः सत्यस्य
 ब्रह्माणोऽद्याने प्रस्तुते सतीत्यर्थः तत्रेति प्रथमस्याह तौ शिरोरुदृष्ट्या रोपे विवर्तिते तस्योपनिषदित्यादि व्याचष्टे तस्येत्यादिना यद्यालोके राका
 दिस्तेनाभिधानेनाभिधीयमानं संश्रुतीभवति तद्वदित्याह लोकवदिति नामोपास्तिक फलमाह ददिति चेति यथा मंदलपुरुषस्य व्याहृत्यव
 यवस्य सौपनिषत्कस्यापि देवतमुपासनमुक्तं तथा ध्यात्वा चाक्षपु रुषस्योक्तविशेषणस्योपासनमुच्यते इत्याहैवमिति चाक्षपु रुष
 स्य कथमदमित्युपदिष्टते तत्राह प्रत्यगिति हेतुर्ज्ञाते आह सित्येतद्रूपमिति यो वेद स हेति पाश्चान्न जहाति चेति सर्ववत् फलवाक्योऽप्य
 मित्याह सर्ववदिति ॥ ब्राह्मणं ॥ ब्राह्मणोत्तरमुत्थापयति उपाधीनामिति अनेकविशेषणत्वाच्च प्रत्येकं तेषामिति शेषः तस्यायत्वे हे
 तुमाह मनसीति प्रकारोत्तरेण तत्प्रापत्तमाह मनसा चेति तस्य भावस्वरूपत्वे साध्ययति मनस इति तस्य ध्यानार्थं दर्शयति तस्मिन्निति
 तौपाधिकमिदं परिमाणं स्वभाविकं त्वानेत्यमित्यभिप्रेत्याह स एव इति यदुक्तं सर्वस्येशान इति ते निगमयति सर्वमिति अथात्र फलाश्र
 तेरफलमिदमुपासनमकार्यमिति चेत्तेत्याहैवमिति ॥ ब्राह्मणं ॥ ब्राह्मणोत्तरमुत्थापयति विभजते तथैवेत्यादिना तमसो विदनादिषु

दितिसंबंधः तदेव स्फुटयति मेवेति उक्तमेव फलं प्रकटयति एनमिति ब्राह्मणान्तरमवतारयति पुनरिति तांघेनुपपासीतैसंबंधः वा
 बोधेन्याश्रमादृष्टं विष्टयति यथेत्यादिना सनचतष्टयं भोक्तृयंच प्रश्नपूर्वप्रकटयति कें पुनरित्यादिना कथं देवाय योक्तोक्तनाडुप
 जीवन्ति तत्रादाभ्यां हीति कृतं यद्यपेति तमित्यर्थः स्वधामंत्रं प्रश्नयते प्रस्तुताक्षरणोद्यताक्रियते मनसा हीत्यादिनोक्तं विष्टणोति मनसेति
 फलाश्रवणादेतदुपायनमकिंचित्करमित्याशंका हैवमिति तादात्म्ययोक्तृवागुपाधिक ब्रह्मरूपकत्वमित्यर्थः ब्राह्मणान्तरमनृद्य।
 तस्य तात्पर्यमाहायमिति अत्रप शत्रस्य पक्ता तस्य ज्ञावेमानमाह तस्येति क्रियायाश्रवणस्येतदिति विशेषणं तद्यथा भवति तथेत्यर्थः के
 हेपाश्रुपाधिकस्य परस्योपासने प्रस्तुते सतीत्याह तत्रेति ब्राह्मणान्तरस्य तात्पर्यताह सर्वेषामिति फलं चाश्रुतफलानामिति शेषः किमि
 निविदान्वापुंमागकति तमुपेक्षैव ब्रह्मलोकं ऊतो न गच्छतीत्याशंका हांतरित्तरिति आदित्यं प्रत्यागमने हेतुमादादित्य इति उक्ते र्येवाक्यं
 पातयति तस्मादिति बहूनकल्पानित्यं तांतरकल्योक्तिः ब्रह्मोपासनप्रसंगेन फलवदब्रह्मोपासनमुपन्यस्यते एतदिति यथाधितरिति प्रतीक
 मादाय व्याचष्टे ज्वरादीति कर्मक्षयहेतुरित्यत्र कर्मशब्देन पापमुच्यते परमं हेतुलोकमित्यत्र तपसोऽनुकूलं फलं लोकशब्दार्थः अस्तु या माद
 रापगमने तथापि कथं तपस्तमित्याशंकाह ग्रामादिति ॥ ब्राह्मणं ॥ ब्राह्मणं तं गृहीत्वा तात्पर्यमाहावमिति यथा पूर्वस्मिन् ब्राह्मणो।
 फलवदब्रह्मोपासनमुक्तं तद्वदित्याह तथेति एतदिति ब्रह्मविषयोक्तिः उपासं ब्रह्म निहरियिते विचारयत्यत्रमित्यादिना अत्र स्पष्टिनाशि।
 त्वेपि ब्रह्मत्वं किं न स्यादत आह ब्रह्महीति कथमत्रं विना प्राणस्य शेषशमित्तु तत्रादाहीति प्रत्येकनाशित्वमतं शब्दार्थः किं सिद्धित्यादिवा

कास्यार्थे विहृणोत्प्रप्राणाविति कस्त्विति प्रतीकमादाय व्याकरोत्येतेन योऽसि यद्येवमुक्तरीत्या परमत्वे यदि नास्तीत्यर्थः उक्तमसंकीर्णं गु
 णद्वयं संतिष्ठाह सर्वभूते अत्र गुणं विना प्राणगुणादेव द्याने सिद्ध्यतीत्याशंकार नहीति प्राणगुणस्याप्यत्र गुणत्वसंभवादलं प्राणेनेत्या
 शंकार नपीति गुणद्वयस्य परस्परपेक्षामनुभवानुसारेण स्फोरयति यदा त्विति ग्रहणवतो बलवतश्च क तार्थे तेन त्रैतिरीयश्रुतिं सं
 वादयति प्रकाश्यादिति आशिष्टो दृष्टिश्चेन्न लिख्यते येषां शिवी सर्वो विज्ञेन शर्णा स्यादित्येतदादि शब्देन शब्देन अत्र प्राणयोर्गुणद्वयविशिष्ट
 योर्मिलितयो रूपमननुक्तं इदानीं ब्रह्मणोत्तरमादाय तात्पर्यमाहोक्तमिति सत्तत्तासां तरेषु किमिदं कथं प्राणस्य त्वनेयस्य सत्त्वे तत्राह
 तद्वीति कस्मिन् किमप्येतस्योपास्यत्वमिति प्रश्नद्वारा विहृणोति किं पुनरिति तस्मिन्नुक्तं दृष्टौ हेतुमाह प्राणश्चेति तस्मिन्नुक्तं शब्दस्य स
 मवेतार्थत्वे प्रश्नपूर्वकमाह कथमित्यादिना उत्थानस्य स्वतोऽपि संभवात्त्र प्राणकृतत्वमित्याशंकार नहीति उत्थस्य प्राणस्येत्येतत्तत्त्वित्त्वन
 तारतम्यमपेक्षया युज्यं सौ को च व्याख्येयं यज्जशब्दस्यान्यत्र दृष्टत्वादयुक्तं प्राणविषयत्वमिति शंकित्यापरिहरति कथमित्यादिना असम्य
 पि प्राणयोगः संभवतीत्याशंकार नहीति प्रकरणानुदरीतप्राणशब्दकृत्यायनः शब्दस्य दृष्टिं त्यक्त्वा योगो गीक्रियत इत्यादात इति संगमना
 दित्येतदेव व्याचष्टे सामेति शास्त्रांतरशब्देन माहोदिनशास्त्रोक्तते च नमनूद्य गायत्री ब्राह्मणस्य तात्पर्यमाह ब्रह्मण इत्यादिना कंदोत्तरेषु
 विविधमानेषु किमिति गायत्र्याधिकमेव ब्रह्मोपास्यमिच्छते तत्राह सर्वकंदमिति तस्याधान्ये हेतुमाह तदिति तस्य योगोत्तमं प्रयोक्तुं प्रा
 णशब्दासामर्थ्यं कंदोत्तराणां मपीति चेन्नैत्याह नचेति प्रमाणभावादिति भावः किंच प्राणात्मभावो गायत्र्या विवक्ष्यते प्राणस्य सर्वेषां कंद

मांनिर्वर्तकत्वादात्मा तथा च सर्वल्लेदो व्यापक गाय यथाधिक ब्रह्मोपासनमेवात्र विवक्षितमित्याह प्राणा मेति तदात्मभूता गायत्रीत्युक्ते
 व्यक्तीकरोति प्राणा मेति तस्य योक्तः गयत्राणादि गायत्री प्राणमुवागादीनां ज्ञाता ततश्चैकलक्षणत्वात् तयोस्तादात्म्यमित्यर्थः प्राण गाय
 योस्तदात्म्ये फलितमाह तस्मादिति गायत्री प्राधान्ये हेत्वेतरमाह द्विजेति तदेव सुदयति गायत्रीति तस्याधान्ये हेत्वेतरमाह ब्राह्मण इति
 कथमेतावता गायत्री प्राधान्येतरमाह तच्चेति श्रुतो वक्तव्यमित्यत्रातः शब्दार्थमाह गायत्रादीति अधिकारित्वकृते कार्यमाह तत्र इति तच्छ
 हो गायत्री विषयः गायत्री वैशिष्ट्यं पराश्रय फलितमुपसंहरति तस्मादिति गायत्री प्रथमपादस्य समाहारत्वं प्रतीयते नन्वष्टाक्षरत्वमित्याशं
 क्त्वाह यकारोति गायत्री प्रथमपादस्य त्रैलोक्यनामसंख्या सामान्यप्रशुक्तकार्यमाहैतदिति गायत्री प्रथमपादे त्रैलोक्यदृष्टारोपस्य
 प्रयोजनं दर्शयत्येवमिति प्रथमपादज्ञाने विराडात्मत्वं फलतीत्यर्थः प्रथमपादे त्रैलोक्यदृष्टिविद्वितीये पादे कर्तव्या त्रैविद्यादृष्टिरित्याह तथेति
 दृष्टिविद्युपयोगित्वेन संख्या सामान्यं कथयति अच इति संख्या सामान्यफलमाहैतदिति विद्याफलं दर्शयति सयावतीति प्रथमद्वितीयपा
 दयोस्तैलोक्यत्रैविद्यादृष्टिवत्तृतीयपादे प्राणादिदृष्टिकर्तव्येत्याह तथेति ननु त्रिपदा गायत्री व्याख्याता चेत्किमुत्तरग्रंथेनेत्याशंका हायेति
 शास्त्रात्मक गायत्री प्रकरणविच्छेदार्थो यशस्तु यदैव तर्था मित्यादिग्रंथस्य पूर्वोक्तपौनरुक्त्यमाशंक्त्वाह तृतीयमित्यादीति इहेति प्रकृतवाक्यो
 क्तियोगिभिः दृश्यत इवेति लक्ष्यते नतमुच्यमीश्वरस्य दृश्यत्वमतींद्रियत्वादित्याह दृश्यत इवेति लोकार्जोस्य च न इति कृत्यं तस्मात्प्रित्याह
 समस्तमिति आधिपत्यभावेनेति कथं व्याख्यानमित्याशंका होप्युपरीतीति वीष्मा माहियति नन्विति सर्वं रजस्तपतीत्येतावतैव सर्वाधिप

तस्य सिद्धत्वात् यथा वीप्सेति चोद्यते ह यति नैष दोष इति चेष्टा लोकानामिति यावत् मंत्रलघुपुरुषस्य निरंजनामाधिपस्य सित्यत्र कुंदो गच्छा
 तिमनुकूलयति वेचेति वीप्सार्थवत्त्वमुपसंहरति तस्मादिति चतुर्थपादज्ञानस्य फलवत्त्वं कथयति यथेति अभिधानाभिधेयात्मिका
 गायत्रीयाव्यायाभिधानस्याभिधेयत्वं तत्रमाह सैवेति आदित्ये प्रतिष्ठिता मूर्त्ता मूर्त्तात्मिका गायत्रीत्यत्र हेतुमाह मूर्त्तेति भवत मूर्त्ता मूर्
 त्त्राद्याणां नुसारेणादित्यस्य तत्सारत्वं तथापि कथं गायत्र्यास्तत्प्रतिष्ठत्वं एव सा मूर्त्ताद्यात्मिका स्यात्पतीत्याशंक्याह रसेति तदरा
 दित्यसंबंधाभावे मूर्त्ताद्यात्मिका गायत्री स्यादप्रतिष्ठितेति शेषः सारादृते स्वातेऽप्येण मूर्त्तादेर्न स्थितिरिति स्थिते फलितमाह यथेति आ
 दित्यस्य स्वातेऽप्यंवारयति तद्वा इति सत्यशब्दस्यावृत्तविपरीतवाग्विषयत्वं शंकादारावारयति किंपुनरित्यादिना चक्षुषः सत्यत्वे प्रमाणा
 भावं शंकित्वादुपयति कथमित्यादिना श्रोतरिग्रहाभावे हेतुमाह श्रोतरिति दृष्टुरपि मृषादर्शने संभवतीत्याशंक्याह नत्विति कचि
 त्कथंचित्तत्संभवेऽपि श्रोत्रपेक्षया दृष्टिरविद्यासोदृष्टोलोकस्येत्याह तस्माच्चेति विश्वासातिशयफलमाह तस्मादिति आदित्यस्य चक्षु
 षि प्रतिष्ठितत्वं पंचमेऽपि प्रतिपादितमित्याहोक्तं चेति सत्यस्य स्वातेऽप्यं प्रत्याह तद्वा इति सत्यस्य प्राणे प्रतिष्ठितत्वं च पांचमिकमित्याह
 तथा चेति सूत्रे प्राणो वायुस्तद्धेतुन सत्यशब्दित सर्वभूतग्रहणं सत्यं बले प्रतिष्ठितमित्यत्र लोकप्रसिद्धिं प्रमाणयति यस्मादिति तदेवो
 पपादयति लोके हीति तदेव व्यतिरेकमुक्तेनाह नहीति एतेन गायत्र्या मूर्त्ता मूर्त्तात्मत्वं सिद्धमित्याहैवमिति तस्मिन्नर्थे वाक्यं योजय
 ति सैवेति गायत्र्या प्राणत्वे किं सिध्यति तदाह तर्हि तदेव स्पष्टयति यस्मिन्नित्यादिना गायत्रीनामनिर्वचनेन तस्या जगज्जीवनदे

शाने-
२१६

तमाह साद्वैवेति प्रयोक्तृशरीरे सप्तम्यर्थः गायेतीति गद्यावागपलक्षिताश्चतुरादयः ब्राह्मणमूलत्वेन स्तुत्यर्थं गायत्र्या एव सावि-
त्रीत्वमाह सत्राचार्येति पङ्क्तुः पादशः सावित्र्या गायत्रीत्वं साधयति सति श्रुतः सावित्री गायत्रीति शेषः मन्त्रोत्तरमुद्रावयति तामे-
तामिति तत्सवितरुहेणीमदेवयं देवस्य भोजनेष्टेष्टं सर्वधा तमन्त्रं भगव्यधीमहीत्यनुष्टुभं सावित्रीमाहुः सवितरदेवता कल्पादित्यर्थः
उपनीतस्य मातृवकस्य प्रथमतः सरस्वत्यां वर्णात्मिकायां सापेक्षत्वं द्योतयितुं दिशश्च दृषयति नेत्यादिना नन्वपेक्षितवागात्मा-
कत्वसरस्वती समर्पणं विना गायत्री समर्पणमप्युक्तमिति शङ्कित्वा परिहरति कस्मादित्यादिना यदि हेत्यादेनुत्तरस्य ग्रंथस्याप्य-
वहितपूर्वग्रंथा संगतिमाशङ्क्याह किंचेदमिति सावित्र्या गायत्रीत्वमितियावत् स्वशब्दार्थदर्शयति नहीति यद्यपि बद्धप्रति-
गृह्णाति विद्वानिति पूर्वणसंबन्धः तथापि न तेन प्रतिग्रहजातेनैकस्यापि गायत्रीपदस्य वित्तानफलभुक्त्वात् हरतस्तदोषाधाय-
कत्वं तस्येत्यर्थः गायत्र्या चिरः प्रतिगृह्णते दोषाभावं सामान्येनोक्ता विशेषतस्तदभावमाह सद्यति यथात्रैलोक्तावच्छिन्नस्यैवि-
द्यावच्छिन्नस्यार्थस्य प्रतिगृह्णते दोषाभावं सामान्येनोक्ता विशेषतस्तदभावमाह सद्यति ग्रहेपादद्वयवित्तानफलमेव भुक्त्वाधि-
कंदृष्टान्तयेति यावत् प्रतिगृहीता दाता वा नैवं विधः संभाव्यते किंतु स्तुत्यर्थं श्रुत्येतत्कल्पितमित्याह कल्पयित्वेति ३ क्रमेव संश-
द्भाति पादत्रयेति कल्पयित्वेदमुच्यत इति किमिति कल्प्यते मुच्यते वैतत्किं न स्यादित्याशङ्क्याह नचेति कल्पनापि तर्हि किमर्थं त्वाशं-
क्याह गायत्रीति श्रुतीकृत्योत्तरवाक्यमुत्थापयति दातेति तदेवाकांक्षपूर्वकमाह कस्मादिति वागात्मकपदत्रयवित्तानफलभोगोक्ता

२१६

नेतर्यमयशब्दार्थः नैवप्राप्यप्रतिश्रुतेणकेनचिदपिनैवभुक्तंस्वादित्यर्थः तत्रैवधर्मदृष्टान्तमाह यथेति तानिप्रतिश्रुतेणयथाप्याति
 नतथैतदाप्यमित्यर्थः ऊतश्चादिवाक्यस्यतात्पर्यमाहैतान्यपीति गायत्रीविदः स्तुतिरुक्तातत्फलमाह तस्मादिति एवंप्रकाराणा
 दचतष्टयद्रुपासर्वात्मिकेत्यर्थः प्रकृतमुपासनमेवमंत्रेणसंगृह्णाति तस्मात्तस्मादिना ध्येयेद्रुपमुक्तातेयंगायत्राक्रममुपन्यस्यत्यतः
 परमिति चतुर्थस्यपादस्यपादत्रयापेक्षयाप्राधान्यमभिप्रेत्याहान्तर्हति यथोक्तनमस्कारस्यप्रयोजनमाहसाविति द्विविधमुपस्था
 नमाभिचारिकमाभ्युदयिकंचतत्राद्येदेधाद्युत्पादयति घंदिष्यादिति नामगृह्णीयात्तदीयंनामगृहीत्वा तदभिप्रेतेमाप्रापदित्यनेनो
 पस्थानमिति संबंधः आभ्युदयिकमुपस्थानेदर्शयत्यहमिति कीदृशमुपस्थानंमंत्रपदेनकर्तव्यमित्याशंकायथारुचिविकल्पदर्शय
 त्साविति किंतुगायत्रीविज्ञानप्रतिकूलमुपलभ्यतेतदाहायेति पूर्वपरविरोधघोतकोयशब्दः तथापिगायत्रीविज्ञानस्यफलत्वं
 त्वेतिप्रतिकूलमिदंरस्तीभूतस्यतवसांप्रतिवहनमित्याशंकाहैकांगेति राजाभूते शृण्विति सुखविज्ञानस्यदृष्टान्तावष्टंभेनफलमा
 वष्टे यदीत्यादिना इवशब्देवधारणार्थः यायसंस्पर्शरहितंशुद्धिः तत्फलासंस्पर्शस्तुततेतिभेदः गायत्रीज्ञानस्यक्रममुक्तिफलत्वं
 दर्शयति गायत्रात्मेति ब्राह्मणांतरस्यतात्पर्यमाह योज्ञानकर्मेति आदित्यस्याप्रस्तुतत्वात्कथंनत्पार्थनेत्याशंकाहस्तिवेति त
 थापिकथमादित्यस्यप्रसंगस्तत्राह तदुपस्थानमिति नमस्तेस्तुतरीयायेतिदिदर्शितमित्यर्थः आदित्यस्यप्रसंगेतिफलितमाह
 तर्हति समाहितचेतसोदृश्यत्वाच्चापिहितमेवकिंत्वपिहितमिवेत्यत्रहेतुमाहसमाहितेति जगतःपोषणात्तदर्थमिदमवस्थादित्या

नेनेतिशेषः अपावरणकरणमेवविदुषोति दर्शनेति सत्परमार्थस्वरूपं ब्रह्मधर्मस्वभाव इति यावत् ननु दर्शनार्थं तत्प्रतिबंधक
निवृत्तौ पृथक्प्रतिपत्तेः किमित्यने संबोध्य निपुण्यतेतत्राह पृथक्प्रतिपत्तेः दर्शनादधिरित्युक्तं विशदयति सहीति सर्वथात्मा जग
तस्य स्युषश्चेति संबोध्य मायित्योक्ते जगत आत्मेति चक्षुर्मित्रस्वरूपस्याग्नेरित्येतदाश्रित्याह चक्षुषेति स्वाभाविकारश्मयो न विग
मयितेशक्या इत्याशंक्याह समूहेति मदीयतेजः संक्षेपं विनापिते मत्स्वरूपदर्शनं स्यादित्याशंक्याह तेजसाहीति विद्योतने विद्युत्प्र
काशः तस्मिन् सति रूपाणां स्वरूपमंजसाही न चक्षुषानशक्यं द्रष्टुं तस्य चक्षुर्मोक्षित्वा तथेत्याह विद्योतने चेति तेजः संक्षेपस्य प्रयोज
नमाह यदि किंच नाहं त्वां धृत्य वद्यावेः भेदेन ध्यातत्वादित्याह यो साविति आहति शरीरे पुरुषे कथमहमिति प्रयोगोपपत्तिः।
रित्याशंक्याह हरिति तदेवेदमित्यहं रूपमुच्यते ननु तव शरीरपाते पिनामृतत्वमाद्यात्मिकवाद्यादिप्रतिबंधादत आह ममेति
वायुग्रहणस्योपलक्षणं विवक्षित्वाह तथेति देहस्य देवतानामप्रतिबंधकत्वेऽपि देहस्यैव सत्त्वतागतस्य प्रतिबंधकत्वात् तवामृतत्वमित्याशं
क्याहयेति संबोध्य तव तावत्तया करोत्यद्येदानीमित्यादिना प्रवर्तयामीश्वरः सर्वरक्षकस्तस्य जावराग्रिप्रतीकत्वेन ध्यातत्वादग्रिशब्देन निर्दे
शः अग्निदेवता संबोध्य निपुण्यते तत्राह स्मरेति श्रुतिं जिगमिषता किमिति स्मरणे देवतानिपुण्यते तत्राह स्मरेति प्रार्थनांतरं समुच्चित्रेति किंचे
ति उक्तमेव न किं नेत्यादिना अस्मात्प्रयेति पूर्वसंबंधः प्रज्ञानग्रहणं कर्मादीनामुपलक्षणं प्रार्थनांतरं दर्शयति किंचेति पापविद्यो जन
फलमाह तेनेति भवद्विरागधितो भवतां यद्योक्तं फलं साधयिष्यामीत्याशंक्याह किंचिति वक्तव्यं भक्तिप्रज्ञातिरेकशुक्लत्वेणादिना।

विपरिचरणं क्रियतामित्याशंकाहान्यदिति संततनमस्कारोक्त्यापरिचरेमेति पूर्वणसंबंधः अशक्तिश्चमूर्धावसादिति दृष्टव्येति शब्दो
 ध्यायसमासार्थः ॥ इति श्रीशुद्धानंदरूपपादशिष्यभगवदानंदतानकृतायां बृहदारण्यकभाष्यटीकायां सप्तमोऽध्यायः समाप्तः ५
 एकरोदमादित्रयं ब्रह्मोपासनानितत्फलं तदर्थं गतिरिति न्यायुपस्थानमित्येषार्थः सप्तमेति वृत्तः संप्रति प्राधान्येनाब्रह्मोपासनं सफलं श्री
 पंचादिकर्मचक्रवर्त्यमित्यष्टममध्यायपारभमाणे ब्राह्मणसंगतिमाह प्राण इति तस्मात्प्राणो गायत्रीति युक्तमुक्तमिति विशेषः प्राणस्य ज्ये
 ष्ठत्वादित्यापि निर्द्धारितमिति शंकितापरिहरति कथमित्यादिना प्रकारान्तरेण पूर्वोत्तरग्रंथसंगतिमाहायवेति आदिशब्दादत्र वै
 शिष्ट्यादिति रेंशः तत्रेति प्राणस्यैव विशिष्टगुणकस्योपास्यत्वोक्तिः हेतुः ज्येष्ठत्वादित्यन्तमिदानीं तत्र ग्रंथे कथ्यत इति शेषः तदेवं पूर्व
 ग्रंथस्य हेतुमत्त्वात् उत्तरस्य च हेतुत्वादाने तर्ह्येण पौर्वापर्येण पूर्वग्रंथेन सहोत्तरग्रंथजाने संबध्यत इति फलितमाहाने तर्ह्येणेति चक्षमाणः प्रा
 णोपासनस्य पूर्वोक्तोक्त्या उपनिषद्वत्त्वमाशंक्यतामेदात्तफलमेदाच्च नैवमित्याभिप्रेत्याह न पुनरिति किमिति प्राणोपासनमिदं स्वतः
 उपदिश्यते तत्रादित्यलत्यादिति इति शब्दो ब्राह्मणारंभोपसंहारार्थः एवं ब्राह्मणारंभं प्रतिपाद्यात्तराणि व्याचष्टे यः कश्चिदित्यादिना
 यत्कृत्स्नपुनरुपादानमन्वयार्थं निपातयोरर्थमवधारणमेव प्रागुक्तं प्रकटयति भवत्येवेति प्रश्नायकोक्तौ ज्येष्ठश्च ज्येष्ठश्चेति प्रश्नसदर्थ
 मितियावत् प्राणस्य ज्येष्ठत्वादिकमातिपति कथमिति तत्र हेतुमाह यस्मादिति तस्माज्ज्येष्ठत्वादिकं तत्त्वमेवेति शेषः संबंधाविशेषः
 मंगीकृत्य ज्येष्ठत्वं प्राणस्य साधयति तथापीति उक्तमेव समर्थयते निषेककालादिति तत्रापि विप्रतिपन्नं प्रत्याह प्राणे हीति ज्येष्ठत्वेनैव

एतेसिद्धेकिमितिगुनरुक्तिरित्याशंकार भवतिन्निति ज्येष्ठेसत्यपिज्येष्ठत्वाभावमुक्तातस्मिन्सत्यपिज्येष्ठत्वाभावमाह मध्यमइति ३१
 हेतिप्राणोक्तिः प्राणस्यज्येष्ठत्वेप्रमाणभावमाशंक्यप्रत्याह कथमित्यादिना सर्वोक्तमुपास्तिफलमुपसंहरति सर्वथापीतिप्रारोपेणा
 नारोपेणवेत्यर्थः ज्येष्ठस्यविद्याफलत्वमाहितिपति नन्विति तस्यविद्याफलत्वसाधयत्युच्यतेइति इह्यातो ज्येष्ठः साध्यमितिदोषस्यासत्त्व
 माहनेति तत्रदेवमाह प्राणवदिति यथाप्राणकृताशनादिप्रयुक्तश्चक्षुरादीनां वृत्तिनाभस्तथाप्राणोपासकाधीनेजीवनमन्येषांस्वा
 नाभवतीतिप्राणदर्शिनोज्येष्ठत्वंनवयोनिवंधनमित्यर्थः वसिष्ठत्वमपिप्राणस्यैवेतिवक्तुमुत्तरवाक्यमुत्थाप्यव्याचष्टे योदेत्यादिना
 फलेनप्रलोभितेशिष्यंप्रश्नामिमुत्वेप्रत्याह उच्यतामित्यादिना वाचोवसिष्ठत्वंहिधाप्रतिजानीते वासयतीतिवासयत्यतिशयेनेत्युक्तंवि
 शदयति वारिमनीहीति वासयेतिचेतिदृष्ट्येवस्तेवेत्युक्तंस्फुरयत्याह्वादनार्थस्यचेति आह्वादनार्थत्वमनुभवेनसाधयत्यभिभवेतीति
 उक्तिमुपास्तिफलंनिगमयति तेनेति गुणान्तरवक्तृवाक्यांतरमादायव्याचष्टे योहवाइतिसमेप्रतिष्ठाविद्यांविनापिस्वादित्याशंकार
 तथेति विषमेचप्रतिष्ठेतीतिसंबंधः विषमशब्दस्यार्थमाह उगीमनेचेति इदानींप्रश्नपूर्वकंप्रतिष्ठादर्शयति यद्येवमिति प्रतिष्ठात्वं
 वत्तषोयुत्यादयति कथमित्यादिना विद्याफलंनिगमयत्यतइति वाक्यांतरमादायविभजते योहवैसंपदमिति प्रश्नपूर्वकंसंपदत्वा
 तिवाक्यमुपादत्ते किंपुनरिति श्रोत्रस्यसंपत्तगुणत्वंयुत्यादयति कथमिति श्रद्धेयत्वमह्यानाहत्वंतथापिकथंश्रोत्रसंपत्तगुणकमित्या
 शंकार वेदेति सर्वोक्तंफलमुपसंहरत्यतइति वाक्यांतरमादायविभजते योहवाप्रायतनमिति सामान्येनोक्तमायतनंप्रश्नपूर्वकेवि

मादायव्याचष्टे प्रथममिति तेनवशिष्टगुणेनत्वमेववसिष्टोसि तथाचतद्वशिष्टत्वेतवैवेतियोजना बलिदानमंगीकृत्यात्रवास।
सीष्टकृति यद्येवमित्यादिना एवंगुणवशिष्टस्यज्येष्ठत्वप्रवृत्तवशिष्टत्वादिसंवदस्येत्यर्थः यद्विमित्यादिवाक्येव्याचष्टे यदिति श्रु-
तेनपुनरामत्रेनकीटादीनांचात्रेनसहयत्किंचित्कम्पत्रदृश्यतेतत्सर्वमेवतवाप्रमितियोजना तदेवस्फुरयति यत्किंचिदिति पदार्थ-
शुक्लावाक्यार्थकथयति सर्वमिति अस्मिन्नेववाक्येपक्षांतरमुत्पादयति केचित्त्विति नहवाश्रयेत्याद्यर्थवाददर्शनादित्यर्थः तद्व-
यति तदसदिति शास्त्रांतरेण कमयोभवेत्यभ त्महत्तत्वात्त्यादिनेत्यर्थः प्राणविदतिरिक्तविषयेशास्त्रांतरेसर्वभक्षणंतप्राणदर्शि-
नोविवक्षितमतोव्यवस्थितविषयत्वात्प्रतिषेधेनसर्वभक्षणस्योदितानुदितहोमवद्विकल्पः स्यादिति शंकेते तेनेति किंतर्दिसर्वा-
त्रभक्षणंविदितंनवानचेन्नतस्यनिषिद्धस्यानुष्ठानेप्राणविदितत्वापकाभवादिहितेचेन्नकिंचिद्विमित्यादिना नदेत्यादिनावाविदि-
तेनाद्यत्प्रादनाविधायकत्वादिति यद्विमित्यादिनादिसर्वप्राणस्यात्रमितित्तानमेवविधीयतेनत्रप्राणविदःसर्वात्रभक्षणंतदव-
द्योतियदाभावात्रविकल्पोपपन्निरित्यर्थः द्वितीयंहृषयति नहवाश्रिति अस्मेतिविदित्यरामर्शान्निपातयोरर्थवादत्वावद्योतिनोदेश-
नादेकवाक्यत्वसंभवेवाक्यभेदस्याप्यायत्वाच्चेतिहेतुमाह तेनेति अर्थवादस्यापिस्वार्थेप्रामाण्येदेवताधिकरणन्यायेनभविष्य-
तीत्याशंक्यनकलंजंभक्षयेदित्यादिविदितस्यभक्षणभावस्यबाधनेनहेत्यादेर्नसामर्थ्यंहृषिपरत्वादसमानांतरविरोधेस्वार्थेमा-
नत्वायोगादित्याह नत्विति नहेत्यादेरन्यपरत्वंप्रपंचयति प्राणमात्रस्येति तत्रदोषाभावज्ञापनात्तदेवविधिस्मिन्नमित्याशंकादयत्विति

अर्थवादसमानोत्तरविरोधे स्वार्थे मानत्वा योगसोक्तत्वरिति भावः प्रमाणाभावस्यासिद्धिमाशङ्कते विदुष इति सामर्थ्यात्प्राणस्वर
 पवत्त्वादित्यावत् अदोषः सर्वत्र भूतानामेति शेषः अर्थोपनिर्दिष्टयति नेत्यादिना अनुपपत्तिमेव विवृणोति सत्यमिति येनेत्यस्यात्मा
 कृतत्वापीति वक्तव्यं यद्यपीत्यपक्रमात्प्राणस्वरसामर्थ्यादनुपपत्तिरपिशाम्यतीति शङ्कते नन्विति किं फलात्मना विदुषः सर्वत्र
 भूतानामाद्यते किं वा साधकत्वरूपेणेति विकल्पाद्यसंगीकरोति वादमिति प्राणरूपेण सर्वभूतानामेव ह्यर्थः तत्र प्रतिषेधाभावे स
 दृष्टान्ते फलितमाह तस्मादिति तथा स्वरसिक्के प्राणस्य सर्वभूतानामेव तत्र चाप्रतिषेधादोषराहित्यमिति शेषः तद्वा दित्ये किं स्यादिति चेत्तदा
 ह्यत इति पंचमर्थमेवास्फोरयत्प्राणत्वमिति प्राणविदः साधकत्वाकारेण साध्यते सर्वत्र भूतानामिति पक्षे प्रत्याह येनत्विति उदे
 ति प्राणविदुष्यते निमित्तान्तरादत्यन्तप्राप्तविषयो विधिः प्रतिप्रसवो यथा ज्वरितस्य दानप्रतिषेधे प्योषधेऽपि वेदिति तथा शास्त्राधिका
 रिणः सर्वभूतभूतानामपि प्राणविदो विशेषविधिर्नोपलभ्यते तथा च तस्य भूतानामुदः साध्यमित्यर्थः प्रतिप्रसवाभावे लज्जेदर्श
 यति तस्मादिति अर्थवादस्य तर्हि कारातिरित्याशङ्क्याह न्यविषयत्वादिति तस्य स्तुतिमात्रार्थत्वात्तद्वशाद्विषेधातिक्रम इत्यर्थः ननु
 विसिद्धस्य प्राणस्य सर्वत्र त्वदर्शनमत्र विधीयते तथा च विदुषोऽपि तदा नः सर्वत्र भूतानामेव दोषो यथा दर्शने फलाभ्युपगमादत्राह
 नचेति इतोऽपि सर्वप्राणस्यात्र मित्येतदवष्टंभेन प्राणविदः सर्वभूतानामेव विधेयमित्याह यथा चेति प्राणस्य यथोक्तस्य स्वीकारेऽपि कस्यचि
 त्किंचिदत्र जीवने हेतुरित्यत्र दृष्टान्तमाह यथेति तथा सर्वप्राणिष्वप्यवस्थया त्रसंबंधेऽर्थोक्तिकमाह तथेति प्राणविदोऽपि कार्यकर

लोवतो निषेधातिक्रमायोगो फलितमाह तस्मादिति वाक्योत्तरमादाय व्याकरोत्यापइति स्मार्तोदाचमनादन्यदेव श्रौतमाचमनमन्य
तो प्राप्ते विधेयं तदर्थमिदं वाक्यमिति केचित्तान्प्रत्यादाय चेति वासः कार्यपरिधानं तत्रमादाय विनियोगायोगो प्राप्तमर्थमाह तस्मादि
ति यदिदं किंचेत्प्रादायुक्तदृष्टिविधेरर्थवादमादाय व्याचष्टे नेत्यादिना पुनर्ननु कर्षणमन्वयार्थं पदार्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह यद्यपीति
अभक्ष्यभक्षणं तर्हि स्वीकृतमिति चेत्नेत्याह इत्येतदिति यथा प्राणाविदो नानन्नं भुङ्क्ते भवति तथेत्येतत् अनुमतस्तर्हि प्राणाविदोऽप्युति य।
होपीत्याशंकाह तत्रापीति असत्प्रतिग्रहे प्राप्तेपीत्यर्थः किमित्ययं तुत्यर्थवादः फलवादपूर्वकिं न स्यादित्याशंकाह फलत्विति इति शब्दः
सर्वप्राणस्यात्रमिति दृष्टिविधेः सार्थवादस्योपसंहारायः उक्तमेवार्थं बोधसमाधिभ्यो समर्थयते नन्वित्यादिना यथा प्राप्ते प्रकृतवाक्यव
शात्प्रतिपन्नं रूपमनतिक्रम्येति यावत् वाक्यस्य विस्तृतित्वे फलितमादातरिति यदुक्तमायो वास इति तस्मिन् शेषभूतपुनरग्रंथमुत्थाप्य व्या।
चष्टे यस्मादिति तत्रेत्यशानात्प्रागृहकालोक्तिः उक्तेभिप्राये लोकप्रसिद्धिमुक्तलघति अस्ति चेति तत्रैव वाक्योपक्रमस्यानुक्त्ये दर्श।
यति प्राणस्येति किमर्थमिदं सोपक्रमवाक्यमित्यपेक्षायामत्र चेत्प्रादायुक्तं स्मारयति यदपइति दृष्टिविधानमसहमानः शंकते नन्विति
अस्तु प्रापत्यार्थमाचमनं प्राणपरिधानार्थं चेत्प्राशंकाह तत्रेति कल्पाप्राणयनन्यायेन हि करत्वाविरोधमाशंक्याह नचेति तत्र प्रत्यक्षत्वा
त्कार्यभेदस्याविरोधेऽपि प्रकृते प्रमाणाभावाद्दिकरणत्वात्तु पपत्तिरित्यभिप्रेत्योक्तमुपपादयति यदीति ननु स्मार्ते माचमनस्य प्राप्यार्थ।
त्वे प्रकृतवाक्यादधिगतं तथा च कथं हि करत्वमप्रामाणिकमित्याशंका वाक्यस्य विषयो तरे दर्शयति यस्मादिति दि करत्वदोषमुक्तं दृष्टय

ति नेत्यादिना नञ्चाचमनेदर्शननिरपेक्षमित्याह क्रियामात्रमेवेति नन्वाचमनफलभूतेषां पत्येदर्शनसापेक्षमिति चेन्नैत्याह नन्निति
क्रियाया एव तदाधानसामर्थ्यादित्यर्थः तत्रैत्याचमने शुद्धार्थे क्रियांतरे सतीत्यर्थः प्राणवित्तानप्रकरणे वा सो वित्तानं चोद्यते चेद्वाक्य
भेदस्यादित्याशङ्क्याह प्राणस्येति सर्वात्र वित्तानवदिति चकारार्थः आचमनीयास्वप्नवासो वित्तानं क्रियते चेत् कथमाचमनस्य
प्राप्त्यर्थत्वमित्याशङ्क्याह नन्निति द्विकरत्वदोषाभावे फलितदर्शनविधियुपसंहरति तस्मादिति अप्राप्तत्वाद्वा सो दृष्टेर्विधिव्यति
रेकेण प्राप्ताभावाद्दृष्टेः अत्र प्रकृतत्वात् कार्याख्यानादप्येवमिति च न्यायादित्यर्थः ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणान्तरमादाय तस्य पूर्वणसं
बंधं प्रतिजानीते स्येतकेतरिति कोसौ संबंधस्तमादावित्येति तत्र कर्मकांडे ज्ञानकांडे चायदस्तप्राधान्येन नोक्तं तदस्मिन्कांडे वक्तव्य
मस्य विलाधिकारत्वात् न च सर्वमनुक्तं वक्तुमिदं ब्राह्मणमित्यर्थः वक्तव्यशेषे दर्शयितुं हते कीर्तयति सममेति समुच्चकारिणोऽपि
शूर्ध्वो रग्निप्रार्थनेऽपि किं स्यादित्याशङ्क्याह तत्रेति अद्यायावसाने समस्यर्थः सामर्थ्यमेव दर्शयति सपद्येति विशेषणवशाद्दहवो
माग्नीभावे किंपुनस्तेषां स्वरूपं तदाह पद्यानस्येति तत्र वाक्यशेषमनुकूलयति वत्यति चेति संप्रत्याकांक्षादारा समनेतरब्राह्मणा
तात्पर्यमाह ते चेति उपसंक्रियमाणं संसारगतिमेव परिच्छिनत्येतावतीतीति दत्तिणो धीरात्मात्मकेति यावत्कर्मविपाकस्तर्हि
ऊत्रोपसंक्रियते तत्रादेतावानिति इति शब्दो यथोक्तं संसारगत्यतिरिक्तकर्मविपाकाभावात्तदुपसंहारार्थ एवायमारंभस्तदुपसंहारा
र्थं अथोद्गीथाधिकारे सर्वोपि कर्मविपाकोऽनर्थ एवेत्युक्तत्वात्परिशिष्टे संसारगत्यभावात्कथं तिलकांडे तन्निर्देशसिद्धिरत आह यद्यपीति

य

शाने-
२२१

कस्मर्दिविपाकस्तत्रोक्तस्तत्राह शास्त्रीयस्येति तत्रसकृतविपाकस्यैवोपन्यासेहेतुमाह ब्रह्मविद्येति अनिविपाकात्तत्रैवैवमुक्तमभि
मुखादेवसिद्धिमिति न तत्र तदिवत्ता इह पुनः शास्त्रसमाप्तौ विलिखितकारे तद्विपाकोपपत्तिरिति भावः प्रकारान्तरेण संगतिवक्तुमुक्तं।
स्मारयति तत्रापीति शास्त्रीयविपाकविषयेपीत्यर्थः उत्तरग्रन्थस्य विषयपरिशेषार्थपातनिकामाह तत्रेति लोकद्वयसमस्यर्थः प्रागनु
क्रमपि देवयानाद्यवक्तव्यमिति कुतो नियमसिद्धिस्तत्राह तत्रेति वक्तव्यशेषस्य सत्त्वे फलितमाह इत्यत इति यत्र हि प्रागनुक्तं तदेव देवया
नादिवक्तव्यप्रागेवोक्तं तत्र ब्रह्मलोकार्थिकस्मादुच्यते तत्राहं तत्रेति शास्त्रस्यान्ते चेति संबन्धः इत्येवैव ब्राह्मणमगतात्पर्यत्वाद्धारभ्यमित्याह अपि
चेति एतावदित्यात्मज्ञानोक्तिरमृतत्वे तत्साधनमिति यावत् चकारादुक्तमित्यनुषंगः ज्ञानमेवामृतत्वे हेतुरित्युक्तोर्थस्तत्रेति समस्यर्थः त
दर्थो हेतुपदेशार्थः कथं पुनर्वक्ष्यमाणकर्मगतिर्ज्ञानमेवामृतत्वसाधनमित्यत्र हेतुत्वं प्रतिपद्यते तत्राह यस्मादिति व्यापारोक्तिरुक्तमिति
तिशेषः सामर्थ्यात्तानातिरिक्तस्योपायस्य संसारहेतुत्वनियमादित्यर्थः प्रकारान्तरेण ब्राह्मणतात्पर्यवक्तुमग्निहोत्रविषये जनकयाज्ञवल्क्य
संवादसिद्धमर्थमनुवदत्यपि चेत्पादिसा एतयो रग्निहोत्रादुक्तयोः साधं प्रातश्चाहुतिर्योरिति यावत् लोकं प्रत्युत्थायिने यजमाने परिवेष्टो मे लो
कं प्रत्यावृत्तयोस्तयोरनुष्ठानोपचिन्तयोः परलोकं प्रति स्थापयित्वा न देतं परिणामत्वे तत्र इति प्रश्नश्च इकमग्निहोत्रविषये जनकेन याज्ञवल्क्ये प्र
त्युक्तमिति संबन्धः तत्रेत्याहोपगमप्रश्नपद्धौक्तिः ननु फलवतोऽनुष्ठानात् कस्येदमाहुतिफलं न हितत्वे तत्र संभवति तत्राह तत्रेति कर्तृवाचिप
राभावादादित्येवैवैवोक्तात्पादिकायां रंभकत्वात् तत्र कर्तृगामिफलमुक्तमित्याशङ्काह नहीति किंचकारकाश्च यत्वात्कर्मणोऽनुक्तं तत्फ

१२१

तस्य कर्तृणामित्यमिह स्पष्टं नेति सांते आसंभवादादुक्तोः सकर्तृकयोरेव गत्यादिविवक्षितं चेत् तर्हि कथं केवलं द्रव्योः सकर्तृकयो
 रेव गत्यादिविवक्षितं चेत् तर्हि कथं तत्र केवलं द्रव्योर्गत्यादिगम्यते तत्राह तत्रेति अग्निहोत्रप्रकरणं सप्रमर्शः अग्निहोत्रस्तु त्वर्थत्वात्प्र
 प्रतिवचनरूपस्य संदर्भस्येति शेषः भवत्येवमग्निहोत्रप्रकरणस्थितिः प्रकृते तत्किमायातं तत्राह दृष्ट्विति किमिति विद्याप्रकरणे कर्मफलं
 विज्ञानं विवक्ष्यते तत्राह तद्वारेणेति ब्राह्मणारंभमुपपादितमुपसंहरत्येवमिति संसारगत्युपसंहारेण कर्मविपाकस्य सर्वस्यैवोपसंहारः
 सिद्धो भवति तदतिरिक्ततद्विपाकाभावादित्याह कर्मकारस्येति यथा केवलं स्तुदर्शयितुं ब्राह्मणमारभते चेत् तत्र किमित्याख्यायिका प्र
 णीयते तत्राह इत्येतदिति सर्वमेव पूर्वोक्तं स्तुदर्शयितुं मित्रलेखः सत्वावबोधार्थमाख्यायिकां करोतीत्यर्थः यदा कदाचिदतिक्रान्ते काले
 वृत्तार्थद्योतित्वे निपातस्य दर्शयति इति शब्द इति यशः प्रयत्ने विदुस्तत्त्वकीयविद्यासामर्थ्यात्प्रापने प्रसिद्धा विदुर्जनविशिष्टत्वेनेति शेषः
 क्वचित्तस्य प्राप्ते सर्वदेतः किमिति राजाद्येतकेतुमागतमात्रे तदीयाभिप्रायमप्रतिपद्यति रसुर्वत्रिवसंबोधितवानित्याशङ्क्याह स
 राज्ञेति संबोधमर्त्सने कृतवानिति शेषः तद्वद्योतिपदमिदं नास्तीत्याशङ्क्याह भर्त्सनार्थेति भो इति प्रतिवचनमाचार्यप्रत्युचितं न तत्र
 यंप्रति तस्य हीनत्वादित्याह भो इतीति अप्रतिवचने क्रोधं हेतुं करोति कुतः सन्निति पितुः सकाशात्तत्र बलवानुशासनत्वे लिंगनास्तीत्याशं
 क्याह एकेति पदार्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह समानेति नाडीरूपेण साधारणेन मार्गेण भूयः गच्छतां यत्र मार्गविप्रतिपत्तिस्तत्किं जानामीति
 प्रश्नार्थः विप्रतिमेव विशदयति तत्रेति अधिकृतप्रजानिर्धारणार्था सप्रमीप्रश्नं प्रश्नं निगमयति यथेति प्रश्नांतरमादत्ते नदीति तदेव

सपृथगिति यथेति परलोकगताः प्रजाः पुनरिमंलोकं यथागच्छन्ति तथा किं वेत्येति योजना प्रश्नोत्तरप्रतीकमुपादत्ते वेत्येति तद्व्याक-
रोत्येवमिति प्रसिद्धोऽन्यायोजनराजरादिर्मरणहेतुः प्रश्नोत्तरमुत्पाद्यवाच्ये वेत्येत्यादिना पुरुषशब्दवाच्यभूत्वा मुत्पाद्यवदन्तीति संबंधः
कथमप्यपुरुषशब्दवाच्यत्वं तदाह यदेति प्रश्नोत्तरमवतारयति यथेवं नि पिरणालस्यवा प्रतिपदं वेत्येति संबंधः यत्कृत्वा प्रतिपद्य
तेषां याने तत्कर्म प्रतिपदितियोजनावाक्यार्थमाह देवयानमिति उक्तमर्थं संहिष्याह देवलोकेति मार्गद्वयमेव नास्ति त्वया तत्प्रेतामा
त्रेण एक्यते तत्राह पीति अत्रेति कर्मविपाकप्रक्रियोक्तिः अस्मार्थस्य मार्गद्वयस्येत्येतत् तेषामेव मार्गद्वयेधिकृतत्वमिति वक्तुं हीत्सु कं त
देवस्य दयति ताभ्यामिति विचंसाध्यसाधनात्मकं संगच्छते गंतव्यत्वेन गंतव्येन चेति शेषः प्रकृतसंख्यात्मानं श्रेयो ब्राह्मणशब्दार्थः
यदंतरेत्यादौ विवक्षितमर्थमाह उक्तपालयोरिति श्वेतकेतोरभिमाननिवृत्तिद्योतनार्थं ब्रह्मवचने राजदत्तवसत्यनादरे हेतुमाह ऊमारः
ति एवं किलेति राजपराभवलिङ्गकं पितृवचसो मृषात्वं द्योत्यते अज्ञानाधीनं दुःखं तवा संभावितमिति सूचयति समेध इति सत्यं किंचि
दुक्तं किंचित्त्वित्तानमन्यस्यै प्रियतमा यदा त्वं रक्षितमित्याशंकाद को न्य इति राक्षायत एहं तन्मयान वित्ता तं तथा च तस्मिन् विषये त्वया वं
चितोऽस्मीत्याशंकादाह मपीति तर्हिततत्तानं कथं साध्यतामित्याशंकाद तस्मादिति विवक्षितविद्यागौरवं विवक्षितत्वाद् अस्मामिति
तदिति सामान्योत्सावरो निर्दिश्यते समास्ति स इति यदुक्तं तदुपपादयति यस्मादित्यादिना नवयन्ममेत्यत्र तस्मादिति पठितव्यं किं तर्हि मया
कर्तव्यमित्याशंकाद प्रतिसातयेति यत्र वाभिप्रेतं तदहं करोमीत्याशंकाद ममेति माभूदित्यन्वयदर्शयन् प्रतीकमादाय वाच्ये नोऽस्मा

नभीति वदानोदानशीलो विभवे सत्यदाता कर्तव्य इति भेदः परिशिष्टं भागं व्याकृतं न्यायार्थमाह बहोरित्यादिना माप्रत्येवेति निय-
मस्य कृतं दर्शयति नचेति कोसौ न्यायस्तत्राह शास्त्रेति उपसदनवाकं शास्त्रमित्युच्यते गौतमो राजानं प्रति शिष्यत्वं वृत्तिं कर्वाणः शा-
स्त्रार्थविरोधमाचरतीत्याशंकाह वाचाहेति आपदि समादधिकादा विद्याप्राप्त्यसंभवावस्थायामित्यर्थः उपायननुपागमनेपादोप-
सर्पणमिति यावत् विद्यागदित्यापेक्षयानि हीनशिष्यभावेपगतिरपदेतरेतथाशङ्कार्थमेव विशदयति तवचेति संतुष्टितामहाय-
यातथाकिमस्माकमित्याशंकाह पितामहानामिति किमिति तर्हि श्येविद्यारुदिति मह्यं नोपदिश्यते तत्राह नकस्मिन्निति तर्हि भवता-
सास्थितीरह्यतामहेतयथागतं गमिष्यामीत्याशंकाहेतः परमिति तवाहं शिष्योस्मीत्येवंब्रुवेते भवते मतो न्येपिनवक्तास्तीति यस्मात्त-
न्याख्यातमहेतितस्मादहेतुनस्तुभं कथं नवत्ये किं तव द्यामेव विद्यामित्युक्तं उपपादयति कोहीत्यादिना असावित्यादिना यतिष्यामि-
त्यादि चतुर्थप्रश्नस्य प्राथम्येन निर्णये क्रमभंगः स्यात्तत्र चकारणं वाच्यमित्याशंकाह क्रमभंगस्तिति मनुष्यजन्मस्थितिलयानां चतुर्थ-
प्रश्ननिर्णयाधीनतया तस्य प्राधान्यात्प्राधान्ये सत्यर्थं क्रममाश्रित्याविवक्षितस्य पाठक्रमस्य भंगः कृत इत्यर्थः इंद्रादीनां कर्मनधिकारि-
त्वात्तद्युलोकस्य वाहवनीयत्वाप्रसिद्धादोसाधारत्वायोगात्प्रत्ययस्य च श्रद्धापादोस्यत्वात्तुपपत्तेस्तस्मिन्निष्ठादिवाक्यमशुक्तमिति शंकेते-
नचेति होमकर्मसमस्यर्थः अस्य ब्राह्मणस्य संबंधग्रंथे समाधानमस्य चोपस्थाप्याभिरुक्तमित्याह तत्राह तदेव दर्शयितुमग्निहोत्रप्रकर-
णे च तं स्मारयति नन्विति किंतु उक्तमिति चेत्तदाह तेवा इति आहुत्योक्तं त्रयोऽहंकात्यादिकथमित्याशंकाह तत्रेति यजमानस्य मृति-

श्राने
२२३

कालसमर्थः समाधनयोरेवतयोहृत्कांतिर्नस्वतेत्रयोरित्येतदुपपादयति यद्येत्पारिना इहेतिजीवदवस्थोच्यते नष्टानामप्यारी
नामव्याकृतभावापन्नत्वेनाविशेषप्रसंगात्तैः सदाहृत्योहृत्कांत्यादिसिद्धिरित्याशंकारे तत्राग्निरिति नाशादहंमपिप्रातिस्विकशक्ति
रूपेणाप्यारिद्यवतिष्ठतेतथाचाविशेषप्रसंगाभावादाहृत्योः समाधनयोरेवोहृत्कांत्यादिसिद्धिरित्यर्थः यद्योक्तयोराहृत्योहृत्कांत्यादि
समर्थनेनाग्निदोत्राहर्वस्यजगदारंभकत्वमुक्तंभवतीत्याह तद्विद्यमानमिति विद्यमानत्वमेवविशदयति अहर्वेत्येति अथययोरित्या
विधयाकथमपिहर्वंकल्पीयंकर्मफलप्रदर्शयामव्याकृतात्मनास्थितेपुनर्जगदारंभतोतथापीदानीतनमग्निदोत्रादिकंकर्मकथंजगदा
रंभकंभविष्यतीत्याशंकारे तथैवेति विमतमारंभकंतत्त्वमिदमन्वात्सप्रतिपन्नवदितिभावः अग्निदोत्रप्रकरणमर्थसंश्रुतीतपुपसंदर
त्येवमिति उक्तमुपजीव्यप्रकृतब्राह्मणप्रवृत्तिप्रकारंप्रदर्शयतीहत्विति उत्तरमार्गप्रतिपत्तिसाधनेविधिसिद्धिमितिसंबंधः किमित्युत्तर
मार्गंप्रतिपत्तिसाद विशिष्टेति ब्राह्मणप्रवृत्तिमभिधायासौवैलोकोग्निरित्यादिवाक्यप्रवृत्तिप्रकारमाह इतिश्रुलोकेति इत्यंब्राह्मणे
स्थितेसतीत्येतत्भवत्येवंतथापिकेदेवा इतिप्रश्नस्यकिमुत्तरंतत्राह तत्रेति उक्तरीत्यापंचाग्निरदर्शनेप्रस्तुतेसतीत्येतत् इहेतिव्यवहारभूमि
प्रदः कथंतेषांतत्रोत्तरत्वंतदाह तेचेति तथापिकथंश्रुलोकाग्रौतेषांदोतत्वंतदाह तत्रेति तत्फलभोक्तृत्वादित्यत्रतत्कृत्योग्निदोत्रादि
कर्मविषयस्तद्भोक्तृत्वंचप्राणानांजीवोपाधित्वादवधेयं तथातथाद्युपर्जन्यादिसंबंधयोगाकारेणेतिवाच्यं केदेवा इति प्रश्नो निर्णीतः
संप्रत्यवशिष्टं प्रश्नद्वयं निर्णेतमादात्रचेति जीवदवस्थायामितियाच्यते सदकर्तृत्वंतत्त्वमिदं द्रष्टव्यः अमुंलोकमाविशतीतिसंबंधः आ

२२३

वेशप्रकारेप्रकरयति धूमादीति कथमेतावतीकिंपुनः अहाहोहविरितिप्रश्नो निर्णीतस्तत्राह ताः सस्त्विति तथापिकथंनेक
 तीतिप्रश्नस्यकथंनिर्णयस्तत्राह सोमलोक इति तथापितस्याश्रितेः सोमो राजा संभवतीति कथमुच्यतेतत्राह ताम्नेति निर्णीते।
 र्यंश्रुतिमवतारयति तदेतदिति कथंपुनराप्यंश्रुताशब्दावाचानादिलोके अहाशब्दं तासु प्रयुज्यतेतत्राह अहेति उपक्रमवशादप्या
 पोत्र अहाशब्दावाचा इत्याह वेकेति अपामेवपुरुषशब्दावाचानां शरीरारंभकत्वेन धृतांतराणामितिकृत्वा तस्य पंच धृतारज्ज्वाभ्यु
 पगमभंगः स्यादिति चेत्त्रेत्याह धूयस्त्विति अथापुरुषशब्दावाच्यत्वे हेतुं तत्रमाह कर्मेति अथाकर्मप्रयुक्तमपि प्रकृष्टं जन्मासितक
 थमप्यं सर्वत्र पुरुषशब्दावाच्यत्वेतत्राह कर्मकृतोहीति अन्यथा तत्र तत्र सुखदुःखभेदोपभोगा संभवा इति भावः यदि कर्मा श्वशब्द
 वाच्यं भूतसूक्ष्मं सर्वत्र शरीरारंभकं कथं तर्हि पूर्वमग्निहोत्रादित्योरेव व्यक्तजगदारंभकत्वमुक्तं तत्राह तत्रेति लक्ष्यते अग्निहोत्रादित्येति शो
 षः लक्षणायां पूर्वोत्तरवाक्ययोर्गमकत्वमाह दारा ग्रीति आद्यमाह त्याधारमेवेति नृणां इत्याधारान्तराणि क्रमेण निरूपयति पञ्चन्यो
 वा अग्निरिदिना कृतोऽस्य द्वितीयत्वमिति शंकि त्वाक्तामाह त्पोरिति अस्ति त्वत्त्वाणां धूमप्रभवत्वेनाप्या धूमज्योतिः सलिलमरुतो सं
 निपातः क्रमेण इति एतन्नो कश्चिद्योर्देहदेहिभावेन भेदः श्विवीक्षायां हीति एतानि ही चंद्रात्रेस्तमसो मृत्योर्विभ्यतमस्य पारयत्रिति श्रु
 तेरात्रेस्तमस्त्वावगमानस्य च मृत्युर्वैतमः कायातेनैव तज्योतिषा हृतं तमकायांतरतीति धूमावाच्यत्वेन तं सोराह स्यानेतच्च धूमायेति दि
 प्रसिद्धं उद्धृत्य श्विवीक्षायां निर्मितं संस्लाकृतिस्वभावेन स्तवृत्त्यानेतरीये घनमोमयमिति स्मृतैरित्यर्थः सोमचंद्रमसोराश्रयाश्विभा

त्या

वेनभेदः योग्या उपलब्धि विरोधमाशंकते नन्निति इहेति पुरुषाग्रिनिर्देशः शंकितं विरोधं निराकरोति नैष दोष इति उपपत्तिमेव दर्शयत्यधिदेवमिति तस्या आहुतैः पुरुषः संभवतीति वाक्यं व्याकरोत्येवमिति पंचाग्रिदर्शनस्य चतुर्थप्रश्ननिर्णीयकत्वेन प्रकृतोपयोगो दर्शयति यः प्रश्न इति निर्णीयप्रकारमनुवदति पंचम्यामिति यद्योक्तरीत्या जाते देहे कथं पुरुषस्य जीवनकालो नियम्यते तत्राह स पुरुष इति पंचाग्रिक्रमेण जातो ग्रिलयस्याहेतेनाग्रात्मेति ध्यानसिद्धयेष्वस्य ग्रिमं त्याज्यधिकरणं प्रस्तौत्येति जीवननिमित्तकर्मविषयस्तत्कृष्टः वक्ष्यमाणकीटादिदेहव्यावृत्तये भास्वरवर्णविशेषादीत्येति शयवत्त्वे हेतुमाह निषेकादिभिरिति पंचाग्रिविदो गतिं विवक्षुरुत्तरं यं शुभमवतारयतीदानीति ये विदुस्ते चिंषमभि संभवतीति संबंधः एवं शब्दस्य प्रवृत्तपंचाग्रिपरामर्शित्वं सूचीकृतं चोदयति नन्निति एवमेतद्विदुरिति श्रुतमेतद्दर्शनमित्युक्तं तदेवेदमिति प्रत्यभिज्ञापकं दर्शयति तत्रहीति आदिपदमादित्यसमिधमित्यादिसंयुहीतं रश्मीनां धूमत्वमद्भौचिं ह्यमित्यादि प्रहीतं द्वितीयमादिपदं प्रत्यभिज्ञाफलमाह तस्यादिति प्रश्नप्रतिवचनविषयस्यैव प्रकृतस्यैवं शब्देन परामर्शोऽत्र षड्प्रश्नीयं दर्शनमिह पराश्रयमिति परिहरति नेत्यादिना संयुहीतं परिहारे विवृणोति यतिष्यामित्यस्येति अधिकरणोषस्योद्यावदेव वस्तुपरिश्रयो विषय इत्यर्थः षड्प्रश्नीयमेव व्यवहितं दर्शनमत्र पराश्रयं चेन्न दायति ष्यामिति प्रश्नोऽर्थः स्यात् षड्प्रश्नीनिर्णीतदर्शनशेषभूतदर्शनस्य प्रश्नाहेते प्रवचनसंभवादित्याहात्येति ~~इत्यर्थः~~ ~~स्यात्~~ किंच सर्वस्मिन् यं ये प्रवयशि हतया पंचत्वसंख्यायानिश्चितत्वात् तदवाकिं ज्ञाः सोऽपरिकाग्रय एवात्रैवं शब्देन पराश्रयप्रवृत्तचित्ता इत्याह निर्णीतत्वाच्चेति

अग्निहोत्रप्रकरणे निर्गतमेवाग्नादिपूर्वग्रंथे नृद्यते तथा वाग्निहोत्रदर्शनमवावदितमेवं शब्देन शक्यं पराशरमुक्तिं शङ्कते अथेति अग्नि
 होत्रदर्शनं पूर्वग्रंथे नृद्यते चेत्प्रकरणे प्राप्ते उपमनतिक्रम्येवांतरिहोत्रादेरप्यत्रावदने स्यात्तत्र तद्वैपरीत्येनानवदने युक्तमनुवादस्य परोवा
 दसापेक्षत्वात्तत्रांतरिहोत्राद्यनृद्यते तस्मादेवं शब्देनाग्निहोत्रपरामर्शोऽतिपरिहरति यथा प्राप्तेति युलोकादिवादस्यांतरिहोत्रमुपलक्ष
 णार्थत्वात्पूर्वस्यानुवादत्वसंभवादेवं शब्देनाग्निहोत्रविषयत्वमिदिरिति चोदयत्यथेति प्रापकाभावात्पल्लवपक्षायोगेऽप्यंगीकृत्य
 पंचाग्निनिर्देशनैर्ग्रन्थेन हृषयति तथापीति इतश्च स्वतन्त्रमेव पंचाग्निदर्शनमेवं शब्दपरामुक्तिर्यथा शक्यं तस्येति समिदादिसम्यग्दर्शना
 दग्निहोत्रदर्शनं शेषभूतमेवैतद्दर्शनमित्युक्तमनृद्यहृषयति यत्तित्यादिना अथोचामाग्निहोत्रस्तत्पर्यत्वादग्निहोत्रस्यैव कार्यमित्युक्तमित्य
 ३ इति शेषः एवं शब्देनाग्निहोत्रपरामर्शसंभवे फलितमाह तस्मादिति तच्छब्दार्थमेव स्पष्टयत्येवमितीति प्रकृतं पंचाग्निदर्शनं तच्च स्वतन्त्र
 मित्युक्तं तद्वत्तामर्चिरादिप्रतिपत्तिर्न केवलकर्मिणामित्यर्थः अथ पूर्वकं वेदिरविशेषे निर्दिशति किं पुनरित्यादिना गृहस्थानां यज्ञा
 दिनापिरयाण्यप्रतिपत्तेर्वैद्यमाणां तत्रादेव यज्ञे पश्चिप्रवेशोऽस्तीति शङ्कते नन्विति पंचाग्निविदो गृहस्थानां देवयज्ञे पश्चाधिकारस्तद
 दिता नाना तेषामेव यज्ञादिनापिरयाण्यप्रतिपत्तिरिति विभागोपपत्तेर्वैद्यमाणां तत्रादेव यज्ञे पश्चिप्रवेशोऽस्तीति समाधत्ते तस्यादिना एवं विदुरितिसामान्य
 वचनात्परिब्राजकादेरप्यत्र गृहणं स्यादिति चेत्त्रेत्याह भित्तवानप्रस्थयोऽथेति विधानेरेण तयो रनरमार्गे प्रवेशात्पंचाग्निविषयत्वेन गृह
 णं पुनरुक्तेरित्यर्थः गृहस्थानामेव पंचाग्निविदामत्र गृहणमित्यत्र देवं तन्माह गृहस्थेति ब्रह्मचारिणां तद्दीदृशं गृहणं भविष्यति नेत्यादा

यु

न इति पंचाग्निदर्शनस्य गृहस्थकर्मसंबंधादेवेत्येतत् कथं तर्हि नैष्ठिकब्रह्मचारिणां देवयाने पथि प्रवेशस्तत्राह तेषां त्विति अर्थमाः से
 वंधीयः पंचास्त्रमासाद्यते नोत्रेण पथा ते यथोक्तं संप्रदायः सायेत्तममृतत्वे प्राप्ता इति स्मृत्यर्थः अथ मां तराणां पंचाग्निवित्तेना
 अग्रहलोफलितमाह तस्मादिति अग्निजले फलितमाह अग्रहमिति अग्निजले साधयत्येवमिति अग्रहपत्यत्वे किं स्यात्तदाह ग्रीति इत्ये
 वं ये गृहस्था विदुस्ते ये ते च योजना अरण्यं स्त्रीजना संकीर्णो देशः परिव्राजकाश्चेति त्रिदेवि नो गृह्यते अन्येषामेव एवाभ्यो युज्यतानां सम्य
 कज्ञाननिष्ठानां देवयाने पथ्य प्रवेशादाश्रममात्रनिष्ठावाते पि गृह्ये रश्मिति इष्टं अहोपि स्वयमुपास्या कर्मत्वश्च वणादित्याशंक्य
 त्ययमात्रससाक्षात्पासत्वाच्च पपते मैवमित्याह न पुनरिति सर्वं पंचाग्निविदः सत्यब्रह्मविदश्चेत्यर्थः विनापि विद्यावलमर्चिरभिसे
 पतिः स्यादिति चेत्त्रेत्याह यावदिति कर्मकृत्या लोके प्रत्युत्थायिन इति पूर्वोक्तसंबंधः केवलकर्मणां देवयानमार्गप्राप्तिर्नास्तीत्युक्तं नि
 गमयतीत्येवमिति विदुषामेव देवयानप्राप्तिमुपसंहरति यदा त्विति नन्वर्चिषो ज्वालात्मनो स्थैर्यात्तदपि संपत्तिर्न फलाय कल्पते त
 त्राहार्चिरितीति अर्चिः शब्देन यथोक्तदेवताग्रहे लिंगमाह न हीति अतोर्चिर्देवतायाः सकाशादितियावत् अहः शब्दस्य कालविषय
 यत्वमुक्तदोषभावादिति चेत्त्रेत्याह मरणेति नियमाभावमेव व्यनक्तायुष इति विदुर्हि षये नियममाशङ्क्याह न हीति ननु रात्रौ मृतो
 पिविद्वानहरपेक्षफली संपत्स्यते नेत्याह न चेति एकस्मिन्नेव ब्रह्मलोके कथं बद्धवचनमित्याशङ्क्याह ब्रह्मेति ब्रह्मलोकानिति बद्धव
 चनप्रयोगादिति संबंधः अत्र ब्रह्मलोकाः विशेष्यत्वेन गृह्यते बद्धवचनोपपन्नौ हेत्वंतरमाहोपासनेति कल्पशब्दोत्रावांतरकल्पवि

षयः तेषामिदं न पुनरावृत्तिरिति कुचित्वा तदस्मिन्निष्पत्त्या नमश्चुक्रमिति शङ्कते इति यथा शोभते पौर्णमासी यजेतेत्यत्र
 नियमात्तथेदाया कृतेरिदं शब्दार्थत्वात्तिरेकशैवानावृत्तिरस्मिन्निष्पत्त्यर्थः परिहरति नेत्यादिना परोक्तं दृष्टं तं विवदयति शोभते
 इति कृतसंभारदिवसापेक्षेति शोभते त्वपौर्णमासी दिने चातर्कस्यैकतायां कदापौर्णमासीष्टिः कर्तव्येति विनावचनं न ज्ञायते तत्र
 शोभते त्वविशेषणं भवत्यस्य व्यावर्तकं तद्वदिदेति विशेषणमपि व्यावर्तकमेवेति नात्यंतिकानावृत्तिरिति त्वर्थः यत्तपौर्णमासी
 शब्दवद्विदं शब्दस्याकृतिवाचित्वादव्यावर्तकत्वमिति तत्राह नहीति यद्यपि प्रकृते वाक्ये पौर्णमासी शब्दो भवत्याकृतिवचनस्तथा पितृः
 शब्दार्थोपिकदाविदाकृतिरस्तीत्यंगीकृत्या व्यावर्तकः शोभतशब्दो नैव प्रयुज्यते तथा अपि विशेषणशब्दस्य व्यावर्तकत्वमावश्यकमि
 त्यर्थः सुधिरमाकाशमित्यादौ व्यावर्तकभावेऽपि विशेषणप्रयोगवदत्रापि विशेषणस्वरूपाववाटमात्रमित्याशङ्क्याह यत्र निति विशेष
 णफलमुपसंहरति तस्मादिति देवयानं पथानमुक्तापथं तरे वक्तुं वाक्यांतरमादाय परदृष्टं व्याकरोत्यथेत्यादिना कथं ते फलभागा
 नो भवेतीत्याकांक्षायां माह यजेतेति ननु दानतपसी यज्ञग्रहणे नैव श्रुते न दृश्यं गृहीतव्ये तत्राह बहिर्वेदीति दीक्षादीत्यादिपदेन प
 योत्रतादियज्ञांगसंग्रहः तत्रेति पितृलोकोक्तिः अपि शब्दो ब्रह्मलोकदृष्टार्थः धूमसंपन्नैरपुरुषार्थत्वमाशङ्क्योक्तपुनरमार्ग इवेति
 इहापीति पितृयाणमार्गपीत्यर्थः तददेवेत्यत्र मार्गगामिनीनां देवतानामिवेत्यर्थः तत्रेति प्रकृतलोकोक्तिः कर्मिणां तर्हि देवैर्भक्ष्य
 माणानां चंद्रलोक प्राप्तिरनर्था ये वेत्याशङ्क्याह उपपन्नमिति ग्रन्थाप्रतिभासे व्यावर्तयत्याप्यायसेति एवेदेवाश्रयीति संहिते दंष्टीति

ग्राने-
२२६

कंविश्लोति सोमलोक इति कथं पौनःप्राप्येन विश्रान्तिः संप्राप्यते तत्राह कर्मावशेषमिति दृष्टं तव दार्ष्टिके किमित्याप्यायने
नोक्तं तत्राह नहीति पुनः पुनर्विश्रमाभ्युत्तानमिति यावत् लोकद्वयप्रापकौ पंचानां विन्ययाख्याय पुनरेतल्लोकप्राप्तिप्रका-
रमाह तेषामित्यादिना कथंचेदस्य लसवलितानो कर्मिणामाकाशतादात्म्यमित्याशङ्क्याह यास्त्यति सोमाकारपरिणतत्वमे-
व स्फोरयति याभिरिति तस्य रुदिति इवी भवनयोग्यतो दर्शयत्यमयमिति स्त्राभा व्यापन्निरूपयते रिति न्यायेनाह काशभूता इवे-
ति आकाशाद्वायुप्राप्तिप्रकारमाह ते पुनरिति अन्याधिष्ठिते एव वदभिलाषादिति न्यायेनाह ते शिवीमिति रेतः सिग्णो गोपीति-
न्यायमाश्रित्याह ते पुनरिति ~~अन्याधिष्ठिते एव वदभिलाषादिति~~ योनेः शरीरमिति न्यायमनुसृत्याह तत्र इति उत्पन्नानां केषांचिदिष्टा-
दिकारित्वमाह लोकमिति कर्मावशेषानां तरेतत्फलभागित्वमाह ततो धृमादिनेति सोमलोकफलभोगानंतरं पुनरेतल्लोकप्राप्ति-
माह पुनरिति पौनःप्राप्येन विपरिवर्तनस्यावधिं सूचयत्युत्तरमार्गायेति प्राकृतानां तसंस्मरणेष्वपि व्याख्यातमित्याहेतीति
स्थानद्वयमावृत्तिसहितमुक्ता स्थानानंतरं दर्शयत्येत्यादिना स्थानद्वयात् तृतीये स्थाने विशेषं प्रष्टव्यमेवमिति तृतीये स्थाने कौटो-
पस्तुतिं संवादयति तथा चेति शुभ्यागते रतिक एते परिशिष्टं वाकार्यमाचष्टे तस्मादिति सर्वोत्साहो वाक्ताय चेत्तसं प्रयत्नः
यदुक्तमस्यानिमग्नस्य पुनरुद्धारो दुर्लभो भवतीति तत्र श्रुत्यंतरमनुकूलयति तथा चेति अतो ब्रूयादिभावादित्यर्थः तस्मादित्य-
तिकृष्टा संसारादित्यर्थः दक्षिणोत्तरमार्गप्राप्तिमाधने यत्र साम्यमाशङ्क्याह त्रयीति पंचप्रश्नान्प्रस्तुत्य किमिति प्रत्येकं तेषां निर्ण-

२२६

येन कृत इत्याशंका हैवमिति निर्णीते प्रकारमेव संयुक्तात्सावित्यादिना प्रथम्येन निर्णीत इति संबंधः देवयानस्येत्यादिः पंचम
प्रश्नः सतृतीयत्वेन दत्तिणादिमार्गापत्तिसाधनोक्त्या निर्णीत इत्यर्थः तेनैव मार्गद्वयप्राप्तिसाधनोपदेशेनैवेति यावत् मृतानोप
जानो विप्रतिपत्तिः प्रथमप्रश्नस्य निर्णयप्रकारमाह अथैरिति द्वितीयप्रश्नस्वरूपमनूयतस्य निर्णीतत्वं प्रकारप्रकटयति पुन
रुच्येति आगतं निर्णीत इत्यत्र संबंधः तेनैव पुनर्हतेः सत्त्वेनेत्यर्थः अमुष्य लोकस्यासंस्मृतिर्द्वितीयः प्रश्नः स्वच्छाभ्यां प्रागुक्ता
भ्यां निर्द्धारितो भवतीति भावः आह्याणंतरमवतार्यसंगतिमाह सय इति तत्रेति निर्द्धारणे सप्तमी कथं तर्हि विमोषार्जने संभवति तत्रा
ह तच्चेति तदर्थं विप्रतिपत्तिर्यमिति यावत् ननु महत्त्वसिद्ध्यर्थमिदं कर्म रभ्यते महत्यामुद्यामिति अत्रेति स्तत्र कथं मन्यथा प्रतिज्ञाते मि
ति शक्यते महत्त्वेति परिहरति महत्त्वे चेति उक्तेर्यथा तद्वर्णनं योजयति तद्व्याख्यादिसंयोजितार्थीकामयेत तस्येदं कर्म विशेषः
यस्य कस्यचिद्विनाशार्थिनस्तदीदं कर्म स्पष्ट इत्याशंकाह कर्मण्यधिकृत इति तत्र विनाशार्थिनिषेधीति यावत् उपसदो नामैष्टि विशेषाः न्या
तिष्ठो मे प्रवर्णोदस्ति शेषं किं पुनस्तत्सुव्रतमिति तदाह तत्र चेति यदुपसत्सु स्तनोपचयापचयाभ्यां पयोभक्षणं यत्नमानस्य प्रसिद्धं
तदत्रोपसद्व्रतमित्यर्थः प्रकृत्येति तर्हि स्तनोपचयापचयाभ्यां पयोभक्षणं स्यादिति चेत्त्रेत्याह अत्रेति मंथाख्यं कर्म सप्तम्यर्थः तत्कर्मस्य
पसद्व्रतकर्मोक्तिः केवलमित्यस्यैवार्थमादेति कर्तव्यता न्यमिति समासोत्तरमाश्रित्य शक्यते नत्विति कर्मधारय रूपं समासवाक्यं त
दित्यक्तं मंथाख्यं कर्मणः स्मार्तत्वात् अथ कृतानामुपसदा उपसंग्रहाभावात्तत्र कर्मधारयः सिद्धातीत्युत्तरमाहोत्तर इति मंथकर्म

एतः स्मार्तत्वमाविपति नन्विनि परिसमूहनपरिलेपनाद्युपसमाधानादेः स्मार्तार्थस्याशेषमानत्वादियं क्रतिः स्मृत्यनुवादिनी युक्ता तथा
 चैतत्कर्मभवत्येस्मार्तमिति परिहरति स्मृतीति ननु फलेनैस्मृत्यनुवादित्वे वैपरीत्यादतो भवतीदं श्रौतमित्याशङ्कार्थं श्रौतत्वे हीति यदीदं
 कर्म श्रौते तदा श्रौतिहोमेनास्य प्रकृतिविकृतिभावे स्यात्समग्रं समं युक्ता प्रकृतिः विकला रासं युक्ता च विकृतिः प्रकृतिविकृतिभावे च
 विकृतकर्मणः प्राकृतधर्मग्राहित्वा उपसद एव ब्रतमिति विग्रहसर्वमिति कर्तव्यता शक्यं प्रहीतेन वा श्रौतत्वमस्ति परिलेपनादिसं
 वेधात्र च पूर्वभाविन्या फलेनैस्मृत्यनुवादित्वासिद्धिस्तस्यास्यैकाल्यविषयत्वाभ्युपगमादिति भावः मध्यकर्मणः स्मार्तार्थत्वे लिङ्ग
 मादात एवेति तत्रैव हेतुं तस्मात् सर्वमिति मध्यगतेति कर्तव्यता शक्यं प्रहीते उपसद एव ब्रतमिति विग्रहा संभवा उपसत्स ब्रतमित्य
 स्मृत्कर्मसिद्धमित्युपसंहर्तमिति शब्दः पयोव्रती सत्यं समाप्तेन क्रमेण नृदोतीति संबंधः तत्र मोडवरमिति शंका वारयति ब्रतमय इति
 तस्यैवेति प्रकृतपात्रपरामर्शं दृढं वरत्वेपि विकल्पमाशङ्कार्थं कार इति अत्रेति पात्रनिर्देशः असंभवादशक्यत्वाच्च सर्वोपधिसमाहृत्ये
 ति युक्तमित्याशङ्कार्थं यथा संभवमिति उपधिसुनियमं दर्शयति तत्रेति परिसंख्यं वारयति अधिकेति रतिसंभूत्यात्रेति शब्दस्य प्रर
 र्शनार्थत्वे फलिते वाक्यार्थं कथयत्यन्यदपीति औषध्यादीनां संभरणानंतरं परिसमूहनादिक्रमे किं प्रमाणमित्याशङ्कार्थं क्रम इति त
 त्रेति परिसमूहनाद्युक्तिः होमाधारत्वेन त्रेताशिपरिग्रहं वारयत्ययिमिति आवसथ्यो यौ होम इति शेषः कथमेतावता त्रेताशिपरित्या
 गस्तत्रादौ कवचनादिति कथमुपसमाधानं अवलंबेताशिनिवारकं तत्राह विद्यमानस्येति आहवनीयादेः स्वाधेयत्वात्त्र प्रागेव सत्त्वा

मितिभावः मद्येस्वस्वाग्नेतिशेषः आचापस्थानमाहतिविशेषप्रदेशः भोजातवेदसुधीनायावंतोदेवाचक्रमतयः संतोममा।
र्यान्प्रतिबध्नांतितेभ्योदमाज्यभागंत्वय्यर्पयामितेवतेनरमाभूत्वासर्वैरपिपुरुषार्थेमांतर्पयंत्यहंचत्तदधीनोर्पितइत्याद्यमंत्रस्मार्थः
जातंजातंवेत्तीतिवाजातेजातेविद्यतइतिवाजातवेदाः यादेवताऊटिलमतिर्भूत्वासर्वस्वैवाहमेवधारयतीतिचमत्वात्वासाश्रित्यव
र्ततेतोसर्वसाधनोदेवतामहंचतस्यधारयायजेस्वाहेतिपूर्ववदेवहितीयमंत्रार्थः जेषायेत्यादिसंज्ञेषुधनितमर्थमाहेतस्मादेवेति
देदेआहुतीहुत्वेत्युक्तंनरसर्वत्रहितप्रसंगप्रत्याचष्टे रेतसरत्याभ्येति संश्रावस्तुचावलिममाज्यमंथइत्यस्यप्राणादेवताकल्पात्प्राणे
नैकीकृत्यसर्वात्मकत्वंतथाचसर्वदेहेषुप्राणरूपेणलंभ्रमसिप्राणस्यचलनात्मत्वात्तद्वत्त्वाच्चातत्राग्निरूपेणचलंज्वलदसिप्रकाशा
त्मकत्वादयेनरूपत्वाच्चतवज्जस्यरूपेणलंभ्रमसिनभोरूपेणप्रसृजनिष्ठेपमसिप्रसृजः सैर्वरविरोधित्वात्सर्वमपिजगदेकसमभवदा
त्मत्वंतर्भावापरिक्रिन्नतयास्थितंवस्तुत्वमसिप्रसृजोत्रायत्तारेभेत्वमेवदिंकृतमसितेनैवयत्तमध्येदिंकियमाणेचासिउद्गात्राचयत्तारे
भेतन्मध्येचोद्गीयपुद्गीयमानेचासिग्रधर्षणालेशावितमसिआग्नीप्राणचप्रत्यासावितमसि आर्देमेचोदरेममग्नीमसिविविधंभव
तीतिविभुः प्रभुः समर्थोभोग्यरूपेणसोमात्मनास्थितत्वादत्रेभोरूपेणप्रात्मनाज्योतिःकारणत्वात्त्रिधनेलघोह्यात्माधिरैवयोर्वा
गादीनामग्नादीनांचसंदरणाल्लेखवर्गोसीत्यभिप्रायंनमंत्रस्मार्थः ग्रामंसित्वेसर्वविज्ञानासिचयंचतेतवमदिमदत्तरेरूपमाहेतिम
त्यामदेमदिप्राणोपाजादिगुणः सचमांतयाभूतेकरोत्वित्ययमनमंत्रस्मार्थः सचित्सुहरेणंपवरणीयेष्टेष्टंधीमतीति संबंधः वा।

शाने-
२२८

तावायुप्रभेदामधुसत्त्वं ज्ञातयते ज्ञातयते वदेति सिंधवो नद्यो मधुतरंति मधुररसाश्चेति शेषधीश्चास्मात्प्रतिमाधीमधुररसाः संत
देवसवितर्भर्गस्तेजोत्रेवाप्रस्तुते पदे चिंतयामः नक्तं रात्रिरुषसो दिवसाश्च मधुप्रीतिकराः संत पार्थिवं रजो मधुमदनुद्देगकर मसु योश्च
चपितानोस्माकं मधुसत्त्वकरोस्तयः सवितानोस्माकं धियो बुद्धीः प्रचोदयात् प्रेरयेत् तस्य नदरेण मिति संबंधः वनस्पतिः सोमोस्मा
कं मधुमानस्तु गावोरश्मयो दिशो वामाधीः सत्त्वकराः संत ग्रंतशब्दादिति शब्दाच्चोपरिष्टात् केत्यनुषंगः एवं प्रास च तद्वे निवृत्ते सत्य
वशिष्टे द्रव्ये किं कर्तव्यं तत्राह यथेति पञ्चवलिप्रस्य परित्यागं वारयति यदिति निर्णिज्यप्रत्याल्येति यावत् पाणिप्रक्षालनं च न सामर्थ्या
तसंशुद्धये स्मार्तमाचमनमनुजानात्यप्राचम्येति एकः पुंडरीकशब्दो विदुः श्रेष्ठवाची तमेतेनापुत्रायेत्यादेरर्थमाह विद्येति शिष्यः
श्रोत्रियो मेधावीधनदायी प्रियपुत्रो विद्यया विद्यादातेति षड्तीर्थानि संप्रदानानि ॥ ब्राह्मणं ॥ प्राणोपासकस्य विज्ञार्थिनो मंथा
त्वं कर्मोक्तब्राह्मणोतरमुत्थापयति यादृशिति उक्तगणः सकथं स्यादित्यपेक्षायामिति शेषः तद्वद्द्वेयद्योक्तपुत्राविषयः यदस्मि
न ब्राह्मणे पुत्रमंथात्वं कर्मवत्पते तद्वदिति सर्वाधिकारविषयमित्याशं क्त्वाह प्राणेति पुत्रमंथस्य कालनियमाभावमाशं क्त्वाह य
देति किमत्र गमकमित्याशं क्त्वा चेत्तस्मिन्निति ताद इत्येतदिति श्रुत्याः सर्वभूतसारत्वे मधुब्राह्मणं प्रमाणायति सर्वभूतानामिति तत्र ग
र्भिजात्यणं प्रमाणमित्याह सहीति अणं श्रुत्याश्चुरसत्त्वं कारणत्वात् न युक्तमौषधादीनां कथमित्याशं क्त्वाह कार्यत्वादिति रेतो
सृजतेति प्रस्तुत्येते तस्मिन्नेजः शब्दप्रयोगात्तस्य पुरुषे सारत्वमेतरेव केविवहितमित्याह सर्वेभ्य इति श्रेष्ठमनुश्रुतेनुसरंतीति शेषः

न

२२८

नृशयलाः पशुकर्मणि स्वारसेन प्राणिपात्रस्य प्रवृत्तेर्यथो विधिरित्वा शंकादात्रेति अवाच्यं कर्म सप्तम्यर्थः शुक्लो वृषणो यो निपातयोः
 कतिनो मांसं तदौतत्राधिषवणशक्तिरसोमफलकरुष्टिः यच्चानंदं चर्मसोमकंडनायं तदृष्टीरदस्य देशस्य कर्मणि कर्त्तव्येत्याह ताविति
 उपास्तिप्रकारमुक्त्वा फलोक्तेः तात्पर्यमाह वाजपेयेति स्तुयते मैथुनाद्यं कर्मतिशेषः स्तुतिफलमाह तस्मादिति इति शब्दः स्तुतिफल
 दर्शनायः उपास्तेरधिकं फलमाह यएवमिति अविडधोडर्गापारनिरतस्य प्रत्यवायदर्शयत्यर्थेति अविडधामतिगर्हितमिदं कर्म
 तत्राचार्यपरंपरासंमतिमाह एतदेति पशुकर्म गोवाजपेयसंपन्नत्वमिदं शास्त्रार्थः अविडधामवाच्यं कर्मणि प्रवृत्तानां दोषित्वमुप
 संहरतिमिति शब्दः विडधोलाभमविडधश्च दोषदर्शयित्वा क्रियाकालात्प्रागेवरेतः स्वतन्त्रे प्रायश्चित्तं दर्शयति श्रीमथामितियः प्रती
 ततेतस्यरेतोयदिसंरतीति योजनाद्यममाप्राप्तकालेयदेतः पृथिवीप्रत्यस्कृतसीतगगातिरेकेणास्कन्नमासीतजोषधीः प्रतिचयदसर
 द्गमतयच्चापः स्वयोनिप्रतिगतमभूततदिदंरेतः संप्रत्याददेहमित्यादानं संशयः केनाभिप्रायेण तदादानं तदाह पुनरिति तत्पुनरेतो
 रपेणवदिर्निर्गतमिदियं संप्रत्येतसमागच्छते जस्ते गताकांतिः भगः सौभाग्यं ज्ञानं वा तदपि सर्वरेतो निर्गमना तदात्मना तदिर्निर्ग
 तं सन्नामप्रत्यागच्छतु अग्रिधिर्लिये स्थाने येषां ते देवास्तदेतो यथा स्थानं कल्पयंतिति मार्जनं संशयः अयोनौरेतस्वतन्त्रे प्रायश्चित्तमुक्तेरे
 तो योनौ बुदकेरेतः सिचः क्वायादर्शने प्रायश्चित्तं दर्शयत्यर्थेत्यादिना निमित्तान्तरे प्रायश्चित्तान्तरप्रदर्शनप्रक्रमार्थो यशब्दः मयितेजः
 प्रभृतिदेवाः कल्पयंतिति संशयोजना प्रकृतेनरेतः सिचायस्या पुत्रोजनयितव्यत्वात् सिच्येत्सोति श्रीरित्यादिना कथं सायशस्त्रिनीनहि

शाने.
२२१

तस्याः स्वातिरस्ति तत्राह ... ति रजस्वलाभिगमनादिप्रतिविद्धमित्याशंक्य विनिर्दिष्टात्रेति ज्ञापयेदात्म्यं प्रेमातिरेकमिति शो-
षः बलादेव वशीकृतो भार्यापशुकर्मार्थं कथं प्रगल्हेदित्याकांक्षायामाह प्राप्तामीति भर्तृभार्यावशीकरणप्रकारमुक्त्वा पुरुषदेवि
एषास्त्वस्मात्सद्विषये प्रीतिरसं पादनप्रक्रियो दर्शयति सयामित्यादिना हेरेतस्त्वेमदीयात्सर्वस्मादेगात्सप्रत्ययविशेषतश्च दृष्ट्यादत्र
सद्वारेण जायसे सत्वमंगानो कषायोरसः सन्निवृत्तिप्रशारविद्धां मृगीमिवायं मदीयां स्त्रियं मे मादय महशां ऊर्वित्यर्थः तस्याः स्ववि-
षये प्रीतिमापाद्या वाच्यकर्मोत्पन्नदशायामभिप्रायविशेषानुसारेणानुष्ठानविशेषं दर्शयत्यथेत्यादिना तत्रतत्राद्यशब्दस्य उप-
सार्थो नेतव्यः पशुकर्मकाले प्रथमं स्वकीयपुंस्त्वद्वारा तदीयस्त्रीत्वे वायुं विसृज्य तेनैव द्वारेण तत्तत्सदादानाभिमाने ऊर्यादित्यादाभिप्रा-
एतेति भर्तृरेवाभिप्रायान्तरानुसारिणे विधिमाह ययामित्यादिना स्वकीयपंचमं द्रियेण तदीयपंचमं द्रियादेतः स्वीकृत्य तत्प्रज्ञाति-
समर्थं कृतमिति मत्वा स्वकीयरेतसा सह तस्मिन्निद्रियेण तद्विदमपानने प्राणने च तत्सर्वकं रेतः सेचने संप्रतिप्रासंगिकमभिचारिकं क-
र्म कथयत्यप्युनरिति द्वेषवता नुष्ठितमिदं कर्मफलवदिति वक्तुं दिष्ट्यादित्यधिकारविशेषणं आमविशेषणं पात्रस्य प्रकृतकर्मयोग्यत्वं
व्यापनार्थं अग्निमित्येकवचनरूपसमाधानवचनाच्चावस्ययागिरत्रविवक्षितः सर्वपरिस्तरणादितस्य प्रतिलोमत्वे कर्मणः प्रतिलोम-
त्वे हेतुकर्तव्यं मम स्वधृते योषा यौ यौवनादिना समिद्धेरेतोद्भूतवानमित्यपराधिनस्तव प्राणापानावातदेफडित्युक्ता होमो निवर्त्तयि।
तव्यः तदेतेषां सावित्यात्मनः सरोर्वा नाम गृह्णायात् इष्टं शौतं कर्मसकृत् तस्मात्तं प्राशाप्रार्थनावाचा यत्प्रतिज्ञातं कर्मणानोपपादितं त-

कं

२२२

सप्रतीक्षापराकाशायथोक्तदोमहाराशापरातस्यफलं दर्शयति सपञ्चरति एवं विलम्बं कर्महाराप्राणविद्यावत्त्वं तस्मादेवं विदे
 त्त्रैवे विलम्बपरदारगमने यथोक्तदोषतात्त्वं तच्छब्दोपात्तं हेतुं तस्मादेवं विदपीति आभिचारिकं कर्म प्रसंगागतमुक्तापूर्वोक्तपुत्र
 कालं तापयत्येति श्रीहंवापवासीणमित्येतदपेक्षया पूर्वत्वं पावकमादृत्यक्रमस्य बलवत्त्वं हेतुमाह सामर्थ्यादिति ग्रन्थवशा
 दितियावत् किं पुनरवधानं निष्पन्नैस्तुलैरनुष्ठेयं तदाह सपञ्चरति बलदेवसादृश्यं वापुःत्वं वापुःकृत्ये स्वाभाविकमोदनं पाचयति चेत्किं
 मर्द्यपुटप्रहरणं तद्यतिरेकेणोदनपाकासंभवादित्याशंकाहोदप्रहरणमिति तीगदेरिति शेषः वेदविषयमेव तत्पारित्ये किं न स्यादत आह
 वेदरति समितिर्विदत्सभानां गच्छतीति विद्वानेवोच्यतामिति चेन्नैत्याह पारित्यस्येति सर्वशब्दो वेदचतुष्टयविषयः अतोऽप्यारित्यतीया
 सत्तार्थदेशविशेषापेक्षया कालविशेषापेक्षया वा मासं नियमः अथ शब्दस्तु पूर्ववाक्येषु यथा रुचिर्विकल्पार्थः कदा पुनरिदमोदनपाका
 दिकर्म्यं तदादायेति कोऽसौ स्थालीपाकविधिकं वा तत्र दोमः तत्राह गार्ह्यं इति श्रुतेः प्रसिद्धो गार्ह्यः अत्रेति पुत्रसंयुक्तमोक्तिः अतो मद्रा
 यान्तः सकाशाद्दोविद्यावसो गंधर्वत्वपुत्रिणां च जायां प्रपूयंतं रुणीपत्या सह संक्रीरमानामिच्छादं पुनः स्वासिमं जायां सपुपैसीति
 संजार्थः अभिपत्तिरालिङ्गनं कदाहीरोदनादिभोजनं तदाह तीरेति भुक्ताभिपद्यत इति संबंधः अदं पतिरसः प्राणोस्मित्वं सा वागसिक
 यंतवप्राणत्वं मम वाचस्त्वमित्याशंकावाचः प्राणाधीनत्ववत्त्वमदधानत्वादित्यभिप्रेत्य सात्वमित्यादि पुनर्वचनं अगाधारं हि सामाजी
 यते अस्मिन्मदाधारत्वेन च तथा मम सामत्वमृकत्वं च तव द्यौरदं पितृत्वात् एधि वीत्वं मातृत्वात् तयोर्मातापितृत्वमिदं इति त्वर्थः तावावोसं

ग्राने
२३०

रंभावहे संरंभमुद्यमंकरवावहेदित्यमागच्छकोसौ संरंभस्तमाह सहेति पुंस्त्वयुक्तपुत्रलाभायरेतोधारणं कर्तव्यमित्यर्थः उवोः संबोध
नेद्यावापृथिवीरतिविजिहीतो वि शालिहे भवतां युवामित्यर्थः विसृज्य पनशीलो भगवान्भवत्याद्यो निकल्पयतु पुत्रोत्पत्ति समर्थो क
रोत तत्तदा सवितानव रूपाणि पिंशात विभागेन दर्शनयोग्यानि करोत प्रजापति विंशरात्मा मदात्मना स्थित्वा त्वपिरेतः समासि च तत्प्रति
पत्तधरण पुनः सूत्रात्मा त्वदीयं गभं त्वदात्मना त्वदीयं गभं त्वदाधारयतु पुत्रात् सिनीवाली दर्शनादहे वता त्वदात्मना वर्तते सा च एषुष्टु
कार्विस्तीर्णं स्तुतिर्भो सिनीवाली एषुष्टु के गभं मिसंयेदिधारयसि नौ च देवौ सूर्या चंद्रमसौ स्वकीय रस्मि मालिनौ तव गभं मदात्मना स्थित्वा
समाधत्ते ज्योतिर्मय्यावरणी प्रागा सतूर्या भोगं गभं मच्चिनौ निर्मथितवेंतौ तथा भूतं गभं ते जवरे दधावहे दशमे मासि प्रसवार्थमाधीय मा
ने गभं दृष्टं तेन दर्शयति यद्येति इंद्रे सूर्येणेति यावत् असाविति पत्नी निर्देशः तस्या नाम गृह्णातीति पूर्वोक्त संबोधः समिंयति स्वरूपोपघात
सकृत् त्वैव चालयतीत्येतत्पवाते एवमेव तव स्वरूपोपघातमकुर्वन्नेत गभं अलतजरा पुण गभं वेष्टेन मांसं वेष्टेन सदा वैत निर्गच्छत इंद्रे
प्राणस्यायं ब्रजो मर्गः सर्गकाले गभं धानकाले वा कृतसर्गं लइत्यस्याख्यासपरिश्रय इति परिवेष्टेन न जरा पुण सदित इत्यर्थः नेमां गं प्राण
त्वमिंद गभं एतदनिर्जदि निर्गच्छ गभं निःसरणानंतरं यमांसं वेसी निर्गच्छति सावरोतो च निर्गमयेत्यर्थः हृतमिश्रं दधि एष दाज्यमित्युच्यते ३।
पद्यातमित्याभीतं पौनः पुणं विवदितं एष दाज्यस्याल्पमल्पमादाय पुनः पुनर्ज होतीत्यर्थः अस्मिन् स्वेष्टे पुत्ररूपेण वर्हमानो मनुष्याणां स
दस्तेषु व्यासमनेक मनुष्याणां वको भूया समस्य सत् पुत्रस्योपसंघां संततौ प्रजयापयुभिश्च सह श्रीर्मां विष्टिं प्राभूयारित्या हास्मिन्निति मयि पित

२३०

निघे प्राणः संतिता न्यत्रे त्वयि मनसा समर्पयामीत्याह मयीति अत्यरीति चमिति अतिरिक्तं कृतवानस्मि इह कर्मण्यकरणमकरवंतस्सर्वविदा
 नप्रिस्तिष्टेकरोतीति स्विष्टकृ इत्यास्तिष्टमनधिकं स डतमन्यनेधास्माकं करोत्वित्यर्थः अस्मज्जातस्य शिशोरित्यर्थः त्रयीलक्षणा वाक्ये
 प्रविशत्विति जपतोभिप्रायः एतेर्मंत्रैश्च स्तेरधामीत्यादिभिरिति शेषः वेदनाच्चावधारो लोके नास्तीत्याशङ्क्याह तदस्येति यत्तद्देव इति
 नाम तदस्य गृह्य भवति वेद न वेदोच्य भवः सर्वस्य निजे स्व रूपमित्यर्थः हे सरस्वति यस्ते स्तनः सशयः शयः फलं तेन सद वर्तमानो यश्च सर्व प्राणि
 नां स्थितिरेव तत्र भावेन जातो यश्च रत्रधाग्रत्र स्पपय सो वाधाता यश्च वसु कर्म फलं तद्दिदंतीति वसुविद्यं सष्टददाता तिसुदशेन च स्तनेन
 विश्वानि चार्थाणि चरणीयानि देवादीनि भूतानि त्वं पुष्ट्यसितं स्तनं मदीय पुत्रस्य धातवे पानाय मदीय भार्या स्तने प्रविष्टुं कुर्वित्यर्थः इत्या
 स्तुत्याभोगासिमित्रावरुणाभ्यां संप्रभूतो मैत्रावरुणो वसिष्ठस्य भार्या मैत्रावरुणी सा चारुंधती तद्वत्त्वेति हसीति भार्या संबोधयति मैत्राव
 रुणेति चारे पुरुषे मयि निमित्त भूते भवती वीरं पुत्रमजीजनत सा त्वं वीरवती जीव वद्व पुत्रा भवद्या भवती वीरवतः पुत्रं संपन्नान् स्मान् कर
 त्कृतवतीति मैत्रार्थः पितरमतीत्यवर्त्तन इत्यतिपिता अहो मदाने च विस्मयो यत्पितरं पितामहं च सर्वं मे वंशमतीत्य सर्वस्मादधिकं स्त्वे जा
 तोमीत्यर्थः न केवलं पुत्रस्यैवेयं स्तुतिरपित यथोक्त पुत्रसंपन्नस्य पितरपीत्याह यस्येति ॥ सांनिध्यात् त्विलकोऽस्य वंशो यमिति शंकोनि
 वर्त्तयन् वंशत्रासाणां तात्पर्यमाहार्थेति विद्याभेदादतीतस्य कोऽहं यस्य प्रत्येकं वंशभाक्ते पिनास्य एष्य कृतज्ञा गित्वं त्विलत्वेन तच्छेषत्वात्
 यावत्समाप्तौ पवितो वंशः समस्तस्यैव प्रवचनस्य भविष्यतीत्यर्थः सर्वो वंशो पुरुषविशेषितो तृतीयस्तु स्त्री विशेषितः तत्र किं कारणमित्याशं

क्यादे स्त्रीप्राधान्यादिति तदेव स्युदयति गुणवानितिकीर्त्यते ब्राह्मणेनेति संबंधः शुक्लानियन्तृषीत्यस्य व्याख्यानमव्यामिश्राणीति दोषैर
 संकीर्णानि पौरुषेयत्वे दोषद्वाराभावादित्यर्थः अथातया मान्यदृष्टान्तरातीतीत्यर्थः पावक्रमेण मनुष्यादिः प्रजापतिपर्यंतो वंशो व्या
 ख्यातः संप्रत्यर्थक्रममाश्रित्याह प्रजापतिमिति अधोमुखत्वे पावक्रमापेक्षयोच्चाते तत्रापि प्रजापतिमारभ्य सांजीवी पुत्रपर्यंतं वाजसने
 यशात्वासुसर्वास्त्रेको वंश इत्याह समानमिति प्रवचनात्स्य वंशात्मनो ब्रह्मणः संबंधात्प्रजापतिर्विद्यो लब्धवानित्याह ब्रह्मण इति
 तस्याधिकारिभेदादवांतरभेदं दर्शयति तच्चेति प्रजापतिप्रमुखः प्रबंधः प्रपंचः सैव परंपरातयेति यावत्तस्य परमात्मरूपस्यैव भूत्वमभि
 दधात्यनादीति तस्यापौरुषेयत्वेनासंभावितदोषतया ग्रामाण्यमभिप्रेत्य विशिनष्टि नित्यमिति आदिमध्यांतेषु कृतमंगलाग्रैः प्र
 चारिणो भवंतीति मन्वानः सत्राह तस्मै नम इति ॥ नमोजन्मादिसंबंधविधेः सहेतवे हरये परमानंदपरिज्ञानवपुर्भूते १ नमस्त
 व्यतसंदोहसरसीरुहभानवे पुरवे परपत्नौ च ध्यांतधेः सपरीयसे २ ॥ ३ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्रजकाचार्यश्रीमत्पुद्ग
 लानंदसुपादशिष्यस्य परमहंसपरिव्रजकाचार्यश्रीमदानंदज्ञानभगवतः कृतौ बृहदारण्यकभाष्यटीका महामोक्षायः समाप्तः ८ ॥
 विक्रमादित्यसंवत् १८३५ कार्तिक कृष्णष्टम्यं मंगलवासरा चित्तायं काश्यां मणिकर्णिका तीरे इत्येव बृहदारण्यकभाष्यटीका काशी
 रदेशोद्भवराजानंदीरामाणिना चित्रिता ॥ शुभमस्तु लेखकपाठकयोः ३ राम ३

46

برونکو انستیتو سائنس و طبیعت

(۴)

162

Handwritten notes in Urdu script, including the word "ملاحظہ" (Mushahadah) and the date "20-10-1342".

